This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07591193 7

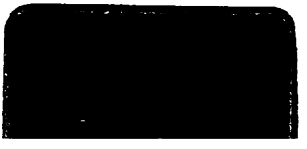

Arcadius, Grammatici.

ΑΡΚΑΔΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ.

E

CODICIBUS PARISINIS

PRIMUM EDIDIT

EDMUND. HENR. BARKERUS.

ADDITA EST EDITORIS EPISTOLA CRITICA AD JO. FR. BOISSONADE.

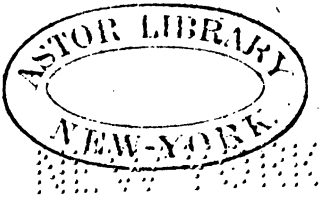

LIPSIAE

APUD GERHARDUM FLEISCHERUM

MDCCCXX.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

GODOFREDO HERMANNO

QUEM UNO ORE PLURIMAE CONSENTIUNT
GENTES LITERATI POPULI PRIMARIUM
ESSE VIRUM

LIBELLUM HUNC

INSCRIPSIT

EDITOR.

BAYERISCHE
STAATS
BIBLIOTHEK

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

PRAEMONITUM.

In hac Arcadii editione accurate expressum est Apographum Gregorii Georgiadae Zalykii, quale ante biennium praestantissimus Barkerus Lipsiam transmisit. Plurima in eo insunt vitia, non illata, ut putamus, Zalykii negligentiâ, sed errore librarii qui Codicem Parisinum scripsit: sic tamen comparata illa maximam partem, ut nullo negotio corrigi possint, inprimis si adhibeas diversitatem scripturae ex altero Codice excerptam notatamque in imo margine paginarum. Haec praemoneri oportere visum fuit, ne forte operae talibus cavillationibus premerentur, quales in Photium Lipsiensem iactas commeminimus, quum illius Lexicon, consulto cogitatoque non abstersis libri manu scripti vitiis, prodiisset.

Notae passim adscriptae nec Barkeri sunt nec meae, sed eiusdem illius Zalykii, latine a me redditae: nam Graecus fere Gallica lingua usus fuerat.

Arcadio subiunxi Editoris ad Io. Fr. Boissonade, litteratae Galliae splendidissimum sidus, Epistolam Criticam, ante tres annos ad me hoc consilio missam, ut Lipsiae meaque opera ederetur.

G. H. S.

ΑΡΚΑΔΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ.

Arcadii de accentibus librum anno 1816. transscripsi e Codice 2102. Bibliothecae Regiae Parisiensis, apographumque contuli cum Codice eiusdem Bibliothecae 2603., unde quas scripturae diversitates enotavi, eas posui in imo margine paginarum.

Gregorius Georgiades Zalykius
Thessalonicensis.

ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ.[1])

[2])*Πίναξ τῶν βιβλίων καὶ τῶν περιεχομένων αὐτοῦ, τῆς παρούσης βίβλου.* [3])

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον βιβλίον περιέχει τὰ εἰς $\bar{\nu}$ *λήγοντα ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀρσενικὰ* [4]) *καὶ θηλυκά. p.* 2.

Τὸ δὲ δεύτερον περιέχει τὰ εἰς $\bar{\xi}$, *καὶ εἰς* $\bar{\rho}$, *καὶ τὰ εἰς* $\overline{\alpha\varsigma}$. *p.* 18.

Τὸ δὲ τρίτον, εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ *καταλήγοντα* [5]). *p.* 23.

Τὸ δὲ τέταρτον, τὰ εἰς $\overline{\iota\varsigma}$. *p.* 28.

Τὸ δὲ πέμπτον, τὰ εἰς $\overline{\omega\varsigma}$ *ὀνόματα λήγοντα πάντα καθαρά* [6]).

Τὸ δὲ ἕκτον, ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\beta o\varsigma}$ *ἀρξάμενον*

1) Codex alter (2603.) titulum habet *ἀρκαδίου γραμματικῆ.*

2) Hic *πίναξ* descriptus est apud Villois. Epist. Vinar. p. 118. In Codice altero sequitur Arcadii praefationem, quae finitur his verbis: *μετὰ τοῦ σαφεστέρου — ἐπιμρινεῖς.*

3) *πίναξ τ. β. κ. τ. π. α. τ. π. β.* a Cod. alt. absunt.

4) Cod. alt. *συλλαβὴν ὄντα ἀρσενικά.*

5) *καταλήξιν.*

6) $\overline{\omega\varsigma}$ *λήγοντα καθαρά.*

συμπληροῖ 7) τὰ εἰς λος· κατὰ γὰρ τὴν τῶν στοιχείων τάξιν ἡ παράθεσις καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ων λήγόντων. p. 45.

Τὸ δὲ ἕβδομον, ἀπὸ τῶν εἰς κος μέχρι τῶν εἰς ω ὀνομάτων 8). p. 58.

Τὸ δὲ ὄγδοον, ἀπὸ τῶν εἰς ρος, μέχρι καὶ ψος καὶ ἔτι περὶ τῶν εἰς ος οὐδετέρων. p. 67.

Τὸ ἔννατον, περὶ τῶν εἰς ος συνθέτων. p. 85.

Τὸ δὲ δέκατον περιέχει τὰ εἰς υς ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ ἔχοντα διφθόγγους πρὸ τοῦ σ· ἔτι τὰ εἰς ος καὶ ψ. p. 91.

Τὸ ἑνδέκατον περιέχει τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα. p. 98.

Τὸ δωδέκατον, τὴν εἰς η κατάληξιν τῶν θηλυκῶν, καὶ τὴν εἰς ω, μετὰ τῆς τῶν συμφώνων πάλιν τάξεως. p. 102.

Τὸ τρισκαιδέκατον περιέχει περὶ οὐδετέρων ὀνομάτων. 9) p. 116.

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον περιέχει πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον. p. 124.

Τὸ δέκατον πέμπτον, τὰς πλαγίας τῶν ὀνο-

---

7) Ἕκτον ἀρξάμενον ἀπὸ τῶν εἰς βος συμπληροῖ.

8) ὀνομάτων abest.

9) Τὸ τρισκαιδέκατον περὶ οὐδετέρων ὀνομάτων διέξεισι.

μάτων κανονίζει, καὶ τοὺς κατὰ κλίσιν ἀριθμοὺς καὶ τοὺς κατὰ θέμα εἰρημένους. *p. 127.*

Τὸ ἑνκαιδέκατον περιέχει πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν μετοχήν. *p. 148.*

Τὸ δέκατον ἕβδομον περιέχει πᾶν ῥῆμα τῶν εἰς μι, καὶ περὶ συνθέτων ῥημάτων. [10]) *p. 168.*

Τὸ δέκατον ὄγδοον, ἀντωνυμίας, ἄρθρα καὶ προθέσεις περιέχει. *p. 173.*

Τὸ δέκατον ἔνατον περιέχει ἐπιῤῥήματα καὶ συνδέσμους [11]). *p. 181.*

10) Τὸ δέκατον ἕβδομον — ῥημάτων absunt.

11) Post v. συνδέσμους leguntur haec: Τὸ εἰκοστὸν, περὶ χρόνων τῶν ἐν φωνήσι καὶ πνευμάτων. ἐπὶ δὲ τοῖς εἴκοσι ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ τὸ ἀναγνωστικὸν εἶδος κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων παραδίδοται ἀκολούθου μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς καθ' ἑκάστην προσῳδίας γινομένην διδασκαλίαν περὶ διαστολῆς καὶ συναλοιφῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρακολουθούντων τῇ ἀναγνώσει, οἷον ὅτε τὸ ζεὺς ὀξυνόμενον οὐκ ἔχει τὴν ὀξεῖαν ῥωννυμένην, ἐν τῷ ζεῦ δ' ἐπεὶ οὖν τρῶας, ἀλλ' ἐγκλινομένην διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ συνδέσμου. ἐν γοῦν τῷ ζεύς τε καταχθόνιος ῥώννυται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ τέ. ἡ δὲ οἱ ἀντωνυμία περισπωμένη ἐν τῷ οἱ αὐτῷ θάνατον, οὐκ ἐφύλαξε τὴν περισπωμένην ἐν τῷ καὶ οἱ ἐπευχόμενος, τῆς συντάξεως τοῦτ' ἀπαιτούσης τοῦ σημαινομένου. οὕτως ἔχει καὶ τὸ μάχῃ ἐνι κυδιανείρῃ, καὶ ὅσα ἄλλα.

Τὰ εἰς αν λήγοντα ἁπλᾶ ὀνόματα ὀξύνεσθαι θέλει κ. τ. λ.

[1])'Αρκαδίου περὶ τόνου τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, καὶ περὶ εὑρέσεως τῶν προσῳδιῶν, καὶ περὶ ἐγκλιτικῶν [2]) καὶ ἐγκλινομένων, ἐν ᾧ καὶ περὶ πνευμάτων καὶ χρόνων. [3])

Τὸ ἐφικέσθαι τῆς ἐν προσῳδίαις καθολικῆς ἀναλογίας ποθοῦντες, πρὸς δὲ τὸ μῆκος τῆς Ἡρωδιανοῦ πραγματείας ἀπαγορεύοντες, ἡ δι' ἐπιτομῆς παράδοσις ὀνήσει πρὸς τὸ βούλημα. Σκόπει οὖν εἴ τι καὶ ἡμῖν ἤνυσται χρήσιμον εἰς συντομίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς σαφήνειαν. ἐπεὶ γὰρ τὸ πολύυλον τῶν ὁρισμῶν ἐν πολλοῖς κανόσιν ἀθρόως κείμενον δύσληπτον ἦν, καταδιηρέθη τοῦτο, ἵν' εὔληπτα γένηται διαιρεθέντα, ὑφ' ἓν κείμενα τῷ Ἡρωδιανῷ· τὸ γὰρ ἅμα γένος, εἶδος, σχῆμα, κατάληξιν, παράληξιν, ἀρχὴν, χρόνον, στοιχεῖον, πάθος, παρατηρεῖν, καὶ ὅσα ἄλλα, ἢ τὰ πλεῖστα τούτων, χαλεπὸν καὶ δυσέφικτον. ἐφ' ἑκάστῳ δὲ τῶν τοιούτων ὁρισμῶν ἡ μὴ ἐπιπολλῆς ἅμα διὰ τῶν παραδειγμάτων εὐθὺς παράθεσις, ἀπαγορεύει διάνοιαν, ὥστε ῥᾷον τοῖς ἄλλοις ἀκολουθεῖν. δεῖ δὲ τὸν ἐφ' ἑκάστου κανόνος περιμένοντας λόγον, οὕτως

1) Apud Villoison. p. 117. usque ad vv. *μετὰ τοῦ σαφεστέρου — ἐπικρινεῖς.*

2) Villoison. *ἐγκλίσεως.*

3) *'Αρκαδίου — χρόνων* in Cod. alt. absunt.

ἔχειν αὐτὸν ἐντελῆ συναγόμενόν τε ἐκ τῶν κατὰ μέρος, ἵνα μὴ συντομία μόνον, ἀλλὰ καὶ σαφήνεια τοῖς ἐντευξομένοις ὑπάρχῃ. συντομίας δὲ χάριν παρεῖται τὸ διὰ ζητήσεως κανονίζειν τῶν ἀνατρεπομένων λόγον, τῶν δὲ κρατυνομένων· ἱκανὸν γὰρ τῷ κρατοῦντι λόγῳ πείθεσθαι περὶ τῆς ὀρθῆς προσῳδίας, ὅτε [4]) τῆς ὀρθότητος τὸν ἑλληνισμὸν μὴ διαμαρτάνειν, καὶ τοῦ ταύτην συνιστῶντος λόγου μὴ ἀνεπιστήμονα ἔχειν. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν παραδειγμάτων, καὶ ἡ περὶ τῶν ἀγνοουμένων ἐν αὐτοῖς ἐξήγησις, καὶ ἡ τῆς χρήσεως αὐτῶν πολλὴ παράθεσις καταλέλειπται τῷ συγγραφεῖ· κἀκεῖθεν αὐτὰ λήψεται ὁ μὴ μόνον τὴν τῶν προσῳδιῶν ὀρθότητα ζητῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς δυνάμεις καὶ χρήσεις φιλομαθῶν. εὐθὺς οὖν τὴν ἐν τῷ προοιμίῳ διατριβὴν περιελόντες ἐνδεικνυμένην τὸ μέγεθος τῆς πραγματείας, καὶ τῶν πρότερον γεγραφότων τὸ ἐνδεὲς ἐλέγχουσαν, ἐπ' αὐτὰ ἥξομεν τὰ πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀναλογίας κατεπείγοντα. εἰ δὲ τὸ συντομώτερον τοῦ πρὸς ἡμῶν ἐπειγομένου πεποιήκαμεν ὥσπερ ἐζήτησας, μετὰ τοῦ σαφεστέρου καὶ εὐσυνόπτου τοῖς πολλοῖς ἐπικρινεῖς [5]).

---

4) Villoison. p. 147.: „lege ὥστε".

5) Post ἐπικρινεῖς in Cod. alt. incipit *Πίναξ*, ut supra monui.

Τὰ εἰς ν̄ λήγοντα ὀνόματα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. [6])

Βιβλίον ά.

Τὰ εἰς αν̄ λήγοντα ἁπλᾶ ὀνόματα ὀξύνεσθαι θέλει, ἐπ' εὐθείας πτώσεως μὴ τροπὴν ἀναδεξάμενα ἀπὸ τῶν εἰς ην̄ βαρυτόνων, οἷον παιὰν, ἰὰν, ὡρεὰν, ἀλκμὰν, τιτὰν, πελεκάν.

Τὰ εἰς αν̄ σύνθετα ἀπὸ ἁπλῶν ῥημάτων πάντα βαρύνονται, οἷον αἰγίπαν, ἑρμόπαν, αἰνοτίταν. τὸ δὲ καρβὰν ὀξύνεται, καὶ ὅσα μὴ ἀπὸ ἁπλῶν ῥημάτων.

Τὰ εἰς ην̄ λήγοντα μὴ συντεθειμένα ἀπὸ τῶν εἰς ην̄ ῥημάτων, εἰ ἔχει [7]) πρὸ τοῦ ην̄ δασὺ σύμφωνον ἢ ψιλὸν, ὀξύνεσθαι θέλει, οἷον, ἀρχὴν, εὐχὴν, καὐχὴν, κηφὴν, ὀρφήν.

Τὰ εἰς ην̄ ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ᾱ ἤτοι μόνον, ἢ καὶ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι, δισσύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἔχοι οὐδετέρου προσχηματισμὸν, οἷον ἀγὴν, αὐχὴν, ἀτμὴν, ἀπτὴν, ἀδὴν, ἡ νόσος.

Τὰ εἰς ην̄ λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ η̄ τὸ σ̄, ἢ διπλοῦν σύμφωνον παραληγόμενον τῇ οῡ διφθόγγῳ, ὀξύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ παρασχηματίζοιτο οὐδετέρῳ γένει, οἷον ἐσσὴν, καμασσὴν, οἰχθὴν, νασσὴν, ἐρσὴν, αἰζὴν, ἀζὴν, ἐψήν.

---

6) Τὰ εἰς ν̄ λ. ὀ. ἁ. κ. θ. absunt.

7) ἔχοι.

Τὰ εἰς ην λήγοντα ὀξύνεται, βαλλὴν, τελλὴν, ὠλλὴν, σωλλὴν, κελὴν, σιπελήν. σεσημείωται τὸ ἕλλην βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς ην ἁπλᾶ ἔχοντα δεδιπλασιασμένον σύμφωνον ὀξύνεται, εἰσσὴν, ὀσσὴν, τελλὴν, βαλλὴν, πλὴν τοῦ ἕλλην. τὸ δὲ ἄῤῥην ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἄρσην γέγονε.

Τὰ εἰς ην κατ' ἐπιπλοκὴν δύο συμφώνων ὀξύνεται· πυθμὴν, κερβὴν, πλὴν τοῦ ἕκτην.

Τὰ εἰς ην ἔχοντά τι τῶν μέσων πρὸ τοῦ η ὀξύνεται, ὁπότε διχρόνῳ παραλήγοιτο, ἢ φύσει μακρᾷ, οἷον ὠγὴν, ἀδὴν, ἀττὴν, ἀτταγὴν, τριβὴν, ὁ τρίπους.

Τὰ εἰς ην ὑπὲρ δύο συλλαβὰς χαίρουσι τῇ ὀξείᾳ, οἷον ἀτταγὴν, κορδυλὴν, μαραθὴν, δοθὴν, πλὴν τοῦ περπέρην.

Τὰ εἰς ην ἀπὸ ῥητῶν ἤτοι διαλεγομένων τῶν εἰς ην βαρύνεται, οἷον ἕλλην, φιλέλλην, εἴρην, μελείρην, ποιμὴν, ἀρχιποίμην.

Τὰ εἰς μην ὀξύνεται, εἰ μὲν σύνθετα ἀπὸ ἁπλῶν εἴη τῶν εἰς μην, δαμὴν, λιμὴν, ὑμὴν, ποιμήν.

Τὰ εἰς ρην καθαρὸν μὴ ἔχοντα πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς τὸ ε φωνῆεν καταλήγουσαν ὀξύνεται, εἰρὴν, πιρὴν, διπρὴν, πλὴν τοῦ ἄῤῥην.

Τὰ εἰς ρην καθαρὸν παραλήγοντα[8]) ὀξύνεται, οἷον ἔῤῥην, τέῤῥην, θέῤῥην ποταμὸς, πέῤῥην.

8) καθαρὸν τῶ παραλήγοντα (sic).

Τὰ εἰς ην δικατάληκτα ἁπλᾶ μὲν ὀξύνεται, δελφὶν καὶ δελφὶς, τριχὶν καὶ τριχὶς[9]), σαλαμὶν καὶ σαλαμὶς, ἀκτὶν καὶ ἀκτίς. σύνθετα δὲ βαρύνεται, εὐάκτιν, χρυσάκτιν.

Τὰ εἰς υν λήγοντα βαρύνεται ἐξαιρέτως παρὰ τοῖς αἰολεῦσι, φόρκυν, πόλτυν, γόρτυν, τέκτυν, ὁ τέκτων.

Τὰ εἰς βων δισύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ μέρος σώματος δηλοῖ, οἷον στείβων, τρίβων, στρἀβων, ἄμβων.

Τὰ εἰς βων ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, ἀλαβὼν, ἀρράβων. τὸ δὲ χαρναβῶν περισπᾶται.

Τὰ εἰς γων δισύλλαβα ἀρσενικὰ, ὁπότε μὴ περιεκτικὴν ἔχει δύναμιν διὰ τοῦ ο κλίνοιτο κατὰ τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν, βαρύνεται· οἷον πύργων, αἴγων, μέγων. τὸ δὲ φλεγὼν καὶ ἀγὼν ὀξύνονται.

Τὰ εἰς γων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ βαρύνεται μέν, ὅσα φυλάττει τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐλέγων, λάγων[10]), προάγων, σαλάγων, ἐρίγων. ὀξύνεται δὲ διὰ τοῦ ο κλινόμενα, εἰ μὴ ἀπὸ συνθέτου τοῦ ος παρώνυμα ὑπάρχοι· οἷον παφλαγὼν, λαιστρηγὼν[11]), ἀρηγὼν ὁ σύμμαχος, πλὴν τοῦ καταπύγων· τὰ γὰρ ἀπὸ συνθέτων εἰς ος παραχθέντα κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου βαρύνεται· ἄπειρος, ἀπείρων, ἄναιμος, ἀναίμων, ἀγκύλος, ἀγκύλων.

9) τελχὶν καὶ τελχὶς pro τριχὶν καὶ τριχὶς.
10) ἀάγων pro λάγων.
11) λαιστρυγὼν.

Τὰ εἰς δων δισύλλαβα ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. βαρύνεται μὲν, ὅσα ἐστὶν ἀρσενικὰ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα καὶ φυλάττοντα τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν, χωρὶς τῶν συνεμπιπτόντων πόλει, οἷον κώδων, φαίδων, φείδων, κλύδων, κνώδων. τὸ δὲ σιδὼν πόλις. ὀξύνεται δὲ τὰ διὰ τοῦ ο μόνου κλινόμενα, οἷον μυγδὼν, σαρδὼν, σινδών.

Τὰ εἰς δων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ παραλήγοιτο τῷ ο, ἢ α, ἢ υ, βαρύνεται, οἷον ἀκόδων, κινάδων, κορύδων.

Τὰ εἰς δων ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, παραλήγοντα τῷ ο[12]), ἢ ὀνόματα ὄντα πόλεων, ἢ ἐθνικὰ, ἀμυδὼν, καλυδὼν, ἀσπιδὼν, χελιδών.

Τὰ εἰς δων θηλυκὰ ὀξύνεται, ληθεδὼν, τηκεδὼν, σηπεδὼν, ἀριδών.

Τὰ εἰς ζων λήγοντα ἀρσενικὰ βαρύνεται, ὁπότε μὴ εἴη ὑπερδισύλλαβα, ἢ πρὸ τέλους ἔχοι μακρὸν τὸ α πόλει ὁμωνυμεῖ, οἷον μείζων, ῥίζων, ὀλίζων. τὸ δὲ ἀλαζὼν ὁ ὑπερήφανος ὀξύνεται. τὸ δ' ἐπὶ ἔθνους φυλάττει τὸ ω ἐν ταῖς πλαγίαις.

Τὰ εἰς ηων βαρύνεται, παιήων, ξενήων.

Τὰ εἰς θων δισύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνεται, ὁπότε μὴ ἐθνικὰ εἴη ἢ περιεκτικὰ, μώθων, ὤθων, μάθων ὁ θηβαῖος, πήθων ὁ πίθηκος ὑποκοριστικῶς, ῥίνθων, αἴθων. τὸ δὲ πυθὼν πόλις, καὶ σιθὼν, καὶ πιθὼν, καὶ κιθὼν ὁ χιτὼν ὀξύνεται.

---

12) ῑ pro ο.

Τὰ εἰς θων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, ὁπότε μὴ τόπου ἢ ὄρους ὄνομα ὑπάρχοι, ἢ διὰ τοῦ ντ κλίνοιτο, καὶ φυλάττει τὸ ω τῆς εὐθείας, οἷον φαέθων φαέθοντος, πυριφλεγέθων πυριφλεγέθοντος, κιναίθων, ἐνοσίχθων. τὸ μέντοι μαραθὼν, ἀργαθὼν ὀξύνεται. τὸ δὲ ἱπποθῶν περισπᾶται φυλάττον καὶ τὸ ω μέγα, καὶ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον.

Τὰ εἰς κων δισύλλαβα ἀρσενικὰ, ὁπότε μὴ εἴη περιεκτικὰ, ἢ μέρος σώματος σημαίνοντα [13]), βαρύνεται, χάλκων, δράκων, αἴκων [14]), λάκων. τὸ δὲ κροκὼν, πευκὼν, χαλκὼν ὡς περιεκτικὰ ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀγκὼν μέρος σώματος, καὶ τὸ ἀγκὼν πόλις, ὡς θηλυκὸν, καὶ τὸ ἐρκὼν [15]).

Τὰ εἰς κων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. τὰ μὲν οὖν διὰ τοῦ ντ κλινόμενα καὶ ο παραληγόμενα περισπᾶται, ἱπποκῶν, λαοκῶν. τὰ μέντοι μὴ οὕτως καὶ παραληγόμενα τῷ α ὀξύνεται, εἰ ἔστι τοπικώτερα, οἷον χαρακὼν, ἀνθρακὼν, δαρμακὼν τὸ βαφεῖον· τοιοῦτο καὶ τὸ γυναικὼν, ἑλικὼν, ὡς τοπικόν· τὸ μέντοι τριάκων, σαλάκων, καὶ αἰολεσίκων ὑγιῶς βαρύνεται· οὐ γάρ εἰσι τοπικά.

Τὰ εἰς λων δισύλλαβα βαρύνονται μὴ ὄντα τοπικὰ, οἷον δόλων, φίλων, γέλων. τὸ δὲ αὐλὼν καὶ μυλὼν ὡς τοπικὰ ὀξύνονται.

---

13) σημαίνοι.

14) πίκων pro αἴκων.

15) ἐρκών (sic).

Τὰ εἰς ων̄ λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνονται, μὴ ὄντα περιεκτικὰ, ἀπόλλων, κεφάλων. τὸ δὲ ἀμπελὼν, καὶ μηλὼν, ὡς περιεκτικὰ ὀξύνονται· τὸ βαβυλὼν ἀρσενικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις, ὁμοίως καὶ τὸ μιμαλὼν θηλυκὸν, σημαίνει δὲ μαινάδα[16]).

Τὰ εἰς μων δισύλλαβα μὴ ὄντα τοπικὰ, ἢ ἐπὶ καιροῦ λαμβάνοιτο, ἢ ἔχοι πρὸ τοῦ τέλους τὸ υ ἐκτεταμένον, βαρύνεται, ἔρμων, σάλμων, τίμων, σίμων. τὰ μέντοι ὀξυνόμενα τοπικά ἐστιν, ἢ ἐπὶ καιροῦ λαμβάνοιτο, ἢ ἔχοι τὸ ῡ ἐκτεταμένον· καὶ τὸ κρεμὼν ὀξύνεται.

Τὰ εἰς μων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ παραλήγοιτο φύσει ἢ θέσει μακρᾷ, βαρύνεται, ἀμύμων, ἐγκύμων, ἡγήμων, φιλήμων.

Τὰ εἰς μων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα ᾰ βραχεῖ, καὶ μὴ κλινόμενα διὰ τοῦ ντ, ὀξύνεται· εἰ δέ τι ἐβαρύνθη, ὡς κύριον. καὶ ὀξύτονα μὲν τελαμὼν, καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικὸν, καλαμὼν, πλαταμὼν, κεραμὼν, περιεκτικόν· κεράμων δὲ τὸ κύριον, ὡς τὸ ποτάμων, ἀσσάμων. τὸ δὲ τεράμων βαρύνεται, ὡς διὰ τοῦ ντ κλινόμενον.

Τὰ εἰς μων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν βραχεῖαν, ὑπεσταλμένης τῆς εἰς τὸ ᾰ παραλήξεως, εἰ μὴ ἐγκλίνοιτο διὰ τοῦ νος, τῆς πρὸ τέλους οὔσης διὰ τῆς ο̄, ὀξύνεται· εἰ δὲ διὰ τοῦ ε̄, βαρύνεται, οἷον ἐπὶ τῶν βαρυτόνων, ἀρτέμων, πο-

16) ἤτοι μαινὰς pro σημαίνει δ. μ.

λέμων, διδύμων. τῶν δὲ ὀξυτόνων τὸ τυμὼν, ἰτυμὼν, κηδεμὼν, ἀκρεμὼν, ἐθνυμὼν τὸ ἔθνος.

Τὰ διὰ τοῦ αιμων βαρύνεται, δαίμων, αἵμων, ἀναίμων, κακοδαίμων.

Τὰ εἰς νων μὴ ἔχοντα ἐν ἐπιπλοκῇ σύμφωνον, ἢ κατὰ διάστασιν, εἰ μὴ ἐπὶ πόλεως εἴη, ἢ περιεκτικὰ, βαρύνεται, μέμνων, ἄμφνων, ἄγνων. τὸ καρνὼν ὡς ἐπὶ πόλεως ὀξύνεται· καὶ τὸ δαφνὼν, ὡς περιεκτικόν.

Τὰ εἰς νων ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς φωνῆεν ἢ φωνήεντα λήγουσαν, εἰ μὴ τοπικὰ εἴη, βαρύνεται, ἢ ἰσοδυναμεῖ τοῖς διὰ τοῦ ωνος, οἷον κώνων, σίνων. τὸ δὲ καμὼν ὀξύνεται, προσέτι [17]) πλαταιὼν καὶ ξενών.

Τὰ εἰς ξων, ὁπότε μὴ εἴη ἐπίθετα, δυνάμενα καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεσθαι, βαρύνονται, ἄξων, πράξων. τὸ μέντοι δραξὼν ὀξύνεται ὡς ἐπιθετικόν.

Τὰ εἰς πων μὴ ὄντα περιεκτικὰ βαρύνεται, λάμπων, δράπων ὁ δραπέτης, δούπων, ἵππων τὸ κύριον, ἱππὼν περιεκτικὸν, πέπων τὸ πεπώνιον, πεπὼν περιεκτικόν.

Τὰ εἰς ρων μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ εἴη περιεκτικὰ, ἢ ἐπὶ πόλεων, ἢ διὰ τοῦ ντ κλίνεται, βαρύνεται, ἄβρων [18]), πρόφρων, μάκρων. τὸ μέντοι ἀντρὼν, λουτρὼν, ὡς περιεκτικὰ ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐξικρὼν, καὶ ἑρμοκρὼν, ὡς διὰ τοῦ ντ κλινόμενα ὀξύνεται.

17) καὶ pro προσέτι.
18) ἄβρων.

Τὰ εἰς ρων μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ εἴη περιεκτικὰ, ἢ ἐπὶ πόλεων, ἢ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, βαρύνεται, ἄφρων, πρόφρων, μάκρων. τὸ μέντοι ἀντρὼν, λουτρὼν, ἀνδρὼν, ὡς περιεκτικὰ ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐξικρὼν, καὶ ἑρμοκρὼν, ὡς διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ρων μὴ παραληγόμενα τῇ οι ἢ αι διφθόγγῳ, εἰ μὴ τοπικὰ εἴη ἢ πόλει ὁμωνυμεῖ, βαρύνονται, θήρων, νέρων, γέρων, τήρων. τὸ δὲ οἰρὼν καὶ σχαιρὼν διὰ τὰς διφθόγγους, καὶ τὸ προθυρὼν, ἀχυρὼν, πλευρὼν, ὡς τοπικὰ ἢ ὁμώνυμα.

Τὰ εἰς σων ἀρσενικὰ, εἰ μὴ ἐθνικὰ εἴη, ἢ περιεκτικὰ, βαρύνονται, παύσων, θράσων, αἴσων, ἰάσων. τὸ δὲ λοσὼν πόλις, καὶ τὸ κισσὼν, ὡς περιεκτικόν.

Τὰ εἰς των μὴ περιεκτικὰ διὰ τοῦ ο κλινόμενα βαρύνεται· εἰ δέ τι ὀξυνθῇ, τοῦτο διαστολὴν ἀνεδέξατο βαρυνομένου, πλούτων, πλᾶτων, κράτων, χίτων ποταμός· χιτὼν δὲ τὸ ἱμάτιον. τὸ ἀρίστων, ἑκάτων, χαρίτων βαρύνονται· τὸ δὲ κοιτὼν, ἰστὼν, προβατὼν ὡς περιεκτικὰ ὀξύνεται.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ υων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. καὶ βαρύνεται μὲν, ὅσα κλίνεται διὰ τοῦ ω, μὴ συνεμπίπτοντα πόλεσιν, ὡς ἔχει ἀμφιτρύων, ἠλεκτρύων. τὸ δὲ σικυὼν ὀξύνεται. τὰ μέντοι κατὰ γενικὴν τρέποντα τὸ ω εἰς ο ὀξύνεται, ἀλεκτρυὼν, γηρυὼν, ἀμφικτυών[19]).

19) ἀλεκτριών, γηρυάν, κερκυών, ἀμφικτυών.

Τὰ εἰς φων ἀρσενικὰ σύνθετα διὰ τοῦ ντ κλινόμενα περισπᾶται, ἀγλαοφῶν, ξενοφῶν, ἀντιφῶν, δημοφῶν. τὸ μέντοι κολοφὼν ὀξύνεται.

Τὰ εἰς χων δισύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνονται μὴ ὄντα μηνῶν ὀνόματα, βρύχων, τρύχων, σπέρχων. τὸ δὲ γλίχων ὤφειλε βαρύνεσθαι. εἰ δὲ θηλυκὸν καὶ διὰ τοῦ β, ὀξύνεται. τὸ δὲ παχὼν ὀξύνεται, ὄνομα μηνὸς παρ' αἰγυπτίοις ὄν. τὸ δὲ πολυαπερχῶν διὰ τοῦ ντ περισπᾶται, ὡς ξενοφῶν καὶ ἱπποκῶν [20]). ιοσεσημείωται τὸ ποσειδῶν, καὶ ταῶν, καὶ τυφῶν, περισπώμενα μέν, οὐ μέντοι διὰ ντ [21]) κλινόμενα.

Τὰ εἰς ων θηλυκὰ μὴ ἐπὶ πόλεων κατηγορούμενα ὀξύνεται, ὁπότε μὴ διὰ τοῦ ο κλίνεται, χιών, λαγών, τρυγών, ταγών, γοργών. τὸ δὲ τριή [22]), ιεμήκων, γλίχων, βαρύνονται, φυλάττοντα τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς.

Τὰ εἰς ων δισύλλαβα ἐπὶ πόλεων ὀξύνονται· εἰ δέ τι βαρυνθῇ, ἑτέρῳ χαρακτῆρι, ἢ διαστολῇ σημαινομένου, ἰών, πλευρών, πυθών, σιδών. τὸ ἴτων βαρύνεται, ὡς ἐν ἑτέρῳ χαρακτῆρι ὑποπεσόν· καθόλου γὰρ τὰ εἰς των δισύλλαβα, φύσει μακρὰ παραληγόμενα, βαρύνεται μὴ ὄντα τοπικὰ, διὰ τὸ κοιτών. τὰ δὲ βαρύτονα, πλούτων, γείτων, τρίτων, σούλμων πόλις Σικελίας, πλὴν τοῦ κροτών.

---

20) διὰ τοῦ ντ κλινόμενον περισπάσθη. τὰ εἰς ων ἐν τέλει ἔχοντα τὸν τόνον καὶ κλινόμενα διὰ τοῦ ντ περισπᾶται, ξενοφῶν, ἱπποκῶν.

21) διὰ τοῦ ντ.

22) τριήρων.

Τὰ εἰς ων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐπὶ πόλεων ὀξύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ εἰς λων λήγοι, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους ω, ἢ ἔννοιαν συνθέσεως, ἐλαιὼν, μηδεὼν, σικυὼν, βαβυλὼν. σεσημείωται τὸ ἀσκάλων, καὶ ἀσσάλων.

Τὰ εἰς ων σύνθετα ἀπὸ ἁπλῶν συντεθειμένα ῥητὰ ἀπὸ βαρυτόνων βαρύνονται, ἀνακρέων, χαμαιλέων. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων περισπῶνται, φιλοξένοσφῶν· καὶ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων φυλάττει τὴν ὀξεῖαν, φιλομαπεδὼν, ἱππαλεκτρυών.

Τὰ εἰς ων ὀξύτονα δισύλλαβα καὶ μονοσύλλαβα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὁπότε μὴ σχέσει τονικὴ ἥνωται, ὡς ἔχει τὸ κατὰ συνήθειαν, προκοιτὼν, προπυλὼν, προθυρών. τὰ δὲ ἄλλα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, οἷον βαθυλείμων, ἀχίτων, αὐτόχθων.

Αἱ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ δισύλλαβοι ὀξυτονούμεναι καὶ ὀνόματα κλινόμενα μετατιθέασι τὸν τόνον, οἷον ἀμφίων, ὑπερίων. Καὶ τοσαῦτα περὶ τῶν εἰς ν ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

Τὰ εἰς ων τοὺς τρεῖς ἐπιδέχεται τόνους, τὰ μὲν γὰρ ὀξύνεται, ὡς αἰὼν, τὰ δὲ βαρύνεται, ὡς πλάτων, τὰ δὲ περισπᾶται, ὡς ξενοφῶν.

Τὰ εἰς ων συγκριτικὰ καὶ ὑποκοριστικὰ βαρύνεται, ἀτρείων, κρονίων, μωτίων, ἡφαιστίων.

Τὰ διὰ τοῦ αων ἀρσενικὰ δισύλλαβα παραληγόμενα α βραχεῖ βαρύνεται, μὴ ὄντα περιεκτικὰ,

φάων, κάκων [23]), κρέων, λέων, νέων, νεῶν δὲ ὡς περιεκτικόν.

Τὰ διὰ τοῦ ιων βραχεῖ παραληγόμενα βαρύνεται, ἡμαθίων, ἐνδυμίων.

Ἔτι καὶ τὰ ἔχοντα τὸ ι μακρὸν, κίων, πρίων, ἐχίων, δηΐων, ἀμφίων, βραχίων.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ αων, μαχάων, ποσειδάων, ἀρετάων. Τὰ εἰς ων ὀνόματα μηνῶν ἢ χρόνων ὀξύνεται, ποσειδεών, ἐλαφηβολιών, καὶ τὰ τοπικὰ περιεκτικὰ, ἀγών, ἱππών, ἀνδρών.

Τὰ διὰ τοῦ αιων ὑπερδισύλλαβα, εἰ μὴ εἴη ὀνόματα μηνῶν ἢ ποταμῶν, βαρύνονται, οἷον εὐφραίων, ἀκταίων, εὐαίων.

Καὶ περὶ μὲν τῶν εἰς ν ληγόντων τοσαῦτα [24]).

Περὶ τῶν εἰς ξ καὶ εἰς ρ καὶ εἰς ας ληγόντων ὀνομάτων.

Βιβλίον β.

Πᾶν ὄνομα εἰς ξ λῆγον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένον, καὶ μίαν συλλαβὴν φυλάττοι τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπιθετικὸν ὑπάρχοι, μὴ ἐθνικὸν, φαίαξ, θώραξ, ἄναξ, κλίμαξ, αὔλαξ· τὸ διασφὰξ ὀξύνεται.

Τὰ δὲ ἀπὸ ῥήματος συγκείμενα, βλεφαριπὰξ, καὶ κιτροβαστὰξ, καὶ νεκροβαστάξ. τὸ δὲ ἄσφαξ βαρύνεται ὡς ἐθνικόν.

---

23) κεων (sic).

24) Καὶ περὶ μ. τ. ε. ν λ. τ. absunt.

Τὰ εἰς εξ, καὶ ιξ, καὶ οξ, καὶ υξ, πάντα βαρύνεται, λέλεξ, πέρδιξ, παππάδοξ, κῆρυξ.

Τὰ εἰς ηξ μὴ ὄντα σύνθετα ἐπιθετικὰ βαρύνεται, μύρμηξ, σκώληξ, ἀλώπηξ.

Τὰ εἰς ηξ σύνθετα παρὰ ῥῆμα ὀξύνεται, εἰς ἐπιθετικὰ εἴη, βουπλὴξ, κωμοπλὴξ, μεθυπλήξ. τὸ ὕσπληξ καὶ ἀντίσπληξ βαρύνεται, ὅτι οὐκ ἐπιθετικά. τὸ δὲ χηναλώπηξ καὶ αὐτὸ βαρύνεται, ὡς τὸ χαμαισκώληξ, λεοντομύρμηξ.

Τὰ εἰς ωξ ὀξύνεται, ὅσα μίαν συλλαβὴν ἔχει ἐπὶ τέλους ἐν τῇ συνθέσει, ἀποῤῥῶξ, κναμοτρωξ, θυλακοτρωξ, φυλάξαντα συλλαβὰς ἐν τῇ συνθέσει.

Περὶ τῶν ληγόντων εἰς αρ.

Τὰ εἰς αρ ὑπὲρ μίαν, εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε οὐδέτερα, βαρύνεται, μάκαρ, δάμαρ, ὄναρ, αὔθαρ.

Ἔτι τὰ εἰς ωρ, ῥήτωρ, κέλωρ, ἄπωρ.

Ἔτι τὰ εἰς υρ, οἷον μάτυρ, κέρκυρ, ἴλλυρ, λίγυρ.

Τὰ εἰς ηρ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ ὀξύνεται μὲν ἁπλᾶ ὄντα ἀρσενικά. ὁ δὲ λόγος τοῦ προηγουμένου τοῦ η, στατὴρ, ἑλατὴρ, καμπτὴρ, ἐξαυστήρ. ἐξαύτηρ δὲ κύριον, ὡς τὸ ἀμάτηρ καὶ ἄντηρ, καὶ ἄστηρ κύριον. ἀρσενικὰ δὲ εἶπε διὰ τὰ θηλυκά. καὶ γὰρ τὰ εἰς ηρ θηλυκὰ μὴ μεταθέμενα κατὰ τὸ ἔθος ποιητοῦ εἰς διάφορον γένος βαρύνεται, μήτηρ, θυγάτηρ, δημήτηρ. τὸ δὲ γαστὴρ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ηρ ἐθνικὰ ἢ πύρια, μὴ συναμπίπτοντα προσηγορικοῖς, βαρύνονται, ἴβηρ, ἀνίβηρ [25]), δόμηρ, πίηρ. τὸ μέντοι ἐλευθὴρ ὀξύνεται, ὡς τὸ ἀστήρ.

Τὰ εἰς ηρ ἁπλᾶ, μὴ ὄντα σύνθετα, μηδὲ ἐθνικὰ, ὀξύνεται, ἀνὴρ, ἀὴρ, αἰθὴρ, σπινθήρ. τὸ μέντοι ἐρίηρ, ὡς σύνθετον, βαρύνεται.

Τὰ εἰς ηρ ὀξύτονα, φυλάττοντα τὸ η κατὰ τὴν γενικὴν, φυλάττει καὶ τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει, οἷον δετὴρ, ἀμαλλοδετὴρ, στατὴρ, ὁβολοστατήρ. τὸ μέντοι ἀνὴρ, διπάνηρ, δαὴρ, πολυδάηρ, πατὴρ, πολυπάτηρ [26]), ὡς μὴ φυλάττοντα τὸ η, βαρύνονται. καὶ τὸ πάνθηρ καὶ σατυρόφηρ ἀπὸ μονοσυλλάβων.

Τὰ εἰς ειρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀσυνήθη μὲν, τὰ δὲ εὑρεθέντα βαρύνεται, βλέχειρ, σάπερ, ἐλεάζειρ, λίγειρ, ἐλάτειρ, ἑκατοντάχειρ, ἀντίχειρ. ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα, οἷον χειρ, φθειρ, εἴρ.

Τὰ εἰς ωρ πάντα βαρύνονται, νέστωρ, ἕκτωρ, κάστωρ, ἄχωρ τὸ τῆς κεφαλῆς πιτύρισμα. τὸ μέντοι ἰχὼρ ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ας πολυσυλλάβων.

Τὰ εἰς ας πολυσύλλαβα ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ α βαρύνεται ἢ περισπᾶται. καὶ βαρύνεται μὲν

25) ἀννίβηρ.

26) αἰνοπάτηρ pro πολυπάτηρ.

αἴας, θόας· περισπᾶται δὲ ἀρχᾶς, πελεκᾶς. οὐδέποτε δὲ ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ὦσιν ἀπὸ παθητικοῦ παρασύνθετα. ὅθεν τὸ ἱμὰς καὶ ἀνδριὰς, ὡς ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ ᾱς, σημειούμεθα ὀξυνόμενα, καὶ τὸ χαλκοκρὰς, καὶ γαλατοκρὰς, ὡς ἀπὸ παθητικοῦ παρακειμένου. βαρύνεται δὲ τὰ εἰς ᾱς καθαρὸν, ἀρχίας, λοξίας, γοργίας. τὸ μέντοι τριὰς θηλυκὸν, καὶ συστελλόμενον ἔχει τὸ ᾰ.

Τὰ εἰς βας βαρύνονται, βίβας, φόρβας, ἄββας ποταμὸς, τὸ δὲ ἀκριβᾶς περισπᾶται.

Τὰ εἰς γας πάντα βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ σκώμματος, ὡς ἔχει [27]) τὸ φαγᾶς, γίγας, μέγας. τὸ μέντοι φυγὰς ὀξύνεται, οὐκ ἔχον τὸ ᾱ ἐκτεταμένον. σεσημείωται τὸ ἀτταγᾶς περισπώμενον, ὅπερ καὶ ἀτταγὴν λέγεται.

Τὰ εἰς δας βαρύνεται, εἰ μὴ διὰ τοῦ δος κλίνοιτο ἢ συναλιλειμένα εἴη ἢ ὑποκοριστικὰ, ἴδας, βρασίδας. τὸ μέντοι θαδᾶς περισπᾶται, μητρᾶς, ζηνᾶς, πυθᾶς· τὰ δὲ κερκιδᾶς ἀπὸ συναλοιφῆς.

Τὰ εἰς ζας ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ πρὸ τῶν διπλῶν βαρύνονται, βύζας, ἐλίξας, ἀλείψας. τὸ μέντοι ὑψᾶς περισπᾶται, καὶ τὸ ἐξῆς ἐπὶ ποσότητος ὤν.

Τὰ εἰς λας δι' ἑνὸς λ̄ βαρύνονται, εἰ μὴ ἐν συναλοιφῆς εἴη· γέλας, ὕλας, μέλας. τὸ μέντοι ἰλιᾶς περισπᾶται ἀπὸ τοῦ ἰλέας.

Τὰ εἰς δύο λλ̄ ἐκτείνεται, κύλλας, βάλλας,

27) ὥσπερ ἔχει.

χωρὶς εἰ μὴ ἐπὶ σκώμματος εἴη, ἢ ἔχοι τι ἐντελέστερον. τὸ μέντοι πολλᾶς ὁ γέρων περισπᾶται ἐπὶ σκώμματος ὄν, καὶ τὸ ἀλλᾶς καὶ βιλλᾶς.

Τὰ εἰς μας βαρύνεται, τόλμας, ἀδάμας, εἰ μὴ κατὰ τροπὴν εἴη δωρικὴν, ὡς τὸ ἑρμᾶς, καὶ τὸ ἀρτεμᾶς ὑποκοριστικόν. σεσημείωται δὲ τὸ ἰμὰς ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς νας ὁμοίως, εἰ μὴ εἴη ὑποκοριστικὰ, ἢ ἐπὶ σκώμματος, ἑρπύνας, ξένας· μηνᾶς μέντοι καὶ ζηνᾶς ὑποκοριστικά. τὸ δὲ δεκᾶς περισπᾶται, ὅτι ἐπιτάσσεται.

Ἔτι τὰ εἰς ρας μὴ ὄντα ὑποκοριστικὰ, ἢ συναλιλειμμένα, ἢ μισμα (sic [28]) δηλοῦντα, θύρας, ἀθύρας [29]), πυθαγόρας. τὸ μέντοι μητρᾶς, θήρᾶς, τετρᾶς, βορᾶς περισπᾶται. τὸ δὲ τετρὰς, δος [30]), συστέλλεται.

Τὰ εἰς ας σύνθετα πάντα βαρύνεται, παιδοπίπας, εὐφαρέτρας. τὰ μέντοι χαλκοκρὰς [31]) ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου συντεθέν. τὸ δὲ φιλοπελᾶς, καὶ φιλιβορρᾶς τὸν τῶν ἁπλῶν ἐφύλαξεν τόνον.

Τὰ εἰς ας συνεσταλμένα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ὀξύνεται, καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεται, ὁ φυγὰς καὶ ἡ φυγὰς, ὁ ἀρπὰς καὶ ἡ ἀρπὰς, δυὰς, τριάς.

---

28) φόμισμα pro μισμα.

29) θήραι.

30) τετράδος pro δος.

31) χαλκοκρᾶς.

τὸ μέντοι μέγας καὶ λάας ὡς συστελλόμενα[32]) βαρύνονται.

Πᾶν οὐδέτερον εἰς ας βαρύνεται, γέρας, γῆρας, δέπας, δέμας, σέβας.

Βιβλιον γ'. 5

Πᾶν ὄνομα δισύλλαβον ἁπλοῦν, εἰς ης καθαρεῦον ἀσυνάλειπτον βαρύνεται, εἰ μὴ ἔχοι πρὸ τέλους μόνον τὸ υ, ναίης, δάης, κλέης, βαρύης[33]), τὸ δὲ ῥυῆς περισπᾶται ἔχον τὸ υ, ὥσπερ καὶ τὸ θυῆς, κυῆς, ἰσοσυλλάβως κλινόμενα. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλινόμενα βαρύνονται, λύης λύεντος, ἐπὶ τοῦ λυήεις. καὶ τὸ ζαὴς ὡς σύνθετον ὀξύνεται. 10

Τὰ εἰς βης δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι βαρύνεται, κάβης, λέβης, κέβης, πάβης, θήβης. τὸ δὲ κιβῆς περισπᾶται ἀπὸ τοῦ κιβέως. 15

Τὰ εἰς γης δισύλλαβα βαρύνονται, χωρὶς εἰ μή τι ἐκ συνθέσεως τοῦ καταλελειμένου εἴη, ἢ παρώνυμον ἐπιθετικόν. τότε γὰρ περισπᾶται, ὅτι συναλήλειπται, ἢ βραχεῖα παραλήγοι, ἰσοσυλλάβως κλίνοιτο. καὶ ἃ μὲν βαρύτονα, μέγης, γύγης, σάγγης, μόργης. τὸ μέντοι ἀργὴς ἐπιθετικὸν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀγὴς σύνθετον ἀπὸ τῆς γῆς, ὁ μὴ κλῶμενος. τὸ δὲ μογῆς καὶ δρογῆς ἰσοσυλλάβως κλινόμενα περισπᾶται. καὶ τὸ φθογγῆς, καὶ τὸ αὐγῆς ἐκ τοῦ αὐγέας. 20 25

---

32) συστίλλονται.

33) βρύης.

Τὰ εἰς δης δισύλλαβα μὴ διὰ τοῦ ους πλινόμενα βαρύνονται, πύδης, ἄδης, γράδης, μέδης. τὸ μέντοι ψευδὴς καὶ φραδὴς ἐπιθετικά. καὶ τὸ ποδῆς καὶ ῥοδῆς περιεσπάσθη, ὅτι τὸ ο παραλήρει.

Τὰ εἰς ης ἀσυνάλειπτα βαρύνονται, ἄνθης, σκύθης, σεύθης, λάχης, πάχης. τὸ μέντοι κριτὴς καὶ ψαλτὴς ἀττικῶς ὀξύνεται· καὶ ἔτι τὸ λιστὴς καὶ ληστής. τὸ δὲ δεσπότης ἀρσενικὸν, καὶ τὸ δεσπότις θηλυκόν.

Τὰ εἰς ης δισύλλαβα μὴ ὄντα τοπικὰ ἢ συναλιλειμμένα βαρύνονται, ἔχοντα πρὸ τοῦ η σ ἢ ξ, ξέρξης, χρύσης, κάσης. τὸ μέντοι κασῆς τὸ πιλώτιον ἱμάτιον περισπᾶται, τὸ δὲ κισσὴς ὀξύνεται, ἐπίθετον.

Τὰ εἰς νης καὶ ρης δισύλλαβα ἁπλᾶ, μὴ ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκὴν σύμφωνον, βαρύνεται· εἰ δέ τι περισπασθῇ, τοῦτο κατὰ συναλοιφὴν ἐγένετο, ἢ ἰαμβικόν ἐστι καὶ ἰσοσύλλαβον. ὅσα δὲ ὀξύνεται, εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν ἢ εἰς τος. τὰ βαρύτονα, ὀπένης, πλάνης, μύνης, χλούνης, φάνης. τὸ μέντοι σθενῆς, τεχνῆς, λαχνῆς, ζαχρῆς, ἀπὸ συναλοιφῆς γίνονται. καὶ τὸ φανῆς ἰαμβικὸν ἰσοσύλλαβον.

Τὰ εἰς ης δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμετάβολον μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἑτέρου, κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ, βαρύνεται, μέσθλης, μάσθλης, μάγνης, πήγρης, ὅπλης, πέτρης, λιμήν τις· εἴ τι δὲ περισπασθῇ, κατὰ πάθος γέγονε. Τὸ μέντοι γυμνὴς, ἀβλὴς, προβλὴς, ἐπιθετικὰ ὄντα, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ης ἐπιθετικὰ δισύλλαβα, εἰς ους τὴν γενικὴν ποιοῦντα, καὶ μὴ παθόντα συγκοπὴν, ὀξύνεται, ψευδὴς, πρηνὴς, ζαὴς, ἀλής. τὸ δὲ βαρύνεται[34]· πλήρης γὰρ, ὡς ξιφήρης, λιγήρης. καὶ τὸ ἄρης, κύριον.

Τὰ εἰς ης δισύλλαβα κύρια ἔχοντα υ ἐν τῇ παραληγούσῃ περισπᾶται, μυῆς, θυῆς, κυῆς. βαρύνεται δὲ τὸ βρύης, κύης, περιττοσύλλαβα. γύνης δὲ οὐ κύριον.

Τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ ἐντελεστέρου περισπᾶται, ἑρμῆς, θαλῆς, πυλῆς, ποδῆς.

Τὰ παρὰ τὸ κλέος ἐπίθετα ὄντα ὀξύνεται, εὐκλεὴς, ἀκλεής· κύρια δὲ ὄντα, ἐν μὲν τῇ ἐντελείᾳ βαρύνεται, ἐν δὲ τῇ συναιρέσει περισπᾶται, ἡρακλέης ἡρακλῆς. καὶ τὰ εἰς ας[35], ἀρτεμέας ἀρτεμῆς.

Τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς εις περισπῶνται, τιμῆς, τεχνῆς, δαφνῆς.

Τὰ εἰς ης πατρωνυμικὰ, ἢ ὡς πατρωνυμικὰ βαρύνεται, πηλείδης, ἀτρείδης, κρονίδης, εὐριπίδης, θουκυδίδης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωδης, εὐώδης, πετρώδης, δυσώδης.

Ἔτι τὰ πολυσύλλαβα παρώνυμα, εὐπατρίδης, ἑπταπόδης. τὸ δὲ ἐθελοντὴς ἀπὸ τοῦ ἐθέλοντος, καὶ ἑκοντὴς ἀπὸ τοῦ ἑκόντος, γενικῆς μετοχῆς.

---

34) τὸ δὲ πλήρης βαρύνεται.

35) εας pro ας.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ολης καὶ ονης, ὀξόλης, μυριόνης [36]). τὸ μέντοι ἀκρινὴς [37]) ἐπίθετον, καὶ εἰς ους τὴν γενικὴν ἔχει.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ανης κύρια, ἀριστοφάνης, θεοφάνης. τὸ δὲ ἐπίθετον θεοφανὴς ὀξύνεται. καὶ τὰ εἰς ης περσικὰ πάντα, ἀντιφέρνης.

Τὰ εἰς της πολυσύλλαβα ὀξύνεται, τευχιστὴς, ὀρχιστὴς, ἁλφιστής.

Ἔτι τὰ εἰς αρης, εἰ μὴ ἐπίθετα εἴη, κυαξάρης, παντάρης, σωχάρης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ηρης, χαλκήρης, χρυσήρης, θυμήρης, φρενήρης, τριήρης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, διώρης, λυκώρης, ὅπερ Καλλίμαχος ὀξύνει.

Τὰ εἰς της ἁπλᾶ ἀρσενικὰ, βραχεῖα παραληγόμενα, βαρύνεται, οἰκέτης, ὀφειλέτης, ἐργάτης. τὸ εὑρετὴς δὲ ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀθλητὴς, μαθητὴς, ποιητὴς, ὅτι ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν μακράν. τὸ δὲ προπετὴς, ἀκρατὴς, τριτὴς, σύνθετα.

Τὰ εἰς οιτης ἰσοσύλλαβα βαρύνεται, δαμοίτης, μενοίτης, θυμοίτης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ατης, τὸ ᾰ μακρὸν ἔχοντα, μὴ ὄντα ῥηματικὰ, βαρύνεται, τεγεάτης, σπαρτιάτης, ἐλεάτης [38]). τὸ δὲ θεατὴς καὶ περατὴς, ῥηματικὰ ὄντα, ὀξύνεται.

---

36) μηριόνης.

37) ἀκλινὴς.

38) ἐλεάτης.

Ἔτι τὰ ετης, τοῦ ε μακροῦ ὄντος, καὶ ειτης, πολίτης, τεμενίτης, εὑρείτης, βαθυῤῥείτης, καὶ ὅσα παρώνυμα τὸ υ μακρὸν ἔχοντα, πρεσβύτης, ἀρχύτης, πιδύτης. τὸ μέντοι κωλυτὴς, μηνυτὴς, ῥηματικὰ καὶ οὐ παρώνυμα.

39) Ἔτι τὰ διὰ τοῦ εστης, μὴ ῥηματικὰ, ὀρέστης, θυέστης, ἀκέστης. τὸ μέντοι κηδεστὴς καὶ ἀρχεστὴς ἐπιθετικὰ ὀξύνονται.

Ἔτι βαρύνονται τὰ παρὰ τὸ ὅλλω, πανώλης, ἐξωλης, προώλης.

Τὰ εἰς ης ἐπίθετα παρὰ ῥῆμα σύνθετα εἰς ους ποιοῦντα τὴν γενικὴν ὀξύνεται, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοφιλὴς, αὐτοσφαγὴς, πολυδευκὴς· πολυδεύκης δὲ τὸ κύριον βαρύνεται. τὸ μέντοι φιλαλήθης, καὶ μισαλήθης, καὶ εὐήθης, καὶ κακοήθης, παρώνυμά εἰσιν, οὐ παρὰ ῥῆμα.

Τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σύνθετα βαρύνεται, δημοσθένης, διογένης, καὶ τὰ ἔχοντα η ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἀπὸ δισυλλάβου, συνήθης, κακοήθης. τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἐπίθετα ὀξύνεται, εὐγενὴς, ἀγενὴς, εὐμενὴς, εὐτυχὴς.

Τὰ εἰς της, παρὰ τὸ ἔτος καὶ ἔργον, ὀξύνεται, διετὴς, τριετὴς, κλεπτουργὴς, ναξιουργὴς.

Τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν υς, ὀξυτόνων μὲν ὀξύνονται, βριθὺς ἐμβριθὴς, βαρὺς ἀβαρὴς, βαρυτόνων δὲ βαρύνονται, πῆχυς, τριπήχης, τετραπήχης.

---

39) Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωτης μὴ ῥηματικὰ, δεσμώτης, στρατιώτης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ιστης μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ, ὁρίστης —.

Τὰ εἰς ης σύνθετα τὴν τῶν πρωτοτύπων τάξιν φυλάττει, ἐρανιστὴς, ἀρχερανιστὴς, δανειστὴς, μισοδανειστὴς, ληστὴς, ἀρχιληστὴς, ἀπελλῆς, φιλαπελλῆς. σεσημείωται ἀληθὴς, φιλαλήθης, ὑποκριτὴς, δικαιοκρίτης. τὸ δὲ ὑποκριτὴς οὐ παρὰ τὸ κριτὴς, ἀλλὰ τὸ ὑποκρίνομαι.

Τὰ εἰς της πολυσύλλαβα θηλυκὰ βαρύνονται, λογιότης, λευκότης, ποιότης. σεσημείωται ταχυτής [40]). τὸ μέντοι ποτὴς καὶ ἐσθὴς δισύλλαβα. τὸ δὲ νημερτὴς ἐπίθετον.

Περὶ τῶν εἰς ις ὀνομάτων.

Βιβλίον δ'.

Τὰ εἰς ὀνόματα συνεσταλμένον τὸ ι ἔχοντα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ κοινὰ βαρύνεται, ὄφις, ὄϊς, παΐς, μάντις.

Τὰ εἰς ις βαρύτονα καὶ ἐν τῇ συνθέσει βαρύνονται, μῆτις, πολύμητις, ἴδρις, ἄϊδρις, πόλις, φιλόπολις, χάρις, εὔχαρις.

Τὰ εἰς ις ὀξύτονα πῆ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάττουσι τὰ [41]) φυλάττοντα τὸ θηλυκὸν γένος, σκελὶς, περισκελὶς, νυχὶς, παννυχὶς, τὰ δὲ κοινωνοῦντα ἀρσενικῷ γένει μετατιθέασιν, ἐλπὶς, εὐέλπις, ἀσπὶς, λευκάσπις.

Τὰ εἰς ις πατρωνυμικὰ, ἢ τύπον ἔχοντα πα-

---

40) ταχυτὴς, βραδυτὴς, ἀδροτὴς· καὶ τὰ παρ' ἀθηναίοις ὀξύτονα, τραχυτὴς, κουφοτὴς· τὸ μέντοι —.

41) φυλάττουσι μὲν τὰ.

τρωνυμικοῦ, ὀξύνονται, πριαμὶς, ταντα̃λὶς, τυνδαρὶς, ἡ τοῦ Τυνδάρεω [42]).

Τὰ εἰς ις ὑποκοριστικὰ, ἔχοντα ἐν ἴσαις συλλαβαῖς τὴν παραγωγὴν, ὀξύνεται, θεραπαινὶς, ἑταιρὶς, λυρίς. τὸ δὲ ἴφις, ἀπὸ τοῦ ἴφι γινόμενον, βαρύνεται.

Τὰ εἰς ις ἐσχηματισμένα ἀπὸ βαρυτόνων μελλόντων ἢ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου βαρύνονται, ποιήσω, ποίησις, γνώσω, γνῶσις, πράξω, πρᾶξις, πέφανσαι, φάνσις, μείνσαι, μίανσις. τὸ δὲ ἀψὶς σεσημείωται, μακρὸν ἔχον τὸ ι.

Τὰ εἰς βις ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται ἢ παροξύνεται. ὀξύνεται τὰ παρώνυμα καὶ ἐπιθετικὰ, νιοβὶς, λυκανβὶς, περῤῥαιβίς. σεσημείωται τὸ καλλάβις. τὰ δὲ κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, ἀθαράβις, καννάβις. σημαίνει [43]) τὸ καλλαβίς.

Τὰ εἰς γις δισσύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἄρχοιντο ἀπὸ τοῦ γ, αἰγὶς, μαγὶς, σφαγίς. τὸ μέντοι γέργις βαρύνεται· ἀπὸ τοῦ γ γὰρ, ὥσπερ καὶ τὸ γέλγις, τέγγις [44]).

Ἔτι τὰ εἰς ις πολυσύλλαβα, στρατηγὶς, ἀλουργίς. τὸ δὲ ἄμοργις, ἡ ὑποστάθμη, βαρύνεται.

Τὰ εἰς θις δισύλλαβα, εἰ μὴ μετάληψιν ἔχοι εἰς ἀρσενικὸν γένος, ὀξύνεται, πληθὶς, ἀτθὶς, τε-

42) ἡ τοῦ Τυνδάρεω absunt.

43) σημείωσαι pro σημαίνει.

44) γέγγις pro τέγγις.

θις ἡ ἀδελφή. σεσημείωται τὸ αἴθις καὶ πρόθις καὶ πράθις.

Ἔτι τὰ εἰς θις ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται μὴ ὄντα ὀνόματα πόλεων αἰγυπτίων, ἀκανθὶς, πολοβινθίς. τὸ δὲ ταμίθις καὶ μενοῦθις καὶ τερενούθις βαρύνεται.

Τὰ εἰς νις δισύλλαβα ὀξύνεται, φοινὶς, κερκὶς, χαλκὶς [45]), πινακὶς, φαρμακὶς.

Τὰ εἰς λις ἁπλᾶ ἔχοντα σύμφωνον κατ' ἐπιπλοκὴν ἢ διπλασιασμὸν τοῦ λ ὀξύνεται, εἰ μὴ διὰ τοῦ θ πλίνοιτο, ἢ πόλιν σημαίνοι, φυλλὶς, πυγκλὶς, θυλλὶς ὁ θύλακος. τὸ δὲ τράλλις πόλις, καὶ τὸ δέλλις τὸ μικρὸν σφηκίον διὰ τοῦ θ, καὶ τὸ βάλλις δὲ βαρύνεται εἶδος ἄνθους, ὃ δοκεῖ ποιεῖν ἀναζῆν τὸν νεκρόν.

Τὰ εἰς λις βραχὺ δισύλλαβα, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ π ἄρχοιτο, μήτε ὑποκοριστικὰ εἴη, ὀξύνεται, βολὶς, φολὶς, σελὶς, ψαλὶς, πυλὶς, ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ πρύλις βαρύνεται, ἢ ἐν ὅπλοις ὄρχησις, ὥσπερ καὶ ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ π ἀρχομένη.

Τὰ εἰς λις δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, εἰ παραλήγοιτο φύσει μακρᾷ, χωρὶς α μακροῦ ὀξύνεται, μηλὶς ἡ μηλέα, δουλὶς, δαυλὶς. ἐναντιοῦται τὸ μάλυβδις ἢ μάχαιρα, καὶ τὸ τῆλις· τὸ δὲ τᾶλις ἢ μελλέγαμος τὸ α μακρὸν ἔχει. Ἔτι βαρύνεται καὶ τὸ βάλις καὶ μάμις καὶ μάλις [46]).

45) χαλκὶς· τὸ δὲ φῖκις βαρύνεται· ἔτι καὶ τὰ τρισύλλαβα, παλακὶς.

46) καὶ τὸ βάλις καὶ μάλις (sic) καὶ μᾶλις.

καὶ τὸ ἦλις καὶ ὗλις ἡ ὑλία, καὶ αὐλις ἡ ἔπαυλις, αὐλὶς δὲ ἡ πόλις ὀξύνεται.

Τὰ εἰς λις ὑπερδισύλλαβα εἰς α βραχὺ προπαραλήγοντα ἢ ὀξύνεται ἢ βαρύνεται. καὶ ὀξύνονται, ὅσα [47]) τυγχάνει ἐπιθετικώτερα, ἢ ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν παταλήγουσαν εἰς ν, ἀφώνου ἐπιφερομένου, τανταλὶς, πανθαλὶς, ἡ θεράπαινα, ἐγκαλὶς· τὸ γὰρ γ ἐκ τοῦ ν· πενταλὶς. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ἢ κύρια προπαροξύνονται, βούβαλις, δάμαλις, βαύκαλις.

Τὰ εἰς λις ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ἢ βαρύνεται, κάπηλις, κύβηλις, ὁ πέλυξ, ἔπηλις, τὸ πτῶμα (in marg. manu poster. πῶμα) τῆς λάρνακος, τρόπηλις, ἡ δέσμη τῶν σκορόδων, πλὴν τοῦ φασηλὶς.

Τὰ εἰς δύο λλ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ παρώνυμα εἴη γενόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ης, κορυδαλλὶς, ἀναβαλλὶς, ἡ σφαῖρα, συκαλλὶς, μοιχαλλὶς, θρυαλλὶς. τὸ μέντοι κάβαλλις βαρύνεται.

Τὰ εἰς λις ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι ἔν τι τῶν φύσει βραχέων τὸ ι βραχὺ, ὀξύνεται, κυψελὶς, βασιλὶς, αἰολὶς. τὸ μέντοι ἄζιλις, τὸ ζι μακρόν.

Τὰ εἰς λις παρώνυμα, τὸ ω ἢ διφθόγγῳ παραληγόμενα, ὀξύνεται, πακτωλὶς, αἰτωλὶς, ἰουλὶς. τὸ ἄγουλις προπαροξύνεται καὶ τὸ ἀρτόπωλις.

47) ὀξύνονται μὲν, ὅσα.

Τὰ εἰς μις προσηγορικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, πυραμὶς, σησαμὶς, καλαμὶς, πλοκαμὶς, κεραμίς. τὸ δὲ ἄρτεμις, σεμίραμις, χρυσόθεμις, κύρια. καὶ τὸ σεμὶς κύριον ὂν ὀξύνεται.

Τὰ εἰς νις διβραχέα προσηγορικὰ ὀξύνονται, κατ' οὐσίας κείμενα, α ῆ ο παραληγόμενα, φανὶς, χλανὶς, θανὶς, ὀνὶς, κονὶς, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· κόνις δὲ, τὸ χῶμα. σπάνις καὶ φρόνις οὐκ ἐπὶ οὐσίας. τὸ δὲ ὕνις βαρύνεται τὸ υ ἔχον, ὥσπερ τὸ κρίνις.

Τὰ εἰς νις δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι μακρῷ ἢ ἐκτεινομένῳ βαρύνεται, μὴ ὑποκοριστικὰ ὄντα, ὀρθῶνις, μῆνις, νῆνις. τὸ μέντοι φωνὶς ὑποκοριστικόν ἐστι.

Τὰ εἰς νις θηλυκὰ διφθόγγῳ παραληγόμενα[48] ὀξύνεται, μαινὶς, δαυνὶς, ἐπιγουνὶς, θεραπαινὶς, λεαινίς. τὸ μέντοι εὖνις βαρύνεται, καὶ βούνις καὶ χλούνις.

Τὰ εἰς ανις θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, ὠκεανὶς, τιτανὶς, στεφανίς. τὸ δὲ νεᾶνις προπαρισπᾶται, καὶ τὸ ἄδανις προπαροξύνεται, καὶ τὸ θήβανις.

Τὰ εἰς ενις καὶ ωνις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, εὐμενὶς, εὐγενὶς, λυκαωνὶς, ἀμαξωνίς.

Τὰ εἰς ξις ἀπὸ μελλόντων ἐσχηματισμένα βαρύνεται, ἕξω, ἕξις, λέξω, λέξις, ψύξω, ψύξις. σεσημείωται ἄψις ὀξυνόμενον. τὰ μέντοι παρώνυ-

48) παραλήγοντα.

μα ὀξύνεται, ἅμαξα, ἁμαξὶς, πύξος, πυξὶς, ὄξος, ὀξίς.

Τὰ εἰς πις διβράχεα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ὀξύνεται, πραπὶς, κοπὶς, λεπὶς. σεσημείωται τὸ βόπις [49]). τὸ δὲ ὄπις ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς πις δισύλλαβα θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο, βαρύνεται, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ὀξύνεται. βαρύνεται δὲ ταῦτα, τράμπις, σάλπις, πόλις, κάλπις, θέσπις, πόρπις. ὀξύνεται δὲ ταῦτα μὴ πληθυντικῶς λεγόμενα, ἐλπὶς, ἀσπὶς, ἐλπὶς (sic) [50]), ἐμπὶς, τὸ δὲ ἄλπις βαρύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ οπις πολυσύλλαβα μὴ ἔννοιαν ἔχοντα συνθέσεως ὀξύνεται, κεκροπὶς, δρυοπὶς, αἰθιοπίς· τὸ φύλωπις δὲ προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς ρις δισύλλαβα ὑποκοριστικὰ ἐννοίας ἐχόμενα ὀξύνεται, τευκρὶς, χειρίς.

Τὰ εἰς κρις κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται, μάκρης, πρόκρις, ἄκρις· τὰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, ἀκρὶς, λοκρίς.

Τὰ εἰς ρις ἔχοντα πρὸ τοῦ ρ ἔν τι τῶν ψιλῶν ὀξύνεται, παλαιστρὶς, αὐλητρὶς, ἐπακτρίς.

Τὰ εἰς ρις μετ' ἐπιπλοκῆς μέσου ἢ δασέος ἢ τοῦ π βαρύνεται· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ σύμφωνον εἴη δεδιπλασιασμένον, ὕβρις, κύ-

49) τρόπις pro βόπις.

50) ἐλπὶς abest.

πρις· ὀξύνεται δὲ τὸ νεβρὶς, κεδρὶς, τὸ δὲ ἄγρις δεδιπλασίασται.

Τὰ εἰς ρις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ α βαρύνεται, πίθαρις, εὔμαρις, σέβαρις, πάπ-
5παρις, εἰ μὴ εἴη ὡς ὑποκοριστικὰ ἢ πατρωνυμικὰ, ἢ ἐν τῇ ποιότητι [51]) ε ἔχοντα, τότε γὰρ ὀξύνεται, μεγαρὶς, βλεφαρὶς, θεωρὶς, ἐαρὶς.

Τὰ εἰς ρις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς θηλυκὰ ὀξύνεται, ἀστερὶς, νυκτερὶς, τὸ δὲ πάτερις καὶ κέλερις
10βαρύνεται.

Τὰ εἰς ρις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς θηλυκὰ ὀξύνεται, ἀστερὶς, νυκτερὶς [52]).

Τὰ εἰς υρις μὴ κατὰ τροπὴν γενόμενα ὀξύνεται, ἀλμυρὶς, πορφυρὶς, ἀργυρὶς, ἰλλυρίς. τὸ δὲ
15θάμυρις προπαροξύνεται. τὸ δὲ ἄγυρις κατὰ τροπὴν ἐγένετο.

Τὰ εἰς ρις αἰγύπτια προπαροξύνεται, βουσιρις, ὄσιρις, ψένυρις.

Τὰ εἰς σις ἀπὸ μέλλοντος γινόμενα, ἢ ἀπὸ
20δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, βαρύνονται, ποιήσω, ποίησις, λύσω, λύσις, κέκρισαι, κρίσις. τὰ μέντοι παρώνυμα χαίρουσι τῇ ὀξείᾳ, χρύσης, χρυσὶς, νῆσος, νησίς. σεσημείωται τὸ ἄσις ὁ ῥύπος, ἀπὸ τοῦ ἄσης γεγονός.

25 Τὰ εἰς τις δισύλλαβα ἔχοντα τὸ ο μικρὸν ἢ

---

51) τρίτῃ pro ποιότητι.

52) Τὰ εἰς ερις — νυκτερὶς absunt.

ω μέγα πρὸ τοῦ τις ἐπιθετικὰ, εἰ μὴ παράκειται ἀρσενικῷ τῷ εἰς της, ὀξύνεται, φορτὶς, φροντὶς, νοτὶς, οὐτὶς, δοτὶς, ὠτίς. τὸ δὲ πόρτις ἀπὸ τοῦ πόρις.

Τὰ εἰς τις πρὸ αὐτοῦ ψιλὸν ἔχοντα βαρύνεται, κλέπτις, ἵκτις ζῶον, λάκτις, ἢ τρυγών. τὰ δὲ ὀξύνεται, νοκτὶς, πηκτὶς.

Τὰ εἰς τις πρὸ τοῦ τις υ ἔχοντα, σπάνια ὄντα, τὰ μὲν βαρύνεται, σύρτις, τὰ δὲ ὀξύνεται, ῥυγὶς, κυρτίς.

Τὰ εἰς δύο ττ σπάνια ὄντα, τὰ μὲν βαρύνεται, οἷον παιτέττις, τὰ δὲ ὀξύνεται, τριττὶς, νεοττίς.

Τὰ εἰς στις δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ὑποκοριστικώτερα εἴη, πίστις, μνῆστις. τὸ μέντοι κιστὶς ὀξύνεται ὡς ὑποκοριστικόν.

Ἔτι τὰ εἰς στις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ μὴ ἐπίθετα εἴη, προπαροξύνεται, βούβρωστις, ἄγρωστις. ὀξύνεται τὸ κεραστὶς, λογιστὶς, λιβυστὶς, ὡς ἐπιθετικά.

Τὰ εἰς τις πολυσύλλαβα ν πρὸ τοῦ τ ἔχοντα μὴ παρακείμενα τοῖς εἰς της ὀξύνεται, προποντὶς, ἑλλησποντὶς, αὐθεντίς.

Τὰ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν γινόμενα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, ὁ κυνηγέτης, ἡ κυνηγέτις, ὁ δεσπότης, ἡ δεσπότις, ὁ πολίτης, ἡ πολίτις, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῆς κοίτης καὶ πωλῶ· ταῦτα γὰρ προπαροξύνονται, ἄκοιτις, παράκοιτις, ἀρτό-

πωλις, λαχανόπωλις. τὸ σκυθὶς δὲ δισυλλαβοῦν ὀξύνεται, ὡς τὸ περσίς.

Τὰ εἰς φις διβράχεα ὀξύνεται, ῥαφὶς, γλυφὶς, στραφίς. εἰ δὲ ἡ παραλήγουσα εἴη φύσει ἢ θέσει μακρὰ ἐν δισυλλάβοις, παροξύνεται, μέμφις. τὸ δὲ κηφὶς ὡς ἐθνικὸν ὀξύνεται, ὡς καὶ δελφίς.

Τὰ εἰς φις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, εἰ μὴ κύρια εἴη, ἀσταφὶς, κροταφὶς, ἐλαφίς. τὸ δὲ ἱερόσφις ὡς κύριον παροξύνεται.

Τὰ εἰς χις ὀξύνεται, εἰ μὴ ὀνόματα πόλεων ἢ νήσων εἴη, κολχὶς, ἀντιοχὶς, παννυχίς. τὸ δὲ ῥᾶχις σεσημείωται. τὸ μέντοι ἀτάρβηχις, ὕδελφις ἐπὶ πόλεων καὶ νήσων.

Τὰ εἰς ις θηλυκὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον καὶ εἰς α ποιοῦντα τὴν αἰτιατικὴν ὀξύνονται, ἀσπὶς, ῥανὶς, κρηπὶς, κνημὶς, ἀψίς.

Εἰ δὲ εἰς ιν ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν, περισπῶνται, βεκδῖς, μολῖς, τοτῖς, ἀτεργατῖς.

Περὶ τοῦ τόνου τῶν εἰς ος ὀνομάτων.

Βιβλίον ε.

Τὰ εἰς ος καθαρὰ δισύλλαβα τῷ α μακρὸν παραληγόμενα ὀλίγα εἰσὶ, καὶ ὀξύνεται μέν, ὅσα οὐ κύρια μὴ δὲ ἐπιθετικὰ, παὸς καὶ πηὸς, ναὸς καὶ νηὸς, λαὸς καὶ ληός. τὸ δάος ὡς κύριον βαρύνεται, καὶ τὸ πρᾶος δὲ ἐπίθετον. τὸ μέντοι

ταὸς [53]) παρ' ἀλεξανδρεῦσιν ἀντὶ τοῦ μῶν [54]) σεσημείωται. τὸ δὲ λάος παρὰ Σοφοκλεῖ ἀπὸ γενικῆς εἰς εὐθεῖαν μετεποιήθη.

Τὰ εἰς αιος δισύλλαβα, εἰ μὴ εἴη κύρια, ὀξύνεται, λαιὸς, σκαιὸς τὸ ἐπίθετον. σκαῖος δὲ τὸ κύριον, ὡς μαῖος, γραῖος, παῖος.

Τὰ διὰ τοῦ ανος δισύλλαβα ὀξύνεται, ναῦος, αὖος ὁ ξηρός. τὸ δὲ ἀγαυὸς τρισύλλαβον.

Τὰ εἰς οιος δισύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ εἴη κύρια καὶ πυσματικὰ, καὶ τὸ ο πλεονάζει ἐν τῇ ἀρχῇ, σμοιὸς ἐπίθετον, σκλοιὸς ὁ σκολιὸς, δοιὸς, γλοιὸς ἐπὶ κόπρου, βοιὸς, κλοιός. τὸ ποῖος, τοῖος, οἷος ὁ μάνος βαρύνεται, ὡς πυσματικά. καὶ τὰ κύρια δὲ ὁμοίως, μοῖος, βοῖος, κοῖος. οἱὰς δὲ ὁ δῆμος τῆς ἀττικῆς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ειος δισύλλαβα ἐπιθετικὰ βαρύνεται, λεῖος, μεῖος, κεῖος, θεῖος, πλεῖος. τὸ δὲ νειὸς ἀρσενικὸν καὶ μονογενές.

Τὰ εἰς ος καθαρὸν δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ι μακρὸν ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς συμφώνου [55]) βαρύνεται, πῖος, χῖος, δῖος, θρῖος, φθῖος. τὸ κριὸς σεσημείωται.

Τὰ εἰς ιος τὸ δίχρονον ἔχοντα βαρύνεται, σάος, ἴος, τίος, ἶος ὁ μόνος, βίος ἡ ζωή. βιὸς δὲ τὸ τόξον. τὸ δὲ νυὸς ἡ νύμφη ὀξύνεται.

53) ταὼς.

54) μῶς.

55) ἐνὸς δύο συμφώνων.

Τὰ διὰ τοῦ οος καὶ εος δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα καὶ μὴ μόνου τοῦ θ βαρύνεται, νόος, γόος, ῥόος, πλόος, θρόος, νέος. τὸ δὲ ἐὸς[56] ὀξύνεται· ἀπὸ φωνήεντος γάρ· καὶ τὸ θεὸς, ὡς ἀπὸ τοῦ θ μόνου.

Τὰ εἰς ωος μετὰ προσγεγραμμένου ι δισύλλαβα βαρύνεται ἢ προπερισπᾶται, κῷος, σῷος, λῷος. τὸ δὲ κλῳὸς ἀπὸ τοῦ κλοιὸς ὀξύνεται, καὶ ἔτι τὸ ζῳός.

Τὰ εἰς ηος σπάνια ὄντα ὀξύνεται, οἷον ἠός.

Τὰ εἰς ος τρισύλλαβα ἁπλᾶ τῷ α μόνῳ παραληγόμενα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους φύσει ἢ θέσει μακρὰ εἴη, ἢ κατὰ διάστασιν σύμφωνον ἔχοι, ἀγλαὸς, ἁλαὸς, δαναός. τὸ δὲ γόαος ἐκ τοῦ γόης γέγονε.

Τὰ εἰς λεος τρισύλλαβα ἁπλᾶ ὀξύνεται, μὴ ὄντα κτητικὰ, ἢ διάφορον τόνον σημαίνοντα, εἰλεὸς[57]· ἡ κατάδυσις, φωλεὸς, κολεὸς, μαλεός. ἑλεὰς τὸ κύριον, ἑλέος δὲ τὸ προσηγορικόν. τὸ δὲ τέολεος καὶ τέλειος κτητικά.

Τὰ διὰ τοῦ εος παροξύνεται ἢ κτητικὰ εἴη, ῥητέος, πρακτέος, ἀθροιστέος. τὸ δ' ἑτεὸς ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ αλεος παράγωγα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς ἐστι καὶ προπαροξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔνδειαν ἔχῃ ι τοῦ ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόματος, οἷον νη-

56) ἐὸς.

57) ἰλεὸς.

φάλεος, αὔλεος, σμερδαλέος, θαρσαλέος. πρόσκειται εἰ μὴ ἔχῃ ἔνδειαν τοῦ ῑ ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόματος, διὰ τὸ δεδάλειος, δαιδαλέος, κονισάλειος, κονισαλέος. ὅσα δὲ παροξύτονα ἀπὸ τῶν κτητικῶν ἐγένετο, κατ' ἔνδειαν τοῦ ῑ, καὶ προπαροξύνονται, ἀγαμεμνόν-ος, ἐκτόρεος, νεστόρειος, τέλεος, χάλκεος, χρύσεος.

Τὰ εἰς ος̄ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ η̄ παραληγόμενα τὸ αἰζηὸς ἐστὶν ὀξυνόμενον. (sic) τὸ γὰρ πάλης καὶ ἄρχης κατὰ τροπὴν τῆς αῑ διφθόγγου ἐγένετο καὶ προπαροξύνεται. τὸ δὲ ὄρης καὶ αὐτὸ παροξύνεται κατὰ τροπὴν τῆς αῑ διφθόγγου γεγονός. τὸ δὲ ἐχένης καὶ πολύνης παροξύνεται, σύνθετα γάρ.

Τὰ διὰ τοῦ διος̄ προπαροξύνεται, εἰ μὴ τρισύλλαβα ὄντα τριβραχέα εὑρεθῶσι, καὶ προπαροξύνονται πρὸς διαστολὴν κυρίων καὶ ἐπιθέτων, ὥσπερ ἔχει τὸ ῥόδιος καὶ [58]) σχέδιος. τὰ δὲ προπαροξύτονα ταῦτα, ἴδιος, ἄϊδιος, μεμψίδιος, παυρίδιος, ἁρμόδιος, νυμφίδιος. σεσημείωται τὸ εὐωδιὸς ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ ιονιος̄ [59]) προπαροξύνεται, μαθαιρώνιος, μαραθώνιος, ἀπολλώνιος.

Τὰ εἰς νιος̄ καθόλου ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαραξύνεται, μιθαιρώνιος, μαραθώνιος, (sic) [60])

58) ῥόδιος κύριον καὶ.

59) ωνιος.

60) μιθαιρώνιος, μαραθώνιος abiunt.

ἐλευσένιος [61]), σαλαμίνιος. τὸ δὲ κλονίος προπαροξύνεται [62]) τρισύλλαβον ὄν. καὶ τὸ μονιὸς ὀξύνεται ὡς κύριον καὶ τρισύλλαβον. εἰ δὲ τὸ ῡ πλεονάσῃ, προπαροξύνεται· μούνιος γάρ.

Ὅσα ἀπὸ τοῦ ξ̄ ἢ ρ̄ γίνεται διὰ τοῦ ῑ βραχέος, προπαροξύνεται, εἰ μὴ διαστολὴ κυρίου γένοιτο, ἐν τρισυλλάβοις καὶ τρισιβραχέσιν, ὥςπερ τὸ φρυγίος, φλεγίος. καὶ προπαροξύνεται δὲ ταῦτα, θρηϊκιος, κιλίκιος, φαιάκιος, μακάριος, σωτήριος. τὸ δὲ ἰλλυριὸς οὐκ ἀντίκειται.

Τὰ διὰ τοῦ ιος ἐθνικὰ ἢ τοπικὰ προπαροξύνονται, θαλάσσιος, ἐντόπιος, ἐνδάπιος. τὸ δὲ χλωριὸς καὶ θαλαμιὸς ὁ κωπηλάτης.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιος προπαροξύνεται συνεσταλμένου τοῦ ῑ, εἰ μὴ τριβραχέα ἐπὶ κυρίων εἴη, πολέμιος, ποτάμιος, μίσθιος, ῥύθμιος, δέσμιος, φρύγιος, κύριος [63]), παροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ σιος καὶ τιος προπαροξύνονται, εἰ μὴ κύρια εἴη καὶ τριβράχεα, ἀσπάσιος, πρυμνήσιος, ταλάντιος, θαλάττιος. τὸ δὲ πλησίος καὶ ἀντίος, σκοτίος, κλυτίος, τριβράχεα, καὶ τὸ φρασίος.

Τὰ διὰ τοῦ ιος καθαρὸν πρὸ τοῦ ῑ η̄ ἢ ω̄ ἔχοντα προπαροξύνονται, ὑήϊος [64]), δῄϊος, γῄϊος, λῴϊος, πατρῴϊος. τὸ ἀσκληπιὸς ὀξύνεται.

---

61) ἐλευσίνιος.

62) παροξύνεται.

63) φρύγιος δὲ τὸ κύριος.

64) νῄϊος pro ὑῄϊος.

Τὰ εἰς λιος ὑπερτρισύλλαβα παροξύνεται, εἰ μὴ ὀρνέου κατηγοροίη, ἐνάλιος, δασάλιος, ὁ διόνυσος, θεμέλιος. τὸ μέντοι λαλιὸς, πελιὸς ὁ πολιὸς, σκολιός. φάλιος ὁ λευκομέτωπος ὡς τρισύλλαβον ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐγολιὸς, ἐρωδιὸς, ἐδωλιὸς, βαμβυλιὸς, ὡς ἐπὶ ὀρνέων κατηγορούμενα ὀξύνεται.

Ὅσα εἰσὶ μονογενῆ ἀπὸ ἐνεστώτων γινόμενα εἰς ιος, μὴ ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ δύο σύμφωνα κατὰ διάστασιν, προπαροξύνεται. αἰτῶ αἴτιος σεσημείωται.

Ἔτι καὶ τὰ ἀπὸ μέλλοντος γινόμενα, ὀρθώσομαι, ὀρθώσιος, ἀσπάσομαι, ἀσπάσιος, φυλάξομαι, φυλάξιος. τὸ μέντοι πλήσω πλησίος, καὶ τὸ δέξομαι δεξιὸς, καὶ ἔψομαι ἑψιός.

Τὰ διὰ τοῦ ιος τρισύλλαβα, εἰ ἔχοιεν υ ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ, προπαροξύνεται, εἰ μή τις διαστολὴ εἴη, ἢ κύριον ὑπάρχοι τρίβραχυ, κύριος, κύπριος, τύριος, μύλιος, πύλιος, φρύγιος. τὸ τυχίος, φρυγίος, πλυτίος, κλυτίος, σκυφίος, παροξύνονται ὡς κύρια. μύριος ὁ ὡρισμένος ἀριθμὸς, μυριος ὁ ἀόριστος, καὶ νύμφιος οἶκος προπαροξύτονον, νυμφίος δὲ ὁ γαμετὴς παροξύτονον.

Ὅσα ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων παρῆκται διὰ τοῦ ιος, προπαροξύνεται, πρωῖ πρώϊος, ὀψὲ ὄψιος, νόσφιν νόσφιος, ἴφι ἴφιος, ἀεὶ ἀΐδιος, ῥέα ῥηίδιος. σεσημείωται ἄντιν ἀντίος, σχεδὸν σχεδίος, ὡς κύριον.

Τὰ διὰ τοῦ ιος τρισύλλαβα κύρια, ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν, προπαροξύνεται, μούλιος, βάκχιος, σέργιος. τὸ δὲ ἐρχίος παροξύνεται.

Τὰ εἰς ιος ὑπερτρισύλλαβα ἐπὶ ἀλόγων ζώων ὀξύνεται, αἰγυπιὸς, χαραδριὸς, ἐρωδιός. τὸ δὲ σκορπίος, κυβίος, παροξύνεται ὡς τρισύλλαβα.

Ἐξαιρέτως τὰ εἰς ος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, τῷ ο μόνῳ παραλήγοντα, προπαροξύνονται. τὰ δὲ πολλὰ σύνθετα παροξύτονά τε καὶ προπαροξύτονα. καὶ παροξύτονα μὲν θυρσκόος, λαοσσόος, βροτοσσόος· προπαρυξύτονα δὲ τρόχοος, δυσήκοος. νῦν δὲ περὶ τῶν ἁπλῶν διαληψόμεθα.

Τὰ ὥσπερ ἔντελῆ τῶν εἰς πλους ληγόντων ἁπλᾶ ὄντα παροξύνονται, διπλόος, τριπλόος, ἁπλόος. τὸ δὲ πρωτόπλοος καὶ ἀλίπλοος προπαροξύνεται, ὅτε μὴ ἁπλᾶ. τὸ δὲ ἀθρόως παροξύτονον τὸ ἅμα σημαίνει· τὸ δὲ ὀξύτονον τὸ ἄφωνον.

Τὰ διὰ τοῦ οος κύρια προπαροξύνεται, σίστοος, πίροος, ἄθοος ὁ καὶ ἀθῶος. τὸ δὲ ὄγδοος, εἰ καὶ ἐπίθετον, προπαροξύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος τακτικὰ βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς στος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔννατος, δέκατος. τὸ δὲ εἰκοστὸς, τριακοστὸς, καὶ τἄλλα ὀξύνεται. καὶ τὸ ὁλοὸς ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ ὁλῶ.

Τὰ εἰς ος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, τῇ φ διφθόγγῳ καταχρηστικῇ παραληγόμενα, προπερισπᾶται, πατρῷος, ἠρῷος, ἀχελῷος, αἰδῷος. τὸ δὲ κολῳὸς ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ κολοιός. τὸ μέντοι λαγωὸς καὶ πατρωὸς ὀξύνονται, διότι οὐκ ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον.

Πᾶν εἰς ος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῇ αι διφθόγγῳ παραληγόμενον, εἰ μὲν ὀξυτονουμέ-

νου θηλυκοῦ γένοιτο, προπερισπᾶται, ἀρχὴ ἀρχαῖος, ἀλκὴ ἀλκαῖος, κορυφὴ κορυφαῖος. τὸ μέντοι ἐπιπόλαιος οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς παρῆκται, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐπιπολάζω· πλὴν οἱ πλείους αὐτὸ περισπῶσιν.

Τὰ εἰς μαιος προπερισπᾶται, εἰ μὴ διαστολὴ γένοιτο ἢ κύριον εἴη σύνθετον, πυγμαῖος, ῥωμαῖος, πτολεμαῖος, ἑρμαῖος. τὸ δὲ ἕρμαιος κύριον προπαροξύνεται, καὶ τὸ φιλορώμαιος σύνθετον ὄν. τὸ δὲ τίμαιος σεσημείωται.

Τὰ διὰ τοῦ αιός ὑπερτρισύλλαβα περισπᾶται, εἰ μὴ διαστολή τις εἴη, ἢ σύνθετον ὑπάρχοι, ἀθηναῖος, εἰρηναῖος, ἀρουραῖος. τὸ ἐρυσίχαιος προπαροξύνεται. τὸ δὲ ἀθήναιος κύριον προπαροξύνεται εἰς διαστολήν.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ δαιος περισπᾶται, ἰουδαῖος, χυδαῖος, χαλδαῖος.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ αιος ἐθνικὰ, ἀθηναῖος, θηβαῖος, ῥωμαῖος. σεσημείωται τὸ ἀχαιὸς ὀξυνόμενον, καὶ τὸ ἐρυσίχαιος προπαροξυνόμενον.

Ἔτι τὰ τρισύλλαβα ἀπὸ ᾱ ψιλουμένου ἀρχόμενα, ἀλκαῖος, ἀλκμαῖος.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ λαιος, ὑλαῖος, βουλαῖος, θηλαῖος. τὸ δὲ δείλαιος καὶ φύλαιος προπαροξύνεται.

Ἔτι σημειοῦνται τὰ ἐν ἀρχῇ πρόθεσιν ἔχοντα, ἐπιπόλαιος, ἢ ἀπὸ ἐπιῤῥήματος, ὥςπερ τὸ παλαιὸς ἀπὸ τοῦ πάλαι, καὶ τὰ κατὰ διαστολὴν γινόμενα. παλαῖος τὸ κύριον, παλαιὸς δὲ τὸ ἐπίθετον.

Τὰ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων προπεριισπῶνται, χύδην χυδαῖος, ἄντην ἀνταῖος. τὸ μέντοι μάτην μάταιος, καὶ τὸ βέβαιος παρὰ τὸ βέβηκα. τὰ δὲ παρώνυμα παρ' οὐδετέρων γινόμενα ὀξύνεται, γῆρας γηραιὸς, κράτος κραταιὸς, ῥέα ἀραιός.

Τὰ εἰς εἰος καθαρὸν τρισύλλαβα ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ η, προπαροξύνεται, θήρειος, μήλειος, χήνειος, κήλειος, ὁ καυστικός. τὸ μέντοι ἠλεῖος, ἠθεῖος, προπερισπᾶται, οὐκ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα. τὸ δὲ κτητειὸς, πληνειὸς, ὀξύνεται ὡς κύριον· καὶ τὸ μήδειος κύριον προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς εἰος ἐπιθετικὰ τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρώτην φύσει ἢ θέσει μακράν, πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ η, περὶ ὧν εἴρηται, καὶ τῶν ἐχόντων ἔννοιαν τοπικὴν, προπαροξύνονται, γλαύκειος, δούλειος, χρύσειος, δούρειος, χοίρειος. τὸ μέντοι ὀλμειὸς, ὀρνειὸς, σπερχειὸς, σπονδειὸς, δαρειὸς, ὡς κύρια, ὀξύνεται. τὸ δὲ παιδεῖος ὁ παιδικὸς προπερισπᾶται.

Τὰ εἰς εἰος τρισύλλαβα κύρια, καὶ τὰ πλείω ὀνόματα ποταμῶν ὀξύνεται, σπερχειὸς, ἀλφειὸς, πηνειὸς, κητειὸς, ἐπειός. τὸ δὲ ἀρνεῖος καὶ δαρεῖος προπερισπῶνται. προπαροξύνεται δὲ ταῦτα, ἱττέρειος, ἀσκάτειος. τὸ δὲ δαρδανειὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς εἰος τριγενῆ μὴ ἐθνικὰ προπαροξύνεται, εἰ ἀπὸ βραχείας ἄρχοιτο, βρότειος, τέλειος, φλόγειος, λύκειος, βόειος. τὸ δὲ ἐπειὸς κύριον. τὸ δὲ φατειὸς κατὰ πλεονασμὸν ἔσχε τὴν δίφθογγον.

Τὰ εἰς εις ὑπερτρισύλλαβα, μὴ πλεοναζούσης τῆς ει διφθόγγου, προπαροξύνεται, αἰάντειος, ὁμήρειος, γαλήνειος, ἱππάρχειος. τὸ δὲ ἀδελφειὸς ἀπὸ τοῦ ἀδελφὸς πλεονάζει τὸ ει. τὰ μέντοι προπεριισπώμενα ἀπὸ τῶν ὁμήρου λέξεων εὑρεθέντα ταῦτά εἰσι, πρυτανεῖος, ἑταιρεῖος, μεταλεῖος, γυναικεῖος, ἀκατεῖος.

Τὰ εἰς οιος ὑπερδισύλλαβα προπερισπῶνται, εἰ ἐπιθετικὰ εἴη ἢ κύρια, ὁμοφωνοῦντα τοῖς ἐπιθέτοις, ἀλλοῖος, αἰδοῖος, ὁμοῖος, γελοῖος, πανοῖος. τὸ δὲ φλοιὸς δισύλλαβον, καὶ τὸ κλοιὸς προσηγορικόν.

Τὰ εἰς ος καθαρὸν ἔχοντα δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ υ ὀξύνεται, ἐπιθετικὰ ὄντα, οὐκ ἐθνικὰ, ἀκουὸς καὶ ἐπακουὸς, ἀγαυὸς καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ ἐπίθετον. πρόσκειται, εἰ μὴ ἐθνικὰ εἴη, ἀλλὰ κύρια, ὅτι ταῦτα βαρύνεται, ἀκάλαυνος, πείθραυσος, ἄραυος.

Περὶ τῶν εἰς βος, εἰς γος, καὶ τῶν καθεξῆς μέχρι τῶν εἰς μος.

Βιβλίον ς΄.

Τὰ εἰς βος δισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, ὄλβος, λίβος, λέσβος, φλοῖσβος, θάμβος, τὸ μονογενὲς τάρβος. σεσημείωται τὸ ὀλβὸς

κύριον παροξυνόμενον, ὥσπερ λοβὸς, ὅπερ μέρος τοῦ ἥπατος ἐστίν. [65])

Τὰ εἰς βος δισύλλαβα ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, στραβὸς, ῥαιβὸς, ὁ μὴ ὀρθὸς, καὶ κωβός.

Τὰ εἰς βος κύρια ἢ προσηγορικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, ἄραβος, κόραβος, ἴαμβος, κάραβος, σάραβος, ἀττέλαβος, ὅπερ οἱ ἀττικοὶ παραλόγως ὀξύνουσι.

Τὰ εἰς βος ἐπιθετικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ μὴ τὸ η παραλήγοι ἢ σύνθετα εἴη ἀπὸ τῶν εἰς βος ληγόντων, ὀξύνεται, ἐρεμβὸς, κολοβὸς, βουφορβὸς, ἱπποφορβός. τὸ δὲ ἔφηβος, ἄηβος παραλήγουσι τῷ η. τὸ δὲ φιλόκοιβος σύνθετον.

Τὰ εἰς γος δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον λήγουσαν, προσηγορικὰ ὄντα ἢ κύρια, βαρύνεται, πύργος, σπόγγος, φόγγος, γόργος τὸ κύριον, γοργὸς δὲ τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ σαγρὸς ὁ ἰχθὺς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς γος ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον λήγουσαν, ἐπιθετικὰ ὄντα, εἰ μὴ ἔννοιά τις ὑπάρχοι συνθέσεως, ὀξύνεται, γοργὸς, ἀργός. τὸ μέντοι σάγγος [66]) βαρύνεται, καὶ τὸ μάργος σύνθετον ἀπὸ τοῦ μα στερητικοῦ καὶ τοῦ ἔργον· ὁ γάρ τοι μάργος [67]) οὐδὲν ἀγαθὸν ἐργάζεται.

---

65) σεσημείωται τὸ ὅλβος παροξυνόμενον, ὅτε προσηγορικόν. ὄλβος δὲ τὸ κύριον, ὥσπερ λοβὸς μέρος τοῦ ἥπατος.

66) γάγγος pro σάγγος.

67) ὁ γὰρ μάργος.

Τὰ εἰς ογος διβράχεα βαρύνεται, λόγος, μόγος, ψόγος.

Τὰ διὰ τοῦ αγος διβράχεα ἐπιθετικὰ, καὶ μὴ ἐθνικὰ, βαρύνεται, φαγὸς, κραγός. τὸ δὲ κράγος ὁ κραυγαστικὸς βαρύνεται; καὶ τὸ μάγος ἐθνικόν.

Τὰ εἰς γος δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα ὀξύνεται, εἰ μὴ κύρια εἴη, λοιγὸς, φηγός. τὸ δὲ λάγος κύριον.

Τὰ εἰς γος ὑπερδισύλλαβα βραχείᾳ παραληγόμενα προπαροξύνεται, πάταγος, ἔλεγος, ὁ θρῆνος.

Τὰ εἰς γος τρισύλλαβα ἀρσενικὰ φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, μὴ διπλασιαζομένου τοῦ σ, ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ κύρια εἴη καὶ ἔννοιαν συνθέσεως ἔχοι, ἀργὸς, πελαργὸς, ἀμολγὸς, βροτολοιγός. τὸ δὲ ἄμολγος προπαροξύτονον ἐπὶ τῆς νήσου, οὐκ ἀρσενικόν. καὶ τὸ ὅμαργος σύνθετον, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἀργος· ἔστι δὲ ὄνομα κυνός.

Τὰ εἰς δος διβράχεα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ βαρύνονται· εἰ δέ τι ὀξυνθῇ, τοῦτο θηλυκὸν προσηγορικὸν εὑρέθη τῷ ο παραλῆγον· λάδος, ἄδος, κάδος. τὸ μέντοι ὁδὸς καὶ σποδὸς ὀξύνεται ὡς θηλυκά.

Ἔτι τὰ εἰς δος δισύλλαβα ὀξύνεται, ὁδὸς, ὑποδὸς, οὐδός. τὸ δὲ φροῦδος ἀπὸ τοῦ πρόοδος σύνθετον, καὶ τὸ μῆδος ἐθνικόν. σεσημείωται τὸ κοῖδος παρὰ Μακεδόσιν ὁ οἰκονόμος, καὶ τὸ χλῖδος προπερισπώμενα.

Τὰ εἰς δος ἀρσενικὰ, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, βαρύνεται, μῆδος, νῖδος, ζεῦγος. τὸ μέντοι καυδὸς θηλυκὸν, ὥσπερ καὶ τὸ μαυδός.

Τὰ εἰς δος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ δ σύμφωνον βαρύνεται, ὄγδοος, ῥάβδος, ἄσδος, στήλη λιθίνη.

Τὰ εἰς δος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ δ σύμφωνον κατὰ διάστασιν βαρύνεται, εἰ μὴ ἐθνικὰ εἴη, λίνδος, σίνδος, πίνδος, νάρδος, μάρδος, αὐλολοῦ εἶδος. σεσημείωται τὸ ἰνδὸς ποταμὸς καὶ τὸ ἐθνικόν. τὸ δὲ κονδὸς ἐπίθετον, καὶ ὁ μυνδὸς ὁ ἄφωνος.[68])

Τὰ εἰς δος ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, μόλυβδος, σμάραγδος. τὸ δὲ ὀρυγμαδὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς δος ὑπερδισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα κύρια προπαροξύνεται, ἄοιδος, ἔνοιδος, εἴηδος. τὸ μέντοι ἀοιδὸς ἐπίθετον. τὸ δὲ κίναιδος προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συνθέσεως.

Τὰ εἰς ζος πάντα βαρύνεται, ἴζος, ῥοῖζος, ταῦζος, τοῶζος. τὰ δὲ τριγενῆ καὶ τὰ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων ὀξύνεται, πεζὸς, χθιζὸς, πρωϊζός.

Τὰ εἰς θος μονογενῆ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραλήγοντα μὴ κοινὰ κατὰ γένος βαρύνεται, μῦ-

68) Post ἄμφωνος haec sequuntur: *Τὰ εἰς δος ὑπερδισύλλαβα βραχείᾳ παραληγόμενα προπαροξύνεται, ὅμαδος, πίλαδος, τένεδος, πόρνδος, ὅπερ οἱ ἀττικοὶ ὀξύνουσιν.*

Τὰ εἰς δος ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα π. τ. λ.

θος, κῦθος, ζῆθος, ξοῦθος, τὸ κύριον. τὸ δὲ στρουθὸς κοινὸν τῷ γένει.

Τὰ εἰς θος δισύλλαβα μονογενῆ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται, πτόρθος, γόνθος, ὁ κόγχος, γρόνθος, τὸ ἐπὶ τῆς αὐλήσεως, σμίνθος ὁ μῦς. τὸ δὲ ξανθὸς καὶ τυτθὸς τριγενῆ.

Τὰ εἰς θος διβράχεα ὀξύνεται, εἰ μὴ τόπον δηλοῖεν, νόθος, πόθος, ψόθος, ὁ ψόφος, μόθος. τὸ μέντοι βυθὸς τοπικόν.

Τὰ εἰς θος δισύλλαβα τριγενῆ παραληγόμενα φύσει μακρᾷ ἢ θέσει, μὴ προηγουμένου τοῦ σ, ὀξύνεται, ἀφθὸς, τυτθὸς, ξανθὸς, αἰθὸς, ὁ διάπυρος. τὸ δὲ λοίσθος ἔχει τὸ σ. σεσημείωται τὸ πάρθος, καὶ τὸ ὄνθος.

Τὰ εἰς αθος μονογενῆ τρισύλλαβα ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενα προπαροξύνεται, ψάμαθος, κύαθος, κάλαθος, καὶ λέκυθος. τὸ μέντοι ἀγαθὸς τριγενές. τὸ δὲ ὁρμαθὸς καὶ γυργαθὸς ὀξύνεται ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενα.

Τὰ εἰς θος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραλήγοντα ι ἢ υ ἢ καὶ φύσει μακρᾷ, προπαροξύνεται, εἰ δέ τι καὶ ὀξύνεται, ἐπιθετικόν ἐστι, λάπιθος, λέκυθος, ἔριθος, μύκυθος, ἄκυθος, ἢ μὴ τίκτουσα. τὸ δὲ βοηθὸς καὶ παιηθὸς, ὁ πάκιστος, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς θος ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατὰ τὴν παραλήγουσαν δύο σύμφωνα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ προπαροξύνονται, ἐρύμανθος, λαβύρινθος, μέ-

λανθος, ὄλυνθος, τὸ μὴ πέπειρον. τὸ δὲ ὀλισθὸς, ὁ ὀλισθηρὸς, ὀξύνεται, ἐπίθετον ὄν.

Τὰ εἰς νος μονογενῆ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται, φῶνος, σῶνος, ταῦνος. ὅτὸ δὲ σηνὸς ὀξύνεται. τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, γλαυκὸς, λευκὸς, γραικὸς.

Τὰ εἰς νος δισύλλαβα κύρια, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, πλὴν τοῦ ν, [69]) βαρύνεται, λάπος, κόπος, ἄρκος, κέρκος, 10ὅρκος. σεσημείωται τὸ θηρικός. τὸ δὲ χαλκὸς ἔχει λ. καὶ τὸ φολκὸς ἐστι τριγενὲς ἔχον καὶ τὸ λ

Τὰ εἰς νος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τοῦ σ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνε15ται, δίσκος, φύσκος, μύσκος. τὸ δὲ ἀσκὸς ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς νος διβράχεα μονογενῆ, εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, βαρύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις σημαινομένου γένοιτο. οἷον κύκλος, πλάκος, πό20κος, τόκος. σεσημείωται τὸ φακὸς ὀξύτονον. τὸ δὲ φάκος κύριον ὄνομα ὄρους.

Τὰ εἰς νος δισύλλαβα τριγενῆ ὀξύνεται, οἷον λευκὸς, γλαυκὸς, πλὴν τῶν παραληγόντων τῷ ω.

---

69) καταλήγουσαν βαρύνεται, μάκκος, ὄλκος τὸ κύριον, λίγκος, φόρκος.

Τὰ εἰς νος δισύλλαβα προσηγορικὰ μὴ παρασχηματιζόμενα εἰς θηλυκὸν γένος, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, πλὴν τοῦ κ, κ. τ. λ.

Τὰ εἰς κος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς α παραληγόμενα, οὗ προηγεῖται σύμφωνον, ἢ σύμφωνα, κύρια ὄντα, βαρύνεται, λάμβδακος, πίνακος καὶ ἀμάρακος, ἴθακος. σεσημείωται τὸ ἀσακὸς καὶ ἀλακὸς καὶ καλλιακός.

Τὰ εἰς κος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ α προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, λιθακὸς, μαλθακὸς, ψητακὸς, ἀστακὸς, φυλακὸς, ὁ φύλαξ, φύλακος δὲ τὸ κύριον, φαρμακὸς, ὁ ἐπὶ καθαρμῷ τῆς πόλεως τελευτῶν, φαρμακεὺς δὲ, ὁ γόης. σεσημείωται τὸ θύλακος, ὕσσακος, αἴσακος, προπαροξυνόμενα, καὶ τὸ μαίμακος σύνθετον.

Τὰ διὰ τοῦ εἰς ακος κτητικὰ ὀξύνεται, δηλιακὸς, φρυγιακὸς, ἰλιακός.

Τὰ εἰς εκος ἔν ἐστιν, ἀλάεκος, ἀπὸ τῆς γενικῆς.

Τὰ εἰς οκος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μακρᾷ παραλήγοντα [70]) σπάνια ὄντα βαρύνεται, ἔστρηκος, μάληκος, πίθηκος. τὸ δὲ ἰωλκὸς καὶ ἀρτισκὸς ὀξύνεται. πάγαικος, φίλαικος, μίθαικος, σόλοικος, μόνοικος τὸ κατὰ συναλοιφὴν, τὸ εὐβοϊκὸς ἐπιθετικὸν ὄν.

Τὰ εἰς κος ὑπερδισύλλαβα, εἰ παραλήγοιτο ε μακρῷ, βαρύνεται, ἄνικος κύριον, παῖκος, γρήνικος, φίλικος. εἰ δὲ τῇ ει διφθόγγῳ, ὀξύνεται,

70) Τὰ εἰς οκος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνονται, σπάνια ὄντα, παππάδοκος, σπέρδοκος. τὸ δὲ ξηροδόκος βαρύνεται, καὶ τὸ ὑγροδοκὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς οκος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μακρᾷ παραλήγοντα κ. τ. λ.

δαρεικός. βασικὸς δὲ, κελεικὸς, περαμεικός. σεσημείωται τὸ καμικὸς ὀξύτονον καὶ ἔχον τὸ ι μακρὸν, ὡς τὸ παλικός.

Τὰ εἰς ικος κτητικὰ ἐπιθετικὰ καὶ θηλυκὸν ἔχοντα ὀξύνεται, γαλατικὸς, ἰταλικὸς, πυθαγορικός. τὸ δὲ ἄδικος οὐ κτητικὸν, τὸ δὲ ἡλίκος καὶ πηλίκος παροξύνονται· οὐ γὰρ κτητικά.

Τὰ εἰς υκος ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ μὴ ἔχοντα κατ' ἐθίαν θηλυκὰ κτητικῆς ἐννοίας ἐχόμενα βαρύνεται, ἴβυκος, ἄμμυκος, κάρυκος, ἴνυκος. τὸ δὲ λιβυκὸς καὶ θηλυκὸς καὶ ἀλυκὸς ὀξύνεται θηλυκὰ ἔχοντα.

Τὰ εἰς σκος ι ἢ υ παραληγόμενα παροξύνεται, σατυρίσκος, νεανίσκος, παιδίσκος. τὸ μέντοι δαμασκὸς καὶ ἀρτηκὸς ὀξύνεται, ἰῶτα οὐκ ἔχοντα.

Τὰ εἰς λος διβράχεα βαρύνεται. εἰ δέ τι ὀξύνεται, διαστολὴν πέπονθεν, ἢ ἕνεκα τριγενείας, πάλος, σάλος, λάλος, φάλος, θόλος. τὸ δὲ ὀλὸς ὁ ὀλέθριος ὀξύνεται.

Τὰ εἰς λος μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μὴ ἀπὸ τοῦ χ ἀρχόμενα ἔχοντα δίχρονον ἐκτεταμένον, εἰ μή τις εἴη διαστολὴ, καὶ βαρύνεται, ἴλος τὸ κύριον, ἴλος δὲ ὁ διεστραμμένος, πῖλος, μῦθος, στύλος, στρογγύλος. τὸ δὲ χυλὸς καὶ χιλὸς, ἡ τροφὴ, ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ χ ἀρχόμενα. τὸ δὲ ψιχὸς τριγενές. καὶ τὸ νεῖλος βαρύνεται. καὶ τὸ δειλὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς λος δισύλλαβα κύρια τῷ η παραληγόμενα προπερισπᾶται, οἷον μῆλος, βῆλος, δῆλος, σοφῆλος.

Ἔτι τὰ εἰς ηλος δισύλλαβα προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ τῷ η παραληγόμενα, εἰ ἔχοι ἄφωνον πρὸ τοῦ η, ὀξύνεται, πηλὸς, βηλὸς, οὐλός. τὸ μέντοι ἦλος καὶ ζῆλος βαρύνεται, οὐδὲ γὰρ ἄφωνον ἔχει.

Τὰ εἰς αυλος δισύλλαβα μονογενῆ μὴ κύρια ὀξύνεται, αὐλὸς, ἀυλὸς, καυλός. τὸ δὲ βραῦλος, παῦλος, σαῦλος, κύρια, καὶ τὸ ναῦλος, μὴ ὂν κύριον. τὸ δὲ φαῦλος ἐπίθετον.

Τὰ εἰς λος ἐπιθετικὰ, ἔχοντα πρὸ τοῦ λος διφθογγον τὴν διὰ τοῦ υ βαρύνεται, οἷον φαῦλος, δοῦλος, οὖλος. τὸ δὲ τραυλὸς ὀξύνεται· καὶ τὸ δειλὸς προσέτι ὀξύνεται.

Τὰ εἰς δύο λλ κύρια ἀρσενικὰ βαρύνονται, ὕλλος, τέλλος, μύλλος, ποιητὴς κωμικὸς, γάλλος, ψύλλος τὸ κύριον. τὸ δὲ κυλλὸς ὀξύνεται, ὡς ἐπιθετικὸν, καὶ τὸ μαλλὸς, θηλυκὸν, ὄνομα πόλεως.

Τὰ εἰς δύο λλ προσηγορικὰ, εἰ μὴ παραλήγοιεν ι, ὀξύνεται, μαλλὸς, φαλλός. τὸ [71]) σίλλος, καὶ βίλλος, τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, τὸ κοινῶς βιλλὶν, παρὰ ἐφεσίοις βαρύνεται. σεσημείωται τὸ ψύλλος τὸ ἐπὶ τοῦ ἔθνους.

Τὰ εἰς λος μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου βαρύνεται. εἰ δέ τι εἴη ὀξύτονον, ἐπιθετικὸν ὑπάρχει, ὅπλος, βύβλος, βίβλος, ὄχλος, κόχλος, πέπλος, κύκλος. τὸ δὲ τυφλὸς ὀξύνεται, ἐπιθετικὸν ὄν, ὥσπερ καὶ τὸ

71) φαλλὸς, φελλὸς, τὸ.

στρεβλὸς, καὶ ἐσθλός. σεσημείωται τὸ μοχλὸς ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς αλλος τρισύλλαβα μὴ ἐθνικὰ προπαροξύνεται, κρύσταλλος, πίαλλος, ὄκταλλος, ὁ ὀφθαλμὸς παρὰ βοιωτοῖς. τὸ δὲ τριβαλλὸς ἐθνικὸν, καὶ τὸ προβαλλὸς ἡ ἀσπὶς ὀξυνόμενον.

Τὰ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἐκφερόμενα παραληγόμενα τῷ ᾱ βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ η ἄρχοιτο, ἐρίβαλλος τὸ μαρώπιον [72]), περίαλλος τὸ ποιαχίον, αἰγίδαλλος. κραταπαλλὸς δὲ, εἶδος νομίσματος, καὶ κορυδαλλὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς λλος πολυσύλλαβα, ὁποίῳ φωνήεντι παραλήγει πλὴν τοῦ α, προπαροξύνεται, μύσκελλος, μάρκελλος, κύριλλος, σόφιλλος, δόριλλος. τὸ δὲ ὀπτίλλος παροξύνεται. καὶ τὸ νεογιλλὸς ἔχει θηλυκόν.

Τὰ διὰ τοῦ αλος, εἰ ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακρὰν, προπαροξύνεται, κώδαλος, τάνταλος, ἅρπαλος, ἴξαλος, δαίδαλος. σεσημείωται τὸ ὀμφαλὸς, καὶ τὸ θεσσαλός.

Τὰ διὰ τοῦ αλος ἔχοντα τὴν τρίτην συνεσταλμένην, θηλυκῶν ἐστερημένα, εἰ μὴ περιεκτικῇ σημασίᾳ ἐκφέρηται, προπαροξύνεται, ἐγκέφαλος, πίαλος, φίγαλος, δάμαλος. τὸ δὲ ἰταλὸς ὀξύνεται. σεσημείωται δὲ τὸ μέγαλος προπαροξύτονον.

Τὰ διὰ τοῦ αλος ὑπερδισύλλαβα μετὰ τοῦ ᾱ ἐκτεταμένου βαρύνεται, φάρσαλος, τάβακος.

---

72) μαρσίπιον.

Τὰ διὰ τοῦ ελος μονογενῆ προπαροξύνεται, εἰ μὴ πάθος τι γένοιτο, ἄμπελος, σθένελος, πύελος, κύψελος, ἀσφόδελος, ἡ βοτάνη. ἀσφοδελὸς, ὁ τόπος ὁ περιέχων, τὸ διελὸς, τὸ θειλινὸν, ὀξύνεται, καὶ τὸ ὀβελὸς καὶ μυελός.

Τὰ διὰ τοῦ ελος ὑπερθετικὰ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν προπαροξύνεται, ἀείδελος, εἴκελος, εὐτράπελος, πέμπελος ὁ παλαιός. εἰ δὲ τρισύλλαβα εἴη, ἐπιθετικὰ μὴ ὄντα σύνθετα ὀξύνεται, σικελὸς, στρεβελὸς, κεφελός. τὸ δὲ ζάφελος, σύνθετον ὄν, προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ηλος ὑπερδισύλλαβα μὴ ἔχοντα ἴδια θηλυκὰ προπαροξύνεται, εὔκηλος, τράχηλος, κάτηλος. τὸ δὲ ῥιγηλὸς ἔχει θηλυκόν.

Τὰ διὰ τοῦ ηλος ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ ἔχοντα θηλυκὰ ὀξύνεται, σιγηλὸς, μιμηλὸς, ἀπατηλὸς, ὑψηλὸς, ὑδρηλός.

Τὰ διὰ τοῦ ιλος ἀρσενικὰ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὸ ι βραχὺ παροξύνεται. εἰ δέ τι προπαροξύτονον εἴη, ἢ πάθει ἢ γένει, ναυτίλος, τρωΐλος, ζωΐλος, πενθίλος. τὸ δὲ αἰγιλὸς θηλυκὸν προπαροξύνεται. τὸ δὲ κόϊλος ἀπὸ τοῦ κοῖλος κατὰ πάθος, καὶ τὸ μίτιλος ὰ ἔσχατος προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ιλος ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὸ ι ἐκτεταμένον, προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἡ τρίτη ἔχοι τὸ α, οὗ προκατάρχει σύμφωνον, στρόβιλος, εἶδος ὀρχήσεως, στροβιλὸς δὲ ἡ συστροφὴ τοῦ

ἐχίνου, ἔσβιλος, ὅμιλος, πάμμιλος [73]), ἀλλ' οὐκ ἐν συλλήψει τὰ σύμφωνα. τὸ δὲ καδμῖλος ὁ ἑρμῆς περισπᾶται ἔχον τὸ α.

Τὰ εἰς ολος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἁπλᾶ κύρια ἢ προσηγορικὰ προπαροξύνεται, ἄσβολος, εὔκολος. τὸ δὲ αἰόλος, εἴτε κύριον, εἴτε ἐπίθετον, παροξύνεται. καὶ τὸ βουκόλος παροξύτονον. τὸ δὲ ὀβολὸς ὀξύνεται. Greg. Cor. p. 11 Nr. 29.

Τὰ διὰ τοῦ υλος τρισύλλαβα προσηγορικὰ, ἢ κύρια, εἰ ἄρχοιτο ἀπὸ φύσει μακρᾶς, παροξύνεται, κρυκύλος, ἀκρύλος, κηρύλος, αἰσχύλος, ῥωμύλος. σεσημείωται τὸ αἴτυλος καὶ ὄγκυλος. τὸ δὲ αἴσυλος ἐπίθετόν ἐστιν.

Τὰ διὰ τοῦ υλος τρισύλλαβα ἐπιθετικὰ ἁπλᾶ ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν παροξύνεται, στωμύλος, αἰμύλος, ὁ πρᾶος, στρογγύλος, ἀγγύλος, καμπύλος. τὸ δὲ αἴσυλος προπαροξύνεται ὡς σύνθετον, ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ συλῶ, ὁ πολλὰ συλῶν.

Τὰ εἰς υλος τρισύλλαβα κύρια ὄντα, ἔχοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν μηκυνομένην, παροξύνεται· προσηγορικὰ δὲ ὄντα προπαροξύνεται. παροξύνεται δὲ κύλλος, βακχύλος, χαρμύλος. προπαροξύνεται δὲ τὸ κίνδυλος, σφόνδυλος, δάκτυλος, σφόγγυλος. τὸ δὲ ἄξυλος καὶ ὄξυλος κύρια ὄντα τοῖς προσηγορικοῖς κατὰ τὸν τόπον ἠκολούθησαν.

---

73) πάμβιθος.

Τὰ διὰ τοῦ ῡλος τριβράχεα, εἰ ἔχοιεν ἐν τῇ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ ῑ, εἰ μὴ εἴη παρώνυμον ἐν ἰσοσυλλάβοις, προπαροξύνεται, τίτυλος, ἴστυλος τὸ κύριον. τὸ μέντοι χρεμύλος καὶ κρατύλος παροξύνονται· οὐκ ἔχοντα ῑ ἐν τῇ πρώτῃ. τὸ δὲ στάφυλος παρώνυμόν ἐστι παρὰ τὸ σταφυλή. καὶ τὸ ἄγκυλος κύριον προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ῡλος ὑπερτρισύλλαβα παροξύνεται, εἰ μὴ ἔχοιεν ἔννοιαν συνθέσεως, οἷον ἐρωτύλος, ἰαμβύλος. τὸ μέντοι εὐρύπυλος σύνθετον.

Τὰ διὰ τοῦ ωλος μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἔχοι πρὸ τοῦ ω δύο σύμφωνα κατ' ἐπιπλοκήν, ὧν τὸ δεύτερόν ἐστι τ, οἷον κίμωλος, εὐρύσωλος, φάσκωλος, ὁ θύλακος. καστωλὸς δὲ ὀξύνεται, ἔχον δύο σύμφωνα, ὧν τὸ ἓν τ ἐστί. τὸ μέντοι σπάρτωλος βαρύνεται· τὰ γὰρ δύο σύμφωνα οὐκ εἰσὶν ἐν συλλήψει, ἀλλ' ἐν διαστάσει. τὸ δὲ αἰτωλὸς τριγενές.

Τὰ διὰ τοῦ ωλος ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ ῥηματικὰ ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν ὀξύνεται, φειδωλὸς, αἰτωλὸς, ἁμαρτωλός. τὸ μέντοι ἕωλος, ὁ χθεσινὸς, προπαροξύνεται, ὡς παρώνυμον, καὶ τὴν τρίτην βραχεῖαν ἔχει.

Τὰ εἰς λος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ διὰ τοῦ ῡ διφθόγγῳ προπαροξύνεται, δίαυλος, ἴουλος, πούμουλος, ὕπουλος.

Περὶ τῶν εἰς μος, νος, ξος, πος.

Βιβλιον ζ.

Τὰ εἰς μος ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ γ ὀξύνεται προσηγορικὰ ὄντα, νυγμὸς, φραγμὸς, τιναγμὸς, ἀλλαγμὸς, ὑλαγμὸς, διωγμός. σεσημείωται τὸ ὄγμος, ἡ τάξις, βαρυνόμενον, καὶ τὸ φόβγμος προσηγορικόν.

Τὰ εἰς μος πρὸ τοῦ μ δ ἔχοντα ὀξύνεται, προσηγορικὰ ὄντα· εἰ δὲ κύρια εἴη, βαρύνεται. ὀξύνεται δὲ ταῦτα, ἀρδμὸς, σκιαδμός· βαρύνονται δὲ ταῦτα, κάδμος, κύδνος.

Τὰ εἰς μος ἔχοντα πρὸ τοῦ μ θ ἢ χ ὀξύνεται, βαθμὸς, ἰσθμὸς, σταθμὸς, αὐχμός. σεσημείωται τὸ ῥίθμος βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς μος ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ κ σπάνια μέν εἰσι, καὶ βαρύνεται, οἷον λάκμος, δέκμος. τὸ μέντοι τρωκμὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς μος λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ τ, βαρύνονται, οἷον πότμος, πάτμος, λάτμος. σεσημείωται τὸ ἀτμὸς ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς μος λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ σ, προσηγορικὰ ὄντα ὀξύνεται, μὴ ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ τὸ σ μόνον, εἰς ο καταλῆγον, βρυσμὸς, δεσμὸς, δασμὸς, θεσμὸς, χρησμὸς, σπασμός. πρόκειται προσηγορικὰ, ἵνα φύγωμεν τὰ βαρύτονα κύρια, τὸ κροῖσμος καὶ τὸ κάσμος, οὐκ ἔχοντα τὸ ο μόνον. τὸ δὲ κόσμος βαρύνεται,

καὶ τὸ προυσμὸς ὀξύνεται, καὶ τὸ σύνδεσμος προπαροξύνεται σύνθετον, ὀφθαλμὸς, τιλμὸς, ψαλμὸς, παλμὸς, ἰνδαλμός. τὸ δὲ ἄλμος τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικὸν βαρύνεται.

Τὰ εἰς μος ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς μ κα-5 ταληγουσαν ἀρσενικὰ προσηγορικὰ, εἰ ἀπὸ τῆς πρώτης εἴη συζυγίας, ὀξύνεται, γράφω γραμμὸς, τρίβω τριμμὸς, θλίβω θλιμμός. τὸ δὲ ἄμμος καὶ ψάμμος θηλυκά. ἔτι καὶ τὸ μνάμμος, ὁ ἔκγονος, βαρύνεται, ἐπιθετικὸν ὄν. 10

Τὰ εἰς μος δισύλλαβα τῷ η παραληγόμενα κύρια ὄντα βαρύνεται, κρῆμος, φῆμος, πρῆμος. τὰ προσηγορικὰ ὀξύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις εἴη, κημὸς, ἡ χώνη, τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τῇ ὑδρίᾳ, ἐξ ἧς αἱ ψῆφοι φέρονται, κνημὸς, ὁ τραχὺς τόπος 15 τῶν ὀρέων, δημὸς, τὸ λῖπος, δῆμος δὲ, ὁ ὄχλος.

Τὰ εἰς αμος μονογενῆ δισύλλαβα, μὴ ὄντα τριγενῆ, βαρύνεται, βράμος, γάμος, τάμος, ἄμμος. τὸ μέντοι ἀμὸς, ὁ ἡμέτερος, καὶ μηδαμινὸς, τριγενὲς ὄν, ὀξύνεται. 20

Τὰ εἰς μος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ο ἢ ε, μὴ ὄντα τριγενῆ, βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων, βρόμος, γόμος, τρόμος, δρόμος, ῥόμος, ὁ σκώληξ, τόμος, ὁ τετμημένος, τομὸς, ὁ τέμνων. 25

Τὰ εἰς υμος ἔχοντα τὸ υ ἐκτεταμένον δισύλλαβα ὀξύνεται, κρυμὸς, ῥυμὸς, θυμὸς, χυμός. θύμος [74]) δὲ τὸ κύριον, ἢ ἡ βοτάνη. τὸ δὲ

74) θῦμος.

ἐρυμὸς [75]) καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου καὶ προσηγορικοῦ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ωμος δισύλλαβα προσηγορικὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ τοῦ μ, εἰ ἐπὶ οὐσίας τάτοιτο, ὀξύνεται, βωμὸς, ψωμὸς, ζωμὸς, θωμὸς, ὁ σωρός. τὸ μέντοι κῶμος, ἡ ᾠδὴ, βαρύνεται, καὶ τὸ μῶμος ἀπὸ τοῦ μ ἄρχεται, καὶ τὸ φῶμος καὶ βρῶμος κύριον βαρύνεται, ὥσπερ τὸ πῶλος.

Τὰ εἰς μος δισύλλαβα διφθόγγῳ παραλήγοντα, ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, ὀξύνεται, λοιμὸς, λαιμός. τὸ δῆμος [76]) καὶ οἶμος βαρύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ αμος τριβράχεα προπαροξύνεται, εἰ μὴ προηγεῖται τῷ α τὸ τ, πλόκαμος, πέραμος, κάλαμος, θάλαμος, κύαμος, πρίαμος. τὸ μέντοι ἰταμὸς καὶ ποταμὸς ὀξύνεται ὡς ἔχοντα τὸ τ πρὸ τοῦ α.

Τὰ διὰ τοῦ αμος, εἰ ἔχει τὴν πρώτην θέσει μακρὰν, εἰ μὲν κύρια εἴη, προπαροξύνεται, πύραμος, σίσαμος· εἰ δὲ μὴ, ὀξύνεται, οὐλαμὸς, χιλιοαμὸς, ἡ κατάδυσις, φωριαμὸς, τὸ πιβώτιον.

Τὰ διὰ τοῦ αμος, εἰ ἄρχεται ἀπὸ δύο συμφώνων, κύρια ὄντα ἢ ἐπίθετα, προπαροξύνεται, ἄρταμος, ὁ μάγειρος, ὄρχαμος, πέργαμος, ἔμπαμος. τὸ μέντοι κινδαμὸς, ὁ ἐλιγμὸς, ὀξύνεται προσηγορικὸν ὄν.

---

75) τὸ δὲ δρυμὸς.

76) δεῖμος.

Τὰ εἰς μος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τὸ ε προπαροξύνεται, τήλεμος, ἔχεμος, πόλεμος, ἄνεμος. τὸ δὲ θελεμὸς ἀπὸ τοῦ θελημὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς μος ἁπλᾶ τῷ η παραληγόμενα σπάνια ὄντα προπαροξύνεται, ἔρημος ἀττικῶς[77]), ἐρῆμος δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἴημος. ἔτι καὶ τὰ σύνθετα, ἕβδομος[78]), εὔφημος.

Τὰ εἰς ιμος ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, ἀγώγιμος, ὄψιμος, πρώϊμος, ὠφέλιμος, ἄλκιμος.

Τὰ εἰς ομος ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, κέρτομος, ἄνδρομος, ὁ ἀνδρώδης, ἕβδομος, θέομος· πλὴν τοῦ καρατόμος, ἀγριονόμος, ἀπὸ ῥημάτων συντεθέντων.

Τὰ εἰς υμος ἔχοντα τὸ υ βραχὺ πρὸ τοῦ μος προπαροξύνεται, ἔλυμος, ἔτυμος, δίδυμος, σόλυμος, ἔρυμος. τοῦ μέντοι κολυμὸς καὶ ῥυμὸς τὸ υ μακρόν.

Τὰ εἰς μος τρισύλλαβα παραληγόμενα τῇ οι διφθόγγῳ, μὴ παρεσχηματισμένα θηλυκῷ γένει, ὀξύνεται, κυδοιμὸς, ἀθροισμὸς, ἀφλοισμὸς, ἡ ταραχή. τὸ δὲ ἕτοιμος ἀττικόν· τὸ δὲ ἑτοῖμος κοινόν. καὶ τὸ ἀλύδοιμος, ὁ ἰατρὸς, προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς νος ἔχοντα πρὸ τοῦ ν ἔν τι τῶν μέσων στοιχείων, ἔχοντα θηλυκὸν γένος, παροξύνε-

---

ἀττικῶς

77) κοινῶς (sic).

78) εὔδημος pro ἕβδομος.

ται, στεγνὸς, στυγνὸς, ἀγνὸς, κεδνός. τὸ μέντοι λάγνος βαρύνεται· οὐκ ἔχει γὰρ ἴδιον θηλυκόν. ὡσαύτως καὶ τὰ κύρια, κύδνος, πύδνος, καλύδνος.

Τὰ εἰς νος ἁπλᾶ ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἂν τι τῶν ἀντιστοίχων ὀξύνεται, ἐπιθετικὰ ὄντα καὶ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους ορ, πυκνὸς, κραιπνὸς, ταρπνὸς, στρυφνὸς, ἰσχνός· σεσημείωται τὸ λίχνος βαρύτονον, ὡς σύνθετον παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. τὸ δὲ μόρφνος, ἰσχνὸς (sic) [79]), ὁ μέγας, ἔχει τὸ ορ, καὶ τὸ ὄκνος προσηγορικόν.

Τὰ εἰς νος μονογενῆ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ νος ἕν τι τῶν ἀντιστοίχων, πλὴν τοῦ α, βαρύνεται, ὄκνος, κύθνος, πέφνος, ὕπνος, σίφνος. τὸ δὲ καπνὸς ὀξύνεται ἔχον τὸ α.

Τὰ εἰς μνος δισύλλαβα, εἰ παραλήγοι α μετὰ σύμφωνου, βαρύνεται, θάμνος, ῥάμνος. τὸ δὲ ἀμνὸς ὀξύνεται· ἀπὸ τοῦ α γὰρ καὶ ἐπιθετικωτέρου· ἄμενος γὰρ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος.

Τὰ εἰς νος δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους μὴ φύσει μακρὰν, μονογενῆ μὲν ὄντα βαρύνεται, ὕμνος, σκύμνος, τέμνος· τριγενῆ δὲ ὀξύνεται, γυμνὸς, σιμνὸς, στυμνὸς, ὁ σκληρός.

Τὰ εἰς νος ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ, μὴ ἔχοντα ἴδια θηλυκὰ, παροξύνεται, ἄτυμνος, λύκαμνος, ἐπίδαμνος, αἴσαμνος. τὸ μέντοι ἐρεμνὸς ἔχει θηλυκὸν τὸ ἐρεμνὴ, ὥσπερ καὶ τὸ ἐρυμνὸς, ὁ κεκαλυμμένος.

---

79) *ἰσχνὸς* abest.

Τὰ εἰς δύο νν βαρύνεται ἀπαρασχημάτιστα ὄντα θηλυκῷ γένει, βλέννος, θύννος, κύννος, δάδυννος, ἄργυννος, τύραννος. τὰ μέντοι ἔχοντα θηλυκὰ ὀξύνεται, ἐραννὸς, ὁ ποθεινὸς, ἀργεννὸς, κελαινὸς, ἐρεβεννός.

Τὰ εἰς ερνος ἰταλιωτικὰ προπαροξύνεται, φαλέρνος, πατέρνος.

Τὰ εἰς ανος δισύλλαβα κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ, μὴ ἔχοντα διαστολὴν, βαρύνεται, τάνος, φάνος, τὸ κύριον, πάνος, ὁ δίφρος. τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ἢ προσηγορικὰ ἔχοντα διαστολὴν ὀξύνεται, φανός. τὸ δὲ πλάνος βαρύνεται, καὶ τὸ νάνος, ὁ μικρός.

Τὰ εἰς ενος δισύλλαβα, τινὰ μὲν βαρύνονται, ἔνος, ὁ ἐνιαυτὸς, ξένος· τινὰ δὲ ὀξύνονται, κενὸς, στενός.

Τὰ εἰς ηνος κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, τῆνος, φῆνος, ὁ τόπος, ῥῆνος. τὰ δ' ἐπίθετα ὀξύνεται, φηνὸς, ὁ λαμπρὸς, πτηνὸς, ἔτι καὶ τὸ ληνὸς, μὴ ὂν ἐπίθετον.

Τὰ εἰς ινος δισύλλαβα βαρύνεται, νῖνος, πῖνος, δῖνος, σχῖνος. τὸ δὲ πλεινὸς, αἰνὸς, δεινὸς, ὀξύνεται μὴ ἔχοντα τὸ ῑ μόνον.

Τὰ εἰς υνος δισύλλαβα, εἰ μὴ κύρια εἴη, ὀξύνεται, θυμὸς, ξυνὸς, γρυνὸς, ἡ ῥίζα τῶν ξύλων ἡ ξηρὰ καὶ παχεῖα, πλυνός.

Τὰ εἰς ωνος βαρύνεται, πρῶνος, κῶνος, ὦνος, ἡ τιμή.

Τὰ εἰς αινος καὶ οινος μονογενῆ βαρύνεται, αἶνος, αὔαινος, κόλαινος, οἶνος, σχοῖνος. τὸ μέντοι ποινὸς τριγενές, ὥσπερ τὸ δελφοινὸς, μελαινὸς, καινὸς, αἰνός.

Τὰ εἰς νος διφθόγγῳ παραληγόμενα τῇ διὰ τοῦ υ μονογενῇ ὀξύνονται, καυνὸς, γλαυνὸς, βαυνὸς, ὅπερ οἱ ἀττικοὶ βαρύνουσι, κρουνὸς, βουνὸς, κεραυνός. τὸ μέντοι χαῦνος τριγενές. τὸ δὲ πύραυνος, ὁ χυτρόπους, προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς ανος, τοῦ α βραχέος ὄντος, εἰ μὴ θηλυκὰ ἔχοι, εἰ μὴ πρὸ τοῦ α τὸ δ ἢ ε ἢ ι ὑπάρχοι, προπαροξύνεται, στέφανος, κλίβανος, λίβανος, χόανος. σεσημείωται τὸ πελανὸς, οὐρανὸς, σικανός. τὸ δὲ πιθανὸς ἔχει θηλυκόν. τὸ δὲ δ πρὸ τοῦ α, διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ δανος, ὅτι πάντα ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ὀφθείη πρὸ τοῦ δ τὸ ρ καταλῆγον, οἷον ἠδανὸς, ὁ ἡδύς, οὐτιδανὸς, ἐλλεδανὸς, ὁ δυστρέφων, ῥιγεδανὸς, ἀπιδανὸς, ἐφυλάξατο κανόνα τὸ ρ πρὸ τοῦ δ ὑπάρχον, διὰ τὸ ἀοδάρδανος, ἰόρδανος, ἃ προπαροξύνονται.

Τὰ διὰ τοῦ ανος τριγενῆ ὀξύνεται, στεγανὸς, ὁ πυκνὸς, πιθανὸς, ὁ πρᾶος, ἱκανὸς, ὀρφανός.

Τὰ διὰ τοῦ μενος μετοχικὰ ὀξύνονται, εἰ μὴ πάθος τι γένηται παρὰ τὴν φωνὴν, τότε γὰρ προπαροξύνεται. τὰ δὲ ὀξύτονα ταῦτα, στησαμενὸς, ἀκεσαμενὸς, φαμενὸς, ἰαμενὸς, σωζομενός. τὸ ἰάλμενος προπαροξύνεται, ὡς παθῶν, ὥσπερ καὶ τὸ ὅρμενος, κλύμενος, ἵκμενος.

Τὰ εἰς ηρος (sic) *ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ ἢ παρασύνθετα ὀξύνεται, εἰ μὴ παρώνυμα εἴη κατὰ τροπὴν γένους θηλυκοῦ εἰς τὴν εἰς ος κατάληξιν γενόμενα, ἢ παρὰ γενικῆς ἀναπεφθέντα, ἢ παρὰ Συρακουσίοις παράγοιτο καθ' ὁμοιωματικὴν σημασίαν. ὀξύνονται δὲ ταῦτα, τυρσηνὸς, ἀβυδηνός. τὸ δὲ πανσέληνος σύνθετον, ὥσπερ καὶ τὸ δύστηνος, δίμηνος, τρίμηνος.*

Τὰ εἰς ινος *ὑπερδισύλλαβα τὸ ῐ βραχὺ ἔχοντα σημαίνοντα μετουσίαν προπαροξύνεται, ἀρίθινος [80]), δάφνινος, φήγινος, πύρινος, ξύλινος, λίθινος. Τὰ μέντοι ἀπὸ καιροῦ ἢ ἀπὸ ἐπιρρήματος ὀξύνεται, οἷον θερινὸς, χειμερινός.*

Τὰ εἰς ινος *μακρὸν τὸ ῑ ἔχοντα, ὅσα ἐν ὕδατι διαιτᾶται, προπερισπῶνται, ἐχῖνος, κορακῖνος, φωξῖνος, καρκῖνος. ἐχρῆν κατὰ τὸ προπερισπᾶσθαι ὁ μικρὸς βάτραχος. σπάνια δὲ τὰ ὀξύτονα, ἐρινὸς, ὁ ἐρινεὸς [81]), καὶ ὁ χαλινός.*

Τὰ εἰς ινος *τὸ ῑ μακρὸν ἔχοντα, κύρια, ἐθνικὰ, ἢ ἐπιθετικὰ, ἢ ὑποκοριστικῶν ἔννοιαν ἔχοντα προπερισπῶνται, φιλῖνος, κρατῖνος, ἐχῖνος τὸ κύριον, λατῖνος, λεοντῖνος, ῥηγῖνος, μαμερτῖνος. τὸ δὲ λαρινὸς ὀξύνεται.*

Τὰ εἰς εινος *ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ παρώνυμα ὀξύνεται, φαεινὸς, σκοτεινὸς, ἀλγεινὸς, βορεινὸς, ταπεινὸς τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ εὔξεινος σύνθετον ὃν προπαροξύνεται.*

---

80) *πρίθινος.*

81) *ἐρινὸς ὁ ἐρινεός.*

ἐπίθετα ὀξύνεται, μναρὸς ὁ ἡδύς, λαρὸς ὁ γλυκύς, ψαρὸς, βλαρός.

Τὰ εἰς ηρος δισύλλαβα κύρια ὄντα βαρύνεται, εὐῆρος [84]), τῆρος, ἦρος. τὰ δὲ προσηγορικὰ, εἰ μὴ ἀπὸ συμφώνων ἄρχοιντο, ὀξύνεται, κηρὸς, φηρός. τὸ μέντοι κλῆρος βαρύνεται, ὡς ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρξάμενον.

Τὰ εἰς ηρος δισύλλαβα ἐπιθετικὰ ὄντα μετὰ θηλυκῶν, εἰ μὴ ἀπὸ ἡμιφώνου ἄρχοιτο, ὀξύνεται, σκληρὸς, ξηρός. τὸ δὲ λῆρος μονογενές.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ι κύρια ὄντα βαρύνεται, ἶρος, πίρος, τίρος, σπίρος τὸ κύριον. εἰ μέντοι προσηγορικὰ εἰ ἐπιθετικὰ εἴη, ὀξύνεται, ἱρὸς ὁ ἱερὸς, λιρὸς ὁ ἀναιδής. σιρὸς τὸ προσηγορικὸν, ὁ κατώγειος οἶκος.

Τὰ εἰς ος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ο βαρύνεται, ὅπότε γίνεται ἀπὸ τῶν παραληγομένων τῇ ει διφθόγγῳ [85]) ῥημάτων, εἰ μή τις διαστολὴ γένοιτο, σπόρος, ὅτι σπείρω, πτόρος ὁ πταρμὸς, ὅτι πτείρω, φθόρος, ὅτι φθείρω, μόρος, ὅτι μείρω, κόρος, ὅτι κείρω, φόρος, ὅτι φέρω, φορὸς δὲ ὁ ἄνεμος ὀξυτόνως, ὄρος, εἴρω γὰρ, ὄρρος τὸ [86]) ἀφυλιζόμενον τοῦ γάλακτος, ὀξυτόνως [87]). τὸ μέντοι βορὸς ὁ πολλὰ ἐσθίων, καὶ τὸ χορὸς, καὶ ὁ

84) σῆρος pro εὐῆρος.

85) τῇ ει ῆ ε διφθόγγῳ (sic).

86) ὀρὸς δὲ ὀξυνόμενον τὸ.

87) ὀξυτόνως abest.

φει εἰς ῥῆμα τῷ ε παραληγόμενον, βαρύνεται, τρόπος ὁ τρέπων, τροπὸς ὁ τετραμμένος, κόμπος τὸ προσηγορικὸν, κομπὸς τὸ ἐπίθετον, τόπος, κόπος, κόλπος, δόρπος. τὸ μέντοι σκοπὸς ὀξύνεται, ὥςπερ τὰ ἐπίθετα, λοιπὸς, γυπὸς, πομπὸς, χαλεπός.

Τὰ διὰ τοῦ δαπος πάντα παραγμένα ὀξύνεται, ἡμεδαπὸς, ποδαπὸς, παντοδαπὸς, ἀλλοδαπός. ἔτι τὰ ἐπιθετικὰ σύνθετα τῷ ω παραληγόμενα, αἱμωπὸς, κελαινωπὸς, πολυωπός.

Τὰ εἰς πος ὑπερδισύλλαβα ἀρσενικὰ ὄντα καὶ ἐπιθετικὰ, εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ ω, προπαροξύνεται, ἄροπος, ἄναπος, ἀστέροπος, ὄλυμπος, εὔριπος, χάροπος τὸ κύριον, χαροπὸς δὲ τὸ ἐπίθετον. σεσημείωται τὸ ἀτραπὸς ὀξυνόμενον. τὰ δὲ παραληγόμενα τῷ ω κύρια ἢ προσηγορικὰ καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. τὰ μὲν οὖν κύρια ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἀρχόμενα ὀξύνεται, οἰνωπὸς, ἀσωπὸς, ὀρωπός. σημείωσαι τὸ αἴσωπος. τὸ δὲ κρίτωπος καὶ μελάνωπος κύρια οὐκ ἀπὸ μακρᾶς ἄρχονται. τὸ δὲ ἄνθρωπος προσηγορικὸν προπαροξύνεται. τὸ μέντοι στενωπὸς ὀξύνεται προσηγορικὸν ὄν, ἐπὶ θηλυκοῦ μόνου. ἔτι καὶ τὸ ἀλωπὸς ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ρος.

Βιβλίον ἡ.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ α κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ βαρύνονται, λάρος, κάρος, φάρος, σάρος ποταμὸς, πάρος. τὰ μέντοι

ἐπίθετα ὀξύνεται, μηρὸς ὁ ἡδύς, λαρὸς ὁ γλυκύς, ψαρὸς, βλαρός.

Τὰ εἰς ηρος δισύλλαβα κύρια ὄντα βαρύνεται, εὐῆρος [84]), τῆρος, ἦρος. τὰ δὲ προσηγορικὰ, 5εἰ μὴ ἀπὸ συμφώνων ἄρχοιντο, ὀξύνεται, κηρὸς, φηρός. τὸ μέντοι κλῆρος βαρύνεται, ὡς ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρξάμενον.

Τὰ εἰς ηρος δισύλλαβα ἐπιθετικὰ ὄντα μετὰ θηλυκῶν, εἰ μὴ ἀπὸ ἡμιφώνου ἄρχοιτο, ὀξύνεται, 10σκληρὸς, ξηρός. τὸ δὲ λῆρος μονογενές.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ῑ κύρια ὄντα βαρύνεται, ἶρος, πῖρος, τῖρος, σπῖρος τὸ κύριον. εἰ μέντοι προσηγορικὰ εἰ ἐπιθετικὰ εἴη, ὀξύνεται, ἱρὸς ὁ ἱερὸς, λιρὸς ὁ ἀναιδής. σιρὸς τὸ 15προσηγορικὸν, ὁ κατώγειος οἶκος.

Τὰ εἰς ος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ο βαρύνεται, ὅπότε γίνεται ἀπὸ τῶν παραληγομένων τῇ ει διφθόγγῳ [85]) ῥημάτων, εἰ μή τις διαστολὴ γένοιτο, σπόρος, ὅτι σπείρω, πτόρος ὁ πταρμὸς, 20ὅτι πτείρω, φθόρος, ὅτι φθείρω, μόρος, ὅτι μείρω, κόρος, ὅτι κείρω, φόρος, ὅτι φέρω, φορὸς δὲ ὁ ἄνεμος ὀξυτόνως, ὅρος, εἴρω γὰρ, ὅρος τὸ [86]) ἀφυλιζόμενον τοῦ γάλακτος, ὀξυτόνως [87]). τὸ μέντοι βορὸς ὁ πολλὰ ἐσθίων, καὶ τὸ χορὸς, καὶ ὁ

84) σῆρος pro εὐῆρος.

85) τῇ ει ῆ ε διφθόγγῳ (sic).

86) ὁρὸς δὲ ὀξυνόμενον τὸ.

87) ὀξυτόνως abest.

σορὸς ὁ τάφος, καὶ τυρὸς ὀξύνεται· οὐ γὰρ γίνονται ἀπὸ τοιούτων ῥημάτων. σεσημείωται τὸ δαρὸς ὁ δεδαρμένος, εἰ καὶ ἐκ τοῦ δείρω γίνεται.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ υ βραχεῖ βαρύνεται, σύρος, τύρος. εἰ δέ τι [88]) ἔχοι ἐκτεταμένον, κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται, κῦρος, σκῦρος ἡ νῆσος, φῦρος· μὴ οὕτω δὲ, ὀξύνεται, πυρὸς ὁ σῖτος, τυρὸς, ξυρός.

Τὰ εἰς ρος μονογενῆ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ω βαρύνεται, δῶρος, βῶρος, χλῶρος τὸ κύριον. σεσημείωται τὸ σωρὸς τὸ πλῆθος. τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, χλωρὸς, βλωρὸς, ὁ ὑπόλευκος, ζωρὸς ὁ μικρὸς, μωρὸς, καὶ μῶρος ἀττικῶς.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ αι διφθόγγῳ, εἰ μὲν κύρια εἴη, βαρύνεται, σφαῖρος, σκαῖρος· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, καιρός. τὸ δαῖρος διφορεῖται, ἤτοι ὁ καυστικός.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα τῇ αυ διφθόγγῳ παραληγόμενα ἐπὶ ἐμψύχων τιθέμενα βαρύνεται, φλαῦρος, σαῦρος, ναῦρος ὁ κακός. σημείωσαι τὸ σταυρὸς ἄψυχον· καὶ τὸ μαῦρος ἀπὸ τοῦ ἀμαυρὸς γέγονεν.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα τῇ ευ παραληγόμενα σπάνια βαρύτονα, εὖρος, πλεῦρος. τὸ δὲ λευρὸς ἐπίθετον, καὶ νευρὸς ὄνομα ἔθνους.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἁπλᾶ παραληγόμενα τῇ

88) τι abest.

οὐ διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μή τις εἴη κατὰ διαστολήν, οὖρος ὁ ἄνεμος, οὐρὸς, τόπος ὁ περιορίζων τὰς ναῦς, φροῦρος τὸ κύριον, φρουρὸς τὸ ἐπίθετον, κοῦρος, θοῦρος, λοῦρος πλακοῦντος εἶδος. τὸ δὲ κηπουρὸς, καὶ ὀμουρὸς, ὡς σύνθετα, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα χῷ ᾰ, μονογενῆ ἢ κυρία, προπαροξύνεται, πίνδαρος, πάνδαρος, κόμαρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα δεδιπλασιασμένα κατ' ἀρχὴν, καὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς ρ καταλήγοντα, προπαροξύνεται, βάρβαρος, τάρταρος, μάρμαρος, κέρβερος, πέρπερος, βόρβορος.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ᾰ συνεσταλμένῳ ἢ ἐκτεταμένῳ, τριγενῆ ὄντα ὀξύνεται, εἰ μὴ δεδιπλασίασται ἐν τῇ ἀρχῇ, χαλαρὸς, λιπαρὸς, χλιαρὸς, ψαφαρὸς, λαγαρὸς ὁ ἀσθενής. τὸ μέντοι φλύαρος προπαροξύνεται, οὐκ ἔχον θηλυκὸν, καὶ τὸ ἔγκαρος ἢ ἔγκυος.

Τὰ διὰ τοῦ τερος τρισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν ἄρχουσαν μακρὰν, προπαροξύνεται, φέρτερος, βέλτερος, κήτερος [89]), ὕστερος, δεύτερος. τὸ δὲ κατερὸς (sic) ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ κρατερός.

Τὰ διὰ τοῦ ερος τριβράχεα τότε βαρύνονται, ὅτε πνευματικὴν ἔννοιαν ἔχοι, ἢ ἐκ δύο προσώπων ἔν τι τὸ κατηγόρημα ποιεῖται, πότερος, πρότερος, ἕτερος, οἷς ἠκολούθησε καὶ τὸ ἑκάτερος.

89) κύντερος.

Τὰ εἰς τερος ὑπερτρισύλλαβα συγκριτικὰ, ἢ συγκριτικῶς παραληγόμενα προπαροξύνεται, κύντερος, βέλτερος, μελάντερος, ὀρέστερος. τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ κασσίτερος, εἰ καὶ προσηγορικόν ἐστι. τὸ μέντοι ἀριστερὸς ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ερος τριγενῆ ὄντα καὶ τριβράχεα ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔχοι τὸ τ πρὸ τοῦ ε, γόερος, νοερὸς, ψογερὸς, δροσερὸς, τρυφερός.

Τὰ διὰ τοῦ ηρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικὰ εἴτε ἐπίθετα, μὴ ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ, προπαροξύνεται, ὄμηρος, σίδηρος, φάληρος, τριέτηρος, πενταέτηρος, τετραφάληρος. τὰ μέντοι διὰ τοῦ ηρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐπιθετικὰ ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ ὀξύνεται, λαπηρὸς, ἀταρτηρὸς, τυχηρὸς, ὀλισθηρός. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ πόνηρος καὶ μόχθηρος ἀεὶ οἱ ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὀξύνειν προπαροξύνουσιν, ὅταν τὸ ἐπίμονον καὶ ἐπιμόχθηρον σημαίνῃ.

Τὰ εἰς ρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῇ ει διφθόγγῳ ἢ μόνῳ τῷ ι ἐκτεταμένῳ βαρύνεται, κάμειρος, ὄνειρος, πέπειρος, μάγειρος, στάλειρος, σύσειρος[90]). τὸ καυστειρὸς οὐ μάχεται, ἀπὸ γὰρ τοῦ η ἑτράπη εἰς ει.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ο, σύνθετα ὄντα, προπαροξύνεται, κατήγορος, συνήγορος, περὶ ὧν ἐν τῷ τέλει λέξομεν· νῦν δὲ διαληψόμεθα περὶ τῶν ἐχόντων τὸν τόνον ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἄνορος, πάπορος, κατάμορος.

90) στάλιρος, σύσιρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τὸ ῡ κύρια ἢ προσηγορικὰ, μὴ περιεκτικὰ, ἢ ἐπιθετικὰ, ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ, προπαροξύνεται, πάρσυρος, δίπυρος ὁ θερμὸς, μάρτυρος, δάργυρος. τὸ δὲ ἄχυρος ὁ ἀχύρων παρὰ ἀττικοῖς ὀξύνεται, ὡς περιεκτικόν. τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὰ τριγενῆ ὀξύνεται, λιγυρὸς, καπυρὸς, ἁλμυρὸς, ὀχυρὸς, ἐχυρὸς, ἐκυρός [91]).

Τὰ διὰ τοῦ ωρος ὑπερδισύλλαβα κύρια προπαροξύνεται, Θεόδωρος, ἄψωρος, ἰσόδωρος. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ καὶ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ ὀξύνονται μὲν, ὅσα ἔχει ἔννοιαν τοῦ ωρος ῥήματος, θεωρὸς, ὑλωρὸς, ὁ γνήσιος φύλαξ, ἰωρὸς, πυλωρός. τὰ δὲ βαρύνεται, νέωρος, ἀσχέωρος, μετέωρος, ὀλίγωρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ αι διφθόγγῳ προπαροξύνονται, κἂν ἐπιθετικὰ ὑπάρχωσιν, εὔκαιρος, ἄκαιρος. τὸ μέντοι ἑταῖρος προπερισπᾶται.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ αυ διφθόγγῳ, μὴ ἔχοντα θηλυκὰ, προπαροξύνεται, πίσαυρος, ἐπίδαυρος, κένταυρος, ἄναυρος. τὸ δὲ θησαυρὸς ὡς περιεκτικὸν ὀξύνεται, ὥσπερ καὶ τὰ τριγενῆ ἀμαυρὸς, ἀφαυρός.

Τὰ εἰς ρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα οὐ προπαροξύνεται, ἐπίκουρος, ἐπάρουρος ὁ κηπουρὸς, ἔλουρος ἐθνικὸν, μελάνουρος, παλίνουρος,

91) ἐκυρὸς, πενθερός.

παλίουρος τὸ φυτόν. σεσημείωται νομίουρος ὁ τὴν νομὴν φυλάττων, καὶ ὑλοκουρὸς ὁ τὴν ὕλην τέμνων.

Τὰ εἰς ρος τρισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ου ὀξύνεται, εἰ ἔχοι τὴν ἄρχουσαν μακράν, οἰκουρὸς, κηπουρὸς, τηλουρὸς ὁ μακρὰν ὤν. τὰ μέντοι προπερισπώμενα δισύλλαβα ὁρᾶται ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τοῦ ου δύο σύμφωνα, ἢ καὶ πλείω τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἀρκτοῦρος, ἀγχοῦρος, κλαγγοῦρος, ὁ κρατικός (sic). τὸ δὲ λάμπουρος προπαροξύνεται, καὶ τὸ πέρκουρος εἶδος πλοίου.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς νε ὀξύνεται, νεκρὸς, νεβρὸς, νεφρός.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς τοῦ γ βαρύνεται, μονογενῆ ὄντα, φάγρος, πάγρος, γόγρος. τὰ δὲ τριγενῆ ὀξύνεται, λυγρὸς, ὑγρὸς, μεθ' ὧν καὶ ἀγρός.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἔχοντα δ μονογενῆ βαρύνεται, ἄνδρος, κόδρος, φαῖδρος τὸ κύριον· φαιδρὸς δὲ ὁ λαμπρὸς ὀξύνεται, ὡς τὸ καὶ κυδρὸς [92]) ὁ τίμιος. σεσημείωται τὸ χονδρὸς ὀξυνόμενον, οὐ τὸ ἐπίθετον τριγενὲς ὂν, ἀλλὰ τὸ προσηγορικὸν, εἶδος ἐντέρου ὄν.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα τριγενῆ ἔχοντα δασὺ πρὸ τοῦ ρ ὀξύνεται, νωθρὸς, σαθρὸς, ψυχρὸς,

92) ὥσπερ καὶ τὸ παδρός.

ἐχθρὸς, αἰσχρὸς, στιφρὸς ὁ συνεστραμμένος. σεσημείωται τὸ γλίσχρος.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ὀξύνεται, μακρὸς, πικρὸς, μικρὸς, νεκρὸς, λοκρὸς, τευκρὸς τὸ ἐθνικὸν, τεῦκρος δὲ τὸ κύριον. τὸ δὲ ἄκρος καὶ ἴγκρος βαρύνεται.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἔχοντα π πρὸ τοῦ ρ μονογενῆ μὲν παροξύνεται, κόπρος, κάπρος, κύπρος, λάμπρος τὸ κύριον, λαμπρὸς τὸ ἐπίθετον· τριγενῆ δὲ ὄντα ὀξύνεται, σαπρὸς, λεπρὸς, λυπρός.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ρ τὸ τ μόνον ἢ μεθ' ἑτέρου μὴ ἐπιθετικὰ βαρύνεται, χύτρος, λεύκτρος, οἶστρος, βόστρος, ἵστρος. τὸ δὲ δαιτρὸς ὀξύνεται, καὶ τὸ οἰκτρὸς, ἔτι καὶ τὸ φιτρὸς ὁ κορμός.

Τὰ εἰς δύο ρρ ἐπιθετικὰ ὄντα ὀξύνεται, στερρὸς, πυρρὸς τὸ ἐπίθετον, πύρρος δὲ τὸ κύριον, ὥσπερ καὶ τὸ ὕρρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ὀξύνεται ἐπιθετικὰ ὄντα, φαλακρὸς, μολοβρὸς, ἐρυθρός. τὰ δὲ σύνθετα τῆς κατὰ τέλος συνθέσεως ὑπερβαινούσης μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, δειλανδρος, ἄνανδρος, ἔνυδρος, ἄνυδρος, ὕπανδρος, φίλανδρος, ἄϊδρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς κύρια ὄντα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἐθνικὰ εἴη, μίνυθρος, ἔρυθρος, χάραδρος ποτα-

μὸς, σκάμανδρος. τὸ δὲ οἰνωτρὸς κύριον, ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος.

Τὰ εἰς σος διβράχεα βαρύνεται, θράσος, κάσος, δρόσος, πίσος τὸ ὄσπριον, μέσος, ἴσος, πόσος, ὅσος, τόσος [93]).

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα τῷ η παραληγόμενα ὀξύνεται, κρωσσὸς [94]) ἡ ὑδρία, κνωσσός. τὸ μέντοι ἀπὸ τοῦ σώσω [95]) βαρύνεται.

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα ἀρσενικὰ μονογενῆ παραληγόμενα διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ βαρύνεται, ἴσος τὸ κύριον, κίνσος, κρίσος τὸ κύριον, πίσος τὸ κύριον. τὸ δὲ λισὸς ὀξύνεται, καὶ τὸ μεσὸς ἐθνικὸν, καὶ τὸ χρυσός.

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα παραληγόμενα διφθόγγῳ ὀξύνεται, ὅτε ἐπιθετικὰ εἴη, ἢ ἐπὶ πόλεως κεῖται, παισὸς πόλις, λουσὸς, πραισὸς, ὅτι ὀξύνεται καὶ τὰ ἐπιθετικὰ δὲ, βλαισός. τὸ μέντοι ναῖσος βαρύνεται, καὶ τὸ βλαῖσος κύριον, καὶ τὸ γαῖσος προσηγορικὸν, εἶδος δόρατος ὄν.

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν βαρύνεται· εἰ δέ τι εὑρεθῇ ὀξυνόμενον, τοῦτο ὤφθη ἐν τῇ πρὸ τέ-

93) ὅσος, τόσος absunt.

94) Τὰ εἰς σος δισύλλαβα τῷ ι παραληγόμενα βαρύνεται, νῆσος, βῆσος, μνῆσος, ῥῆσος.

Τὰ εἰς σος θηλυκὰ δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα ὀξύνεται, κρωσσὸς κ. τ. λ.

95) sic.

λους συλλαβῇ ἔχον ῑ ἢ ᾱ. καὶ βαρύνεται μὲν ταῦτα, κόρσος ὁ κρόταφος, μόλσος ὁ δήμιος, καὶ τὸ σέλινον, μόρσος, χέρσος, θάρσος, μύρσος. σεσημείωται τὰ πυρσὸς [96]) ὀξυνόμενον, τὸ κισσὸς καὶ ἀρσός.

Τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ ἀμεταβόλου τὸ ᾱ ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ βαρύνεται, βάγαρος, μέγαρος. τούτοις ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ἀγάθυρσος, εἴτε κύριον εἴτε ἐθνικὸν εἴη.

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα ἔχοντα καὶ ἕτερον σ κλιτικὸν ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ μὴ κατὰ πάθος ὀξύνεται, βεσσὸς τὸ ἐθνικὸν, θυσσὸς, ἀσσὸς, δισσὸς, τρισσὸς, κισσός. ὡσαύτως καὶ τὸ ὕσσος, καὶ ἔσσος ἐπὶ τοῦ κενταύρου. τὸ γὰρ γλωσσὸς ὁ λάλος παρὰ τὸ γλῶσσα γέγονε παρωνύμως. τὸ δὲ κάσσος ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἔστι δὲ καὶ εἶδός τινος ἱματίου οὕτω καλουμένου.

Τὰ εἰς ος ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὸ ᾱ συνεσταλμένον, ἐνὸς ὄντος τοῦ σ, προπαροξύνονται, κόμπασος, ἅρπασος, δάμασος, βάναυσος. σημείωσαι τὸ κερασὸς φυτὸν ὀξυνόμενον, τὴν δὲ πόλιν

α

βαρύνουσι. τὸ μέντοι ἐγγυσὸς (sic) [97]) ἐκτεταμένον ἔχον τὸ ᾱ ὀξύνεται, καὶ τὸ παρνασσὸς δύο σσ ἔχον, ἔφεσος, ἔρεσος. τὸ μέντοι θυεσσὸς δύο σσ ἔχον ὀξύνεται.

π

96) μυρσὸς (sic).

97) ἐγγυσὸς.

Τὰ εἰς σος ὑπερδισύλλαβα τῷ η παραληγόμενα ὀξύνεται· εἰ δέ τι βαρύτονον εἴη, παρώνυμον ἂν εἴη, καὶ ἔννοιαν συνθέσεως ἔχοι· ταρτησσὸς, λυρνησσὸς, λυκαβησσός. τὸ μέντοι κάβησσος[98]) τινὲς βαρύνουσι. βαρύνεται δὲ ταῦτα, μάρπησσος ἀπὸ τοῦ μάρπισσα[99]). τὸ δὲ μυόνησος, χερόνησος[1]), προικόνησος, ἐλαφόνησος, καὶ ἔτι τὸ πελοπόννησος[2]) σύνθετα.

Τὰ εἰς σσος ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους ι εἰς σ καταληγον μονογενῆ ὄντα προπαροξύνεται, κυπάρισσος, νάρκισσος, καὶ τὸ φυτὸν καὶ τὸ κύριον, μέλισσος. τὸ μέντοι περισσὸς τριγενές. σεσημείωται τὸ τελμισσός.

Τὰ εἰς σος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκτεταμένον λήγοντα ὀξύνεται· εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο παρώνυμον ὤφθη ἀπὸ θηλυκοῦ[3])· κηφισὸς, ἰλισὸς, κερδισός. τὸ δὲ ἄρκισος ἄρκισα, λάρισος λάρισα, ἀπὸ θηλυκῶν.

Τὰ εἰς σος ὑπερδισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα ἐν διπλασιασμῷ τοῦ σ ὀξύνεται, νεοσσὸς, κολοσσὸς, μολοσσός.

---

98) κάρησσος.

99) ἀπὸ τοῦ μάρπησσα.

1) χερρόνησος.

2) πελοπόνησος.

3) Τὰ εἰς σος ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ι ἐκτεταμένον λήγουσαν ὀξύνεται, εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο παρώνυμον ὤφθη ἀπὸ θηλυκοῦ.

Τὰ εἰς δύο σσ παραληγόμενα τῷ υ προπαροξύνεται, μέθυσσος, γόγγυσσος, διόνυσσος.

Τὰ εἰς σσος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ο (sic) [4]) παραληγόμενα ὀξύνεται, κερωσσός. τὸ δὲ ἄμυσσος [5]) ἓν σ ἔχει.

Τὰ εἰς τος δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ου ἢ οι ἢ αι διφθόγγῳ, μὴ τῇ ει, ἀρσενικὰ ὄντα, μὴ ἐπιθετικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ μέρος σώματος σημαίνει, πλοῦτος, οἶτος, προῖτος, γοῖτος ὁ ῥῦπος, λαῖτος, βροῦτος. τὸ δὲ κλειτὸς ἔχει τὴν ει· καὶ τὸ γλουτὸς σώματος μέλος δηλοῖ· καὶ τὸ βουτὸς θηλυκὸν, κώμη αἰγύπτου· καὶ τὸ παιτὸς ἐθνικόν.

Τὰ εἰς τος δισύλλαβα παραληγόμενα ἐνὶ τῶν φύσει μακρῶν κύρια ὄντα βαρύνεται, κλῆτος, δῶτος, ὦτος. τὸ μέντοι λωτὸς οὐ κύριον. εἰ μέντοι ἐπιθετικὸν εἴη παραλῆγον τῷ η ἢ τῷ ω, ὀξύνεται, εἰ μὴ ἐπὶ ἀριθμοῦ τάττοιτο, ῥητὸς, πλωτὸς, πρωτὸς ὁ πεπρωμένος· πρῶτος δὲ ἐπὶ ἀριθμοῦ.

Τὰ εἰς τος διβράχεα μονογενῆ βαρύνεται, ὁπότε μὴ ἐπ' ἀθροίσματος ἢ κύρια εἰσὶν ἀπὸ ἐπιθετικῶν, βάτος, λάτος, βρότος τὸ αἷμα, βροτὸς δὲ ὁ φθαρτὸς τὸ τριγενές· πότος τὸ συμπόσιον, ποτὸς δὲ τὸ πινόμενον, πάτος ἡ ἀναστροφὴ, στράτος τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος, στρατὸς δὲ τὸ σύναγμα. τὸ δὲ κριτὸς καὶ κλιτὸς ὀξύνεται, βα-

4) τῷ ω.

5) ἄμυσσος.

τος, φατὸς, θετὸς, πλυτός. τὸ δὲ ἐπὶ ἀριθμοῦ [6]).

Τὰ εἰς τος δισύλλαβα παραληγόμενα σι [7]) μακρῷ βαρύνεται, σῖτος, τρῖτος ὁ ποταμὸς, ῥῖτος φρέαρ. τὸ μέντοι λιτὸς τριγενές.

Τὰ εἰς τος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ υ προσηγορικὰ ὀξύνεται, βρυτὸς ὁ βρύων, χυτὸς, ῥυτὸς, λυτὸς, κλυτός.

Τὰ εἰς τος δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ρ καταλήγουσαν ἢ καθ' ὅλου εἰς ἀμετάβολον βαρύνεται, εἰ μὴ ἐθνικὰ εἴη, ἔχοντα θηλυκὸν, φόρτος, χόρτος, μύρτος τὸ κύριον, ἄρτος, μίλτος, δέλτος. σεσημείωται κοντὸς καὶ πλατὸς ὀξυνόμενα. τὸ δὲ σπαρτὸς, κυρτὸς, καρτὸς ὀξύνονται ὡς θηλυκὰ ἔχοντα.

Τὰ εἰς στος δισύλλαβα μονογενῆ ὀξύνεται, εἰ μὴ ἡ πρὸ τέλους συλλαβὴ ἔχει τι τῶν φύσει βραχέων, ἱστὸς, αιστὸς, πλαστὸς, μαστὸς, ξυστός. τὸ φαῖστος ἐπὶ τοῦ ἥρωος βαρύνεται. σεσημείωται τὸ βύστος καὶ κάμστος [8]) βαρύτονα. τὸ δὲ νέστος πόλις, καὶ κόστος καὶ νόστος βραχεῖ παραλήγουσι.

Τὰ εἰς τος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ τ σ, εἰ μὴ παρασχηματίζοιτο εἰς διάφορα γένη, ὀξύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ὑπερθετικὰ εἴη, ἢ ἐκ πλειόνων συλλαβῶν εἰς διπλασιασμὸν, ἤτοι [9]) δισυλλαβίαν

6) sic.
7) ι pro σι.
8) κάμπτος.
9) διπλασιασμὸν, ἤτοι absunt.

μεταστῆ, πιστὸς, ξυστὸς, μαστὸς [10]), μεστὸς, κεστός. τὸ δὲ πλεῖστος, λῶστος, ῥᾷστος, ὑπερθετικὰ ὄντα βαρύνεται· καὶ τὸ δύστος ὁ δύστηνος, καὶ πόστος ἐκ τοῦ πόσατος γέγονεν.

Τὰ εἰς τος ῥηματικὰ, μὴ ὄντα ἀριθμητικὰ, πρὸ τοῦ τ τὸ κ ἢ τὸ π ἔχοντα ὀξύνεται, πλεκτὸς, ἑλκτὸς, πνυκτὸς, θρεπτός. τὸ δὲ οἶκτος βαρύνεται, οὐ γὰρ ῥηματικὸν, καὶ τὸ ἄρκτος, καὶ πόκτος ὁ πόκος, καὶ τὸ κάκτος. τὸ δὲ πέμπτος, ἕκτος τὰ ἀριθμοῦ [11]) βαρύνεται. τὸ μέντοι πεμπτὸς ὀξύνεται τὸ ἐπιθετικὸν, καὶ τὸ ἕκτος ὁ ἔχων, ἑκτὸς δὲ τὸ χωρὶς ἐπιῤῥήμα.

Τὰ εἰς διπλοῦν τ τ βαρύνεται, χωρὶς τῶν ἀττικῶν, κόττος, ῥύττος, κάττος. τὰ δὲ ἀττικὰ ὁμοτονεῖ τοῖς κοινοῖς, ἐξ ὧν γέγονε, κιττὸς, ὅτι κισσὸς, τριττὸς, ὅτι τρισσός.

Τὰ διὰ τοῦ τατος ὑπερθετικὰ προπαροξύνεται, καὶ ὅσα εἰς στος ὑπερθετικὰ, λαμπρότατος, σεμνότατος, κάλλιστος, κύδιστος, ἄριστος. ὁμοίως καὶ τὸ πλατάνιστος ἀπὸ τοῦ πλάτανος.

Τὰ εἰς τος ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ παραληγόμενα τῷ ᾰ προπαροξύνεται, ἔλατος [12]), ὕπατος, ἄατος, θάνατος, ἔραστος τὸ κύριον, ἐραστὸς ὁ ἐπιθυμητικός.

Τὰ διὰ τοῦ ατος παρηγμένα ἢ [13]) καὶ ῥημα-

10) μαστὸς abest.

11) τὰ τοῦ ἀριθμοῦ.

12) ἔλατος.

13) αἱ pro ἢ.

τικὰ εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς μι ληγόντων, ἢ ἀπὸ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων προπαροξύνονται, μέσατος, πύματος, ὀγδόατος, τρίτατος, τέταρτος, νέατος. τὸ μέντοι ἐρατὸς, ἐλατὸς, ὀξύνεται. ὡσαύτως δὲ ὀξύνεται καὶ τὰ ἀπὸ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων μακρὸν ἔχοντα τὸ ᾱ, περατὸς, θεατὸς, φρατὸς, ἰατός.

Τὰ εἰς τος τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ᾱ, κύρια ὄντα καὶ προσηγορικὰ, προπαροξύνεται, μέγιστος, πέλετος, ἔχετος, δέρκετος, μένετος τὸ κύριον, μενέτος τὸ ἐπίθετον. τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ ἔμετος, ὡς ἔχον ᾱ ὥσπερ τὰ ἄνω. τὰ δὲ ἔχοντα ᾱ ὁμοίως, ἄργετος, ἄρετος, ἄνετος, ἀνετὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, πάγετος, ὅπερ ὀξύνει ἡ συνήθεια. ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ νιφετὸς, ὑετὸς, καὶ τὸ αἰετός.

Τὰ διὰ τοῦ ετος τρισύλλαβα προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, εἰ μὴ παρωνύμως τετύπωται, κοπετὸς, πυρετὸς, τοκετὸς, συρφετὸς, ἀφυσγετὸς, ἡ ἀκαθαρσία. τὸ μέντοι ἄσχετος, ἄσπετός, γονύπετος ὁ χαῦνος, προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς τος κύρια ἢ ἐπίθετα παραληγόμενα τῷ η μονογενῆ βαρύνονται· εἴ (sic) [14]) προπαροξύτονα, ἄρητος, δάμητος, μέλητος, βύνητος, εἶδος ἱματίου παρ' αἰγυπτίοις, τρύγητος ὁ καιρὸς μονογενῶς, τρυγητὸς δὲ τὸ τρυγόμενον. τοιοῦτον καὶ τὸ ἄμητος καὶ ἀμητός. τὸ δὲ ἐψητὸς [15]), λα-

14) εἴτε pro εἰ.

15) ἑψητός.

λητος, ὀξύτονα καὶ ἐπιθετικά· καὶ τὸ ἀλαλητὸς ἀπὸ τοῦ λαλητὸς προσθέσει ᾱ.

Τὰ εἰς τος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ η ἁπλῷ τριμενῆ ὀξύνεται, δωρητὸς, ἀσκητὸς, κοσμητὸς, ἀγαπητὸς, ὠνητός. τὸ δὲ ἄῤῥητος, ἄκλητος, ἄητος ὁ ἀκατάπαυστος ἀπὸ τοῦ ἔτος, προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς τος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀρσενικὰ παραληγόμενα τῷ ι μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνονται, κοβάρβιτος, δάριτος[16]), δήϊτος, ἄρκιτος. τὰ δὲ θηλυκὰ ὀξύνεται, ἁμαξιτὸς, ἀτραπιτὸς, λαχνιτὸς, ἡ πόλις, δηριτός.

Τὰ εἰς τος τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ὁ καταλήγουσαν, σπάνιά εἰσιν, ὠνοτὸς, μωλοτός. τὸ μέντοι εὔροτος καὶ βίοτος προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς τος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα υ βραχεῖ, κύρια ὄντα βαρύνεται, ἔρυτος, ἄνυτος, αἴπυτος, ὄρνυτος. πρόσκειται κύρια διὰ τὰ τριογενῆ ἁπλᾶ ὄντα, ἃ ὀξύνεται, φορυτὸς, πινυτός. τὸ δὲ ἄλυτον σύνθετον προπαροξύνεται[17]). τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ ᾱ στερητικὸν προπαροξύνεται, ἄγνωτος, ἄτρωτος, ἄπτωτος· καὶ ἔτι τὰ σύνθετα, ἀνακινδίμευτος, ἄνευ ἀκίδος, ἀπύργωτος, πολύγνωτος, ἀκηλίδωτος.

---

16) δήριτος.

17) προπαροξύνεται, ὑπερβαῖνον τὴν τρισυλλαβίαν. Τὰ εἰς τος τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ω ὀξύνεται, περνωτὸς, τορνωτὸς, χρυσωτὸς, βοιωτὸς, μυωτὸς, εἶδος χιτῶνος, ἀλωτὸς, τὸ δορυάλωτος σύνθετον προπαροξύνεται. τὰ δὲ ἔχοντα π. τ. λ.

Τὰ εἰς τος ὑπερδισύλλαβα κύρια, καὶ ἔννοιαν συνθέσεως ἔχοντα, καὶ ἔτι τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν βαρύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις γένοιτο, ἁλίαρτος, ἄψυρτος, ἄσφαλτος, ἀμάραντος τὸ κύριον, τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται. ὀξύνεται δὲ τὰ πρὸ τέλους εν ἔχοντα, λομεντὸς, λαυρεντὸς, σικελικαὶ πόλεις. ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ κονιορτὸς καὶ κολοσυρτὸς σύνθετα ὄντα. τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ἱμερτὸς, ἡγερτὸς, ὑφαντός.

Τὰ εἰς τος ἁπλᾶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ τ φιλὸν κατ' ἐπιπλοκὴν ἐπιθετικὰ ὄντα καὶ ῥηματικὰ ὀξύνεται, ἑλικτὸς, ἀμελητὸς [18]), χαρακτὸς, ὀρεκτός. τὸ μέντοι ἄγυπτος καὶ πάραπτος καὶ ναύπαπτος, μὴ ὄντα ῥηματικὰ προπαροξύνονται. σεσημείωται τὸ δρυφαντὸς ὀξυνόμενον, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἣ καὶ κιγκλίδες καλοῦνται.

Τὰ εἰς στος κύρια ἀρσενικὰ μόνως βαρύνεται, ἄκαστος, ἄλαστος, ἤφαιστος.

Τὰ δὲ προσηγορικὰ ὀξύνεται, ἀγοστὸς, οἰστός.

Τὰ εἰς στος ἐπιθετικὰ ἁπλᾶ ῥηματικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, λῃστὸς, μεριστὸς, ὀνομαστός. τὰ δὲ σύνθετα προπαροξύνεται, φραστὸς ἄφραστος, ἁλίαστος, ἄλαστος ὁ ἄδικος ἀπὸ τοῦ λαμβάνω. ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπερθετικὰ, τάχιστος, ἄριστος, κάλλιστος, μεθ' ὧν καὶ ἕκαστος.

Τὰ εἰς στος ὑπερδισύλλαβα παραλήγόμενα ο,

18) ἁμελητὸς.

ἐπὶ ποσότητος τασσόμενα, ὀξύνεται, πολλοστὸς, εἰκοστὸς, τριακοστὸς, πεντηκοστός.

Τὰ εἰς τος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῇ ευ διφθόγγῳ ἁπλᾶ ὄντα ὀξύνεται, τορνευτὸς, στρατευτὸς, βουλευτός. τὸ δὲ ἀστράτευτος σύνθετον.

Τὰ διὰ τοῦ ουτος προπαροξύνεται, τηλικοῦτος, τοιοῦτος, τοσοῦτος.

Τὰ εἰς τος ὑπερδισύλλαβα τῇ αυ διφθόγγῳ παραληγόμενα προπαροξύνεται, ἄπαυστος, ἄθραυστος, ἄπλαυστος. σεσημείωται τὸ ἐναυτὸς ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς φος δισύλλαβα πύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι τῷ υ βραχεῖ, ἢ εἰς τὸ λ τοπικὰ, πάφος, τάφος, σόφος τὸ κύριον, σοφὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, ὄρφος ἀδινῶς, ὀρφῶς (sic) δὲ ἀπτικῶς. τὸ δὲ κρυφὸς καὶ στυφὸς ἔχει τὸ υ βραχύ. τὸ δὲ κῦφος τὸ κυ μακρόν. τὸ δὲ ἀλφὸς τὸ σωματικὸν πάθος, καὶ πολφὸς ὄψον τι, ἔχουσι τρὶ λ. τὰ δὲ ἐπίθετα ὀξύνεται, σοφὸς, στυφὸς, κωφός. τὸ δὲ κοῦφος προπερισπᾶται.

Τὰ εἰς φος ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ μὴ δηλοῦντα ἐνέργειαν προπαροξύνεται, κρόταφος, ἔλαφος, ἔπαφος, κόλαφος, ἀσκάλαφος, ἄργυφος ὁ λευκός. τὸ δὲ ἀδελφὸς ὀξύνεται, καὶ τὰ ἐνέργειαν δηλοῦντα παροξύνεται, πορφυροβάφος, ὑποδηματοράφος καὶ ἱπποτρόφος.

Τὰ εἰς χος δισύλλαβα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνεται, κόλχος, βρόγχος, μόσχος, κόχλος, τρό-

χος ὁ τόπος ἐν ᾧ τρέχουσι, τραχὺς δὲ ὁ κύκλος, βρόχος. σεσημείωται τὸ μυχὸς ὁ ἐνδότερος τόπος. τὸ δὲ μοιχὸς, πτωχὸς, ἀρχὸς, ἐπιθετικὰ ὄντα ὀξύνεται.

Τὰ εἰς χος ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, στόμαχος, βάτραχος, σωτήριχος, δόλιχος τὸ ὄψριον, δολιχὸς δὲ ὁ μακρός. τὸ δὲ μοναχός.

Τὰ εἰς ψος δισύλλαβα ἐπιθετικὰ βαρύνεται, μόψος, γύψος, τίψος, τάψος εἶδος ξύλου. τὰ δὲ ἐπιθετικὰ πρὸ τοῦ ψ ἔχοντα μ ὀξύνεται, κομψὸς, χαμψός.

Τὰ εἰς ψος ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, καλαψὸς, κινδαψὸς, χορδαψός.

Τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερα ὀνόματα ἀεὶ βαρύνεται, τεῖχος, βέλος, πάθος, πέλαγος, ὕψος. αἱ δὲ μετοχαὶ οὐδέτεραι ὀξύνονται, τετυφὸς, πεποιηκὸς, γεγραφὸς, ὥσπερ καὶ αἱ ἀρσενικαί.

Περὶ τόνου τῶν συντιθεμένων ὀνομάτων.

Βιβλίον δ'.

Περὶ τῶν εἰς ος.

Τὰ εἰς ος σύνθετα προπαροξύνεται, φιλαλέξανδρος, φιλάνθρωπος, εὐστέφανος.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος παροξυτόνων προπαροξύνεται, νόος ἀλκίνοος, πόντος ἑλλήσποντος, φίλος δίφιλος. τὸ δὲ ἀστρολόγος καὶ οἰκονόμος οὐ παρὰ

Τὰ παρὰ τὸ ἄγω καὶ πηγνύω [20]) ὀξύνεται, φορτηγὸς, στρατηγὸς, νυνηγὸς, ναυπηγός [21]).

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φέρβω καὶ ἀσπῶ, ἱπποφορβὸς, φωνασκός. τὸ δὲ αὐτόφορβος οἱ πλείους βαρύνουσι, καὶ τὸ ἄφορβος κύριον.

Τὰ ἀπὸ ῥήματος κύρια προπαροξύνονται, ἱππάδαμος, δηΐφοβος, λαόδοκος. τὸ μέντοι ξεινοδόκος οὐ κύριον.

Τὰ παρὰ τὸ φέρω παροξύνεται, τελεσφόρος, ὁδορυφόρος, βουληφόρος, ἑωσφόρος.

Τὸ μέντοι ἄφορος, δίφορος, ἀπὸ τοῦ φορά.

Ὅσα πρόθεσιν ἔχει ἐν τῇ ἀρχῇ, προπαροξύνεται, περίβολος, ὑπέρβολος, ἀμφίβολος, πρόβολος. τὸ δὲ ἐπεσβόλος παροξύνεται ἀπὸ τοῦ ἔπεσι βάλλειν. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ κλειτὸς καὶ κλυτός. τὸ δὲ περικλυτὸς ὀξύνεται, καὶ τὰ παρὰ τὸ ἔργον, ὑπουργὸς, συνεργός.

Τὰ παρὰ τὸ βάλλειν σύνθετα καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνονται, λιθοβόλος ὁ βάλλων λίθους· λιθόβολος δὲ ὁ ὑπὸ λίθων βαλλόμενος. τὸ δὲ πρόβολος καὶ ἀμφίβολος ἀπὸ προθέσεων.

Τὰ παρὰ τὸ πωλῶ τὸ ἀναστρέφομαι σύνθετα καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνονται, ἱπποπόλος, οἰωνοπόλος. τὸ δὲ ἀμφίπολος ἐκ προθέσεως.

Τὰ παρὰ τὸ σκοπῶ σύνθετα μὴ ἐκ προθέσεως παροξύνεται, ὀρνιθοσκόπος, οἰωνοσκόπος. τὸ δὲ ἐπίσκοπος, κατάσκοπος, ἀπὸ προθέσεων.

---

20) πήσσω pro πηγνύω.

21) ναυπηγός. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ ποιῶ ὀξύνεται, ἀργοποιός, ἐποποιός.

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φέρβω κ. τ. λ.

νωπὸς, πυθμένος ἀπύθμενος, λιμένος ἀλίμενος, μηνὸς δίμηνος, τρίμηνος, πατρὸς ἀντίπατρος, χάριτος ἀχάριτος, θέμιτος ἀθέμιτος.

Τὰ εἰς ος συντεθειμένα ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η προπαροξύνεται, ἑστία ἐφέστιος, σκιὰ εὔσκιος, μοῦσα φιλόμουσος, χρεία ἄχρειος τὸ κοινὸν, ἀχρεῖος δὲ τὸ ἀττικὸν, ὡς ἀστεῖος, ἀρχὴ ταξίαρχος, φωνὴ ἄφωνος, μορφὴ πολύμορφος. τὸ δὲ ἱππομάχος καὶ ἱπποκόμος ἀπὸ ῥημάτων, καὶ τὸ γηροκόμος, καὶ τὸ καραβὸς ἀπὸ τοῦ κάρη γέγονε. τούτῳ ἠκολούθησε τὸ μανδαρὸς καὶ πλαδαρὸς ὁ ἀσθενής. τὸ δὲ ἀθῶος προπερισπᾶται ἀπὸ τοῦ θωή.

Τὰ εἰς ος σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ον οὐδετέρων ἢ ος ἢ α προπαροξύνεται, δῶρον βοτρυόδωρος, τόξον κλυτότοξος, ξίφος ἄξιφος, ὄνομα ἐπώνυμος, διώνυμος.

Τὰ εἰς ος συντεθειμένα παρὰ τὸ ἔργον μὴ ὄντα κύρια ὀξύνεται, ἐλεφαντουργὸς, αὐτουργός. τὸ μέντοι κακοῦργος καὶ πανοῦργος βαρύνεται, ὁμοίως καὶ τὸ ἐκάεργος, περίεργος, πολύεργος, πάρεργος. τὰ δὲ ὄντα κύρια βαρύνεται, λυκοῦργος, φιλοῦργος.

Περὶ τῶν παρὰ τὸ ῥῆμα συντεθειμένων.

Τὰ παρὰ τὸ βόσκω ὀξύνονται, πορνοβοσκὸς, ὑοβοσκὸς, χηνοβοσκός.

Ὅσα παρὰ τὸ ἕλκω καὶ ἀμέλγω, ὀξύνεται, γαμουλκὸς, ἀμολγός.

Τὰ παρὰ τὸ ἄγω καὶ πηγνύω [20]) ὀξύνεται, φορτηγὸς, στρατηγὸς, νυνηγὸς, ναυπηγός [21]).

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φέρβω καὶ ἀσπῶ, ἱπποφορβὸς, φωνασκός. τὸ δὲ αὐτόφορβος οἱ πλείους βαρύνουσι, καὶ τὸ ἄφορβος κύριον.

Τὰ ἀπὸ ῥήματος κύρια προπαροξύνονται, ἱππόδαμος, δηΐφοβος, λαόδοκος. τὸ μέντοι ξεινοδόκος οὐ κύριον.

Τὰ παρὰ τὸ φέρω παροξύνεται, τελεσφόρος, ὁδορυφόρος, βουληφόρος, ἐωσφόρος.

Τὸ μέντοι ἄφορος, δίφορος, ἀπὸ τοῦ φορά.

Ὅσα πρόθεσιν ἔχει ἐν τῇ ἀρχῇ, προπαροξύνεται, περίβολος, ὑπέρβολος, ἀμφίβολος, πρόβολος. τὸ δὲ ἐπεσβόλος παροξύνεται ἀπὸ τοῦ ἔπεσι βάλλειν. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ κλειτὸς καὶ κλυτός. τὸ δὲ περικλυτὸς ὀξύνεται, καὶ τὰ παρὰ τὸ ἔργον, ὑπουργὸς, συνεργός.

Τὰ παρὰ τὸ βάλλειν σύνθετα καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνονται, λιθοβόλος ὁ βάλλων λίθους· λιθόβολος δὲ ὁ ὑπὸ λίθων βαλλόμενος. τὸ δὲ πρόβολος καὶ ἀμφίβολος ἀπὸ προθέσεων.

Τὰ παρὰ τὸ πωλῶ τὸ ἀναστρέφομαι σύνθετα καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνονται, ἱππικόπολος, οἰωνοπόλος. τὸ δὲ ἀμφίπολος ἐκ προθέσεως.

Τὰ παρὰ τὸ σκοπῶ σύνθετα μὴ ἐκ προθέσεως παροξύνεται, ὀρνιθοσκόπος, οἰωνοσκόπος. τὸ δὲ ἐπίσκοπος, κατάσκοπος, ἀπὸ προθέσεων.

---

20) πήσσω pro πηγνύω.

21) ναυπηγός. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ ποιῶ ὀξύνεται, ἁγιοποιός, ἐποποιός.

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φέρβω κ. τ. λ.

Τὰ παρὰ τὸ μάχομαι καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνεται, λεοντομάχος, μονομάχος, χωρὶς τοῦ ἀγχέμαχος. τὸ δὲ πρόμαχος καὶ σύμμαχος ἐκ προθέσεων.

Τὰ παρὰ τὸ ἀγορῶ μετὰ προθέσεως σύνθετα προπαροξύνεται, συνήγορος [22]).

Ὅσα ἐν τῇ ἀρχῇ συντίθεται ἐκ τοῦ πολύ, προπαροξύνεται, πολύστροφος, πολύκαρπος, πολύφιλος. τὸ μογγιλάλος παροξύνεται· οὐ γὰρ παρὰ τὸ πολύ.

Τὰ παρὰ τὸ φαγεῖν [23]) ἐν τῷ τέλει συντεθειμένα παροξύνεται, εὔτοκος, εὔτονος, εὔμολπος, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ ἔργον, εὐεργός.

Ὅσα ἀπὸ τοῦ ἀ στερητικοῦ μορίου συντίθεται, προπαροξύνεται, ἄτολμος, ἄτομος, ἄστοργος.

Ὅσα ἐν ἀρχῇ ἔχει τὸ φιλεῖν, προπαροξύνεται, φιλόπονος, φιλόσοφος, φιλόλογος.

Τὰ παρὰ τὸ λέγω, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φιλεῖν, παροξύνεται, δικαιολόγος, φυσιολόγος, τεθρατολόγος. τὸ δὲ φιλόλογος ἀπὸ τοῦ λόγος καὶ φιλῶ.

Τὰ παρὰ τὸ δυς, ζα μόρια προπαροξύνεται, καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται, δύσμορφος, δύστηνος, ζάπλουτος, ζάητος, ζάθεος.

Τὰ παρὰ τὸ ωκυς προπαροξύνεται, ὠκύμορος, ὠκύπορος. τὸ δὲ ποντοπόρος παροξύνεται, καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὠκύς. σεσημείωται τὸ ὠκυμάχος.

---

22) οὐ γὰρ ἀπὸ προθέσεως pro συνήγορος.

23) sic.

Ὅσα ἔχει κατὰ ἀρχὴν τὸ ναυ, προπαροξύνεται, ναύαρχος, ναύκληρος, ναύλοχος. τὸ δὲ ναυπηγὸς, ναυηγὸς, ὀξύνεται.

Ὅσα παρὰ ἐπίῤῥημα συντίθεται, προπαροξύνεται, ὀψίφυγος, ἀγχίμολος, ἀγχέμαχος. τὸ δὲ περικλυτὸς ἀπὸ τῆς περί.

Ὅσα παρὰ τὸ πάλιν καὶ ἄγαν καὶ αὐτὸ σύνθετα, προπαροξύνεται, παλίνβολος, παλίνκοτος, ἀγάννιφος, ἀγάτονος, αὐτόμαχος, αὐτοδίοδακτος.

Τὰ παρὰ τὸ ἀκούω προπαροξύνεται, ὑπήκοος, ἀνήκοος. τὸ δὲ ἐπακουὸς παρασύνθετον· γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπακούω.

Τὰ παρὰ τὸ ἔχω βαρύνεται, ἠνίοχος, ἄοχος. προπερισπᾶται δὲ τὸ λιχνοῦχος, ῥαβδοῦχος, σταθμοῦχος.

Τὰ ἀπὸ δισυλλάβου ῥήματος, οὗ ἡ ἄρχουσα μακρὰ, συντεθειμένα προπαροξύνεται, μυκῶ, ἐρίμυκος, συλῶ, ἱερόσυλος, ἄρχω, γυμνασίαρχος.

Τὰ παρὰ τὸ τρὶς ἐπίῤῥημα ἀριθμοῦ συντεθειμένα προπαροξύνεται, τρίφορος, τρίπολος, δίφορος, μεθ' ὧν [24]) καὶ τετράφορος.

Τὰ παρὰ τὸ γράφω παροξύνεται, ἱστοριογράφος, βιβλιογράφος. τὸ δὲ ἀπαράγραφος τὸ σημεῖον τὸ ἐν τοῖς μέτροις τιθέμενον προπαροξύνεται, παρὰ τὸ γραφή [25]).

---

24) Τὰ παρὰ τὸ ις ἐπίῤῥημα ἀριθμοῦ συντεθειμένα προπαροξύνεται, δίφορος, τρίφορος, τρίπολος, μεθ' ὧν —

25) γραφὴ γάρ.

Τὰ ἐπὶ ἐνεργείας τιθέμενα συντεθειμένα ἀπὸ τοῦ τέμνω, φονεύω, ὀρύσσω, κτείνω, νέμω, τίκτω, παροξύνονται, σκυτοτόμος, μιαιφόνος, τοιχωρύχος, πατροκτόνος, οἰκονόμος. τὸ δὲ καρατόμος καὶ πρωτοτόκος παροξυνόμενα μὲν ἐπὶ ἐνεργείας τίθενται, προπαροξυνόμενα δὲ ἐπὶ πάθους.

Περὶ τόνου τῶν εἰς υς ληγόντων.

Βιβλίον ί.

Τὰ εἰς υς πολυσύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται [26]), πόλτυς [27]), βότρυς, ἔρπυς, ἄλυς. τὸ ἰχθῦς προσηγορικὸν περιεσπάσθη ἀλόγως, ὥσπερ τὸ μῦς, σῦς.

Τὰ εἰς υς ἁπλᾶ ἐπιθετικὰ διὰ τοῦ ε κλινόμενα δισύλλαβα ὄντα ὀξύνεται, ἡὺς, ἡδὺς, ταχὺς, βραδὺς, ὠκύς. τὸ δὲ ἥμισυς προπαροξύνεται, καὶ τὸ θῆλυς προπερισπᾶται καὶ τὸ πρέσβυς βαρύτονον.

Πᾶν εἰς υς λῆγον σύνθετον ἐπιθετικὸν βαρύνεται, ἔπηλυς, νέηλυς, πολύδακρυς, μελάνοφρυς.

Τὰ εἰς υς ἀρσενικὰ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, ἥμισυς, πέλεκυς, ῥαδάμανθυς. σεσημείωται τὸ ἐλαχὺς ὁ ἐλάχιστος βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς υς θηλυκὰ συνεστραλμένον ἔχοντα τὸ

26) προσηγορικὰ ἢ ἐθνικὰ βαρύνεται.

27) ἄλδυς, πόλτυς.

ῡ καὶ διὰ τοῦ δος κλινόμενα ὀξύνεται, χλαμὺς, πηλαμύς. τὰ μέντοι μὴ διὰ τοῦ δος κλινόμενα βαρύνεται, γένυς, πίτυς, χέλυς, γῆρυς, ἀτράφαξυς, εἶδος λαχάνου.

Τὰ εἰς ῳς πάντα σύνθετα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ῡ προπαροξύνεται, σύνοφρυς, παλλιχθυς [28]), δίβραχυς.

Τὰ εἰς ῡς θηλυκὰ ἐκτεῖνοντα τὸ ῡ ὀξύνεται, πληθὺς, ἰθὺς, οἰζὺς, ἐριννὺς, ἰξὺς ἡ φάχις. τὸ δὲ νηδὺς ποιητικῇ ἀδείᾳ [29]) συστέλλεται. σεσημείωται ἐν τοῖς θηλυκοῖς τὸ ὀφρῦς καὶ ἡ ὀσφῦς, ἡ φάχις, περισπώμενα.

Τὰ εἰς υς ὑποκοριστικὰ περισπῶνται, κλαμμῦς, κλαυσῦς, λαρθῦς, διανῦς, ἀπφῦς. τὸ δὲ ἰξῦς ποτὲ μὲν ὀξύνει ὁ ἡρωδιανὸς, ποτὲ δὲ περισπᾷ. τὸ δρῦς καὶ μῦς καὶ σῦς περισπῶνται.

Τὰ εἰς αις πολυσύλλαβα αἰολικῶς ὀξύνεται, ἀτρείδαις ἀντὶ τοῦ ἀτρείδης, ὀρέσταις, καὶ τὰ σύνθετα, ἄπαις, εὔπαις, ἀνδρόπαις. τὸ δὲ παῖς περισπᾶται, καὶ τὸ σταῖς. τὸ δὲ δαὶς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς εις πολυσύλλαβα κοινολεκτούμενα παροξύνεται, δαφνήεις, κητώεις. αἱ δὲ μετοχαὶ ὀξύνονται, τυφθεὶς, τυπεὶς. τὸ δὲ πτεὶς ὀξύτονον, ὡς μονοσύλλαβον, καὶ τὸ πλεὶς. καὶ οἱ βοιωτοὶ τὸ ῃ τῶν εἰς ης εἰς ει τρέποντες ὀξύνουσιν αὐτὰ, εὐγενεὶς ἀντὶ εὐγενῆς, ἀγενεὶς ἀντὶ ἀγενῆς.

---

28) σύνοφρυς, λεύκοφρυς, παλλιχθυς.

29) ἐξουσίᾳ pro ἀδείᾳ.

Τὰ εἰς αυ πολυσύλλαβα βαρύνονται, χιλιόναυς, ὁμόγραυς. τὰ δὲ ἁπλᾶ περισπῶνται, γραῦς, ναῦς.

Τὰ εἰς ευς κοινῶς μὲν ὀξύνεται, βασιλεὺς, πηλεὺς, τυδεύς· αἰολικῶς δὲ βαρύνεται, ἄρευς.

Τὰ εἰς ους πολυσύλλαβα ἁπλᾶ μὲν ὄντα περισπᾶται, ἀδελφιδοῦς, ἀνεψιδοῦς, διπλοῦς, τριπλοῦς, πλὴν τοῦ ὁδούς. τὰ δὲ σύνθετα βαρύνεται, πειρίθους, ἀλκίνους, εὔπλους, παλίνους, οἰδίπους.

Τὰ εἰς ος ἄρσενικὰ, περιττοσύλλάβως κλινόμενα καὶ διὰ παθαροῦ τοῦ ος, βαρύνονται, ἥρως, μίνως, πάτρως, μήτρως. ος

Τὰ εἰς ως ἁπλᾶ διὰ τοῦ τος κλινόμενα, εἰ μακρᾷ παραλήγοι μετοχικὰ ὄντα, ὀξύνεται, εὐρὼς, ἰδρὼς, ἀραρὼς, ὑπερδεδιώς. εἰ δὲ ἰαμβικὰ ὑπάρχοι διὰ τοῦ τος κλινόμενα, βαρύνεται, γέλως, ἔρως, νέπως. τὸ δὲ εἴλως ἀπὸ τοῦ ἕλους.

Τὰ ἀπὸ παρακειμένου συντεθέντα διὰ τοῦ τος κλινόμενα ὀξύνεται, ἀπτὼς, ἀγνώς.

Τὰ εἰς ως σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ως μονοσυλλάβων παροξύνεται, ζωὸς ἀείζωος (sic) [30], χρώς λευκόχρως. τὸ μέντοι ὑποδμὼς ὀξύνεται ὡς παρέλκουσαν ἔχον τὴν ὑπό.

Τὰ εἰς ως σύνθετα πολυσύλλαβα ἀπὸ τῶν εἰς ως παροξύνεται, ἔρως χρυσέρως, ἰδρὼς λυσίδρως.

30) ἀείζωος.

τὸ δὲ δύσερως καὶ φιλόγελως, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀττικὰ ὄντα προπαροξύνονται.

Τὰ εἰς ω̄ς ἀττικὰ ὁμοτονοῦσιν ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἐσχηματίσθησαν, ναὸς, νεὼς, λαὸς, λεὼς, ἀξιόχρεος, ἀξιόχρεως. τὸ δὲ λαγῶς καὶ ὀρφῶς περισπῶνται, καὶ ὁ τυφῶν καὶ ταῶν.

Τὰ εἰς ω̄ς περσικὰ ἢ αἰγύπτια παροξύνεται, φάργως, ἰνάρως.

Τὰ εἰς ω̄ς θηλυκὰ πολυσύλλαβα βαρύνεται λομὲν, ὅσα βραχέα παραλήγει, κέως, τέως, ἄλως, ἕως. τὰ δὲ μὴ οὕτως ὀξύνεται, αἰδὼς, ἠώς.

Τὰ εἰς ψ̄ πολυσύλλαβα βαρύνεται, ἄρπαψ, λεπίλαψ, ψόραψ. τὸ δὲ πλινθοβὰψ καὶ πελεκοβὰψ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ψ̄ πολυσύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ψ̄ ο̄ ἢ ε̄ βαρύνεται, πέλοψ, θρύοψ, μέροψ, βούκλεψ, τυρόκλεψ.

Τὰ εἰς ψ̄ ἔχοντα ῐ̄ πρὸ τοῦ ψ̄ βαρύνεται, σκευότριψ, παιδότριψ, χέρνιψ.

Τὰ εἰς υψ̄ βαρύνεται, κίνυψ, χάλυψ.

Τὰ εἰς ηψ̄ βαρύνεται, σκώληψ.

Τὰ εἰς ωψ̄ πολυσύλλαβα κύριον ὄντα ἢ προσηγορικὰ βαρύνονται, κύκλωψ, ἴωψ, μώλωψ. σεσημείωται, ὡς τινές φασι, τὸ εὐρὼψ ὀξυνόμενον, τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν ὑποπεπτωκότων κυρίοις, ἢ τῶν ἰδιαζόντων, μονὼψ ὁ μονόφθαλμος, κελαινὼψ, τυφλώψ. τὸ δὲ ἐλίκωψ καὶ μύωψ, ὁ μυὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων, βαρύνε-

ται, ὥσπερ τὸ κύκλωψ καὶ κέκρωψ ὁ δόλιος, καὶ ἴωψ ὁ κυνικός.

Περὶ τόνου τῶν εἰς ᾱ θηλυκῶν ὀνομάτων.

Βιβλίον ιά.

Τὰ εἰς ᾱ λήγοντα μακρὸν θηλυκὰ τῶν εἰς ᾱς ὁμοτονοῦσιν αὐτοῖς, καὶ ἔτι τὰ εἰς η, φοβερὸς, φοβερὰ, ἰσχυρὸς, ἰσχυρὰ, σοφὸς, σοφὴ, καλὸς, καλὴ, φίλος, φίλη. τὸ μέντοι βαρύτερος, βαρυτέρα, καὶ τὰ ὅμοια, εἰ καὶ τὸν τόπον ἐνήλλαξαν, ἀλλ' οὐ τὸν τόνον.

Τὰ εἰς ᾱ μακρὸν καὶ εἰς η τῶν εἰς ους περισπωμένων περισπᾶται, ἀργυροῦς, ἀργυρᾶ, χρυσοῦς, χρυσῆ, διπλοῦς, διπλῆ.

Τὰ ἔχοντα τὸ ᾱ βραχὺ διὰ τοῦ τρια προπαροξύνεται, αὐλήτρια, ψάλτρια. τὸ δὲ μετρία καὶ ἀλλοφρία τὸ ᾱ μακρὸν ἔχουσι. καὶ τὸ πότνια καὶ ὄπνια προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς εια ἀπὸ τῶν εἰς ευς προπαροξύνεται, βασιλεὺς, βασίλεια, ἱερεὺς, ἱέρεια.

Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς βαρυτόνων προπαροξύνεται, ἥμισυς ἡμίσεια, θῆλυς θήλεια. τὰ μέντοι ἀπὸ ὀξυτόνων προπερισπῶνται, ταχὺς ταχεῖα, βραδὺς βραδεῖα, πλὴν τοῦ λίγεια καὶ ἐλάχεια ἀπὸ τοῦ λιγύς καὶ ἐλαχύς.

Τὰ εἰς να συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ᾱ ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ σχηματιζόμενα προπαροξύνεται, μέλανος μέλαινα, τάλανος τάλαινα, δράκων δράκαινα.

Ἔτι τὰ εἰς ρα βραχὺ παρεσχηματισμένα, σωτὴρ σώτειρα, μάκαρ μάκαιρα.

Τὰ εἰς σα ὑπερδισύλλαβα παρεσχηματισμένα προπαροξύνεται, εἰ μὴ κατὰ συναλοιφὴν εἴη ἀπὸ ὀξυτόνων εἰς ης, δαφνήεσσα, φωνήεσσα. τὸ δὲ τεχνῆσσα ἀπὸ τοῦ τεχνήεσσα. καὶ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων εἰς ησσα, χερνὴς χερνῆσσα, ἁρπῆς ἁρπῆσσα, κρὴς κρητὸς κρῆσσα, θὴς θῆσσα.

Τὰ εἰς ᾰ βραχὺ ἀπαρασχημάτιστα διὰ διπλοῦ ἐκφερόμενα, εἰ μὲν δισύλλαβα εἴη καὶ μακρᾷ παραλήγει, παροξύνεται, ῥίζα, πέζα, φύζα, δόξα, δίψα. τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, ἄμαξα, λακέρυζα.

Τὰ εἰς θα ἔχοντα τὸ ᾰ βραχὺ βαρύνεται, μίνθα τὸ ἡδύσμον, ἄκανθα, κολόκυνθα, ἡ ἀττικῶς κολοκύντη, μεθ' ὧν καὶ ἡ δίαιτα.

Τὰ εἰς μα θηλυκὰ σπάνια ὄντα βαρύνεται, τόλμα, θέρμα, ἀττικῶς δὲ τόλμη καὶ θέρμη.

Τὰ εἰς λα θηλυκὰ σπάνια ὄντα βαρύνεται, ψύλλα, σκύλλα, σιβύλλα, ἄμιλλα, ἀέλλα, καὶ ἀνάπαυλα.

Τὰ εἰς να μονογενῆ βαρύνεται, κύννα ἡ πόρνη, ἄννα, γέννα, χλαῖνα, εἰ μὴ κατὰ πάθος γένοιτο, ἀθηνᾶ, μηνᾶ. τὰ δὲ ἰταλικὰ προπερισπῶνται, σαβῖνα, φαυστῖνα, ἰουστῖνα, κωνσταντῖνα.

Τὰ εἰς ρα δισύλλαβα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ᾰ βαρύνεται, σφαῖρα, μοῖρα, πεῖρα, σφύρα. τὰ δὲ μὴ συνεσταλμένον τὸ ᾰ ἔχοντα ὀξύνεται,

ἠρὰ ἡ ἐκκλησία, σειρὰ, πυρὰ, οὐρὰ, φρουρὰ, πλευρά.

Τὰ εἰς ρα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τὸ α βραχὺ ἔχοντα προπαροξύνεται, ἄρουρα, ἄργουρα[31]), μάχαιρα, χίμαιρα, δηϊάνειρα, σκολόπενδρα.

Τὰ εἰς ρα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ υ βαρύνεται, πορφύρα, ἐφύρα.

Τὰ εἰς ρα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχὺ ἔχοντα τὸ α, καὶ πρὸ τέλους ἔχοντα ου προπαροξύνεται, ἄρουρα, ἄργουρα, κυνόσουρα, μεθ' ὧν καὶ τὸ κέρκυρα, γέφυρα.

Τὰ εἰς σσα ὑπερδισύλλαβα ἀπαρασχημάτιστα προπαροξύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι ου, θάλασσα, ἰφιάνασσα, θέρμασσα, ἡ κάμινος. τὰ δὲ παραλήγοντα τῇ ου, εἰ μὲν ἔχοιεν ἓν σ, προπαροξύνεται, φαέθουσα, ἀρέθουσα, αἴθουσα· εἰ δὲ δύο ἔχοιεν, προπερισπῶνται, πιτνοῦσα, ῥοδοῦσα[32]), ὀνόματα ἵππων, πλὴν τοῦ ἐμπουσα καὶ συράκουσα[33]).

Τὰ εἰς σα δισύλλαβα βαρύνεται, αἶσα, μοῦσα, πεῖσα ἡ πειθὼ, μεθ' ὧν γλῶσσα, πίσσα, νύσσα.

Τὰ διὰ τοῦ αια καὶ υια δισύλλαβα προπερισπᾶται, μαῖα, γαῖα, θυῖα, μυῖα.

Τὰ εἰς ᾱ συνεσταλμένον μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραλήγοντα τῇ αι διφθόγγῳ, ἢ τῇ ει

31) ἄρουρα, ἄργουρα absunt.

32) πιτνοῦσα, ῥοδοῦσα.

33) ἔμπουσα καὶ συράκουσα.

ἡ οι ἡ η, προπαροξύνεται, πλάταια, ἀλεξάνδρεια, θέσπεια· θεσπειαὶ δὲ τὸ πληθυντικόν· εὔνοια, πρόνοια, ἄρπυια, αἴθυια, ὄργυια [34]), ἃ πληθυντικῶς ὀξύνεται. τὰ δὲ μητρυιὰ μακρὸν ἔχον τὸ α δοξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ αια μονογενῆ μακρὸν ἔχοντα τὸ ᾰ παροξύνονται, σεληναία, ἀθηναία, ἰουδαία, περικεφαλαία, θηροαῖα [35]).

Τὰ εἰς ᾱ καθαρὸν μονογενῆ παραληγόμενα ε βαρύνεται, εἰ μὴ προσηγορικὰ ἢ περιεκτικὰ εἴη, ῥέα, θέα, τὸ δὲ θεὰ ὀξύνεται, πτελέα, ἰτέα, συκέα.

Τὰ εἰς ᾱ μακρὸν μονογενῆ, τῇ ει ἢ τῷ ι μακρῷ παραληγόμενα ἐπὶ οὐσίας τιθέμενα ὀξύνεται, χρειὰ, ζειὰ, εἶδος κριθῆς, φλιὰ, θριὰ, τὸ δὲ μνεία, χρεία βαρύνονται, οὐ γὰρ ἐπὶ οὐσίας λαμβάνεται, καὶ τὸ λεία δὲ καὶ φθία βαρύνονται, καὶ τὸ δεῖα ἡ ἔνδεια.

Τὰ διὰ τοῦ ια ἐπὶ χωρῶν κείμενα παροξύνεται, λυκία, ᾱσία, κιλικία.

Τὰ γινόμενα ἀπὸ ευω παροξύνεται, ἑρμηνεία, βασιλεία, δουλεία, κολακεία, παιδεία ἡ παίδευσις· παιδιὰ δὲ τὸ παίγνιον. τὸ δὲ παρειὰ καὶ φορβειὰ καὶ φορειὰ ὁ βόρβορος, καὶ ἀρειὰ [36]) ἡ ἀπειλὴ, ὀξύνονται· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω.

---

34) αἴθυια, ἄγυια, ὄργυια.

35) θηροαῖα abest.

36) τὸ δὲ παρειὰ καὶ φορειὰ τὸ βοῦρκος, καὶ ἀρειὰ κ. τ. λ.

Τὰ διὰ τοῦ ια *μακρὸν τὸ* α *ἔχοντα παροξύνεται, ἀνία, φιλία, πενία, ξενία.*

Τὰ διὰ τοῦ ια *παρὰ μελλόντων γενόμενα παροξύνεται, ὀρέξω ἀνορεξία, πέψω ἀπεψία, προδωσία προδωσία.*

Τὰ διὰ σια *τὸ* α *μακρὸν ἔχοντα βαρύνεται, ἀθανασία, δισχοστασία, ἱκεσία. εἴ τι δὲ ὀξυνθῇ, ὄνομα δήμου ἔχοι, ἢ περιεκτικὸν ὑπάρχοι. τὸ δὲ προστασιὰ καὶ πρασιὰ ὁ τόπος, καὶ αἱμασιὰ* [37]*, ὡς ἔννοιαν περιεκτικῶν ἔχοντα ὀξύνεται. τὸ δὲ κηφισιὰ καὶ οἰσιὰ καὶ λουσιὰ ὀνόματα δήμων.*

Τὰ διὰ τοῦ νια *μακρὸν ἔχοντα τὸ* α *βαρύνεται, μονία, πενία, γειτονία. τὸ δὲ ῥοδρνιὰ καὶ ἰωνιὰ περιεκτικὴν τοπικὴν ἔννοιαν δηλοῖ· καὶ τὰ χελιδωνιὰ δῆμος· καὶ ἔτι τὸ ἰμονιὰ παρ' ἀττικοῖς ὀξύνεται, δηλοῖ τὸ ἀντλητήριον.*

Τὰ εἰς α *μακρὸν* [38] *παραληγόμενα τῇ* λι, *ἧς προηγεῖται* α, *βαρύνεται, πρᾶγμα σημαῖνον, διδασκαλία, ἀτασθαλία, ἢ ὀνόματα χωρῶν, οἰχαλία, θεσσαλία· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, ἀμυγδαλιὰ, φυταλιά. τὸ δὲ ἀσπαλία ἢ ἀλεία βαρύνεται.*

Τὰ εἰς α *μακρὸν τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ* ι *ἐπὶ οὐσίας λαμβανόμενα βαρύνεται, χωρὶς*

---

37) *πρασιὰ ὁ τόπος ὅπου ξηραίνονται τὰ σῦκα, καὶ αἱμασιὰ κ. τ. λ.*

38) *ἔτι τὸ ἰμονιὰ τὸ ἀντλητήριον παρ' ἀττικοῖς ὀξύνεται.*

Τὰ εἰς α *μακρὸν τῇ* ρι *παραληγόμενα παροξύνεται, αἰθρία, κοπρία, ὑδρία, φατρία. τὸ μέντοι στηριὰ δῆμος.*

Τὰ εἰς α *μακρὸν κ. τ. λ.*

τινῶν, καρδία, σχεδία, ζημία, σηπία, οἰκία. τὸ μέντοι σκοπιὰ καὶ σπονδιὰ ὀξύνονται, ὡς ἔχοντα τὸ ō πρὸ τοῦ ῑ, ὥσπερ καὶ τὸ πολιὰ καὶ τροχιὰ καὶ ἁρματροχιά.

Τὰ εἰς ᾱ μακρὸν τῷ ρι παραληγόμενα παροξύνεται, αἰθρία, κοπρία, ὑδρία, φατρία. τὸ μέντοι στηριὰ δῆμος [39]).

Τὰ παραληγόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ξ̄ βαρύνεται, φρυγία, βεβρυκία. σεσημείωται [40]) τὸ ἀθραυιὰ ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ οᾱ σπάνια καὶ κατὰ πάθος γενόμενα παρ' ἀττικοῖς ὀξύνεται, οἷα, ὅα, χροία [41]), χρόα. τὰ δὲ ἐν συνθέσει ὀξύνεται, στοιὰ στοά, ῥοιὰ ῥοά.

Τὰ διὰ τοῦ οια μακρὰ, ὅσα ἀπὸ ψιλοῦ συμφώνου ἄρχονται, βαρύνεται, ποία ἡ βοτάνη, τροία, ποία ἡ σφαῖρα, καὶ οὕτω [42]) οἷα ἡ κόμη. τὰ μέντοι χροιὰ, στοιὰ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ᾰ μακροκατάληκτα βαρύνονται παραληγοντα τῷ ῠ, ὀξύα εἶδος ξύλου, καρύα, κωδύα ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, δατύα πόλις.

Τὰ εἰς ᾰ καθαρὸν τῷ ω̄ παραληγόμενα βαρύνεται, ὦα ἡ μηλωτὴ, κρώα, ψοθώα, ἡ ψώρα.

Τὰ εἰς ᾰ μακρὸν μὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα πλὴν τοῦ ρ̄ παροξύνεται, ἥρα, ὀπώρα, χώρα.

---

39) Τὰ εἰς ᾱ μακρὸν — δῆμος absunt. v. not. anteced.

40) βεβρυκία, ὀρτυγία. σεσημείωται — .

41) οἷα, ὅα τὸ δέρμα, χροία.

42) οὕτω καὶ.

εἰ δέ τι ἄλλο εὑρεθῇ, κατὰ διάλεκτον ἢ πάθος ἐγένετο, ὡς τὸ ἑλένα, ἑλένη, ἀθηναία, ἀθηνᾶ.

Τὰ εἰς ρα μακροκατάληκτα τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ε μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἴη, ἡμέρα, ἀσκέρα, εἶδος ὑποδήματος, διφθέρα, λακέρα. τὸ δὲ γλυκερὰ ὀξύνεται, εἴτε κύριον, εἴτε ἐπιθετικὸν εἴη. καὶ τὸ περιστερὰ τετρασύλλαβον, καὶ τὸ ἐλευθεραὶ πληθυντικῶς λεγόμενον.

Τὰ εἰς ρα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ υ παραληγόμενα βαρύνεται. ἀλλ' εἰ μὲν ἔχωσι τὸ ᾰ μακρὸν, παροξύνεται, πορφύρα, ἐφύρα· εἰ δὲ βραχύ, προπαροξύνεται, κέρκυρα, ἄγκυρα, γέφυρα. τὸ δὲ γλαφυρὰ ὀξύνεται, εἴτε ὄνομα πόλεως εἴη, εἴτε ἐπιθετικόν.

Τὰ εἰς ρα μακρὸν τῷ ω παραληγόμενα βαρύνεται, χώρα, ψώρα, ὥρα, μεθ' ὧν καὶ τὸ πρώρα, εἰ καὶ συστέλλει τὸ ᾰ.

Τὰ εἰς ρα ἁπλᾶ μονογενῆ τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ω ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἢ βραχείας ἀρχόμενα βαρύνεται, φαλώρα, πληθώρα, ληθώρα. εἰ δὲ ἀπὸ θέσει μακρᾶς, ὀξύνεται, θαλπωρὰ, ἐλπωρά. τὸ δὲ πανδώρα σύνθετον ὂν παροξύνεται.

Τὰ εἰς ρα μονογενῆ μὲν ἐπιπλοκῆς συμφώνου παροξύνεται, καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾰ, ὕδρα, πέτρα, ῥήτρα, φαρέτρα, γάστρα, μήτρα. σεσημείωται τὸ τάναγρα καὶ σκολόπενδρα, προπαροξύτονα καὶ συστέλλοντα τὸ ᾰ.

Περὶ τῶν εἰς η̄ θηλυκῶν καὶ τῶν ω̄ μετὰ τῶν καθεξῆς.

Βιβλίον ιβ'.[43])

Τὰ εἰς η̄ λήγοντα θηλυκὰ, παρὰ γενικῆς σχηματισθέντα, βαρύνεται, χιτῶνος χιτώνη, ἡγεμόνος ἡγεμόνη, σώφρονος σωφρόνη, εὔφρονος εὐφρόνη, ἀμύμονος ἀμυμόνη. τὸ δὲ ἁρπαγὴ ὀξύνεται, διότι ἀπὸ τοῦ ἁρπάζω. τὸ δὲ ἁρπάγη, σιδήριον τὸ βαρυνόμενον, ἀπὸ τοῦ ἅρπαγος. καὶ τὰ ὁμοιοπαρώνυμα ὁμοίως, ἀμφίρυτος ἀμφιρύτη, δορύκτητος δορυκτήτη, ἀμφίλυκος ἀμφιλύκη.

Τὰ εἰς η̄ σύνθετα καὶ παρασύνθετα βαρύνεται, ὠκυπέτη, ὑψιπύλη, ἐριφύλη, βερονίκη, πολυκάστη.

Τὰ εἰς η̄ προσηγορικὰ ἢ βαρύνεται ἢ ὀξύνεται σύνθετα ὄντα. ὅσα οὖν ἔχει τι ἄλλο μέρος λόγου, καὶ ἄρχεται χωρὶς προθέσεως, βαρύνεται, κυνάγχη, βουκάμπη, ἡ τῶν βοῶν κάμπη[44]), παντογκύνη, ἡ ταραχώδης γυνὴ, ὀξάλμη, τολύπη, ἡ ἐργασία. τὸ δὲ ἀστεροπὴ ὀξύνεται, καὶ σύνθετον παρὰ τὸ ὄπα καὶ ἀστήρ. καὶ τὸ ὑδρωῶν οἱ παλαιοὶ ἐβάρυναν, οἱ δὲ μετανέστεροι (sic) ὀξύνουσιν οὐχ ὑγιῶς.

Τὰ εἰς η̄ θηλυκὰ προσηγορικὰ ἀπὸ προθέσεως συντεθειμένα, τότε μὲν ὀξύνεται, ὅτε τὰ ἑαυτῶν ἁπλᾶ, καὶ τότε βαρύνεται, ὅταν τὰ ἑαυτῶν βαρύνηται, ἀνατολὴ, μεταβολὴ, ἀναβολὴ,

---

43) Περὶ τῶν εἰς η̄ — ιβ' absunt.

44) φάτνη pro κάμπη.

ἐπιτολὴ, παραψυχὴ τὸ προσηγορικὸν, παραψύχη δὲ τὸ κύριον. τὸ δὲ ἀναρρὼη παροξύνεται, καίτοι ἀπὸ τοῦ ῥοὴ, καὶ τὸ ἀναδέσμη ἀπὸ τοῦ ἀναδεσμός. τὰ δὲ βαρύτονα ταῦτα, συνθήκη, παρακαταθήκη, συγγνώμη, συνάγχη.

Τὰ εἰς η̄ συναλιλειμμένα περισπᾶται, λεοντέα λεοντῆ, συκέα συκῆ, γαλέα γαλῆ, ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλῆ.

Τὰ εἰς η̄ καθαρὸν μονογενῆ οὐ πολλὰ βαρύνεται, δανάη. ἀχαυὴ ὀξύνεται ἐπιθετικὸν ὄν. καὶ τὰ διὰ τοῦ ευη παροξύνεται, χλεύη, κεύη, δεύη. τὸ μέντοι σκευὴ ὀξύνεται, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς, κατασκευὴ, ἐπισκευὴ, οἰκοσκευή.

Τὰ εἰς η̄ καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο̄ παραληγόμενα ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ βαρύνεται τὰ ἀπὸ δύο συμφώνων προηγουμένου τοῦ θ, σέος, φθόη ἡ φθορὰ, χλόη, χλόη (sic) αἱ χοινίδες (sic) τῶν ἁρμάτων. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα ὀξύνεται, χαὴ ἡ σποδὸς, βοὴ, θοὴ τὸ ἐπίθετον, θόη δὲ τὸ κύριον, πνοή. ἔτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα, οἰνόη, χολόη. τὸ δὲ ἀκοὴ ἐκ τοῦ ἀκούω.

Τὰ εἰς η̄ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ῡ, σπάνια ὄντα, τὰ μὲν βαρύνεται, λύη ἡ στάσις, δύη ἡ κακοπάθεια, γύνη ἡ γῆ καὶ μέρος ἀρότρου, ψύη ἡ ψύα καὶ ψόαι· τὰ δὲ ὀξύνεται, φυὴ, καὶ φλυὴ ὁ δῆμος ἀττικός.

Τὰ διὰ τοῦ υη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, θιγύη, ὀρύη, εἶδος ὀσπρίου, λιβύη.

Τὰ διὰ τοῦ ωη ὀξύνεται, ζωὴ, θωὴ, ἐρωή.

Τὰ εἰς βη ἔχοντα πρὸ τοῦ β̄ σύμφωνον κατ'

ἐπιπλοκὴν ἢ κατὰ διάστασιν βαρύνεται, εἰ μὴ ῥηματικὰ εἴη ἢ προσηγορικὰ ἢ παραλήγοι τῷ ō, τύρβη, κόμβη τὸ κύριον, κύμβη νηὸς εἶδος, θήσβη, κράμβη, ἅλμη. τὸ δὲ φορβὴ ἔχει τὸ ō. Τὰ γὰρ εἰς η̄ ῥηματικὰ ὀξύνεται, τρέπω τροπὴ, τρέφω τροφὴ, νέμω νομή.

Τὰ εἰς βη̄ ὑπερδισύλλαβα μὴ παραληγόμενα τῇ̄ οι διφθόγγῳ βαρύνεται, ἀλύβη, καλύβη, νιόβη, ἀστράβη, εἶδος ἁμάξης, ἑκάβη. τὸ δὲ ἀμοιβὴ ὀξύνεται, ὡς ἔχον τὴν οῑ δίφθογγον.

Τὰ εἰς βη̄ ἰαμβικὰ κύρια ἢ παρώνυμα βαρύνεται, ἄβη κύριον, βλάβη. ὀξύνεται δὲ ταῦτα, φοῖβη, κοίβη. προσηγορικὰ δὲ ὀξύνεται, λοιβὴ, στοιβὴ, ἀμοιβή.

Τὰ εἰς βη̄ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα καὶ μὴ τῇ̄ οι βαρύνεται, ἤβη, θήβη, στήβη ἡ ψυχρὰ, λώβη.

Τὰ εἰς γη̄ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην εἰς σύμφωνον λήγουσαν, προσηγορικὰ ὄντα ὀξύνεται, φθογγὴ, κλαγγὴ, ὀργὴ, στοργή. τὰ δὲ κύρια βαρύνεται, βέργη, σέλγη, πάργη.

Τὰ εἰς γη̄ ἰαμβικὰ ῥηματικὰ ὄντα ὀξύνεται, ταγὴ ἀπὸ τοῦ τάσσω, φυγὴ, σφαγή. παρώνυμα δὲ βαρύνεται, πάγη, τρύγη, στέγη. τὸ μέντοι σαγὴ, τὸ πλῆθος, τινὲς μὲν ὀξύνουσι, τινὲς δὲ βαρύνουσι.

Τὰ εἰς γη̄ δισύλλαβα ἀσυναίλειπτα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, εἰ μὴ διαστολή τις εἴη, ἢ ἀπὸ τοῦ γ̄ ἄρχοιτο, ὀξύνεται, πληγὴ, σιγὴ, κραυγή·

κραύγη δὲ τὸ κύριον. τὸ δὲ γύγη ἀπὸ τοῦ γ ἄρχεται. τὸ δὲ αἰγῆ ἀπὸ τοῦ αἰγέα συναλειφθὲν περισπᾶται.

Τὰ εἰς γη ὑπερδισύλλαβα προσηγορικὰ, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλάβην εἰς φωνῆεν λήγουσαν ὀξύνεται, μαρμαρυγὴ, κορκορυγὴ ὁ θόρυβος, ὁλολογὴ, οἰμωγή. λαλάγη δὲ κύριον, ὥσπερ τὸ ἀλέγη ἡ σκιὰ, καὶ παλάγη ἡ ἀγνὴ ἱέρεια. καὶ τὸ πατάγη δέ τινες βαρύνουσιν.

Τὰ εἰς γη ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, βαρύνεται, ὀλίγγη ἡ ἀνάπαυσις, λιβύργη, ἀμόργη ἡ τοῦ ἐλαίου τρύξ. σεσημείωται τὰ ἀμολγὴ ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς δη ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ ο εἰς σύμφωνον καταλῆγον προσηγορικὰ ὄντα ὀξύνεται, χορδὴ, σπονδή. τὰ μέντοι χόνδη κύριον βαρύνεται, καὶ τὸ μένδη κύριον, καὶ τὸ ἄλδη.

Τὰ εἰς δη προσηγορικὰ ὀξύνεται, ᾠδὴ, ἀοιδὴ, σπουδὴ, ἐδωδὴ, αὐδή. τὰ μέντοι λήδη κύριον, καὶ ἴδη καὶ μίδη.

Τὰ εἰς δη λήγοντα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν βραχεῖαν μὴ εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, εἰ μὲν κύρια ὦσιν, ἢ οὐσίαν σημαίνει, βαρύνεται, πέδη, κνίδη, σίδη, νέδη· εἰ δὲ κατὰ πράγματος τάσσοιτο, ὀξύνεται, κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια, φραδὴ [45]) ἡ βουλὴ, χλιδὴ ὁ κόσμος.

---

45) ἡ ἐπιμέλεια, ὑδὴ ἡ ἡδονὴ, φραδή.

Τὰ εἰς θη δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἰαμβικὰ εἴη τῷ ὁ παραλήγοντα, μάλθη ὁ κηρὸς, τίθη, ξάνθη, σπάθη. σεσημείωται τὸ κριθὴ ὀξυνόμενον, καὶ τὸ ποθὴ ἔχον τὸ ὁ.

Τὰ εἰς θη μονογενῆ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, κἀλάθη πόλις, βισάνθη, ἰάνθη, λυκάνθη. τὸ δὲ ἀγαθὸς ἀγαθὴ τριγενές.

Τὰ εἰς κη δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα ἀσυνάλειπτα βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων, μὴ ποιότητα φωνῆς ἀλόγου ζώου σημαίνοντα, γλαύκη κύριον, πεύκη, νίκη, φρίκη. τὸ δὲ μυκὴ ὀξύνεται, σημαῖνον φωνὴν λέοντος. τὸ δὲ ὠκὴ ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος.

Τὰ εἰς κη ἰαμβικὰ ἀσυνάλειπτα, εἰ μὲν τῷ ὁ παραλήγοιτο, ὀξύνεται ῥηματικὰ ὄντα, πλέκω πλοκὴ, δέκω δοκὴ ἡ ὑπόνοια, πέκω ποκὴ τὸ ἔριον. τὸ μέντοι κρόκη ἀπὸ τοῦ κρόκος. εἰ δὲ ἄλλῳ συμφώνῳ, βαρύνεται, δίκη, λύκη κύριον, κάκη ἡ κάκωσις. τὸ μέντοι ἰακὴ ἡ ἡσυχία ὀξύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν κυρίου. τὸ δὲ φακῆ περισπᾶται ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ εἰς κη δισύλλαβα πρὸ τοῦ κ σύμφωνον ἔχοντα μὴ τὸ λ βαρύνεται, κάκη ἡ δειλία, λόκη ἡ χλαμὺς, κράκη ἡ παράλιος ψηφὶς, δίρκη, κίρκη, νάρκη, βάρκη, ἄσκη ἡ ἄσκησις. τὸ δὲ ὁλκὴ καὶ ἀλκὴ ὀξύνονται, ὡς ἔχοντα τὸ λάμβδα. τὸ δὲ χάλκη ἡ πόλις πρὸς διαστολὴν τοῦ χαλκῆ.

Τὰ εἰς κη ὑπερδισύλλαβα τῷ α παραληγόμενα, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικὰ, βαρύνεται, εἰ

μὴ εἶη ῥηματικὰ, ἰθάκη, ἀτάρκη, σπυλάκη πόλις. ἡ δὲ φυλακὴ ἀπὸ τοῦ φυλάσσω, καὶ αἰακὴ ἀπὸ τοῦ αἰάζω.

Τὰ εἰς κη ὑπερδισύλλαβα τῷ ε̄ ἢ τῷ ο̄ παραληγόμενα σπάνιά εἰσιν. τὸ ἀλωπεκὴ ὀξύνεται. τὸ δὲ βορβορόκη βαρύνεται, καὶ τὸ ψοθούκη ἡ ἀκαθαρσία.

Τὰ εἰς κη ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ῑ συνεσταλμένῳ παροξύνεται, ἐλίκη κύριον, μύρκη[46]), βαιτίκη χώρα, μηδίκη. τὰ δὲ ἔχοντα ἔννοιαν τινὸς προσυπακουομένου ὀξύνονται, μουσικὴ, ἰατρικὴ, γραμματικὴ.

Ἔτι τὰ ἔχοντα τὸ ῑ ἐκτεταμένον κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, φοινίκη, ἐρίκη. καὶ τὰ ἔχοντα σ̄ πρὸ τοῦ κ̄ παροξύνεται, λεκανίσκη, παρθενίσκη, θυΐσκη.

Τὰ εἰς κη ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ῡ βαρύνεται, καλύκη κύριον, σαβύκη εἶδος ὀργάνου, ἰτύκη, ἐρύκη.

Τὰ εἰς κη ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ω̄ ὀξύνεται, ἀκωκὴ, ἰωκὴ ἡ, δίωξις.

Τὰ εἰς λη μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ παραλήγοιτο ο̄, ἐν προσηγορικοῖς βαρύνεται, ζάγκλη, αἴγλη, σίγλη τὸ ἐνώπιον, ζεύγλη, φύτλη, τρώγλη. τὸ μέντοι ὁμοκλὴ καὶ ὁπλὴ παραλήγουσιν ο̄, καὶ τὸ κελὴ ἀπὸ τοῦ κεφαλὴ γέγονε.

Τὰ εἰς λη μονογενῆ δισύλλαβα ἑτέρῳ λ̄ πα-

46) μυρίκη.

ραληγόμενα βαρύνεται, ἔλλη, πέλλη. τὸ δὲ κυλλὴ τριγενές.

Τὰ εἰς λη μονογενῆ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ω ἢ ε βαρύνεται ἀσυνάλειπτα ὄντα, πάλη, σάλη, ἡ φροντὶς, ζάλη, ἄλη, πλάνη. ἀλὴ δὲ δῆμος τῆς ἀττικῆς ὀξυνόμενον. τὸ δὲ γαλῆ περισπᾶται ἀπὸ συναιρέσεως.

Τὰ διὰ τοῦ ειλη δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ δασέος ἄρχοιτο συμφώνου, στήλη, μήλη, κήλη, μεθ' ὧν καὶ ἥλη ἄθροισις. τὸ δὲ χηλῆ καὶ θηλὴ ὀξύνεται ὡς ἀπὸ δασέος ἀρχόμενα.

Τὰ εἰς λη δισύλλαβα μὴ κύρια, παραληγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ υ, ὀξύνεται, βουλὴ, εὐλὴ, ὁ σκώληξ, οὐλὴ τὸ μονογενές. τὸ γὰρ οὖλας, οὖλη βαρύνεται, ὁ ὀλέθριος καὶ ὁ οὐλότριχος. τὸ δὲ θούλη κύριον, καὶ τὸ δούλη τριγενές.

Τὰ εἰς λη δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ει ἢ τῷ ι βαρύνεται, εἴλη ἡ θερμασία, δείλη. τὸ δὲ δήλη τριγενές. σεσημείωται τὸ σμειλὴ τὸ σμιλίον [47]) ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ αλη ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ ἀσυνάλειπτα βαρύνεται, ἐκάλη, μασχάλη, αἰθάλη, δειμάλη. τὸ δὲ κεφαλὴ ὀξύνεται. τὸ ἀλάλη ὁ θόρυβος παρὰ τὸ λαλῶ. τὸ δὲ ἀμυγδαλῆ ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ διὰ τοῦ ελη μονογενῆ ὑπερδισύλλαβα παροξύνεται, σεμέλη, ἀγέλη, κυψέλη ὁ ῥῦπος τῶν

47) τὸ σμειλίον.

ὦτων, καὶ τὸ ἀγγεῖον τῶν κηρίων. εἰ δέ τι ὀξύνεται, τὴν πρώτην συλλαβὴν μακρὰν ἔχοι, πιμελὴ τὸ λίπος, καὶ τὸ ἀγγελὴ καὶ ἐντελὴ ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ηλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, ἀθήλη, γαμήλη, κωβήλη. τὸ δὲ ἀμφηλὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ θυηλὴ ἡ θυσία.

Τὰ εἰς ιλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, παστίλη τὸ ἀπόξεσμα τῶν δερμάτων, μαρίλη ἡ κόνις, μυστίλη ὁ κοῖλος ἄρτος. τὸ μέντοι ὠτειλὴ καὶ ἀπειλὴ καὶ ὀφειλὴ ὀξύνεται, ὡς ἔχοντα τὸ ε πρὸ τοῦ ι.

Τὰ διὰ τοῦ ολη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ σύνθετα εἴη ἐκ προθέσεως, ἀσβόλη, θερσόλη. τὸ δὲ ἐντολὴ, ἀνατολὴ, καὶ τἆλλα ἐκ προθέσεως ὀξύνονται.

Τὰ διὰ τοῦ υλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται, κορδύλη, κοτύλη, μογγύλη, σταφύλη τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, σταφυλὴ δὲ ὁ καρπός. τὸ μέντοι ἀγκυλὴ, καὶ ἀγρυλὴ, ὀνόματα δήμων ὀξύνονται.

Τὰ διὰ τοῦ ωλη ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, παυσωλὴ, τερπωλὴ, εὐχωλὴ, ἀδμωλὴ ἡ ἄγνοια. τὸ δὲ ἐρυμώλη [48]) ἡ μεγάλη πνοὴ, ἀπὸ τοῦ ἔρι καὶ τοῦ ἄω τὸ πνέω, βαρύνεται.

Τὰ εἰς μη λήγοντα προσηγορικὰ ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκὴν σύμφωνον μὴ δασὺ ὀξύνεται, δεσμὴ, δυσμὴ, πυγμή. τὸ μέντοι χάσμη βαρύνεται δασὺ ἔχον τὸ σύμφωνον.

48) ἐριμώλη.

Τὰ εἰς μη ἔχοντα σύμφωνον κατὰ διάστασιν βαρύνεται, τόλμη, ἄλμη, χάρμη, σκάλμη. σεσημείωται τὸ ὁρμὴ, καὶ τὸ γραμμὴ ὀξυνόμενα.

Τὰ διὰ τοῦ αμη εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ἐκ συναιρέσεως, σάμη νῆσος, καλάμη, παλάμη. τὸ δὲ σπιθαμὴ ὀξύνεται. τὸ δὲ σισαμῆ περισπᾶται ὡς ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ εἰς μη ἰαμβικὰ, παραληγόμενα τῷ ο, ἀπὸ ῥημάτων παραληγόντων ε, ὀξύνεται, δρέμω δρομὴ, τέμνω τομή. τὸ μέντοι κόμη βαρύνεται ἀπὸ τοῦ κόσμος γεγονυῖα, κόσμη γάρ.

Τὰ εἰς μη φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται, μνήμη, κνήμη, φήμη, λύμη, σύμη τὸ κύριον. σεσημείωται τὸ τιμὴ προσηγορικὸν ὀξυνόμενον. τίμη δὲ τὸ κύριον βαρύνεται.

Τὰ εἰς νη μονογενῆ μετὰ ἁπλοκῆς συμφώνου βαρύνεται, πάχνη, λάχνη, ἄχνη, τέχνη, αἴτνη, φάτνη, δάφνη, ὄρφνη, ἡ νύξ. τὸ δὲ ψεδνὸς ψεδνὴ τριγενές.

Τὰ εἰς νη μονογενῆ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς ρ καταλήγουσαν βαρύνεται, πτέρνη, λέρνη, πάρνη. τὸ δὲ φερνὴ ἡ προῖξ παρὰ τὸ φέρειν ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ανη δισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, ἄνη ἡ ἄνυσις, πλάνη, κυάνη κύριον, σάνη.

Τὰ διὰ τοῦ ανη μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, θηγάνη ἡ ἀκόνη, ἐργάνη ἡ ἀθη-

νᾶ, ὀρκάνη ἡ εἰρκτὴ, σωσάνη, πτισσάνη, δαπάνη, λεκάνη, βοτάνη. τὸ δὲ μηχειλὴ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς νη διασύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. βαρύνεται τὸ ἔνη, ὀξύνεται τὸ θεναι (sic) [49] πόλις, καὶ τὸ εὐνὴ μετὰ τοῦ υ.

Τὰ διὰ τοῦ ενη ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, ὠκένη, ὠλένη, χριμένη. τὸ δὲ κλαζομεναὶ πόλις ὀξύνεται, καὶ τὸ δεξαμενὴ, εἰαμενὴ ὁ κάθυγρος τόπος, τοπικὴν ἔννοιαν ἔχοντα.

Τὰ διὰ τοῦ ηνη μονογενῆ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ περιεκτικὰ εἴη, ῥήνη, σκήνη, φήνη τὸ ὄρνεον, γλήνη ὁ ῥύπος. τὸ μέντοι σκηνὴ ὀξύνεται ὡς προσηγορικὸν περιέχον ἔννοιαν.

Τὰ διὰ τοῦ ηνη τρισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, ἀρήνη, ἀθήνη, ἀνθρήνη εἶδος μελίττης, μεσσήνη, γαλήνη. τὸ δὲ γερμηνὴ ἡ συνήθεια ὀξύνεται [50].

Τὰ διὰ τοῦ ηνη ὑπερτρισύλλαβα ὀξύνεται, καμασυνὴ, μελιτηνὴ, παλαιστηνή. τὸ δὲ μιτυλήνη βαρύνεται, καὶ τὸ πακτήνη [51]) καὶ δινδυμήνη.

Τὰ εἰς νη δισύλλαβα μονογενῆ τῷ ι παραληγόμενα ἢ τῷ ει βαρύνεται, κλίνη, δίνη ἡ συστροφὴ, πείνη, ῥίνη ὁ ἰχθῦς. τὸ δὲ ὄργανον ὀξύνεται.

---

49) θεναι.

50) ὀξύνει.

51) πακτυήνη.

Τὰ εἰς νη ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα τῷ ι βαρύνεται, εἰλαπίνη, μυρσίνη, θριδακίνη, ἀξίνη, ὑσμίνη. τὸ δὲ ἐχινῆ ἡ τραχεῖα ἀπὸ τοῦ ἐχινέα γέγονε, διὸ περισπᾶται.

Τὰ εἰς νη δισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα μὲν τῇ οι διφθόγγῳ βαρύνονται, οἴη, θοίνη. τὸ δὲ πρινὴ ὀξύνεται. παραληγόμενα δὲ ω ὀξύνεται, μονὴ, γονὴ, καὶ φονὴ ἡ ὀλεθρία.

Τὰ διὰ τοῦ ονη ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται καὶ ὀξύνονται. βαρύνεται μὲν τὰ παρώνυμα κύρια, ἀντιγόνη, ἐριγόνη. ἔτι καὶ ταῦτα, σφενδόνη, ὀθόνη, ἀκόνη, βελόνη, περόνη. ὀξύνεται δὲ ἡδονὴ, φλεγμονὴ, πλησμονή.

Τὰ εἰς νη δισύλλαβα τῷ υ μακρῷ παραληγόμενα βαρύνεται, μύνη ἡ τροπὴ, βύνη. τὸ φυρνὴ δὲ καὶ γυνὴ ὀξύνεται τὸ υ βραχὺ ἔχοντα.

Τὰ εἰς νη ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα τῷ υ βαρύνεται, αἰσχύνη, ὀδύνη, δουλωσύνη, ἀγνωμοσύνη.

Τὰ εἰς ωνη δισύλλαβα παροξύνεται, ζώνη, μνώνη, σμώνη, ἡ πλῆξις τοῦ ἀνέμου. τὸ δὲ φωνὴ ἀπὸ τοῦ φωνῶ καὶ τὸ ὠνὴ ἀπὸ τοῦ ὠνῶ ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ωνη κύρια ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, δωδώνη, μεθώνη, εἰρεσιώνη, χελώνη, κορώνη. τὸ δὲ ἀζωνὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ κλεωναὶ καὶ μοχωναὶ [52]) πόλεις, πληθυντικῶς λεγόμεναι.

---

52) μολωναι.

Τὰ εἰς ξη, τὸ αὔξη, εὕρηται βαρύτονον.

Τὰ εἰς πη δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, μὴ τῷ ο, βαρύνεται, νάπη, λύπη, σκέπη, κώπη. τὸ δὲ τυπὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ ῥοπὴ καὶ τροπή.

Τὰ εἰς πη δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται, ἅρπη, λάμπη, κάμπη τὸ ὄρος, σάλπη, κάμπη σκώληξ, καμπὴ δὲ ἡ κάμψις. τὸ μέντοι μολπὴ ἀπὸ τοῦ μέλπω, καὶ πομπὴ παρὰ τὸ πέμπω, ὀξύνεται. τοῦτο δὲ πόμπη κύριον ὂν παροξύνεται.

Τὰ εἰς πη κύρια ὄντα ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, καλλιόπη, ἀντιόπη, στερόπη τὸ κύριον, στεροπὴ δὲ ἡ ἀστραπὴ, ἀρύπη πόλις, σεμώπη· τὸ μέντοι σιωπὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ ἐνοπὴ καὶ ἀστραπὴ καὶ ἀστεροπὴ καὶ ἐνιπὴ ἡ ἐπίπληξις. σεσημείωται τὸ λύπη βαρύτονον ἡ ἐργασία.

Τὰ εἰς ρη ἰωνικώτερα κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η βαρύνεται, κόρη, ἄγκρη, ὀλίσκρη, ἀντισάρη, δέρη ὁ τράχηλος. τὸ δὲ καρὴ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ση λήγοντα προηγουμένου τοῦ σ βαρύνεται, ἄσση ὁ ῥύπος, κόρση ὁ κρόταφος, μέσση πόλις. τὸ λισσὴ ὀξύνεται, καὶ τὰ τῶν δήμων ὀνόματα μεσσὴ καὶ περγασσή.

Τὰ εἰς τη παραληγόμενα τῷ α ἢ τῷ ο βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπὶ δήμου τάττοιτο, πλάτη καὶ ὠμοπλάτη, ἄτη καὶ ἀπάτη, ἐλάτη, ἑκάτη, κρήτη, ἀρήτη. τὸ δὲ βατὴ τὸ τοῦ δήμου.

Τὰ εἰς τη παραληγόμενα τῷ ε κύρια ὄντα

βαρύνεται, βρεμέτη, ὠκυπέτη, δημαρέτη. τὸ δὲ ἀφεταὶ πληθυντικῶς λέγεται. τὸ δὲ προσηγορικὸν ὀξύνεται, ἀρετὴ, τελετὴ, βιοτή. τὸ δὲ μελέτη παροξύνεται σύνθετον ὂν παρὰ τὸ μέλω, καὶ τεὸν τὸ ἀληθές.

Τὰ εἰς τη παραληγόμενα τῷ ι ὑπερδισύλλαβα κύρια ὄντα βαρύνεται, μελίτη, ἀμφιτρίτη, ἀφροδίτη. τὸ δὲ λιτὴ δισύλλαβον.

Τὰ εἰς τη πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ υ ὀξύνεται, ἰοάϋτὴ ἡ βοὴ, πινυτὴ τὸ ἐπίθετον, πινυτὴ δὲ (sic)[53] τὸ κύριον.

Τὰ εἰς τη ὑπερδισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα βαρύνεται, κριθώτη, περκώτη, γεφυρώτη. τὸ μέντοι μηλωτὴ, κερωτὴ, ὀξύνεται, καὶ τὸ οἰπωτὴ ὁ ῥῦπος.

Τὰ εἰς τη δισύλλαβα τῷ θόγγῳ παραληγόμενα βαρύνεται, κραύτη εἶδος ὑποδήματος, προίτη, κοίτη, δροίτη ἡ πύελος, βαίτη ἡ διφθέρα, δαίτη ἡ εὐωχία. τὸ δὲ τελευτὴ τρισύλλαβον.

Τὰ εἰς τη δισύλλαβα προσηγορικὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ τ σύμφωνον ὀξύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι ι ἢ α ἢ λ, βροντὴ, εἰρκτὴ, πηκτὴ, ὄργανον μουσικὸν, ἀκτὴ, βλατή[54]. τοῦτό τινες βαρύνουσιν. τὸ μέντοι κίστη βαρύνεται, δίκτη, σπάρτη.

Τὰ εἰς τη ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατὰ σύλ-

53) πινύτη δὲ.

54) βλαστή.

ληψιν σύμφωνον, ἢ πρὸ τέλους τὸ ρ̄, κύρια ὄντα βαρύνεται, ἀδρήστη, ἰωκάστη. τὸ μέντοι ἑορτὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ παλαιστὴ καὶ λεπαστὴ ἡ κύλιξ.

Τὰ εἰς φη λήγοντα δισύλλαβα προσηγορικὰ παραληγόμενα ᾰ ὀξύνεται, ἀφὴ, βαφὴ, ῥαφὴ, γραφὴ, σκαφὴ τὸ σκάμμα, σπάφη τὸ πλοῖον. τὰ δὲ κύρια βαρύνεται, τράφη, κάρφη, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ εἰς φη παραληγόμενα τῷ ο̄ ἢ τῷ ῡ συνεσταλμένῳ ὀξύνεται, ὀμφὴ, μομφὴ, τροφὴ, ὀρφὴ, γλυφὴ, κορυφή.

Τὰ εἰς φη παραληγόμενα φύσει μακρᾷ ἐνὶ φωνήεντι βαρύνεται, σίφη, ἀγρίφη τὸ σκάφιον, ἀκαλήφη ἡ κνίδη. τὸ δὲ ἀλοιφὴ ὀξύνεται δύο φωνήεντα ἔχον.

Τὰ εἰς φη ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ παρὰ ᾰ βαρύνεται, ἀράφη, ἀνάφη, σκιδάφη, ἡ ἀλώπηξ, ἐρίφη κύριον.

Τὰ εἰς χη δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι προσηγορικὰ ὀξύνεται, ἠχὴ, βληχὴ, ψυχὴ, βρυχὴ ὁ κτύπος, βροχή. τὸ δὲ τύχη καὶ μάχη βαρύνεται.

Τὰ εἰς χη ἔχοντα ἄλλο σύμφωνον κατὰ σύλληψιν ἢ διάστασιν βαρύνεται, βάκχη, κόκχη, λέσχη, λόγχη. τὸ δὲ λογχὴ κύριον. τὸ δὲ ἀρχὴ ὀξύνεται, στοναχὴ, ταραχὴ, ἰακχὴ, ἀλωχὴ, διδαχή. τὸ δὲ μαλάχη βαρύνεται.

Τὰ εἰς χη παραληγόμενα ῑ βαρύνεται, δολίχη νῆσος, δολιχὴ δὲ ἡ μακρὰ, μαστίχη, σαμβρίχη.

Τὰ εἰς ψη οὐχ εὕρηται.

Τὰ εἰς ω̄ λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνεται, κλωθὼ, ἐρατὼ, θεανὼ, σαπφώ.

Περὶ τόνου οὐδετέρων ὀνομάτων.

Βιβλίον ιγ'.

Πᾶν οὐδέτερον ὄνομα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, παρεσχηματισμένον ἀρσενικῷ, ὁμοτονεῖ τῷ ἀρσενικῷ, φίλος, φίλον, κοῦφος, κοῦφον, καλὸς, καλὸν, χρυσοῦς, χρυσοῦν. τὸ δὲ εἷς, ἓν μονοσύλλαβον.

Πᾶν οὐδέτερον κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ̄ γενόμενον ἀπὸ ἀρσενικοῦ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει τῷ ἀρσενικῷ, μέγας μέγα, λειπόπατρις λειπόπατρι, ταχὺς ταχὺ, ἥμισυς ἥμισυ.

Πᾶν εἰς ον̄ ἐπιθετικὸν οὐδέτερον, παρεσχηματισμένον τοῖς εἰς ος̄ λήγουσιν ἀρσενικοῖς, τούτοις φυλάττει τὸν τόνον, φιλόσοφος, φιλόσοφον, ἀχρεῖος, ἀχρεῖον, καὶ ἀττικῶς, ἄχρειος ἄχρειον.

Τὰ εἰς ους̄ λήγοντα τῶν ὀνομάτων, ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν, ὁμοτονοῦσιν, χρυσοῦς χρυσοῦν, χαλκοῦς χαλκοῦν, εὔνους εὔνουν.

Τὰ εἰς ως̄ λήγοντα ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν ὁμοτονοῦσιν, ἀξιόχρεως ἀξιόχρεων, ἀνάπλεως ἀνάπλεων.

Τὰ εἰς ας̄ ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν ὁμοτονοῦσιν, ἅπας ἅπαν, σύμπας σύμπαν, τάλας τάλαν, μέλας μέλαν.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν οὐδέτερα, εἰς εν λήξαντα, ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον φυλάττουσι, οὐ μὴν δὲ τὸν αὐτὸν, φωνήεις φωνῆεν, αὐδήεις αὐδῆεν.

Τὰ εἰς ες οὐδέτερα τῶν εἰς ης ὀξυτόνων ὁμοτονοῦσιν αὐτοῖς, εὐσεβὴς, εὐσεβὲς, ἀληθὴς, ἀληθὲς, καὶ ἄληθες παρ' ἀττικοῖς τὸ ἐπίρρημα, ἑξαετὴς, ἑξαετὲς, τριέτης, τριέτες.

Τὰ βαρύτονα εἰς ης, ἔχοντα δὲ οὐδέτερα εἰς ες, ᾗ προπερισπώμενα αὐτὰ ἔχει ἢ προπαροξύτονα.

Τὰ μὲν οὖν διὰ τοῦ ηρης ἔχει προπερισπώμενα, ὀλιγήρης ὀλιγῆρες, θυμῆρες θυμῆρες. τὸ δὲ θυμαλγὲς ἀπὸ τοῦ θυμαλγὴς γέγονε. ξιφήρης ξιφῆρες, πλήρης πλῆρες.

Τὰ διὰ τοῦ ωδης εἰ ἔχει οὐδέτερα, προπερισπώμενα αὐτὰ ἔχει, εὐώδης εὐῶδες, γεώδης γεῶδες.

Ἔτι καὶ τὰ διὰ τοῦ ωρης, νεώρης νεῶρες, αὐτώρης αὐτῶρες, καὶ τὰ παρὰ τὸ ὅλω συντεθειμένα, ἐξώλης ἐξῶλες, πανώλης πανῶλες. τὰ δὲ ἄλλα προπαροξύνονται, ἐξαιρέτως τὰ παρ' οὐδετέρων συντεθέντα βαρύτονα, εὐμήκης εὔμηκες, κακοήθης κακόηθες, μεγακήτης μεγάκητες. καὶ τὰ παρὰ τὸ ηχη, τανυήκης τανύηκες. καὶ τὰ παρὰ τὸ αδης καὶ αρκης, αὐθάδης αὔθαδες, αὐτάρκης αὔταρκες. τὸ μέν τοι ποδάρκης βαρύτονον ἔχει τὸ ποδαρκὲς οὐδέτερον ὀξυνόμενον.

Τὰ παρὰ τὸ αντης οὐδέτερα προπαροξύνον-

ται, κατάντης κάταντες, προσάντης πρόσαντες, ἀνάντης ἄναντες, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὰ εἰς ον μετοχικὰ ὁμοτονοῦσι τοῖς ἀρσενικοῖς, ὁ λαβὼν τὸ λαβὸν, ὁ φαγὼν τὸ φαγόν. Τῶν εἰς ων βαρυτόνων τὰ οὐδέτερα ὁμοτονοῦσι ταῖς κλητικαῖς τῶν ἀρσενικῶν, ὁ σώφρων, ὦ σῶφρον, καὶ τὸ σῶφρον, ὁ ἀγνώμων, ὦ ἀγνῶμον, καὶ τὸ ἀγνῶμον.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ην εἰς εν οὐδέτερα ὁμοτονοῦσιν αὐτοῖς, ἄρσην ἄρσεν, τέρην τέρεν.

Τὰ εἰς ᾰ λήγοντα οὐδέτερα βαρύνεται ἢ προπερισπᾶται κατὰ τὸν κανόνα, στόμα, αἷμα, βῆμα, ὄρυγμα, εὕρημα. καὶ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, ποίημα. τὸ κάρη οὐδέτερον ἀπὸ τοῦ κάρα γέγονεν. τὸ δὲ καρὴ ὀξύτονον θηλυκόν ἐστι.

Τὰ εἰς ι μονογενῆ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, μέλι, κίλι εἶδος ἐλαίου, κόμμι τὸ κομμίδιον [55]), πέπερι, κινάβαρι, σίνηπι. τὸ δὲ τρόφι ἀπὸ τοῦ τρόφιμον γέγονεν.

Τὰ δὲ εἰς ι ἐπιθετικὰ ὁμοτονεῖ τοῖς ἀρσενικοῖς, λειπάτρις λειπάτρι.

Τὰ εἰς υ μονογενῆ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, δόρυ, γόνυ, μέθυ, δάκρυ, πῶυ, ἄστυ, νάπυ τὸ σίνηπι.

Τὰ εἰς λεον ὀξύνεται, χαλεὸν, ἐλεὸν ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. εἰ δὲ μὴ ἔχουσι τὸ λε, προπα-

55). κόμι τὸ κομίδιον.

ροξύνονται, ὄστρεον, ὄρνεον, δένδρεον. τὸ δὲ ὀστέον παροξύνεται ὡς δισύλλαβον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἵστημι στέον καὶ ὀστέον.

Τὰ εἰς ον δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ι μόνῳ ἢ τῇ ει διφθόγγῳ βαρύνεται, μνίον, ῥίον, σίον λαχάνου εἶδος, ἴον, δρίον, κρεῖον ἀγγεῖον κρεῶν, εἶον τὸ εἰς τὸ εἶναι ἐπιτήδειον.

Τὰ διὰ τοῦ ιον τριβράχεα ὑποκοριστικὰ προπαροξύνεται, κτένιον, πτύχιον, πόδιον, θρόνιον. εἰ μέντοι ἡ πρώτη τούτων μακρὰ ὑπάρχοι, ὑπεσταλμένων τῶν διὰ τοῦ διον παρηγμένων, παροξύνεται, κλειδίον, παιδίον, δαιδίον· οὐ γὰρ διὰ τοῦ διον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ιον· τὸ γὰρ δ τοῦ πρωτοτύπου ἐστίν. ἔτι σφητίον, χαρτίον, ὠτίον. τὸ δὲ βούριον προπαροξύνεται· οὐ γὰρ ὑποκοριστικόν.

Τὰ διὰ τοῦ ιον τρισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι ρ ἢ λ, μὴ ὄντα ὑποκοριστικὰ, προπαροξύνεται, ἴκριον τὸ σανίδωμα, ἴτριον, ὄσπριον, ἔριον, μείλιον τὸ δῶρον, τρίβλιον. τὸ δὲ θηρίον ἔχει τὸ η καὶ ὑποκοριστικόν ἐστιν. ἔτι τὸ βιβλίον καὶ σμηλίον.

Τὰ διὰ τοῦ ιον τρισύλλαβα κύρια προπαροξύνονται, ἴλιον, δέριον, ῥήγιον, ἴσθμιον.

Τὰ διὰ τοῦ νιον ἔχοντα πρὸ τοῦ ν σύμφωνον προπαροξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔχοι ἡ πρώτη τὸ ᾱ μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, ἄνευ τῶν ὑποκοριστικῶν, ποίμνιον, δέμνιον, παίγνιον. τὸ γὰρ ᾱ οὐκ ἔστι μόνον. φέρνιον ἡ πυρὶς τῶν ἰχθύων. τὸ δὲ ἀμνίον παροξύνεται, καὶ τὸ σκυμνίον.

Τὰ διὰ τοῦ ιον τρισύλλαβα ἔχοντα δίφθογγον ἐν τῇ ἀρχούσῃ προπαροξύνεται, μὴ ὄντα ὑποκοριστικὰ, φρούριον, παίγνιον, ποίμνιον. τὸ δὲ σχοινίον, κρουνίον ὑποκοριστικά. τὸ δὲ ὤνιον προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ιον τρισύλλαβα προσηγορικὰ, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο σύμφωνα, ὧν τὸ ἓν οὐκ ἔστιν ἀμετάβολον, παροξύνεται, ἰσχίον, ἰστίον. τὸ σίλφιον καὶ φόρκιον προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ηϊον προπαροξύνεται, λῃΐον, νῃΐον, σημῃΐον, μνημῃΐον.

Τὰ διὰ τοῦ διον ἀπὸ παραγωγῆς ἔχοντα τὸ δ προπαροξύνεται, μύδιον, κώδιον, βοΐδιον, βιβλίδιον. τὸ δὲ παιδίον, κλειδίον, δαιδίον ἐκ παραγωγῆς.

Πᾶν εἰς ον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς μονογενὲς κύριον ἢ προσηγορικὸν ἢ ὑποκοριστικὸν προπαροξύνεται, περγάντιον, αἰάντιον, βυζάντιον, ἀρτοπώλιον, πλοιάριον.

Τὰ διὰ τοῦ αιον μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαροξύνεται, ἦραιον τὸ τέμενος, ἔλαιον, δίκαιον, κίρκαιον, τρόπαιον, καὶ τροπαῖον ἀττικῶς. τὸ δὲ ἀρχαῖος προπερισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ αιον μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαροξύνεται, ἀθήναιον τὸ τέμενος, λιλύβαιον, κεφάλαιον, περιβόλαιον, χωρὶς τοῦ χαλκουστραῖον ἰατρὸς, καὶ στεφαναῖον, καὶ ἠλεκταῖον, καὶ καστραῖον.

Τὰ διὰ τοῦ ειον τρισύλλαβα προπαροξύνεται κύρια ὄντα, βούδειον, χλούνειον, σίγειον.

Τὰ διὰ τοῦ ειον τρισύλλαβα προπαροξύνονται, εἰ ἡ πρὸ τέλους συλλαβὴ εἰς φωνῆεν λήγοι, ὄνειον, κόνειον, γένειον, δάνειον. τὸ δὲ κοινεῖον προπερισπᾶται, καὶ λυχνεῖον καὶ πορνεῖον, οὐ μόνον ἔχοντα τὸ ν.

Τὰ διὰ τοῦ ειον μονογενῆ τρισύλλαβα χωρὶς τῶν εἰρημένων προπερισπᾶται, πορθμεῖον, στοιχεῖον, ἀγγεῖον, γραφεῖον, ὠδεῖον, σημεῖον.

Τὰ διὰ τοῦ ειον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς μὴ ὄντα ἐπὶ μηνῶν ἢ κύρια προπερισπῶνται, ἁπλᾶ ὄντα ἢ παρασύνθετα, θωρακεῖον, πανδοκεῖον, διδασκαλεῖον, βαλανεῖον, ἐλεγεῖον. τὸ δὲ κηρύκειον τὸν τοῦ κηρύκειος τόνον ἐφύλαξε. τὸ δὲ ὠκυτόκειον καὶ ἄλλα σύνθετα προπαροξύνεται, καὶ τὰ κτητικὰ [56]), ὥςπερ τὰ ἀρσενικὰ, ἡράπλειον, αἰάκειον, διοσκόρειον. τὸ δὲ ἡφαιστεῖον προπερισπᾶται. καὶ τὸ κορυβαντεῖον, ναὸς τῶν κορυβάντων.

Τὰ εἰς ον καθαρὸν παραληγόμενα τῷ υ βαρύνεται, πτύον, βρύον, πύον τὸ ἔμπυον, τὸ καὶ πύος, λέπυον, γήθυον, τὸ ἀμπελόπρασον.

Τὰ εἰς ον δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ οι διφθόγγῳ ὀξύνεται, κλοιὸν ὅρος, βοιὸν, μοιὸν, τὸ αἰδοῖον. τὸ δὲ πλοιὸν προπερισπᾶται ὡς πάσχον διαίρεσιν αἰολικῶς· πλόϊον γὰρ λέγεται.

Τὰ εἰς ον δισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα

56). σύνθετα. προπαροξύνεται καὶ τὰ κτητικὰ. —

τῷ ω̄ μετὰ τοῦ ῑ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου προπερισπᾶται, ζῷον, πτῷον ὄρος· τὸ μέντοι ᾠὸν ὀξύνεται· ἀπὸ φωνήεντος γὰρ ἄρχεται.

Τὰ εἰς ον̄ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ τῇ οῑ διφθόγγῳ παραληγόμενα ἢ τῷ ω̄ ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν· προπαροξύνεται μέν, ὅσα σύνθετά ἐστι, ὑπεσταλμένων τῶν ἀπὸ προθέσεως, ἀκρόθοιον, ἑκατόμβοιον, εἰκοσάβοιον. τὸ δὲ μητρῷον, ἡρῷον, προπερισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. τὸ δὲ περίστῳον προπαροξύνεται. τὸ δὲ προστῷον προπερισπᾶται.

Πᾶν οὐδέτερον εἰς ον̄, πρὸ τοῦ ο̄ σύμφωνον ἔχον, ὑπερδισύλλαβον προπαροξύνεται, χέρνιβον, δάπεδον, σίτταβον, τὸ μικρὸν δέρμα. παροξύνεται δὲ ταῦτα, ῥόδον, ἔργον, φύλλον. προπερισπᾶται δὲ ταῦτα, σῦκον, φῦλον, τὸ γένος, κῶλον, κῆλον, μῆλον.

Τὰ δὲ μεταβολὴν γένους πεπονθότα ὀξύνεται, χαλινὸς, χαλινὸν, ζυγὸς, ζυγόν.

Τὰ εἰς ρον̄ δισύλλαβα προσηγορικὰ παραληγόμενα τῷ ῡ καὶ μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ ἀμεταβόλου ὀξύνεται, σφυρὸν, πυρὸν, ξυρόν. τὸ μέντοι μύρον βαρύνεται ἀπὸ ἀμεταβόλου ἀρχόμενον.

Τὰ εἰς ρον̄ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται, δῶρον, σπεῖρον τὸ ἱμάτιον, νεῦρον, φῆρον βρῶμα θεῶν, μῆρον καὶ μηρίον. σεσημείωται τὸ πλευρόν.

Τὰ εἰς ρον̄ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ᾰ̄ ἢ τῷ ε̄ βαρύνεται, μέγαρον, βλέφαρον, γάργα-

ρον, ἔντερον, ἔλλερον τὸ κακόν. τὸ μέντοι πτερὸν διεύλλαβον, καὶ τὸ σαυρὸν τὸ μέλι ἀττικῶς.

Τὰ εἰς ρον παραλήγοντα ο ὀξύνεται, ἀνακτορὸν, σκιρόν.

Τὰ εἰς ρον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ υ παραληγόμενα βαρύνεται, εἴτε προπαροξύνεται, ἄχυρον, πίτυρον, ἐνέχυρον, βούτυρον.

Τὰ εἰς ρον κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου βαρύνεται, ῥεῖθρον, φίλτρον, κέντρον, ἄρθρον, πλέκτρον, νίτρον. σεσημείωται τὸ λουτρὸν καὶ λοετρόν.

Τὰ εἰς ρον ὑπερδισύλλαβα μακρᾷ παραληγόμενα προπαροξύνεται, ἄμηρον, ἄνδειρον, τῶν ποταμῶν τὸ χεῖλος, ἄλευρον, φθινόπωρον.

Τὰ εἰς τον δισύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ πρὸ τέλους ι ἔχοι μόνον, φυτὸν, ῥυτὸν, εἶδος ποτηρίου, βοτὸν ἡ βοτάνη. τὸ μέντοι βλίτον ἡ βοτάνη βαρύνεται.

Τὰ εἰς τον δισύλλαβα ἔχοντα σύμφωνα κατὰ σύλληψιν ὀξύνεται, λεκτὸν, δρεπτόν. τὰ δὲ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν βαρύνεται, μύρτον ἡ μυρσίνη, γύντον τὸ κρέας. τὸ μέντοι παλτὸν τὸ δόρυ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς τον ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, πρόβατον, ἔγκατον, ἄλφιτον, γίγαρτον. τὸ δὲ ἕρπετὸν ὀξύνεται, καὶ ἐνδυτὸν καὶ δελτωτὸν, ὡς τριγενῆ.

Τὰ εἰς ρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται,

ἔαρ, ὕπαρ, ὕδωρ, ἕλδωρ, δέλεαρ, ὄνειαρ. τὸ δὲ πῦρ ὡς μονοσύλλαβον περιεσπᾶται.

Τὰ εἰς ας βαρύνεται, γῆρας, κρέας, δέμας, οὖας. ἔτι τὰ εἰς ος, τεῖχος, βέλος, πέλαγος, ὄνειδος. αἱ δὲ μετοχαὶ ὀξύνονται, τὸ τετυφὸς, πεποιηκός.

Τὰ εἰς ες μονογενῆ προπαροξύνεται, κυνόσαργες, ὄμαργες, τὸ ὁμοσυμφωνοῦν [57]), πεύκαες, τὸ πικρὸν, ῥώπαες, τὸ ἀλσώδες. τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικὰ, εὐσεβὲς, εὐγενές. τὰ μονοσύλλαβα τῶν στοιχείων περισπῶνται, μῦ, νῦ, ξῦ, οῦ, πῖ, ῥῶ, ταῦ, φῖ, χῖ, ψῖ, ὦ.

Περὶ μονοσυλλάβων ὀνομάτων.

Βιβλίον ιδ'.

Πᾶν μονοσύλλαβον σύδέτερον ἔχον φύσει μακρὰν, εἴτε ἀπαθὲς εἴη, εἴτε πεπονθὸς, περισπᾶται. πᾶν ἀπὸ τοῦ πᾶς, καὶ τὸ δῶ ἀπὸ τοῦ δῶμα, καὶ τὸ φᾶρ τὸ ἱμάτιον ἀπὸ τοῦ φᾶρος, καὶ κρῖ, σταῖς, στῆρ τὸ στέαρ, οὖς, ὡς, φῶς, πῦρ. τὰ δὲ ἔχοντα βραχεῖαν ὀξύνεται, ὄν, τὶς, τί.

Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον εἰς ν λῆγον ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ὀξύνεται, πὰν, ὁ δαίμων, ἂν, κύριον, ζὴν, μὴν, χὴν, ῥὴν, τὸ θρέμμα, χωρὶς τοῦ θῶον (sic) θῶντος, κύριον.

---

57) συμ
ὁμοφανοῦν (sic).

Τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα ὀξύνεται, ἶν, ἶς, ῥὶς, ῥὶν, λὶς ὁ λέων, τὶς, ὅπερ συστέλλει τὸ ι, δὶς, διὸς, ὁ ζεύς.

Τὰ εἰς ξ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, πλὰξ, δρὰξ, γλὰξ βοτάνη γαλακτοποιὸς, σὰρξ, λὲξ ἔθνος, φλὸξ, προὶξ, στὶξ ἡ τάξις, ὅλξ, αἶξ, καὶ τοῦτο οἱ ἀττικοὶ προπερισπῶσι (sic), καὶ τὸ θρεξ (sic) [58]) καὶ βῶξ.

Τὰ εἰς ρ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, πὰρ, κὰρ, σὴρ, θὴρ, κὴρ ἡ θανατηφόρος μοῖρα, χεὶρ, φθεὶρ, φὼρ ὁ κλέπτης. τὸ μέντοι πῦρ, στῆρ, κῆρ τὸ κέαρ, ὡς οὐδέτερα περισπᾶται.

Τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα, εἰ μὲν ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιοῦσι, περισπῶνται ὁ γραῦς (sic) τοῦ γρᾶ, ὁ θᾶς τοῦ θᾶ, ὁ χνᾶς τοῦ χνᾶ, δᾶς, βᾶς, λᾶς, πᾶς πᾶ ὁ πατήρ. ζὰς ὁ ζεὺς, φθὰς, κρὰς ἡ κεφαλή. τὸ μέντοι πᾶς παντὸς τριγενές.

Τὸ ναῦς καὶ γραῦς περισπᾶται, καὶ τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα, παῖς, σταῖς. τὸ δὲ δαὶς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς εις μονογενῆ ὀξύνονται, μεὶς ὁ μὴν, κλεὶς, κτεὶς. τὸ μέντοι εἷς περισπᾶται ὡς τριγενές.

Ἔτι καὶ τὰ εἰς οις περισπᾶται, φθοῖς, οἷς.

Τὰ εἰς ευς μονοσύλλαβα ὀξύνεται, ζεὺς,

58) θραῖξ.

φθεὺς ὁ διόνυσος, εὖς ποταμὸς, δνεύς[59]). τὸ μέντοι εὖς ἡ ναῦς[60]) περισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὸ γρεῦς.

Τὰ εἰς ους μονοσύλλαβα περισπᾶται, βοῦς, πλοῦς, φοῦς, χροῦς, καὶ τὸ οὖς οὐθέτερον. τὸ δὲ πους ὀξυνόμενον, καὶ τὸ δους μετοχή.

Τὰ εἰς ης κατὰ διάλεκτον γινόμενα ἐκεῖνον ἔχει τὸν τόνον, ὁποῖον καὶ τὰ πρωτότυπα, μὴν, μὴς, δαὶς, δὴς, παῖς, πῆς, εἶς, ἦς. τὸ δὲ πρῆς ἀπὸ τοῦ πρέας καὶ οὐθέτερον ὂν περισπᾶται.

Τὰ εἰς ης μονοσύλλαβα τυχόντα φυσικῆς καταλήξεως ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται. καὶ ὀξύνεται μὲν τὰ περιττοσυλλάβως κλινόμενα, κρὴς, σὴς, γνὴς ὁ ῥόδιος· περισπᾶται δὲ τὰ ἰσοσύλλαβα, δῆς, ἦς κύριον.

Τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα περισπῶνται, μῦς, δρῦς, σῦς καὶ ὗς.

Τὰ εἰς ψ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, κνὰψ ὁ δειλὸς, μὰψ, ὄρνεόν τι, φλὲψ, ἶψ, ὁ σκώληξ, λὶψ, ῥονὶψ, ὄνομα κνίσσης, καὶ κνίψ.

Τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ μονοσύλλαβα περιττοσύλλαβα ὀξύνεται, τρὼς, θὼς, πλὼς ἰχθύς τις. τὸ μέντοι κατὰ διάλεκτον τροπῇ γινόμενον, βῶς, ἀπὸ τοῦ βοῦς βοὸς, περισπᾶται. τὰ μέντοι ἰσοσύλλαβα περισπῶνται, σῶς, κρῶς, γλῶς, κῶς, ὀνό-

59) δνεῦς.

60) τὸ μέντοι νεῦς ἡ ναῦς.

ματα ἡρώων, χωρὶς τοῦ ζώς· καὶ τὸ δὼς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ω̄ς οὐδέτερα περισπᾶται, τὸ φῶς, τὸ ὦς.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνου τῆς ὀνομαστικῆς. περὶ δὲ τῶν πλαγίων νῦν ἔπεται εἰπεῖν· καὶ πρὸ τούτου, ὅτι ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη λέξεών εἰσι τόνοι, ἡ δὲ βαρεῖα συλλαβῶν.

Περὶ τόνου τῆς ἑνικῆς γενικῆς.

Βιβλιον ϛ΄.

Πᾶσα γενικὴ ὀνόματος κοινῆ, ἀπαθὴς, ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, χωρὶς εἰ μὴ ἕτερος λόγος κωλύσῃ, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ω̄ς δισυλλάβων γενικῶν, αἴαντος ἐκ τοῦ αἴας, λέβης λέβητος, ἐπὶ τῆς πρώτης, ταχὺς ταχέος, ὀξὺς ὀξέος, ἐπὶ τῆς δευτέρας, ἀχιλλεὺς ἀχιλλέως, εὐγενὴς εὐγενέος, ἐπὶ τῆς τρίτης. Τὰ μέντοι προπαροξύτονα ἐπὶ τῆς εὐθείας οὐ φυλάττει τὸν κανόνα, ἐπεὶ ἀδύνατόν ἐστι πρὸ τῶν τριῶν συλλαβῶν δοθῆναι τόνον, ἄδωνις ἀδώνιδος, φίλημα φιλήματος. ἔτι τὸ ὅμηρος ὁμήρου, ἄνθρωπος ἀνθρώπου, οὐ φυλάττει, ἀλλὰ καταβιβάζει· διότι μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν ἀττικῶν. διὸ ὅμηρος, ἄελαι, προπαροξύνεται κοινῶς, παραλαμβανομένης τῆς διφθόγγου ἐν τέλει λέξεως οὔσης, ἐπὶ τῆς εὐθείας πλητικῆς, ἐν δὲ τοῖς ἄλ-

λοις οὖ. οὕτω καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν, τύπτονται, πεποίηνται, τύπτεσθαι, λέγεσθαι. προστίθησι δὲ ὁ τεχνικὸς, ὅτι τὸ μητρὸς καὶ ἀνδρὸς καὶ πατρὸς ἀπὸ τοῦ μητέρος καὶ ἀνέρος καὶ πατέρος ἐγένετο κατὰ συγκοπὴν, διὸ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον, ἀκολουθήσαντα τοῖς ἰδίοις συγγενέσι, πατέρος, μητέρος, ἀνέρος. ἔτι ἡμάρτηται καὶ ὁ τόνος τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρός. τὸ δὲ ἴα ἰᾶς καὶ μία μιᾶς διαφορεῖ κατὰ τὸν τόνον ἔθει ἰωνικῷ, καὶ ἐν τῇ δοτικῇ ἰᾷ καὶ μιᾷ. πᾶσα γὰρ γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται.

Αἱ εἰς ος δισύλλαβοι γενικαὶ ἐπὶ ὀνομάτων ὀξύνεται, φωτὸς, μηνὸς, γραὸς, παιδὸς, ἀνδρὸς, πατρὸς, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εἴη, ἢ διαστολὴν σημαίνοι, ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσοι[61]). ἀπὸ συναιρέσεως μὲν, ὡς τὸ λᾶος ἀπὸ τοῦ λάαος, κράσει τῶν δύο αα εἰς ἓν μακρὸν, κέαρ κέαρος, ἔαρ ἔαρος καὶ ἦρος· καὶ πάλιν υἷις ὕϊος καὶ υἱος. τὸ δὲ θῶνος ἀπὸ τοῦ θώνιδος καὶ θώνιος ἰωνικῶς, καὶ κράσει θῶνος· ἢ ἀπὸ τοῦ θώνιος εὐθείας κατὰ συγκοπήν· πρὸς ἀντιδιαστολὴν δὲ ἑτέρου σημαινομένου, τίνος τινός. πρόσκειται, εἰ μὴ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει, διὰ τὸ φθὰς φθάντος κύριον ἀκολουθῆσαν ταῖς μετοχαῖς.

Περὶ τόνου τῆς ἑνικῆς δοτικῆς.

Πᾶσα δοτικὴ ἑνικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ

61) ἀκολουθήσῃ.

ἐνικῇ καὶ ὁμοτονεῖ αὐτῇ, καλοῦ καλῷ, φωτὸς φωτί, ἀνδρὸς ἀνδρί, μητρὸς μητρί, τινὸς τινί, κηρὸς κηρί. πρόσκειται ἰσοσυλλάβως, διὰ τὸ παχέος παχεῖ, ἥτις διὰ τὴν συναίρεσιν οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ· τὸ δὲ παχεῖ ἰσοσυλλαβεῖ. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς, ὅτι αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ ἔχουσαι τὸ ι προπαροξύνονται, εἰ μὴ δυσυλλαβία (sic) κωλύσῃ, ὁ πολυπάταγος, τοῦ πολυπατάγου, τῷ πολυπατάγῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν πολυπάταγι ἀναβιβάζει· αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσιν, ὀπίσωθεν ὄπισθεν, ὁμόπατρος ὄπατρος. τὸ δὲ πατρὸς καὶ ἀνδρὸς καὶ τὸ μητρὸς συγκοπέντα ἠκολούθησε τῷ χαρακτῆρι τῶν εἰς ος δισυλλάβων γενικῶν. τὸ δὲ κλάδος, κλάδου, κλάδῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν κλαδὶ καταβιβάζει διὰ τὴν δυσυλλαβίαν (sic), καθ' ὁμοιότητα τῷ μηνὶ καὶ παιδὶ καὶ ἀνδρὶ, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εὑρεθῇ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου, ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει, ὡς εἴρηται.

Δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι τῶν μεταπεπλασμένων δοτικῶν, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς κη θηλυκῶν φύσει μακρᾷ παραληγομένων, οἷον ἡ ὑσμίνη, τῆς ὑσμίνης, τῇ ὑσμίνῃ καὶ ὑσμῖνι, ἡ δωδώνη, τῆς δωδώνης, τῇ δωδώνῃ καὶ δωδῶνι.

Περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς.

Πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ, πλὴν τῶν εἰς ᾱ δισυλλάβων, ἀβλῆτος ἀβλῆτα, λιμένος λιμένα, διομήδεος διομήδεα, καλοῦ καλὸν, εἰ

μὴ τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον διὰ τὸν κανόνα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. τὸ μέντοι ὁρμήρου ὅ-μηρον διαφορεῖ· διότι καὶ δοτικὴ κατὰβεβάίζει, μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης. σημείωσαι τὸ γυναικὸς δγυναῖκα, καὶ θυγατρὸς θύγατρα, ἀναβιβάζουσιν· ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰς ᾱ λήγουσα ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, αἴαντος αἴαντα. τὸ δὲ τινὰ ὀξύνεται εἰς διαφορὰν τοῦ τίνα. τὸ δὲ ἐρετριᾶ καὶ πειρεᾶ καὶ στειρεᾶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ᾱ καὶ ᾱ. λοὴ δὲ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα τὴν περισπωμένην ἐποίησαν, ὥσπερ εἰς τὸ παῖς παῖς, ἡρακλέης ἡρακλῆς. ἐξ ὀξείας γὰρ καὶ βαρείας περισπωμένη γίγνεται. πρόσκειται τῷ κανόνι, πλὴν τῶν εἰς ᾱ ληγουσῶν δισυλλάβων αἰτιατικῶν, διότι αὗται μόναι βαρύνονται, μῆνα, φῶτα, τῶν γενικῶν αὐτῶν ὀξυνομένων.

Αἱ μέντοι εἰς ν̄ λήγουσαι μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ μακρὰν ἔχουσαι τὴν λήγουσαν περισπῶνται, μῦν, σῦν, δρῦν, λῖν, ναῦν, γραῦν, γῆν, θεῦν, τὴν θέσιν κατὰ κρᾶσιν, κλεῖν.

Περὶ τόνου τῆς κλητικῆς.

Πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, καὶ μὴ [62]) τὸν αὐτὸν, διὰ τὸν κανόνα τοῦ τόνου, αἷας, αἷαν, ἀχιλλεὺς, ἀχιλλεῦ. ὁ γὰρ αἷας ὀξύνεται· μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. τὸ δὲ αἷαν προπερισπᾶται, τοῦ ἂν βραχέος ὄντος. πᾶσα γὰρ φυ-

62) εἰ καὶ μὴ pro καὶ μή.

σῦ. μακρὰ πρὸ βραχέος ἐν ἑνὶ μέρει οὖσα περισπᾶται. τὸ δὲ ἀχιλλεὺς ὀξύνεται· τὰ γὰρ εἰς ευς κοινῶς ὀξύνονται· ἡ δὲ κλητικὴ περισπᾶται. πᾶσα γὰρ δίφθογγος.

Περὶ τόνου τῆς δυϊκῆς εὐθείας.

Αἱ εἰς αι λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν δυϊκῶν ὁμότονοί εἰσι τῇ εἰς ᾰ ληγούσῃ αἰτιατικῇ ἑνικῇ, ἀβλήτα ἀβλήτε, λιμένα λιμένε, γυναῖκα γυναῖκε, θυγατέρα θυγατέρε. προστίθεται τῷ κανόνι, εἰ μὴ ἄλεκτός εὑρεθῇ, τουτέστι μὴ λέγεται ἡ εἰς ᾰ λήγουσα αἰτιατικὴ. τότε γὰρ ἡ εὐθεῖα εἰς ε̆ ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ, μάντεως μάντεε, τείχεος τείχεε, πόλεως πόλεε.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ὀξυτόνων γενικῶν, ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ εὐθεῖα οὐχ ὁμοτονεῖ, μυὸς μῦε, σῦς σῦε, δρυὸς δρῦε, λιὸς λίε.

Αἱ εἰς ᾱ λήγουσαι εὐθεῖαι δυϊκαὶ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον, ἐφ᾽ ἧς καὶ ἡ γενικὴ ἑνικὴ, ἀέλλης ἀέλλα, θυέλλης θυέλλα, ὁμήρου ὁμήρω, ἀνθρώπου ἀνθρώπω, καλοῦ καλῶ, εἰ καὶ μὴ διὰ τὸν κανόνα τὸν αὐτὸν τόνον· ἡ γὰρ δυϊκὴ εὐθεῖα ἀπέστραπται τὴν περισπωμένην, σοφῶ, ἀγαθῶ, ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ ἐπὶ τέλους μακροκατάληκτος περισπᾶται. τὸ δὲ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰσι.

Περὶ τόνου τῆς δυϊκῆς γενικῆς.

Ἡ γενικὴ δυϊκὴ εἰς αιν λήγουσα ὁμοτονεῖ τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ, πέρσα πέρσαιν, αἰνεία αἰνείαιν·

οὐ πᾶσα δὲ τὸν αὐτόν· ποιητὰ γὰρ ποιητᾶν, καλὰ καλαῖν, διὰ τὸν κανόνα.

Ἔτι αἱ εἰς οιν ὁμοτονοῦσι τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῇ εἰς ω, καλλίστω καλλίστοιν, ἐρήμω ἐρήμοιν· οὐ πᾶσα δὲ τὸν αὐτὸν, καλῶ γὰρ καλοῖν διαφορεῖ, καὶ σοφῶ σοφοῖν, καὶ χωρὶς τοῦ ἄμφω ἀμφοῖν, καὶ δύο δυοῖν καὶ δυεῖν ἐπὶ θηλυκοῦ, ὡς φασιν, κατὰ τροπὴν τοῦ ὸ εἰς ε.

Εἰ δὲ ἡ εἰς οιν γενικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς εἰς ες λογίνοιτο, τότε ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ πληθυντικῇ, ἀνδρῶν ἀνδροῖν, φωτῶν φωτοῖν ἐπὶ ἀνδρῶν, φώτων δὲ φώτοιν ἐπὶ πυρσῶν, πάντων πάντοιν, χειρῶν χειροῖν καὶ χεροῖν, παίδων παίδοιν.

Πᾶσα πλητικὴ δυϊκὴ καὶ πληθυντικὴ ὁμοτονεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ.

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς εὐθείας.

Πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ εἰς ες λήγουσα ὁμοτονεῖ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν, ἕκτορε ἕκτορες, αἴαντε αἴαντες, γυναῖκε γυναῖκες, μητέρε μητέρες.

Αἱ εἰς οι εὐθεῖαι ὁμοτονοῦσι τῇ ἑνικῇ εὐθείᾳ, ὅμηρος ὅμηροι, ἄνθρωπος ἄνθρωποι, πλησίος πλησίοι, καλὸς καλοί, χρυσοῦς χρυσοῖ.

Ἔτι αἱ εἰς αι εὐθεῖαι μονογενεῖς οὖσαι ὁμοτονοῦσι τῇ ἑνικῇ εὐθείᾳ, κοχλίας κοχλίαι, τοξότης τοξόται, μοῦσαι, ὅτι μοῦσα, ἄελλα [63]) ἄελλαι, ἀτρείδης ἀτρεῖδαι, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν διὰ

63) τοξόται, μοῦσαι μοῦσαι, ἄελλα.

τὸν κανόνα· ἡ γὰρ αι̅ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται.

Αἱ εἰς αι̅ εὐθεῖαι παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, τύπτοντες τύπτουσαι, χαρίεντες χαρίεσσαι, ταχέες ταχεῖαι, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τόνον, ἐναντίοι ἐναντίαι, βυζάντιοι βυζάντιαι, ἥμεροι ἥμεραι, τὸ τριγενές· ἥμεραι δὲ τὸ μονογενές. οἱ δὲ ἀθηναῖοι παροξύνουσί τινα μονογενῆ, ἥμεραι, εὐπρέπειαι, τιμωρίαι, αἰτίαι.

Αἱ εἰς ᾱ λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν οὐδετέρων τριγενεῖς μὲν οὖσαι ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, φίλοι φίλα, ἐναντίοι ἐναντία, ὤγιοι ὤγια, δίκαιοι δίκαια, τύπτοντες τύπτοντα. μονογενεῖς δὲ οὖσαι, εἰ μὴ ἀπὸ ἰσοσυλλάβων γενικῶν, ὁμοτονοῦσι τῇ ἑνικῇ εὐθείᾳ, ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, λουτρὸν λουτρά. εἰ δὲ ἀπὸ γενικῶν περιττοσυλλάβων ὧσι, βαρύνονται, πῦρ πυρὸς πύρα, φίλημα φιλήματα, ὦς ὠτὸς ὦτα, φῶς φωτὸς φῶτα.

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς γενικῆς.

Πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ εἰς ες̅ λήγουσα δισύλλαβος ἐπὶ ὀνομάτων περισπᾷ τὴν ἰδίαν γενικὴν, χῆνες χηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, χεῖρες χειρῶν. πρόσκειται δισύλλαβος, διὰ τὰ ὑπερδισύλλαβα, αἴαντες αἰάντων, λάχητες λαχήτων παροξυτόνως. πρόσκειται ὀνόματα, διὰ τὰς μετοχὰς, δόντες δόντων, στάχτες στάντων. σεση-

μείωσιν τῶν μὴ περισπᾶσθαι, τρῶες τρώων, τίνες τίνων, πάντες πάντων, παῖδες παίδων, θῶες θώων, κρᾶτες κράτων, αἱ κεφαλαί, δᾶδες δᾴδων, λάες λάων, δμῶες δμώων. χωρὶς δὲ τούτων εἰσὶ καὶ ἕτερα, σέες σέων, ἐπὶ τῶν σκωλήκων, καὶ φῶδων, οὐδένων, φθάντων. ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ ὅλων τῶν σεσημειωμένων, ὅτι τὰ εἰς ος λήγοντα μονοσύλλαβα κατὰ τὴν γενικὴν, τὰ μὲν ὀξύτονα, ἐὰν διὰ συμφώνων κλίνοιντο, περισπῶνται κατὰ δευτέραν γενικὴν πληθυντικὴν, σὴς σητὸς, σῆτες σητῶν, κρὴς κρητὸς, κρῆτες κρητῶν. ἐὰν δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλιθῶσι, βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν πληθυντικὴν, τρὼς τρωὸς, τρῶες τρώων, δμὼς δμωὸς, δμῶες δμώων. τὸ δὲ τίνων εἰς διαφορὰν τῶν τινῶν, καὶ τὸ κράτων, τῶν κεφαλῶν, εἰς διαφορὰν τῶν κρατῶν ἀπὸ τοῦ κρατὸς (sic) ἡ ἀρχή. τὸ δὲ φῴδων καὶ δᾴδων ἀπὸ τῶν φωΐδων καὶ δαΐδων.

Τὰ δὲ περισπώμενα ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται. ἐὰν μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνοιτο, περισπῶσι τὰς γενικὰς πληθυντικὰς, μῦς μυὸς, μῦες μυῶν, βοῦς βοὸς, βόες βοῶν, δρύες δρυῶν, σύες συῶν. ἐὰν δὲ διὰ συμφώνων, βαρύνονται, παῖς παιδὸς, παῖδες παίδων, πάντες πάντων. τὸ δὲ λάων ἐβαρύνθη εἰς διαφορὰν τῶν λαῶν.

Ἔτι αἱ εἰς αι λήγουσαι πληθυντικαὶ εὐθεῖαι ἀρσενικαὶ μὲν οὖσαι περισπῶσι τὴν ἰδίαν γενικὴν, ὀρέσται ὀρεστῶν, τοξόται τοξοτῶν, ἀτρειδᾶι ἀτρειδῶν, αἰνείαι αἰνειῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλούνων, καὶ χρήστων καὶ ἐτησίων. θηλυκαὶ δὲ οὖσαι, εἰ

μὲν μονογενεῖς ὦσι, περισπῶσι τὰς ἰδίας γενικὰς, μοῦσαι μουσῶν, ἄελλαι ἀελλῶν, κλίναι κλινῶν, πλὴν τοῦ ἀφύαι ἀφύων, εἰς διαστολὴν τῶν ἀφυῶν. εἰ δὲ παρεσημασμέναι ἀρσενικοῖς, ἐὰν ὁμοφωνήσωσι τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ὁμοτονοῦσιν αὐτῇ, οἱ ῥόδιοι τῶν ῥοδίων, μία φωνὴ καὶ εἷς τόνος, οἱ βυζάντιοι τῶν βυζαντίων, αἱ βυζάντιαι τῶν βυζαντίων, αἱ ῥόδιαι τῶν ῥοδίων. εἰ δὲ παραλλάξωσι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν πληθυντικὴν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τὸν τόνον παραλλάσσει καὶ περισπῶνται αἱ γενικαὶ θηλυκαὶ, οἱ μέλανες τῶν μελάνων, αἱ μέλαιναι τῶν μελαινῶν, οἱ τάλανες τῶν τάλανων, αἱ τάλαιναι τῶν ταλαινῶν, οἱ γράψαντες τῶν γραψάντων, αἱ γράψασαι τῶν γραψασῶν. ὅτε δὲ κατὰ διάλεκτον ἡ γενικὴ τροπὴν ὑπομένει τοῦ ων εἰς αν, περισπᾶται, ψυανεᾶν, ἀμφοτεραῖν. τὰ δὲ οὐχ ὁμοτονοῦντα ταῦτα, πόρνοι πόρνων, πόρναι πορνῶν, βάκχοι βάκχων, ὄχθοι ὄχθων, ὄχθαι ὀχθῶν, πέτροι πέτρων, πέτραι πετρῶν, χῆροι χήρων, χῆραι χηρῶν, κοῦροι κούρων, κοῦραι κουρῶν. ἐπὶ τούτων γὰρ αἱ γενικαὶ πληθυντικαὶ περισπῶνται, καίπερ τῶν ἀρσενικῶν ὁμοφωνουσῶν καὶ βαρυνομένων. ὅτι τὰ θηλυκὰ ὡς μονογενῆ περιεσπάσθησαν. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν ἐγένοντο, ἀλλὰ τὰ ἀρσενικὰ ἐξ αὐτῶν, οὕτω καὶ παιδίσκοι παιδίσκων, καὶ παιδίσκαι παιδισκῶν.

Αἱ εἰς ες εὐθεῖαι πληθυντικαὶ ὑπερδισύλλαβοι μὲν οὖσαι βαρύνουσι τὰς ἰδίας γενικὰς, αἴαντες αἰάντων, θόαντες θοάντων, λάχητες λαχήτων,

χωρὶς τοῦ γυναῖκες γυναικῶν, καὶ θυγατέρες θυγατρῶν, ἑπόμεναι τῷ τέκνῳ τοῦ τόκου τῆς γενικῆς ἑνικῆς, καὶ χωρὶς τῶν παρ' ἀθηναίοις ἀριθμητικῶν τοῦ χιλιάδων καὶ μυριάδων. ταῦτα γὰρ παρ' αὐτοῖς περισπῶνται, παρ' ἡμῖν δὲ βαρύνονται.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι, ἐὰν εὑρεθῶσιν, ὁμοφωνοῦσαι ἀπὸ τῶν εἰς ες πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικαὶ γενικαῖς ἀρσενικῶν περισπωμέναις, οὐκ ἀναγκάζονται καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς, οἷον οἱ ἡλιάδαι τῶν ἡλιαδῶν, αἱ ἡλιάδες τῶν ἡλιάδων, οἱ δαναΐδαι τῶν δαναΐδων (sic), αἱ δαναΐδες τῶν δαναΐδων, οἱ πριαμίδαι τῶν πριαμιδῶν, αἱ πριαμίδες τῶν πριαμίδων. ἐν τούτοις αἱ τῶν ἀρσενικῶν γενικαὶ περισπῶνται, αἱ δὲ τῶν θηλυκῶν βαρύνονται.

Αἱ μέντοι εἰς ες εὐθεῖαι καὶ εἰς κατὰ διαίρεσιν γινόμεναι περισπῶσι τὴν συνηρημένην γενικὴν πληθυντικήν, οἱ δημοσθένεες καὶ δημοσθένεις, τῶν δημοσθενέων καὶ δημοσθενῶν, εὐσεβέες εὐσεβεῖς, εὐσεβέων εὐσεβῶν. τὸ δὲ δυσώδων παραλόγως ἐβαρύνθη. καὶ τὸ τριήρων, οἱ μὲν βαρύνουσιν, οἱ δὲ περισπῶσιν, ὥσπερ καὶ αὐτάρκων, καὶ τὸ συνήθων καὶ κακοήθων βαρύνεται, ὥσπερ καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιρρήματα.

Αἱ μέντοι ὑπολειπόμεναι πληθυντικαὶ γενικαί, αἱ μὲν ὑποπίπτουσαι τούτοις τοῖς κανόσιν ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τοῦ βύκου, φίλοιν φίλων, ἀνθρώποιν ἀνθρώπων. καὶ οὕτως αἱ εἰς οι ὀλήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαί, εἰ μὲν βαρύνονται,

βαρύνουσι τὰς γενικὰς; δοῦλοι δούλων, κοῦφοι κούφων, νυμφίοι νυμφίων, ὄμηροι ὁμήρων, τίμιοι τιμίων. αἱ δὲ εἰς οι εὐθεῖαι ὀξύτονοι περισπῶσι τὰς γενικὰς αὐτῶν, σοφοὶ σοφῶν, καλοὶ καλῶν, χρυσοῖ χρυσῶν.

Αἱ δὲ εἰς ᾶ οὐδέτεραι, εἰ μέν εἰσι τριγενεῖς, ὁμότονον ἔχουσι τὴν γενικὴν αὐτῶν τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, φίλοι φίλων, φίλα φίλων, κοῦφοι κούφων, κοῦφα κούφων, σοφοὶ σοφῶν, σοφὰ σοφῶν. εἰ δέ εἰσι μονογενῆ τὰ ὀνόματα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸν τόνον, ἐν τῇ αὐτῇ καὶ αἱ γενικαὶ αὐτῶν ἔχουσιν, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν, τὰ ξυρὰ τῶν ξυρῶν, τὰ πτερὰ τῶν πτερῶν, τὰ ὀστὰ τῶν ὀστῶν, τὰ κανὰ τῶν κανῶν. ἐὰν δὲ αἱ ὀνομαστικαὶ βαρυνθῶσι, καὶ αἱ γενικαὶ αὐτῶν ὁμοίως, ὀστέα ὀστέων, γοῦνα γούνων, ποιήματα ποιημάτων, κέρατα κεράτων. καταβιβάζουσι τὸν [64]) τόνον ἔνια, μακρᾶς οὔσης τῆς λήγουσης.

Περὶ τόνου τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ ἑνικὴ, καλῷ καλοῖς, σοφῷ σοφοῖς, μενελάῳ μενελάοις, ἀέλλᾳ ἀέλλαις, χωρὶς τοῦ παντὶ πᾶσι. κανὼν γάρ, ὅτι πᾶσα δοτικὴ εἰς ι ἐκφωνούμενον λήγουσα δισύλλαβος ἐπὶ μετοχῆς βαρύνεται, βᾶσι, στᾶσι, δοῦσι· ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνονται, τρωσὶ, βου-

64) καταβιβάζουσι δὲ τὸν.

τελευταίαν θέσει μακρὰν, διὰ τὸ φοίνιξ καὶ κῆρυξ· τούτων γὰρ προηγουμένων οὐ γίνεται ἔγκλισις, φοῖνιξ ἐστὶ, κῆρυξ ἐστίν. Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ λέξις ὀξύτονος ἢ προηγουμένη οὖσα περισπωμένη, προηγεῖται δὲ τοῦ ἐγκλιτικοῦ[66]), φυλάττεται ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη, οἷον ζεὺς, ζεύς τε, καλῶς, καλῶς μοι, σαφῶς, σαφῶς γε, κανόνος λέγοντος, ὅτι πᾶσα λέξις ὀξύτονος πολλάκις ἐν τῇ συνθέσει (in margine γρ. συνεπείᾳ)[67]) κοιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν, χωρὶς τοῦ τίς· οἷον, ζεὺς, ζεύς δε· καλὸς! (sic), καλὸς ἄνθρωπος· σοφός· σοφὸς ἀνήρ· πρόσκειται χωρὶς τοῦ τίς· ἐπεὶ τοῦτο φυλάττει τὴν ὀξεῖαν, οἷον τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν. δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι, χωρὶς εἰ μὴ ἐπιφέρηται στιγμὴ, ἢ ἐγκλιτικόν· τότε γὰρ οὐ κοιμίζεται ἡ ὀξεῖα εἰς βαρεῖαν, οἷον, ὠκὺς· ἀχιλλεύς· ἐπιφερομένη στιγμὴ οὐ κοιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν τοῦ ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου.

Εἰ δὲ πρὸ τοῦ ἐγκλιτικοῦ εὑρεθῇ λέξις πυρριχαϊκὴ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταμέλει[68]), ἢ σπονδειακὴ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀτρείδης, καὶ ἐπιφέρον δισύλλαβα ἐγκλιτικὰ, φυλακτικὰ γίνονται τῶν ἰδίων τόνων, ὡς ἀτρείδης ἐστί· μεταμέλει ἡμῖν· πολλάκις εἰσί. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ἀπὸ σφ ἀρχομένων ἀντωνυμιῶν· αὗται γὰρ ἀνα-

66) ἢ περισπωμένη προηγουμένη τοῦ ἐγκλιτικοῦ.

67) συνθέσει / συνεπείᾳ (sic).

68) τόνου, δηλονότι ἐπὶ τὴν λήγουσαν, ὡς ἐπὶ τοῦ πολλάκις, ἢ ἰαμβικὴ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταμέλει.

Περὶ τῶν ἐγκλινομένων κορίων.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν ὀνόμασι καὶ ἀντωνυμίαις καὶ ῥήμασιν, ἐν ἐπιῤῥήμασι καὶ συνδέσμοις εὑρίσκεται ἐγκλινόμενα. καὶ ὀνόμασι μὲν τὸ τὶς, καὶ αἱ ἑξῆς πτώσεις καὶ ἀριθμοὶ, ἄνθρωπός τις, ἀνθρώπῳ τινὲ, ἄνθρωποί τινες. ἐν ἀντωνυμίαις δὲ τὰ σημαίνοντα ἀπόλυτα πρόσωπα, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, ἔτυψάς με. ἐν δὲ ῥήμασι τὸ φημὶ, καὶ εἰμὶ καὶ ἐστὶ, καὶ τὰ ὅμοια, ἄνθρωπός εἰμι, ἄνθρωποί εἰσιν, ἀκεσίλαόν φημι. ἐν δὲ τοῖς ἐπιῤῥήμασι τὰ ἀνταποδοτικὰ τῶν πευστικῶν, οἷον, πότε, ποτὲ, ἐάν ποτε, πόθεν, ποθὲν, ἐάν ποθεν, πόθι, ποθὶ, αἰκέν ποθι. ἐν δὲ τοῖς συνδέσμοις ὁ τέ καὶ ὁ νῦ, καὶ ὁ ποῖ καὶ τοῖ, καὶ θήν, περ, γέ.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, ἡνίκα ἐστὶ λέξις τετράχρονος, οὐκ ἀναπέμπει τῇ προηγουμένῃ λέξει τόνον, ἀλλὰ τῇ προηγουμένῃ συλλαβῇ, ἄνθρωπος ἥμων, ἔτυψας ἥμας· ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τέσσαρων χρόνων τόνος πίπτει. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ λέξις τρίχρονος, ἢ δίχρονος, ἢ μονόχρονος, τότε ἀναπέμπει τῇ προηγουμένῃ λέξει τὸν τόνον κατὰ τὴν διαίρεσιν, ἡνίκα εὑρεθῇ ἡ προηγουμένη λέξις ἢ προπαροξύτονος ἢ παροξύτονος τροχαϊκὴ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ τυφθέντα, ἀπὸ γὰρ τοῦ τόνου ἐπὶ τὴν λήγουσαν ἀναποδίζων τροχαῖον εὑρίσκει, ἢ προπερισπωμένην μὴ ἔχουσαν τὴν τελευταίαν θέσει μακρὰν, τότε ἀναπέμπουσι τῇ προηγουμένῃ λέξει, οἷον ἀρκεσίλαός τε, ὅμηρός ἐστι, γυναῖκές εἰσι, τυφθεντά τε (sic) [65]). πρόσκειται, μὴ ἔχουσαν τὴν

65) τυφθέντά τε.

τελευταίαν θέσει μακρὰν, διὰ τὸ φοίνιξ καὶ ἥρως· τούτων γὰρ προηγουμένων οὐ γίνεται ἔγκλισις, φοῖνιξ ἐστὶ, ἥρως ἐστίν. Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ λέξις ὀξύτονος ἡ προηγουμένη οὖσα περισπωμένη, προηγεῖται δὲ τοῦ ἐγκλιτικοῦ[66]), φυλάττεται ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη, οἷον ζεὺς, ζεύς τε, καλῶς, καλῶς μοι, σαφῶς, σαφῶς γε, σανόνος λέγοντος, ὅτι πᾶσα λέξις ὀξύτονος πολλάκις ἐν τῇ συνθέσει (in margine γρ. συνεπείᾳ)[67]) ποιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν, χωρὶς τοῦ τίς· οἷον, ζεὺς, ζεύς δὲ, καλὸς! (sic), καλὸς ἄνθρωπος· σοφὸς σοφὸς ἀνήρ. προσκειται χωρὶς τοῦ τίς· ἐπεὶ τοῦτο φυλάττει τὴν ὀξεῖαν, οἷον τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν. δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι, χωρὶς εἰ μὴ ἐπιφέρηται σαγμὴ, ἢ ἐγκλιτικὸν· τότε γὰρ οὐ κοιμίζεται ἡ ὀξεῖα εἰς βαρεῖαν, οἷον, ὡκὺς ἀχιλλεύς· ἐπιφερομένη σαγμὴ οὐ κοιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν τοῦ ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου.

Εἰ δὲ πρὸ τοῦ ἐγκλιτικοῦ εὑρεθῇ λέξις πυρρίχειος ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταμέλει[68]), ἢ σπονδειακὴ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀτρείδης, καὶ ἐπιφέρηται δισύλλαβα ἐγκλιτικὰ, φυλακτικὰ γίνονται τῶν ἰδίων τόνων, ὡς ἀτρείδης ἐστί· μεταμέλει ἡμῖν· πολλάκις εἰσί, δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ἀπὸ σφ. ἀρχομένων ἀντωνυμιῶν· αὗται γὰρ ἀνα-

66) ἡ περισπωμένη προηγουμένη τοῦ ἐγκλιτικοῦ.

67) συνθέσει (sic).

68) τόνου, δηλονότι ἐπὶ τὴν λήγουσαν, ὡς ἐπὶ τοῦ πολλάκις, ἢ ἰαμβικὴ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταμέλει.

πέμπουσι τὸν τόνον τῇ προηγουμένῃ λέξει, οἷον ἀτρείδης φησι (sic), πολλάκις γφέας. εἰ δὲ μὴ ὦσι δισύλλαβα, ἀλλὰ μονοσύλλαβα, τῷ νῷ μόνῳ γίνεται ἡ ἔγκλισις, μεταμέλει μοι, πολλάκις τις, ἀτρείδης τε. ταῦτα γὰρ οὔτε τὸν ἴδιον τόνον δύναντα φυλάττειν, οὔτε ἀναπέμπουσιν αὐτὸν τῇ προηγουμένῃ λέξει.

Γίνωσκε δέ, ὅτι οὐδὲν προστακτικὸν ἐγκλίνεσθαι δύναται· τινὶ (sic) γὰρ παραπέμψουσι τὸν ἴδιον τόνον, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἔχοντα προηγουμένην στιγμήν· πῶς γὰρ διαζεύξεως προηγουμένης ἔγκλισις γένηται; καὶ τούτου χάριν τὰ ἄρθρα οὐκ ἐγκλίνονται, οὐδὲ τὰ βαρυνόμενα αὐτὰ καθ' αὑτὰ ἐν τῇ συντάξει δύνανται ἐγκλίνεσθαι. τὰ γὰρ ἐγκλινόμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις ἐγκλίνεσθαι δύνανται. ὅτι τὰ μὴ ὀξυνόμενα ῥήματα οὐκ ἐγκλίνονται, καὶ ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα οὐ πάντως κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγκλίνονται.

Ἔτι περὶ τῶν ἐγκλινομένων.

Πᾶν ἐγκλινόμενον μόριον ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδὲν δὲ βαρύνεται. οὕτω δὲ ὄντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, τὰ πέντε ἐγκλίνονται, ὄνομα, ῥῆμα, ἀντωνυμία, ἐπίῤῥημα, σύνδεσμος. πάλιν τῶν ἐγκλινομένων τὰ μὲν χάριν κόσμου ἐγκλίνονται, ὡς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίας, ὡς τὰ λοιπά. ἐν μὲν οὖν ὀνόμασι τὸ τὶς μόνον ἐγκλίνεται, καὶ αἱ τούτου πτώσεις, καὶ σὶ ἀριθμοὶ καὶ τὸ οὐδέτερον, ἄνθρωπός τις, ἤκουσά

ἀντιδιαστολὴ τοῦ προσώπου. αὕτη δὲ διαιρεῖται εἰς πλείονα εἴδη. αἵ τε γὰρ διεζευγμέναι ὀρθοτονοῦνται, καὶ ἔμοιγε καὶ ἀπολλωνίῳ, ἢ ἐμοὶ ἢ ἀπολλωνίῳ, καὶ μετὰ τοῦ ἔκτα συνδέσμου, ἕνεκα σοῦ, ἕνεκα ἐμοῦ· καὶ αἱ μετὰ προθέσεως δὲ ἀεὶ ὀρθοτονοῦνται, διὰ σέ, περὶ σοῦ, κατ' ἐμέ, ἐπὶ σοί.

Αἱ μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς ἀντωνυμίας τῆς αὐτὸς ἀεὶ ὀρθοτονοῦνται, αὐτὸν ἐμέ, αὐτῷ ἐμοί. ὑπεξαιρείσθωσαν δὲ αἱ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς παραλόγως ἐγκλινόμεναι, ἀλλά οἱ αὐτῷ ζεὺς ὀλέσσειε βίην, καὶ εὐρύαλος δέ (sic) αὐτόν. καί τινες ἄλλοι μετὰ προθέσεων ἢ συνδέσμων ἐνεγκλίθησαν παραλόγως. αἱ κατ' ἀρχὴν τιθέμεναι, κἂν μὴ ἔχωσιν ἀντιδιαστολήν, διὰ τῶν ἀρκτικῶν τόπων, ὀρθοτονοῦνται, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιῤῥήμασιν ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς, πῇ, ποῦ, ποτέ, ποθέν, ποθί. εἰ μὲν ὀρθοτονοῦνται βαρυνόμενα, πυσματικά ἐστιν· εἰ δὲ ἐγκλίνοιντο, ἀόριστα. καὶ τὰ ὑποδείγματα δῆλα, πῶς ἦλθεν, ἦλθέ πως, πῇ ἦλθες, ἦλθές πη, πότε γράφεις, γράφεις ποτε [71]), πόθεν ἦλθες, ἦλθές ποθεν, πόθι τοι πτόλις. ταῦτα πυσματικὰ ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνεται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται, ἦλθέ ποθι, αἰκέ ποθι ζεύς, καί ποτέ τις εἴπῃσι.

Ἐν δὲ συνδέσμοις οἱ ἐγκλινόμενοι εἰσιν οἵδε, τέ, καίπερ, γε, τοι, θην, κεν. Τὰ μὲν οὖν ἐγ-

---

71) γράφεις ποτὲ.

αἱ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου μονοσύλλαβοι οὖσαι εὐθεμίαν στοιχείου ἀποβολὴν ποιοῦσιν, ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι, ἐδίδαξά σε, καί οἱ ἐπευχόμενος, καί ἑ νέον κτάλεσιν, καί μιν φωνήσας.

Αἱ δυϊκαὶ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ α καὶ β προσώπου οὐδέποτε ἐγκλίνονται διὰ τὴν βραχεῖαν τάσιν, νῶϊν, σφῶϊν· περισπῶνται γάρ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ὀξυνόμεναι ἐγκλίνονται, τίς τ' ἄρ σφῶϊ θεῶν, καί σφωϊν δὸς ἄγειν. καὶ τὰ πληθυντικὰ τοῦ τε πρώτου προσώπου καὶ δευτέρου, ἡμῶν, ὑμῶν, ἡμῖν, ὑμῖν, ἡμᾶς, ὑμᾶς, τετράχρονοι οὖσαι, ἐπειδὰν ἐγκλίνωνται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνουσιν, ἤκουσεν ἥμων, ἔδωκεν ἥμιν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν οὕτως. ἀδύνατον γὰρ ὑπερβῆναι τοὺς τέσσαρας χρόνους τὴν ὀξεῖαν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου προσώπου πληθυντικαὶ ὀξυνόμεναι ἐγκλίνονται, καί σφων, καί σφιν, καί σφας. καὶ εὔλογόν τε οἶμαι λέγειν, ὅτι μετὰ τὴν ἔγκλισιν τὸ πάθος ἐπηκολούθησεν, ἵνα μὴ βαρύτονοι οὖσαι ἐγκλίνωνται. Τῶν καλουμένων μονοπροσώπων μόνη ἡ αἰτιατικὴ ἔλαβεν αὐτόν. ἐγκλίνεται δὲ ἀεὶ καὶ ἡ μιν, καί μιν φωνήσας, καὶ ἡ ἔθεν παράλογος· διότι παράγωγος καὶ βαρύτονος. αἱ μὲν οὖν ἐγκλινόμεναι τῶν ἀντωνυμιῶν αὗταί εἰσιν, αἵτινες ὀρθοτονούμεναι μὲν ἀντιδιαστολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου, ἐμοῦ ἤκουσας, οὐκ ἄλλῳ (sic), ἐμοὶ ἔδωκας, οὐκ ἄλλῳ, ἐμὲ ἐδίδαξας, οὐκ ἄλλον. ἐγκλινόμεναι δὲ ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦσιν, ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι. καὶ ἡ μὲν γενικωτάτη αἰτία τῆς ὀρθῆς τάσεως ἡ

ἀντιδιαστολὴ τοῦ προσώπου. αὕτη δὲ διαιρεῖται εἰς πλείονα εἴδη. αἵ τε γὰρ διεζευγμέναι ὀρθοτονοῦνται, καὶ ἔμοιγε καὶ ἀπολλωνίῳ, ἢ ἐμοὶ ἢ ἀπολλωνίῳ, καὶ μετὰ τοῦ ἔκτα συνδέσμου, ἕνεκα σοῦ, ἕνεκα ἐμοῦ· καὶ αἱ μετὰ προθέσεως δὲ ἀεὶ ὀρθοτονοῦνται, διὰ σὲ, περὶ σοῦ, κατ' ἐμὲ, ἐπὶ σοί.

Αἱ μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς ἀντωνυμίας τῆς αὐτὸς ἀεὶ ὀρθοτονοῦνται, αὐτὸν ἐμέ, αὐτῷ ἐμοί. ὑπεξαιρείσθωσαν δὲ αἱ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς παραλόγως ἐγκλινόμεναι, ἀλλά οἱ αὐτῷ ζεὺς ὀλέσσιε βίην, καὶ εὐρύαλος δὲ (sic) αὐτόν. καί τινες ἄλλοι μετὰ προθέσεων ἢ συνδέσμων ἐνεγκλίθησαν παραλόγως. αἱ κατ' ἀρχὴν τιθέμεναι, κἂν μὴ ἔχωσιν ἀντιδιαστολὴν, διὰ τῶν ἀρκτικῶν τόπων, ὀρθοτονοῦνται, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιῤῥήμασιν ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς, πῇ, ποῦ, ποτὲ, ποθὲν, ποθί. εἰ μὲν ὀρθοτονοῦνται βαρυνόμενα, πυσματικά ἐστιν· εἰ δὲ ἐγκλίνοιντο, ἀόριστα. καὶ τὰ ὑποδείγματα δῆλα, πῶς ἦλθεν, ἦλθέ πως, πῇ ἦλθες, ἦλθές πη, πότε γράφεις, γράφεί ποτε [71]), πόθεν ἦλθες, ἦλθές ποθεν, πόθι τοι πτόλις. ταῦτα πυσματικὰ ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνεται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται, ἦλθέ ποθι, αἰκέ ποθι ζεὺς, καί ποτέ τις εἴπησι.

Ἐν δὲ συνδέσμοις οἱ ἐγκλινόμενοι εἰσιν οἵδε, τὲ, καίπερ, γε, τοι, θην, κεν. Τὰ μὲν οὖν ἐγ-

---

71) γράφεις ποτὲ.

κλινόμενα μόρια ταῦτά ἐστιν· οὐχ ὡς ἔτυχε δὲ ἐγκλίνονται, ἀλλὰ κατά τινα παρατήρησιν τῆς πρὸ αὐτῶν λέξεως. αἱ μὲν οὖν τετράχρονοι τῶν ἐγκλιτικῶν ἐπὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν ἑαυτῶν τὴν ἔγκλισιν ἀναπέμπουσιν, ὡς μηδὲ μιᾶς δεόμενα παρατηρήσεως τῆς πρὸ αὐτῶν λέξεως, ἤκουσαν ἡμῶν, ἔδωκαν ἡμῖν. αἱ δὲ λοιπαὶ τὴν πρὸ αὐτῶν ἐγείρουσι βαρεῖαν. οὐκ ἐπὶ πάσης συλλαβῆς ταύτην ἐγείρειν δύνανται· οὐ γὰρ, εἰ σπονδειακὴ ἡ προκειμένη λέξις, καὶ βαρύνοιτο, ἡ βαρεῖα ταύτης ἐπὶ τέλει ἐγείρει· οὕτω που διὰ μέλλει ὑπερμενὲς φίλον εἶναι, ἤδη τις εἶπεν, καὶ οὔτε τὴν τω συλλαβὴν τοῦ οὕτω ὀξύνομεν, οὔτε τὴν δη τοῦ ἤδη. ἀλλ' οὔτε, εἰ ἰαμβικὴ τύχοι, βαρύνεται, οἷον φίλος τις, ξένος τις· ἐπὶ γὰρ τούτων τῷ νοῖ μόνῳ καταλαμβάνεται ἡ ἔγκλισις· διὸ σημειοῦνται τὸ, ἐνθ' ἔσσαν πέπλοι παμποίκιλοι (sic) ἔργα γυναικῶν.

Ἀπαραλόγως δὲ ἐγκλίθη ἡ ἀντωνυμία πυρρυχίου (sic) προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὰς διὰ τοῦ σφ ἀντωνυμίας· καὶ αὗται γὰρ πυρρυχίου προκειμένου ἐγκλίνονται, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμιστές τε, ὅς τε σφέας εἰσαφίκηται, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως. εἰ μέντοι προπαροξύνοιτο ἡ προκειμένη λέξις τῶν ἐγκλιτικῶν μορίων, ἐγείρει τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, οἷον, ἄνθρωπός τις, ἐν γὰρ τῇ αν συλλαβῇ καὶ τῇ πος ὀξεῖα τίθεται, ἤκουσέ μου, ἄνθρωποί εἰσι, κάκιστοί εἰσιν. εἴπομεν γὰρ, ὡς ἐπιῤῥήμασι μόνοις καὶ ἐν εὐκτικοῖς ἡ αι καὶ ἡ οι μακραί εἰσιν· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς οὐκ ἔνι μακραί εἰσιν.

Ὁμοίως εἰ περισπᾶται ἡ προκειμένη λέξις, ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου ἐγείρει τὴν μετὰ τὴν περισπωμένην βαρεῖαν, οἷον οἶκός τις, σκῶλόν τε, κνῆμόν τε, κἂν παροξύνοιτο τραχαϊκὴ οὖσα, ἄλλός τις, ἔστι τις, ἐνθάποτε.

Ἔτι καὶ αἱ ὀξυνόμεναι λέξεις, βαρυνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσιν, αὐτὸς, αὐτός μοι. εἰ δὲ περισπῷτο ἡ λέξις, φυλάττεται. ἡ περισπωμένη, πῶ, ἰοπότε, πῶ ποτε, πῇ με φέρεις. Ἐὰν οὖν συμβῇ πλείονα ἐφεξῆς ἐγκλιτικὰ εἶναι, πολλαὶ ἔσονται αἱ παράλληλοι ὀξεῖαι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἤ νυ σε ποῦ δέος ἴσχει ἀκήριον. τρεῖς γάρ εἰσιν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατὸν δὲ καὶ πλείους ἐπινοῆσαι, οἷον εἴπέρ τίς σ' ἔμοί φησί ποτε. τὸ γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ περ ἐγκλιτικοῦ· τὸ δὲ περ διὰ τοῦ τίς· τὸ δὲ τίς διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοί, τὸ δὲ μοὶ διὰ τὸ φησί, τὸ δὲ φησὶ διὰ τὸ ποτέ. ὥστε ἐφεξῆς εἶναι ὀξείας, εἰ καὶ σπάνιον τὸ τοιοῦτον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέχειαν δεομένην ἀναπαύσεως. αἱ [72]) δὲ παράλληλοι ὄντων ἐγκλιτικῶν, ἐν τῷ μετωξὺ περισπωμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ ποῦ, πῇ, πῶς, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιφέροι τὸ ἕτερον ἐγκλιτικόν· τοῦτο τὸ περισπώμενον ὅτε περισπᾶται διὰ τοῦ ἐγκλῖναι τὸν ἴδιον τόνον· ἐπεὶ μὴ πέφυκεν ἡ περισπωμένη κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος συστολῆς μὴ παρακολουθούσης εἰς ὀξεῖαν μετατίθεσθαι, οἷον οὔπω ἔστ' ἀγέλαι, ἐν

72) εἰ pro αἱ.

γὰρ τῇ ου διφθόγγῳ μόνῃ ἡ ὀξεῖα, εἶπον τίς σφιν εἶπεν ἐν τῷ η, καὶ ἐν τῷ τίς ἡ ὀξεῖα, ἄνθρωπόν τινά που φησὶ μελῳδεῖν, πάλιν ἐν τῇ πον συλλαβῇ, καὶ τῇ α ἡ ὀξεῖα τίθεται. κἀκεῖνο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλινομένων ἡ σπονδειακὴ προηγεῖται λέξις ἢ τροχαϊκή. εἰ μὲν μονοσύλλαβον εἴη τὸ ἐπιφερόμενον ἐγκλιτικὸν, ὥσπερ ἐθέμην ἐγκλίνεται, οὕτω που ἴδῃ τις, οὔτε τὸ ἐγκλιτικὸν δέχεται τὸν ἴδιον τόνον. οὐδὲ ἡ βραχεῖα τῆς δευτέρας συλλαβῆς προηγουμένης ἐγείρεται λέξεως, ἀλλὰ νοῖ μόνῳ νοεῖται τὰ τῆς ἐγκλίσεως, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες.

Εἰ μέντοι δισύλλαβον εἴη τὸ ἐγκλιτικὸν μόριον, τότε ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἐγκλινόμενον, οἷον ἤδη φαμέν· ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαμέν· φίλοι εἰσὶν, ὁμοίως καὶ τὸ εἰσὶν ὀξύνομεν. οὕτω ποτὲ, καὶ ὂ ποτὲ ὀξύνομεν. καὶ τοῦτο εἰκότως· οὔτε γὰρ τῆς προηγουμένης λέξεως τὴν ἐπὶ τέλει βαρεῖαν ἐγεῖραι δυνατὸν, οὔτε τὴν ἔγκλισιν νοεῖσθαι κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν τῶν σπονδείων ἢ τῶν πυῤῥιχίων· οὐδὲ γάρ ποτε τετάρτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα πίπτει.

Τὸ ἔστιν ἡνίκα ἀρχὴ λόγου ἢ ὅτε ὑποτάττηται τῇ ου ἀποφάσει, ἢ τῷ και συνδέσμῳ, ἢ τῷ ὡς ἐπιῤῥήματι, τηνικαῦτα τὴν ὀξεῖαν ἔχει ἐπὶ τῷ ε, ἔστι πόλις ἐφύρη. ἐὰν δὲ ὑποτάττηται ὀξυτόνῳ λέξει, ἢ περισπωμένῃ, ἢ τροχαίῳ μὴ παροξυτόνῳ, ἀλλὰ προπερισπωμένῳ, τηνικαῦτα ἐγκλίνεται, οἷον ἀγαθός ἐστι, κακός ἐστιν. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τοῦ ι δέχεται. καὶ ἐὰν

πρόκειται αὐτῷ ἢ τροχαῖος παροξύτονος ἢ σπονδεῖος ὁμοίως παροξύτονος, ἢ ἴαμβος πάλιν παροξύτονος, τηνικαῦτα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ι προσδέχεται, οἷον φίλος ἐστὶν, ἥρως ἐστὶν, ἀγαμέμνων ἔστίν.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνου τῶν ὀνομάτων, ἔτι καὶ περὶ τῶν ἐγκλινομένων μορίων. ἕπεται δὲ εἰπεῖν περὶ τόνου τῶν ῥημάτων, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου.

---

10 Περὶ τῶν εἰς ω καὶ εἰς μι ῥημάτων κατὰ πᾶν πρόσωπον.

Βιβλίον ιζ.

Πᾶν ῥῆμα κλίνεται ἢ περισπᾶται, γράφω, τύπτω, ποιῶ, βοῶ. ὀξύνεται δὲ οὐδέποτε κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, εἰ μὴ παρὰ δωριεῦσι τὰ συνηρημένα ἀπαρέμφατα εἰς ειν ἀφαιρέσει τοῦ ι, ποιεῖν ἀντὶ τοῦ ποιεῖν, δεσμοφορεῖν ἀντὶ τοῦ δεσμοφορεῖν. σεσημείωται δέ τινα ῥήματα ὀξύτονα, δὸς, θὲς, σχὲς, σφὲς, τὸ ἀπόλυσον, χρὴ, ἐλθὲ, εἰπὲ, εὑρὲ, εἰμὶ, φημὶ, ἀπὸ τοῦ ἠμὶ, καὶ τὸ ἐσσὶ καὶ ἐστίν.

Εἰσὶ δέ τινα ῥήματα ἁπλᾶ ὀξυνόμενα ἀπὸ κλίσεως τούτων, ἐστὸν, ἐστὸν, ἐστὲ, εἰσί. καὶ ἀπὸ τοῦ φημὶ, φῄς, φησὶ, καὶ φῇ ἐκεῖνος κατ' ἀποκοπὴν, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασίν. καὶ τὸ φθὲ οὕτω ἐπεκράτησε λέγεσθαι. τὸ δὲ λάβε καὶ

ἴδε παρ' ἡμῖν μὲν βαρύνονται, παρὰ δὲ ἀττικοῖς ὀξύνεται.

Πᾶν ῥῆμα εἰς ω̄ μονοσύλλαβον περισπᾶται, ζῶ, κλῶ, κνῶ, θλῶ, δρῶ, ἐὰν δρῶ, ἐὰν βῶ, ἐὰν στῶ. λείπεται τοίνυν διασαφηνίσαι τὴν τῶν εἰς ω̄ ληγόντων ἐνεστώτων τάσιν, κατὰ τὰς ἑαυτῶν συζυγίας.

Τὰ εἰς βω̄ λήγοντα βαρύνεται. τότε περισπᾶται, ὅτε [73]) ἐν ταῖς δυσὶ συλλαβαῖς ἔχει τὸ β, ἢ ὄνομα προϋπάρχει, ἢ τὸ ο̄ ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἢ τὸ ω̄ μέγα. καὶ βαρύνεται μὲν ταῦτα, λείβω, τρίβω, στείβω, φέρβω. περισπᾶται δὲ ταῦτα ὡς ἔχοντα ἐν δυσὶ συλλαβαῖς β̄, βαβῶ τὸ καθεύδω, βομβῶ, βιβῶ τὸ περιπατῶ. ἔτι περισπῶνται τὰ ἔχοντα προϋπάρχοντα ὀνόματα, φόβος φοβῶ, ἀσεβὴς ἀσεβῶ, εὐσεβὴς εὐσεβῶ, θόρυβος θορυβῶ, κόλυμβος κολυμβῶ, λαβὴ λαβῶ· τὸ γὰρ λάβω ὑποτακτικόν ἐστι τοῦ ἔλαβον.

Ἔτι περισπῶνται τὰ ἔχοντα ο̄ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ παραληγούσῃ, σοβῶ, κολοβῶ, λωβῶ.

Τὰ εἰς πω̄ λήγοντα βαρύνονται, εἰ μὴ παραλήγοιτο τὸ (sic) ῡ ἢ τῷ ω̄, ἢ εἰ μὴ παρώνυμα ἔχει, ἢ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ ἔχοι τὸ θ (sic), θάλπω, λάμπω, πέμπω, λείπω, μέλπω, βλέπω, ἐρείπω τὸ κατὰβάλλω. πρόσκειται εἰ μὴ ἔχοι ἐν τῇ πρὸ τέλους τὸ ῡ ἢ τὸ ω̄, διὰ τὸ γρυπῶ τὸ γονυπετῶ, καὶ κλωπῶ τὸ κλέπτω, ὅθεν καὶ κλώψ. τὸ δὲ, εἰ μὴ παρώνυμα ἔχοι, διὰ τὸ κόπος κοπῶ, ἔπος ἢ παγὶς, ἐπῶ τὸ βλάπτω, λύπη

73) ὅτι pro ὅτε.

λυπῶ, τρύπη τρυπῶ, κτύπος κτυπῶ, ῥύπος ῥυπῶ. πρόσκειται δὲ, εἰ μὴ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ ἔχει τὸ π, διὰ τὸ πιπῶ καὶ ὀπιπῶ, τὸ περιβλέπομαι. τὸ δὲ πίπτω βαρύνεται ἔχον τὸ τ.

Τὰ εἰς φω λήγοντα βαρύνεται, εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ ο μικρῷ ἢ τῷ ω μεγάλῳ, ἢ παρώνυμα εἴη, γράφω, γλύφω, νήφω. σεσημείωται τὸ διφῶ τὸ ζητῶ, καὶ ἀμφαφῶ. καὶ ὅσως παρώνυμα ἂν εἴη ἀπὸ τοῦ ἀφή. πρόσκειται, εἰ μὴ παρώνυμα εἴη, διὰ τὸ τρυφῶ, κορυφὴ κορυφῶ, σοφὸς σοφῶ, ζωγράφος ζωγραφῶ, ψῆφος ψηφῶ, ἀφὴ ψηλαφῶ. τὸ δὲ στροφῶ καὶ ῥωφῶ ἔχουσιν ο καὶ ω.

Τὰ εἰς πτω βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα ἢ διαστολὴ γένοιτο σημαινομένου, σκάπτω, ῥίπτω. τὸ γὰρ ῥιπτῶ ἀττικὸν ποιητικόν. ἴπτω τὸ βλάπτω, θάπτω, σκώπτω, ἐνίπτω τὸ ἐπιπλήττω, τύπτω καὶ τυπτῶ ἀττικῶς, ὄπτω καὶ ὀπτῶ. εἰς ταῦτα δὲ προκατάρχεται ὄνομα, ἄβλεπτος ἀβλεπτῶ, ἄπεπτος ἀπεπτῶ, ἀλείπτης φιλοαλειπτῶ.

Τὰ εἰς γω δισύλλαβα τῷ ι παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνεται, θήγω, λήγω, τμήγω. τὸ δὲ ἠγῶ, ἀφ' οὗ τὸ ἠγοῦμαι, περισπᾶται, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον.

Τὰ εἰς γω ὑπερδισύλλαβα, σύνθετα δὲ διὰ τοῦ γος παρηγμένα τῷ η παραληγόμενα περισπᾶται, ποδηγὸς ποδηγῶ, φορτηγὸς φορτηγῶ, στρατηγὸς στρατηγῶ, κυνηγὸς κυνηγῶ. τὸ δὲ ἀρήγω οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀρηγὸς, ἀλλ' αὐτὸ ἀπ' ἐκείνου.

τὸ δὲ κεκλήγω καὶ πεπλήγω ποιητικῶς βαρύνονται ἀπὸ τῶν παρακειμένων γεγονότα.

Τὰ εἰς γω ὑπερδισύλλαβα τῷ ᾰ παραληγόμενα περισπᾶται μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ πρόθεσιν, σμαράγω, πλατάγω. τὸ δὲ ἄγω βαρύνεται καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ σύνθετα, διάγω, ἀνάγω, κατάγω.

Τὰ εἰς γω μὴ παρώνυμα, ἢ κατὰ παραγωγὴν γινόμενα ἀπὸ βαρυτόνου βαρύνονται, ὁπότε μὴ πρὸς διαστολὴν παραλαμβάνοιτο ἢ παραλήγοιτο τῷ η̄ ἢ τῷ ω̄, ψέγω, φλέγω, λέγω, εἴργω, πνίγω, ἀμέλγω, ἀλέγω, ὀρέγω. πρόσκειται μὴ παρώνυμα, διὰ τὸ τρύγη τρυγῶ, στὺξ στυγῶ, ἄλγος ἀλγῶ, σιγὴ σιγῶ, ῥῖγος ῥῖγῶ. μὴ ἀπὸ βαρυτόνου δὲ ῥήματος παραχθέντα διὰ τὸ λεγῶ, ἀλογῶ. μὴ πρὸς ἀντιδιαστολὴν πρόσκειται διὰ τὸ ἄγω καὶ ἀγῶ τὸ καταπλήττομαι, ἐξ οὗ τὸ ἄγημι καὶ ἄγαμαι. ἢ εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ ᾰ ἢ τῷ η̄, διὰ τὸ σμαραγῶ, καὶ ἠγῶ, ὅθεν τὸ ἠγοῦμαι.

Τὰ εἰς γω ἰαμβικὰ, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ τέλους τὸ ε̄, βαρύνεται, εἰ δὲ ἄλλο τι, περισπᾶται, φλέγω, λέγω, στέγω. μογῶ δὲ καὶ στυγῶ καὶ τρυγῶ μὴ τὸ ε̄ ἔχοντα περισπῶνται.

Τὰ εἰς γω ἔχοντα πρὸ τοῦ γ̄ σύμφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα γέγοιτο, εἴργω, στέργω, ἀμέλγω, σφίγγω. τὸ δὲ ἀλγῶ ἔχει τὸ ἄλγος, καὶ τὸ ἀργῶ τὸ ἄργος, καὶ τὸ γεωργῶ τὸ γεωργὸς, καὶ κακουργῶ τὸ κακοῦργος.

Τὰ εἰς γω δισύλλαβα παραληγόμενα φύσει μακρᾷ ὅτε ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο, βαρύνεται, εἰ

μὴ παρ' ὄνομα εἴη, τρώγω, φάγω, τμήγω, λήγω, θήγω. τὸ μέντοι ῥέγω ἔχει τὸ ῥῖγος.

Τὰ εἰς γω ὑπερδισύλλαβα μὴ παρ' ὄνομα σύνθετα, εἰ μὴ παραλήγοιτο φύσει μακρᾷ, βαρύνεται, σπείρω, ἀρῆγω, ἐρεύγω. τὸ δὲ παιδαγωγῶ ἔχει τὸ παιδαγωγός.

Τὰ εἰς κω δισύλλαβα ἔχοντα τὸ ε ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ βαρύνεται, εἰ μὴ ἄρχοιτο ἀπὸ τριῶν συμφώνων ἢ παρ' ὄνομα εἴη, ῥέγκω, δέρκω, πλέκω, τέκω, πέκω, καὶ πείκω, καὶ πέκτω, ἕλκω· τοῦτο δὲ ἀπὸ περισπωμένου τὸ ἑλκῶ· δείκω τὸ δεικνύω, εἴκω. τοιαῦτα καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα, ὀλέκω, ἐρίκω, τὸ σχίζω, ἐνέκω. πρόσκειται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη, διὰ τὸ ἑλκόω ἑλκῶ ἕλκος, καὶ πελεκῶ πελεκᾶς, καὶ μὴ ἄρχοιτο ἀπὸ τριῶν συμφώνων, διὰ τὸ σπλεκῶ τὸ συνουσιάζω.

Τὰ εἰς σκω (sic) δισύλλαβα τῷ η παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνεται, ἀπὸ δὲ ἡμιφώνου περισπῶνται. καὶ βαρύνονται μὲν ταῦτα, τήκω, θήκω, μεθ' ὧν καὶ τὸ εἴκω· περισπᾶται δὲ ταῦτα, ληκῶ, φρηκῶ.

Τὰ εἰς κω, εἰ μὴ τῷ σ παραλήγοιτο ἢ τῷ η, περὶ ὧν προείρηται, πάντως περισπᾶται, νακῶ, ἀρκῶ, ναρκῶ, σαρκῶ, σαλκῶ, δοκῶ. τὸ δὲ δίωκω καὶ ἥκω βαρύνεται. τὸ δὲ ἁλκῶ, σφηκῶ, περισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ σκω βαρύνεται, εἰ μὴ κατάρχοιτο ὄνομα, τιτρώσκω, γινώσκω, βιβρώσκω, ἀρέσκω, ἐπιφλοίσκω, κικλήσκω, βόσκω. τοῦτο δὲ καὶ

ἀπὸ περισπωμένου ἐγένετο, βοσκῶ βοσκήσω. τὸ μέντοι δισκῶ καὶ ἀσκῶ καὶ διασκῶ ἔχουσι τὸ δίσκος καὶ ἀσκὸς, καὶ τὸ βοσκῶ τὸ βοσκὸς, καὶ ἱπποβοσκῶ τὸ ἱπποβοσκός.

Τὰ εἰς κτω μὴ παρ' ὄνομα γινόμενα βαρύνεται, τίκτω, πέκτω τὸ κτενίζω. τὰ δὲ περισπώμενα ἔχουσιν ὄνομα, εὐτακτος εὐτακτῶ, ἄτακτος ἀτακτῶ, ὑλακὴ ὑλακτῶ. τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ ἀγανακτῶ.

Τὰ εἰς χω δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου μὴ διὰ τοῦ η παραληγόμενα φύσει μακρᾷ βαρύνεται. εἰ δέ τι περισπάσθη, τοῦτο ἐκ βαρυτόνου παρήχθη, ὡς ἐπὶ τοῦ τρέχω τροχῶ, ἢ παρ' ὄνομα ἐγένετο, τεῦχος τευχῶ. βαρύνεται δὲ ταῦτα, στίχω, τύχω, ψύχω, τρύχω, λείχω, γλίχω. οὐκ ἀντιπίπτει τὸ αὐχῶ ἀπὸ φωνήεντος γὰρ, ᾧ ἠκολούθησε τὸ λαυχῶ. τὸ δὲ βληχῶ ἔχει η.

Τὰ εἰς χω δισύλλαβα τῷ η παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, εἰ μὴ πεποιημένην φωνὴν σημαίνοι, νήχω, ἐξ οὗ τὸ νήχομαι, σμήχω, τρήχω τὸ κτυπῶ, λήχω, ἀφ' οὗ τὸ ἔλαχον. τὸ δὲ βληχῶ πεποιημένην φωνὴν δηλοῖ. τὸ δὲ ἠχῶ ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο.

Τὰ εἰς χω δισύλλαβα μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ χ τὸ σ περισπᾶται, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους μὴ φύσει μακρὰν, ὑπεσταλμένων τῶν ἐχόντων τὸ ε ἢ τὸ α πρὸ τέλους, λοχῶ, τριχῶ, ὀρχῶ, κιχῶ. τὸ δὲ ἴσχω ἔχει σ. καὶ τὸ σμήχω ἔχει τὴν παραλή-

γουσαν φύσει μακράν. τὸ δὲ τρέχω ἔχει ε̄, καὶ τὸ ἄρχω ᾱ.

Τὰ εἰς χω ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ ε̄ ἔχοντα βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα γένοιτο, τρέχω, βρέχω, δέχω, ἔχω, σπέρχω, εὔχω, ὅθεν εὔχομαι, ἔρχω, ὅθεν ἔρχομαι, ἐλέγχω, τεύχω. τὸ δὲ τευχῶ περισπώμενον, ὅτι τεῦχος.

Τὰ εἰς χω δισύλλαβα ἔχοντα τὸ ᾱ ἐν τῇ πρὸ τέλους βαρύνεται, ἄχω ἄχομαι, μάχω μάχομαι, καὶ μαχῶ περισπώμενον, ἄρχω, πάσχω, μεθ' ὧν καὶ τὸ ἴσχω. τὸ δὲ βακχῶ περισπᾶται ὡς ἔχον τὸ βάκχος.

Τὰ διὰ τοῦ αχω τρισύλλαβα βαρύνεται, στεναχω, ἰάχω. ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ περισπωμένων, διαχήσω, στεναχήσω.

Τὰ εἰς χω ὑπερδισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, ἢ παρ' ὄνομα ὄντα ἢ διὰ τὸ ἰάχω (sic), περισπᾶται, στοναχῶ, συμμαχῶ, γνωσιμαχῶ, ἡνιοχῶ, ὁμιχῶ τὸ οὐρῶ. σεσημείωται τὸ στενάχω καὶ ἰάχω. τὸ δὲ διδάχω διδάξω οὐκ ἐν χρήσει ὂν βαρύνεται.

Τὰ εἰς δω δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ η̄ βαρύνεται, ἤδω ἤδομαι, κήδω κήδομαι. τὸ δὲ πηδῶ περισπᾶται.

Τὰ εἰς δω δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς τὸ ε̄ καταλήγουσαν περισπᾶται, ἐδῶ ἐδήσω, μεδῶ, ἐξ οὗ τὸ μεδέω. ταῦτα δὲ βαρύτονα λέγονται, ἔδω καὶ μέδω.

Πᾶν εἰς δω λῆγον ἔχον τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν μετὰ βραχείας, οὐ βαρύνεται, ἀλλὰ περισπᾶται, ὡς ἔχει τὸ σταφιδῶ, ὁμαδῶ. τοῦτο καὶ ἀπὸ βαρυτόνου. τὸ φείδω φείδομαι, ψεύδω ψεύδομαι, ἐρείδω ἐρείδομαι, παραλήγουσι διφθόγγῳ.

Τὰ εἰς δω ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ ε, ᾧ ὑποτέτακται ἢ σύμφωνον ἢ ὑποτακτικὸν φωνῆεν, βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη, σπένδω, ἔρδω. τὸ δὲ κερδῶ, ὅτι κέρδος, περισπᾶται.

Τὰ εἰς δω παραληγόμενα τῷ ο περισπᾶται, σποδῶ, οἰδῶ τὸ οἰδαίνω, ἀοιδῶ.

Τὰ εἰς δω παραληγόμενα τῷ ω, εἰ παρ' ὄνομα εἴη, περισπᾶται, κιθαρῳδῶ, κωμῳδῶ, τραγῳδῶ, μεθ' ὧν καὶ τὸ πηδῶ καὶ αὐδῶ.

Τὰ εἰς δω δισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὸ ε λῆγον ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ, περισπᾶται, φραδῶ τὸ βουλεύομαι· εἰ μέντοι εἰς σύμφωνον καταλήγοι, βαρύνεται, ἄρδω. τὸ μέντοι ἄλδω τὸ αὔξω ἀπὸ περισπωμένου τοῦ ἀλδῶ καὶ ἀλθήσω ἐγένετο.

Τὰ διὰ τοῦ θω ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα, ὅπερ κατὰ τροπὴν τοῦ τέλους εἰς ῶ ἐποίησε τὸ ῥῆμα, κιάθω τὸ πορεύομαι, ἀμυνάθω τὸ βοηθῶ, διωκάθω τὸ διώκω. τὸ μέντοι φιλομαθῶ καὶ εὐσταθῶ περισπῶνται· παρ' ὄνομα γάρ. τὸ δὲ μαθῶ μαθήσω δισύλλαβον.

Τὰ διὰ τοῦ εθω βαρύνεται, σχέθω, ἔθω, ἐ-

ῥέθω, ἀκυρέθω [74]), φαέθω, φλεγέθω. τὸ δὲ τηλεθῶ, τὸ εἰς ὕψος θέω, περισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ ηθω βαρύνεται· εἰ δέ τι περισπᾶται, ἀπὸ ὀνόματος γέγονε, ἀλήθω, κνήθω, σπήθω, ἐξ οὗ καὶ ἔπαθον, πλήθω, πρήθω. τὸ δὲ βοηθῶ παρ' ὄνομα· ὅμοιον καὶ τὸ γηθῶ γηθήσω.

Τὰ διὰ τοῦ υθω βαρύνεται, μινύθω, φθινύθω.

Τὰ εἰς σθω κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου βαρύνονται, εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα ἢ τῷ ō παραλήγοιτο, αἴσθω τὸ ἐκπνέω, αἴσθω καὶ αἴσθομαι· τοῦτο δὲ ἀπὸ περισπωμένου ἐγένετο. τὸ μέντοι μισθῶ περισπᾶται, ὅτι μισθός.

Τὰ εἰς θω παραληγόμενα ευ βαρύνεται, πεύθω, λεύθω, κεύθω.

Τὰ εἰς θω παραληγόμενα φύσει μακρᾷ, χωρὶς τῶν διὰ τοῦ ῑ, εἰ μὴ ὄνομα προκατάρχοι, βαρύνεται, πείθω, πλώθω. σεσημείωται τὸ ὤθω. τὸ μέντοι μυθῶ καὶ ἀπειθῶ περισπῶνται, ὅτι μῦθος καὶ ἀπειθεία [75]).

Τὰ εἰς θω δισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν μετὰ βραχείας καὶ τοῦ ē μὴ [76]), περισπᾶται, τιθῶ, ποθῶ, μαθῶ, ἐξ οὗ τὸ μαθήσω. τὸ μέντοι σχέθω βαρύτονον ἔχον τὸ ē. σεσημείωται τὸ ὤθω τὸ φροντίζω βαρυνόμενον.

---

74) ἀηρέθω pro ἀκυρέθω.
75) ἀπειθής.
76) καὶ μὴ τοῦ ē.

Τὰ εἰς θω, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ὑπεσταλμένης τῆς ερ, περισπᾶται, πτορθῶ, ἀνθῶ, περθῶ, ὀρθῶ. σεσημείωται τὸ ἄλθω. τὸ δὲ πέρθω βαρύνεται ὡς ἔχον ερ.

Τὰ εἰς τω δισύλλαβα μὴ κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ σ περισπᾶται, ζητῶ, κροτῶ, πατῶ, στρατῶ τὸ στρατοπεδεύομαι, κοτῶ τὸ ὀργίζομαι, βροντῶ. τὰ μέντοι βαρύτονα σπάνια, καὶ μὴ ἐνεργητικῶς λεγόμενα, πέτω πέταμαι, λίτω λίτομαι. τὸ δὲ ἀνύτω ἀπὸ τοῦ ἀνύω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ.

Τὰ εἰς ζω βαρύνεται, εἰ δέ τι περισπᾶται, τοῦτο βαρύτονον ὤφθη. εἰ δὲ μόνως περιεσπάσθη, προϋπῆρξεν αὐτῷ ὄνομα, οὗ τὸ τέλος εἰς ω τραπέν, ἰσοσύλλαβον ῥῆμα ἀπετέλεσε. καὶ βαρύνεται μὲν ταῦτα, βάζω, βιβάζω, λάζω τὸ λαμβάνω, στάζω, φράζω, τράζω, πιέζω. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ περισπωμένου. τὸ δὲ τραπεζῶ περισπᾶται, ὅτι τράπεζα, ῥιζῶ ῥίζα, ῥοιζῶ ῥοῖζος, φυζῶ φύζα.

Τὰ διὰ δύο σσ βαρύνεται· εἰ δέ τι περιεσπάσθη, τοῦτο παρ' ὄνομα ἐγένετο· πάσσω, πλάσσω, πίσσω, φρίσσω, τινάσσω, ἐλίσσω. τὰ δὲ ἀπὸ ὀνομάτων περισπᾶται, θάλασσα θαλασσῶ, ἧσσων ἡσσῶ, κρείσσων κρεισσῶ, κισσὸς κισσῶ, λύσσα λυσσῶ.

Τὰ εἰς σω ἀπὸ ἐνεστῶτος, ὁπότε μὴ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα μετήχθη, ποιητικῶς δὲ περισπᾶται, ἰαῶ, νοσῶ, μασσῶ.

Τὰ εἰς λλω βαρύνονται, εἰ μὴ ἀπὸ ὀνόματος εἴη, βάλλω, θάλλω, κάλλω, φάλλω, τίλλω, ποικίλλω. τὸ δὲ κυλλῶ περισπᾶται, ὅτι κυλλός· καὶ τὸ μεταλλῶ, ὅτι μέταλλος.

Τὰ εἰς λω παραληγόμενα τῇ ου διφθόγγῳ σπάνιά εἰσι. βόλω, ὅθεν τὸ βούλομαι, βαρύνεται. τὸ δὲ οὐλῶ περισπᾶται, ὅτι οὐλή. καὶ τὸ δουλῶ, ὅτι δοῦλος.

Τὰ εἰς λω δισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ε καταλήγουσαν, βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ μέσου, χωρὶς εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη, κέλω, πέλω, θέλω. τὸ μέντοι ἑλῶ περισπᾶται, ὅτι ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο. τὸ δὲ τελῶ ἔχει τὸ τέλος ὄνομα.

Τὰ εἰς λω ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν ἢ φωνήεντα λήγουσαν περισπᾶται, ὑπεσταλμένων τῶν ἐχόντων τὴν ου δίφθογγον ἢ τὸ ε ἐν δισυλλάβῳ, καλῶ, χαλῶ, ζηλῶ, θηλῶ, αὐλῶ, πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, πωλῶ, ἀπειλῶ, βουκολῶ, ἀμελῶ, ὠφελῶ. σεσημείωται τὸ θέλω καὶ ὀφείλω.

Τὰ εἰς λω μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου περισπᾶται· εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο πάθος ἔχει ἐξ ἐντελεστέρου τοῦ εἰς ῶ λήγοντος καθαρεύοντος· ἁπλῶ, διπλῶ, τριπλῶ, πιμπλῶ, κυκλῶ, ἀντλῶ. ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια περισπῶνται. τὸ μέντοι ὄφλω βαρύνεται ἐκ τοῦ ὀφείλω, ὥςπερ καὶ τὸ κέλω, κέκλω, καὶ μέλω, μέλπω.

Τὰ εἰς μω ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων ἀρ-

χόμενα παραληγόμενα τῷ ε̄ βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη, τρέμω, νέμω, καὶ νεμῶ, ὅθεν νενέμηκα, δέμω, τέμω, γέμω, τρέμω τὸ ἠχῶ, βρέμω τὸ κτυπῶ. σεσημείωται τὸ τρεμῶ περισπώμενον, ὁμοίως καὶ τὸ ἀτρεμῶ. τὸ δὲ ἐμῶ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς μω μὴ παραληγόμενα τῷ ε̄ περισπᾶται, κομῶ, δαμῶ, γαμῶ, θυμῶ καὶ θυμοῦμαι, μιμῶ καὶ μιμοῦμαι, χραισμῶ, κοσμῶ, κοιμῶ καὶ κοιμῶμαι, οἰμῶ τὸ ὁρμῶ.

Τὰ εἰς νω δισύλλαβα μὴ κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν περισπᾶται, κιρνῶ, πιλνῶ, πορνῶ, ἀρνῶ ἀρνοῦμαι.

Τὰ εἰς νω δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς δίχρονον συνεστηλμένον καταλήγουσαν, ἢ συμφώνου ἢ συμφώνων μὴ ἀντιστοίχων, περισπᾶται, χωρὶς εἰ μὴ κατ' ἐπένθεσιν εἴη τοῦ ν γινόμενον, κυνῶ καὶ ἐν συνθέσει προσκυνῶ, πλανῶ, σινῶ τὸ βλάπτω. τὸ δὲ τιῶ τίνω κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ν, οὗ τὸ δίχρονον ποτὲ μὲν συστέλλει, ποτὲ δὲ ἐκτείνει. τὸ δὲ φθίνω καὶ φθάνω ἀπὸ ἀντιστοίχων ἤτοι ἰσοστοίχων. τὸ δὲ ἄνω ἀντὶ ἀνύω ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς νω παραληγόμενα τῷ ε̄, εἰ προκατάρχοι ὄνομα, ἐξ οὗ γέγονε, φρενὸς φρενῶ, ἑνὸς ἑνῶ, ξένος ξενῶ, ἀσθενὴς ἀσθενῶ, σθένος σθενῶ, στενὸς στενῶ. τὸ γὰρ τένω οὐκ ἔχει ὄνομα οὔτε τὸ μένω.

Τὰ εἰς νω παραληγόμενα τῷ ο περισπᾶται, φθορῶ, δονῶ, πονῶ, κλονῶ, ὀνῶ τὸ ὠφελῶ, φρονῶ, δουλῶ.

Τὰ εἰς νω παραληγόμενα φύσει μακρῷ φωνήεντι, ὁπότε μὲν [77]) εἴη κατ' αἰολίδα διάλεκτον, περισπᾶται, σκηνῶ, θρηνῶ, σφηνῶ, φωνῶ, ὠνῶ καὶ ὠνοῦμαι, κοινωνῶ. τὸ πάνω βαρύνεται ὡς ἴδιον αἰολικόν.

Τὰ εἰς νω δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ει διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ παρ' ὄνομα εἴη, τείνω, γείνω, κτείνω. τὸ δεινῶ περισπᾶται, ὅτι δεινός, καὶ τὸ πεινῶ, ὅτι πεῖνα.

Τὰ εἰς νω δισύλλαβα παραληγόμενα ι ἐκτεταμένῳ βαρύνεται, εἰ μὴ καταρχοιτο ὄνομα, κρίνω, πίνω, κλίνω, σίνω. τὸ δὲ ῥινῶ παρὰ τὴν ῥίνην. τούτοις ὅμοιον καὶ τὸ κοινῶ.

Τὰ εἰς νω παραληγόμενα υ μακρῷ βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα, δύνω, θύνω, πλύνω, φύνω, μηκύνω, πλατύνω, ταχύνω. σεσημείωται τὸ ὑνῶ περισπώμενον. τὸ δὲ ξυνῶ ἔχει τὸ ξυνός. καὶ τὸ ὀδυνῶ ἔχει τὸ ὀδύνη, καὶ τὸ ῡ βραχύ.

Τὰ διὰ τοῦ αινω βαρύνεται· ἃ δὲ περισπῶνται, ὀλίγα εἰσὶ, καὶ παρ' ὄνομα γεγόνασι, φαίνω φαίνομαι, μαίνω μαίνομαι, ῥαίνω, μιαίνω. τὸ μέντοι αἰνῶ περισπώμενον ἔχει τὸ αἶνος, ὥσπερ καὶ τὸ κελαινῶ τὸ κελαινὸς, καὶ τὸ τριαινῶ τὸ τρίαινα.

---

77) μὴ pro μὲν.

Τὰ εἰς νω παραληγόμενα διφθόγγῳ, μὴ τῇ αι ἢ ει, περισπᾶται, ἐρευνῶ, θοινῶ, χαυνῶ, κοινῶ, οἰνῶ, χωρὶς τοῦ ἐλαύνω.

Τὰ εἰς νω ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ει διφθόγγῳ ἢ μακρῷ τῷ ι βαρύνεται, εἴνω, ὀρίνω [78]). τὸ δὲ χαλινῶ περισπᾶται, ὅτι ἔχει τὸ χαλινὸς, ὥσπερ καὶ τὸ ταπεινῶ τὸ ταπεινός.

Τὰ εἰς νω μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου περισπᾶται, ὑπνῶ, πυκνῶ, ἰκνῶ καὶ ἰκνοῦμαι, τεχνῶ τεχνῶμαι, σκιδνῶ, ἰδνῶ. σεσημείωται τὸ δάκνω βαρύτονον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δαγκάνω γέγονε κατὰ συγκοπήν. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ ν τὸ μ βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ δύο συμφώνων ἄρχοιτο, ἢ ὄνομα προκατάρχοι, μίμνω, κάμνω, τέμνω. τὸ δὲ κριμνῶ περισπᾶται, ὅτι ἀπὸ δύο συμφώνων ἤρξατο.

Τὰ διὰ τρῦ ανω ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, ὁπότε παρῆκται ἀπὸ ῥήματος. αὐτὴ δὲ ἡ διὰ τρῦ ἄνω παραγωγὴ οὐκ ἔχει κατάρχον τὸ ι ἐκτεταμένον διὰ τὸ ἴσχω, ἢ τὴν ει δίφθογγον διὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω, καὶ δικάνω. βαρύνεται δὲ ταῦτα, λείπω λιμπάνω, λήβω λαμβάνω, μήθω μανθάνω, δήκω δαγκάνω, φεύγω φυγγάνω, οἴδω οἰδάνω. περισπῶνται δὲ τὰ διπλασιασμὸν πάσχοντα, γαγγανῶ τὸ ταράσσω, ἢ ὁπότε ἀπὸ ὀνόματος ἐγένετο, κυρκάνη κυρκανῶ, τὸ θορυβῶ, δαπάνη δαπανῶ,

78) εἴνω, ὠδίνω, ὀρίνω.

μηχανὴ μηχανῶ, στέφανος στεφανῶ, λίβανος λιβανῶ, μέλανος μελανῶ. τούτοις ὅμοιον καὶ τὸ παμφανῶ.

Τὰ εἰς ρω παραληγόμενα φωνήεντι ᾱ ῆ ῑ ὴ ῶ περισπᾶται, κηρῶ, πληρῶ, γηρῶ, τηρῶ, ὡρῶ τὸ φυλάττω, τιμωρῶ. σεσημείωται τὸ ἄρω βαρύτονον, τὸ ἁρμόζω, ἢ τὸ λαμβάνω καὶ ἀποφέρομαι.

Τὰ εἰς ρω παραληγόμενα τῷ ε̄ καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. καὶ περισπᾶται μέν, ὁπότε ἔχει πλησιάζον φιλὸν τὸ ε̄, κερῶ τὸ κιρνῶ, περῶ, πτερῶ, στερῶ· μὴ οὕτως δὲ ἔχοντα, βαρύνεται, φέρω, φέρω. τὸ ἐρῶ περισπᾶται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον.

Τὰ εἰς ρω, μὴ ὄντος πρὸ τοῦ ρ̄ συμφώνου, εἰ παραλήγοιτο τῷ ο̄ μόνῳ ἢ μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, περισπᾶται, ἀγορῶ, ἀφορῶ, εὐπορῶ, ἀπορῶ, καρποφορῶ, ἱστορῶ, ἐπικουρῶ, ἀμοιρῶ.

Τὰ διὰ τοῦ αιρω βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη, μαρμαίρω, καρκαίρω, σπαίρω καὶ ἀσπαίρω, αἴρω τὸ κουφίζω, ἐξ οὗ τὸ ἐπαίρω. τὸ δὲ σφαιρῶ ἔχει τὸ σφαῖρα, καὶ ἑταιρῶ τὸ ἑταῖρος.

Τὰ διὰ τοῦ ειρω βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη, μείρω τὸ μερίζω, τείρω, φθείρω, εἴρω, σπείρω, πείρω, ἐγείρω, οἰκτείρω. τὸ δὲ πειρῶ, ὅτι πεῖρα, καὶ τὸ χειρῶ, ὅτι χείρ.

Τὰ διὰ τοῦ υρω ἐκτεταμένον τὸ ῡ ἔχοντα

βαρύνεται, σφύρω, πτύρω, φύρω, καὶ φυρῶ περισπώμενον, μορμύρω, πλημμύρω, ὀθύρω, ἐξ οὗ τὸ ὀθύρομαι, ὀλοφύρω, ἐξ οὗ τὸ ὀλοφύρομαι. τὰ μέντοι ἔχοντα συνεσταλμένον τὸ ῡ περισπᾶται, μαρτυρῶ, ἀργυρῶ, πυρῶ, ξυρῶ, κυρῶ τὸ τυγχάνω, οὗ τὸ υ ἐκτέταται.

Τὰ εἰς ρω παραληγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ ῡ περισπᾶται, ἀμαυρῶ, εὑρῶ, ἐπικουρῶ, οἰκουρῶ.

Τὰ εἰς ρω ἔχοντα ἐπιπλοκὴν συμφώνου, ὁπότε μὴ συγκοπὴν ἐμφαίνοι, περισπᾶται, μετρῶ, γεωμετρῶ, ἱδρῶ, κοπρῶ, πιμπρῶ, ποδαιρῶ (sic) [79], λυτρῶ, ἐξ οὗ τὸ λυτροῦμαι. τὸ δὲ ἔγρω κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ἐγείρω.

Τὰ διὰ τοῦ αιω βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ἀπὸ ὀνόματος, ῥαίω τὸ φθείρω, πταίω, ναίω, παίω, δαίω, παλαίω, κλαίω, λιλαίω, ὅθεν τὸ λιλαίομαι. τὸ δὲ ἑδραιῶ ἔχει τὸ ἑδραῖος, καὶ τὸ δικαιῶ τὸ δίκαιον (sic), καὶ βεβαιῶ τὸ βέβαιος, καὶ τὸ παλαιῶ τὸ παλαιὸς, καὶ περαιῶ τὸ πέρας, καὶ μαιῶ τὸ ζητῶ τὸ μαῖα, καὶ ματαιῶ τὸ μάταιος.

Τὰ εἰς ω καθαρὰ παραληγόμενα τῇ διὰ ῡ διφθόγγῳ βαρύνεται, ψαύω, θαύω, ἀπολαύω, σαύω, τὸ βοῶ, δεύω, τοξεύω, ἱξεύω, λιτανεύω.

Τὰ εἰς ω καθαρὸν παραληγόμενα τῷ α βαρύνεται, ὁπότε πλησιάζουσι τοῖς διὰ τοῦ αυω, χραύω χράω, φαύω φάω. περισπῶνται δὲ μὴ οὗ-

79) ποδαγρῶ.

τως ἔχοντα, δαῶ δαήσω, σαῶ σαήσω, ἀλαῶ. τὸ δὲ βοάω καὶ γελάω καὶ πεινάω βαρύνεται, καὶ τἆλλα ὡς ἐντέλειαι τῶν περισπωμένων.

Τὰ εἰς ω̄ καθαρὸν παραληγόμενα ε̄ βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα, ἢ ἀπὸ βαρυτόνου μεταισταίη εἰς βαρύτονον, δέω, ξέω, θέω, πνέω, πλέω, ῥέω, ποιέω, νοέω, τελέω. σεσημείωται τὸ ἐῶ περισπώμενον. τὸ δὲ θεῶ, ὅθεν τὸ θεῶμαι, ἔχει τὸ θέα, καὶ τὸ νεῶ τὸ νέος. καὶ τοῦτο δεῶ δεήσω ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου δέω γέγονε.

Τὰ εἰς ω καθαρὸν παραληγόμενα τῇ εῑ διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μὴ ὄνομα ἔχοι, σείω, βρωσείω, ὀψείω, κιχείω, τελείω. τὸ μέντοι μειῶ ἔχει τὸ μεῖος, καὶ τὸ τελειῶ τὸ τέλειος, καὶ τὸ ἀρειῶ τὸ ἀρείων, καὶ τὸ ἀχρειῶ τὸ ἀχρεῖος.

Τὰ εἰς ω̄ καθαρὸν ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ῑ βραχεῖ περισπᾶται, μειδιῶ, κοπιῶ, ἀξιῶ, ἐρυθριῶ, ἀγωνιῶ. τὸ δὲ ἐσθίω καὶ αἴω βαρύνονται. τὸ δὲ διδίω καὶ κικίω δεδιπλασίασται ἀπὸ τοῦ δίω καὶ κίω. τὸ δὲ μαστίω ἀπὸ τοῦ μαστίζω. σπάνια δέ εἰσι τὰ δισύλλαβα κατὰ συστολὴν τοῦ ῑ, ὡς καὶ τὸ δίω καὶ τὸ διῶ τὸ διώκω, ἴω καὶ ἰῶ τὸ πορεύομαι, καὶ τίω τὸ τιμῶ. τὸ δὲ βιῶ, οἷς, οἱ, τὸ ζῶ, βιῶ δὲ, βιᾷς, βιᾷ, τὸ βιάζω.

Τὰ εἰς ω̄ καθαρὸν ἔχοντα ῑ ἐκτεταμένον βαρύνεται, εἰ μὴ ὄνομα ἔχοι, ψίω τὸ ἐμβρωματίζω, λίω, δηρίω, μητίω, κονίω, μηνίω, ὃ διαφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. τὸ δὲ ἰῶ ἰῶμαι ἴος, κριῶ κριός, ἀνιῶ ἀνία.

Τὰ εἰς ω *καθαρὸν παραληγόμενα τῷ* ο *μόνῳ περισπᾶται, νοῶ, βοῶ, γοῶ, θροῶ, ποῶ, μακκοῶ τὸ μωραίνω. αἱ μέντοι ἐντέλειαι τῶν περισπωμένων βαρύνονται, χρυσόω, στεφανόω.*

Τὰ εἰς ω *καθαρὸν παραληγόμενα τῇ διφθόγγῳ* [80]) *περισπᾶται, εἰ μὴ διάστασις γένοιτο τοῦ* ι, *ποιῶ, οἰῶ τὸ μονῶ, ἀλλοιῶ τὸ τύπτω, ἀλλοίω τὸ μεταποιῶ, ἑταιροιῶ. τὸ δὲ οἴω οἴομαι, οἴω γίνεται. ὁ δὲ οἴω ἐνεστὼς τοῦ οἴσω μέλλοντος οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει.*

Τὰ διὰ τοῦ υω *δισύλλαβα βαρύνεται καὶ περισπᾶται. περισπᾶται μέν, ὅσα ἔχει ὄνομα, ἢ κατ' ἐναλλαγὴν γέγονε, δυῶ, θυῶ τὸ θυμιῶ, ὄθεν θύος, μυῶ, καὶ μύω βαρύτονον, κυῶ ἀττικὸν ἐκ τοῦ κύω. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα βαρύνεται, δύω, ἐξ οὗ τὸ δύνω, θύω, ἐξ οὗ τὸ θύνω, λύω, μύω, νύω, ξύω.*

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ υω *ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἔχοι ὄνομα, ἀλύω, ἀρτύω, πληθύω, κωλύω, ζευγνύω, ὀμνύω, ὀρνύω, σβεννύω. τὸ δὲ ἰχθυῶ ἔχει τὸ ἰχθύς, καὶ τὸ ἐγγυῶ τὸ ἐγγύη, καὶ τὸ βοτρυῶ τὸ βότρυς.*

Τὰ εἰς ω *καθαρὸν παραληγόμενον τῇ* υι *βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἴη, ἀλυίω, ἀρπυίω. τὸ δὲ γυιῶ περισπᾶται.*

Τὰ εἰς ω *καθαρὸν παραληγόμενα τῷ* ω *βαρύνεται, ζώω, πλώω, σώω, χωρὶς τοῦ κωλῳῶ, ὅπερ*

80) *τῇ* οι *διφθόγγῳ.*

ἀπὸ τοῦ κολοιὸς γέγονε, καὶ ἔχει τὸ ῑ προσγεγραμμένον.

Τὰ εἰς ξω καὶ ψω περισπᾶται, διψῶ, γυψῶ, κενοδοξῶ, φιλοδοξῶ, ἀδοξῶ, αὐξῶ. τὸ γὰρ αὔξω καὶ ἀλέξω καὶ ἔψω [81]) ἀττικῶς βαρύνονται.

Περὶ τόνου τῶν μελλόντων.

Οἱ εἰς ω μέλλοντες κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, ἐὰν μὲν ἔχωσι πρὸ τοῦ ω τὸ ξ ἢ τὸ ψ ἢ τὸ σ, βαρύνονται, λέξω, πλέξω, τύψω, γράψω, ποιήσω, νοήσω. ἐὰν δὲ μηδὲν ἔχωσι τούτων πρὸ τοῦ ω, περισπᾶται, σπερῶ, φθερῶ, πλυνῶ, κτενῶ, τιλῶ. πρόσκειται διὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, ἐπειδὴ τὸ ποιήσω ποιησῶ οἱ δωριεῖς λέγουσι, καὶ τὸ λέξω λεξῶ.

Τὰ εἰς ω λήγοντα δεύτερα πρόσωπα προστατικὰ (sic) ὁμοτονεῖ τοῖς ἰδίοις ὁριστικοῖς, νικῶ ἐγὼ, νικᾷ σὺ, κρεμῶ ἐγὼ, κρεμᾷ σύ. τὰ μέντοι τρίτα εἰς τω εἰς θω βαρύνεται, λεγέτω, ποιείτω, τυπτέσθω, λελέχθω.

Τὰ εἰς ω πρῶτα (sic) πρόσωπα τῶν εὐκτικῶν περισπῶνται μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ῑ, βοάοι βοῷ, τρυπάοι τρυπῷ.

Τὰ εἰς ω ὑποτακτικὰ μονοσύλλαβα μὲν ὄντα περισπῶνται, ἐὰν δῶ, ἐὰν βῶ, ἐὰν στῶ, ἐὰν σχῶ. ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβὴν βαρύνεται καὶ περισπᾶ-

81) ἔψω.

ται. καὶ περισπῶνται μὲν, ἡνίκα ἔχωσι τὴν μετοχὴν εἰς εις μετ' ὀξείας τάσεως, καὶ διὰ τοῦ ντ κλινομένην, τυφθεὶς τυφθέντος, ἐὰν τυφθῶ, τυπεὶς τυπέντος, ἐὰν τυπῶ, τιθεὶς τιθέντος, ἐὰν τιθῶ· ἢ ἡνίκα ὦσιν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τῶν συνῃρημένων, ἐὰν ποιῶ, ἐὰν βοῶ, ἐὰν χρυσῶ. ἡνίκα δὲ μὴ ὦσι τοιαῦτα, βαρύνονται, ἔφαγον, ἐὰν φάγω, εἶπον, ἐὰν εἴπω, τέτυφα, ἐὰν τετύφω, τέτυπα, ἐὰν τετύπω. σεσημείωται τὸ ἐὰν εἰδῶ, οὗ ἡ μετοχὴ ὁ εἰδὼς τοῦ εἰδότος, εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδέω.

Τὰ εἰς ω ὑποτακτικὰ τῶν ἀορίστων παθητικῶν περισπῶνται, ἐὰν ληφθῶ, ἐὰν τυφθῶ. τότε γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν περισπῶνται, ὅτε ἔχουσιν ἀπαρέμφατον εἰς ναι, ὡς τὸ ἐὰν νυγῶ, νυγῆναι, ἡ μετοχὴ εἰς εις, ὁ νυγείς· καὶ τὸ εὐκτικὸν εἰς ην καθαρὸν, νυγείην. ὁμοίως ἐὰν δαρῶ, δαρείην. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ἔχει [82]), βαρύνεται, ἐὰν δράμω, δραμεῖν καὶ δράμοιμι, ἐὰν φύγω, φυγεῖν καὶ φύγοιμι.

Τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν ὁριστικῶν ὁμοτονεῖ τοῖς πρώτοις, ἐὰν ἰσοσυλλαβῇ, λείπω, λείπεις, λείπει, ποιῶ, ποιεῖς, ποιεῖ. τὸ δὲ πνεῖ καὶ ῥεῖ καὶ πλεῖ οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ. οὕτω καὶ ἐπὶ μέλλοντος, νοήσω νοήσεις νοήσει, καὶ ἐπὶ ὑποτακτικὸν (sic), ἐὰν λέγω, ἐὰν λέγῃς, λέγῃ, ἐὰν βοῶ, βοᾷς, βοᾷ [83]).

82) ἔχῃ.
83) βοᾷς, βοᾷ.

Περὶ παντὸς ῥήματος, τῶν εἰς μι. Βιβλίον ιζ.

Τὰ εἰς μι λήγοντα ὁριστικὰ ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, καὶ τὰ τρίτα ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις πρώτοις, τίθημι, τίθης, τίθησι, δίδωμι, δίδως, δίδωσι, φημὶ, φὴς, φησὶ, εἰμὶ, εἶς, εἰ, ἐστί.

Τὰ εἰς μι εὐκτικὰ ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, τύπτοιμι, τύποιμι, ποιοῖμι, χρυσοῖμι, βοῷμι.

Τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν εἰς μι εὐκτικῶν ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις πρώτοις, τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι, ποιοῖμι ποιοῖς ποιοῖ, βοῷμι βοῷς βοῷ.

Πᾶς παρακείμενος ὁριστικὸς εἰς α λήγων ὑπερδισύλλαβος ἁπλοῦς προπαροξύνεται, τέτυφα, πεποίηκα. ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος, ἔτυψα, ἐποίησα. τὸ δὲ ἦψα καὶ οἶδα δισύλλαβα, καὶ τὸ συνῆψα σύνθετον. τὸ δὲ ἐφοίτα ἀπὸ τοῦ ἐφοίτας τὸ α μακρόν.

Τὰ εἰς θα ἐν δευτέροις προσώποις ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, λάβησθα, ἔφησθα, οἶδασθα. τὰ μέντοι δισύλλαβα προπερισπᾶται, φῆσθα, ἦσθα.

Καὶ τὰ εἰς θα δὲ πρῶτα πρόσωπα προπαροξύνονται, τυπτόμεθα, νικώμεθα, χρυσούμεθα.

Πᾶν ῥῆμα εἰς ν μακροκατάληκτον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἔχειν[84]) τὴν ὀξεῖαν,

84) ἔχει.

ἐνόουν, ἐδείκνυν, ἔγνων, ἐγεγράφειν, νυγείην, διδοίμην, ἐτυπέτην, ἔστων. τὸ δὲ ἐχρῆν καὶ ἦν περισπᾶται.

Πᾶν πρόσωπον ὁριστικὸν, εἴτε ἐνικὸν, εἴτε πληθυντικὸν, ἁπλοῦν, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται, ἔγραφον ἐγὼ καὶ ἔγραφον ἐκεῖνοι, ἔτυπον ἐγὼ καὶ ἔτυπον ἐκεῖνοι. τὸ δὲ εἶχον, ἐξ οὗ τὸ κατεῖχον, καὶ ἄλλα περισπᾶται, ὡς δισύλλαβον. τὰ γὰρ δισύλλαβα ἢ προπερισπῶνται ἢ παροξύνονται κατὰ τοὺς κανόνας· μακρᾶς γὰρ οὔσης τῆς προπαραληγούσης, προπερισπῶνται, ἦλθον, εὗρον, εἶχον, εἶδον, καὶ τ' ἄλλα· βραχείας δὲ τῆς παραληγούσης, παροξύνονται, ἴδον, ἔσχον.

Τὰ εἰς ον̄ προστακτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνονται, ἄκουσον, νόησον, φίλησον· δισύλλαβα δὲ ὄντα παροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται κατὰ τοὺς κανόνας, νεῖμον, κρῖνον, εἶπον ἀντὶ τοῦ εἰπὲ, τύψον, λέξον, γράψον.

Πᾶν δεύτερον πρόσωπον εἰς σ̄ λῆγον παρῳχημένου χρόνου ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λήγοντος ἢ εἰς ην̄ ἢ εἰς α̅ ὁμοτονεῖ τῷ πρώτῳ, ἐνύγην ἐνύγης, ἐδάρην ἐδάρης, τέτυφα τέτυφας, ἔτυψα ἔτυψας, ἔτυπον ἔτυπες. ἔτι καὶ τὰ τρίτα ὁμοτονεῖ τοῖς δευτέροις, ἔλαβες ἔλαβεν, ἔτυψας ἔτυψεν.

Περὶ τόνου τῶν παθητικῶν.

Τὰ εἰς μαι̅ ὁριστικὰ προπαροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται. τὰ μὲν οὖν βραχεῖα παραληγό-

μενα προπαροξύνονται, λέγομαι, ἵσταμαι, δίδομαι. τὰ δὲ φύσει μακρὰ, ἁπλᾶ ὄντα, προπερισπῶνται, κεῖμαι, εἶμαι, ποιοῦμαι, γελῶμαι, ὑπεσταλμένων τῶν τῆς αἰολίδος διαλέκτου, ἀκάχημαι γὰρ καὶ ἀλάλημαι, καὶ τοῦ παρακειμένου. οὗτος δὲ προπαροξύνεται, ὁμότονος ὢν τῷ ἰδίῳ ἐνεργητικῷ, νενόηκα νενόημαι, πεποίηκα πεποίημαι. τὸ δὲ κατάκειμαι καὶ κάθημαι προπαροξύνει σύνθετα ὄντα.

Τὰ εἰς ται τρίτα ὁμοφωνεῖ τοῖς εἰς μαι πρώτοις, τύπτομαι τύπτεται, πεποίημαι πεποίηται, ποιοῦμαι ποιεῖται, οἶομαι καὶ οἶμαι οἴεται.

Τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν εἰς μαι ἰσοσυλλαβοῦνται μὲν τοῖς πρώτοις καὶ ὁμοτονεῖ αὐτοῖς, τίθεμαι τίθεσαι, δίδομαι δίδοσαι, πεποίημαι πεποίησαι. ἐνδέοντα δὲ μιᾷ συλλαβῇ, ἀπὸ μὲν προπαροξυτόνων ὄντα, προπαροξύνονται (sic) [85], τύπτομαι τύπτῃ, γράφομαι γράφῃ· ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπᾶται, βοῶμαι βοᾷ, ποιοῦμαι ποιῇ.

Τὰ εἰς μαι ὑποτακτικὰ προπερισπῶνται μὲν ἀπὸ περισπωμένων ὄντα, ἐὰν νοῶ, ἐὰν νοῶμαι, ἐὰν φιλῶ, ἐὰν φιλῶμαι· καὶ ὅταν ὦσι παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου, ἐὰν πεποιῶμαι, ἐὰν μεμνῶμαι. βαρύνονται δὲ ἀπὸ βαρυτόνων ὄντα, ἐὰν τύπτω, ἐὰν τύπτωμαι, ἐὰν τύπω, ἐὰν τύπωμαι.

85) προπαροξύνονται.

Ζήτησιν δὲ ἔχουσι τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου τοῦ ἀπὸ τῶν εἰς μι, πότε προπαροξύνονται καὶ πότε προπερισπῶνται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι, εἰ μὲν ἔχωσι τὸ ἐνεργητικὸν ὁριστικὸν ἐν χρήσει, προπερισπῶνται, τίθημι, ἐὰν τιθῶμαι, ἵστημι, ἐὰν ἱστῶμαι, δίδωμι, ἐὰν διδῶμαι. εἰ δὲ μὴ ἔχωσι τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει, προπαροξύνεται, δύναμαι, ἐὰν δύνωμαι· τὸ γὰρ δύημι οὐκ ἐν χρήσει· ἐπίσταμαι, ἐὰν ἐπίστωμαι.

Τὰ δεύτερα τῶν εἰς μι προστακτικῶν βαρύνεται, ὁπότε προπαροξύνονται κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὑπάρχον, ἐτίθεσο, ἐδίδοσο, πεποίησο, ἔκεισο. τὸ δὲ ἧσο προπερισπᾶται ὡς δισύλλαβον. εἰ δὲ μακρᾷ λήγουσιν, ἀορίστου μὲν ὄντα παροξύνονται, ἐγράψω, ἐποιήσω, ἐγένου, ἐλάβου· παρατατικοῦ δὲ ὄντα ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων βαρύνονται, ἐλεγόμην ἐλέγου. εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων ῥημάτων, περισπῶνται, ἐποιούμην ἐποιοῦ, ἐνικώμην ἐνικοῦ (sic).

Τῶν εἰς μι (sic)[86]) εὐκτικῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα εἰς ὃ καταλήγουσι, καὶ ἢ προπαροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται. προπερισπῶνται μὲν τὰ δισύλλαβα, σχοίμην σχοῖο, διοίμην διοῖο (sic). ἔτι καὶ ὧν τὰ ἐνεργητικὰ εἰς μι λήγουσι, νοοίμην νοοῖο, ποιοίμην ποιοῖο, διοίμην διοῖο, βοώμην βοῷο.

Ὁμοίως δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς μι

86) τῶν εἰς μηι.

ὁριστικά εἰσι καὶ ἔχουσι τὰ εὐκτικὰ μὲν ἐνεργετικὰ (sic) εἰς ην καθαρὸν, προπερισπῶνται, τίθημι, τιθείμην τιθεῖο· τιθείην γὰρ τὸ εὐκτικόν. τὸ δὲ δυναίμην δύναιο προπαροξύτονον διὰ τὸ μὴ ἔχειν δύνημι ἐν χρήσει, οὔτε δυνείην εὐκτικόν. προπερισπῶνται δὲ καὶ τὰ τοῦ παρακειμένου, δεδοίμην δεδοῖο, πεποιήμην πεποιοῖο (sic)[87]. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δεύτερα πρόσωπα εἰς ο λήγοντα προπαροξύνονται, τυπτοίμην τύπτοιο, λεγοίμην λέγοιο, τυψοίμην τύψοιο.

Τὰ εἰς το τρίτα τῶν εὐκτικῶν ὁμοτονεῖ τοῖς οἰκείοις δευτέροις, νοοῖο νοοῖτο, τύπτοιο τύπτοιτο.

Τὰ εἰς το τρίτα τῶν ὁριστικῶν ὑπερδισύλλαβα ὄντα τότε προπερισπῶνται. ὅτε δὲ τὰ ἑαυτῶν δεύτερα περισπῶνται, ἐνοοῦ ἐνοεῖτο. ὅτε δὲ τὰ δεύτερα μὴ περισπᾶται, τὰ τρίτα προπαροξύνεται, ἐδέξω ἐδέξατο, ἐγένου ἐγένετο. ἦτο δὲ καὶ ἦσο τὸ ἐκαθέζου, οὗ τὸ τρίτον ἦστο, πλεονασμῷ τοῦ σ ἐκ τοῦ ἦτο, προπερισπῶνται.

Πᾶν μονοσύλλαβον προστακτικὸν μακροκαταληκτούμενον περισπᾶται, θλᾶ, κλᾶ, ζῆ, τῆ, ἀντὶ τοῦ δέξαι. βραχυκατάληκτον δὲ ὀξύνεται, σπὲ, σχὲ, ἓς, ἀφ' οὗ τὸ ἄφες, δὸς, ὄφρες, τὸ φέρε.

Τὰ εἰς θι προστακτικὰ βαρύνονται, τύπηθι, δάρηθι, τύφθηθι καὶ τύφθητι, βῆθι, στῆθι, ἴσθι τὸ γίνωσκε. τὸ βαθὶ ὀξύτονον σεσημείωται.

87) πεποιῆο.

Πᾶν προστακτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὁμοιοκατάληκτον τῷ οἰκείῳ ὁριστικῷ καὶ ὁμότονόν ἐστιν αὐτῷ, ἔτυπτε τύπτε, ἐνόει νόει, ἐβόα βόα, ἐτύπτου τύπτου. τὸ δὲ λαβοῦ καὶ πιθοῦ παρὰ ἀττικοῖς περισπᾶται. ἔτι καὶ ἐλθέ, καὶ εἰπέ, καὶ εὑρέ, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς αι ὑπερδισύλλαβα προστακτικὰ προπαροξύνονται, ποίησαι, ἄσπασαι. τὸ δὲ λοῦσαι καὶ δέξαι καὶ κτῆσαι βαρύνονται ὡς δισύλλαβα.

Πᾶν ἀπαρέμφατον ἢ εἰς ν λήγει ἢ εἰς αι. Καὶ τὰ εἰς ν μακροκατάληκτα δύο ἔχει τόνους· ἢ γὰρ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. καὶ τὰ μὲν μονοσύλλαβα περισπῶνται, πλεῖν, ῥεῖν, ζῆν, δρᾶν· τὰ μέντοι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται. βαρύνεται μὲν τὰ ἀπὸ βαρυτόνων χρόνων ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, τύπτειν, τύψειν, ποιήσω ποιήσειν. τότε δὲ περισπᾶται, ὅτε καὶ τὰ ὁριστικὰ περισπῶνται, ποιῶ ποιεῖν, τυπῶ τυπεῖν, στελῶ στελεῖν, χρυσῶ χρυσοῦν.

Τὰ δὲ εἰς ν τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἄπλιτα περισπῶνται, ὥσπερ καὶ τὰ περισπώμενα, δραμεῖν, φαγεῖν, πιεῖν, ἐλθεῖν. τὸ δὲ πέφνειν σεσημείωται.

Τὰ δὲ εἰς αι λήγοντα ἀπαρέμφατα πάντα βαρύνεται, τύψαι, τυφθῆναι, τετύφθαι, τύπτεσθαι.

Πᾶν ῥῆμα ὀξύτονον ἐν τῇ συνθέσει ἀναδίδωσι τὸν τόνον. καὶ εἰ μὲν δισύλλαβον εἴη τὸ ἁπλοῦν, τὸ σύνθετον προπαροξύνεται, φημὶ σύμφημι, ἐστὶ σύνεστι, εὑρὲ ἔφευρε, τὸ γὰρ ἐφεῦρε ἐκ τοῦ εὗρε βαρυτόνου ἐγένετο, εἰπὲ κάτειπε. εἶδο

δὲ μονοσύλλαβον εἴη τὸ ἁπλοῦν, τὸ σύνθετον παροξύνεται, δὸς ἀπόδος, θὲς ἐπίθες. σεσημείωται τὸ προὲς τὸ ἄφες. σχὲς ἐπίσχες, σπὲς ἐνίσπες, χρὴ ἀπόχρη. τὲ γὰρ ἀποχρῆ ἀπὸ τοῦ χρῆ περισπωμένου ἐγένετο.

Τὰ εἰς ῶ μονοσύλλαβα ἐπὶ ἐνεστῶτος μετὰ προθέσεως συντεθειμένα τὴν περισπωμένην φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει, σμῶ περισμῶ, ἀθλῶ συναθλῶ, κλῶ συγκλῶ. πρόσκειται ἐπὶ ἐνεστῶτος διὰ τὸ σχῶ παράσχω· τοῦτο γὰρ δὴ δευτέρου ἀορίστου ἐστί. πρόσκειται μετὰ προθέσεως διὰ τὸ ἄζω τὸ ξηραίνω· τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ ᾱ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ζῶ.

Πᾶν ῥῆμα ὁριστικὸν εἰς ῶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει τὸν αὐτὸν τόνον, γράφω καταγράφω, βαίνω μεταβαίνω, φιλῶ καταφιλῶ, λέγω ἀλέγω. τὸ δὲ χειρογραφῶ καὶ καλαμογλυφῶ καὶ ἀσθενῶ καὶ εὐσεβῶ καὶ ἀπειθῶ οὐ φυλάττουσι τὸν τόνον· οὐ γὰρ ἀπὸ ῥημάτων συνετέθησαν.

Πᾶς παροξυνόμενος ὁριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος καὶ ἀπὸ φύσει μακρᾶς τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον καὶ ἐν τῇ συνθέσει, εἶχον κατεῖχον, ἦψα συνῆψα, εἶπον ἐξεῖπον, εὗρον ἐξεῦρον, πλὴν τοῦ εἶξεν ὑπάειξεν, εἶκον ἐπείκον. τὸ δὲ οἶδα σύνοιδα αἰολικόν· χαίρουσι γὰρ οἱ αἰολεῖς ἀναβιβάζειν τοὺς τόνους, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἄτρεὲς (sic) ἄτρευς. πρόσκειται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα διὰ τὸ σχὲς περίσχες, κεῖτο κατέκειτο. πρόσκειται ἀπὸ φύσει μακρᾶς διὰ τὸ ἶζε ἔφιζε. πρόσκειται ὁριστὸν διὰ τὸ εἰπὲ ἔξειπε, εὑρὲ ἔφευρε.

Ἔτι πᾶσα συλλαβὴ περισπωμένη φύσει μακρά ἐστι, καὶ οὐ θέσει οὔτε βραχεῖα.

Ἔτι πᾶσα λέξις ὀξύτονος ἐν τῇ συνεπείᾳ ποιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς τὴν βαρεῖαν χωρὶς τοῦ τίς, ὅπερ φυλάττει τὴν ὀξεῖαν, καὶ χωρὶς εἰ μήτιγ μὴ ἐπιφέροιτο, ἢ ἐγκλιτικόν ἐστι.

Ἔτι πᾶσα λέξις μὴ περισπωμένη ἢ ὀξυνομένη βαρύνεται.

Ἔτι ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα συνερχόμεναι εἰς συναίρεσιν περισπωμένην ἀποτελοῦσι, χωρὶς εἰ μὴ τονικὸν κωλύσῃ παράγγελμα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδελφιδέος ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδέος θυγατριδοῦς· ταῦτα γὰρ συναιρεθέντα οὐκ ὀξεῖαν, ἀλλὰ περισπώμένην ἔσχον.

Ἔτι ἡ ὀξεῖα καὶ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται, διομήδεος διομήδους, χωρὶς εἰ μὴ τονικὸν κωλύσῃ παράγγελμα.

Ἔτι δασυνομένου φωνήεντος ἐπιφερομένου, τὸ προηγούμενον ψιλὸν τρέπεται εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ, κατὰ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν. τὰ δὲ ἀνάπαλιν οὔ· εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον τραπῇ· τὸ γὰρ ἀπέχεσθαι αἰολικόν ἐστι.

Περὶ συνθέτων ῥημάτων.

Πᾶν ῥῆμα ὀξυνόμενον ἐν τῇ συνθέσει ἀναδίδωσι τὸν τόνον. καὶ εἰ μὲν δισύλλαβον εἴη τὸ ἁπλοῦν, τρίτην ἀπὸ τέλους ποιεῖ τὴν ὀξεῖαν ἐν τῇ συνθέσει· εἰ δὲ μονοσύλλαβον, πρὸ τέλους. τῶν μὲν οὖν δισυλλάβων καὶ ποιούντων τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν μαρτυρία τοιαύτη ἐστίν, φημὶ ἀπόφημι, εἰμὶ σύνειμι, ἐσμὲν σύνεσμεν, εἰπὲ

κάτειπε, ἐλθὲ ἄπελθε. τῶν μέντοι μονοσυλλάβων, θὲς ἐπίθες, δὸς ἀπόδος, σχὲς ἐπίσχες.

Τὰ εἰς ω̄ λήγοντα φυλακτικά εἰσι τοῦ αὐτοῦ τόνου ἐν τῇ συνθέσει, κλῶ κατακλῶ, ζῶ συζῶ.

Πᾶν ῥῆμα εἰς ω̄ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, εἴτ' ἐπ' ἄλλου χρόνου, ἐν τῇ συνθέσει τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, χωρὶς εἰ μὴ μέσον ὄνομα πίπτει, γράφω καταγράφω, βαίνω καταβαίνω.

Πᾶν εἰς μι ὑπερδισύλλαβον προπαροξύνεται, ὁμοίως καὶ τὰ ἀπὸ τούτων, τίθημι, τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, ἵστημι, ἵσταμαι, δίδωμι, δίδομαι, δίδοτε, δίδομεν, δίδοται.

Περὶ τόνου τῶν μετοχικῶν.

Πᾶσα μετοχὴ εἰς ων ἢ ἐνεστῶτος ἐστὶ καὶ παρατατικοῦ, ἢ δευτέρου ἀορίστου, ἢ μέλλοντος. αἱ μὲν οὖν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. καὶ τότε μὲν ἡ μετοχὴ βαρύνεται, ὅτε τὸ ῥῆμα βαρύνεται, τύπτων, ὅτι τύπτω, γράφω γράφων, γράψω γράψων, ποιήσω ποιήσων. τότε δὲ περισπᾶται, ὅτε τὸ ῥῆμα περισπᾶται, ποιῶ ποιῶν, βοῶ βοῶν, τυπῶ τυπῶν.

Αἱ δὲ εἰς ων τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται, λαβὼν, τυπὼν, φαγὼν, πλὴν τοῦ πέφνων βαρυνομένου. τὸ δὲ ἑκὼν ἠκολούθησε τοῖς προειρημένοις, ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ.

Αἱ εἰς ας τοῦ πρώτου ἀορίστου βαρύνονται, τύψας, ποιήσας, μεθ' ὧν καὶ ἡ ἴσας ἀπὸ τοῦ ἴσημι.

Αἱ δὲ εἰς ω̄ς τῶν παρακειμένων ὀξύνονται, τετυφὼς, τετυπὼς, ἑστὼς, βεβώς.

Πᾶσα μετοχὴ εἰς σ̄ λήγουσα ἀρσενικὴ μακροκατάληκτος ὀξύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν μετοχῶν τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ, περὶ οὗ εἶπομεν, τυφθεὶς, δαρεὶς, τυπεὶς, τιθεὶς, ἱστὰς, στὰς, φθὰς, διδοὺς, πηγνὺς, ὀλλὺς, ὀμνύς. πρόσκειται μακροκατάληκτος διὰ τὰς εἰς μενος μετοχάς· αὗται γὰρ πᾶσαι προπαροξύνονται, τυπτόμενος, τυψόμενος, τυψάμενος, τυπούμενος, πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου παροξυτονουμένων, τετύμμένος, πεπεποιημένος, εἰ μὴ καὶ αὗται πάθωσι· τότε γὰρ ἀναβιβάζουσι καὶ αὗται τὸν τόνον, μὴ οὖσαι ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ὅρκα, ὅρμαι, ὅρμενος [88]), ἥδω, ἥσω, ἧσμαι, ἥσμενος καὶ ἄσμενος. πρόσκειται ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς διὰ τὸ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἠκάχημαι, ἀκαχήμενος.

Αἱ εἰς η̄ λήγουσαι θηλυκαὶ παροξύνονται, τυπτομέννη, τετυμμένη.

Αἱ εἰς αι θηλυκαὶ προπαροξύνονται, ἢ περισπῶνται, καὶ προπερισπῶνται μὲν, ὅσαι ἀπὸ ὀξυτόνων εἰσὶν ἀρσενικῶν ἢ περισπωμένων, νοῶν νοοῦσα, εὐφρανῶν εὐφρανοῦσα, τυπεὶς τυπεῖσα, τετυφὼς τετυφυῖα. προπαροξύνονται δὲ, ὅσαι ἀπὸ βαρυτόνων εἰσὶν ἀρσενικῶν, λέγων λέγουσα, τύψων τύψουσα, ποιήσας ποιήσασα.

Αἱ οὐδέτεραι μετοχαὶ ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς, ὁ τύπτων τὸ τύπτον, ὁ ποιῶν τὸ

88) ὅρμενος.

ποιοῦν, ὁ λαβὼν τὸ λαβὸν, ὁ ποιήσας τὸ ποιῆσον (sic), εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν διὰ τὸν κανόνα.

Αἱ συντιθέμεναι μέτοχαὶ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ἐλθὼν ἀνελθὼν, βὰς ἀναβὰς, πατῶν περιπατῶν. εἰ δὲ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, οὐκέτι μένουσι μετοχαὶ, ἀλλ' ὀνόματα γίνονται, τλὰς ἄτλας, βὰς ἄβας, φὰς περίφας, χωρὶς τοῦ ἑκὼν καὶ ἀέκων.

Περὶ τόνου ἄρθρων, ἀντωνυμιῶν καὶ προθέσεων.

Βιβλίον ιή.

Αἱ εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν ἄρθρων ὀξύνονται, ὁ, τὸν, οἱ, τοὺς, ἡ, ἣν, τὴν, τὰ, ἅ. αἱ γενικαὶ καὶ δοτικαὶ περισπῶνται, τοῦ, τῷ, τοῖν, τοῖν, τῆς, τῇ, τοῦ, τῷ, τῶν, ταῖς, τοῖς. καὶ τὸ ὦ τῆς κλητικῆς περισπᾶται.

Περὶ τόνου ἀντωνυμιῶν.

Αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι μὴ οὖσαι μονοπρόσωποι, ἐνικαὶ μὲν οὖσαι ὀξύνονται, ἐγὼ, σὺ, οἷ, ἐμοὶ, σοὶ, οἱ, ἐμὲ, σὲ, ἕ· ὑπεσταλμένων τῶν γενικῶν καὶ δοτικῶν τοῦ τρίτου προσώπου, αὗται γὰρ περισπῶνται, νῶϊν, νῷν κατὰ συναίρεσιν, ὥσπερ καὶ τὸ σφῶϊν σφῷν, καὶ [89]) τῆς περισπωμένης φυλαττομένης. καὶ πάλιν νῶϊ, σφῶϊ. αὗται

89) καὶ abest.

δὲ πάσχουσιν ἀποκοπὴν καὶ ὀξύνονται, νῶ, σφω. τὸ γὰρ ἐν τοῖς θυϊκοῖς ῶ ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην, διὸ τῶ καλῶ, τῶ σοφῶ. πρόσκειται ὑπεσταλμένων τῶν τοῦ τρίτου προσώπου, ἐπειδὴ αὗται ὀξύνονται, σφῶϊ, σφῶϊν· πληθυντικαὶ δὲ οὖσαι περισπῶνται, ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν, ἡμῖν, ὑμῖν, ἡμᾶς, ὑμᾶς. ἡ σφὶν ὀξύνεται· συνεσταλμένον γὰρ ἔχει τὸ ι. τὴν σφᾶς οἱ μὲν ὀξύνουσι, οἱ δὲ περισπῶσι.

Αἱ μονοπρόσωποι μονοσύλλαβοι μὲν οὖσαι ὀξύνονται, μὶν καὶ νίν, ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβὴν οὖσαι καὶ μὴ ἔχουσαι τὴν διὰ τοῦ ι̅ ἐπέκτασιν βαρύνονται, οὗτος, ἐκεῖνος, ὁ δεῖνα, ὑπεσταλμένης τῆς αὐτὸς ὀξυτόνου, καὶ τῆς ὁ δεῖνα περισπωμένης. τὰ δὲ ἐπέκτασιν πάσχοντα ὀξύνεται, οὗτοσὶ, ἐκεινοσὶ, ὁδί. μονοπρόσωποι δὲ λέγονται ὡς μὴ ἔχουσαι δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα.

Αἱ παράγωγοι ἀντωνυμίαι, αἱ εἰς θεν̅ μὲν οὖσαι βαρύνονται, ἐμέθεν, σέθεν, ἕθεν· αἱ δὲ διὰ τοῦ δαπος̅ ἐκφερόμεναι ὀξύνονται, ἡμεδαπὸς, ὑμεδαπός.

Αἱ εἰς ος̅ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι διὰ τοῦ τερος̅ μὲν ἐκφερόμεναι προπαροξύνονται, νωΐτερος, σφωΐτερος, ὑμέτερος, ἡμέτερος, σφέτερος· μὴ διὰ τοῦ τερος̅ δὲ ὀξύνονται, ἐμὸς, σὸς, ἑός.

Περὶ τόνου τῶν προθέσεων.

Πᾶσα πρόθεσις ὀξύνεται δισύλλαβος, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ,

ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπὲρ, εἰ μὴ κατὰ ἀναστροφὴν παραλειφθῶσι· τότε γὰρ βαρύνονται; οἷον, ἄστυ κατὰ (sic) ξανθοῖο. εἰσὶ δὲ προθέσεις δέκα καὶ ὀκτώ. τούτων αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι δέκα, ἀνὰ, διὰ, ἀμφὶ, ἀντὶ, σὺν, ἔξ, εἰς, ἐν, πρὸς, πρό. ἐγκλινόμεναι δὲ καὶ ἀναστρεφόμεναι ὀκτὼ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ἀπὸ, ἐπὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Αἱ ὀρθοτονούμεναι.

Ἡ ἀνὰ ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει αἰτιατικῇ, ἀνὰ στρατόν. κατὰ δὲ ἀττικοὺς καὶ ἴωνας δοτικῇ, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, ἀντὶ σύν.

Ἡ διὰ ὀρθοτονουμένη οἰκείαις πτώσεσι, γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ, διὰ προμάχων, διὰ δρυμὰ πυκνά.

Ἡ ἀμφὶ ὀρθοτονουμένη οἰκείαις πτώσεσι, γενικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἀντὶ ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει, γενικῇ.

Ἡ σὺν καὶ ξὺν ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει, δοτικῇ.

Ἡ ἔξ καὶ ἐκ ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει, γενικῇ.

Ἡ εἰς καὶ ἐς ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει, αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ ἀττικῶς.

Ἡ πρὸς ὀρθοτονουμένη γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἐν ὀρθοτονουμένη οἰκείᾳ πτώσει, δοτικῇ, καὶ γενικῇ ἀττικῶς.

Ἡ πρὸ ὀρθοτονουμένη γενικῇ.

Αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι καὶ ἀναστρεφόμεναι αἵδε.

Ἡ κατὰ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ μετὰ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. τὸ δὲ μετὰ σφίσιν ἀντὶ ἐν.

Ἡ παρὰ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἐπὶ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ.

Ἡ ὑπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ [90]).

Ἡ ὑπὲρ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Τὸ περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν διεξοδικώτερον παντοχοῦ εὕρηται.

Περὶ τόνου τῶν ἐπιῤῥημάτων καὶ συνδέσμων.

Βιβλίον ιθ'.

Τὰ ἐπιῤῥήματα ἀπὸ πασῶν τῶν πτώσεων γίνονται.

Πᾶν δὲ μονοσύλλαβον ἐπίῤῥημα ὀξύνεται, ἆψ, δαὶψ (sic) παρὰ τὸ δήκω, ὅπερ καὶ ὀδαξ λέγεται, λαξ, πυξ, μιξ, καὶ ἀπριξ, χθες, δις, τρις, πριν, μὺ τὸ θρηνητικὸν, μα, νή. τούτοις ὁμοίως ὀξύνεται

90) ἢ ἀπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ· ἢ ὑπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφομένη γενικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Τὰ εἰς ξ̄ ὀξύνεται, ὀδάξ, ἀπρίξ. καὶ τὰ εἰς ᾱ, τριχθᾶ, τετραχθά. καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα τὸ ᾱ, ἄψ, μὰψ, λάξ.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ ᾱ πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον καὶ μακρᾷ παραληγόμενα προπερισπῶνται, ὦκα, ἦκα, αἶψα, ῥῖα ἀντὶ καθά. τὸ ἅμα παροξύνει τὴν παραλήγουσαν, καὶ τὸ κάρτα διὰ τὸ θέσει μακρόν.

Τὰ εἰς ᾰρ περισπῶνται, αὐτῆμαρ, ἐννῆμαρ.

Τὰ ἐρωτηματικὰ περισπῶνται, πῶς, ποῦ, ποῖ, πῇ. τὸ πώποτε προπαροξύνεται, καὶ περισπᾶται. τὸ ἱνατί καὶ διατί καὶ ἐν τῇ συνεπείᾳ ὀξύνεται.

Περὶ τόνου τῶν συνδέσμων.

Πᾶς σύνδεσμος μονοσύλλαβος βραχυκατάληκτος ὀξύνεται, γὰρ, ἄρ, ῥᾳ, δὲ, τὲ, μὲν, κὲν, ἂν, πέρ.

Οἱ εἰς ᾰ σύνδεσμοι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνονται, ἄρα, κάτα (sic), ὄφρα, ἵνα, ἕνεκα, οὕνεκα, δῆτα, πλὴν τοῦ ἀλλά.

Οἱ συμπλεκτικοὶ σύνδεσμοι ὀξύνονται, μὲν, δὲ, τὲ, καὶ, ἀλλὰ, ἠμὲν, ἠδὲ, ἀτὰρ, αὐτὰρ, ὑπεσταλμένου τοῦ ἤτοι βαρυτόνου. οὗτος γὰρ οὐ μόνον συμπλεκτικὸς, ἀλλὰ καὶ διαζευκτικός.

Αἱ εἰς σ̄ λήγοντες ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνονται, ὅπως, ἔμπης, ὅμως, καίτοι.

Πᾶς σύνδεσμος παραπληρωματικὸς ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ ῠ ἔχοι, δῆ,

ξῆς, καθεξῆς. τὰ δὲ διὰ τοῦ ε̄ ὀξύνεται, δὶς, τρὶς, χωρὶς.

Τῶν εἰς ῆ ληγόντων περισπῶνται ταῦτα, διπλῆ, τριπλῆ, ἡσυχῆ, πεζῆ, πανταχῆ, ὡς ἀπὸ περισπωμένων γινόμενα, τὸ διπλῶς, πεζῶς. περισπᾶται καὶ τὸ ὁμαρτῆ, ἀμαρτῆ, κομιδῆ, πῆ, ἦ, ὅπου, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. ὀξύνεται δὲ ταῦτα, ὠὴ, ἰωὴ, δηλαδὴ, ἀκμήν.

Τὰ εἰς ῑ λήγοντα ὀξύνεται, ἀμισθὶ, δευρί. προπερισπῶνται δὲ ταῦτα, αὖθι, ἦχι, ἵφι. τὸ ναιχὶ ὀξύνεται.

Καὶ τὰ εἰς εῑ δίφθογγον ὀξύνεται, χαμαὶ, βαβαί. τὸ ἴθι, εἶθε καὶ αἴθε παροξύνεται. τὸ χαμᾶζε δὲ περισπώμενον εὗρον, ἀλλ' ἡ συνήθεια παροξύνει.

Τὰ εἰς οῑ περισπῶνται, ἐνταυθοῖ, ποῖ. οἶκοι δὲ παροξύνεται.

Τὰ εἰς οῑ καὶ εἰς αῑ σχετλιαστικὰ παραλόγως περισπῶνται, ὀττοττοῖ, εὐοῖ, παπαῖ, ἀταταῖ, πλὴν τοῦ αἰ, οὐαὶ, βαβαί. παροξύνεται δὲ τὸ οἴμοι, ὤμοι. ἡ δὲ συνήθεια ὀξύνει τὸ παπαὶ καὶ ἀταταί.

Τὰ εἰς εῡ περισπῶνται, φεῦ, εὖ.

Καὶ τὰ εἰς οῡ περισπῶνται, πανταχοῦ, ἀγχοῦ, ὁμοῦ, αὐτοῦ· πλὴν τοῦ ἰδοὺ, ἰού, καὶ οὐ τὸ ἀρνητικόν. τοῦτο καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ῡ ὀξύνεται, ἰθὺ, εὐθὺ, μεσηγὺ, καὶ τὸ εὐθύς.

Τὰ εἰς ξ̄ ὀξύνεται, ὀδάξ, ἀπρίξ. καὶ τὰ εἰς ᾱ, τριχθᾶ, τετράχθά. καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα τὸ ᾱ, ἄψ, μὰψ, λάξ.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ ᾱ πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον καὶ μακρᾷ παραληγόμενα προπερισπῶνται, ὦκα, ἦκα, αἶψα, οἷα ἀντὶ παθά. τὸ ἅμα παροξύνει τὴν παραλήγουσαν, καὶ τὸ κάρτα διὰ τὸ θέσει μακρόν.

Τὰ εἰς ᾰρ περισπῶνται, αὐτῆμαρ, ἐννῆμαρ.

Τὰ ἐρωτηματικὰ περισπῶνται, πῶς, ποῦ, ποῖ, πῇ. τὸ πώποτε προπαροξύνεται, καὶ περισπᾶται. τὸ ἱνατί καὶ διατί καὶ ἐν τῇ συνεπείᾳ ὀξύνεται.

Περὶ τόνου τῶν συνδέσμων.

Πᾶς σύνδεσμος μονοσύλλαβος βραχυκατάληκτος ὀξύνεται, γὰρ, ἄρ, ῥὰ, δὲ, τὲ, μὲν, κὲν, ἂν, πέρ.

Οἱ εἰς ᾰ σύνδεσμοι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνονται, ἄρα, κάτα (sic), ὄφρα, ἵνα, ἕνεκα, οὔνεκα, δῆτα, πλὴν τοῦ ἀλλά.

Οἱ συμπλεκτικοὶ σύνδεσμοι ὀξύνονται, μὲν, δὲ, τὲ, καὶ, ἀλλὰ, ἠμὲν, ἠδὲ, ἀτὰρ, αὐτὰρ, ὑπεσταλμένου τοῦ ἤτοι βαρυτόνου. οὗτος γὰρ οὐ μόνον συμπλεκτικὸς, ἀλλὰ καὶ διαζευκτικός.

Αἱ εἰς σ̄ λήγοντες ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνονται, ὅπως, ἔμπης, ὅμως, καίτοι.

Πᾶς σύνδεσμος παραπληρωματικὸς ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ ῡ ἔχοι, δῆ,

θήν, νύ, ἄρ, ῥά, τοί, γέ, πέρ, μήν. αὖ περισπώμενος ἔχων τὸ ῡ.

Οἱ αἰτιολογικοὶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὄντες βαρύνονται, ἕνεκα, ὄφρα, ὅτι, χάριν.

Οἱ μονοσύλλαβοι σύνδεσμοι ἔχοντες δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ ῑ ὀξύνονται, τοί, καί, εἶ, ὅθεν τὸ ἐπεί. ὁ δὲ οὖν περισπᾶται.

Ὁ ἤ σύνδεσμος καὶ ὀξύνεται καὶ περισπᾶται. καὶ ἡνίκα μὲν εὑρεθῇ διαπόρησις μετὰ διαζεύξεως, τότε ὁ ἤ ἐν τῇ ἀρχῇ ὢν ὀξύνεται· ἐν δὲ τῷ μέσῳ περισπᾶται, ἢ δολιχὴ νῆσός ἐστιν, ἢ ἄρτεμις ἰοχέαιρα. ἡνίκα δὲ εὑρεθῇ διαπόρησις ἄνευ διαζεύξεως, τότε ὁ ἤ, εἴτε ἐν ἀρχῇ εἴτε ἐν μέσῳ εὑρεθῇ, περισπᾶται, ἢ τῷ ἀχιλλεῖ, ἢ τοῖς μυρμιδόσιν, ἀντὶ τούτῳ ἐκείνοις.

93) Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνων, διεξοδικῶς μὲν, ἀλλ' οὐ τοσοῦτον· οὐ γὰρ ἄλλως κατ' ἐμέ, οἷόν τ' ἦν συντεθεῖσθαι τῷ τὸ μῆκος τῆς ἡρῳδιανοῦ πραγματείας ἐκφυγεῖν βουλομένῳ. νῦν δὲ περὶ αἰτίας τῆς τῶν τόνων εὑρέσεως καὶ τῶν σχημάτων αὐτῶν διὰ βραχέων διαληψόμεθα· ἔτι δὲ περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων.

---

93) Haec et quae sequuntur ad finem usque libri, omnia desunt in Cod. 2603. Sed idem Codex tenet Grammaticam Theodosii, quam excipit Arcadii Grammatica. Iam in illa Theodosiana, et quidem quarta eius pagina, exstat Sectio statim sequens *Οἱ χρόνοι καὶ οἱ τόνοι κ. τ. λ.* unde excerptam scripturae diversitatem cum lectoribus communicabo.

94) *Περὶ τῆς τῶν τόνων εὑρέσεως, καὶ τῶν σχημάτων αὐτῶν, καὶ περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων.*

Οἱ χρόνοι καὶ οἱ τόνοι καὶ τὰ πνεύματα, ἀριστοφάνους ἐκτυπώσαντος, γέγονε πρός τε διαστολὴν [95]) *τῆς ἀμφιβόλου λέξεως, καὶ πρὸς τὸ μέλλον* [96]) *τῆς φωνῆς συμπάσης καὶ τὴν ἁρμονίαν, ὡς ἐὰν ἐπάδοιμεν φθεγγόμενοι. σκέψαι δ', ὡς ἕκαστον αὐτῶν φυσικῶς ἅμα καὶ οἰκείως, καθάπερ τὰ ὄργανα, ἐσχημάτισται καὶ ὠνόμασται· ἐπειδὴ καὶ ταῦτα ἔμελλε τῷ λόγῳ ὥσπερ ὄργανα ἔσεσθαι. ἑώρακε γὰρ καὶ τὴν μουσικὴν οὕτω τὸ μέλος καὶ τοὺς ἀριθμοὺς σημαινομένην* [97]), *καὶ πῇ μὲν ἀνιεῖσαν, πῇ δ' ἐπιτείνουσαν, καὶ τὸ μὲν βαρὺ, τὸ δὲ ὀξὺ ὀνομάζουσαν. εἰ δέ ποτε ἐπάδοιμεν, ἢ τέλεον ἀποτείνοντες, ἢ πάλιν ἀνιέντες, τοῦτο σκληρὸν, τὸ δὲ* [98]) *μαλακὸν ἐκάλει. κατὰ τοῦτο* [99]) *καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σημεῖα ἔθετο τῷ λόγῳ πρῶτα ταῦτα, ἵν' ἅμα συλλαβῆς καὶ λέξεως γενομένης κανών τις ἔποιτο, καὶ σημεῖον ὀρθότητος· ἔπειτα τρίχα τεμὼν τὴν κίνησιν τῆς φωνῆς, τὸ μὲν εἰς*

---

94) Leguntur ap. Villeison. p. 115. usque ad verba *Τῶν χρόνων οἱ μὲν μακροὶ — τοῦ δὲ μακροῦ χρόνου ταῦτα.*

95) Cod. 2603. in Grammat. Theodos. habet *διάκριων* pro *διαστολὴν.*

96) Villoisonus p. 116. „forte *μέλος.*“

97) *σημαινομένων.*

98) *καὶ* pro *τὸ δὲ.*

99) *οὕτω* pro *κατὰ τοῦτο.*

χρόνους [1]), τὸ δὲ εἰς τόνους, τὸ δὲ εἰς αὐτὸ τὸ πνεῦμα. καὶ τοὺς μὲν χρόνους τοῖς ῥυθμοῖς εἴκασε, τοὺς δὲ τόνους τοῖς τόνοις τῆς μουσικῆς. καὶ σημεῖα ἔθετο ἐφ' ἑκάστῳ καὶ ὀνόματα, τοῖς μὲν χρόνοις τὸ βραχὺ καὶ τὸ μακρὸν ἐπονομάσας, καὶ σχήματα οἰκεῖα ποιησάμενος, τῷ μὲν μακρῷ τὴν εὐθεῖαν γραμμὴν καὶ ἀποτεταμένην [2]) —. τῷ δὲ βραχεῖ τὴν συνεστραμμένην καὶ συνέχουσαν ὥσπερ ἑκατέρωθεν τὴν φωνὴν ἐσημειώσατο [3]) ⏑. τῶν δὲ τόνων τὴν μὲν ἄνω τείνουσαν καὶ εὐθεῖαν, καὶ εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν, οἰκείαν τοῖς βέλεσι τοῖς ἐφιεμένοις, ὀξεῖαν ἐπωνόμασε [4]) ΄. τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτῃ βαρεῖαν `. ἐπειδὴ (sic) [5]) ἐώρα τὴν ἔξω τοῦ μέλους λέξιν, οὐ κατὰ τὸ βαρὺ μόνον, οὐδ' ἐν τῷ ὀξὺ (sic) καταμένουσαν, ἀλλὰ καὶ τρίτου τινὸς δεομένην τόνου. τούτου δὴ τοῦ περισπωμένου πρότερον ἑαυτῆς τῆς φωνῆς τὴν δύναμιν ἐσκοπεῖτο. Καὶ ἐπεὶ συνέβαινε ταῖς περισπωμέναις λέξεσιν εὐθὺς ὑπ' ἀρχομένην τὴν φωνὴν ὀξύ τι ὑπηχεῖν, κατατρέπειν δὲ ὡς εἰς τὸ βαρὺ οὐδέν, ἀλλ' ἢ μίξιν καὶ κρᾶσιν ἐξ ἀμφοῖν, τοῦ τε ὀξέος καὶ τοῦ βαρέος, ἡγησάμενος εἶναι τὸ περισπώμενον, οὕτως αὐτῷ καὶ τὸ σχῆμα ἐποιήσατο.

χρό
1) τόνους (sic pro χρόνους).

2) ἀποτεταμένην.

3) ἐσημειώσατο abest.

4) ἐπονομάσας.

5) βαρεῖαν. κάτω φερομένην ὥσπερ ὑπό τινος ὀργάνου ' ἐπειδή.

ἐφορμησάμενος γὰρ ἀλλήλαις τὰς εὐθείας ἑκατέρας τήν τε τοῦ ὀξέος καὶ τὴν τοῦ βαρέος, ταύτην εἶναι τὴν περισπωμένην ἔλεγεν, ὧδέ πως αὐτὴν ἐξ ἀμφοῖν τοῖν τόνοιν ἐξ ὧν ἐγένετο ^ ὀξυβαρεῖαν ὀνομάζων. ἐπεὶ δὲ ὁμοιότητα αὐτὸ τὸ σχῆμα τοῦ τόνου πρὸς τῶν γραμμάτων ἔμελλεν ἕξειν τὸ Λ, δεδοικὼς, μή τι ἄρα ἐν τῇ παραθέσει τῶν γραμμάτων παραμιγνύηται τὴν ἀνάγνωσιν, βραχύ τι τὴν εὐθεῖαν τῶν γωνιῶν κλάσας, καὶ περιτείνας αὐτὰς ἓν ἡμικύκλιον, ἅμα τῷ σχήματι τῆς περισπωμένης καὶ τῷ νοήματι, ἐπὶ τὸ οἰκειότερόν τε καὶ εὐφωνότερον μετέβαλλεν [6]). ἀλλ' ἑκάστῳ πνεύματι οὐκ ἀτέχνως οὐδ' ἀμούσως τὰ σημεῖα ἐπέθετο [7]). καθάπερ οἱ τοῖς αὐλοῖς τὰ τρήματα εὐρώμενοι, ἐπιφράττειν αὐτὰ καὶ ὑπανοίγειν ὁπότε βούλοιντο, κέρασί τισιν ἢ βόμβυξιν ὑφορκίοις [8]) ἐπετεχνάσαντο, ἄνω καὶ κάτω [9]), καὶ ἔνδον τε καὶ ἔξω στρέφοντες. ταῦτα οὕτωσὶ, κακείνοις ὥσπερ κέρατα τὰ σημεῖα ἐποιήσατο τῷ πνεύματι, ἔν τι σχῆμα ἑκατέρῳ σημηνάμενος. τοῦτο δὴ τὸ ἓν ὥσπερ αὐλῷ ἐοικὸς, ὅπερ ἔνδον καὶ ἔξω στρέφων ἐπιφράττειν τε καὶ ὑπανοίγειν τὸ πνεῦμα ἐδίδαξεν. ἐπιφράττειν μὲν γὰρ αὐτὸ καὶ ἐπέχειν, ὁπότε ψιλοῦν ἐπιτάττοι. ἀφίησι δὲ καὶ ὑπανοίγει, ἡνίκα ἐπιπνέοντες ἡμεῖς δι' σέως λέγειν ἀναγκαζόμεθα.

---

6) " abest.

7) σημεῖα ὅλα ἐπίθετο.

8) ὑφολκίοις.

9) ἄνω τε καὶ κάτω.

Ἐποιήσατο δὲ καὶ τῇ πεπονθυίᾳ λέξει σημεῖα, τά τε συναλῃλιμμένα [10]) ἡμῖν διαπρίοντα καὶ τὰ συγκείμενα, καὶ τὰ λελυμένα, οἷον τήν τε ἀπόστροφον νῦν καλουμένην ἐπὶ τοῖς συναλῃλιμμένοις τάξας, καὶ τὴν ὑποδιαστολὴν ἐπὶ τοῖς ἐπ' ἀλλήλων λυομένοις, καὶ αὐτὴν ὑποτείνουσαν εὐθεῖαν τὰ συγκείμενα, ἣν ὑφὲν οὕτως ὀνομάζομεν ἐπὶ τοῖς συμπεπληγμένοις. τὰ δὲ σχήματα τούτων σὺν τοῖς ἄλλοις μετ' ὀλίγα γραφθήσονται. ἀλλὰ καὶ τὰς στιγμὰς [11]) σημεῖα εἶναι οὐ μόνον τῇ λέξει, ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ λόγῳ [12]), διέταξεν ἀνέσεις καὶ ἐποχὰς τῷ πνεύματι καὶ τῇ φωνῇ παρεχόμενος, καὶ χώρας αὐταῖς καὶ δυνάμεις ὡρισμένας διένειμεν. τρεῖς μὲν τὰς πρώτας καὶ πυριωτάτας μόνον νῦν λέξομεν ἐπιτομῆς χάριν· τὰ δὲ αὐτῶν μέρη ἐν τῷ περὶ περιόδων καὶ κώλων διείληπται, καὶ νικάνορι τῷ ἑρμείου ἐν τῷ περὶ καθόλου στιγμῆς γέγραπται [13]). τὴν μὲν ἀπαρτίζουσαν ἀεὶ τὴν διάνοιαν τελείαν στιγμὴν ὑπέθετο, ἣν καὶ τίθησιν ἄνω κατὰ τὴν κεφαλὴν [14]) τοῦ στοιχείου, τὸ κῦρος ὥσπερ ἔχουσαν τοῦ λόγου, καὶ βαρύνουσαν τὴν φωνήν. τὴν δὲ ὑπὸ τῇ βάσει, ἣν [15]) καὶ ὑποστιγμὴν κα-

---

10) συναλληλιμένα.

11) τὰ δὲ σχήματα τούτων εἰδόσιν οὐ γράφω· ἀλλὰ καὶ τὰς στιγμάς.

12) τοῦ λόγου.

13) τρεῖς μὲν τὰς πρώτας — γέγραπται absunt.

14) τὴν μὲν ἀπαρτίζειν ἀεὶ τὴν διάνοιαν ὑποθέμενος, τὴν στιγμὴν ἣν καὶ τίθησιν ἄνω κατὰ τὴν κεφαλήν.

15) βάσει ταύτην ἦν.

λοῦμεν, οὐκ ἀπαρτίζειν μὲν τὴν διάνοιαν ὥρισεν, πόθεν δὲ τοῦ μέλλοντος εἰρῆσθαι ὑφιέναι μὲν ἠρέμα τοῦ πνεύματος, εἰς ὀξὺ τὸ λεῖπον ὥσπερ τοῦ λόγου τηρεῖν. τὴν δὲ [16]) μέσην καλοῦμεν ἀμφοτέρων, οὐδὲ αὐτὴν μὲν ἀπαρτίζειν τὴν διάνοιαν ἔταξεν· ἀναπαύειν δὲ ἐν καιρῷ τὸ πνεῦμα ἐπίσης τῇ φωνῇ χρωμένων, ἐπειδὰν ᾖ ὁ λόγος πολὺς καὶ μακρός. ὥρισε καὶ τοῖς τόνοις καὶ τοῖς πνεύμασι τεταγμένως περιπολεῖν τὴν λέξιν, τὸν μὲν ὀξὺν τόνον ἐν ἅπαντι μέρει καθαρῷ τόνου ἅπαξ ἐμφαίνεσθαι δοκιμάσας· καὶ μεμετρημένως ἐπὶ τοῦ πέρατος τῆς λέξεως, ὁπότε καὶ κυριεύοι τοῦ ὀνόματος ἡ παρὰ τὸ πέρας, ἢ τρίτον ἀπὸ τοῦ πέρατος· πόρρω γὰρ τοῦδε οὐ πρόεισιν, οὐδ' ἂν ἐπιμήκιστον εἴη τὸ ὄνομα. ὁπότε δὲ αὐτὸς ἐνσταίη τὴν λέξιν ὁ τόνος, τηνικαῦτα περισπώμενος γίνεται. ἅμφω γὰρ ἅμα ἀδύνατον, ὅτι ἐκ τοῦ ὀξέος καὶ τοῦ βαρέος ὁ περισπώμενος, ὥσπερ εἴρηται, γέγονεν. φαίνεται δὲ καὶ οὗτος τὰ πολλὰ ἐπὶ τοῦ πέρατος, ἐπιπόρρω δ' [17]) εὑρεῖν ἀδύνατον.

Ὁ δὲ βαρὺς τόνος, ἅτε καὶ ἁπλοῦς τις ὢν καὶ μικροτέραν ἔχων δύναμιν, ἀτάπτως καὶ ἀμέτρως περίεισι τὴν λέξιν ἁπανταχῇ, καὶ πολλάκι (sic) καὶ ὅπῃ τύχοι [18]) φαινόμενος. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πνευμάτων τὸ μὲν δασὺ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀεὶ φαίνεται, καὶ μέσον ὀλιγάκις εἰσεγκέοιτο τὸ ὄνομα·

16) δὲ abest.

17) δ' abest.

18) τύχῃ.

τὸ δὲ ψιλὸν [19]) οἷα τε ἀέρεον καὶ κεχυμένον ἀπεριόριστον ὂν [20]) ἁπανταχῆ. καὶ οἱ χρόνοι δὲ καὶ τὰ σημεῖα τῶν παθῶν τέτακταί πως φυσικῶς.

Περὶ προσῳδιῶν [21]).

Προσῳδίαι εἰσὶ δέκα, ὀξεῖα, οἷον, θεός. ˊ. βαρεῖα, οἷον, πὰν. ˋ. περισπωμένη, οἷον, πῦρ. ˆ. μακρὰ, οἷον, ἄρῃς. ¯. βραχεῖα, οἷον, ἄρης. ˘. δασεῖα, οἷον, ἥλιος. ˔. ψιλὴ, οἷον, ἠέλιος. ˀ. ἀπόστροφος, οἷον, ὡς ἔφατ᾽. ᾽. ὑφὲν, οἷον, πασιμέλουσα. ⁀. ὑποδιαστολὴ, οἷον, δία δ᾽, (sic) οὐκ ἔχει νήθυμος ὕπνος. Διαιροῦνται δὲ αὗται εἰς τέσσαρα, εἰς τόνους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα καὶ εἰς πάθη.

Τόνοι μὲν τρεῖς, ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμένη. χρόνοι δὲ δύο, μακρὰ, βραχεῖα. πνεύματα δὲ δύο, δασεῖα, ψιλή. πάθη δὲ τρία, ἀπόστροφος, ὑφὲν, ὑποδιαστολή.

Ὀξύτονον [22]) ὄνομα καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον ὀξεῖαν, οἷον, σοφὸς, καλός. παροξύτονον καλεῖται τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον ὀξεῖαν, οἷον, φίλος, νέος. προπαροξύτονον ὄνομα καλεῖται τὸ πρὸ δύο συλλαβῶν τοῦ τέλους ἔχον

---

19) εἰ συγκείσιτο τὸ ὄνομα δὲ ψιλὸν (sic).

20) ὄν.

21) Περὶ προσῳδιῶν absunt.

22) Pro Τόνοι μὲν τρεῖς — Ὀξύτονον leguntur breviora haec: Τόνοι τρεῖς ˊ ˋ ˆ χρόνοι δύο ¯ ˘ πνεύματα δύο ˔ ˀ πάθη τρία ˘ ᾽. Ὀξύτονον κ. τ. λ.

τὴν ὀξεῖαν, οἷον, φιλόσοφος, φιλόκαλος. περισπώμενον καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον τὴν περισπωμένην (sic), οἷον [23]), δῆμος, κῆπος. πρὸ δύω οὖν συλλάβῶν περισπωμένη οὐ τίθεται, οὔτε ὀξεῖα πρὸ τριῶν συλλαβῶν εὑρίσκεται. ἡ δὲ βαρεῖα τίθεται τὴν τελευταίαν τρέπων εἰς αὐτὴν, ὅτε ὁ λόγος τρέχει στιγμὴν μὴ ἔχων, οἷον, καλὸς καὶ σοφὸς καὶ σεμνὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ ἐμοὶ συνδραμὼν διηλέχθη (sic). πᾶσα λέξις τούτου τοῦ λόγου αὐτὴ καθ' αὑτὴν ὀξύνεται, ἀλλ' ἐν τῇ συνδρομῇ τοῦ λόγου μεταβάλλεται εἰς βαρεῖαν· κυλινδροειδὴς γάρ ἐστι, καὶ δείκνυσιν, ὅτι στιγμὴν οὐκ ἔχει. καὶ δηλοῖ διὰ τῆς ἐπικλήσεως αὐτῆς, ὅτι συνδέδεται ἔτι ὁ λόγος, συναπτομένης τῆς ἄνω λέξεως τῇ μετ' αὐτήν. τίθεται καὶ ἐπὶ τέλους, οἷον, πάν, δή. [24])

Περὶ χρόνων.

Τῶν χρόνων οἱ μὲν μακροὶ, οἱ δὲ βραχεῖς. καὶ μακρὸς χρόνος ἐστὶ φωνήεντος ἔκτασις· βραχὺς δὲ τοὐναντίον, οὗ παραδείγματα πάντα τὰ βραχυκατάληκτα. τοῦ δὲ μακροῦ χρόνου ταῦτα. [25])

---

23) οἷον ἡρακλῆς, σοφοκλῆς· προπερισπώμενον ὄνομα καλεῖται τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον τὴν περισπωμένην, οἷον δῆμος.

24) ἐπὶ τέλους, οἷον, πᾶν, δή. Sequuntur:
Μακρὸς χρόνος ἐστὶ φωνήεντος ἔκτασις.
Ἄρθρα ἀρσενικὰ κ. τ. λ.
Omisi haec, quia prorsus differunt ab iis quae leguntur in reliqua parte Apographi mei.

25) Hisce descriptis, Villoisonus p. 117. monet, conferendum esse Porphyrium περὶ τῆς προσῳδίας a se editum pag. 103. seq. Anecd. Graec.

Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον μακροκατάληκτόν ἐστι φύσει ἢ θέσει, οἷον στὺξ, νὺξ, πᾶς, λὶς κὶς, κάρ· πλὴν τοῦ τίς.

Πᾶν ἀρσενικὸν καὶ θηλύκον εἰς ἀμετάβολον λῆγον μακροκαταληκτεῖ, ἀλκμὰν, παιὰν, δελφὶν, ἀκτὶν, ῥὶν, σαλαμὶν, κὰρ, ψὰρ, μάρτυρ, φόρην. σεσημείωται τὸ μάκαρ, δάμαρ.

Τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτονα, εἴτε ὀνόματα, εἴτε μετοχαὶ, ἐκτείνονται, αἴας, θόας, αἰνείας, λέξας, ποιήσας. σεσημείωται τὸ μέγας καὶ τὸ λάας.

Τὰ εἰς ας ὀξύτονα, εἰ μὲν εἴη ὀνόματα, συστέλλονται, εἰ δὲ μετοχαὶ, ἐκτείνονται, ἀρκὰς, φυγὰς, ἐθὰς, κιχρὰς, ἑστὰς, πιμπρὰς. σεσημείωται τὸ ἐθὰς καὶ ἀνδριὰς, καὶ ὅσα παρὰ τὸ κέραμαι, ἰσοκρὰς, ἑλικρά́ς.

Τὰ διὰ τοῦ υνος δισύλλαβα ἐκτείνει τὸ υ, φρῦνος, τρῦνος, θῦννος. σεσημείωται τὸ πλύνος.

Τὰ διὰ τοῦ υνος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ μὲν παραλήγει τὸ σ, συστέλλει τὸ υ, δεσπόσυνος, πίσυνος, θάρσυνος· εἰ δὲ μὴ παραλήγει τῷ σ, ἐκτείνει τὸ υ, κίνδυνος, εὔθυνος, πάχυνος. διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν ἀττικοί.

Τὸ ἀνδρόγυνος, λάγυνος, καὶ τὰ ὅμοια τοῦ γυνὴ ἐπείρασαν τὸν χρόνον. τὸ μόσυνος, φόρκυνος, πόλτυνος, τῶν εὐθειῶν συστελλομένων, ἐξέτειναν τὸ υ, ὡς ἡρωδιανός.

Τὰ εἰς υν θηλυκὰ δισύλλαβα ἐκτείνει τὸ υ, μύνη, σφύνη, πλὴν τοῦ γυνή. τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλει τὸ υ, διὰ τὸ συνη, κερδοσύ-

νη, θριδδσύνη (sic), ὑπερθημοσύνη. ἀλλὰ καὶ κορύνη, χερύνη, τακύνη. ἐκτείνουσι δὲ ἀττικοὶ τὸ τορύνη.

Τὰ διὰ τοῦ υνω ῥήματα ὑπερδισύλλαβα βαρύτονα ἐκτείνει τὸ ῡ, ὀτρύνω, μολύνω. ἀττικοὶ δὲ βαρύνοντες τὸ ῡ, ἐκτείνουσιν αὐτό.

Πᾶν θηλυκὸν εἰς ᾱ λῆγον, ὀξυνόμενον μὲν ἢ περισπώμενον, ἐκτείνει αὐτό, οἷον ἀθηνᾶ, πυρκαϊᾶ, μνᾶ· διὸ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ ἀργυρᾶ (sic) ὁτὲ μὲν ἐκτείνεται ὀξυνόμενον παρίωσι, ὁτὲ δὲ βαρύνεται καὶ συστέλλει αὐτό.

Τὰ διὰ τοῦ υρα θηλυκὰ ἀμοιβὴν ποιοῦντται τοῦ τόνου· ἢ γὰρ ἐκτείνουσι τὸ ῡ καὶ συστέλλουσι τὸ ᾱ, καὶ προπαροξύνονται, ἄγυρα, κέρκυρα, ὄλυρα· ἢ ἐκτείνοντα τὸ ᾰ συστέλλει τὸ ῠ, καὶ προπαροξύνεται, ἔφυρα, πόρφυρα. σεσημείωται τὸ κολλύρα τὰς δύο ἐκτεῖνον.

Τὰ εἰς ρα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἐκτείνει τὸ ᾱ, ἠλέκτρα, ποτίστρα, καλύπτρα, ἑνέδρα. σεσημείωται τὸ τάναγρα καὶ σκολόπεδρα (sic).

Τὰ διᾶ τοῦ αια παρώνυμα ἐκτείνει τὸ ᾱ, σεληναία, ἀμαξαία, ἀρχαία. γαῖα συνέσταλται.

Τὰ εἰς ᾱ λήγοντα θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἀρσενικῶν ὁμόχρονον ἔχει τῷ τέλει τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ τῷ ᾱ, ὀξέος ὀξεῖα, τάλανος τάλαινα, χαρίεντος χαρίεσσα. ῥόδιος δὲ ῥοδία, καὶ σάμιος σαμία. διὸ ἀττικοὶ ἱερέως λέγοντες ἱερεία ἐκτεταμένως λέγουσιν· ἀλλ' οὐκέτι πανδόκεια, βασίλεια. σεσημείωται τὸ μία, καὶ τὸ δῖα γυναικῶν, τὸ ἴα, ἀπὸ τοῦ ἴος ἴου.

Τὰ εἰς ων συμπριτικὰ οὐδέποτε ἐκτεταμένῳ διχρόνῳ παραλήγεται, βράσων, ἐλάσσων. θάσσων σεσημείωται, ὅτι φύσει μακρᾷ παραλήγεται.

Τὰ διὰ τοῦ αριον ὑποκοριστικὰ συστέλλει τὸ ᾱ, ἱππάριον, πλοιάριον.

Τὰ διὰ τοῦ ινη ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἐκτείνει τὸ ῑ, αἰητίνη, θριδακίνη, ἡρωΐνη. τὸ ἠλατίνη, μολυβδίνη, ὀνόματα πόλεων, συνέσταλται.

Τὰ διὰ τοῦ ινος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα, παρὰ καιροῦ συντιθέμενα, συστέλλει τὸ ῑ, ἐαρινὸς, νυκτερινὸς, θερινός. οἱ ποιηταὶ δὲ πολλάκις ἐκτείνουσι.

Τὰ εἰς ος οὐδέτερα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ ᾰ, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει, δάος, φάος, κάος. πλὴν τοῦ φάρος, πάγος.

Τὰ εἰς σι λήγοντα μακρᾷ παραλήγει, ἱστᾶσι, κιχρᾶσι. ποιηταὶ δὲ ἐνίοτε συστέλλουσι.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ὀξυτόνων, διὰ τοῦ εια παροξύτονα, συστέλλει τὸ ᾰ, προπαροξύτονα δὲ ἐκτείνει, εὐσέβεια καὶ εὐσεβία, ἀμέλεια καὶ ἀμελία, συνήθεια καὶ συνηθία. τὸ μέντοι ἀμαθία μόνον παροξύνεται καὶ διὰ βραχέος ι γράφεται.

Αἱ εἰς αι λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ ἐκτείνουσαι τυγχάνουσι τὸ ᾰ τῶν αἰτιατικῶν, σκύθαι, σκύθας, κἄλαι, καλάς.

Τὸ ᾰ πρὸ τοῦ β ἢ μ συστέλλεται, ῥάβδος, λάβδακος, βλάβη, ἄμιλλα, ἀμύμων, ἅμα.

Τὸ ῑ κατ' ἀρχὴν πρὸ τοῦ τ συστέλλεται, ἴτις, ἰτέα, ἰτρίον. ἰτώνιον καὶ ἴτιον ποιητικά.

Τὰ διὰ τοῦ ανω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλει τὸ ᾱ, λιμπάνω, ἀνδάνω, λαμβάνω, πλὴν τοῦ ἱκάνω, κιχάνω.

Τὰ εἰς ις καθαρὸν βαρύτονα εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, συστέλλει τὸ ι, ἔρις, θέτις, μῆνις, κάρις, ἔχις, ὄφις. τὸ ὄρνις, εὐκνῆμις, καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα ἐκτείνουσιν ἀττικοί.

Τὰ εἰς ῑ ὀξύτονα θηλυκὰ ἐκτείνει τὸ ῑ καὶ μακρᾷ παραλήγει, κορωνὶς, ψηφὶς, βαλβὶς, φαρκὶς, ἀρωπίς. δικαίως οὖν οἱ ἀττικοὶ τὸ ἐλπὶς καὶ καρὶς συστέλλουσι.

Τὰ εἰς ρος καθαρὸν δισύλλαβα ἀρσενικὰ τῷ ᾱ παραληγόμενα συστέλλει αὐτὸ, λάρος, γάρος, κάρος. ἀττικοὶ ἐκτείνουσι.

Τὰ εἰς μος καθαρὸν δισύλλαβα ἔχοντα τὸ υ ἐκτείνουσιν αὐτὸ, χυμὸς, θυμός.

Πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὂν ἐκτείνεται, θέτι, ἱρεὺς, ἴρηξ, οἱ νέκυς, οἱ βότρυς, ῥῦσθαι, εὐφυᾶ, εὐκλεᾶ. τὸ μέντοι ὑπερδεᾷ δῆμον ἔχοντας, καὶ δυσκλέα ἄρχος ἱκέσθαι, καὶ κηλέα θυμὸν, οὐκ ἔστι κατὰ κρᾶσιν, ἀλλὰ κατὰ ἔνδειαν τοῦ ἑνὸς ε.

Καὶ περὶ τούτων ἅλις· νῦν δὲ περὶ πνευμάτων διαληψόμεθα.

Περὶ πνευμάτων.

Πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται, πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπὲρ, οἷον ἀντὶ, ἐπὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ἐν, ἐξ.

Πᾶν φωνῆεν πρὸ τοῦ χ ψιλοῦται, ἔχω, ἄχος,

ἠχώ. τὸ γὰρ ἦχι δασύνεται, ὅτι κατ' ἐπέκτασιν ἐστι τῆς χι.

Τὸ ω̄ πλεοναζον ψιλοῖ τὰ πρὸ αὐτοῦ φωνήεντα, ὅρος, οὖρος, ἔκηλος, εὔκηλος, ὁδὸς, οὐδὸς, ἔαδε, εὔαδε.

Πᾶν φωνῆεν εἰς ρ̄ λῆγον ἐπιφερομένου δασέος ψιλοῦται, ἄρχω, ἔρχομαι, ὀρχὸς, ὀρφανός. ἀττικοὶ δὲ δασύνουσι τὸ εἰρκτὴ, εἰρχθῆναι.

Πᾶν φωνῆεν πρὸ δασέος καὶ τοῦ ρ̄ ψιλοῦται, ὀφρὺς, ἀφρὸς, ὄφρα. τὸ ἄθρους, ὅτε ἐπιτατικὸν ἔχει τὸ ᾱ, δασύνεται παρὰ ἀττικοῖς.

Τὸ ᾱ, ῑ, η̄, ō πρὸ φωνήεντος ὄντα κατὰ διάστασιν ψιλοῦται, ἀάπτους, ἀήσυλα, ἀΐσσω, ἰάπτω, ἰατρὸς, ἠΐθεος, ἠέτιον, ἠέλιος, ἀΐω, ὀϊστός. σεσημείωται τὸ ἵημι, καὶ ὅσα γέγονε παρὰ τοῦ ἰε- ρεὺς, ἱέραξ, ἰόμωρος. καὶ τὸ ἰάλλω ἀττικοὶ δασύνουσι.

Τὸ στερητικὸν ᾱ ψιλοῦται, ἄφιλος, ἄοικος, πλὴν τοῦ ἄλυσις καὶ ἅδης.

Τὸ ε̄ κατὰ τοὺς παρωχημένους προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται, ἔλεγον, λέγον, ἔστην, στῆν. τὸ δὲ ἐήνδανε καὶ ἐώρων οὐκ ἐκ κλίσεως, ἀλλ' ἐκ πλεονασμοῦ.

Τὸ ἐν ἀντωνυμίαις ε̄ πρὸ συμφώνου ψιλοῦται, ἐμοὶ, ἐκεῖνος, πλὴν τοῦ ἔθεν.

Πᾶν φωνῆεν πρὸ τοῦ γ̄ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ η̄ καὶ ῡ̄, ἀγορὰν, ἄγαν, ὠγύγιος, ἐγγύς. τὸ μέντοι ἁγνὸς καὶ ἅγιος τοῦ ἅζω ῥήματος τὴν δασεῖαν ἐφύλαξεν.

Τὸ ᾱ πρὸ τοῦ ζ̄ ψιλοῦται· ἐπὶ δὲ τοῦ σέβομαι δασύνεται, ἄζω.

Τὸ ᾱ πρὸ δασέως ψιλοῦται. σεσημείωται τὸ ἀφῆ, καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ.

Πᾶν φωνῆεν, πλὴν τοῦ ῡ, ἐπαγομένων δύο δασέων, ἢ δασέος σὺν ἀμεταβόλῳ, ψιλοῦται, ἴφθιμος, ἄφνω, ἰχθύς. σεσημείωται τὸ ἔφθος.

Τὸ ᾱ πρὸ τοῦ π̄ ψιλοῦται, ἀπὸ, ἄμμων, ἀπόνη.

Τὸ ᾱ πρὸ τοῦ λ̄ ἑνὸς ἢ διασοῦ ψιλοῦται, οἷον, ἄλλως. ὁμοίως καὶ τὸ ῑ, ἰλλάειν, καὶ τὸ ῶ, ὦλλος. σεσημείωται τὸ ἔλλην, ἑλλάς.

Τὸ ᾱ (sic) πρὸ τοῦ τ̄ ψιλοῦται, ὀτρηρὸς, ὀτοτύζειν, ὄθλος, οὗ μάχεται τὸ ὅτε καὶ ὅτι δασυνόμενα.

Τὸ ἡ ἐν τροχαϊκῇ λέξει, ἀμεταβόλου ἐπαγομένου, ψιλοῦται, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ἥσω μέλλοντος, ἠμαρ, ἠνις, ἤρατο. ἦλος παρὰ τὸ ἵημι καὶ ἥσω.

Τὸ ο̄ πρὸ τοῦ π̄ ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ λ̄ ἐπάγοιτο, ὀπίσω. ὁπόσος, ὁποῖος, καὶ τὰ ὅμοια ὡς ἀναφορικὰ δασύνεται.

Τὸ ε, ἐπιφερομένου τοῦ μ̄, ἢ κατὰ σύλληψιν, ἢ κατὰ διάστασιν, ψιλοῦσθαι θέλει, ἔμπλην, ἔμπουσα.

Τὸ ᾱ, ἐπιφερομένου τοῦ ν̄, ψιλοῦται, ἄνεμος. τὸ ἀνύω ἀττικοὶ δασύνουσι.

Τὸ ᾱ, ἐπαγομένου τοῦ ρ̄ μετὰ φωνήεντος, ψιλοῦται, ἄραβος, ἀρετή, ἀριθμός. τὸ δὲ χεῖρα ἀραιὰν δασύνεται.

Τὸ ᾰ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβαῖς λέξεσιν,

ἐπαγομένου τοῦ σ̄ ἢ ἑνὸς ἢ διασοῦ, ψιλοῦται, ἀσία, ἄστυ, ἀστράγαλος, ἀσάμινθος. τὰ ἄσσα, ὁ ἀηλοῖ τὸ ἄτινα, δασύνεται.

Τὸ α̅ πρὸ τοῦ τ̄, ἑνὸς ἢ διττοῦ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅτε καὶ ἄτερος.

Τὸ α̅, ι̅, ο̅, ἐπαγομένου τοῦ ψ̄, ψιλοῦται, ἄψορρον, ἴψας (sic), ὀψέ. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἅπτω δασύνεται, ἅψεα, ἁψίς.

Τὸ ε̅ καὶ ο̅ πρὸ δασέος ψιλοῦται, ὄφις, ἔθνος, ἔφεσος.

Τὸ ο̅ πρὸ τοῦ ν̄ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται, ὄννξ, ὄναρ, ὄνομα.

Τὸ ο̅ πρὸ τῶν διπλῶν ψιλοῦται, ὄξος, ὀψὲ, ὄζαινα.

Τὸ ι̅ πρὸ δασέος ψιλοῦται, ἶφις, ἰχθῦς, ἰσχανόων.

Τὸ η̅ πρὸ τοῦ λ̄ ψιλοῦται, ἠλίβατος, ἠλιαία, ἠλιτόμηνος, πλὴν τοῦ ἥλιος.

Τὸ ο̅ ἐπιφερομένου τοῦ ρ̄ ψιλοῦται, ὄρος, ὄρυζα, ὀρεὺς, ὀρέγω, ὀρέστης, πλὴν τοῦ ὁρῶ ὁρᾷς, καὶ ὄρος, ἀρσενικὸν, καὶ ὁρίζω.

Τὸ ω̅ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ μ̄ ἐπάγοιτο, οἷον, οἶστρος, οἶκος. τὸ οἷος ἀναφορικὸν δασύνεται. τὸ οἶμος, οἰμῶ δασύνεται.

Ἡ αῡ δίφθογγος ψιλοῦται, αὔξω, αὐδῶ, αὐτὸς, αὔριον, πλὴν τοῦ αὖτη βαρύτονον, ἀπὸ τοῦ οὗτος, καὶ αὐτὰς ἀντὶ τοῦ ἑαυτός.

Ἡ εῡ δίφθογγος ψιλοῦται, οἷον, εὐλὴ, εὐλαὶ, οἱ σκώληκες, εὐδία, εὐθεῖα, καὶ τὰ λοιπὰ, πλὴν τοῦ εὕδω τὸ καθεύδω, καὶ εὔω τὸ φλογίζω, καὶ εὕρω,

ἀφ' οὗ καὶ εὑρίσκω. καὶ εὖ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, κατὰ πρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ διφθογγον δωρικῶς.

Ἡ ει διφθογγος ψιλοῦται, οἷον, εἶδος, εἰκάζω, εἶφον, καὶ τὰ λοιπὰ, πλὴν τοῦ εἰρκτὴ, εἶλως, ὁ δρυ-
5λος, καὶ εἰκὼς ὁ πέμψας, καὶ εἰλίξω τὸ συστρέφω, καὶ εἰλόμην, καὶ εἶμα τὸ ἱμάτιον, καὶ εἱμένος ὁ ἐνδεδυμένος, καὶ εἶνα τὸ ἕνα, καὶ εἵποντο ἀντὶ τοῦ ἠκολούθουν, καὶ εἶσεν ἀντὶ τοῦ ἐκάθησεν, εἰστήκει, καὶ εἶως ἀντὶ τοῦ ἕως, καὶ εἵαντο, καὶ εἴλη ἡ θερμα-
10σία. σεσημείωται καὶ τὸ εἷς ἀριθμητικόν.

Ἡ ου ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται, οὐρανὸς, οὐλὴ, οὐρῶ. οὕτω δὲ ἢ οὕτως δασύνεται.

Τὸ υ πάσης λέξεως ἄρχον δασύνεται πλὴν
15τῶν αἰολικῶν.

Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασύνεται, ὁ, οὗ, ᾧ. τὸ δὲ ὦ ψιλοῦται, οὐ γὰρ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν.

Πᾶσα ἀντωνυμία ἀποβαλλομένη τὸ σ δασύ-
20νεται, σὸς ὅς, σοῦ οὗ.

Τὸ ρ ἀρχόμενόν λέξεως δασύνεται, οἷον, ῥανὶς, ῥᾷξ, πλὴν τοῦ ῥάρος καὶ ῥάριον.

Τὸ ρ, ἐὰν δισσὸν γένηται ἐν μέσῃ λέξει, τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται,
25οἷον συῤῥάπτω.

Τὸ ε τῶν ἀριθμῶν δασύνεται, ἓν, ἓξ, ἑπτὰ, καὶ τὰ λοιπὰ, πλὴν τοῦ ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα. καὶ καθόλου εἰπεῖν, πᾶς ἀριθμὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρ-
χόμενος δασύνεται.

Τέλος.

EDMVNDI HENRICI BARKERI

EPISTOLA CRITICA

AD

VIRVM CLARISSIMVM

IO. FR. BOISSONADIVM

SVPER

RARIORIBVS QVIBVSDAM GRAECAE LINGVAE VOCIBVS, NONDVM IN LEXICA RELATIS.

E. H. BARKERVS
IO. FR. BOISSONADIO
S. P. D.

Cum ingenium tuum, acumen et doctrinam, Vir Summe et Amice, maximi semper fecerim, et ejusce rei argumentum aliquod exstare publice cuperem, judicavi pusillum hoc de rarioribus quibusdam vocabulis, quia nihil aliud ad manum erat, praeclaro nomini tuo inscribendum esse. Magnus sane est animi mei ardor ad praestandum aliquid, quo Spartam illam ornem. Quare oro te, mi Boissonadi, literarum vinculo, ut

ea, quae in Epistolam hanc conjecimus, diligenter, in lexicographorum gratiam, perpendas. Tu, quae tua est comitas, operam non gravaberis. Ignosces breviloquentiae; libere enim garrire nunc per longas occupationes non licet, quibus hoc momentum temporis scriptioni huic suffuratus sum.

I.

„*Colosseros* in Historia Augusta, *ὁ κολοσσέρως*, vir quidam grandis ut colossus, sed venustus et amabilis, ut Amor ipse. Sic per *Ἀνέρως* significatur, qui aeque venustus est ut Amor, contra Amorem pulcher. Idem vult et *παιδέρως*. Nec enim pueri amorem, aut *τῶν παιδικῶν ἔρωτα* designat, sed *παῖδα ἔρωτα*, puerum aeque amabilem et venustum, ut est Amor. At *ἵππερος*, ut *ἵκτερος*, *τῆς ἱππικῆς ἔρωτα*, significat, ut in isto versu,

Τὸν ἵππερον κατέχει μου τῶν πραγμάτων.

Orpheus *ὀπάλλιον παιδέρωτα* appellatum canit, quod simile esset *τερενόχροϊ παιδί*. Ergo *παιδέρως*, *παῖς ἔρως*, puer Amori similis:

Φημὶ δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὔρανίωνας,
Ἄγλαον, ἱμερτοῦ τέρενα χρόα παιδὸς ἔχοντα.

Ubi notandum, quod Plinius opalum, *ὀπάλλιον* vocat *ὑποκοριστικῶς*. Alii opalum paederota cognominatam volunt propter eximiam gratiam, alii paederota privatum genus faciunt, et diversum ab opalo. Sane quidquid eximia aliqua gratia commendabatur, Graeci *παιδέρωτα* dixere. Sic acanthos herba, cujus insignis in operibus topiariis gratia, *παιδέρως* appellata est; et caerefolium. Plinius: „*Caerefolium, quod paederota Graeci vocant.*“ Unguenti genus *) ita etiam appel-

*) „Alexis in Comoedia *Ἰσοστάσιῳ* (ap. Clem. Alex. p. 218. D. ed. Paris. 1641., Athen. XIII. p. 563.) meminit *παιδέρωτος*,

larunt. Hesych. παιδέρως· σφραγῖδος ὄνομα, οἱ δὲ ἀλείμματος, οἱ δὲ μύρου. Hoc unguentum vel ἄλειμμα ex

---

quo ruborem buccarum conciliabant, quae expallido vultus erant candore. An praeter anchusam et fucum etiam παιδέρως ad eundem usum mulieribus usurpatus? Viri certe docti acanthum hic vertunt. *Acanthus* quidem παιδέρως cognominatus, sed nemo veterum tradit, vim ullam aut succum in acantho paederote esse rubore inficientem. [Fallitur Salmasius, si id, quod N. Heinsius scribit, verum sit. Heynius de Virg. Aen. I. 649.: *Et circumtextum croceo velamen acantho*: „*Croceum* quidem ejus (acanthi s. brancae ursinae) genus; nam vulgare est flore albo: saltem a semine luteo sic appellari eum croceum puto; quanquam hoc vestes tingi olim potuere, quod e Schol. MS. N. Heinsius ad Claudian. p. 180. b. notavit.“] *Caerefolium* etiam paederos Plinio; nec hic rutilando aptus. *Gemma opallium*, paederos, qui nec habet hic locum. Hesych. etiam παιδέρως ἄλειμμα exponit: hoc est, quod quaerimus. Sed unguentum illud ex paederote herba compositum doctus medicus Italorum voluit; sed si herba non inficit, unguentum ex ea factum non tinget. Ecce alius item doctus medicus, qui paederotis, h. e. acanthi succo candorem faciei quaeri tradit. Nam et Demetrium paederote faciem illevisse, ut candorem arcesseret. Nugae. In versu Alexidis, quae immodico candore pallescit, paederotem illinit captando rubori. Nec censendus Demetrius aliud in paederote quaesivisse. Unguentum hoc nomine appellarunt ex radice anchusae, aut ex radicula Syriaca, quae fucus dicebatur, compositum. Illud ἄλειμμα est ex fuco, ᾧ τινι τὰς οὐσίας ὑφαὶ αἱ γυναῖκες χρίονσι.“ Salmasius in Solin. p. 808. Schweigh. ad Athen. XIII. 25. scribit: — „Παιδέρων' ἐντρίβεται, unguentum aliquod sic vocari satis constat: cf. auctores ab Hesychii interpretibus laudatos, et in his maxime Salmasium in Solin. p. 808. Latinos *acanthum* dixisse, quem Graeci παιδέρωτα, Dioscorides docuit. Quid sit tamen potissimum, e quo confici solitum sit illud pigmentum, non liquet.“ Sed ex herba ista non arguere possumus, quia, ut vidimus, quicquid eximia aliqua gratia commendabatur, Graeci παιδέρωτα vocant. Dioscoridis ver-

coloris gratia sic vocatum est. Ita enim vocarunt purpurissum ex anchusa, vel radicula Syriaca, quae φῦκος dicebatur, quo genas colorabant mulieres. Alexis ap. Athen. XIII. *Λευκόχρως λίαν τίς ἐστι; παιδέρως ἐμπέφευκε.* Genus amethysti *παιδέρωτα* etiam vocitarunt, quam alii anterota, alii Veneris gemmam dicebant. Locum afferam, ut corrigam, de generibus amethystorum. „Quintum ad viciniam crystalli descendit, albicante purpurae defectu: hoc amethysti, in quibus ex carbunculo in purpuram refulgeret leniter roseus nitor, ob gratiam speciei et coloris, dicti *ἀντέρωτες*, vel *παιδέρωτες*, vel *ἀφροδίτης λίθοι.*" In Indice MS. Plinianо verba sunt ita restituenda: „*Amethystus, ejus genera quinque, sacodion, sapenus, pharanitis, aphrodites sphragis, sive anteros, sive paederos.*" De opalo scribit Plinius: „*Hanc gemmam propter eximiam gratiam plerique appellavere paederota. Sunt et qui privatum genus ejus faciunt, sangenonque ab Indis vocari dicunt. Traduntur nasci et in Aegypto et in Arabia, et vilissimi in Ponto.*" Ergo opalus in India nascitur, quem plerique ob gratiae venustatem paederota vocarunt. Quidam paederota privatum genus fecerunt, quem Indi sagenon vel agenon appellabant. Atque is paederos non solum in India, sed etiam Aegypto, Arabia et Ponto nascitur. De hoc paederote intelligit hic Solinus, cum di-

---

ba Salmasius p. 578. produxit, et addit: — „Hoc est alterum Plinii genus, (XXII. 22.) quod laeve esse dicit, h. e. sine spinis et aculeis, quod et melamphyllum, et paederota vocatum scribit: haec est urbana et topiaria acanthus, quae nascitur in hortis crepidines marginum pulvinorumque toros vestiens (ut ait Plinius). Hanc minime, ut apparet, novere herbarii illi, qui spinosam nobis tradunt brancam ursinam, quum acanthus illa veterum prorsus spinis careat."

cir, paederotem et Arabicam ex Arabia sumi. Praeter opalum, quem paederota multi cognominant, est et suum genus, hujus nominis spectatione et merito dignum (ut Plinius refert). In paederote hi colores congruebant, crystalli perspicuitas, aëris viriditas caerulea, purpurae nitor, vini crocique fulgor. In opalo, quem et paederotem quadam decoris praerogativa plerique nuncupaverant, carbunculi tenuior ignis, amethysti fulgens purpura, smaragdi virens mare, sulphuris ardens flamma, aut etiam ignis oleo accensi. Haec candidarum gemmarum dux et signifera, et post smaragdos primae dignitatis olim. At paederos altera, quae sui generis erat, ut non indigna hujus nominis spectatione, ita longe opalo inferior pretio, et auctoritate. Opalus in India tantum, paederos in Aegypto et Arabia, aliisque locis reperiebatur." Salmasius in Solin. p. 598.

Lexicographi et grammatici errant et in re critica, cum de forma vocum ἀντέρως, παιδέρως, Lat. anteros, paederos (κολοσσέρως, colaiseros non habent), agunt, et in re philologica, cum de sensu earum vocum loquuntur. Accuratissimus est Salmasius et in re critica, et philologica. H. Steph. Thes. Gr. L. III. p. 42. παιδέρως interpretatur „i. q. παιδεραστής, de paedicone, ut παιδέρως Ζεύς, quod Pollux (III. 7.) πεπαίχθαι dicit ap. Teleclidem;" male Hederici Lexicon, „Per jocum comice, quasi παιδεραστής, propter Ganymedem." Sed Παιδέρως Ζεύς fortasse est παῖς ἔρως, puer amori similis, aeque venustus et amabilis ut est amor, in qua voce allusio sit ad Jovis amores, quibus factus est quasi puer Amori similis. G. J. Vossius Etym. L. L.: „Παιδέρως, a παῖς, puer, et ἔρως, amor: proprie igitur παῖς ἔρως, puer Amor, vel Cupidinum aliquis: nihil venustius imagunculis Amoris seu Cupidinis. Ab earum decore κατὰ μεταφορὰν vox tributa est mul-

tis, quae gratia multum valerent. *Ἀντὶ* eam vim habet, quam in *ἀντίθεος*, h. e. *ἰσόθεος*. Veneris gemma dicebatur *ἀντέρως*, quia gratia et venustate certare possit cum amore." H. Stephanus non explicat, quare *παιδέρως* a quibusdam dicatur *ἡ ἄκανθα* (s. *ὁ ἄκανθος*), nec quare paederos dicatur genus unguenti, nec quare sic dicatur genus herbae Sicyone in uno tantum Veneris septo nascens; et omnino silet de opalo paederote, et de amethysto paederote. „Quercus faginea, *σμίλαξ Ἀρκάδων*, Theophr. H. Pl. III. 16.: haec forte est *παιδέρως* Pausaniae II. 10. humilis, Sicyoni peculiaris, foliis subtus canis, minoribus quam Qu. Esculi: cf. Desfontaines in *Annal. Phys. Gall.* 38, 375, s." Sprengelii Hist. Rei Herbariae p. 104. Dioscoridis Appendix III. 17. *περὶ ἀκάνθης: Οἱ δὲ, μελάμφυλλον, οἱ δὲ, παιδέρωτα.* Cf. Apul. de Herb. c. 104. Glossae Labbeanae habent: *Παιδέρως· ἄνθος*, flos, alium. „Cod. Germ. Flos albus; Reg. Flos alvum." Du-Cangius Castigatt. in utrumque Glossarium. Quid sibi velint ista verba, nescimus. M. Martinius id Cadmo Graeco-Phoenice pag. 102. conjicit, „*ἄκανθος*, flos alius," et addit, „Est acanthus sativus, quasi *παίδων ἔρως*." Pro unguenti genere *παιδέρως* usurpatur ab Aeliano V. H. IX. 9. de Demetrio, *ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ καλῷ εἶναι εὐθετίζοντι τὴν τρίχα, καὶ ξανθιζομένῳ, καὶ ὑπαλειφομένῳ τὸ πρόσωπον παιδέρωτι, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἐχρῆτο ἀλείμμασι, προσφιλοτιμούμενος τῇ ῥᾳθυμίᾳ*, ubi Perizonius, „Pigmentum videtur fuisse e pulvere gemmae paederotis confectum, quo facies nimis alba et pallida reddebatur purpurea aut rosea." De eodem Demetrio Athen. XII. p. 542. *παιδέρωτι τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμενος, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγχρίων ἑαυτόν.* *) *Παιδεραστινός* et *ὀξυπαιδεραστινός* de ve-

*) *Παιδέρως* pro *acanthi* (vel saltem herbae) *nomine* occurrit in loco Demi Selii ap. Athen. XIV. p. 622.: *Οἱ δὲ φαλλοφόροι πρόσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσι, προπόλιον δὲ ἐξ ἑρπύλλου*

stibus usurpantur: hae voces sunt H. Steph. Thes. e lexicographis commendandae. Flav. Vopisc. in Aurel c. 46. „Idem concessit, ut blatteas matronae tunicas haberent, et ceteras vestes, quum antea coloreas habuissent, et ut multum oxypaederotinas:“ „quasi multum fuerit, paederotinas eis fuisse concessas,“ ut bene intelligit Salmasius, qui addit: — „Paederotinus in vestibus color, non a paederote herba, sive caerefolio, sive acantho, sed a paederote gemma; nec enim herbae illae vim habent tingendi, aut ullum folio vel flore colorem praeferunt, cujus nomen aut similitudo in vestes transire meruerit. Acanthina quidem vestimenta ab acanthio herba fuere nota veteribus, sed non a colore acanthii sic nominata: texebantur enim ex lanugine, qua folia acanthii sunt obducta, de qua Plinius L. XXIII. 12.: de his acanthinis vestibus locus Varronis ap. Servium sic est corrigendus: *Cum dempti sunt aculei, ex his implicitis mulieres multiplicem conficere vestem: hinc vestimenta acanthina appellata.* At Servius vestes in similitudinem acanthi ornatas et confectas accipit, et sic intelligit versum poetae (Aen. I. 649.), *Et circumtextum croceo velamen acantho*; quam bene, nos infra docebimus.*) Paederotinae igitur vestes, a

---

περιτιθέμενοι, καὶ παιδέρωτας ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται, στέφανόν τε δασὺν ἴων καὶ κιττοῦ. „Quid sit προπόλιον, nemo novit: perspecte Corayus: „An προβόλιον?“ nempe diminutivum nominis προβολὴ, quod significat *quicquid praetenditur, quo nos tegimus, praecingimus*, aut *munimus*.“ Schweighaeuserus. Lex. Rhetor. ap. Bekkeri Anecd. Gr. p. 290.: *Προβόλιον· εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγοί· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τοὺς ἔχοντας αὐτό.* cf. H. Steph. Thes. T. I. p. 699. f. Hesych.: *Προβόλιον· σιβύνη, ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς.* Glossae Labbeanae: „*Προβόλιον*· loricula. O.“

*) Locus, ad quem refert Salmasius, occurrit p. 405. „Pollux:

paederote gemma, quam alio nomine opallium dixere: Hesych. *παιδέρως· ἡ ὀφραγίς.* Sic amethystinus color, ab amethysto gemma. Quemadmodum autem in purpura varii sunt colorum gradus, et luminis, ut verius dicam, differentiae, quae prout pressior saturiorque est, vel dilutior, ita nomina invenit, unde blatta et oxyblatta: sic in paederote gemma varii elucent colores. Est in his, inquit Plinius, carbunculi tenuior ignis; est amethysti fulgens purpura; est smaragdi vi-

---

Ἃ μὲν ἐν τοῖς χιτῶσι πορφυραῖ ῥάβδοι παραπαλ πλησίως, intellige virgas illas, quae in circuitum vestis eunt, ad oras infimas currentes, quas et *ἀκάνθους* appellarunt. Hesych. *Ἄκανθος· περίραμμα ὑφασμένον, καὶ ζῶον, καὶ φυτὸν, καὶ πτηνόν.* Hinc intelligitur illud Virgilii, *Et circumtextum croceo velamen acantho.* Acanthus enim ibi est purpura, quae circumit extremam vestis oram." Iterum Salmasius in Solin. p. 212. E. de eodem Virgilii versu. „Tunica est per extremitatem orae infimae limbum habens croceum, ad instar acanthi, flexibilis virgulti. Immo *ἄκανθον* Graeci etiam vocavere hujusmodi limbos vestium. Aliud acanthus, aliud *ἀκάνθιον*, a quo vestes acanthinae." De hoc sensu vocis *ἄκανθος* silet Schneid. H. Steph. in Thes. Indice nihil habet praeter Hesychii locum. Bene scribit Forcellinus: „Neque vero e Varronis loco colligas, ap. Virg., ubi ait, *Circumtextum croceo velamen acantho*, intelligi debere vestem acanthii lanugine confectam; nam *acantho* dixit Virg., non *acanthio*; Servius autem, qui ad h. l. ea Varronis verba attulit, rem nihil eo pertinentem attulit." Isidorus Origg. XVII. 9. (ut Servius) scribit: „Acanthus, herba Aegyptia, semper frondens, spinis plena, flexili virgulto; in cujus imitatione arte vestis ornatur, quae *achantina* (acanthina) et *achantis* (acanthis) dicta." Sed rectius scribit Salmasius l. l., cujus verba praeterierunt Heynium et caeteros Virgilii interpretes, qui una mente per verba, *Circumtextum croceo velamen acantho*, intelligunt „vestem in similitudinem acanthi ornatam et confectam," non tunicam, per extremitatem orae infimae limbum (*ἄκανθον*) habens croceum, ad instar acanthi, flexibilis virgulti.

reise mare, et cuncta pariter incredibili mixtura lucentia. Cum igitur ex paederotibus alii fuscioris coloris sint, alii dilutioris: meliorem illum esse colorem constat, secundum eundem Plinium, cujus color vini colore fuscatur, quam qui diluitur aqua. Atque hic erat, ad quem tingentium officinae dirigebant vota, cui et *oxypaederotinum* videntur nomen fecisse. Non magnum sane discrimen apparet fuisse inter amethystinum, et oxypaederotinum. Quare non mirum est eum colorem, ut pretiosiorem, et purpurae propiorem rarius fuisse matronis usurpatum. Nero, ut ex Suetonio didicimus, non solum Tyrii, sed etiam amethystini coloris usum privatis interdixerat. Ovidius tamen amethystinum inter pretii levioris colores enumerat, quem inter alios plures et viliores concedit mulieribus artis suae. Videntur ergo matronae in solatium ademtae purpurae vel conchyliatae vestis, aut, ut tum loquebantur, blatteae, quae erat magni pretii, amethystinas et oxypaederotinas, quae proxime ad purpureas accederent, in usu habuisse." Idem tamen ad Solin. p. 808. F. a se ipso discedit: — „Ab illo unguento fuci vel anchusae, roborandis mulierum genis idoneo, color paederotinus et oxypaederotinus in vestibus olim usitatus. A gemma paederote appellatum volui aliquando. Sed nunc malim a paederote colore vel purpurisso, quod genis indebant mulieres priscae."

„Quod ad nomen ἀντέρως spectat, de eo H. Steph. Thes. I. 1226. contentus est dicere, „Ἀντέρως, cupido, sive illi cupidini contrarius, de quo Cic.: item Deus ultor eorum, qui amantes spernunt, ex Pausan." Nihil habet de anterote, i. e. pulcerrimo amethysti genere, Veneris gemma. B. Faber in Thes. vocem non inseruit. „Anteros," ut ait Gesnerus, „Veneris et Martis filius, Cic. de N. D. III. 23.: potes autem et mutuum amorem interpretari, et repugnantem amori, et similem vel vi-

carium adeo amorem," Thes. L. L. „Anteros," ut scribit Forcellinus, „Cupido tertius, ex Marte et Venere tertia natus ap. Cic. de N. D. III. 23. Dictus est quasi Cupido Cupidini contrarius, ab ἀντὶ, contra, et ἔρως, amor, cupido. Posset etiam exponi amori par, aut aeque venustus ac amor, quia praepositio ἀντὶ etiam instar significat. Alii interpretantur amorem, quo quis amantem se redamat: alii, ut est ap. Pausan. in Attic., ultorem eorum, qui amanti mutuo amore non respondent." „Diversum Amori Deum veteres Anterota nuncuparunt, ut est ap. M. Tullium de N. D. Ante Academiae ingressum Amoris excitatam fuisse aram a Charmo Atheniensium primo, Epigrammate adstipulante, Pausanias scribit. In civitate vero Anterotos visebatur ara, quam μετοίκων dixere ἀνάθημα, i. e. inquilinis dicatam: quoniam Atheniensis Meles Timagoram peregrinum hominem amore ardentem aspernatus, ut se a petra in praeceps daret, imperavit. Quod quum is, ut qui in omnibus adolescenti obsequutum vellet, animae etiamnum prodigus implesset largiter: tanta subiit Meletem poenitentia, ut ex eadem ad imum se mitteret. Unde factum, ut Anteros Timagorae ἀλάστωρ, i. e. ultor, crederetur τοῖς μετοίκοις νομίζειν. In Eleorum gymnasio, ea parte quae dicebatur Μαλθῶ, stabant Amoris et Anterotos Icones, sed ἔρως palmaceum tenebat ramum, quem auferre niteretur anteros. Athenienses namque et Elei Anterota agnoscunt, ut numen." Coel. Rhodig. Lectt. antiq. XVI. 25. Pollux III. 7.: ἔρως, ἵμερος, πόθος, ἐπιθυμία, ἵμγξ, ἀντέρως, ἀφ' οὗ ἀντέρωτες, ἀντερασταὶ, παρὰ δὲ Εὐπόλιδι καὶ ἀντερώμενος. Phavor. Lex. ἀντέρως· ἀντερώμενος. Sensus vocis in Suida e contextu apparet: Ἀντέρως· ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου, τοῦ κατὰ Γάϊον βασιλεύσαντος (ἐφ' οὗπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς γέγονεν), ἀκουσὴς δὲ ἦν Ἀπίωνος τοῦ Μόγθου· φέρονται αὐτοῦ βιβλία περὶ γραμματικῆς δύο. Καὶ τοῦτο

δὴ τὸ ὑμνούμενον ὄνομα ἀντέρως ἐν τοῖσδε τοῖς γενναίοις ἐσώζετο. Χαρίτων γὰρ καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπεσέτην· καὶ ὁ μὲν Χαρίτων ἐραστὴς ἦν· Μελάνιππος δὲ τὴν ψυχὴν ὁ ἐρώμενος ἐς τὸν φίλον τὸν ἔνθεον ἀναφλεχθείς, ἰσότιμον τὸ τοῦ πόθου κέντρον ἐνεδείκνυτο. „De Anterote tradidit Pausan. I. 30. p. 75. et Suid. in Ἀντέρως, cujus articuli pars posterior ducta videtur ex Heraclide Pontico περὶ Ἐρωτικῶν, unde historiam de Charitone et Melanippo derivavit Athen. XIII. p. 602., et Aelian. V. H. H. 4. Elide in Gymnasio Ἔρωτος et Ἀντιέρωτος arae conspiciebantur, teste Pausan. VI. 23. pag. 511. In Gemma ap. Lippert. nr. 833. Amor tristis humi sedet, Anterote aufugiente. Cf. Manso über verschiedene Gegenst. der Mythol. p. 577 seq. Diverso autem modo veteres de Anterote tradiderunt. Alii *mutuum* Amorem intelligunt, alii *contrarium*, qui Amorem resolvat. Vide Serv. ad Virg. Aen. IV. 520., et quae docte de eo monuit Huschkius in Anal. Cr. pag. 47. Cum Servio facit Epigramma nostrum, scriptum in Amorem, ab alio Amore vulneratum." Jacobsius ad Anthol. Gr. T. XII. p. 25. Cf. Eunapius p. 26. ed. P. Steph. 1610., ubi Boissonadius, ut ipse mihi significavit, haec duntaxat adnotavit p. 187.: „Vide quae de his numinibus adnotavit Jacobsius (l. c.). Themistius Or. 24. p. 304. d. jucundam narrat de Erotis et Anterotis origine fabellam."

Bene G. J. Vossius, supra laudatus, τῷ ἀντὶ in v. ἀντέρως eam tribuit vim, quae in v. ἀντίθεος, h. e. ἰσόθεος, valet. „Ἀντίθεος Grammatici vett.," ut ait J. F. F. ad Welleri Gramm. Gr. Spec. III. Part. post. p. 103., „interpretantur fere nomine ἰσόθεος, ut Schol. Pindari Olymp. III. 62. et Homerus ipse pro eo usus est nomine δῖος: vid. Odyss. α. 21. coll. v. 196. Sic nomen ἀντιάνειρα, quod est Amazonum appositum, Il. γ. 189. ζ. 186. Aristarchus explicavit vocabulo ἴσανδρα: v. Hesych. v.

τιάνειραι, quod interpretamentum Schol. min. ita re-
ctiit, ut etiam aliud adjecerit: verba ejus sunt haec:
ἴσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἢ αἱ ἐναντιούμεναι ἀνδρά-
σιν· ἐξ οὗ πολεμικαί. Et ἀντίστροφος pro ἰσόστροφος legi-
ur ap. Plat. Gorg. XIX. pag. 78., ita ut etiam cum dat.
onstruatur: v. Fabricius ad S. Empiric. c. Mathem. 7.
. p. 371. et Findeisen. Ind. Graecit. Gorg. h. v.: ut ἀν-
τίπαλον, Suida auctore, non tantum τὸ ἐναντίον signifi-
cavit, sed etiam τὸ ἰσόπαλον, et ἰσόστροφον. v. Spanh. ad
Juliani Caess. p. 101. Heus. Proprie enim ἀντίπαλος est
adversarius in lucta, colluctator deinde: omnino adver-
sarius, hostis: ut ap. Xen. *K. Π.* VI. 1. 10. v. Junger-
mannus ad Poll. I. 150. et Dorvill. ad Charit. p. 611. s.
Amstel. Sic ἀντάξιος, par pretio, Herod. II. 148. He-
sych. Ἀντάξιον· ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν: ἀντίπροικα, per-
quam vili, et tantum non nullo pretio, Xen. Ages. I. 18.
ἀντ' οὐδενός, v. Pollux VII. 10. Hesych. ἀντίπροικα· ἰσό-
προικα. Aristoph. Eq. 815. ἀντιφερίζειν, aequiparare: v.
Eustath. ad Il. α. pag. 156. 10.: et ἀντίδουλος ap. Aesch.
Choeph. 133. est, auctore Schol., ἰσόδουλος."

Ibid. Fischerus: „Ἀντίπαις, Aesch. Eum. 38. Po-
lyb. XV. 31. p. 424. t. 2. Exec. Virtut. 27. p. 99. t. 3.
Plut. V. Dion. p. 221. t. 6. est pueraster, ut vocatur in
Gloss. vett., h. e. puer pubes, qui puero impuberi op-
ponitur." Eaedem Glossae habent: „Ἀντίπαις· juve-
nis." H. Steph. t. III. p. 15. C. scribit: „Quid valeat
praepositio ἀντὶ in hoc nomine, grammatici non decla-
rant." In v. Ἀντίπαις praepos. ἀντὶ eandem habet vim,
quam in v. ἀντίθεος, quam Grammatici veteres semper
interpretantur, ut vidimus, nomine ἰσόθεος. Ἀντίπαις,
secundum etymologiam vocis, est i. q. παιδὶ ἴσος, adeo-
que stricte denotare videtur *eum, qui tantum non puer
est.* Sed in sensu valde diverso ap. Graecos scriptores
occurrit pro *eo, qui tantum pueritiam egressus est.*
Ἀντίπαις i. e. παῖς, *qui pubertati jam proximus est,*

οὔπω πρόσηβος, *cujus genas prima lanugo nondum vestivit:* per facilem transitum pervenimus ad illum sensum, quem haec vox, teste Hesychio infra laudando, apud Atticos scriptores fert, a quibus pro *puero* πρόσηβον, sive *cujus genas prima lanugo jam vestiit*, ponitur. Postremo καταχρηστικῶς pro *juvene* usurpatur. Glossae Labbeanae: „Ἀντίπαις· pueraster, juvenis." Ad hos hujus vocis dissimiles sensus lexicographi et critici parum attendisse videntur, nec ullum scriptorem novimus, qui de hac re accurate monuit. Si igitur in voce explicanda nimii fuerimus, facile lector nobis veniam dabit. Hanc nostram opinionem de duplici hujus vocabuli sensu plane confirmant Grammaticorum veterum loca, quibus ἀντίπαις est nunc οὔπω πρόσηβος, ὁ ἐμβεβηκὼς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, nunc πρόσηβος, ἀνδρόπαις, βούπαις, πάλληξ. Suidas et Phavorinus hunc duplicem sensum admittunt his herbis: Ἀντίπαις· ὁ ἐγγὺς ὢν τοῦ ἴουλος γενέσθαι, ὁ τὸν πώγωνα ἐφύων· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν. In primario et proprio sensu a J. Polluce II. c. 2. usurpatur: Παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος, παῖς, κοῦρος, ἠίθεος, οὔπω πρόσηβος, ἀντίπαις, ὡς οἱ νέοι κωμικοὶ, καὶ παλλάκια εἴρηκε Πλάτων ὁ κωμικός. (Fortasse J. Pollux novis Comicis vocem tribuit, quia veteres et ἀττικώτατοι Comici eam pro puero πρόσηβον usurparant.) In hoc primario sensu et Ulpianus Enarr. in Demosth. p. 191. A. (ap. Albertium ad Hesych. v.) vocem usurpat: ἃ ἄπαις· ὁ νέος ἔτι καὶ παῖς, ubi Hieron. Wolf. p. 258. B. (p. 631. Reisk.) recte conjicit, ὁ ἀντίπαις. In secundario sensu Hesych. scribit: Παιδνός· νεογνὸς, παῖς νέος, ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς τοῦ παιδὸς ἡλικίας, ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καλούμενος ἀντίπαις: ut et Ammonius v. Γέρων: Βρέφος μὲν γάρ ἐστι τὸ γεννηθὲν εὐθέως· Παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθηνοῦ· Παιδάριον δὲ, τὸ ἤδη περιπατοῦν, καὶ τῆς λέξεως ἀντεχόμενον· Παιδίσκος δ' ἃ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ· Παῖς δ' ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων

δυνάμενος εἶναι· τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν Πάλληκα, οἱ δὲ Βούπαιδα, οἱ δ' Ἀντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλοέφηβον καλοῦσιν· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα Ἔφηβος. Eadem tradit ex Aristophane Grammatico Eustathius ad Il. N. p. 944. 18., notante Valcken. ad Ammon. p. 51. Ex his Ammonii et Eustathii locis apparet, ap. Suidam, cum dicit, ὁ Ἀριστοφάνης (ἀντίπαιδα) τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν, per Aristophanem intelligendum esse Aristoph. grammaticum. De hoc secundario vocis sensu scribit Grammaticus S. Germ. ap. Bekk. Anecd. Gr. p. 407. Ἀντίπαις· ὁ πρόσηβος, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν. Ad duplicem vocis sensum referenda sunt, quae in Glossis Labbeanis legimus; Ἀντίπαις· *pueraster, juvenis. Pueraster* i. e. οὔπω πρόσηβος: *juvenis* i. e. πρόσηβος, βούπαις, ἀνδρόπαις. Jam vero quaedam hujus vocabuli e Scriptoribus Graecis exempla afferemus. In sensu *pueri* προσήβου vox occurrit ap. Athen. XV. p. 679. A., ubi Sophocles Συνδείπνοις, Κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν. *) In hoc eodem sensu, sc. pro *eo, qui pubertati jam proximus est*, occurrit ap.

*) Sophoclis versus sunt: Οὗτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφὲς Φοροῦντα, κἀντίπαιδα, καὶ γένει μέγαν, Γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν. Vertit Grotius: „Os te perunctum ferre nequaquam decet; Praesertim ephebum, genere tanto, filium Ventris vocari turpe, cum liceat patris.“ Optime vertisset, si non *ephebum* scripsisset: ἀντίπαιδα est ap. scriptores Atticos *prosebum*, non *ephebum*. Voces διηλιφὴς et ἀννηλιφος (Schneid. habet ἀνυπηλιφὴς) in Thes. G. L. non reperiuntur. Phrynichus Σοφ. προπαρ. p. 22. Bekk.: Ἀνυπήλιφος ναῦς· ἡ μὴ ὑπαληλιμμένη, αἱ δὲ νῆες ὑπαλείφονται, ἐπειδὰν μέλλωσι καθέλκεσθαι [τοῦ νεωλκεῖσθαι].

Notanda est Hesychii glossa: Ἀντικύων· ἀλώπηξ. Silent Hesychii interpretes. Praepos. ἀντὶ in v. ἀντικύων eandem vim habere videtur, quam habet in v. ἀντίπαις, et similitudinis notionem involvit, ut ἀντικύων, pro ἀλώπηξ, sit *vulpes, quae canem sagacitate aliisque mentis dotibus refert.*

Anton. Lib. Metam. Fab. XIII. p. 92. ed. Verheyk.: *Τῆς δὲ πράξεως οὔπω διαβοηθείσης ἀδελφὸς ὁ τῆς Ἀσπαλίδος Ἀστυγίτης ὤμοσεν, ὅτι πρότερον τίσεται τὸν τύραννον, ἢ τὸ σῶμα καθαιρήσει τὸ τῆς ἀδελφῆς· ἐνθὺς δὲ τάχιστα τὴν στολὴν τῆς Ἀσπαλίδος, καὶ κρύψας παρὰ τὴν εὐώνυμον πλευρὰν τὸ ξίφος, ἔλαθε πρὸς τὴν ὄψιν ἀντίπαις ὤν.* Si puer Astygites ad *ἥβης μέτρον* venisset, non latuisset. In eodem sensu sine dubio occurrit ap. Lucianum Amor. t. II. p. 598.: *Σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντιπαιδος ἡλικίας εἰς τοὺς ἐφήβους κριθεὶς,* ubi minus recte de voce ipsa et praepos. *ἀντὶ* scribit J. F. Reitz.: „Ex ipsis, de quibus Lucianus hic loquitur, amoribus patet, non adeo pueritiam ipsam, sive primam intelligendam, sed initium adolescentiae, quod et ipsa praepos. *ἀντὶ* ostendit, quae permutationem quandam aetatis indicat.“ Melius et accuratius scripsit J. Jensius Lectt. Lucian. p. 89. „Quis proprie *ἀντίπαις* sit, non satis accurate ostendunt lexicographi, vel potius errant, dum *ἀντίπαιδα* exponunt (veluti Budaeus) *puberem.* Sed *ἀντίπαις*, quemadmodum ex isto Luciani loco patet, intelligendus est *etiamnum puer.* Ita nempe loquitur ibi Theomnestus aliquis: *Σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντιπαιδος ἡλικίας εἰς τοὺς ἐφήβους κριθεὶς, ἄλλαις ἐπ' ἄλλοις ἐπιθυμίαις βουκολοῦμαι:* ubi liquido apparet, *τὴν ἀντίπαιδα ἡλικίαν* non esse, ut vertit Benedictus, *adolescentiam,* sed *aetatem plane puerilem,* quandoquidem Theomnestus ille ait, se, posteaquam excessisset *ἐκ τῆς ἀντιπαιδος ἡλικίας,* numeratum fuisse in ephebis, h. e. tum demum attigisse adolescentiam.“ In eodem sensu iterum eandem vocem usurpat idem Lucianus in Somnio, t. I. pag. 21.: *Ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν, ἀντίπαις ἔτι ὤν,* ubi Hemsterh. vertit, *pueritiam tantum quod egressus.* Ergo Lucianus *ἀντίπαιδα*, s. *πρόσηβον,* distinguit ab *ephebo.* In principio *Somnii*, pro voce *ἀντίπαις*, habemus: *Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν, ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὤν.* Plane *ἀντίπαις*, et *ἤδη τὴν ἡλικίαν*

πρόσηβος a Luciano de una eademque aetate usurpantur. Sed πρόσηβος ap. Lucianum non est i. q. ἔφηβος, quia Lucianus ἀντίπαιδα s. πρόσηβον distinguit ab *ephebo*. Egregie falluntur, qui, ut J. F. Fischerus supra laudatus, et Albertius ad Hesych. v., ἀντίπαιδα de *pubere* tantum *aetate* intelligunt: sed et ii falluntur, qui, ut J. Jensius supra citatus, vocem de *impubere* tantum *aetate* usurpari putant. Ἀντίπαις est i. q. ὁ οὔπω πρόσηβος: est quoque ap. Atticos scriptores veteres ὁ πρόσηβος, sed nunquam est ὁ ἔφηβος. Accurate J. Pollux l. c. οὔπω πρόσηβος, ἀντίπαις, ὡς οἱ νέοι κωμικοί: μειράκιον ap. eundem non est πρόσηβος, sed ἔφηβος: Μειράκιον, inquit, ἔφηβος, ἄρτι ἐξ ἐφήβων. Errat ergo H. Steph. scribens Thes. t. I. p. 1446.: „Πρόσηβος, adolescens, puber, qui pubertatem jam attigit.“ Plene et accurate dixit T. H. ad Luciani Somnium t. I. pag. 1. „Vocem, quia rarius occurrat, nudam nullaque auctoritate fultam destituunt Lexicographi: habent Xenophon *K. Π.* 1.4.4. (ὥρα τοῦ προσήβου γενέσθαι), Clearchus ap. Athen. XII. p. 548. B. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηβος: Dionys. Hal. A. R. II. p. 125, 41. πρόσηβος κοῦρος, et παῖδες πρόσηβοί τε καὶ τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν, VII. pag. 457, 47., quos impuberes in pompis solennibus Latini dicunt: Aelian. V. H. III. 32. παῖς ὢν οὔπω πρόσηβος: Liban. t. II. p. 156. D. 263. de Juliano, ἤδη δὲ πρόσηβος ἦν. Glossae: *Πρόσηβος· proximus pubertati*: formula loquendi ex Romano jure sumta, quales ibi multae: l. III. D. de Reg. Jur. et §. 18. Inst. de Obl. quae ex del. retinuit ergo Latinas voces Theophilus: hinc integrandae, quod et eruditiss. Schultingium fecisse video, Glossae Verb. Jur. *Πρώξιμος πουβερτάτε· ὁ ἐγγὺς ἐφηβότητος*: sic enim illi vocabulo veteribus ignoto τὴν τοῦ ἐφήβου ἡλικίαν, vel τὴν ἐφηβείαν vocant: vicinum pubertati Servius etiam dixit ad Virg. Ecl. VIII. 39. quae ex antiquo Jurisconsulto videntur descripta.“ Glossae Labbeanae: *Ἐφηβότης· pubertas.*

In Plutarcho vox *ἀντίπαις* latiore sensu sumitur: De Mulierum Virt. p. 261. (*Ἀριστόδημος*) *ἐπεκλήθη ὑπὸ τῶν βαρβάρων μάλακὸς, ὅπερ ἐστὶν ἀντίπαις, ὅτι μειράκιον ὢν παντάπασι μετὰ τῶν ἡλίκων ἔτι νομιζόντων, οὓς κορωνιστὰς, ὡς δοκεῖ, ἀπὸ τῆς κόμης ὠνόμαζον, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμοις ἐπιφανὴς ἦν καὶ λαμπρός.* H. l. pro *adolescente, juvene, ephebo* usurpari videtur, sed nunquam sic occurrit apud optimos scriptores et Atticos.

Fallitur Valck. ad Ammon. p. 53. scribens: „Ap. Suidam Aristophanes *τὸν πρόσηβον* vocasse traditur *ἀνδρόπαιδα*: crediderim potius vim vocis *ἀνδρόπαις* a Suida minus perceptam, cujus nominis honore eos dignabantur, qui ante annos animum virilem gerebant. Ea de re notat E. Spanh. ad Callim. H. in C. 55. p. 688., quibus adde Schol. Pind. ad Pyth. Od. II. 121." Non modo ap. Suidam, sed, ut vidimus in locis supra laudatis, ap. Phavorinum et Grammaticum S. Germ. vox *ἀντίπαις* per *ὁ ἀνδρόπαις* exponitur. Fallitur quoque Valcken., cum dicit nominis *ἀνδρόπαις* honore eos tantum dignari, qui ante annos animum virilem gerebant. *Ἀνδρόπαις* est proprie *ὁ ἤδη ἀνδρούμενος παῖς*, ut Suidas explicat, deinde metaphorice de *pueris ante annos animum virilem gerentibus.* E Graeco verbo expressisse illud suum Heinsio videtur Virgilius Aen. IX. 311. *Ante annos animumque gerens curamque virilem.* Hesych.: *Ἀνδρόπαις· ἀνδρούμενος ἤδη παῖς, ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχοντες, Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ.* H. Steph. Thes. T. I. p. 434. A. scribit: „*Ἀνδρόπαις*, ad virilem aetatem tendens, vel, puer virilem prudentiam prae se ferens: Hes. utramque ponit expositionem, Suidas priorem duntaxat: ego posteriorem malo: nisi *ἀνδρούμενος* accipiatur potius pro eo, qui virilitatem quandam prae se ferat: affertur autem ex Sophocle." Sophoclis versum nobis servavit Schol.

Pind. Pyth. II. 121. *Τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα*, ubi sine dubio legendum est *δεσπότην*, et sic scribit doctiss. Blomf. ad Aeschyli Pers. 529. Quo sensu Sophocles *τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότην* dixerit in Troili Fragm., nobis incertum est. Sed ap. Aeschylum Pers. 529. vox usurpatur non de *eo, qui ante annos animum virilem gerit*, sed, proprio sensu ap. Atticos scriptores, de *προσήβῳ, pubertati proximo*, ut e sequentibus patet: *Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ· Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων, Ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.* Ab Aeschylo Parthenopaeus vocatur *ἀνδρόπαις ἀνήρ*, cujus genas prima lanugo jam vestiret, i. e. *πρόσηβος, μονονοὺχ ἔφηβος*. Lex. S. Germ. ap. Bekk. Anecd. Gr. p. 407.: *Ἀντίπαις· ὁ πρόσηβος, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν.* Suidas: *Ἀντίπαις· ὁ ἐγγὺς ὢν τοῦ ἴουλος γενέσθαι, ὁ τὸν παίγωνα ἐκφύων, ὃ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν.* Quid sibi velit Aeschylus per voces *ἀνδρόπαις ἀνήρ*, ipse in sequenti versu explicat, *Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων, Ὥρας φυούσης*. Bene ait Blomfieldius: „Parthenopaeus tertiam e decem Solonis aetatibus agebat: *Τῇ τριτάτῃ δὲ γένεια ἀεξομένων ἐπὶ γνίων Λαχνοῦνται, χροιῆς ἄνθος ἀμειβομένης*, Solon ap. Clem. Alex. Strom. VI. p. 814. 22." Quem Attici *ἀντίπαιδα*, s. *ἀνδρόπαιδα*, i. e. *πρόσηβον, cujus genas lanugo prima vestivit*, vocant, Latini eundem sub nomine *barbati pueri* intelligunt, ut nunc monstrabimus. Glossae Labbeanae: *Ἴουλος· ὁ χνοῦς τῶν γενείων, lanugo.* Si igitur *ἴουλος* sit i. q. *lanugo*, ut revera est, aetate, quam Latini per *lanuginem primam* intelligant, definita, perveniemus ad id, quod Attici scriptores per *ἀντίπαιδα* sibi velint, sive *ἀνδρόπαιδα*, cujus aetatis, ut scribit Aeschylus, proprium est *ἴουλον στείχειν διὰ παρηΐδων, ὥρας φυούσης*. Juvenalis locus est memorabilis XIII. 54.: „Credebant hoc grande nefas et morte piandum, Si juvenis vetulo non adsurrexerat, et si Barbato cuicumque puer, licet

ipse videret Plura domi fraga, et majores glandis acervos: Tam venerabile erat praecedere quatuor annis, Primaque par adeo sacrae lanugo senectae." Ubi Rupertius adfert Dodwell. in Annal. Quinctil, p. 79. et 136. „Prima adolescentiae barbatae lanugo ab anno censebatur aetatis XVIII. eoque, ut videtur, expleto. Hoc nos docet h. l. Juven., quum barbatum suum, quem puero obponit, quatuor duntaxat annis puero majorem adnoscit, et prima tantummodo lanugine vestitum. Ita prima lanugo in annum XVIII. expletum convenerit, quum etiam pueritia in anno XIV. similiter expleto terminata fuerit. Inde barbatuli juvenes (Cic. ad Att. I. 14.) adpellabantur ad illum usque annum, ut videtur, quo barbam primam radebant, aetatis scilicet XXI. Hanc pubertati plenae aetatem constituunt Icti, (Dig. l. I. tit. 7. l. 40. 1. l. XXXIV. tit. 1.) usque a temporibus Hadriani." Conf. E. H. Barkeri Dissert. *de Pueritia, Adolescentia, et Juventute* in *Classical Journal*, III. p. 472—83. Ergo per *ἀνδρόπαιδα* intelligendus est *puer barbatus*, s. *prima tantummodo lanugine vestitus, XVIII annos expletos natus.*

„*Ἀνδρόπαις ἀνὴρ*, virilis puer, seu qui e puero vir strenuus primum evaserit, a Lycophrone vero *νέανδρος* dicitur; quem ibi Isaacius ad illum Aeschyli locum vult respexisse: *Μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον· ὃν γὰρ ἀνδρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος, οὗτος νέανδρον, ὡς μεταφράζων, λέγει.*" Spanhem. ad Callim. H. in C. v. 35. pag. 688. Lycophronis locus est v. 1345. *Ἅλωῃ νέανδρος, εὐπρεπέστατος γένους.* *) Scholia Tzetzae ad Lycophr. v. 731.

---

*) Vocem *νέανδρος* omisit H. Steph. Omisit quoque voces *τριακάτιοι*, *δεκάδρομοι* (quod omisit Schneiderus) et *ἀπάγελος*, *ἀνδρόβουλος*. Ammonius l. c. *Ἐν δὲ Κυρήνῃ τοὺς ἐφήβους Τριακατίους καλοῦσιν.* Hesych. *Δεκάδρομοι· οἱ*

ὀρνιθόπαιδες· ὀρνιθοφυοῦς· τὸ δὲ ὀρνιθόπαις, καὶ παλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια, ἁπλῶς νοοῦνται· ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν· ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται καὶ ἡ ὄρνιθος παῖς, καὶ ἡ ὀρνιθοφυὴς παῖς, ὡς νοεῖται κἀν· παλλίπαις δὲ, ἡ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ἡ καλὴ παῖς·

δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσι ἐσχηκότες ὑπὸ Κρητῶν. Valck. l. c. conjicit, οἱ δέκα ἔτη ἐ. τ. ἀ. ἠσκηκότες. Albertius paulo aliter intelligit δέκα δρόμους, quod post δέκα supplendum e regula sua, utpote latens in v. δεκάδρομοι, et legit οἱ δέκα ἐν ἀνδράσι ἐσχηκότες. Sed Albertio non displicet Kusteri sententia. „Locus obscurus et sine dubio mutilus, qui sic forte supplendus est, οἱ δέκα δρόμων ἐν τοῖς ἀνδράσι μετεσχηκότες, i. e. qui decies ad cursus publicos virorum admissi sunt. Ad correctionem hanc mihi viam quasi monstravit Ammonius, qui v. γέρων scribit, ephebos ap. Cretenses dictos fuisse ἀποδρόμους, διὰ τὸ μηδέπω τῶν καινῶν δρόμων μετέχειν, i. e. quod nondum ad cursus communes admitterentur. Unde colligo, in Creta olim institutos fuisse cursus publicos, ad quos non nisi viri, iique non omnes, sed certo tantum numero, certisque vicibus, admitterentur. Hos ergo cursus qui decies peregissent, videntur postea illis abstinuisse, unde nomen δεκάδρομοι.“ Quod ad ἀπάγελος attinet, habet Hesych. Ἀπάγελος· ὁ μηδέπω συναγελαζόμενος παῖς, ὁ μέχρι ἐτῶν ἑπτακαίδεκα, Κρῆτες. Quod ad ἀνδρόβουλος attinet, occurrit ap. Aeschylum Agam. 11. ὧδε γὰρ κρατεῖν Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ: ubi Schol. A. Ἀνδρόβουλον· τὸ μεῖζονα ἢ κατὰ γυναῖκα βουλευόμενον, γενναῖον· ἢ κατὰ ἀνδρὸς βουλευόμενον. Phrynichus Σοφ. προπαρ. p. 19.: Ἀνδρόβουλος γυνή· ἡ ἀνδρὸς βουλεύματα βουλευομένη, ἀνδρὸς δὲ τοῦ κατ' ἔπαινον λεγομένου. Rectissime intelligit Schütz.: „Ut Choeph. 624. γυναικοβούλους μήτιδας φρενῶν [verbum γυναικόβουλος in Thes. G. L. non apparet] nemo aliter explicaverit quam per muliebria consilia, sic h. l. ἀνδρόβουλον κέαρ est *virilis animus, viriliter sapiens s. ferociens.*“ In eodem sensu vox occurrit in loco Damascii ap. Photium pag. 560. (quem laudavit Stanleius), ὑψηλόφρονα καὶ ἀνδρόβουλον εἰς οἰκονομίαν.

ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρείου παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως· ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ νοεῖν ταῦτα ἡ ἔννοια. *Ἀνδρόπαις*, pro *ἀνδρείου παῖς* usurpatum, nondum vidi: de hac significatione tacent lexicographi. *Ὀρνιθόπαις* ab H. Steph. Thes. G. L. II. p. 1455. f. affertur *ἁμαρτύρως*: „*Ὀρνιθόπαις, avis pullus, pipio.*“ De v. *καλλίπαις* sic H. Steph. Thes. III. p. 14. b.: „*Καλλίπαις*, cui pulchri sunt liberi, Basil.“ Occurrit ap. Aeschylum Agam. 771., *Οἴκων γὰρ εὐθυδίκων Καλλίπαις πότμος αἰεί*, quod Stanleius vertit: „At in aedibus justa colentibus pulcra perpetuo liberorum sors est.“ Sed de altera significatione vocis *καλλίπαις*, a Tzetza notata (*καλλίπαις ἡ καλῆς μητρὸς παῖς*), silet H. Steph., necdum vidi hujus significationis exemplum.

Eodem sensu, quo *ἀντίπαις* et *ἀνδρόπαις* usurpabantur pro *barbato puero*, s. *προσήβῳ*, Graeci alio nomine *βούπαιδα* dicebant. Ordo aetatum ap. Ammonium v. *Γέρων* est: *βρέφος, παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος, παῖς· τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν Πάλληκα, οἱ δὲ Βούπαιδα, οἱ δ' Ἀντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλοέφηβον καλοῦσιν· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, Ἔφηβος.* Eundem ordinem servat Eustath. ad Il. *N.* p. 944. *Βρέφος, παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος, παῖς, ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πάλλαξ, καὶ βούπαις, καὶ ἀντίπαις, καὶ μελλέφηβος.* Et Eustath. et Ammon. (ex emendat. Valck.) Aristophanem grammaticum de his rebus scribentem laudant. Glossae veteres *βούπαιδα* et *ἀντίπαιδα* de eodem aetatis gradu intelligunt: nam utrumque per idem vocabulum explicant. „*Βούπαις*, quod legitur ap. Alciphr. Ep. 62., est *μέγας παῖς*, puer adultior. Hesych. *βούπαις· νέος μέγας, ἀφῆλιξ, μέγας παῖς ἢ ἐχθὺς*, scribe *ἰσχυρός*. Glossae veteres: *Catulaster: βούπαις*, quae vox Dracontio restituenda, II. 191. „Non catulaster agit puerilia, non puer audet Attrectare tener Martia tela manu:“ in editis legitur, *Non catulastra gerit:* loquitur ibi de variis homi-

num pro distincta aetatis ratione studiis. Catulastri autem sunt pueri grandiores, qui incipiunt catulire, h. e. ad venerem incitari: inde et Catulli nomen." J. G. Graevius Lectt. Hesiod. c. XXIV. p. 122. Festus in v. Bulimum: „Grandes pueros bupaedas appellant," ubi Ios. Scaliger: „*Βούπαιδα* dicebant, quem Latini catulastrum: Gloss. *Catulaster. Βούπαις:* aliae Glossae, *Catulester. pupa, pupula, πάλλης.* [Postremum hoc Graecae vocis originem patefacit; sicut enim a *catuliendo, catulaster*, ita *ἀπὸ τοῦ πάλλειν*, primum *πάλλος*, mox forma intensiva, *πάλλαξ*. Valcken. ad Ammon. p. 52.] *Catlastros* est vetus lectio ap. Vitruvium VIII. 4." Cf. Turnebi Advers. XXIV. 7. Non satis accurate ad optimorum scriptorum usum habent eaedem Glossae: „*Βούπαιδες· puberes*, P." Nam *βούπαις* proprie ap. Atticos scriptores est non *ἔφηβος*, sed *πρόσηβος*. J. Pollux II. c. 2. *περὶ μειρακίων* scribit: *Ἔτι μειρακίσκος, μειρακύλλιον, καὶ βούπαις παρ' Εὐπόλιδι.* Sed si Eupolis vocem *βούπαις* in sensu *τοῦ μειρακίου* usurpasset, hoc per poeticam licentiam fecisset, contra grammaticorum regulas, ideoque ex hoc loco non est arguendum de sensu vocis *βούπαις* latiore. Idem Ammonius, qui supra laudato loco aetates sic distinguit, *παῖς, τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν Πάλληκα, οἱ δὲ Βούπαιδα, οἱ δ' Ἀντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλοέφηβον καλοῦσιν, ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, Ἔφηβος*, in alio loco scribit: *Παῖς, ἀντίπαις, καὶ βούπαις διαφέρει· Παῖς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ· Ἀντίπαις δὲ, ὁ ἐκβεβηκὼς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἤδη πρόσηβος· Βούπαις δὲ ὁ μέγας παῖς?* In primo loco *βούπαιδα* et *ἀντίπαιδα* de eodem aetatis gradu usurpari facit Ammonius; in secundo loco idem *βούπαιδα* et *ἀντίπαιδα* distinguit: erravit ergo Ammonius? Immo vero in hoc secundo loco accurate distinxisset *βούπαις* et *ἀντίπαις*, si ad proprium vocis *ἀντίπαις* sensum respexisset. Nam, ut diximus, *ἀντίπαις* est, *Ἑλληνικῶς, οὔπω πρόσηβος, Ἀττικῶς, πρόσηβος, οὔπω ἔφηβος.* Ad

Hellenicum vocis usum non respexisse, ex ipsius verbis patet, quae Atticum usum plane describunt: *ἀντίπαις· ὁ ἐκβεβηκὼς κοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἤδη πρόσηβος.* In hoc secundo loco non magni aestimanda est Ammonii opinio de differentia vocum *ἀντίπαις* et *βούπαις*, quae esse eadem supra monstravimus: nam, si, ut Ammonius scribit, *βούπαις* est *ὁ μέγας παῖς*, quid nos impedit, quominus *ἀντίπαις* et *βούπαις* de una eademque aetate intelligamus, cum idem Ammonius ipse *ἀντίπαις* definit *ὁ ἤδη πρόσηβος*? At *βούπαις* nihil aliud est quam *ὁ ἤδη πρόσηβος*. Ergo *ἀντίπαις*, sive *ὁ ἤδη πρόσηβος*, est i. q. *βούπαις*, i. e. *ὁ μέγας παῖς*.

Fallitur H. Steph. T. III. p. 13. scribens: „*Βούπαις*, q. d. grandis puer (particula *βου* habente vim intendendi), vel qui jam grandi est pueritia: reddi potest, puer jam adultus, vel puer jam adultae pueritiae: exponitur etiam adolescentulus, necnon, adolescens.“ In nullo Attico scriptore vox *βούπαις* usurpatur pro „puero adulto,“ et in nullo scriptore pro „adolescentulo,“ sive „adolescente,“ praeter Plutarchum l. c. et Eupoliden, de quo J. Pollux supra laudatus: *Μειρακίσκος, μειρακύλλιον, καὶ βούπαις παρ' Εὐπόλιδι*: ex hujus scriptoris usu, ut diximus, non est nimis exacte arguendum, utpote poeta poeticam licentiam usurpante, praesertim cum locus ipse integer ad nostra tempora non sit servatus. Voci apud Atticos scriptores hic tantum sensus inest, de quo supra disputavimus, *βούπαις* i. e. *ἤδη πρόσηβος, οὔπω ἔφηβος*. Sic Theophyl. in Epist., quem adduxit H. Steph., *Ἄλλοι τῆς ἀκμῆς ἐπιβαίνουσι, καὶ τὸ βούπαιδες εἶναι κεκλήρωνται.* Sic in Apollon. Rhod. I. 760. *Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος ὀϊστεύων ἐτέτυκτο, Βούπαις οὔπω πολλός*: ubi Schol. MS. *Βούπαις δέ ἐστιν ὁ μέγας μὲν παῖς, μήπω δὲ γεγονὼς τέλειος ἀνήρ*: iisdem fere verbis scribit Schol. vet., ut et Aristoph. Schol., quem H. Steph. laudavit.

Sed fortasse Eupolis alio sensu, quem minus recte percepit J. Pollux, *βούπαιδα* usurpavit pro exoleto, sive *ἐξάκμῳ*, *ὑπεράκμῳ*, i. e. *ὑπὲρ τὴν τοῦ προσήβου ἡλικίαν*, adeo ut J. Pollux facile per *βούπαιδα* in hoc sensu usurpatum intelligeret *τὸν ἔφηβον*, sive *μειρακίσκον*, vel *μειρακύλλιον*. Hic sensus vocis *βούπαις*, de quo silent H. Steph. et Schneid., apud Graecos posteriores praevaluisse videtur. Moer. Attic.: *Βούπαις, Ἀττικῶς· Ἔξακμος, Ἑλληνικῶς:* ubi J. Pierson. „In genere *grandem puerum* notat; dein etiam pro *adolescentulo, pubere, exoleto*, sumi coepit." Philoxenus: *Βούπαιδες· pubeces.* Pollux II. 9. *μειρακίσκος, μειρακύλλιον, καὶ βούπαις παρ' Εὐπόλιδι.* Glossae: *Exoletus. ὑπέρακμος.* Ap. Hesych. *Καρόπαις, ἔπακμος παῖς:* forte *ἔξακμος.* Hesych. *Κάρτην· τὴν βοῦν, Κρῆτες.* [Pro *καρόπαις* Phavorin. habet *καρνόπαις.* Hesych. *Κάρνος· βόσκημα, πρόβατον.* Albertius conjicit *κουρόπαις*, et refert ad Hesych. *κοῦρος· παῖς νέος.* Sed *καρόπαις* non est ejiciendum. Hesych. *Καρός· βόσκημα, ὥρα ἢ καιρός*, ex emendat. Albertii.] Idem: *Λαόπαις· βούπαις*, et *Πάλλης· βούπαις*, interpretatur. [Valck. ad Ammon. legit *λάσπαις*, uti *λάσταυρος.* (Hesych. *Λαίσπαις· βούπαις, Λευκάδιοι.*) Ruhnk. Ep. crit. legit *λαίσπαις.* Hesych. *Λαΐ· ἐπὶ τῆς αἰσχρουργίας:* probabiliter ergo *λαίσπαις* existimari possit i. q. *βούπαις* in malo sensu, i. e. *ἔξακμος, exoletus.*] Hinc adjectivum *φιλοβούπαις* callida junctura, ut cum Horatio loquar, compositum adhibuit Strato in Epigr. MS. (94.) *Οὐδ' αὐτή σ' ἡ λέξις, ἀκουσώνητε, διδάσκει Ἐξ ἐτύμου φωνῆς ῥήμασιν ἑλκομένη· Πῶς φιλόπαις λέγεται, Διονύσιε, καὶ φιλοβούπαις· Πρὸς τοῦτ' ἀντειπεῖν μήτι πάλιν δύναται.* Voce *φιλοβούπαις* alibi nuspiam obvia augeri possunt Lexica, quam sic commode interpretaberis, *amator exoletorum.*" Voce *ἔξακμος*, quam servavit Moer. Attic., carent H. Steph. Thes. et Schneid. Lex.

Est alius sensus vocis *βούπαις*, de quo H. Steph.

et Schneid. et omnes lexicographi, quos adhuc vidimus, nihil monent: Suidas, *βούπαις· βουκόλος.* Ergo *βούπαις* in hoc praegnanti sensu est i. q. *παῖς ἐπὶ τῶν βοῶν, puer boum custos.* An in Graeca lingua exstet ullum aliud vocabulum similiter formatum simili sensu, valde dubitamus.

E proprio sensu vocis *βούπαις*, i. e. *ὁ μέγας παῖς*, venit alius sensus, de quo H. Steph. et Schneid. nihil habent. Hesych. *Βούπαις· ἰχθύς*, piscis quidam; *magnus:* ubi J. G. Graevius supra laudatus legit *ἰσχυρὸς*, et ita Masvicius, teste Albertio, sed, ut Kusterus vidit, male; locus enim vitio caret.

Est alius sensus vocis *βούπαις*, de quo H. Steph. „*Βούπαις*, bovis filius, bove natus, i. q. *βουγενὴς* supra: *Αἰεί τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσας Τύμβος Ὑμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι*, quoniam e tauris apes, ex equis vespae nascuntur." Ergo *βούπαις* hoc sensu est i. q. *βοὸς παῖς*. H. Steph. refert ad Suidae glossam: *Βούπαις· καὶ αἱ μέλισσαι, ὅτι βοηγενεῖς εἰσιν, Αἰεί τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσας Τύμβος, Ὑμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι. Ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.* Versus *Αἰεί τοι βούπαισι* est pars Epigrammatis in Sophoclem Anthol. Gr. Erycii 13. Alter versus, *Ἵπποι γὰρ σφηκῶν*, est „Nicandri in Theriacis (741.), qui legitur etiam Anthol. L. I. p. 126.," notante Kustero. Hesych. *Βουγενέων· τῶν μελισσῶν· Καλλίμαχος, Ἅρμενα πὰρ Λαναοῦ γῆς ἀπὸ βουγενέων· καὶ ἡ μέλισσα βουγενὴς, ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννᾶται.* Varro de R. R. II. 5.: „Novi majestatem boum, et ab his dici pleraque magna, ut *βούσυκον, βούπαιδα, βούλιμον, βοῶπιν*, uvam quoque bumammam — denique ex hoc putrefacto nasci dulcissimas apes, mellis matres, a quo eas Graeci *βουγόνας* appellant, et hinc Plautium locutum esse Latine." Ubi Jos. Scaliger: — „Non credo Graecis *βουγόνις* dictas, sed potius *βου-*

γενεῖς, et ita Varronem scripsisse: Callimachus, "Ἀρμενα παῤ Δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέων. Quod autem βουγόνας scripserint, in causa puto fuisse id quod sequitur, bugoniam, at ἡ βουγονία, recte, nempe ἡ τῶν βοῶν γονή." Fallitur vir doctissimus. Graeci et βουγόνη, et βουγενὴς, et βούγονος usurpasse videntur. Geoponic. XV. 2. Argum. περὶ μελισσῶν, καὶ πῶς ἂν ἐκ βοὸς γένοιτο, ὃ καλεῖται βουγόνη: in eodem capite, 14. ὥσπερ δὲ αἱ βουγονεῖς μιᾷ καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ ζωογονοῦνται, ubi J. N. Niclas. „De scriptura ambigitur. Varro quidem II. 5, 5. *Graeci βουγόνας appellant*, sed ibi quoque vv. dd. βουγονεῖς emendant, quod tamen improbat Salmasius ad Theocriti Fistulam v. 6. p. 297. ed. Cren. Interim hoc in Varronis loco singulare est, quod βουγόνη dixit, cum in ejusmodi nominibus terminatio ος sit communis; nisi forte ipse scripserit βουγόνους, quod deinde in βουγόνας transierit. Nempe quae a γέγονα formantur nomina, in ονος desinunt sine exceptione. Ex γένος vero composita in ης finiunt. Adeoque nomen aut βούγονος esse debet, aut βουγενής: ut ἀρτιγενὴς et ἀρτίγονος, aliaque quam plurima. Βούγονος ubi alias occurrat, nescio: βουγενὴς contra frequens est, et apes βουγενεῖς dicuntur cum a poetis, ut Callimacho ap. Hesych. aliisque, quos ad Porphyr. Antr. Nymph. pag. 104. seq. laudavit Van Goens, tum a Porphyrio l. l. c. 15. et c. 18. bis; et si quae loca sunt alia, ut vix, aut omnino non dubitari possit, quin hic quoque scribendum sit βουγενεῖς. Alioquin esse deberet βούγονοι, aut βούγοναι, si veri sunt Codices Varroniani." Salmasius ad Theocriti Fistulam v. 6.: — „Κούρας γηρυγόνας: ita emendavimus, et scriptorum, et excusorum codicum lectionem, γηρυόνας. Γηρυγόνα autem κούρα est Ἠχώ, quod de voce scilicet nascatur. Hinc vocis filiam eam quidam dixit, quod in syringem vel fistulam non possit convenire. Γηρυγόνη, ut βουγόνη. Sic enim apis appellatur ap. Varro-

nem: perperam vv. dd. ibi emendant *βουγενεῖς*. *Βουγενεῖς* quidem dicuntur *μέλισσαι*, sed et *βουγόναι* non minus: nam *βουγόνος*, et *βουγόνη*: *γηρυγόνος*, *γηρυγόνη*, *πηλογόνος*, *πηλογόνη*: et similia sexcenta." Schneiderus tamen in Lex. tantum *βουγενὴς*, quod sine ullo exemplo affert, agnoscit. De *βούπαισι μελίσσαις* fere omnia occupavit Bochartus Hieroz. P. II. L. IV. c. 10. p. 502—4. „Concinunt multi poetae," inquit, „ut e Graecis in Antigono Philetas, is nempe, quem testatur Suidas Ptolemaei Secundi fuisse praeceptorem, et Elegias, atque Epigrammata scripsisse, *Βουγενέας φάμενος προσέβησαν μαιρὰ μελίσσας*, et ap. Varronem (R. R. III. 16.) Archelaus, cum apes vocat *Βοὸς φθιμένης πεποιημένα τέκνα*." Male Jos. Scaliger legit *πεπλασμένα*: Turnebus Advers. VIII. 8. *πεποτημένα*. Teste Albertio ad Hesych. in Epigr. MS. Stratonis (88.) *βουποίητος* dicitur *μέλισσα*: recte ergo *βοὸς πεποιημένα*. Voce *βουποίητος* carent H. Steph. Thes. et Schneid. Lex. Coel. Rhodiginus Lectt. Antiq. XXII. 3. sic scribit: „Apes *βουγενεῖς* dicuntur, et in generationem pergentes animae *βουγενεῖς*." Posterius illud ubi invenerit Coelius, nescimus, forte ex aliquo Graeco Patre depromtum. Vocem *βουγονίη*, s. *βουγονεία*, omiserunt H. Steph. et Schneid. „Bugonia," ut scribit Gesnerus Thes. L. L., „apum ex bove generatio. Varro de R. R. II. 5. 5.: *Et hic Plautium locutum esse Latine, cum Hirrium praetorem renuntiatum Romam in Senatum scriptum habere, Sed bono animo es, non minus satisfaciam tibi, quam qui Bugoniam scripsit.* Locus difficilis, nec forte sincerus, quod disputationes hominum eruditorum docent. At hoc tamen intelligitur, bugoniam, *βουγονίαν* esse, fuisse quidem certe, carmen de illa apum ex bove generatione." Forcellinus in Lex. v. *Bugonia*, *βουγονεία* habet. Fallitur M. Martinius, cui in Lex. philolog. „scriptor videtur innui, qui supra fidem exspectationi lectorum de *βοῶν γονῇ*, i. e. boum generatione, satisfecerit." De

Varronis verbis bene scripsit Turnebus Advers. VIII. 8. Quod ad veterum opinionem de apum generatione e bove attinet, praeter Bochartum supra laudatum, cf. Cerda et Heynius ad Virg. Georg. IV. 281. Bentleius de Stultitia Atheismi Serm. IV. sic scribit: „Whereas it hath been the general tradition and belief that maggots and flies breed in putrefied carcasses, and particularly bees come from oxen, and hornets from horses, and scorpions from crabfish, etc., all this is now found to be fable and mistake. That sagacious and learned Naturalist, Francisco Redi (de Generatione Insectorum) made innumerable trials with the putrid flesh of all sorts of beasts and fowls, and fishes and serpents, with corrupted cheese, and herbs, and fruits, and even insects themselves; and he constantly found that all those kinds of putrefaction did only afford a nest and aliment for the eggs and young of those insects that he admitted to come there, but produced no animal of themselves by a spontaneous formation. For, when he suffered those things to putrefy in hermetically sealed glasses, and vessels close covered with paper; and not only so, lest the exclusion of the air might be supposed to hinder the experiment, but in vessels covered with fine lawn, so as to admit the air and keep out the insects; no living thing was ever produced there, though he exposed them to the action of the sun, in the warm climate of Florence, and in the kindest season of the year. Even flies crushed and corrupted, when inclosed in such vessels, did never procreate a new fly; though there, if in any case, one would have expected that success. And when the vessels were open, and the insects had free access to the aliment within them, he diligently observed, that no other species were produced, but of such as he saw go in and feed, and deposit their eggs there; which they would readily do in all putrefaction, even

in a mucilage of bruised spiders, where worms were soon hatch'd out of such eggs, and quickly changed into flies, of the same kind with their parents."

Empedocleum vocum βουγενὴς et ἀνδρόπρωρος usum non notavit H. St. in Thesauro suo, ideoque Bentleii locum afferemus: —

„It is likely that our Atheist may willingly renounce the doctrine of chance as a thing differing from nature, and may allow it to be the same thing, and that too no real and substantial agent, but only an abstract intellectual notion; but still he hath another expedient in reserve, which is a middle and safe way between the former rigorous mechanism and the extravagancies of fortuitous motion: viz. that at the beginning all things ('tis true) proceded necessarily and fatally according to the mechanical powers and affections of matter: but nevertheless the several kinds of animals were not formed at the first trial and effort without one error or miscarriage; (as strict mechanism would suppose;) but there was an immense variety of ferments, and tumors, and excrescences of the soil, pregnant and big with foetus's of all imaginable shapes and structures of body (βουγενῆ ἀνδρόπρωρα, Emped.): millions of which were utterly uncapable of life and motion, being the *Molae*, as it were, and the abortions of Mother Earth: and many of those that had life and powers to preserve their own individuals, yet wanted the due means of propagation, and therefore could not transmit their species to the following ages: and that those few only, that we now find in being, did happen (for he cannot express it but by the characters of a chance) to have all the parts necessary not only for their own lives, but for the continuation of their kinds." Dr. Bentley's *fifth Sermon on Atheism* p. 154.

De his Empedocleis vocibus, *βουγενὴς* et *ἀνδρόπρωρος*, vide loca ab eruditissimo Sturzio laudata ad *Empedoclis Fragmenta* p. 368 — 77. Vox *πρισόπρωρος*, qua carent H. Steph. Thes. et Schneideri Lex., occurrit ap. Scholia Platonica p. 141., a Ruhnkenio edita, quae arietem illum, quo Phrixus et Helle dicuntur vecti esse, interpretantur *πρισόπρωρον πλοῖον ὑπόχρυσον*.

J. Vossius Obss. ad Catull. pag. 98. sic scribit: — „Quam vero turpis visa fuerit Romanis *spongiae* appellatio, patet quoque e Seneca Controv. lib. III. in praefatione, cum Albutium reprehendit, qui in declamationibus: *Res dicebat omnium sordidissimas, acetum, pulcium, Damam, philerotem, laternas, spongias.* Sic libri veteres, nec quidquam mutandum. *Acetum* et *pulegium*, res quidem pauperibus utilissimae, sed tamen vilissimae. Eadem est ratio *laternae*, qua soli pauperes et mendici utebantur. Sed et *Dama* vilissimi et turpia tantum obeuntis munia mancipii est nomen, ut ex Horatio et Martiale colligi potest. *Φιλέρως* aeque ac *παιδέρως*, non lapidis nomen, sed unguenti ex anchusa, quo purpurissi loco genas puerorum juvenumque inungebant mangones. Omnium vero turpissima *spongia*, utpote qua obscenae partes detergebantur.“ Ubi J. Vossius illud de v. *φιλέρως* invenerit, nescimus. Vox ipsa non exstat in Thes. G. L., nec in Hesych., nec in Polluce, nec in Labb. Gloss.: silent lexica Hofm., Fabri, Forcell., Gesn., M. Martin. et Vossii Etym. L. L.: silet quoque Salmasius. Suidas habet: *Φιλέρως καὶ Φιλέταιρος· ὀνόματα πύρια.* Scottus in Appendice ad Thes. Gr. L. (et post eum Schneiderus) e Luciani Amor. T. II. p. 410. profert: *Παντί γε μὴν δένδρῳ περιπλέξῃ· ὁ φιλέρως προσέρπων κισσὸς*, ubi de v. *φιλέρως* silent interpretes. Sed *ὁ φιλέρως κισσὸς* h. l. alio sensu dicitur. Ap. Meleagr. 64. *ἡ φιλέρωσι φαίνουσα σελήνη*, vox propria sensu usurpatur (Vox *φιλεράστρια*,

quae occurrit Philodem. XVII., effugit diligentiam H. Steph. et Schneiderl). Iterum ap. Meleagr. 66. *Μετὰ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίνυρον:* h.l. quoque pro unguenti genere non usurpatur. Ceterum vox *φιλέρως* est rarissima, et lexicographis notanda; occurrit tantum in Meleagro, ubi bis legitur, in Luciano, et, ut videtur, in Senecae Controv. et ap. Nicandrum quoque in Oetaicis L. II. (Athen. VII. p. 283.), ubi proprio sensu sumitur: *Πομπίλος, ὃς ναύαρχος ἀθηναίων ἀπελεύθους Μηνύσας φιλέρωτας, καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων.*

Varro de R. R. II. 5.: „Novi majestatem boum, et ab his dici pleraque magna, ut *βούσυνον, βουπαιδα, βούλιμον, βοῶπιν*, uvam quoque *bumammam*." H. Steph. in Thesauri Indice: „*Βούσυκα* Hesychio sunt *τὰ μεγάλα σῦκα*, fici bovis instar magnae." Apollonius Lex. Homer. v. *Βουγαῖε: Βέλτιον δὲ ἀποδεδόναι τὸν ἐφ' ἑαυτὸν (ἑαυτῷ) μεγάλως γαυρούμενα· τὸ μὲν γὰρ βοῦ, ἤτοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπὶ τοῦ βούπαιδος, καὶ βουσύκου.* Schneiderus hanc vocem praetermisit.

De v. *ἰδέρως* bene scripsit H. Steph. in Thesauri Indice. Zonaras, Hesych., Suid. et Phot.: *Ἰδέρως· ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν.* Hanc quoque vocem praetermisit Schneiderus.

Vocibus *βοτρυόπαις* (Theocr. Epigr. 4., Philipp. 45. *Βοτρυόπαιδα χάριν Βρομίου*), *μελίπαις* (*μελίπαιδες σίμβλοι* Strato Epigr. 88.), *ὠμηστόπαις* (Orph. Hymn. in Matr. Deor. 13.), et *ταρταρόπαις* (Orph. Argon. 975. *Ταρταρόπαις Ἑκάτη*) caret H. Stephani Thesaurus.

In Alexidis versu ap. Athen. XIII. p. 568. pro *παιδέρως ἐντρίβεται* Grotius p. 573. habet *παιδ. ἐκτρίβεται*, notante Toupio Emendd. in Suid. III. p. 40. Sed omnino vera est scriptura *ἐκτρίβεται*. Schweigh. retinet, *ἐν-*

τρίβεται, sine ulla mentione Grotii, legentis ἐντρίβεται. Graeci dicunt non tantum παιδέρωτες, φύκει, ἀγχούσῃ, ψιμμυθίῳ τὸ πρόσωπον ἐντρίβεσθαι (ut Athen. XII. p. 525. de Iapygibus τὸ πρόσωπον ἐκψιμμένοι), sed etiam φῦκος, παιδέρωτα, ἄγχουσαν, ψιμμύθιον τῷ προσώπῳ ἐντρίβειν, ἐντρίβεσθαι. Posterior constructio est fortasse recentioris Graecitatis, adeoque in Luciano frequenter occurrit. Lucianus D. D. T. I. p. 261. Καίτοι γε ἐχρῆν μήθ' οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι, μηδὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένην χρώματα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἑταίρᾳ τινα: De Conscr. Hist. T. II. p. 11. φῦκος ἐντρίβου καὶ ψιμμύθιον τῷ προσώπῳ: De Merc. cond. T. I. p. 692. φῦκος ἐντετριμμένον, καὶ ὑπογεγραμμένον τοὺς ὀφθαλμούς: similiter Bis Accus. T. II. p. 850. Haec exempla Piersonus ad Moer. p. 167. produxit, sed non notavit Lucianeam verborum constructionem. Quod ad alteram formam attinet, sequentia exempla notavi. Aelianus V. H. XII. 1.: Διαπεποικιλμέναι τὰ πρόσωπα ἐκρίμασι καὶ φαρμάκοις, ubi Perizonius: — „Colores intelligit, quibus fucatur facies, et in nitorem redigitur: hinc facies ipsa dicitur ἐντρίβεσθαι: vetus poeta ap. Athen. XIII. (p. 568.): παιδέρωτ' ἐντρίβεται, *fricatur paederote*, sed et quae sic fucata est, dicitur ἐντετριμμένη ap. Aristoph. in Ἐκκλησ. pag. 746." J. Pollux V. 16.: Τὸ πρόσωπον περιχρίει, ἐπεντρίβει. (Voce ἐπεντρίβειν caret Thes. G. L.: Schneiderus habet, sed nullum affert exemplum.) Hesychius: Ἀγχουσίζεται· ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς, οἱονεὶ φουκώρῳ. Salmasius in Solin. p. 809. rectissime legit ταῖς παρειαῖς, ut et Piersonus ad Moer. p. 167., Salmasiani tamen loci immemor. „Ἐντρίβειν, *infricare fucum*. Moeris, ἐντρίβεσθαι· τὸ ὑπογράφεσθαι καὶ ψιμυθοῦσθαι, Ἀττικῶς: cf. Thom. M. Markl. ad Max. Tyr. 55. p. 714. Xenoph. K. Π. VIII. 1. 44. ὁ Κῦρος | προσίετο — καὶ ἐντρίβεσθαι (oculos), ὡς εὐχροώτεροι ὁρῷντο ἢ πεφύκασιν: VIII. 8. 8. κοσμηταὶ, οἳ ὑποχρίσαι τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτούς: O. X. 2. ἐντετριμμένην πολλῷ ψιμυθίῳ — πολλῇ δὲ ἐγχούσῃ." Stur-

zius Lex. Xenoph. Eadem vis est in v. ἐπιτρίβεσθαι. H. Steph. Thes. III. p. 1558. f.: „Ἐπιτρίβω, *infrico*, s. *affrico*, ut ἐντρίβω." Exemplum non attulit, sed res est certa. Phrynichus Σοφ. Προπαρ. p. 40.: Ἐπιτρίβεσθαι· ἐπὶ γυναικῶν λέγεται χρωμένων ψιμυθίῳ τῷ προσώπῳ, ἢ φύκει. Alciphro III. 11. p. 304. ed. Bergl.: Φύκει γὰρ, καὶ ψιμυθίῳ, καὶ παιδέρωτι δευσοποιοῦσι τὰς παρειὰς ὑπὲρ τοὺς δεινοὺς τῶν ζωγράφων. H. l., quod a lexicographis notandum est, distinguitur inter φῦκος, ψιμύθιον, et παιδέρωτα. Παιδέρως (ut ex Alexidis versu apparet), et ἄγχουσα, et φῦκος ad genas rubore colorandas usurpabantur; sed ψιμύθιον candidum efficiebat colorem. J. Pollux V. 16. τὸ πρόσωπον φύκει πυρσαίνει, ψιμυθίῳ λευκαίνει. Aristoph. Schol. in Lys. 46. ἡ ἄγχουσα· εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρά· ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. Notandum est Philoxeni Glossas habere: Ἄγχουσα· εἶδος βοτάνης. *Ebulum*, *Vaccinium*. Λέξεις ῥητορικαὶ ap. Bekkerum Anecd. Gr. p. 258.: Ἐψιμυθιῶσθαι· προστετρίφθαι τρίμματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι, ὥσπερ τὸ φῦκος ξανθόν· ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ· τῷ δὲ ψιμυθίῳ εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ. H. Steph. agnoscit verb. ψιμυθιόω (cujus exempla vide in notis ad Thom. M. p. 317.), sed non habet ψιμυθόω, ψιμυθίζω. Moeris: Ἐντρίβεσθαι· τὸ ὑπογράφεσθαι καὶ ψιμυθοῦσθαι Ἀττικῶς, ubi Piersonus: „Rarius ψιμυθοῦσθαι, pro ψιμυθιοῦσθαι, mutari non debet." Thom. M. p. 317.: Ἐντρίβεται τὸ πρόσωπον, οὐ ψιμυθοῦται: ubi Hemsterh.: „Eadem forma Moeris ψιμυθοῦσθαι, quae e ψίμυθος emanat: reperitur etiam, si fides scripturae vulgatae constant, in Libanio T. I. pag. 305, b. Τίνι τὸ πρόσωπον ἐπεψιμίθωτο; poterat alioquin levi negotio refingi ἐπεψ. vel ὑπεψιμυθίωτο: sic veteres solent." Verb. ἐπιψιμυθόω, quod H. Steph. non agnoscit, Schneiderus e Libanii loco in Lexicon suum recepit. Ὑπεψιμυθίωτο, quod Hemsterh. praefert, Lexica H. Steph. et Schneideri non agnoscunt. Addit Hem-

sterh.: — „Placuit et tertia forma ψιμυθίζειν, ut ostendit Clementis ψιμμυθισμὸς Paed. II. p. 232. v. 26., et in Gloss. ψιμυθιστὴς, cimussator, s. potius cerussator.“ H. Steph. in Thes. non habet ψιμυθίζειν, ψιμυθιστὴς (prius illud recepit Schneiderus, hoc praetermisit), ψιμμυθισμὸς, et ἐψιμμυθισμένως, quod formavit Schol. Aristoph. in Pluto v. 1065. Zonaras: Ψιμυθίζω· καλλωπίζω.

II.

Ἀντιπροσειπεῖν, *resalutare*, ap. Theophr. Char. XV. 1. et J. Pollucem V. cap. 31.: ἀντεξέρχεσθαι, *contra proficisci*, Xen. *K. Π.* VI. 3. 6. *Ἑλλην.* VII. 2. 12.: ἀντίδουλος, i. q. ἰσόδουλος, auctore Schol. Aeschyli Choeph. 133., Plutarch. IX. 22. 4. ed. Reisk. (Ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδέκτορα, de *animalibus mansuetis, quae*, ut ait Reiskius, *hominibus in laboribus suscipiendis mutuam praestant operam*): ut et ἀνδέκτορος, et ἐκδέκτορος (ἐκδέκτορα πόνων Plut. VI. 371. 6.): ἀνθυπάρχειν, *e contrario esse*, (quod Schneiderus omisit), Plutarch. X. 5. ult. ὑπάρχοντι τῷ λογικῷ χρῆναι ἐδόκει τὸ ἄλογον ἀντικεῖσθαι καὶ ἀνθυπάρχειν: ἀντιβάδην Plutarch. VII. 497. 14. ed. Reisk.: ἀντικαλλωπίζεσθαι πρὸς τὴν πολυτέλειαν εὐτελείᾳ, Plut. VII. 601. 7. (verbum ἀντικαλλωπίζειν omisit Schneid.): ἀντιλιτανεύειν, *vicissim supplicare*, Plut. X. 596. 6. (Schneid. habet, sed sine auctoritate): ἀντιπαραπέμπεσθαι τῇ μνήμῃ τῶν ἀπολελαυσμένων πρότερον ἡδονῶν, Plut. X. 523. 10. ubi vid. Reisk. (omisit Schneid.): ἀντιπεριηχεῖν, *vicissim circumsonare*, Plut. VIII. 2. 12. τῆς ἀδολεσχίας ἂν ἐλάχιστος ἅψηται λόγος, εὐθὺς ἀντιπεριηχεῖ (omisit Schneid.): ἀντίφραξις γῆς, *cum terra impedit, quo minus luna a sole collustretur*, Plut. VI. 645. 8. notante Reiskio: haec omnia in H. Steph. Thes. non apparent. Verbis ἀστραπηφόρος ap. Anonymum in Notit. Mss. t. VI. p. 500. v. 27. et ἀστραπηβόλος ap. Eumath. VI. p. 197. et ἀστραπηβολέω, quod Eumathio III. p. 70. restituit, rem lexicographicam nuper ditavit eruditissimus Boissona-

dius ad Tiberium Rhet. p. 18. *Ἀστραπηφόρον πῦρ* ex Euripidis Bacch. 2. laudaverat Schneiderus in Lex. et ante eum D. Scottus in Append. Vocibus *ἀστραπηβόλος* et *ἀστραπηβολέω* caret Schneideri Lex.

In H. Steph. Thes. sequentia vocabula non invenias: *ἀστροπλήξ*, *ἀστραγαλίσκος* (quod omisit Schneid.), *ἀστραποειδὴς*, *ἀστροβολίζειν* (quod omisit Schneid.), *ἀστραπόπληκτος*, *ἄστριον* (quod omisit Schneid.), *ἀστρίτης*, vel *ἀστερίτης*, *ἀστροΐτης*, vel *ἀστρειώτης*, *ἀστροβόλον*, vel *ἄστρυλον*, *ἀστεριακὴ*, *διακώδιον*, vel *διακωδύων* (quae omnia omisit Schneid.), *ἀστράρχη*: *ἀστρογογητεία*, *σῶθις*, s. *σολεχὴν*, s. *σολεχύν*. (quae omisit Schneid.)

Exempla omnium harum vocum nunc afferemus. Glossae Labbeanae: „*Ἀστροπλήξ*· siderosus. P.“ Geopon. X. 79. *Ἀστρόπληγα δένδρα μύρῳ ποτιζόμενα ἀναζήσει*, ubi Needh. „Haec vox *προπαροξύνεται*, ut ab accusativo distinguatur:“ V. 36. *τὰς ἀστροπλήγας γενομένας ἀμπέλους*, ubi Needh. „Bis in hoc cap. sic legend. censeo, refragant. licet Mss. pr. ed. *ἀστροπλήγους*.“ Schneid. habet sine auctoritate. Glossae Labbeanae: „*Ἀστραγαλίσκος*· taxillus, parra. P. *Τοῖς ἀστραγαλίσκοις τοῦ χάρτου*· capitulariis. P.“ Eaedem Glossae: „*Ἀστραποειδὴς*· coruscus.“ „*Ἀστροβολίζεσθαι*· siderari. O. *Ἀστροβολιζόμενοι*· siderati. O.“ Seneca Quaest. Nat. I. 15. „Ab his (fulgoribus) tecta videmus icta sine fulmine, quae *ἀστραπόπληκτα* Graeci vocant.“ Schneid. hanc vocem habet, sed silet de emendatione Salmasii. „Pro *astrapoplecta* legendum puto *selaoplecta*: profecto longe aliud fulgor, quae est *ἀστραπὴ*, et fulgor, quod est *σέλας*: atqui de eo fulgore ibi loquitur Seneca, quod Graeci *σέλας* appellant.“ In Solin. p. 799. C. „Plinius XXXVII. 39. „Similiter candida est, quae vocatur astrion, crystallo propinqua, in India nascens, et in Pallenes litoribus, intus a centro ceu stella lucet fulgore lunae ple-

nae.“ Ita legendum, non *astrios:* nam ita vetus liber cum indice, *asteria, astrion.* [Isidorus Origg. XVI. 13. „Astrion ex India est, crystallo propinqua, in cujus centro stella lucet fulgore lunae plenae. Sumsit autem nomen, quod astris opposita, fulgorem rapit ac egerit.“] Et dicta *astrion*, quasi parvum ἄστρον, vel parvus ἀστήρ: nam Attici ἄστρα dicebant τοὺς ἀστέρας: Hesych. Ἄστρα· Ἀττικοὶ τοὺς ἀστέρας. Haec nominum vicinitas et similitudo ἀστρίου et ἀστερίου fecit, ut alter pro altero sumeretur.“ Salmasius in Solin. p. 531. F. Ἄστριον, i. q. astragalus, s. talus, Ingrass. Com. in Gal. de Ossibus p. 164, notante Castello Lex. Med. Quod ad ἀστερίτης, vel ἀστρίτης attinet, de h. v. scribit Forcellinus: „*Asterites*, genus basilisci, stellatam cutem habentis, qui quicquid viderit, arefacere, et occidere dicitur, Apulei. de Herbis c. 126.: est etiam gemma eadem, quae *asteria*, ap. Isid. Origg. XVI. 10., quam Martian. Capell. vocat *astriten*, l. I. pag. 19.“ Isidori locus est: „*Asterites* candida est: inclusam lucem continens, veluti stellam intus ambulantem, redditque solis candidantes radios, unde et nomen invenit.“ „Sequuntur ap. Plin. (XXXVII. 9.) duo nomina lapidum ab astris deductorum, *astroites*, et *astrobolon.* Quos libri non editi, sed scripti, *astrioten*, et *astolon* nominant: ita quoque est in indice libri primi, astriotes, astolon: in libro alio vetere scribitur astrionen; et supra correctum *astrionem:* inde est, quod alii ex suis citant *asterionem:* esset ἀστερίων, ut ἀστερίας, multis stellis, vel punctis stellantibus micans. Sed ex vetustissimi libri indice magis probo legi *astrioten.* Ἀστρεία ab ἄστρον, sideratio, vel stellatio, unde ἀστρειώτης, lapis, cui multas virtutes in magicis rebus attribuebat Zoroastres. Plinii de ea gemma locus sic constituendus: *Celebrant et astrioten, mirasque laudes ejus in magicis artibus Zoroastren cecinisse, qui circa eas diligentes sunt, produnt:* qui circa magicas artes

diligentes sunt. De *astolo* non ita proclive est statuere, unde nomen acceperit. *Astolon* Sudines dicit oculis piscium similem esse, et radiare candido in sole. Utrum a forma oculis piscium similem esse dicit, an a candore? Hoc potius. Sic candidissimam margaritam similem oculis piscium esse tradit Androsthenes ap. Athenaeum de margaritis: *Καὶ ἔστιν ἡ μὲν χρυσοειδὴς σφόδρα, ὥστε μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι, ὅταν παρατεθῇ πρὸς τὸ χρυσίον, ἡ δὲ ἀργυροειδὴς, ἡ δὲ τελέως λευκὴ ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων.* An hoc dicit, quae ad plenum candida est, instar habere oculi piscis, scilicet similiter rotundam esse? Sed illud verius. Puto scribendum *astrolon*, pro *astolon*, idque pro *astrulon*: ab *ἄστρον*, *ἀστρύλον*, parvum sidus: ut *ἄστυ*, *ἀστύλον*. Ab astris deductum esse hoc vocabulum patet ex aliis, quae ibi junctim memoravit, indidem derivatis." Salmasius in Solin. p. 553, D—G. Coel. Rhodig. Lectt. antiq. l. 15. scribit: „Asteriscos Graecis, sicut codia, est papaveris caput; unde insigne medicamentum vocari diacodion coepit, ac asteriace." Plin. XX. 18. de papaveris succo: „Postea usus ejus non improbatus est medicamento nobili, quod *diacodion* vocant." XX. 19. „Medicamento (hoc genus papaveris), quod *diacodion* et *asteriace* (ubi male legitur *arteriace*) vocatur, utilissimum." „*Diacodyon, διακωδύων*," ut scribitur in Lex. Med., „est confectio ex capitibus papaveris, cujus varias formulas veterum tradidit Gal. l. VII. de C. M. S. L. c. 2." Vocem *διακώδιον*, quam legas ap. Plinium XX. 18. et 19., etsi omisit H. Stephanus, tamen s. v. *κωδία* „Medicamentum," inquit „*τὸ διὰ κωδιῶν* ap. medicos celebre. Forcellinus „Diacodion, *διὰ κωδιῶν*," inquit „h. e. per capita papaveris: ex duabus Gr. vocibus facta est una." „*Asteriace* a Celso V. 14. enumeratur inter ea medicamenta simplicia, quae carnem alunt, et ulcus implent: videtur autem intelligere ipsum asterem Samium, cui eandem vim tribuit Galen. de Compos.

Pharmac. secundum Loc. l. VII. c. 4.: vide etiam l. IX. de Simplic. Medicam. Facult. cap. de terra Samia." Idem. In voce ἀστράρχη, quam omisit H. Steph., (ut et Gesnerus Th. L. L.), Schneiderus Orpheum citat. Ἀστραρχη, s. ἀστροάρχη, ap. Martian. Capell. VIII. p. 273. est Venus, h. e. astrorum princeps sic a Phoenicibus dicta, quae ab Afris Urania, s. Coelestis dicitur, notante Forcellino. Quod ad voc. ἀστρογοητεία attinet, „Cyrill. Alex. Homil. Paschali XIV. p. 195. astrologiam vocat φιλοψευδῆ καὶ ἀργυροκάπηλον ἀστρογοητείαν, mendacem et argenti illicem praestigiatricem astrologiam." J. C. Suiceri Obss. sacr. Supplem. L. G. c. XIII. pag. 536. (Voce ἀργυροκάπηλος caret Thes. G. L.; Schneid. Lex. habet sine exemplo.) H. Steph. t. I. p. 593. H. scribit: „Ἀστρόκυνος, canis sidereus, quem Aegyptii *solechyn* vocant, ut tradit Coel. Rhodig. (XVII. 27.), dicens inde Cynicum annum vocatum esse." Et vocem ἀστρόκυνος, et σολεχὺν omisit Schneid. Coel. Rhodiginus locum Chalcidii in Timaeum Platonis §. CXXIV. ed. Fabric. in animo habuisse videtur: „Cum hanc eandem stellam ἀστρόκυνον quidam, Aegyptii vero *solechyn* vocent;" ubi Lindenbrogius legit ἀστρόκυνα, Fabricius ἄστρον κυνός. Cf. Jablonskium *de Vocibus Aegyptiacis* p. 322. et 386. ed. Te Wat. In Meursii editione est σολεχήν: vera lectio est σῶθις, et ἀστροκύων. Sic legit Jos. Scaliger de Emend. Temp. l. IV. p. 247. ed. 1629. ubi affert Horapoll. I. 3. Ἄσις δὲ παρ' αὐτοῖς ἐστιν ἀστὴρ Αἰγυπτιστὶ καλούμενος Σῶθις, Ἑλληνιστὶ δὲ ἀστροκύων, ὃς καὶ δοκεῖ βασιλεύειν τῶν λοιπῶν ἀστέρων, ὅτε μὲν μείζων, ὅτε δὲ ἴσων ἀνατέλλων.

III.

Salmasius in Solin. p. 261. E. sic scribit: „Multus ap. veteres *laseris* usus in condimentis. Apicii Excerpta: *In brevi pigmentorum, quae in domo esse debent, ut condimentis nihil desit*, statim recensent *crocum, piper, zingiber, laser, folium, bacoam murtae, costum, cartophyllum.* Et paulo infra: *De sicris haec: laseris rádices, menta, nepeta, sálvia.* Et ap. eundi *Porcellus laseratus*, lasere conditus, et *haedus laseratus.* Graeci σιλφιωτὰ dicunt. Diog. Laert. in Vita Polemonis: Ἦν οὖν αὐστηρὸς τις, καὶ γενναῖος, παρρησιαστικός, ἃ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου, ὀξωτὰ, καὶ σιλφιωτά. Ita enim emendandus insigniter corruptus vulgo locus, qui sic legitur, ὀξώτας καὶ στιλφώτας. Notum est, quam male senserit de stilo Euripidis Aristophanes, qui τὸ παραλογικὸν καὶ ληκυθολογικὸν ejus ubique pipulo differt. Austeritatem, gravitatemque Polemonis in sermonibus, καὶ ἐν τοῖς ἤθεσιν laudatam ab antiquis scribit, qui ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτὰ fugiebat, et aversabatur, h. e. orationem fucatam, et jucunditate sapore conditam, metaphora a ciborum condimentis sumta. Scribit enim paulo post de eodem Polemone: Οὐ γλύξις, οὐδ' ὑπόγυτος, ἀλλὰ Πράμνιος. Ita enim legendus hic versus. Austeritatem vini Pramnii commendant veteres. Perperam legitur γαῦσις. Veteres γαῦξις. Ex quo nos γλύξις. Hesych. Γλύξις· ὁ ἀνειμένος οἶνος, καὶ ἄκρατος, ὃν ἔνιοι Ἀπαλόστομον, οἱ δὲ Γλεῦξιν καλοῦσι. Sic scribendum. Ὄξος in condimentis praecipuum locum

olim obtinebat. Unde ἥδος καὶ ἐξοχὴν *acetum* Graeci vocarunt. Τὸ σίλφιον quoque in his multi usus, et commendationis. Inde ὀξωτὰ et σιλφιωτὰ jungit, ut ap alium ὄξος, σίλφιον. Idem Aristophanes in Avibus: Ἀλλ' ὑποκνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον, Σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντε Κατάχυσμ' ἕτερον. Lynceus Samius Theophrasti ap. Athenaeum describens Ptolemaei convivium: Μήτρας τινὸς περιφερομένης ἐν ὄξει καὶ ὀπῷ. Ubi ὀξωτὴν et σιλφιωτὴν vulvam aceto, et lasere conditam intelligit, *laseratam et acetatam.* Apicius noster in porcelli laserati apparatione: *Misces cuminum, paululum laser vivum, laseris radicem, suffundis acetum, addis nucleos pineos.* Vides in eodem pulpamento condiendo *silphium* et *acetum* simul addi, ὀξωτὸν et σιλφιωτὸν simul fieri. Sic ὀξωτὰ, σιλφιωτὰ de stilo Euripidis dixerat Aristophanes, quod nimis concinnus et comtus esset. Simili translatione de simili loquendi genere dixit Petronius: *Sed mellitos verborum globulos, et omnia dicta factaque quasi papavere et sesamo sparsa.* Σησαμωτὰ καὶ μηκωνωτά: nam sesamum et papaver inter condimentaria semina ap. Apicium in Excerptis, quae habemus, numerantur. Recta igitur emendatio nostra Diogenis Laertii, quae et confirmatur versibus his Aristophanis ἐν τῷ Γήρᾳ: Ὀξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβὸς, τευτλίον, Περίκομμα, θρίον, ἐγχείφαλος, ὀρίγανον." Aristophanis locus ap. Pollucem VI. c. 10. invenitur. Voces σησαμωτὰ et μηκωνωτὰ Salmasius finxit ad Petronii sensum exprimendum: non exstant in H. Steph. Thes. vel Schneid. Lex. Voces ὀξωτὸς et σιλφιωτὸς H. Steph. omisit. Derivantur sic: ὄξος, ὀξόω, ὀξωτός: σίλφιον, σιλφιόω, σιλφιωτός: verba ὀξόω et σιλφιόω lexica non agnoscunt: an recte omiserint, dubitamus. Voc. ἀπαλόστομον, quod, teste Hesychio l. l., significat i. q. γλύξις s. ἀνειμένος οἶνος καὶ ἄτονος, male omiserunt H. Steph. et Schneid. Quod ad Polemonem attinet, Οὐ γλύξις, οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος, bene scripsit Salmasius γλύξις, pro corrupto

κῦσις, s. γαῦξις. Verba alio modo leguntur ap. Suid.: Ὑπόχυτος οἶνος· ὁ γλυκύς. Ἦν δὲ Πολέμων ὁ φιλόσοφος ὁ γλυκὺς, οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ πράμνιος: ubi Kusterus: Haec ap. Laert. in Polemone, sub finem, non de Polemone, sed Sophocle Tragico dicuntur: ut Porsonius ad oram libri sui recte notaverat." H. Steph. Thes. IV. p. 505. scribit: „Est ὑπόχυτος quidam οἶνος ap. Athen. I. p. 31.) Τιμαχίδας δὲ (inquit) ὁ Ῥόδιος ὑπόχυτόν τινα οἶνον Ῥόδῳ καλεῖ, παραπλήσιον τῷ γλυκεῖ: Suidas quoque ὑπόχυτον οἶνον esse ait τὸν γλυκὺν, dulcem, afferens tamen locum, in quo aperte distinguitur inter γλυκὺς et ὑπόχυτος." Sed Salmasiana emendatio γλύξις (pro γαῦξις, s. γαῦξος,) quae e Suidae lectione γλυκὺς valde confirmatur, omnem solvit difficultatem. Is. Vossius ad Hesych.: Γακύς· ἡδύς, γλυκύς: „Redde Diog. Laertio in Polemone, Οὐ γακὺς, οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ πράμνιος." Voc. γακὺς praetermisit Schneiderus. Athen. post verba modo citata addit: Καὶ γλύξις δὲ οἶνος καλεῖται ὁ τὸ ἔψημα ἔχων. Inde scribit H. Steph. Thes. Ind.: „Γλύξις vocatur οἶνος ὁ τὸ ἔψημα ἔχων, vinum cui sapa admista est, teste Athen. L. I." Sed γλύτρις falsa est lectio. „Perperam γλύτρις Ed. Ven. et Bas.: tacite mutavit Casaub., recte vero: certe in γλύξις, quod ille edidit, consentiunt nostri libri." Schweigh. ad Athenaei loc. H. Steph. Thes. II. p. 1357, e. scribit: „Attici solum acetum ἡδύσματος nomine dignantur, ut Athen. testatur L. II. (p. 67.) his verbis: Τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων εἶδος καλοῦσι, atque eam fortassis ob rem Cyrenaei (ut Orion ap. Etymolog. docet) ipsum appellant ἦδος, alii autem γλυκάδιον. Nic. vero Schol. vult ὄξος κατ' εὐφημισμὸν vocari γλυκάδιον, sicut χολὴν, γλυκεῖαν, [γλυκύ, *fel*, per antiphr. Plin. (XXVII. 10.) et Coel. Aurel. Chron. III. 1." Thes. T. I. p. 852. C. Vide Thes. Ind. v. γλυκέα.], et εὐώδεα πίσσαν." Vox γλυκάδιον lexicographis est commendanda. H. Steph., qui sic obiter in v. ὄξος scripserat, in Indice tamen Thesauri omisit.

nec habet Schneid. Hesych.: *Γανούδια· ἡδύσματα.* „*Γανούδια* pro *γλυκύδια*, vel *γλυκίδια*," Albertius. *Γλυκύδια*, et *γλυκίδια* sunt voces nihili: *γλυκάδια* scribere debuerat. Etym. M. p. 626, 56.: *Οἱ δὲ Κυρηναῖοι τὸ ὄξος ἥδος φασί, καὶ ἄλλοι γλυκάδιον. Ὦρος.* (Pro Ὦρος H. Steph. l. c. habet: Ὡρίων.) Ad Athenaei loc. scribit Schweigh. „In mendosum εἶδος et hic, et IX. 366. c. conjurarunt scripti editique, et ap. Poll. VI. 65. ubi de eodem nomine agitur, pariter εἶδος olim legebatur. Grammaticorum consensus dubitare nos non sivit, in v. εἶδος suo more hallucinatos esse nostros librarios, et pro η perperam ponentes: quare Casauboni conjecturam pro certa in contextum recepimus. Nam et ap. Pollucem veram scripturam meliores libri dederunt, eandemque Etymologus p. 626. extr. et Eustath. ad Od. α. p. 56. 10. sqq. veterum Grammaticorum, Ori, Aelii Dionysii, Pausaniae, testimoniis firmant. Illud unum dubitari poterat, ἥδος aspero spiritu, an leni ἧδος esset scribendum, de quo jam inter ipsos veteres fuisse dissidium Eustath. docet. Ap. Pollucem ἥδος hodie receptum est; at optimus Codex MS. ἧδος habebat: cf. etiam Etymol. p. 420. med." Casaub. ad eund. loc.: „Non solum ἥδος pro aceto Attici, sed etiam ἅδος alii, mutato Aeolice spiritu, dixerunt. Hesych. Ἅδος· παρὰ Δεινολόχῳ ὄξος." Sed bene monet Kusterus „hac significatione ἅδος scribendum est, quod Doricum est pro ἥδος." Hesychius vocem altera habet forma: *Γάδος· γάλα, ἄλλοι ὄξος:* ubi idem Kusterus: „*Γάδος* (Aeolice) dictum est pro *ἅδος*, i. q. *ἥδος*, praeposito γ, ut paulo ante *γάδεσθαι*, pro *ἅδεσθαι*." *)

*) Salmasio teste, *βάδος* pro *γάδος* occurrit. „Verissimum est gamma literam loco digammae multis vocibus praefigi solitam ap. Lacones et Aeoles, quod in plurimis dictionibus mihi observavi ap. Hesych., quorum paucas hic ponam ad exemplum. *Γάδος· ἅδος: Γάδος· πλησμονή, ἄλλοι ὄξος.*

Est aliud nomen, quod ὄξος ap. scriptores Gr. fert, de quo H. Steph. Thes. Ind.: „Ἀδύθεμον Hesychio ὄξος, acetum, forsan quia eo conditi cibi sunt suaviores, unde et ἡδὺς nominatur, et Dorice ἀδὺς: forsan etiam scribendum ἀδύθυμον, quasi animo seu cordi aliquid afferat jucunditatis et suavitatis." Probabiliter correxit Hemsterh. ap. Albert. Ἀδύ· μέθυ, ὄξος.

Ceterum fallitur Casaub., cum ad Athen. l. c. sic Hesychii glossam emendat. „Apponam illius verba sicut legi debent; nam in vulgatis exemplaribus corrupta sunt multis modis: Ἥδος· ἡδονή, καὶ ὄφελος, καὶ ὄξος, οἷ δὲ ὀφέλημα, ἢ ἥδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἥδειν, τινὲς δὲ ἡδονὴν καὶ ὄξος. Sic ista debent continuari; in editionibus perperam insertae sunt notulae duae: ἥδ' ὕς, ἔφη ἐκεῖνος, et ἡδ' ὡς, κατὰ τοῦτο δὲ, οὕτως." Aeque falluntur Hesychii interpretes fere omnes, qui Hesychii glossas pro corruptis habent, quae, ut nobis videtur, sanissimae sunt; sic se habent loci in Albertina editione: Ἥδος· ἡδονή, καὶ ὄφελος· καὶ, Ἥδ' ὕς, ἔφη ἐκεῖνος· καὶ ὄξος. Ἥδ' ὡς· κατὰ τοῦτο δὲ, οὕτως· ὠφέλημα· ἥδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἥδειν· τινὲς δὲ, ἡδονὴν, καὶ ὄξος. Sanitatem prioris glossae abunde testantur Schol. Platon. p. 9.: Ἥδ' ὕς· ἐὰν μὲν ᾖ δύο μέρη λόγου, ἔσται, ἔφη δὲ ὕς, τουτέστιν ἔφη δὲ οὕτος, οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει τὸ ἔφη· ἐὰν δὲ ᾖ ἓν μέρος λόγου, ἔσται φίλος, ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ ὄφελος, ὡς Αἰγινῆται, ἢ ὄξος, ὡς Χαλκιδεῖς, ᾧ πρὸς τὰ ἱερὰ χρῶνται· τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς προσώπου, καὶ ἀριθμοῦ, ὡς

[Per memoriae lapsum vir doctus vocem πλησμονή, quae ap. Hesych. v. Ἄδος exstat, ad glossam in v. Γάδος, ubi non apparet, adhibet: Hesychii ipsius verba sunt: Γάδος· γάλοι (γάλα), ἄλλοι ὄξος.] Idem plane quod ἄδος: sic enim in v. Ἄδος: Ἄδος· πλησμονή, κόρος, ἄλλοι ὄξος. Sic γάδεσθαι· ἄδεσθαι: supra habuimus βάδεσθαι pro eodem." Salmasius ad Consecr. Temp. in Ag. Her. p. 48.

τὸ, Ὦ πάν. Scilicet, quoniam ἦδος, e ratione scribendi, pro ἦδ' ὃς in MSS. facile a lectoribus accipi poterat, et versa vice ἦδ' ὃς pro ἦδος, Grammaticis veteribus haec monere de differentia harum vocum placebat. Quod ad alteram glossam attinet, hanc quoque sanissimam putamus. Hesychius non verba ἦδ' ὃς et ἦδος confudit, sed potius duo diversa sub una voce exposuit, ut paulo ante ἦδας et ἦδ' ὃς, ob eam causam, quam modo diximus, quod unum pro altero, e compendiosa scribendi ratione, in MSS. facile legi posset. Ante ὠφέλημα, et ἥδυσμα, e praecedentibus verbis ἦδ' ὃς, intelligendum est ἦδος. Aliter tamen sentit Schowius, (mecum sensurus, si locum Scholiastae Platonici vidisset) ad Cod. Hesychii Marcianum; — „Quamvis bene et sagaciter ἦ δ' ὅς interseruerit, magnamque hac interpolatione lucem glossae adsperserit, vix tamen credo, quod Lexicographus eadem hic poni voluerit. Nec, ut nobis, sic et antiquis Ἦδος unitim exaratum pro ἦ δ' ὅς obscurum erat: hi enim indistinctae vocum scripturae adeo adsueti erant, ut facile et prompte, prouti sensus ratio postulabat, ejusmodi voculas et distingueremt, et copularent; accedit quoque, quod nobis lingua emortua sit. Si glossariorum commentatores constanter haec ob oculos haberent, minores ubique obscuritates atque defectus deprehenderent."

Addit Casaub. „Ex superioribus verbis Hesychii colligas, etiam ἡδονὴν, quae vox idem significat atque ἦδος, usurpasse quosdam pro aceto: vix credidissem, nisi venissent in mentem verba hujus τραπεζοκήτορος VIII. (p. 357. F.), ubi de piscium condituris loquens, pisces saxatiles optimos esse scribit, τῇ ἡδονῇ (ἁπλῶς) σκευασθέντας, h. e., ut nos interpretamur, simpliciter cum aceto paratos. Ex variis locis Gastronomiae Archestrati liquido constat, hanc esse piscium ἁπλῆν σκευασίαν." Schweigh. alio modo locum intelligit. „Vel-

lem constaret etiam vocabulum ἡδονὴ eadem notione fuisse a nonnullis usurpatum: sic percommoda foret interpretatio hujus loci, quam in Animadvv. ad II. 67. C. proposuerat Casaub., pisces saxatiles optimos esse, simpliciter cum aceto paratos. Sed quod ex Hesychio firmare suam interpretationem ille voluerat, recte quidem doctus Glossographi Editor monuit, id non dixisse Hesych. quod eum dicentem Casaubonus fecit. Velim vero docuisset nos idem vir doctissimum, quanam igitur potissimum notione h. l. vocem ἡδονὴν accipere debeamus: quod mihi minime liquere profiteor. Vulgatam quidem scripturam tuentur ambo nostri MSS. Videndum vero, ne fortasse verbum aliquod interciderit tale, quale διαφέρει, aut in eandem sententiam aliud. Sic ἡδονὴν de suavitate et gratia cibi acciperem, (ut ap. Xenoph. *K. Π.* VIII. 2, 4.) et verba ista, τὰ δὲ πετραῖα καὶ τῇ ἡδονῇ διαφέρει ἁπλῶς σκευασθέντα, in hunc modum interpretarer: Saxatiles vero pisces etiam eo suaviores sunt in cibo, quo simpliciore ratione parati. Eadem notione voc. ἡδονὴ paulo post ap. eundem auctorem, e quo haec desumta, occurrit p. 358. B. ἄρτυνα καὶ πρὸς ἡδονὴν, καὶ πρὸς εὐπεψίαν, qui locus omnino cum hoc conferendus." Nota Albertii, ad quam refert vir doctissimus simul et sagacissimus, est haec. „Tanto viro hoc excidisse nollem: de Athenaei loco nihil dicam; sed Hesych. id his verbis monuisse non credo. Non enim indicare voluit Lexicographus, voc. ἡδονὴν aeque ac ἦδος, *acetum*, notare, sed potius, v. ἦδος duo significare diversa, et ἡδονὴν, *voluptatem*, et ὄξος, *acetum*: utrumque supra vidimus: alioquin clarius scripsisset, τινὲς δὲ καὶ ἡδονὴν, τὸ ὄξος, aut simili ratione." Fallitur Albertius, cum dicit, Hesych., si hunc indicare voluisset sensum, clarius scripsisse, τινὲς δὲ καὶ ἡδονὴν τὸ ὄξος. Nam, si sic scripsisset Hesych., non de voce ἦδος, *acetum*, de qua Hesych. revera loqui ipse confessus est Albertius, sed de voce ἡδονὴ, de qua h. l. non agitur, Hesy-

chius loqueretur. Hesychii ipsius verba sunt haec: *Ἡδὺ· ὥς· κατὰ τοῦτο δὲ, οὕτως, ὠφέλημα, ἥδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἥδειν, τινὲς δὲ ἡδονήν, καὶ ὄξος.* Hesychii verba sine dubio indicant, *ἦδος* (quod in praecedentibus verbis *ἡδὺ ὡς*, quae cum voce *ἦδος* in MSS. saepe confundebantur, latet, et subintelligi debet) varios sibi vindicare sensus, sc. *τὸ ὠφέλημα, τὸ ἥδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἥδειν*, et, ut nonnulli scribunt, esse i. q. *ἡδονὴ καὶ ὄξος*. Per voc. *ἡδονὴν* Casaub. intelligit i. q. *ἦδος, acetum*; Albertius intelligit *ἦδος, voluptatem*. Utranam igitur opinio est sequenda? Ea, quae maxime probabilis est. Qui verba Hesychii attente legit, Casauboni sententiam amplectetur; nam, dum verbum *ἡδονὴν* usurpabat Hesych., ante animum ei versari nomen *aceti*, manifestum est e positione verborum: *ἥδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἥδειν, τινὲς δὲ, ἡδονὴν καὶ ὄξος: ἡδύσματος* nomine Attici vocabant *ὄξος*. I. Pollux VI. 10, *τὰ δὲ ἡδύσματα, ἔλαιον, ὄξος*. Estne igitur credendum, Hesych. primum voc. *ἦδος* per *ἥδυσμα*, i. e. *ὄξος*, explicare, deinde per *ἡδονὴν*, i. e. *voluptatem*, tum ad *ὄξος* redire? Athen. II. p. 67. de aceto, *τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων ἦδος καλοῦσι*. Si per *ἡδονὴν* Hesychius indicare voluisset *voluptatem*, de v. *ἦδος* non sic scripsisset, *τινὲς δὲ ἡδονὴν καὶ ὄξος*; nam non *τινὲς*, sed *πάντες*, in quibusdam Homeri locis, per *ἦδος* intelligunt i. q. *ἡδονή*, sive *ὄφελος, ὠφέλημα*, atque hinc Hesych. in glossa praecedenti: *Ἦδος· ἡδονὴ καὶ ὄφελος*. Quid mirum, Atticos quosdam *ἡδονῆς* nomine vocasse *ὄξος*, cum extra omnem controversiam est, eosdem per *ἥδυσμα*, ut et per *ἦδος*, intellexisse, *κατ' ἐξοχήν*, *ὄξος*? *Ἡδονὴ* est i. q. *ἦδος*, teste Hesych., i. e. *ἥδυσμα*, i. e. *ὄξος*. Ut vidimus, nonnulli nomine *γλυκάδιον* appellabant *ὄξος*. Quod ad Athenaei locum VIII. p. 357. attinet, Schweigh. ipse, qui Casauboni opinionem rejicit, eam percommodum huic loco sensum praebere confitetur, et certe Casauboni interpretatio est praeferenda, quia nihil mutat, et in hoc sensu voci *ἡδονὴ* tribuendo analogiam sequitur,

cum Schweigh., sine vocis διαφέρει introductione, cui conjecturae nihil favent MSS., locum intelligere non possit. Postrema Casauboni verba Schweigh. praeterierunt: „Ex variis locis Gastronomiae Archestrati liquido constat, hanc esse piscium ἁπλῆν σκευασίαν," i. e. cum aceto, τῇ ἡδονῇ ἁπλῶς σκευασθέντα. Si hoc de Archestrati Gastronomia verum sit, mire eo confirmatur Casauboniana interpretatio Athenaei. Salmasius, cujus auctoritas magni a nobis est aestimanda, hunc vocī ἡδονῇ sensum tribuit in loco, de quo silet Schweigh. Sic scribit ille ad Hesych. v. Ἀδύθεμον, teste Albertio: „Quidam ἄδος, ἄξος vocabant, alii ἧδος, alii ἡδονήν."

Notandum est voc. ἧδος, *acetum*, Cyrenaeos, referente Etym. M.; Chalcidenses, ut scribit Schol. Platon. p. 9.; et Atticos (ut ait Athen. II. p. 67. τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων ἧδος καλοῦσι,) sibi vindicasse. Athenaei locum sic vertit H. Steph. l. c.: „Attici solum acetum ἡδύσμαχος nomine dignantur." Dalecampii versio est: „Hoc Attici quamvis solum sit, condimenti speciem esse autumant:" male Dalec. per εἶδος speciem intelligit: ut vidimus, pro εἶδος legendum ἧδος, *acetum*. H. Steph. pervertit Athenaei sensum; verba sic sunt interpretanda: „Solum e condimentis acetum vocant εἶδος, s. ἧδος, Attici:" sic recte ea vertit Casaub. Schneid. Lex. sic scribit de Athenaei loco VIII. p. 357.: „Ἡδονή, Essig. wie γλυκύ, die Galle, vergl. ἧδος: Τὰ πεπραῖα τῇ ἡδονῇ ἁπλῶς σκευασθέντα, Mnesitheus Athenaei p. 357. mit Essig bereitet?"

„*Gaudeo* a Dorico γαδέω, pro γηδέω," G. J. Vossius de Literarum Permutatione p. 1. Idem tamen p. 5. scribit, „*Gaudeo* ab antiquo *gaveo*, unde *gavisus*."

De v. ἧδυσμα doctissime et accuratissime scripsit Salmasius ad Solin. p. 330., ubi bene egit de v. ἡδύς,

„Τὸ ἡδὺ ad gustum proprie refertur: hinc ἥδυσμα, τὸ ἄρτυμα, quidquid ἡδύνει τὴν γεῦσιν. Theophrastus de Odoribus: *Μίγνυνται δὲ τὰ μὲν αὐτῆς τῆς ὀσμῆς ἕνεκα, καὶ πρὸς ταύτης τὴν αἴσθησιν, τὰ δ' ὥσπερ ἡδύνειν βουλόμενα τὴν γεῦσιν: ad gustum suaviorem faciendum, ad condimentum gustus.* Paulo post addit idem, odorem veluti *condimentum* esse *potus: ἀλλὰ συμβαίνει τῷ ὄντι, καθάπερ ἥδυσμα γίνεσθαι τῷ πόματι τὴν ὀσμήν:* nam et unguenta vinis addebantur, ad condienda ea. Idem: *Μύρον καὶ τἆλλα εὔοσμα τοὺς οἴνους ἡδύνει.* Igitur cum τὸ ἡδὺ proprie *res sit ad gustum pertinens*, ad *odoratum* etiam translata est: inde *ἡδεῖς ὀσμαὶ, suaves odores.* Et *ἡδύσματα*, odores ipsi, qui unguentis addebantur, ut melius olerent. Et *ἡδύνειν τὸ ἀρωματίζειν.* Galenus Lex. *Ἡδυντὴν πίσσαν· τὴν ἠρωματισμένην. ἔψεται δὲ ὕδατι καὶ ἀρώμασι.* Idem: *Ἡδυντὸν στύαρ· τὸ ἐν ὕδατι καὶ ἀρώματι ἑψηθέν· καὶ τὰ ἀρώματα, καὶ ἡδύσματα:* hinc ergo *ἡδύσματα*, odores illi, sive *ἀρώματα*, quae unguentis indi solebant post alia omnia, ut odorem gratiorem conciperent; potentiora quaeque ad hoc usurpabant; ut infirmiora, et leviora ad *στύψιν* adhiberi consueverant.“ Hesych. *Ἡδύς· γλυκύς.* Voc. *ἡδὺς* proprie de *gustu* usurpari, ut h. l. ostendit Salmasius, non notavit H. Steph., qui in v. scribit: „*Ἡδύς, suavis, dulcis, jucundi saporis*, item generaliter pro *jucundus*, extenditur ad multa, sicut Lat. *suavis* et *jucundus.*“

Pro *aceti* nomine *ἀλίβας* occurrit in Callimachi Fragm. 88. ap. Etym. M. p. 63, 50.: *Σημαίνει δὲ καὶ ὄξος, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ: Ἔβηξαν οἶνον ἀλίβαντα πίνοντες. παρὰ τὸ μὴ λείβειν, ὁ μὴ λειβόμενος ἢ σπενδόμενος.* „Pro *οἶνον* reponendum esse videatur *οἶον*, idque ipsorum grammaticorum auctoritate, *Tussierunt, tanquam qui acetum bibunt.* Si enim (ut Etymologus, Suidas, et Eustathius auctores sunt,) *ἀλίβας* est *ὄξος*, *οἶνον* hic locum

habere nequit. Sed enim vero ἀλίβας communiter significat νεκρὸν, *mortuum*, et pace magistrorum crediderim in hoc ipso etiam loco nihil aliud notare: οἶνος ἀλίβας, *vinum mortuum*, quae paraphrasis est *aceti*. Verte igitur, *Tussierunt vinum mortuum bibentes.*" Bentleius. „Praeferam priorem summi viri conjecturam, quam aliquo modo confirmat Etym. Ms. Bibl. Reg., ubi hoc Fragmentum sic exhibetur: *Ἔβηξαν οἱ ἀλίβας τε πίνοντες. Ἀλίβας* simpliciter pro *aceto* dici, non dubium est. Orion Thebanus περὶ ἐτυμολογιῶν Ms. in Bibl. Reg.: *Ἀλίβας· ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ λεβάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχειν· ἔστι παρὰ Ἱππώνακτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὄξους.*" Ruhnk.

Fallitur Bentleius, dicens: „Si, ut Etym. Suid. et Eustath. auctores sunt, ἀλίβας est ὄξος, οἶνον hic locum habere nequit." Ἀλίβας enim, quod Suidae est ὄξος, est quoque, teste eodem, *vini* genus. Suid. *Τὸ ὄξος καὶ ἀλίβας λέγεται, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι:* eadem tradit v. ἀλίβας et v. κῆρ. Cf. H. Steph. Thes. Ind. v. ἀλίβας. Non est igitur sollicitanda lectio οἶνον. H. Steph. Thes. II. pag. 1357, a. sic scribit: — „Ὄξος, acetum, *vinum* quod coacuit: derivatum ab ὀξὺς, sic τάχος a ταχὺς, πάχος a παχὺς, ut tradit Etym., cui ὄξος est ὁ εἰς ὀξὺ κατα-βεβληκὼς οἶνος, ἐπειδὰν τέμνῃ καὶ κεντρίζῃ (ὡς εἰπεῖν) τὴν γεῦσιν. Plutarch. Sym. 5. τὸ ὄξος οἴνου τινὸς ἐστὶ φύσις καὶ δύναμις."

IV.

Vox κάθαρσις aliquando usurpatur pro purgatione i. e. cultura animi per philosophiam, quae, ut a veteribus philosophis definitum est, (vide Senecam Ep. 89.) nihil aliud est quam rerum divinarum et humanarum, quibus hae res continentur, scientia.

Eunapius in Vita Maximi p. 86. ed. 1568.: Σὺ δὲ τούτων μηδὲν θαυμάσῃς, ὥσπερ οὐδὲ ἐγὼ, διὰ τοῦ λόγου κάθαρσιν, μέγα τι χρῆμα ὑπολαμβάνω, propterea quod ratio nos rectius imbuerit.

Plut. in Libro, An Seni Resp. gerenda sit, c. 8.: Οὐδὲ γὰρ ἡ τοῦ φρονεῖν ἕξις ὁμοίως παραμένει τοῖς μεθεῖσιν αὐτούς, ἀλλ' ὑπ' ἀργίας ἐξανιεμένη καὶ ἀναλυομένη κατὰ μικρὸν, ἀεί τινα ποθεῖ φροντίδος μελέτην, τὸ λογισμικὸν καὶ πρακτικὸν ἐγείρουσης καὶ διακαθαιρούσης.

λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς
χαλκός.

Sic vox ἀνακάθαρσις exponitur a Maximo in Scholiis p. 48. allegorici et reconditi sensus anagogica explanatio: Ἀνακαθάρσεις φησὶ τὰς ἐξηγητικὰς ἑρμηνείας, δι' ὧν καθαίρονται τῶν ἐν τοῖς λεγομένοις δοκούντων ἀτόπων τὰ σύμβολα. Conf. Budaeum Comment. Gr. L., H. Steph. Thes., et Suicerum Thes. Eccles.

Ut apud Lat. scriptores philosophia est duplex, physica, quae „studeat omnium rerum divinarum at-

que humanarum vim, naturam, causasque nosse" (Cic. de Orat. I. 49.), et ethica, „animi medicina" (Cic. Tusc. 3, 6. c. 3.), „quae vitia radicitus extrahit" (Tusc. 2, 13. c. 5.), „ars vitae" (De Fin. 3, 4. c. 2.), „magistra virtutis" (Tusc. 4, 70.), „mater omnium benefactorum beneque dictorum" (de Clar. Orat. II. 322.), sic *κάθαρσις* ap. Graecos scriptores, quae nihil aliud est, ut diximus, quam animi cultura per philosophiam, aliquando, ut in Eunapii loco, referenda est ad physicam sapientiam, quae rerum naturam perscrutatur, aliquando autem ad ethicam, quae animum componit, affectus quasi purgans, imminuens, leniens, temperans, „ita ut ad *μεσότητα* quandam, i. e. mediocritatem restringantur: in mediocritate enim ista virtutem positam esse, „perturbationibusque adhibendum modum quendam, quem „ultrà progredi non oporteat," ut loquitur Cic. Tusc. IV. 17., docebat Aristoteles, Ethic. Nicom. II. 5. p. 27. e." Matthiae Miscell. philolog. Vol. II. P. I. pap. 25. In hoc postremo sensu vox *κάθαρσις* usurpatur ap. Aristotelem Poet. c. 6.:

Ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἑκάστῳ (sic Tyrwh. pro *ἑκάστου*) *τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, ἀλλὰ δι' ἐλέου καὶ φόβου, περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν.*

Ad hunc insignem Aristotelis locum dubio procul respexit Iamblichus de Myst. sect. I. cap. 11. p. 22.:

Ἔχει δ' ἔτι ταῦτα καὶ ἄλλον λόγον τοιοῦτον· αἱ δυνάμεις τῶν ἀνθρωπίνων παθημάτων ἐν ἡμῖν, πάντη μὲν εἰργούμεναι, κάθεστασαι σφοδρότεραι· εἰς ἐνέργειαν δὲ, βραχεῖς καὶ ἄχρι τοῦ συμμέτρου προαγόμεναι, χαίρουσι μετρίως, καὶ ἀποπληροῦνται, καὶ ἐνεῦθεν ἀποκαθαιρόμεναι, πείθοῖ καὶ οὐ πρὸς βίαν ἀποπαύονται· διὰ τοῦτο ἔν τε

κωμῳδίᾳ καὶ τραγῳδίᾳ ἀλλότρια πάθη θεωροῦντες, ἴσταμεν τὰ οἰκεῖα πάθη, καὶ μετριώτερα ἀπεργαζόμεθα, καὶ ἀποκαθαίρομεν· ἔν τε τοῖς ἱεροῖς, θεάμασί τισι καὶ ἀκούσμασι τῶν αἰσχρῶν, ἀπολυόμεθα τῆς ἐπὶ τῶν ἔργων ἀπ' αὐτῶν συμπιπτούσης βλάβης.

Nec Tyrwhittus, nec Twiningius, nec Lessingius, nec Hermannus, nec Matthiae (Miscell. philolog. Vol. II. P. I. p. 19—27., ubi optime disputavit de Aristotelis loco) haec Jamblichi verba adduxit ad obscurissimam illam Aristotelis sententiam, quam luce clariorem faciunt, illustrandam. Bene Galenus ad Jamblichum scripsit:

„Aristoteles de Poet. I. 5. ait Tragoediam δι' ἐλέου καὶ φόβου τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν praestare. Meminit hujus καθάρσεως in Polit. IX. 7. et de ea ex professo egerat in tertio de Poetice libro, qui periit. Sciendum autem Aristotelem et Jamblichum in his Platoni adversari, qui ideo Comoedias et Tragoedias rejecit, quia nimium incenderent in nobis τὸ παθητικὸν, et nimium a simplicitate et morum stabilitate abducerent διὰ τὴν ποικιλίαν. Platoni favebat Epicurus. Proclus in Polit. p. 560. pugnam hanc inter Philosophorum principes animadvertit, et multis adversus Peripateticos velitatur. Tantae litis idoneus judex audiatur Plut. de Audiendis Poetis. Habet nonnihil, quod huc spectet, Aristides quoque Quintilianus de Musica L. II., et Julianus, Ἱερωμένος τις μήτε Ἀρχίλοχον ἀναγινωσκέτω etc. Ἀποκλινέτω καὶ τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας ὅσα τῆς ἰδέας τοιαύτης. De purgatione agit Plotinus Ennead. I. 2. 5."

„Sequitur tertia via, quae est philosophi. Huc pertinent quae Platonicae rationis sectatores de gradibus tradunt, quibus anima paullatim pura divinaque redditur. Scilicet ii ita distinguunt, ut inchoari illam per-

fectionem dicant καθάρσει, tanquam primo instituto. Ei succedere, tradunt, λύσιν sive ἀπαλλογὴν, et cumulum denique addi per τελείωσιν (Jamblich. de Myster. Aegypt. V. 6. ibique Galeus p. 264.)." Fr. Creuzerus ad Plotini Librum de Pulcritudine p. CVI. (Heidelbergae 1814. 8.) Iterum p. CXI.: — „Versatur hic idem liber magnam partem in admonitionibus praeceptionibusque ad fugam earum rerum, quae sensus feriunt, inprimis quae vel sonorum dulcedine eos titillant, vel iisdem blandiuntur venustate mollitieque formarum. Est igitur hactenus mere *purgatorius* (καθάρσιος) hicce liber, panditque aditum ad philosophiam, ut quae et ipsa quodammodo pertineat ad κάθαρσιν, sed nec minus tamen λύσιν perficiat atque adeo τελείωσιν." Iterum pag. 277. „De καθάρσει vid. Jambl. in libro de Anima ap. Stob. Ecl. p. 1056. seq. Heer.: Πλωτῖνος δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν Πλατωνικῶν ἀπόθεσιν τῶν παθῶν — τὴν τελειωτάτην κάθαρσιν ὑπολαμβάνουσιν. Gregor. Naz. Orat. stel. I. adv. Julian. p. 37. sq. Eton. describit sanctionis vitae studiosos homines: Ὁρᾷς — τοὺς διὰ τὴν νέκρωσιν ἀθανάτους; τοὺς διὰ λύσιν Θεῷ συμμιμένους; τοὺς ἔξω πόθου, καὶ μετὰ τοῦ θείου καὶ ἀπαθοῦς ἔρωτος; ὧν — καὶ ἡ τοῦ νοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημία προαρπαζομένου, ὧν ἡ κάθαρσις, καὶ ὧν τὸ καθαίρεσθαι, μηδὲν μέτρον εἰδότων ἀναβάσεως καὶ θεώσεως." Iterum p. 289.: — „Jamblichus de Myster. Aeg. X. 7. p. 178.: Αὐτὸ ταγαθὸν, τὸ μὲν θεῖον ἡγοῦνται τὸν προεννοούμενον *) θεόν· τὸ δ' ἀνθρώπινον, τὴν πρὸς αὐτὸν ἕνωσιν· **) — οὐδὲ περὶ συμ-

*) Lexica H. Stephani et Thesauri hoc verbum ignorant.

**) Voc. ἕνωσις, unio, H. Steph. Thes. I. p. 1159. et Schneiderus afferunt ἀμαρτύρως. De eo docte et plene, ut solet, Suicerus egit in Thes. Eccles. Bis occurrit in Jamblicho ibid. XII. 1. p. 23.

κρῶν οἱ θεουργοὶ *) τὸν θεῖον νοῦν ἐνοχλοῦσιν· ἀλλὰ περὶ τῶν εἰς ψυχῆς κάθαρσιν καὶ ἀπόλυσιν καὶ σωτηρίαν ἀνηκάντων. Extrema haud inepte conferas verbis Paullinis 1 Cor. I. 30., ubi ἁγιασμὸν Grammatici explicant κάθαρσιν."

Platonicae philosophiae sectatores hanc notionem de purgatione animae ipsiusque in mentem conversione e Platone ipso sumserunt: in Phaedone p. 186. ed. Forster. (p. 21. Wytt. p. 60. Heind.) legas haec, quae Plotinus de Pulcritudine p. 55. p. 40. a., notante Creuzero, respexit: Τὸ δ' ἀληθὲς, τῷ ὄντι ἡ κάθαρσίς τις τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἡ σωφροσύνη, καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ ἀνδρεία· **) καὶ κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες ρὐ φαῦλοί τινες εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλαι αἰνίττεσθαι, ὅτι ὃς ἂν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς ᾅδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ κεκα-

*) Voc. θεουργὸς, οῦ, ὁ (Schneid. ὁ, ἡ) H. Steph. sic ἀμαρτύρως affert in Indice Thesauri: „Esse dicitur qui in sacris operatur." Frequens est Iamblicho de Myst. VI. c. 7. p. 148. Θεουργὸς (sacerdos) διὰ τὴν δύναμιν τῶν ἀποῤῥήτων συνθημάτων, οὐκέτι ὡς ἄνθρωπος, οὐδ' ὡς ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ χρώμενος ἐπιτάττει τοῖς κοσμικοῖς: V. c. 21. pag. 136. Μόνοι δὲ οἱ θεουργοὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἔργων πειραθέντες, ἀκριβῶς γινώσκουσι.

**) Clem. Alex. Paedag. III. c. 11.: Κάλλος ἄριστον τὸ ψυχικόν· ὅταν ἡ κεκοσμημένη ψυχὴ ἁγίῳ πνεύματι καὶ τοῖς ἐκ τούτου ἐμπνεομένη φαιδρύμασι, δικαιοσύνῃ, φρονήσει, ἀνδρίᾳ, σωφροσύνῃ, φιλαγαθίᾳ τε καὶ αἰδοῖ, ἧς οὐδὲν εὐανθέστερον χρῶμα ἑώρακται πώποτε. Voces φιλαγαθία et φαίδρυμα praetermisit H. Steph. Pro φαίδρυμα Schneiderus in Lexico ex hoc loco habet φαίδρυσμα: „Φαίδρυσμα, τὸ, auch φαίδρυμα, Putz, Zierde; eigentl. was glänzend macht, Clem. Alex." Wendleriana Hederici Editio (Lips. 1796.): „Φαίδρυσμα, ατος, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit, κόσμος, φαιδρύσματα σώματος καὶ ψυχῆς."

θαρμένος τε καὶ τετελεσμένος, ἐκεῖσε ἀφικόμενος, μετὰ θεῶν οἰκήσει.

Jamblichus de Myst. sect. I. c. 9. p. 18.: Ὡς τὰ μὲν αἰθερίως, τὰ δὲ ἀερίως, τὰ δὲ ἐνυδρίως αὐτῶν μετέχειν.

Schneiderus de his tribus adverbiis, αἰθερίως, ἀερίως, ἐνυδρίως, in Lexico suo praestantissimo altum egit silentium. H. Stephanus ἀερίως et ἐνυδρίως praetermisit, sed αἰθερίως ab eo in Indice Thesauri affertur ἀμαρτύρως: — „Αἰθερίως, pure et munde instar τῶν αἰθερίων, quae terrenis sunt puriora: in Lexico meo veteri itidem exponitur καθαρῶς."

„Plutarchus [de Is. et O. c. 12.] docet apud Aegyptios festum Παμυλίων simile fuisse τοῖς Φαλληφορίοις Graecorum. Sed horum sacrorum (an scelerum) auctorem Graeci laudare possunt Apollinem suum, qui scisscitantibus Methymnaeis respondebat

—— Μεθύμνης ναέταις πολὺ λωΐτον ἔσται,
Φαλληνὸν τιμῶσι Διονύσοιο κάρηνον.

Conservavit oraculum istud Theodoretus, 10. ad Graecos, e Porphyrio; quo loco idem Porphyrius disputarat contra hujusmodi ritus, ut qui maxime officerent animarum puritati." Galeus ad Jamblichum de Myst. p. 195. Vocibus φαλληνὸς et φαλληφόρια caret H. Stephani Thesaurus.

Obiter moneo, voc. κριὸπρωρος, cujus mentio facta est in prima hujusce Epistolae sectione, ubi e Schol. Platon. locum de Phrixo et Helle laudavi, occurrere et ap. Schol. Apollon. R. I. 256., Ἔνιοι δέ φασιν, Φρίξον ἐπὶ κριοπρώρου σκάφους πλεῦσαι, notante Schaefero ad Apollon. R. p. 29.

Idem Schaeferus ibidem p. 265. dicit: „Adverbium

ῥωμαλέως adde Lexicis e Themistio p. 249, d. Hard.“ Vox reperitur ap. Suidam: *Ῥωμαλέος· ἰσχυρός· καὶ ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς, ἐπιῤῥηματικῶς.* Photius: *Ῥωμαλέως· ἰσχυρῶς.*

Suidas: *Ῥωγαλέον· διεῤῥωγὸς, διεσχισμένον. — Κατὼν· τὰ διὰ τοῦ αλέος ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς δεῖμα, δειμαλέος. ἀπὸ ῥήματος, οἰδῶ, οἰδαλέος. ἀπὸ ἐπιῤῥήματος, ῥίμφα, ῥιμφαλέος. καὶ παροξύνονται. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος ὁ ποικίλος, καὶ κονισσάλεος.* Ex his vocc. *ῥιμφαλέος* (Etym. M. pag. 135, 24. 262, 7.) et *οἰδαλέος* praetermisit H. Steph. Etym. M. pag. 262, 2.: *Νήφω, νηφαλέος.* De voc. *νηφάλιος* bene egit H. Steph. Thes. II. 1057., at *νηφαλέος* et *νηφαλεότης* non agnoscit. Schneiderus in Lex.: „*Νηφαλέος*, und *νηφαλεότης*, ἡ, s. *νηφάλιος.*“ De forma *νηφαλέος* dubitavit Albertius, qui ad Hesych. v. *νηφάλιοι* scribit: „Suid. *Νηφάλεος· ὁ σώφρων*: an *νηφάλιος?*“ Suidas: *Νηφάλεος· ὁ σώφρων· καὶ νηφαλέα, θηλυκόν.* Zonaras: *Νηφάλιος· ὁ γρήγορος. Νηφάλεος· ὁ σώφρων. Νηφαλέος· ἄγρυπνος, διορατικὸς, ζέων τῷ πνεύματι· ὁ Ἀπόστολος· νηφάλεον· σώφρονα, κόσμιον.* Conf. Phavor. 1 Tim. III. 2. *νηφαλέος* per ε scribitur etiam V. 11. et Tit. II. 2. Schleusnerus in Lex. N. T. *νηφαλέος* et *νηφάλιος* agnoscit. Theodoretus et Theophylactus, ut e Thes. Eccles. Suiceri apparet, ad haec Apostoli loca habent *νηφάλιος.* Glossae Labbeanae: *Νηφαλέος· sobrius. Νηφαλεότης· sobrietas. Νηφάλιος· sobrius.* O. Adv. *νηφαλέως* praetermisit H. Steph.; praetermisit quoque Schneiderus. Aretaeus de Caus. et Sign. Morb. diut. I. 6. p. 32, 10.: *ξυντελέσαι δόμον νηφαλέως.* Glossae Labbeanae: *Νηφάλιος· ὁ ἀπέχων οἴνου, abstemius, sobrius. Νηφαλαίοις· sobriis.* P. Voc. *νηφάλιος* Lexica H. Stephani et Schneideri ignorant. Suicerus in Thes. Eccles.: „Veteres Glossae, Sobriis, *νηφαλίοις.*“ Sed Glossae Labbeanae, et Lat. Gr. et Gr. Lat., habent *νηφαλαίοις.* H. Steph. Thes. II. p. 1056, f.: „*Νῆψις*, εως,

ἡ, *sobrietas.*" Schneiderus quoque ἀμαρτύρως affert. Hesych.: *Νήψεως· νουνεχείας.* Pro *νήψεως* Is. Vossius legit *νίψεως*, quod habet Codex Hesychii Marcianus, teste Schow. Haec glossa, quae inter additamenta a librario ingesta numerari potest, pertinet ad Chrysostomi Homiliam contra Anomaeos T. VI. p. 425. a Suicero Thes. Eccles. v. *νηφάλιος* laudatam: *Ἐπὶ τῶν πλεόντων, κἂν ἅπαντες καθεύδωσιν, ὁ δὲ κυβερνήτης ἐγρηγορὼς ἢ μόνος, οὐδεὶς ἔστι κίνδυνος, τῆς νήψεως τῆς ἐκείνου καὶ τῆς τέχνης ἀντὶ πάντων ἀρκούσης τῷ πλοίῳ.*

Codex Hesychii Marcianus, teste Schow.: [*Νιφάλιος· εὐγρήγορος τὸν νοῦν.*] „*Νιφάλιος* pro *νηφάλιος*; voc. *εὐγρήγορος* Lexica ignorant." Voc. *εὐγρήγορος* non agnoscit Schneiderus.

Voc. *νουνέχεια* praetermisit H. Steph. Thes.: Schneiderus in Lex. affert ἀμαρτύρως. Hesych.: *Νίψεως· νουνεχείας.* Zonaras: *Νουνεχῆς· συνετὸς, φρόνιμος· καὶ Νουνέχεια.*

V.

Salmasius in Solin. p. 684.: — „Congeneres sunt *aros* et *dracunculus*: Graeci vocant *δρακόντιον*: Theophrastus *δρακόντειον ἄρον*, i. e. *serpentinum arum*: Phanias *), *δρακόντειον*, *ὃ ἔνιοι ἄρον*. Sic enim multa no-

*) „*Φαινίας*, sic h. l. Ms. A. ut fere constanter alibi, non *Φανίας*. Paullo post vero, ubi in eodem codice *Φανίας* scribitur sicut in editis, librarii incuria id admissum videtur. Ceterum et haec scriptura passim cum ap. Nostrum, tum ap. alios occurrit auctores.“ Schweigh. ad Athen. IX. 371.: *Ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευσεν ὁ Νίκανδρος, προσαποδοτέον ὅτι Φαινίας ἐν τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ* (*Περὶ Φυτῶν*) *γράφει οὕτως· Δρακόντιον, ὃ ἔνιοι ἄρον ἀρωνία*. De voce *ἀρωνία* haud satis certum, quid statui debeat. Salmasius pro *Δρακόντιον*, quod edidit Schweigh., habet *Δρακόντειον*: nullam lectionis varietatem in Mss. notavit Schweigh. Notanda est vox *προσαποδοτέον*. Verbum *προσαποδίδωμι*, *insuper do*, *addo*, item *reddo*, H. Steph. in Indice Thesauri habet, sed nec in Thesauro, nec in Schneideri Lexico ulla stabilitur auctoritate. Nom. *προσαπόδοσις*, de quo bene egit H. Steph., praetermisit Schneiderus. Zonaras: *Προσαγωγικόν· προσκομιστικόν*. Et *προσαγωγικός*, et *προσκομιστικός* Lexica H. Stephani et Schneideri ignorant. Ceterum „arum *κολοκάσιον* a Cypriis vocatum notat vetus auctor auctuarii ad Dioscoridem: *Ἄρον τὸ καλούμενον παρὰ Σύροις λουῦφα, οἱ μὲν ἄλιμον, οἱ δὲ θύμον, οἱ δὲ δρακοντίαν, οἱ δὲ Κύπριοι καὶ κολοκάσιον λέγουσι*. Et sane cum vox *κολοκάσιον* Graeca sit, idque significet quod diximus (parvam et curtam lacernam), omnibus plantis, quae latissima habent folia, ut arum, et nymphaea, et faba Aegyptia, po-

mina herbarum ab antiquis enuntiata πδραγωγικῶς, recentiores ὑποκοριστικῶς extulerunt. Σμύρνειον veteribus, σμύρνιον posterioribus Graecis: Κενταύρειον priscis, κενταύριον. Ita δρακόντειον ἄρον olim appellatum, i. e. *dracontinum arum*, et absolute δρακόντειον, sequens aevum δρακόντιον dixit, unde Latinis *dracunculus*. Ita Plinio vocatur: nescio quare melius dixisset *draconteum*; nec enim κενταύριον *centauriscus* est, aut *parvus centaurus*, sed *centaureum*. Graeci recentiores δρακοντίαν πόαν eam herbam dixere, unde infima Latinitas *draconteam herbam* etiam appellavit." Iterum Salmasius de Homonymis Hyles Iatricae p. 195.: „Νυμφαιάριον est ὑποκοριστικὸν a νυμφαία, ut σκιλλάριον*) ap. Aetium, parva σκίλλα. Vulgus Graeciae ejusmodi diminutivae formae vocabulis gaudebat, ex quibus pleraque Arabica efficta, ut *secancur* ab σκιγκάριον, et similia, quae alibi observabimus."

H. Steph. Thes. II. 475.: — „Κυάμιον, *fabula*, ut Plautus forma diminutiva vocat [Stich. V. 4. 8. *Hoc convivium est mucibus, fabulis*, **) *ficulis*.]. At *fabulum* Gellio [IV. 11. *Opinio vetus falsa occupavit et convaluit, Pythagoram philosophum non esitavisse ex ani-*

---

test impertiri." Salmasius in Solin. p. 682, g. Syriaca voce λοῦφα carent Lexica H. Steph. et Schneideri, quae nihil monent de hac vocis κολοκάσιον significatione ap. Cyprios.

*) Vox σκιλλάριον Lexicis H. Steph. et Schneideri est ignota.

**) Bene Festus: „*Hilum* putant esse, quod grano fabae adhaeret, ex quo *nihil* et *nihilum*." Grammatici, qui negant, non satis attendisse videntur ad Plauti locum Aul. V, 1. 9. Lyc. *Quid reperisti?* Str. *Non quod pueri clamitant In faba se reperisse*, i. e. ne existimes, rem nihili, puta vermiculum, quem Midam vocant, me reperisse. Quandoquidem *faba ipsa* pro *re nihili* usurpatur, quid mirum, si *hilum*, *minutum illud*, *quod grano fabae adhaeret*, sumatur pro *minimo*?

malibus; item abstinuisse fabulo, quem κύαμον Graeci appellant. Paulo post *fabam* appellat.] idem est quod *faba*, ut ex praecedentibus liquet. Eustathius scribit orientales populos suo tempore *κυάμους* vocasse *κυάμια*, diminutiva forma." Voc. *κυάμιον* praetermisit Schneiderus.

Σπλαγχνίδιον. Hoc vocabulum, quod H. Steph. in Thesauro suo, ut et Scottus in Appendice, praetermisit, Schneiderus affert *ἀμαρτύρως*. Diphilus in *Insatiabili* ap. Athenaeum IX. 370.:

Ῥάφανος λιπαρὰ, σπλαγχνίδια πολλὰ, σαρκία.

Στηθύνιον.
Σηπίδιον. } Ephippus in Geryone ap. Athen. IX. 370.:

Πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
Τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
Κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια.

Voc. *στηθύνιον* Schneiderus in Lexico affert *ἀμαρτύρως*. De eo H. Stephanus in Indice Thesauri sic scribit: — „*Στηθύνιον, ου, τὸ, medium pectoris*, q. d. *pectusculum*. v. l. ex Poll.: sed in iisdem est *στηθίδιον* pro *pectusculo*." J. Pollucis locus occurrit Lib. II, 4, 162.: *Τῶν δὲ στηθῶν τὸ μέσον, στηθύνιον. Στηθύνιον* est vera lectio, ut e Seberi, Kuhnii, et Jungermanni notis liquet. Casaubonus ad Athenaei locum: — „*Στηθήνιον* ap. Pollucem per *η* in secunda syllaba, *medium* est *pectoris*: *στηθίνιον* in Etym. [p. 727, 23.: *Στιθίνιον· ὑποκοριστικῶς μέρος τι τοῦ στῆθος*], perperam: at *στηθήμια* hic per *υ* recte, *pectuscula agnina*: frequens dictio ap. Septuaginta, ut [Exod. XXIX.] Levitici cap. VII. et VIII. ac X." Hesychius v. *στῆθος*: *Τὸ ὑπὸ τοὺς ποδῶν δακτύλους στηθήνιον.* De hac significatione tacent lexicographi. Schneiderus *στηθίδιον* affert *ἀμαρτύρως*, necdum ullum vocis istius exemplum vidi. Phrynichus Ecl.: *Στηθύνιον ὀρνιθίου λέγουσί τινες οὐχ ὑγιῶς· εἰ γὰρ χρὴ ὑποκορι-*

στικῶς λέγειν, (λέγε) στηθίδιον· εἰ δ' οὐκ ἐστὶν ὑποκοριστικὸν, πόθεν εἰσεκώμασε καὶ τοῦτο τὸ κακὸν τῇ τῶν Ἑλλήνων φωνῇ; Bene monet Phavorinus, ut et Zonaras, στηθύνιον et *medium pectoris*, et ὑποκοριστικὸν esse. In Ephippi versu esse ὑποκοριστικὸν, e sequentibus verbis liquet, ubi habemus σηπίδια. „Triplex scriptura vocis, στηθίνιον, στηθήνιον, στηθύνιον. Si sit diminutiva, στηθίδιον sine dubio praestat: si non sit diminutiva, scriptura triplex potest esse bona, praecipue hic in ὀρνιθίῳ. Στηθίνιον sit a στῆθος et ἰνίον, pars pectoris, cui nervi adhaerent. Στηθήνιον, a στῆθος et ἠνίον, pars pectoris, quae alias partes pectoris ligat et fraenat. Στηθύνιον a στῆθος et ὑνίον, pars pectoris, quae vomeris instar est: ὖνις et ὕννις scribitur: ad istam διττογραφίαν accederet στηθύνιον, quod pro στηθήνιον et στηθύνιον est ap. Pollucem in Libris quibusdam. Et hoc postremum praecipue pectus aviculae respiceret. Cogitandum: Phrynichus hic, ut vides, de diminutione dubitat, et istas suspiciones nobis suggerit. Articulus etiam a prima editione exulat." Pauw. Cf. Sturzium de Dialecto Maced. et Alex. p. 194.

Quod ad voc. σηπίδιον attinet, H. Steph. in Ind. Thes., ut et Schneiderus, affert ἀμαρτύρως: „Diminutivum σηπίδιον, *sepiola*, ex Aristot. Anim. V." Schneiderus σηπιδάριον, et σηπίον, quibus caret H. Stephani Thes., affert ἀμαρτύρως. De v. σηπιδάριον vide Scottum in Appendice.

Τευθίδιον Lexica H. Stephani et Schneideri, et Scotti Appendix, ignorant. Athenaeus VI. p. 269. e Pherecrate in Persis:

Φυλλοροήσει, καὶ τευθιδίοις
Ἁπαλοῖς, κιχλαις τ' ἀναβραστοῖς.

Ἡδυσμάτιον Lexica H. Stephani et Schneideri, et Scotti Appendix, ignorant. Athenaeus VI. p. 268. e Teleclide in Amphictyonibus:

Ἡδυσματίοις κατάπαστα.

Κάσιον Graecos usurpasse, ex etymologia vocabuli *κολοκάσιον* apparet. Quia Lexicographi de voce *κολοκάσια* s. *κολοκάσιον* nimis jejune, vel minus recte exponunt, idcirco nobis placet pauca loqui et de multiplici ejus sensu et de etymologia.

1. *Κολοκάσιον* proprie est *parvus κασῆς*, i. e. *parva vestis coactilis.* Hinc

2. *Κολοκασία*, nomen Minervae, Athen. III. init. *ἔστι δ' ἐν Σικυῶνι Κολοκασίας Ἀθηνᾶς ἱερόν.* „Quam vehementer errat, si quis putat ab Aegyptia colocasia hoc cognomentum invenisse: a curta ac succincta veste, qua amictum fuit ejus simulacrum, ita nominatam esse palam est.“ Salmasius in Solin. p. 679. Hoc monuit Palmerius Exercitt. in Auctt. Gr. pag. 488. seq., notante Schweigh. Cf. Coelii Rhodigini Lectt. Antiq. IX. 12.

3. Hinc *κολοκάσια* notat „folia fabae Aegyptiacae, quod exiguas lacernas amplitudine sua imitarentur,“ notante Salmasio in Solin. p. 679.

4. „Inde et *κολοκάσια* stirps tota [vel caulis] appellata est,“ notante Salmasio ibid. Ap. Martialem VIII. 33. *Lenta minus gracili crescunt colocasia filo*, colocasia sunt caulis ipse, ut ostendit Salmasius p. 680. „*Hanc e Nilo metunt, caule, cum coctus est, araneoso in mandendo* (Plin. XXI. 15.): notabis hic, non radicem mandi, sed caulem: radix ipsa in fundo Nili: caulis demetitur e Nilo ac caeditur, manditurque, non autem radix evellitur. Caulem quoque esitari solitum tradebat Claudius Julius in Phoenicicis: *κολοκάσιον μέντοι καλοῦσι τὴν ῥίζαν, τὸ δ' ὑπερπεφυκὸς πιβώριον ὄψιν ἡδεῖαν ἐδωδίμους τε τὰς φλέβας παρέχον Αἰγυπτίοις.* Non dicit radicem, quae colocasium vocabatur, in cibos admissam ab Aegyptiis, sed ciborium edules venas ac fila prae-

buisse. *Κιβώριον* vocat caulem ipsum, et quicquid ex radice surgit, ac supereminet aquis."

5. „Alii radicem ita nuncuparunt, quasi praecipuam partem plantae: ut *σίλφιον* Graeci radicem laserpitii proprie dixerunt, quum tota planta sic vocaretur." Salmasius ibid. Athen. III. init. *ῥίζας δὲ λέγει Νίκανδρος, τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρέων κολοκάσια καλούμενα.*

6. Usurpatur pro integra planta, ut ap. Plin. XXI. 15. „In Aegypto nobilissima est colocasia, quam cyamon aliqui vocant."

7. Salmasius colocasia in plurali accipit pro flore Aegyptiae fabae (Virg. Ecl. IV. 20. *Mistaque ridenti colocasia fundet acantho*), quasi *colocasia, ae*, et *colocasium* habeant diversas significationes; haec, *planta ipsa*; illud, *flores*. Sed lexicographi Latini, sc. Faber, Forcellinus, et Gesnerus nullam distinctionem faciunt inter *colocasiam* et *colocasium*. In Virgilii loco certe intelliguntur flores. Nam colocasiae flores ad corollas a juvenibus expetebantur, ut Nicander ap. Athen. III. *Σπείρειας κύαμον Αἰγύπτιον, ἄφρα θερείης Ἄνθεα μὲν στεφάνους ἀνύῃς.* „Flores colocasii," ut ait Salmasius ad Solin. p. 679., „non fuerunt in usu corollarum Alexandri Magni aetate; nam nullam eorum facit mentionem Theophrastus." Servius in loco Virgilii notat, „herbam colocasiam post devictam ab Augusto Aegyptum innotuisse et poetam dicendo, *fundet*, abundantiam floris ostendisse."

„Radicem fabae Aegyptiae *colocasiam* vocatam passim memorant Graeci, sed quod notandum est, Theophrasto omnes recentiores. Dioscorides, *ῥίζα δὲ ἔπεστι παχυτέρα καλάμου, βιβρωσκομένη ἑφθή τε καὶ ὠμή, κολοκασία καλουμένη.* Nicander Dioscoride antiquior ejus meminerat. Athenaeus de faba Aegyptia, allatis Nicandri versibus, *ῥίζας λέγει Νίκανδρος τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρέων*

κολοκάσια καλούμενα. Versus ibidem subjicitur ex eodem auctore, Καὶ κυάμου λέψας κολοκάσιον ἐντμήξας τε. Posterior igitur haec appellatio aetate Theophrasti, et a Graecis videtur Alexandrinis manasse. Nam ut idem Theophrastus meminit loti radicem κορσίον vocari, ita etiam radicis fabae Aegyptiae nomen minime tacuisset. Ergo vocabulum hoc Graecum, et a Graecis, qui in Alexandria habitabant post Alexandri tempora, procusum. Eleganter facta haec dictio propter magna et lata folia hujus plantae. Graecis κασῆς est *tapes*, vel *amphitapes*. Hesych. κασᾶς· ἀμφιτάπης καὶ πιλωτά: Arcadius Grammaticus, Κασῆς· τὸ πιλωτὸν ἱμάτιον, περισπᾶται: ergo legendum κασῆς, aut κασᾶς ap. Hesych. Pro *chlamyde equestri* etiam legitur ap. Xenoph. *K. Π.* VIII. (3, 5.), χιτῶνας μὲν τουτουσὶ τοῖς τῶν δορυφόρων ἡγεμόσι, κασᾶς δὲ τοὺς ἐφιππείους ταῖς τῶν ἱππέων ἡγεμόσι δός — paulo post sequitur, νῦν γοῦν φέρω τῶδε δύω κασᾶ, τὸν μὲν σαὶ, τὸν δὲ ἄλλῳ, et statim, ἐκ τούτου δὴ ὁ μὲν λαμβάνων τὸν κασᾶν. Ubique sic scribendum, auctore Arcadio. Pollux κασᾶς interpretatur ἐσθῆτας εἰλητὰς [VII, 68. Κάσσας δὲ ἱππικοὺς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῇ Παιδείᾳ· οἱ δ' εἰσὶν ἐσθῆτες εἰληταί]: an πιλητὰς apud eum scribi debet? Πιλητὸν et πιλωτὸν Graecis idem. Vetustiores magis dixere πιλητὸν a πιλεῖν, quod est *condensare* et *cogere*; coactilia sic vocarunt, sive ex coacta lana vestes. Πῖλος quoque Graecis, i. e. pileus ex lana coactili densatus: unde πῖλος Graece dictus ἀπὸ τοῦ πιλεῖν. Ergo et κασᾶς similiter *lacerna equestris ex lanis coactis facta*. Fabae Aegyptiae folia Theophrastus vocavit πίλους, non tantum ab amplitudine, etsi hoc etiam, sed et a qualitate foliorum, quae carnosa sunt et spissa. Inde et κολοκάσια quoque posterioribus appellata ab eadem ratione. Nam κασᾶς *vestis coactilis*. Ab illo Latinum haec *casa* de parvo tugurio. Ὁ κασῆς, *haec casa*, ut ὁ χάρτης, *haec charta*. Ita *togam* tam pro *tecto*, quam pro *veste*, qua corpus tegitur, dixere. [Non. Marc. ap. Gotho-

fredi Auctt. L. L.: „*Toga* dicitur et *tectum*: Titinn. Gemina: *Syrus cum scorto constituit ire, claves illico abstrudi jubeo, rusticae togae ne sit copia*, id est *tecti.*“] Sed et *casula* diminutivum *vestis cucullatae* apud Latinitatis infimae auctores, ut Isidorum et alios. Ut inde liqueat, τὸ πρωτότυπον significare vestem, ab illo sc. Graeco κασῆς. Apud eosdem κάσος etiam dicebatur pro veste: Arcadius, τὸ δὲ κάσσος ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἔστι δὲ εἶδος τινὸς ἱματίου οὕτω καλουμένου: Hesych. κάσσος· ἱμάτιον παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον. Inde compositum κολοκάσιον, quod significat parvum κασῆν, vel parvum κάσον, quasi κολὸν κάσιον. Nam κάσιον etiam diminutivum a κασῆς. Sic κολόκυμα [Aristoph. Equit.], μικρὸν κῦμα [ut Schol. explicat], quasi κολοβὸν κῦμα. Ita et κολόσταθμος, parvus σταθμός: Hesych. ἔπαυλιν ἔχουσαν καταβατὸν τὸν πυλῶνα. Hinc elegantissime Alexandrini fabam Aegyptiam nuncuparunt κολοκασίαν, quod ejus folia instar essent τῶν κολοκασίων, i. e. parvorum tapetium, vel curtarum lacernarum, ab amplitudine sc. Theophrastus folia fabae Aegyptiae πίλους vocat, et pileis Thessalicis comparat: παραφύεται δὲ φύλλα μεγάλα παρ' ἕκαστον τῶν κυάμων, ὧν κάτω τὰ μεγέθη πίλῳ Θετταλικῇ ἔοικε: et paulo post, συντρίψαντι δὲ ἕκαστον τῶν κυάμων, φανερόν ἐστι τὸ συνεστραμμένον, ἐξ οὗ γίνεται ἡ πῖλος. Eadem prorsus de causa Latini *personatam* vocavere *mantifolium*, ab amplitudine foliorum, quae cucurbitae foliis similia sunt: Apuleius in Herbario: *Itali personaciam, alii dardanam, alii mantifolium.* Sic Hispani hodie *colocasium* vocant *mantum nostrae dominae*, propter amplitudinem foliorum ejus. *Mantifolium* idem prorsus quod κολοκάσιον. Nihil verius igitur quam κολοκάσια dicta esse folia fabae Aegyptiae, quod exiguas lacernas amplitudine sua imitarentur. Inde et κολοκάσια stirps tota appellata est. Alii radicem ita nuncuparunt, quasi praecipuam partem plantae. Ut σίλφιον Graeci radicem laserpitii proprie

dixerunt, quum tota planta sic vocaretur." Salmasius in Solin. p. 678. Quod ad *casam* attinet, haec notavit G. J. Vossius Etym. L. L. in v. *Casa*: „Isidori etiam aetate *ὑποκοριστικῶς casulam* dixere, non tantum pro *parva casa*, s. *tuguriolo*, sed etiam pro *cucullatae vestis genere*: unde Vetus Vocabularium: *Casula etiam dicitur vulgo planeta presbyterorum, quod instar parvae casae totum hominem tegit.*" M. Apostol. Lex. MS. Gr. Lat. ap. Alberti ad Hesych. habet, *Κάσας· genus vestis.* Scribitur ab Hesychio *κάσας*, ut et a M. Apostol. Lex. MS. Phavorinus habet *κάσσας*, per duplex *σ*, ut J. Pollux VII. 68. Salmasius, ut vidimus, scribi jubet *κασᾶς*, aut *κασῆς*, et ait: „*ὁ κασῆς, haec casa*, ut *ὁ χάρτης, haec charta.*" Auctorem affert Arcadium Grammaticum: *Κασῆς· τὸ πλατὺ ἱμάτιον, περισπᾶται.* H. Steph. Thes. Ind. scribit *κάσας*. Schneiderus agnoscit *κάσας*, *κασῆς*, *κασᾶς*. „Pro *mantela*, etiam *hoc mantelum*, et *hoc mantele*, *mantelis* protulerunt. Eodem plane modo quo *haec gausapa*, *hoc gausapum*, et *hoc gausape* enuntiarunt, cum *hanc gausapam* solum dici debere ratio evinceret. Nam Graecum erat *ὁ γαυσάπης*, Lat. *haec gausapa*, ut *ὁ χάρτης, haec charta*, *ὁ κοχλίας, haec cochlea*, *ὁ ἑρμᾶς, haec herma.*" Salmasius in Trebellium Pollionem p. 289. A *κασῆς* est *κάσος*, vel *κάσσος*. Idem Arcadius: *Τὸ δὲ κάσσος, ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἔστι δὲ εἶδός τινος ἱματίου οὕτω καλουμένου.* Vocem *κάσος*, vel *κάσσος* praetermiserunt H. Steph. et Schneid.

Praeter *κάσος*, vel *κασσὸς*, Graeci *κασὸν*, vel *κασσὸν* usurparunt. Hesych. *κασσόν· ἱμάτιον, παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον.* Voc. *κασσὸν* agnoscit Schneid., sed H. Steph. praetermisit.

Diminutivum *κάσιον* Graecos usurpasse, secundum

Salmasium, ex etymologia vocis κολοκάσιον apparet. Vox κάσιον nullum in H. Steph. Thes. et Schneid. Lex. invenit locum.

Infra dicit G. J. Vossius, neminem veterum κασᾶς usurpasse praeter Xenophontem in Persicis. J. Toupius Emendd. in Hesych. T. IV. pag. 315. ex Agatharchide ap. Photium Biblioth. p. 1333. affert: Στολὰς γὰρ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέβωκε πιλητὰς, ἃς οἱ κατὰ χώραν ἐκείνην προσαγορεύουσι κασᾶς, ὥστε πᾶν κρύπτειν τὸ σῶμα, πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν. Quod bene notandum est; nam Agatharchides vocem κασᾶς manifeste facit peregrinam.

Kuhnius ad Pollucem l. c. ab Hebr. כסה, *texit*, et G. J. Vossius Etym. L. L. ab eadem voce Hebraea derivat. „Nempe," scribit G. J. V., „qua ratione a *tegendo* dixere *togam*, ea chlamydi quoque ab Orientis voce, quae *tegere* notet, nomen impositum sit: quod eo verisimilius, quia κασᾶς pro *lacerna* nemo veterum dixerit praeter Xenophontem in Persicis, ut videri possit vox esse ab Oriente accepta." Et H. Stephanus Ind. Thes. scribit: „Forsitan est Persicum vocabulum." Notandum quoque est, voc. κὰς ap. Cyprios fuisse i. q. δέρμα, auctore Hesychio, qui habet: Κάς· Κύπριοι, ἀντὶ τοῦ καί· οἱ δὲ δέρμα. Voc. κὰς omisit H. Steph., ut et Schneid. Forte ab eadem, e qua κασᾶς derivatur, orientali origine illud κὰς venit, quod quidam mutare volunt in σπέρμα, quia κανὸν est σπέρμα in Wolf. Anecd. IV. 25. Albertius, qui nihil mutat, refert ad Hesych., ubi κᾶς per δέρμα exponitur, et ad κάσσυμα, quod per idem verbum interpretatur. Certe κάσσυμα a Nic. Myrepso τὸ δέρμα dici notat H. Steph. Thes. Ind. Sed ab eodem fonte, e quo κὰς ap. Cyprios et κασᾶς fluxerunt, κάσσυμα non manavit. Καττύειν s. κασσύειν, e quo venit κάσσυμα s. κάττυμα, et κασσὺς s.

κατὺς (quod praetermisit H. Steph.), non est derivandum e peregrina voce, sed ab antiquo verbo σύω, suo, et praepos. κατὰ, id quod clare docet G. J. Vossius Etym. L. L. Ut Graeci dicebant καμμύειν pro καταμύειν, sic κασσύειν, s. κατσύειν usurpabant pro κατασύειν. Antiatticistes p. 103. Bekk.: *Καμμύειν οὐ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ καταμύειν.* (Formam καμμύειν minus elegantem esse, ex hoc loco liquet: Salmasius pro barbaro habebat, sed bene ait Schaeferus ad Bosium de Ellips. Gr. p. 227. ed. Oxon.: „Forma καμμύειν cur barbara dicatur, me fateor non intelligere:" et Xenophontem *K. Π.* VIII. 3. 27. scripsisse bene suspicatur κἂν καμμύων βάλῃς: nam „certum est et doctis omnibus notum, plurima verba cum, quae κοινὰ vocant Grammatici, libenter usurpasse, posthabitis iis, quae Attici sibi vindicarent," notante Porsono Not. brev. in Xenoph. Anab. p. XLI. Conferendi sunt Bastius et Schaeferus ad Gregor. p. 586. ubi ex Orione affertur ἀνακαμμύω, quo composito lexica carent, et Sturzius de Dial. Alex. p. 175.) Hesychius: *Κάσκανα· κασσύματα.* Voc. κάσκανα, quod praetermisit Schneiderus, ab eadem radice forte venit, e qua derivatur κασία, quod Hesychius exponit per καθέδρα, et quod Steph. mutare vult in κασέλα. Voc. κασία praetermiserunt H. Steph. et Schneiderus.

In Agatharchidis loco, quem nemo praeter Toupium laudavit, notanda sunt verba, στολὰς αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέθωκε πιλητὰς, ἃς οἱ κατὰ χώραν ἐκείνην προσαγορεύουσι κασάς. J. Pollux VII. 68. ad Agatharchidis verba respexisse videtur: *Κάσσας δὲ ἱππικοὺς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῇ Παιδείᾳ· αἱ δ' εἰσὶν ἐσθῆτες εἰλητάι.* Pro εἰλητὰι Salmasius l. c. legit πιλητὰι, et rectissime legit, ut ex Agatharchidis verbis liquet. De hac emendatione nihil monent Pollucis Editores. Jungermannus pro εἰλιταὶ, quod vulgo editur, legit εἰλητὰι, *convolubiles*, et Kuhnius εἰλικταί. Sturzius, quem Agatharchidis lo-

cus praeteriit, post Kuhnium, sic vocem explicat in Lexico Xenophonteo: — „Videtur fuisse vestis crassa et ampla, et equitantibus usitata, quae post usum iterum *convolvi* solebat, vel quae solebat in equo sterni." Fallitur Sturzius, dicens, „Salmasius et alii legi volunt πιλωταὶ." Salmasius legit non πιλωταὶ, sed πίληταὶ, et addit, „Πίλητὸν et πιλωτὸν Graecis idem."

„Vetus auctor Claudius Julius ἐν Φοινικικοῖς sub nomine κολοκάσιον *draconticum arum* plane describit ap. Stephanum in v. Ἄκη, quo loco omnes libri scribunt κολοσάσιον, non κολοκάσιον. Fortasse scripserat κολοσάγιον, quod idem est ac κολοκάσιον. A latitudine foliorum hoc nomen invenit, unde et *mantifolium* Latinis appellata. Σάγος autem i. q. κάσος, *mantum*, vel *sagum*: sic κολοσάγιον et κολοκάσιον *breve mantum* significat, ut κολοκάννοι, breves κάννας, quo nomine et *improceri homunciones* dicti sunt." Salmasius p. 924. H. Steph. vv. σάγιον, κολοσάγιον non agnoscit: sed Glossae Labbeanae: Σάγιον· *lodix*. „Multa de colocasia habet Abdollatiph in Compendio Memorabilium Aegypti pag. 16. sqq. ed. Tubing. 1789. Ex Cod. Ms. editum ante erat a Jos. White. Memorabilia ista scriptoris Arabici Germanice, notisque illustravit S. F. Günther Wahl a. 1790. In qua interpretatione agitur p. 65 — 75. Monet autem p. 66. esse vocem Aegyptiam antiquam compositam ex *col*, convolvere, plicare, et *casch*, arundo, atque hoc nomine plantam optime sic appellari, uti patet ex ejus icone ap. Clusium Hist. Plant. rar. IV. 75. De ipsa re judicabunt botanici. Verum est, quod ait de vocabulis col, et casch, arundo: vide La Crozii Lex. p. 30, 33, 34." Guil. Te Waterus in Jablonskii Voces Aegyptiacas ap. Scriptores veteres (Jablonskii Opusc. T. I. Lugd. Bat. 1804. p. 113.).

Sed Salmasius de Homonymis Hyles Iatricae cap.

CXIV. p. 195. scribit: „Colocasia, (i. e. faba Aegyptia) hodie *culcas* vocatur ab Aegyptiis, nomine ducto ex illo Graeco κολοκασία. Radix est apud eos vulgatissima, foliis ari vel draconteae similis, vel etiam nymphaeae, ut inde constare possit, Graecos veteres ex loto Aegypti, colocasia, et alia exotica nescio qua planta fabricasse fabam illam Aegyptiam, cui folia nymphaeae proxima."

Λιβάδιον. H. Steph. in Thes. et Schneiderus in Lex. afferunt ἀμαρτύρως. Albertius ad Hesych. h. v. e Gloss. Mss. in Lib. Sapient. citat haec: Λειμών· ἀνθοφόρον πεδίον, ἤτοι λιβάδιον. Hero ap. Salmasium in Solin. pag. 481. vocat *pratum* λιβάδιον. Haec vox ap. Graecos recentiores tantum reperitur.

VI.

Sequentia vocabula frustra quaeras in H. Stephani Thesauro, D. Scotti Appendice, et L. G. Schneideri Lexico:

Πρωτόμαχος.
Πυργομάχος.

Athenaeus IV. pag. 155.: — *Ἔοικε δὲ πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα (μονομάχος) οὐκ ἐκ τοῦ μάχη, ἀλλ' ἐκ ῥήματος τοῦ μάχεσθαι μᾶλλον συγκεῖσθαι· ὁπότε γὰρ τὸ μάχη συντιθέμενον τὸ τέλος εἰς ος τρέπει, ὡς ἐν τῷ σύμμαχος, Πρωτόμαχος, ἐπίμαχος, ἀντίμαχος, φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως παρὰ Πινδάρῳ, τηνικαῦτα προπαροξύνεται· ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει· ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος, Αὐτόν σε πυλαμάχε πρῶτον, παρὰ Στησιχόρῳ, ὁπλομάχος, τειχομάχος, Πυργομάχος.*

Χοίρακοι.
Κυμινάνθαι.

Athenaeus IV. pag. 173.: — *Οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρείχοντο χρείας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερουργίας· καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μαγὶς, καὶ Γογγύλος· ἐπειδὴ τὰς μάζας (φησὶν Ἀριστοφάνης) ἐνταῖς θοίναις δι' ἡμέρας τρίβοντες παρεῖχον, ὥσπερ γυναιξὶ, γογγύλας μεμαγμένας. Καλοῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν Χοίρακοι, καὶ Ἄμνοι, καὶ Ἀρτυσίλαοι, καὶ Σήσαμοι, καὶ Ἀρτυσίτραγοι, καὶ Νεωκόροι, καὶ Ἰχθυβόλοι, τῶν δὲ γυναικῶν, Κυμινάνθαι· κοινῇ δὲ πάντες Ἐλεοδύται, διὰ τὸ τοῖς ἐλεοῖς ὑποδύεσθαι, διακονοῦντες ἐν*

ταῖς θοίναις. „Non (quod Casaubonus ait) coquis suis Delios indidisse ista nomina, scribit ex Apollodoro Athenaeus, sed inter ipsos Delios frequentia illa nomina fuisse. Haud obscure significat nomen (ἀρτυσίλαος) *eum, qui pro populo cibos condit* vel *parat.* Ἀρτυσίτραγος autem, *qui τραγήματα,* i. e. *bellaria, parat.* Commode h. l. admonuit Villebrunius, plurima ex familiarum nominibus eis, quae inde a quartodecimo fere seculo ad hunc diem in Europae populis obtinent, similiter ab opificiis vel artibus, quas profitebantur earum progenitores, originem duxisse.“ Schweigh. Voce ἀρτυσίτραγος caret H. Stephani Thesaurus.

Κατάσκοτος. Epicharmus in Fabula Spe vel Pluto ap. Athenaeum VI. p. 236. a.

ἔρπω δ' ὀλισθάζων τε καὶ κατάσκοτος.

„Κατάσκοτος tenui cum Grotio, vocabulum similiter compositum atque κατάσκιος (Eurip. Phoen.) et id genus alia. Ὀλισθάζων, idem valens ac ὀλισθαίνων, a Casaubono cum Heringa accepi. Notaverat H. Steph. Thes. Ind.: „ὀλισθάζων *affertur pro labens, sed ἁμαρτύρως.*“ Hic puto fons fuerit, unde duxerit aliquis Lexicographus, Stephano superior.“ Schweigh. Vulgo editur ὀλισθράζων τε: Grotius, ὀλισθανέων τε. Hoc verbum Schneiderus non agnoscit.

J. Toupius Emendd. in Suid. II. p. 358.: — „Longus Pastor. I. p. 3., Ἀρυμὸς ἦν καὶ λόχμη πάνυ βάθων, καὶ κιττὸς ἐπιπλανώμενος, καὶ πόα μαλθακὴ, καθ' ἣν ἔκειτο τὸ παιδίον. Ubi neminem non offendit illud πάνυ. Scribendum proculdubio, κατάβατος, quae vox nova et elegantissima. Est autem λόχμη κατάβατος, *locus dumis et spinis obsitus.* Ejusdem formae κατάβατος, et κατάδενδρος, κατάκισσος, et si quae alia. Ejusdem et κατάκομος, *crinita,* quam vocem usurpat [Eurip. Bacch. 1185. et] Pollux IV. 139.“ Doctissimus Schaeferus, in

sua Longi editione (Lips. 1803.), locum sic constituit, *Δρυμὸς ἦν, καὶ λόχμη βάτων*, de Toupii conjectura nihil monens.*) Vocem *κατάβατος* non agnoscit Schneiderus. Voc. *κατάκισσος* non agnoscit H. Steph. Thes.: Schneiderus tamen agnoscit, et citat Anacr. 6. *Κατακίσσοισι βρέμοντας Πλοκάμοις φέρουσα θύρσους.* „*Κατακίσσοισι* conj. quidam ap. Steph., probb. Fabro, Metario, Pavo, quod recepere Flaid. Bruncqu. Analectt. Arg. 1. 2. Deg. 1. 2. -Holst. Brig.: et sic legit jam Salmas. Hyl. Iatr. p. 3. et Epp. I. 12. p. 29. *κατακίσσοισι βρύοντας* Barn. Suart. p. 30. *κατὰ κισσοῖσι βρύοντας* Lam. *κατὰ κισσίνοις βρέμοντας* conj. Zeun. p. 9.“ Fischerus, qui recte legit *κατὰ κισσοῖσι*, et sic optime locum explicat:— „*Κισσοὶ πλόκαμοι* sunt *nexus*, *plexus*, *hederacei*, vel simpliciter *hedera*, quatenus plexa est: nam *κισσὸς πλόκαμος* dictum est pro *κίσσινος πλόκαμος*, ut *γυνὴ μαζὸς*, pro *γυναικεῖος μαζὸς*, ap. Homer. Il. ω, 58., ubi v. Barnesius: et *θύρσοι κισσοῖσι πλοκάμοις καταβρέμοντες* est *virga*, *baculus*, *frondibus hederarum circumplicatus*, *hedera circumfusus*. Nam quia hedera vel levissimo concussa sonitum edit, propterea *θύρσοι* dicuntur *καταβρέμοντες*, pro *ἠχοῦντες*, ob verbum *χορεύει*. Nam qui saltat, is corpus motitat, atque adeo *κισσοὺς πλοκάμους*, ita ut sonitum edant. Hesych.: *Βρέμει· ἠχεῖ*: add. Schol. Min. Hom. ad Il. ξ, 396. Sic vero intelligitur, primum *καταβρέμοντας* elegantius verbum esse, quam *βρύοντας*: deinde nullo modo legi posse *κατακίσσοισι*: nam *κατάκισσος* est *hedera tectus*, *hedera obductus* (v. Salmas. ad Solin. p. 620. et p. 826., et Hyl. Iatr. c. 3. p. 3. s.), non *hederaceus*, ut vertit Barnesius, et ante eum Faber. Sed *θύρσοι βρύοντες κατακίσσοισι πλοκάμοις* nulli sunt.“ *Κατάκισσος* igitur, quod hoc unica auctoritate nititur, e

[*) Vix digna erat Toupii conjectura, quae commemoraretur. Delendum enim fuit adverbium, ut natum e vocabulo sequente. *G. H. S.*]

tertia Schneideriani Lexici editione, utpote vocabulum nihili, ejiciendum est. *)

Κατάλαμπρος. Hesych.: *Κατάκαρπος· πλούσιος.* „Sic *κατεύδωλος* urbs Athenarum ap. Luc. Act. (XVII. 16.), et *κατάλαμπρον*, inf. in *φεραυγές*, et *κατάλογον* in *λαλίστατον*, (sed vide ibi), et *τόποι κατάδενδροι*, et homo *κατάσαρκος* dicitur *pinguis, carnosus.*" Sopingius. Zach. II. 4. *Κατάκαρπος κατοικήσεται Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων*, vel, ut alii legunt, *κατακάρπως*. Glossae Mss. ap. Albertium ad Zach.: *Κατάκαρπος· πλούσιος.* Ms. Voss.: *Κατακάρπως· πλουσίως, σὺν εὐφημίᾳ πολλῇ*, quo adverbio caret H. Stephani Thesaurus. (Obiter moneo, voc. *κατακάνεον*, quod Hesychio est *φίλτρον*, Schneiderum praetermisisse.) Voc. *κατάμπελος, ὁ, ἡ*, quod in Schneideri Lexico affertur *ἀμαρτύρως*, in H. Steph. Thesauro non reperitur. Strabo Geogr. IV. p. 271, c. *χώραν δ' ἔχουσιν ἐλαιόφυτον μὲν, καὶ κατάμπελον.*

Φιλάγων. Machonis Comici Epitaphium ap. Athenaeum VI. p. 242, f.:

Τῷ κωμῳδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντι Μάχωνι φέροις·
οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἀμφίεσαι.
τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ Νείλῳ
ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμὺ πέφυκε φυτόν.

Hoc „Epigramma ex Anthol. Gr. post Reiskium in Jensianis pag. 166., inter Dioscoridis Epigrammata edidit Brunck. Analect. I. p. 501. num. 30., suisque Animad-

*) *Καταβόστρυχος.* „*Καταβόστρυχος*, Suidae *ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος*, crinium cincinnis obtectus," H. Steph. Thes. Ind. Vox occurrit ap. Eurip. Phoen. 146., ubi Schol., *Καταβόστρυχος· πυκνοὺς καθειμένος βοστρύχους.* Schneiderus in Lex. exemplum ex Aristaen. Ep. II. 19. attulit, *Σὲ γάρ τις φέρῃ καταβόστρυχος ἔτι ἐν ἀπαλῇ τῇ ὑπήνῃ πάλαι ποθεῖ.*

versionibus illustravit Jacobs, Vol. II. P. I. p. 400, sq. Quod ap. Athenaeum ante nos editum legebatur, *φιλαιδὸν*, id unde arripuerit primus Editor, nescio. Illud compertum habeo, in optimis nostris membranis id ipsum hic legi, *φιλάγωνα*, quod Vaticanus Anthologiae Codex unice agnoscit." Schweigh. „Multum in his verbis inest elegantiae. *Κηφῆνες* Graecis, ut Lat. *fuci*, homines ignavi, et fruges consumere nati. *Παλίμπλυτον* proprie *vestimentum* dicitur *saepius politum et lotum a fullonibus*, ac proinde *nullius pretii*. Simillime *τρίβωνες* appellabant *senes effoetos et reipublicae inutiles*. Euripides Autolyco (ap. Athen. X. 413, d.) — *"Οταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρὸν, Τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας."* Casaub. „Quibus opportune Jacobs hanc observationem adjecit. „Plagiarii vero (hos enim *κηφῆνας*, fucos, appellabat vetustas) veterum dicta et inventa quasi *recoquunt*, et plerumque in pejus mutata pro suis venditant." Igitur vocabulum *παλίμπλυτον*, per enallagen quamdam, activa notione hic accipiendum." Schweigh. Voc. *παλίμπλυτος* ignorat H. Steph. Thes.

Ἀγκυλόχωλος. Archestratus in Gastronomia ap. Athen. VII. p. 320.:

Μιλήτου κώμην, Καρῶν πέλας ἀγκυλοχώλων.

„Quod vero *ἀγκυλοχώλους* Caras adpellat Poeta, id quo fundamento nisus *membris validos* interpretatus sit Dacampius, non exputo; quam tamen interpretationem non improbasse Casaubonus videtur. Placuit vero doctissimus Dutheil, monens, in deteriorem magis, quam in honorificam quandam partem accipiendum videri illud epitheton. Sane quidem, vel ipsum illud vulgatissimum proverbium, *in Care faciendum periculum*, satis declarat, non nimis honorifice de Caribus vel sentire, vel loqui solitos ceteros Graecos. Quare, id quod verbum de verbo sonat, *curvipedes* interpretatus sum." Schweigh.

Κιναρηφάγος. Jubae Epigramma in Tragoedum ap. Athen. VIII. p. 343, f.:

Μή γε Λεοντῆος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἦθος
λεύσων, Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὅρα.
ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τινων δὲ
γῆρυν χρυσοβόλοις οὔασιν ἠγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηνα
χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον.

„Cum per se non satis placuit Casauboni ratio, vulgatum *κεναρηφάγον ἦχος* in *τὸν ἀρείφατον ἦχον* mutantis, tum quod longius, quam necesse esset, a librorum scriptura recederet. Sua se simplicitate commendabat Villebrunii emendatio (sive ipsius sit, sive ab Adamo accepta) *κιναρηφάγου* legentis, i. e. *cinararum voratoris, mangeur d'artichauts*, de quibus Columella de R. R. X. 235.

Hispida ponatur cinara, quae dulcis Iaccho
Potanti veniat, nec Phoebo grata canenti.

Χρυσοβόλοις ferendum putavi, passiva notione acceptum, *auribus, quae nonnisi auro percellantur moveanturque*; sive *auribus, quae ob auri amorem ita adfectae sint, ut Midae aures*, i. e. *auribus asininis*. Nec tamen sperno Casauboni *χρυσοβόροις*: magis quidem hoc placet quam *χρυσοφόροις*, quod nuper Fiorillo proposuit in Obss. in Athen. p. 101." Schweigh. Cf. Jacobs ad Anthol. Gr. T. XIII. p. 782—4., qui utrique conjecturae praeferendum censet Schneideri inventum, *χρυσολόβοις*, ut *οὔατα χρυσόλοβα* aures sint inauribus ornatae. Jacobsius: „Pro *χαριζόμενοι*, in qua lectione Codd. consentiunt, *χαριζομένου* dedit Schweigh.: fieri tamen potuit, ut participium ad remotius substantivum referretur, ut est ap. Heliodor. I. 22, pag. 37. ed. Cor., *Λαίλαπες συμμιγεῖς καὶ πρηστῆρες τὴν θάλατταν καταιγίζουσαι*, et in aliis locis haud paucis." Fallitur vir

doctus; dedit enim Schweigh. non *χαριζομένου*, sed *χαριζόμενον*. Totum hoc Epigramma obscurissimum in hunc modum restituendum esse censet Iacobsius:

Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κυναρηφάγον ἦθος
λεύσσων, Τψιπύλην οἰῳ κακὸν ἔτορ ἔλα.
ἦμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὧδε
γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἠγάσατο·
νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ ξυρὰ τάγηνα
κήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.

Nec *χρυσοβόρος* nec *χρυσόλοβος* agnoscunt Lexica H. Steph. et Schneideri.

Περιχανδής. Nicander in Georgicis ap. Athen. IX. p. 372, e.:

Χείμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἅλις περιχανδέα χύτρον
πλήσαντες ζοφέωσιν ἀεργέες.

Περιχανδέα χύτρον, satis patentem ollam, quod Casaub. mutare vult in *πολυχανδέα χύτραν*, tenent ambo Schweigh. Codices. „*Πολυχανδής, multum capiens, valde capax*, a *χανδάνω*," H. Steph. Thes. Ind. Affertur *ἀμαρτύρως* in Lexico Schneideri. Exempla dedit Scottus in Appendice ad Thesaurum. Hesych.: *Πολυχανδέα· πολλὰ χωροῦσαν*. „Forte e Theocr. Id. XIII. 46. *πολυχανδέα κρωσσόν*. Schol. *πολυχώρητον*. Vide Pauw. ad Anacr. p. 239." Notanda est vox *πολυχώρητος*, quam non agnoscit H. Steph. Thes. Schneiderus in Lexico: „*Πολυχώρητος, ὁ, ἡ*, vielfassend, Grammat."

Ἄνυβρισι. / *Ἀναβασσαρέω.* } Anacreon ap. Athenaeum X. p. 427, a.:

τὰ μὲν δέκ' ἔγχει
ὕδατος· τὰ πέντε δ' οἴνου
κυάθους, ἀνυβρισὶ ὡς ἂν
ἁδέως τ' ἀναβασσαρήσω.

„Brunckius (suone ex ingenio, an alium ducem secu-

tus, hunc non vacat inquirere) duos postremos versiculos in hunc modum constituit:

κνάθοις, ὡς ἀνυβριστὶ
ἀναδεύων βασσαρήσω.

Quae ut ingeniosa ratio est, sic et ad sensum percommoda (nec enim *furere* nunc vult poeta, sed *moderate bacchari*) ac perparum recedens a veteris scripturae vestigiis. Sed, quo pacto metrica ratio constaret eisdem versiculis, non vidi: nam, cum secundus pes necessario vel iambus vel tribrachys vel anapaestus esse debeat, in penultimo Brunckii versiculo trochaeus est, in ultimo spondeus. Quare, in eandem fere sententiam, aliam viam constituendorum verborum ingrediendam putavi; in qua nonnihil nos adjuvit veteris nostri Codicis scriptura, quae in hunc modum enotata est in excerptis lectionibus, ὡς ἂν ὑβριστιωσαναδευτε βασσαρήσω. Qua ex scriptura videant docti, an certius aliquid aut probabilius erui possit, quam nobis licuit conjectare." Schweigh. Fischerus edidit sic:

ὡς ἀνυβριστὶ
ἀναδεύων βασσαρήσω.

H. Steph. in Thesauro nec βασσαρέω, nec ἀναβασσαρέω agnoscit. Schneiderus in Lexico: „Βασσαρέω, Anacr. 56, 6. s. v. a. βακχεύω." Adv. ἀνυβριστὶ, quod Lexica ignorant, praetermisit eruditissimus Blomfieldius ad Aeschyli Prom. V. 216., ubi hujusmodi adverbiorum exempla larga manu dedit, et quare ἀμοχθὶ et non ἀμοχθεὶ scripserit, paullo fusius explicavit. Nuper de hac quaestione bene scripsit doctissimus meus amicus, G. Dunbarus, Graecae Linguae Professor Edinensis, in *Class. Journ.* XXV. p. 74.

Ἀργολιστὶ, Ἰουδαϊστὶ, Ἰωνιστί. } Ἀρχολιστὶ Sophocles ap. Schol. Pindar. Isthm. VI. 86., a Blomfieldio l. c. laudatus.

„De adverbiis in στι addam locum Apollonii περὶ ἐπιῤῥημάτων Ms.: Τὰ διὰ τοῦ στι ἐκφερόμενα (ἐπιῤῥήματα) ἄμεινον ἡγητέον ἀπὸ ῥημάτων παρῆχθαι, ἢ καὶ συνυπάρχειν τὰ ῥήματα, καὶ ταῦτα πάντα εἰς ζω περατούμενα, καὶ καθὼς ἀπὸ μιᾶς συζυγίας τῶν ῥημάτων μία σχεδὸν καὶ ἡ συζυγία τῶν ἐπιῤῥημάτων. εὔλογόν τε καὶ τὸ διηλλαγμένον τοῦ ἐπιῤῥήματος συνδιηλλάχθαι τῷ πρωτοτύπῳ. οὐ γὰρ πιθανὸν παρὰ τὸ Ἕλλην τὸ ἑλληνιστὶ, μᾶλλον δὲ παρὰ τὸ ἑλληνίζω. παρὰ γοῦν τὸ Θρᾷξ (Cod. τω θραξ), πάλιν διάφορον κατὰ τὴν κατάληξιν ὄν, οὐκ ἂν τὸ αὐτὸ παρακολουθήσειεν Θρᾳκιστὶ, παρὰ δὲ τὸ Θρᾳκίζω τῆς αὐτῆς πάλιν ἐχόμενον συζυγίας. οὕτως ἔχει παρὰ τὸ δωρίζω, δώριστὶ, καὶ αἰολιστὶ, βαρβαριστὶ, μηδιστὶ, συριστὶ, σκυθιστὶ, καὶ ἐπεὶ ἅπαξ τὸ ἰάζω συνεκόπη ἐκ τοῦ ἰωνίζω, ἦν καὶ τὸ συνὸν ἐπιῤῥήμα συμμετειληφὸς τοῦ πάθους ἰαστὶ, καὶ σαφὲς ὅτε πάλιν τὸ ἰωνιστὶ τῷ ἰωνίζω παρέκειτο. Sic a πελοποννησίζω derivatur πελοποννησιστὶ, et dorice πελοποννασιστί. Quae praeterea hujus adverbii formae ferantur, spurias esse, verissime judicavit Valck. ad Theocr. Adoniaz. p. 385.“ Bast. ad Gregor. p. 91. Valckenaerius l. c. affert: „Συριστὶ et Ἰουδαϊστὶ leguntur Jesaiae XXXVI. 11., rarius βοϊστὶ λαλεῖν ap. Porphyr. de Vita Pythag. p. 5:“ Ex his vocibus ab H. Stephano omissae sunt αἰολιστὶ, μηδιστὶ, συριστὶ, πελοποννησιστὶ, βοϊστὶ, σκυθιστί. Postremum illud occurrit in Sophoclis versu, quem ex Oenomao affert Athenaeus IX. pag. 410, c.:

Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκπεπαρμένος.

Grammaticus ap. Hermannum de Emend. Gr. Gramm. p. 448., a Blomfieldio l. c. laudatus: Τὰ εἰς τι λήγοντα ἐπιῤῥήματα, εἰ γένοιτο ἀπὸ τῶν εἰς ζω ληγόντων ῥημάτων, ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ως ἐπιῤῥημάτων, συστέλλειν θέλει τὸ ι, Ἰαστὶ, Λιβυστὶ, Φρυγιστὶ, Δωριστὶ, Μεγαλωστὶ, Δημωστὶ, Ἱερωστὶ, Νεωστὶ. Τὸ μέντοι Ἀπευστὶ, καὶ Ἀνωϊ-

στὶ, παρὰ τὸ ἄπνευστος καὶ ἀνώϊστος, τὰ δὲ (l. τε) ἀπὸ πτωτικῶν, οὕτως μηκύνεται, ὡς ἔχει τὸ Ἀκοιτὶ, Ἀναμωτὶ, Πανθοινὶ, Ἀκριτί. Ἔστι δὲ ὅτε ποιητικῇ ἀδείᾳ συνεσταλμένον προφέρεται. Vocibus δημιωστὶ, ἱερωστὶ ut et πανομιλεὶ, ἀκρονυχὶ, caret H. Steph. Thes. Πανδημεὶ πανομιλεὶ Aeschylus Sept. c. Theb. 302.: ἀκρονυχὶ Meleager Brunck. Anal. I. p. 10. H. Steph. Thes. Ind. „Ab Αἴγυπτος est adverbium, quod qualitatem significat, Αἰγυπτιστὶ, Aegyptiace, Aegyptiorum more.“ Fallitur vir doctus: Αἰγυπτιστὶ derivandum est ab Αἰγυπτίζω, quod verbum Lexicographi praetermittere non debuerant.

Γαγγιτικός. „Διαφορώτατοι σινδόνες, pretiosissimae sindones e regione circa Gangem et quidem ex emporio ejusdem nominis cum flumine afferebantur, unde et *Gangeticae* fuere dictae; quamque exacte haec omnia usque in nostram aetatem iisdem locis sint propria, quilibet facile videbit, qui merces Indicas, in Angliam quotannis allatas ex oris Gangeticis inspicere voluerit. Arrianus in Peripl. p. 36. sequentia de emporio Γάγγης profert: Ἐν οὗ φέρεται τό τε μαλάβαθρον, καὶ ἡ Γαγγιτικὴ νάρδος, καὶ πινικὸν, καὶ σινδόνες αἱ διαφορώτατοι αἱ Γαγγιτικαὶ λεγόμεναι.“ J. R. Forsterus de Bysso Antiquorum p. 88. Gulielmus Vincent, ὁ μακαρίτης, ad marginem mei exemplaris haec scripsit: „Muslins the best still made in Bengal and Masulipatan.“ Voc. γαγγιτικὸς praetermiserunt H. Steph. et Schneideri Lexica. H. Steph. Thes. Ind.: „Γαγγῖτις νάρδος, *Nardus Gangitis*, dicta a Gange fluvio, ap. quem nascitur, teste Dioscor. II. 6.“ Schneiderus: „Γαγγίτης, ου, ὁ, Γαγγῖτις, ιδος, ἡ.“

Συριγγίτης, Συριγγοτόμος. } Συριγγίτης, gemmae genus. Plinius XXVII. 10. „Syringites stipulae internodio similis, perpetua fistula cavatur.“ Συριγγοτόμος, a σύριγξ, *fistula*,

t τέμνω, *seco*, est cultellus incidendis fistulis accommodatus. Veget. de Re Veterin. II. 27. Alii legunt, *syringotomium*.

Ἰσόβρυον. „Graeci recentiores σάμψυχον interpretantur μαϊωράναν, quae est major amaracus, ut marum, minor. Hoc flagrantioris et acutioris esse odoris adit Galenus, et sane est. Francam majoranam vulgo vocamus. Ἰσόβρυον Graece etiam dictum, quod multis ac minutis foliis tanquam βρύον amictum esset. Dioscorides: Μάρον, ἢ ἰσόβρυον. Sic legendum. Recentiores Graeci ὀριγανίδα nuncupant. Neophytus: Μάρον, οἱ δὲ ὀριγανίδα, πόα φρυγανώδης." Salmasius de Homon. Hyl. Iatr. p. 12, e. Dioscoridis locus est in Lib. III. 49.: Μάρον, ἢ ὑσόβριον, πόα γνώριμος, φρυγανώδης, ὁμοία τῷ ἄνθει ὀριγάνῳ. „In quibusdam Codicibus hoc caput desideratur, ac Ruellius quoque Dioscoridis historiae accrevisse suspicatur. V. οἱ δὲ ἰσόβρυον, οἱ δὲ ὀριγανίδα. Marc. σισύμβριον." J. Saracenus.

Σινδόνιος. Etym. M. pag. 804, 25.: Φώσσων· σινδὼν Φωσσώνιον· λινοῦν τι, ἤτοι σινδόνιον. J. Pollux VII. 75.: Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τῶν Σαπφοῦς μελῶν ἐστιν εὑρεῖν, Ἀμφὶ λάβρυις λασίοις εὖ ἐπύκασε· καὶ φασὶν εἶναι ταῦτα σινδόνια ἐπεστραμμένα. Voc. σινδονίτης in H. Stephani Thesauro affertur ἀμαρτύρως: occurrit ap. J. Poll. IV, 181: τελαμῶνα σινδονίτην, VII. 72: εἴρηται δέ που καὶ τελαμὼν σινδονίτης. Voc. σινδύνη praetermisit H. Steph. Thes. Galeni Gloss. Hippocr.: Λάσιον· σινδόνην.

Voc. μιλτωτός, quod in Schneideri Lexico affertur ἀμαρτύρως, praetermisit H. Steph. Thes. Occurrit ap. Eustath. ad Ὀδ. υ. p. 1885.: Μύλλος, ὅπερ ἐστὶ κύριον ὑποκριτοῦ τοῦ παλαιοῦ, ὃς μιλτωτοῖς φασι προσωπείοις ἐχρήσατο. In Commentario ad Dionysium hoc vocabulo saepe utitur idem Eustathius.

Φελλίνιοι· ὀροβάκχαι. Hesych.: *Ὀροβάκχη· βοτάνη τις· οἱ δὲ τῆς ῥοιᾶς τοὺς καρποὺς, οὓς ἔνιοι Κυτίνους.* Hesych.: *Κύτινοι· τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα.* Quid sibi velit Hesychius per *ὀροβάκχη, βοτάνη τις,* liquido patet e glossa ad voc. *ἀπαρίνη.: Ἀπαρίνη· φυτάριόν τι, ἔνιοι δὲ ὀροβάκχην.* Errant Kusterus, et G., et Albertius, qui reponunt hic *ὀροβάγχην*, illic *ὀροβάγχη.* In posteriore loco Codex Hesychii Marcianus recte habet *ὀροβάκχην*, et in altero loco, ut videtur, idem Codex exhibet *ὀροβάκχη.* Confundit Hesych., et post eum omnes fere hodierni critici, *ὀροβάγχη, βοτάνη τις,* de qua vide Galenum, Theophrastum VIII. 8. et Dioscor. II. 172., cum voce *ὀροβάκχη* seu potius *ὀρόβακχος, τῆς ῥοιᾶς ὁ καρπὸς, ὃν ἔνιοι κύτινον.* Nicander Ther. 867.:

Νηδὺν δὲ καὶ ἐμβρύθουσαν ἀνίης
ἤμυνε καρπὸς ναὶ μὴν ἀῤῥήχου παλιούρου·
σὺν καὶ ἀκανθοβόλος χαίτη, νεαλεῖς τ' ὀρόβακχοι.
σίδης δ' ὑγιωόεντας ἐπημύοντας ὀλόσχους
αὐχενίους, ἵνα λευκὰ πέριξ ἐνερεύθεται ἄνθη.

Sic vulgo editur hic corruptus et obscurus locus. Bentleius (vide Museum Crit. Cantab. IV. p. 457.) pro *ἐμβρύθουσαν* reponit *ἐμβρίθουσαν*: pro *ἤμυνε καρπὸς ναὶ μὴν ἀῤῥήχου* corrigit *ἤμυνεν καρπὸς μὲν ἐῤῥήχου:* Codd. M. et R., teste Bandinio ed. Flor. 1764., exhibent, *Ἤμυνεν καὶ καρπὸς ἐῤῥήχου:* idem Bentleius comma pro colo post *παλιούρου* ponit, et pro *ὀρόβακχοι* legit *ὀροδάμνοι*, et *ὑγιωόεντας* pro *ὑγιωόεντας.* Omnia feliciter correxit praeter istud *ὀροδάμνοι.* Omnino enim vera est scriptura *ὀρόβακχοι*, post quod pro periodo pone comma. Gorraeus ad voc. *ἀκανθοβόλος* haec adnotavit: — „Quid intelligat Nicander, incertum est, maline punici, an vero *τῆς ἀκάνθης* simpliciter dictae. Nec certo similiter constat, quid orobanchos appellet, an eam herbam, quam *ὀροβάκχην* Dioscorides appellat, complexu suo cicer et ervum enecantem, cui tamen nemo veterum vim tribuit adversus

venena: an potius germina mali punicae, ut Scholiastes interpretatur, cujus sententiae videtur etiam Hesychius accedere, scribens ὀροβάκχην a quibusdam κύτινον appellari." Nec aliter locum interpretatur Eutecnius Sophista in Metaphrasi: *Καὶ ὁ καρπὸς τοῦ παλιούρου ἀλλὰ τοῦ τραχέος νεωστὶ ἀνθοῦντος σὺν αὐτοῖς τῆς ῥοιᾶς τοῖς ἀνθεσιν καὶ αὐτοῖς τοῖς φύλλοις.* Vehementer ergo errant H. Steph. in Thes. Ind., interpretes Hesychii, et Maltbeius ad Morelli Thes. Prosod., qui in Nicandri loco pro ὀρόβακχοι legunt ὀροβάγχοι. Toupius Emendd. in Hesych. T.IV. p. 82.: „Ὀροβάκχη, scribitur et ὀρόβακχος, Nicand. Ther. 869. — *νεαλεῖς τ' ὀρόβακχοι*, ubi Schol., *Οἱ δὲ ὀρόβακχοι σημαίνουσι καὶ τοὺς σκυτίνους ἀσκούς*: lege *κυτίνους*: sed et vox *ἀσκοὺς* corrupta est: scribendum *κυτίνους ῥοίας*; vide Hesych. v. *Κύτινοι*. Vel forsan *κυτίνους ἢ κόκκους*: sic idem Schol. infra v. 887. *Ἔχει δὲ κόκκους ἐρυθροὺς, ὁμοίους ῥοίας.*" Fallitur Toupius, legens *κυτίνους ἢ κόκκους*: *κύτινος* enim est flos et primus partus mali punicae, at *κόκκος* est granum vel acinum mali punici. Vide H. Steph. Thes. Ind. v. *κύτινος*. Gloss. Iatr. Ms. ap. Tittmannum ad Zonarae Lex. p. CXIX.: *Κύτινος ῥοιᾶς· τὰ μικρὰ ῥοΐδια (ῥοΐδια), ὅταν ἀνθοῦσι: Βαλαύστια· τὰ μικρὰ ῥοΐδια, ὅτε ἀνθοῦσι.* Plin. XXIII. 6.: „In hoc ipso cytino flosculi sunt, antequam scilicet malum ipsum prodeat, erumpentes, quos Balaustium vocari diximus." Galenus: *Βαλαύστιον, ἄνθος ἀγρίας ῥοιᾶς, ὥςπερ τῶν ἡμέρων ὁ κύτινος.* Nicandri Scholiastae locum intactum relinquo, quia hodie Nicandri editione cum Scholiis Graecis careo. Ὀροβάκχη est vox nihili, e Lexicis ejicienda, utpote quae nusquam alibi occurrat quam ap. Hesychium *), qui, ut diximus, pessime confundit

*) Postea vocem illam alibi quoque reperi. Scilicet in Theophrasto Geoponicisque olim legerunt ὀροβάκχη: sed male sic legi, satis docet quod Theophrastus vocem derivat ab

herbam, cui nomen ὀροβάγχη, cum mali punicae fructu, cui nomen, non ὀροβάκχη, ut ipse scribit, sed ὀρόβακχος, τῆς ῥοιᾶς ὁ καρπὸς, ὃν ἔνιοι κύτινον λέγουσι.

Πολυκώτιλος. Simonides ap. Etym. M. pag. 813, 8. Eustath. Od. *T.* p. 813, 8.:

> *Εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι χλωραύχενες*
> *εἰαριναί.*

Conf. Schaef. ad Dionys. Halic. p. 201.

Σκυθάριον. Theocr. Schol. II. 88.: *Θάψος ἐστὶ ξύλον τι, ὃ καλεῖται Σκυθάριον, ἤγουν σκυθικὸν ξύλον, ὥς φησι καὶ Σαπφώ· τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι, καὶ ποιοῦσι μήλινα, καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν.*

„Sed tandem tamen desino. Vale, vir eruditissi„me, et Epistolam verbosam, aut, si mavis, disserta„tionem, tibi inscriptam, aequi bonique consule." (Valck. Epist. ad Roeverum p. LXXX.)

Dabam Thetfordiae 12. Jun. MDCCCXVI.

ὄροβον ἄγχειν, quoniam ervo adnascens ipsum πνίγει. In Dioscor. II. 172. ὀροβάγχη diserte legitur, librique manu scripti videntur in hac scriptura consentire, quandoquidem Saracenus tacet. *E litteris Barkeri ad G. Hermannum.*

INDICES

AD

ARCADIUM

ET

E. H. BARKERI

EPISTOLAM CRITICAM.

Hos indices confecit a me rogatus Carol. Rudolph. Meyner, doctus iuvenis et industrius, cui etiam Indices ad Etymologicum Gudianum debentur.

G. H. S.

INDEX AD ARCADIUM.

A.

ᾱ̆ φιλοῦται 198 sq. 199 sq.
α στερητικὸν φιλοῦται 197, 18.
— ᾱ̄ 95, 5: 96, 9: 97, 24: 98, 9 sq. 99, 17 sq. 100, 5 sq. 118, 11: 194, 6 sq. — ᾰ̄ fem. adject. 95, 11. — ᾰ̆ neutr. plur. 133, 11: 137, 6.
— α perf. 168, 14.
— ᾱ̆ conj. 184, 18. — ᾱ̄ adv. 184, 2 sq.
ᾱ̄ 182, 9.
ἀάγων 10, not. 10.
ἀάπτους 197, 18.
ἄατος 80, 23.
ἀβαρής 27, 25.
ἄβας 178, 7.
ἄββας 21, 9.
ἄβη 104, 12.
ἀβλεπτᾶ 150, 19.
ἀβλῆτα 129, 27. ἀβλῆτε dual. 131, 8.
ἄβρων (ἄβρων) 14, 24.
ἀβυδηνός 65, 5.
ἀγαθός 49, 18. ἀγαθῇ 106, 7.
ἀγάθυρσος 76, 9.
ἄγαν 197, 27.
ἀγανακτῶ 153, 9.
ἀγάννιφος 90, 9.
ἀγαπηνός 82, 5.
ἀγάτονος 90, 9.
ἀγανός 37, 8: 45, 15. ἀγανή 103, 10.
ἀγγεῖον 121, 10.
ἀγγελή 109, 3.
ἀγγύλος 56, 16.
ἀγέλη 108, 27.
ἀγενεὶς boeot. pro ἀγενής 92, 26.
ἀγενής 27, 21.
ἀγήν 8, 19.
ἀγής 23, 22.
ἄγιος 197, 28. ἅγια 133, 14.
ἄγκρη 113, 19.
ἄγκυλος 57, 7. ἀγκύλος et ἀγκύλων 10, 25. ἀγκυλή 109, 19.
ἄγκυρα 101, 13.
ἀγκών 12, 12.
ἀγλαός 33, 14.
ἀγλαοφᾶν 16, 2.
ἀγνός 62, 1: 197, 28.
ἀγνῶμεν 118, 7.
ἀγνωμοσύνη 112, 19.
ἄγναν 14, 7.
ἀγνώς 93, 20.
ἄγνωτος 82, 23.
ἀγοράν 197, 27.
ἀγορῶ 162, 17. ab ἀγορᾶ comp. pos. 89, 5.
— αγος 47, 3.
ἀγοστός 83, 20.
ἀγριονόμος 61, 13.
ἄγρις 84, 1.
ἀγρίφη 115, 13.
ἀγρός 73, 19.
ἀγρυλή 109, 19.
ἄγρωστις 55, 18.
ἄγυρα 194, 13.

ἄγυρις 34, 15.
ἀγχέμαχος 89, 3: 90, 5.
ἀγχίμολος 90, 5.
ἀγχοῦ 133, 24.
ἀγχοῦρος 73, 10.
ἄγω 151, 5. ἄγω et ἀγαῖ 151, 17. ab ἄγω comp. 88, 1.
ἀγώγιμος 61, 10.
ἀγών 10, 16: 18, 10.
ἀγωνιῶ 164, 18.
ἄγωνος 66, 3.
ἀδάμας 22, 4.
ἄδανις 32, 21.
ἀδελφειός 45, 3.
ἀδελφιδοῦς 93, 7: 175, 12.
ἀδελφός 84, 25.
ἀδήν 8, 19: 9, 12.
ἄδης 24, 2. ᾅδης 197, 18.
ἄδικος 52, 6.
ἄδμητος 86, 15.
ἀδμωλή 109, 21.
ἀδοξῶ 166, 4.
ἄδος 47, 22.
ἀδρήστη 115, 2.
ἀδροτής 28. v. not.
ἄδωνις, ιδος 127, 20.
ἀειδελος 55, 7.
ἀείζωος 93, 22.
ἀέκων 178, 8.
ἀέλλα 96, 20. dual. 131, 19. plur. ἄελλαι 132, 25. gen. ἀελλῶν, τῶν 135, 2. dat. ἀέλλαις, ταῖς 137, 23.
ἀζήν 8, 25.
ἀζιλίς 31, 23.
ἄζω 198, 2. ᾅζω 174, 12.
ἀξωνή 112, 26.
ἄηβος 46, 12.
ἀήρ 20, 6.
ἀήσυλα 197, 13.
ἄητος 82, 6.
ἀθανασία 92, 7.
ἀθαράβις 29, 16.
ἀθέμιτος 87, 3.
ἀθήλη 109, 5.
ἀθηνᾶ 96, 24: 101, 2: 194, 7. ἀθηναία 98, 7. ἀθήναιον 120, 25. ἀθήναιος 43, 14. ἀθηναῖος 43, 12. 18. ἀθήνη 111, 16.
ἀθλητής 26, 17.
ἄθος 42, 16.
—αθος 49, 16.
ἀθρακία 100, 9.
ἄθραυστος 84, 10.
ἀθροισμός 60, 21.
ἀθροιστέος 33, 22.
ἄθρους 197, 10.
ἀθύρας 22, 14.
ἀθῶος 42, 16: 87, 12.
αἴ 132, 11: 133, 20.
—αι 195, 23. —αι nom. plur. 132, 23: 133, 3. —αι imperat. 173, 7. —αι inf. 173, 10. 23. —αι adv. 133, 12. 18.
—αια 97, 22: 98, 6: 194, 20.
αἰάκειον 121, 17.
αἰακή 107, 2.
αἰαν, ᾶ 130, 24.
αἴαντα, τόν 130, 7. αἴαντος, τοῦ 127, 14. αἴαντες, οἱ 132, 19. αἰάντων, τῶν 133, 26: 135, 30. αἴαντας, τούς 133, 11.
αἰάντειος 45, 2.
αἰάντιον 120, 18.
αἴας 21, 1: 193, 9.
αἰγῆ 105, 2.
αἰγίλδαλλος 54, 10.
αἰγιλος 55, 21.
αἰγίπαν 8, 9.
αἰγίς 29, 19.
αἴγλη 107, 24.
αἰγυπιός 42, 2.
αἴγυπτος 88, 13.
αἴδιος 39, 19: 41, 26.
αἰδοῖος 45, 10.
ἄϊδρις 28, 17.
ἄϊδρος 74, 25.
αἰδῶος 42, 24.
αἰδώς 94, 11.
αἰετός 81, 16.
αἰζήν 8, 25.
αἰζηός 39, 9.
αἰητίνη 195, 7.
αἰθάλη 108, 23.
αἴθε 133, 13.
αἰθήρ 20, 6.
αἰθιοπίς 33, 15.
αἴθις 30, 1.
αἰθός 49, 13.
αἴθουσα 97, 16.
αἰθρία 100, 6.
αἴθυια 98, 3.

ἀΐθων 11, 21.
αἴκων 12, 10.
αἷμα 118, 12.
αἱμασιὰ 99, 9.
αἱμύλος 56, 16.
ἄϊμων 14, 3.
— αιμων 14, 3.
αἱμωπός 67, 10.
— αινα 95, 25.
αἰνείας 193, 9. αἰνείαιν dual. 131, 27. αἰνειῶν, τῶν 134, 29.
αἰνοπάτηρ 20, not. 26.
αἶνος 64, 2. αἰνός 63, 22: 64, 4.
— αινος 68, 1.
αἰνοτίταν 8, 9.
αἰνῶ 160, 26.
— αινω 160, 28.
αἶξ 125, 6.
αἰολεσίκων 12, 21.
αἰολίς 31, 23.
αἰόλος 56, 6.
— αιον 120, 20 sq.
— αιος 37, 4: 43, 11 sq.
αἴπυτος 82, 19.
αἴρω 162, 22.
— αιρω 162, 20.
— αις 92, 17: 125, 20.
αἶσα 97, 19.
αἴσακος 51, 11.
αἴσαμνος 62, 25.
ἀΐσθω 156, 11.
αἴσσω 197, 13.
αἴσυλος 56, 13. 17.
αἰσχρός 74, 1.
αἰσχύλος 56, 11.
αἰσχύνη 112, 18.
αἴσων 15, 13.
αἴσωπος 67, 19.
αἴτιαι 133, 10. αἴτιος 41, 16.
αἴτυη 110, 19.
αἴτυλος 56, 12.
αἰτωλίς 31, 25. αἰτωλός 57, 18. 21.
αἶψα 184, 6.
ἀΐω 164, 18.
— αιω 168, 15.
αἰών 17, 22.
— αιων 18, 11.
ἄκαιρος 72, 18.
ἄκακος 86, 15.
ἀκάλαυνος 45, 17.
ἀκαλήφη 115, 14.
ἄκανθα 96, 15.
ἀκανθίς 30, 4.
ἄκαστος 83, 19.
ἀκατείος 45, 7.
ἀκάχημαι 170, 4. ἀκαχήμενος 177, 17.
ἀκεσαμενός 64, 26.
ἀκέστης 27, 7.
ἀκηλίδωτος 82, 25.
ἄκλαυστος 84, 11.
ἀκλεής 26, 13.
ἄκλητος 82, 5.
ἀκλινής 26. v. not.
ἀκμήν 183, 8.
ἄκμων 198, 8.
ἀκύδων 11, 9.
ἀκοή 103, 21: 198, 8.
ἄκοιτις 35, 28.
ἀκόνη 112, 12: 198, 8.
— ακος 51, 13.
ἀκουός 45, 14.
ἄκουσον 169, 15.
ἀκρατής 26, 19.
ἀκρεμών 14, 2.
ἀκριβᾶς 21, 10.
ἀκρινής 26, 2.
ἄκρις 33, 19. ἀκρίς 33, 20.
ἀκρόθοινον 122, 7.
ἄκρος 74, 6.
ἀκρύλος 56, 11.
ἀκταίων 18, 13.
ἀκτή 114, 23.
ἀκτίν 193, 6. ἀκτίν et ἀκτίς 10, 3.
ἄκυθος 49, 24.
ἀκυρέθω 156, 1.
ἀκωκή 107, 21.
ἀλαβών 10, 11.
ἀλάεκος 51, 15.
ἀλαζών 11, 19.
ἀλακός 51, 5.
ἀλάλη 108, 23.
ἀλάλημαι 170, 5.
ἀλαλητός 82, 1.
ἀλαλάς 38, 14.
ἄλαστος 83, 19. 25.
ἀλαῶ 164, 1.
ἀλγεινός 65, 25.
ἀλγῶ 151, 14. 26.

ἄλδη 105, 18.
ἄλδυς 91, not. 27.
ἄλδω 155, 19.
ἀλέγη 105, 7.
ἀλέγω 151, 12: 174, 17. ἀλεγῶ 151, 15.
ἀλείψας 21, 21.
ἀλεκτρυών 15, 26.
ἀλεξάνδρεια 98, 1.
ἀλέξω 166, 5.
—αλεος 38, 24.
ἄλευρον 123, 14.
ἄλη 108, 5. ἀλή 108, 5.
—αλη 108, 21.
ἀληθές 117, 7. ἄληθες adv. attic. ib. ἀληθῶς 182, 17.
ἀλήθω 156, 4.
ἀλής 25, 3.
ἄλθω 157, 4.
ἀλίαρτος 83, 4.
ἁλίαστος 83, 25.
ἀλίμενος 87, 1.
ἁλίπλοος 42, 12.
ἀλκαῖος 43, 2. 22.
ἀλκή 106, 26.
ἄλκιμος 61, 10.
ἀλκίνοος 85, 24. ἀλκίνους 98, 9.
ἀλκμαῖος 43, 22.
ἀλκμάων 8, 7: 198, 5.
ἀλκῶ 152, 26.
ἀλλά 184, 20. 22.
ἀλλαγμός 58, 4.
ἄλλᾶς 22, 3.
ἀλλοδαπός 67, 8.
ἀλλοῖος 45, 10.
ἀλλοιῶ et ἀλλοίω 165, 7.
—αλλος 54, 3.
ἀλλοτρία 95, 16.
ἄλλως 198, 10.
ἅλμη 104, 4: 110, 2.
ἅλμος 59, 3.
ἀλμυρίς 34, 14.
ἁλμυρός 72, 7.
ἀλοιφή 115, 14.
—αλος 54, 17 sq.
ἀλουργίς 29, 22.
ἐλπις 33, 12.
ἁλύβη 104, 8.
ἀλύδοιμος 61, 23.
ἁλυσίν 165, 24.
ἁλυκός 52, 11.
ἅλυς 91, 10.
ἅλυσις 197, 19.
ἁλύω 165, 19.
ἀλφειός 44, 21.
ἀλφηστής 26, 8.
ἄλφιτον 123, 25.
ἀλφός 84, 18.
ἀλωπεκή 107, 5.
ἀλώπηξ 19, 4.
ἀλωπός 67, 23.
ἅλως 94, 10.
ἀλωτός 82, not. 17.
ἀλωχή 115, 25.
ἅμα 184, 6: 195, 27.
ἀμαθία 195, 21.
ἀμαλλοδετήρ 20, 10.
ἅμαξα 96, 12.
ἁμαξαία 194, 21.
ἁμαξιτός 82, 11.
ἁμαξίς 33, 1.
ἁμαξωνίς 32, 24.
ἀμάρακος 51, 4.
ἀμάραντος 83, 5.
ἀμαρτῆ 188, 6.
ἁμαρτωλός 57, 21.
ἀμάτηρ 19, 22.
ἀμαυρῶ 163, 8. ἀμαυρός 72, 24.
ἄμβων 10, 10.
ἀμέλγω 151, 12. 26. ab ἀμέλγω comp. 87, 27.
ἀμέλεια et ἀμελία 195, 20.
ἀμελητός 83, 12.
ἀμελκτός 83, not. 18.
ἀμελῶ 158, 20.
—αμη 110, 4.
ἄμηρον 123, 13.
ἄμητος et ἀμητός 81, 27.
ἄμιλλα 195, 27. ἅμιλλα 96, 20.
ἀμισθί 183, 9.
ἅμμος 59, 8. 18.
ἅμμυκος 52, 10.
ἀμνίον 119, 29. ἀμνός 62, 16.
ἄμπελος 55, 2.
ἀμοιβή 104, 9. 14.
ἀμοιρῶ 162, 19.
ἀμολγή 105, 13. ἀμολγός 47, 16: 87, 28. ἀμολγῶ 47, 17.
ἀμόργη 105, 12.
ἄμοργις 29, 23.
ἀμός 59, 19.
—αμος 59, 17: 60, 12 sq.

ἀμπελὼν 13, 2.
ἀμυγδαλῆ 103, 7: 108, 24.
ἀμυγδαλιά 99, 20.
ἀμυδὼν 11, 13.
ἀμυμόνη 102, 7.
ἀμύμων 13, 13: 195, 27.
ἀμυνάθω 155, 24.
ἄμυσος 78, 5.
ἀμφαφῶ 150, 8.
ἀμφηλή 109, 5.
ἀμφί 179, 28: 180, 15: 196, 23.
ἀμφίβολος 38, 13. 21.
ἀμφικτυών 15, 26.
ἀμφιλύκη 102, 11.
ἀμφίπολος 88, 24.
ἀμφιρύτη 102, 10.
ἀμφιτρίτη 114, 7.
ἀμφιτρύων 15, 25.
ἀμφίων 17, 19: 18, 6.
ἄμφνων 14, 7.
ἀμφοῖν 182, 6.
ἀμφοτεραῖν, τῶν 135, 16.
ἄμφω 131, 24.
ἄν 124, 22: 184, 17.
— αν 8, 4 sq.
ἀνά 179, 27: 180, 9.
ἀναβαλλὶς 31, 18.
ἀναβάς 178, 4.
ἀναβολή 102, 27.
ἀνάγω 151, 6.
ἀναδέσμη 103, 3.
ἄναιμος et ἀναίμων 10, 25. ἀναίμων 14, 4.
ἀνακινδίμευτος 82, 24.
ἀνακρέων 17, 7.
ἀνακτορόν 123, 3.
ἄνανδρος 74, 24.
ἀνάντης, neutr. ἄναντες 113, 2.
ἄναξ 18, 21.
ἀνάπαυλα 96, 21.
ἀνάπλεως, neutr. ἀνάπλεων 116, 23.
ἄναπος 67, 13.
ἀναρώη 103, 2.
ἀνατολή 102, 27: 109, 14.
ἄναυρος 72, 22.
ἀνάφη 115, 17.
ἀνδάνω 196, 2.
ἄνδειρον 123, 13.
ἄνδρας, τούς 138, 22. ἀνδράσιν 138, 4.
ἀνδριάς 21, 3: 193, 4.
ἀνδροῖν dual. 132, 11.
ἀνδρόγυνος 193, 23.
ἄνδρομος 61, 12.
ἀνδρόπαις 92, 19.
ἄνδρος 73, 21. ἀνδρός, τοῦ 128, 3. 14. plur. ἀνδρῶν, τῶν 133, 24.
ἀνδρών 15, 4: 18, 10.
ἀνελθών 178, 4.
ἄνεμος 61, 8: 198, 24.
ἄνετος et ἀνετός 81, 15.
ἄνη 110, 26.
— ανη 110, 25. 27.
ἀνήκοος 90, 12.
ἀνήρ 20, 6. 11.
— ανης 26, 4.
ἄνθης 24, 5.
ἀνθρακών 12, 19.
ἀνθρήνη 111, 16.
ἄνθρωπος 67, 21. dual. ἀνθρώπω 131, 20.
ἀνθῶ 157, 3.
ἀνία 99, 2.
ἀνίβηρ 20, 2.
ἄνικος 51, 24.
— ανις 32, 19.
ἀνιῶ 164, 29.
ἄννα 96, 23.
ἀννίβηρ 20, not. 25.
ἀνορεξία 99, 4.
ἄνορος 71, 28.
— ανος 63, 8: 64, 10 sq.
ἀνταῖος 44, 2.
ἄντηρ 19, 23.
— αντης 117, 28.
ἀντί 179, 28: 180, 17: 196, 26.
ἀντιγόνη 112, 11.
ἀντιόπη 113, 13.
ἀντίος 40, 21: 41, 27.
ἀντιοχίς 36, 11.
ἀντίπατρος 87, 2.
ἀντισάρη 113, 19.
ἀντίσπληξ 19, 7.
ἀντιφέρνης 26, 6.
ἀντιφῶν 16, 2.
ἀντίχειρ 20, 17.
ἀντλῶ 158, 25.
ἀντρών 14, 25: 15, 4.
ἄνυδρος 74, 24.
ἄνυτος 82, 18.
ἀνύτω 157, 11.

ἀνύω 193, 25.
ἄνω pro ἀνύω 159, 24.
— ανω 161, 17: 196, 1.
ἀξίνη 112, 3.
ἀξιόχρεως 94, 5. neutr. ἀξιόχρεων 116, 22.
ἄξιφος 87, 16.
ἀξιῶ 164, 17.
ἄξυλος 56, 25.
ἄξων 14, 16.
ἀοιδή 105, 19. ἄοιδος 48, 18. ἀοιδός 48, 19.
ἀοιδῶ 155, 12.
ἄοικος 197, 18.
ἄοχος 90, 14.
ἄπαις 92, 19.
ἀπαραίγραφος 90, 24.
ἅπας, neutr. ἅπαν 116, 25.
ἀπάτη 113, 27.
ἀπατηλός 58, 16.
ἄπανστος 84, 10.
ἀπειθῶ 156, 19: 174, 18.
ἀπειλή 109, 10.
ἀπειλῶ 158, 19.
ἄπειρος et ἀπείρων 10, 25.
ἄπελθε 176, 1.
ἀπεπτῶ 150, 19.
ἀπεψία 99, 4.
απιδανός 64, 18.
ἁπλόος 42, 11.
ἁπλῶ 158, 25.
ἀπό 180, 1: 196, 28.
ἀπόδος 174, 2: 176, 2.
ἀπολαύω 163, 22.
ἀπόλλων 13, 2.
ἀπολλώνιος 89, 23.
ἀποῤῥώξ 19, 11.
ἀπορῶ 162, 18.
ἀπόφημι 175, 30.
ἀπόχρη et ἀποχρῆ 174, 4.
ἀπρίξ 181, 23: 184, 1.
ἀπτήν 8, 19.
ἀπτώς 93, 20.
ἄπτωτος 82, 28.
ἀπύθμενος 87, 1.
ἀπύργωτος 82, 24.
ἀπφῦς 92, 14.
ἄπωρ 19, 16.
ἄῤ 184, 16: 185, 1.
— αῤ 19, 14: 184, 9.
ἄρα 184, 19.
ἄραβος 46, 6: 198, 27.
ἀραιός 44, 5.
ἄραξος 66, 11.
ἀραρώς 93, 16.
ἄρανος 45, 18.
ἀράφη 115, 17.
ἄραψ 94, 12.
ἀργαθών 12, 5.
ἀργεννός 63, 4.
ἄργετος 81, 13.
ἀργής 23, 21.
ἀργός 46, 21.
ἄργουρα 97, 4. 10.
ἄργυννος 63, 2.
ἀργυρᾶ 194, 8. ἀργυροῦς, ᾶ 95, 12.
ἀργυρίς 34, 14.
ἄργυρος 72, 5. ἀργυρῶ 163, 5.
ἀργυφος 84, 24.
ἀργῶ 151, 27.
ἀρδμός 58, 10.
ἄρδω 155, 19.
ἀρέθουσα 97, 16.
ἀρειά 98, 24. ἀρειῶ 164, 15.
ἀρέσκω 152, 29.
ἀρετάων 18, 8.
ἀρετή 114, 3: 198, 27.
ἄρετος 81, 13.
ἄρευς 93, 5.
ἀρηγός 47, 16.
ἀρήγω 150, 28: 152, 5.
ἀρηγών 10, 23.
ἀρήνη 111, 16.
ἄρης 25, 5.
— αρης 26, 9.
ἀρήτη 113, 28.
ἄρητος 81, 24.
ἄρθρον 123, 9.
ἄρί 182, 2.
ἀριδών 11, 15.
ἀρίζηλος 86, 10.
ἄρίθινος 65, 10.
ἀριθμός 198, 27.
— αριον 195, 4.
ἀριστερός 71, 5.
ἄριστος 80, 19: 83, 27.
ἀριστοφάνης 26, 4.
ἀρίστων 15, 19.
ἀρκάς 22, 24: 193, 12. ἀρκᾶς 21, 1.
ἄρκιεσσ, ἄρκιεδά 77, 17.

ἄρκιτος 82, 10.
ἄρκος 50, 9.
ἄρτος 80, 8.
ἀρκτοῦρος 73, 10.
ἀρκῶ 152, 25.
ἁρματροχιά 100, 4.
ἁρμόδιος 39, 20.
ἀρνειός. 44, 22.
ἀρνῶ 159, 14.
ἄροπος 67, 13.
ἄρουρα 97, 4. 10. ἀρουραῖος 43, 13.
ἁρπάγη et ἁρπαγή 102, 7.
ἅρπαλος 54, 19.
ἅρπασος 76, 21.
ἅρπη 113, 7.
ἁρπῆσσα 96, 7.
ἅρπυια 98, 8.
ἁρπυίω 165, 24.
ἀῤῥαβών 10, 12.
ἄῤῥην 9, 6. 25.
ἄῤῥητος 82, 5.
ἄρσεν 118, 10.
ἀρσός 76, 5.
ἄρταμος 60, 23.
ἀρτεμᾶς 22, 6.
ἀρτεμέας, ῆς 25, 15.
ἄρτεμις 32, 3.
ἀρτέμων 13, 26.
ἀρτηκός 52, 15.
ἀρτισκός 51, 19.
ἀρτόπωλις 31, 26: 35, 28. ἀρτοπώλιον 120, 19.
ἄρτος 79, 12.
ἀρτύω 165, 19.
ἀρύπη 113, 14.
ἀρχαία 194, 21. ἀρχαῖος 43, 1.
ἀρχερανιστὴς 28, 2.
ἀρχεστὴς 27, 8.
ἀρχὴ 115, 24.
ἀρχὴν 8, 14.
ἄρχηος 39, 10.
ἀρχίας 21, 7.
ἀρχιατρὸς 86, 19.
ἀρχιλῃστὴς 28, 3.
ἀρχιποίμην 9, 19.
ἀρχὺς 35, 3.
ἀρχύτης 27, 4.
ἄρχω 154, 2. 10: 197, 7.
ἄρω 162, 6.
ἀρωπὶς 196, 10.
—ας 20, 24: 22, 17 sq. 116, 24: 125, 14. —ας neutr. 23, 3. —ας ex εας 25, 15. —ας particip. 176, 26. — ας nominum prosodia 193, 8 sq.
ἀσακὸς 51, 4.
ἀσάμινθος 199, 2.
ἀσβόλη 109, 13. ἄσβολος 56, 5.
ἄσδος 48, 5.
ἀσεβῶ 149, 16.
ἀσθενῶ 159, 27: 174, 18.
ἀσία 98, 20: 199, 1.
ἄσις 34, 24.
ἀσκάλαφος 84, 24.
ἀσκάλων 17, 4.
ἀσκάτειος 44, 24.
ἀσκέρα 101, 5.
ἄσκη 106, 25.
ἀσκητὸς 82, 4.
ἀσκληπιὸς 40, 25.
ἀσκὸς 50, 15.
ἀσκῶ 153, 2. ab ἀσκῶ comp. 88, 3.
ἄσμενος 177, 15.
ἀσπαίρω 162, 22.
ἀσπαλία 99, 21.
ἄσπασαι 173, 8.
ἀσπάσιος 40, 19: 41, 13.
ἄσπετος 81, 20.
ἀσπιδὼν 11, 13.
ἀσπὶς 33, 11: 36, 16.
ἄσσα 199, 2.
ἀσσάλων 17, 5.
ἀσσάμων 13, 20.
ἄσση 113, 22.
ἀσσὸς 76, 12.
ἀστακὸς 51, 8.
ἀσταφὶς 36, 8.
ἀστεῖος 87, 7.
ἀστερὶς 84, 9. 12.
ἀστεροπὴ 102, 20: 113, 15.
ἀστέροπος 67, 13.
ἀστὴρ 19, 23: 20, 4.
ἄστοργος 86, 15.
ἀστράβη 104, 9.
ἀστράγαλος 199, 2.
ἀστραπὴ 113, 15.
ἄστρασιν, τοῖς 138, 7.
ἀστράτευτος 84, 5.
ἄστυ 118, 24: 199, 2.
ἄσφαλτος 83, 4.
ἄσφαξ 18, 24.

ἀσφόδελος et ἀσφοδελός 55, 8.
ἄσχετος 81, 20.
ἀσχέφορος 72, 15.
ἀ ακτῶ 153, 7.
ἀτάρ 184, 22.
ἀτάρβηχις 86, 12.
ἀτάρκη 107, 1.
ἀταρτηρός 71, 15.
ἀταραλία 99, 19.
ἀταταί 183, 22. ἀτατᾶ 183, 19.
ἄτε 199, 5.
ἀτεργατῖς 86, 18.
ἄτερος 199, 5.
ἄτη 113, 27.
— ατης 26, 22.
ἀτθίς 29, 25.
ἄτλας 178, 7.
ἀτμήν 8, 19.
ἀτμός 58, 20.
ἄτολμος 89, 15.
ἄτομος 89, 15.
— ατος 80, 25.
ἀτραπιτός 82, 11.
ἀτραπός 67, 15.
ἀτράφαξυς 92, 3.
ἀτρειδης 25, 20. plur. ἀτρειδαι 132, 26. gen. ἀτρειδῶν 134, 29. ἀτρειδαις aeol. pro ἀτρείδης 92, 18.
ἀτρείων 17, 25.
ἀτρεμῶ 159, 5.
ἄτρωτος 82, 23.
ἀττάγας 21, 14.
ἀττάγην 9, 12. 15: 21, 15.
ἀττέλαβος 46, 7.
ἀττην 9, 12.
ἄτυμνος 62, 24.
αυ ψιλοῦται 199, 24.
αὖ 185, 1.
αὔαινος 64, 2.
αὐγῆς ex αὐγέας 23, 25.
αὐδή 105, 20.
αὐδῆεν 117, 4.
αὐδῶ 155, 15: 199, 24.
αὐθάδης, neutr. αὔθαδες 117, 25.
αὐθεντίς 35, 23.
αὐθι 183, 10.
αὔλαξ 18, 22.
αὔλειος 39, 1.
αὐλητορίς 33, 22.
αὐλήτρια 95, 15.
αὐλις 31, 1. αὐλίς 31, 2.
αὐλός 53, 7.
— αυλος 53, 6.
αὐλῶ 158, 18.
αὐλών 12, 24.
αὔξη 113, 1.
αὔξω 166, 4: 199, 24. αὐξῶ 166, 4.
αὖος 37, 8.
— αυος 37, 7.
αὔριον 199, 24.
— αυς 93, 1.
αὐτάρ 184, 22.
αὐτάρκης, neutr. αὔταρκες 117, 25. αὐτάρκων, τῶν 136, 23.
αὐτη 199, 24.
αὐτή 114, 10.
αὐτῆμαρ 184, 9.
αὐτοδίδακτος 90, 9.
αὐτόμαχος 90, 9.
αὐτός 199, 24. αὐτοῦ 183, 25. αὐτῷ ἐμοί 144, 8. αὐτὸν ἐμέ 144, 8. αὐτός 199, 26.
αὐτοσφαγής 27, 13.
αὐτουργός 87, 19.
αὐτόφορβος 88, 4.
αὐτόχθων 17, 16.
αὐτῶρης, neutr. αὐτῶρες 117, 19.
αὐχμός 58, 13.
αὐχῶ 153, 15.
ἀφανρός 72, 24.
ἄφες 172, 24.
ἄφεται 114, 2.
ἀφή 115, 5. ἀφή 198, 4.
ἀφθός 49, 13.
ἄφιλος 197, 18.
ἀφλοισμός 61, 21.
ἄφνω 198, 7.
ἄφορβος 88, 5.
ἄφορος 88, 11.
ἀφορῶ 162, 17.
ἄφραστος 83, 25.
ἀφροδίτη 114, 8.
ἀφρός 197, 10.
ἄφρων 15, 3.
ἀφυσγετός 81, 19.
ἀφύων, τῶν 135, 3.
ἄφωνος 66, 8: 87, 8.
ἀχαιός 43, 19.

ἀχάριτος 87, 8.
ἀχελῶος 42, 24.
ἀχιλλεύς, έως 127, 17. ἀχιλλεῦ, ῶ 130, 25.
ἀχίτων 17, 16.
ἄχνη 110, 18.
ἄχος 196, 28.
ἄχρειος 87, 6. ἀχρεῖος 87, 7. ἀχρεῖον 116, 17. ἀχρειον att. 116, 17. ἀχρειῶ 164, 15.
ἄχυρον 123, 6.
ἀχυρός 72, 5.
ἀχυρών 15, 11.
ἄχω et ἄχομαι 154, 9.
—αχω 154, 13.
ἄχωρ 20, 21.
ἀψ 181, 21: 184, 3.
ἄψεα 199, 8.
ἀψευδῶς 132, 17.
ἀψίς 32, 27: 56, 16: 199, 8. ἀψὶς 29, 11.
ἄψοφόν 199, 7.
ἄψυρτος 83, 4.
ἄψωρος 72, 10.
—αων 17, 26: 18, 7.

B.

βαβαί 133, 13. 20.
βαβυλών 13, 4: 17, 4.
βαβῶ 149, 13.
βάγαρος 76, 8.
βάζω 157, 16.
βαθί 172, 27.
βαθμός 58, 13.
βαθυλείμων 17, 15.
βαθυῤῥείτης 27, 2.
βαίτη 114, 18.
βαιτίκη 107, 10.
βάκχη 115, 23. βάκχων, τῶν 135, 19.
βάκχιος 41, 29.
βακχύλος 56, 23.
βακχῶ 154, 11.
βαλανεῖον 121, 13.
βαλβίς 196, 9.
βάλις 30, 26.
βάλλας 21, 27.
βαλλήν 9, 1. 5.
βάλλις 30, 14.
βάλλω 153, 2. a βάλλω comp. 83, 18.
βαμβυλιός 41, 6.
βάνανσος 76, 21.
βάρβαρος 70, 12.
βάρβιτος 82, 10.
βάρκη 106, 25.
βαρύης 23, 8.
βαρύτερος, α 95, 9.
βᾶς 125, 17.
—βας 21, 9.
βᾶσι, τοῖς 137, 25.
βασιλεία 98, 22. βασίλεια 95, 19: 194, 27. βασιλίς 31, 22. βασιλεύς 93, 4.
βατή 113, 28. βατός 78, 26. βάτος 78, 22.
βάτραχος 85, 6.
βαύκαλις 31, 10.
βαφή 115, 5.
βέβαιος 44, 3. βεβαιῶ 163, 19.
βεβρυκία 100, 9.
βεβώς 177, 2.
βελόνη 112, 12.
βέλος 85, 15.
βέλτερος 70, 21: 71, 3.
βενδῖς 36, 18.
βέρβη 104, 21.
βερονίκη 102, 13.
βεσσός 76, 12.
—βη 103, 30: 104, 7 sq.
βῆθι 172, 26.
βῆλος 52, 29. βηλός 53, 8.
βῆμα 118, 12.
—βης 23, 13.
βῆσος 75, not. 94.
βιβάζω 157, 16.
βίβας 21, 9.
βιβλίδιον 120, 13. βιβλίον 119, 20. βιβλιογράφος 90, 24. βίβλος 53, 26.
βιβρώσκω 152, 29.
βιβῶ 149, 14.
βιλλᾶς 22, 3.
βίλλος 53, 21.
βιός 37, 24. βίος 37, 24.
βίοτος 82, 15. βιοτή 114, 3.
—βις 29, 13.
βισάνθη 106, 6.
βιῶ 164, 24.

βλάβη 104, 12: 195, 27.
βλαισός 75, 17. βλαῖσος 75, 18.
βλαρός 68, 2.
βλατή 114, 23.
βλέννος 63, 2.
βλέπω 149, 25.
βλεφαριπάξ 18, 23.
βλεφαρίς 34, 7. βλέφαρον 122, 29.
βλέχειρ 20, 16.
βληχή 115, 20.
βληχῶ 153, 17. 21.
βλίτον 123, 17.
βλωρός 69, 12.
βόα, 173, 3. βοᾷ 170, 19. βοάω 164, 2.
βοεικός 52, 1. βόειος 44, 26.
βοή 108, 19.
βοηθός 49, 25. βοηθῶ 156, 6.
βόθυννος 66, 3: 198, 22.
βοΐδιον 120, 13.
βοιόν 121, 24. βοιός 37, 12. βοῖος 37, 14.
βοιωτός 82, not. 17.
βολίς 30, 17.
βόλω 158, 6.
βομβῶ 149, 14.
βόπις 33, 5.
βορᾶς 22, 15.
βορβορόκη 107, 6.
βόρβορος 70, 13.
βορεινός 65, 25.
βορός 68, 24.
—βος 45, 21: 46, 3 sq.
βόσκω 152, 30. a βόσκω comp. 87, 25. βοσκῶ 153, 1. 3.
βόστρος 74, 14.
βοτάνη 111, 2.
βοτόν 123, 17.
βοτρυόδωρος 87, 15.
βότρυς 91, 50. plur. βότρυς, e producto 196, 18.
βοτρυῶ 165, 22.
βούβαλις 31, 9.
βούβρωστις 35, 18.
βούδειον 121, 2.
βουκάμπη 102, 18.
βούκλιφ 94, 16.
βουκόλος 56, 7. βουκολῶ 158, 20.
βουλαῖος 43, 23.
βουλευτός 84, 5.
βουλή 108, 13.
βουληφόρος 88, 10.
βούνις 32, 17.
βουνός 64, 7.
βουπλήξ 19, 6.
βούριον 119, 15.
βοῦς 126, 4. βουσί, τοῖς 1 26.
βούσιρις 34, 17.
βοντός 78, 11.
βούτυρον 123, 7.
βουφορβός 46, 11.
βοῶ 148, 14: 152, 5. conj. 1 6.
βοῶμι 168, 10. 13. βοώμην, 171, 26.
βοῶν 176, 21. βοῶν, τῶν 1 22.
βραδύς 91, 15. βραδεῖα 95, βραδεῖς 138, 12.
βραδυτής 28. v. not.
βράμος 59, 18.
βρασίδας 21, 17.
βράσσων 195, 2.
βραῦλος 53, 7.
βραχίων 18, 6.
βρεμέτη 114, 1.
βρέμω 159, 3.
βρέχω 154, 5.
βρόγχος 84, 29.
βρόμος 59, 23.
βροντή 114, 22. βροντῶ 157,
βρότειος 44, 26.
βροτολοιγός 47, 17.
βρότος et βροτός 78, 22.
βροτοσσόος 42, 8.
βροῦτος 78, 10.
βροχή 115, 21.
βρόχος 85, 2.
βρύης 23, not. 33: 25, 8.
βρύον 121, 21.
βρυσμός 58, 24.
βρυτός 79, 7.
βρυχή 115, 20.
βρύχων 16, 5.
βρῶμος 60, 8.
βρωσείω 164, 12.
βύβλος 53, 26.
βυζάντιαι 133, 7. βυζαντίων τῶν 135, 7.
βυζάντιον 120, 18.
βύζας, α 21, 21.
βυθινός 66, 3.

βυθός 49, 10.
βύνη 112, 15.
βύνητος 81, 24.
βύστος 79, 20.
βῶ conj. 166, 24. βῶ 149, 4.
—βω 149, 8.
βωμός 60, 5.
—βων 10, 8. 11.
βῶξ 125, 8.
βῶρος 69, 10.
βῶς 126, 23.

Γ.

γαγγανῶ 161, 24.
γάγγος 46. v. not.
γαῖα 97, 23: 194, 21.
γαῖσος 75, 19.
γαλατικός 52, 5.
γαλατοπράς 21, 5.
γαλῆ 103, 7: 108, 6.
γαλήνειος 45, 3.
γαλήνη 111, 17.
γάλλος 53, 15.
γαμήλη 109, 5.
γάμος 59, 18. γαμῶ 159, 8.
γαμουλκός 87, 28.
γαμψός 85, 11.
γάρ 184, 16.
γάργαρον 122, 29.
γάρος 196, 13.
—γας 21, 11.
γαστήρ 19, 27.
γάστρα 101, 26.
γέ 185, 1. enclit. 189, 14: 144, 28.
γεγραφός 85, 17.
γείνω 160, 11.
γειτονία 99, 13. γείτων 16, 23.
γέλας 21, 25.
γελάω 164, 2.
γέλγις 29, 21.
γελοῖος 45, 10.
γελῶμαι 170, 3.
γέλων 12, 24.
γελωνός 66, 7.
γέλως 93, 17.
γέμω 159, 3.
γένειον 121, 5.
γένναι 96, 23.
γένυς 92, 3.
γέρας 23, 3.
γέργις 29, 20.
γερμηνή 111, 17.
γέρων 15, 9.
γέφυρα 97, 11.
γεφυρώτη 114, 13.
γεώδης, neutr. γεῶδες 117, 16.
γεωμετρῶ 163, 12.
—γη 104, 18 sq. 105, 4 sq.
γήθυον 121, 22.
γηθῶ 156, 6.
γήϊος 40, 24.
γῆν 130, 19.
γηραιός 44, 5.
γῆρας 23, 3.
γηροκόμος 87, 10.
γῆρυς 92, 3.
γηρυών 15, 26.
γηρῶ 162, 5.
—γης 25, 16.
γίγαρτον 123, 25.
γίγας 21, 12.
γινώσκω 152, 29.
—γις 29, 18.
γλάξ 121, 5.
γλαύκειος 44, 15.
γλαύκη 106, 11.
γλαυκός 50, 6. 23.
γλαυνός 64, 6.
γλαφυρά 101, 14.
γλήνη 111, 13.
γλίσχρος 74, 2.
γλίχω 153, 15. γλίχων 16, 6. 15.
γλοιός 37, 12.
γλουτός 78, 11.
γλυκερά 101, 6.
γλυφή 115, 11. γλυφίς 86, 3.
γλύφω 150, 7.
γλῶς 126, 25.
γλῶσσα 97, 20.
γλωσσός 76, 14.
γνής 126, 14.
γνωσιμαχῶ 154, 19.
γνῶσις 29, 10.
γόας 38, 14.
γογγύλη 109, 17. γόγγυλος 56, 25.
γόγγυσος 78, 2.
γόγρος 73, 17.
γοερός 71, 8.
γοῖτος 78, 9.

γόμος 59, 23.
γονή 112, 8.
γόνθος 49, 5.
γόνυ 118, 24.
γονύπετος 81, 20.
γόος 38, 3.
γοργίας 21, 7.
γόργος 46, 16. γοργός 46, 17. 21.
γοργών 16, 14.
γόρτυν 10, 6.
—γος 46, 14. 19: 47, 7 sq.
γοῦνα, ων 137, 16.
γοῶ 165, 2.
γράδης 24, 2.
γραικός 50, 6.
γραῖος 37, 6.
γραμματική 107, 12.
γραμμή 110, 3.
γραμμός 59, 7.
γραός 124, 14.
γραῦν, τήν 130, 19. γραῦς 93, 2: 125, 15. 19.
γραφεῖον 121, 10.
γραφή 115, 6. γράφη 170, 18.
γράφω 148, 13: 150, 7. a γράφω comp. 90, 23. γράφων 176, 19.
γραψασῶν, τῶν 136, 15.
γράψον 169, 19. γράψω 166, 9.
γρεῦς 126, 3.
γρῆνικος 51, 24.
γρόνθος 49, 5.
γρῦ 132, 9.
γρυνός 63, 25.
γρυπός 67, 5. γρυπῶ 149, 26.
γύη 105, 1. γύης 23, 20.
γυιῶ 165, 25.
γυμνασίαρχος 90, 19.
γυμνός 62, 22.
γυναῖκα, τήν 130, 5. γυναικός, τῆς 128, 8. dual. γυναῖκε 131, 8. plur. γυναῖκες 132, 19. γυναικῶν, τῶν 136, 1. γυναῖκας, τάς 138, 19.
γυναικεῖος 45, 6.
γυναικῶν 12, 20.
γυνή 112, 16: 193, 28. γύνη 103, 24.
γύνης 25, 9.
γύντον 123, 22.
γυργαθός 49, 19.
γύψος 85, 9.
γυψῶ 166, 3.
—γω 150, 20 sq. 151, 3 sq. 152, 3.
—γων 10, 13 sq.

Δ.

δά 132, 1.
δαγκάνω 161, 23.
δάδων, τῶν 134, 3. 17.
δαήρ 20, 11.
δάης 23, 8.
δάθυννος 63, 2.
δαιδαλέος 39, 3. δαίδαλος 54, 19.
δαιδίον 119, 12: 120, 14.
δαίμων 14, 3.
—δαιος 43, 16.
δαῖρος 69, 17.
δαίς 92, 20: 125, 20.
δαίτη 114, 18.
δαιτρός 74, 15.
δαίω 163, 17.
δάκνω 161, 10.
δάκρυ 118, 24.
δάκτυλος 56, 24.
δάμαλις 31, 10.
δάμαλος 54, 24.
δάμαρ 19, 15: 193, 7.
δαμασκός 52, 15.
δάμασος 76, 21.
δαμήν 9, 21.
δάμητος 81, 24.
δαμοίτης 26, 21.
δαμῶ 159, 8.
δανάη 103, 10.
δαναΐδων et δαναΐδων, τῶν, 136, 12.
δανάος 38, 14.
δάνειον 121, 5.
δάξ 181, 22.
δάος 36, 24: 195, 14.
δαπάνη 111, 1. δαπανῶ 161, 26.
δάπεδον 122, 14.
—δαπος 67, 7: 179, 20.
δαρδανείος 44, 24.
δάρδανος 64, 20.
δαρεικός 52, 1. δαρεῖος 44, 22. δαρειός 44, 17.

δαρείς 177, 6.
δάρηθι 172, 26.
δάριτος 82, 10.
δαρμακών 12, 19.
δαρός 69, 3.
δαρῶ conj. 167, 18.
δᾶς 125, 16.
— δας 21, 16.
δασάλεος 41, 2.
δασμός 58, 24.
δατύα 100, 21.
δαυλίς 30, 23.
δαυλός 53, 7.
δαυνίς 32, 16.
δάφνη 110, 19. δαφνήεις 92, 22. δαφνήεσσα 96, 5.
δαφνῆς 25, 18.
δάφνινος 65, 11.
δαφνών 14, 9.
δαῶ 164, 1.
δέ 184, 16. 22.
δεδάλεος 39, 3.
δεδοίμην, οἷο 172, 6.
δεῖα 98, 18.
δείκω 152, 12.
δείλαιος 43, 24.
δειλανδρος 74, 24.
δείλη 108, 18. δειλός 52, 27; 53, 13.
δειμάλη 108, 23.
δεῖμος 60, v. not.
δεινός 63, 22.
δεινῶ 160, 11.
δεκᾶς 22, 10.
δέκατος 42, 19.
δέκμος 58, 16.
δέλεαρ 124, 1.
δέλλις 30, 13.
δέλτος 79, 13.
δελτωτόν 123, 26.
δελφίν 193, 5. δελφίς 36, 6. δελφίν et δελφίς 10, 2.
δελφοινός 64, 3.
δέμας 23, 4.
δέμνιον 119, 27.
δέμω 159, 3.
δένδρα 133, 17.
δένδρεον 119, 1.
δέξαι 173, 9.
δεξαμενή 111, 9.
δεξιός 41, 15.
δέπας 23, 4.
δέρη 113, 20.
δέριον 119, 23.
δέρκετος 81, 10.
δέρκω 152, 9.
δέρω 162, 13.
δεσμή 109, 25.
δέσμιος 40, 17.
δεσμός 58, 24.
δεσμοφορέν dor. p. δεσμοφορεῖν 148, 17.
δεσπόσυνος 193, 19.
δεσπότης 24, 8. δεσπότις 24, 9; 35, 26.
δετής 20, 10.
δεύη 103, 11.
δευρί 183, 9.
δεύτερος 70, 22.
δεύω 163, 23.
δέχω 154, 5.
δέω 164, 6. δεῶ 164, 10.
δή 184, 28.
— δη 105, 15 sq.
δηϊάνειρα 97, 5.
δήϊος 40, 24.
δήϊτος 82, 10.
δηϊφοβος 88, 7.
δηΐων 18, 6.
δήκω 152, 21.
δηλαδή 183, 8.
δήλη 108, 19.
δηλιακός 51, 13.
δῆλος 52, 29.
δηλῶ 158, 18.
δημαφέτη 114, 1.
δημήτηρ 19, 26.
δῆμος 59, 16; 60, 11. δημός 59, 16.
δημοσθένης 27, 18. δημοσθενικῶν, τῶν 136, 20.
δημοφῶν 16, 3.
δήν 182, 13.
δήριτος 82, 12. δηριτός 82, 12.
δηρίω 164, 27.
δῆς 126, 14. δήῃς 126, 9.
— δης 24, 1.
δῆτα 184, 20.
διά 179, 28; 180, 12.
δῖα 194, 28.
διάγω 151, 6.
δίαιτα 96, 16.
διανῦς 92, 14.

διασκῶ 153, 2.
διασφάξ 18, 22.
διατί 184, 12.
δίαυλος 57, 25.
δίβραχυς 92, 7.
διδασκαλεῖν 121, 13.
διδασκαλία 99, 19.
διδαχή 115, 25.
διδάχω 154, 20.
διδίω 164, 19.
διδοίμην 169, 2.
δίδομαι 170, 1. 15.
διδούς 177, 7.
δίδυμος 61, 16. διδύμων 14, 1.
διδῶμαι 171, 6. δίδωμι, ως, ωσι 168, 6. δίδωμι et δίδομαι 176, 11.
διελός 55, 4.
διετής 27, 23.
δίκαια 183, 14. δίκαιον 120, 22.
δικαιοκρίτης 28, 5.
δικαιολόγος 89, 19.
δικαιῶ 163, 18.
δικάνω 161, 21.
δίκη 106, 18.
δίκτυ 114, 24.
δίμηνος 65, 8: 87, 2.
δινδυμήνη 111, 21.
δίνη 111, 23.
δῖνος 63, 22.
διογένης 27, 18.
διοίμην, οἶο 171, 23, 25.
διομήδεα 129, 28.
— διον 120, 12.
διόνυσσος 78, 2.
δῖος 37, 21.
— διας 39, 15.
διοσκόρειον 121, 18.
δικάνῳ 20, 11.
δικλῆ 183, 3.
δίπλόος 42, 11. διπλοῦς 93, 7: 95, 13.
διπλῶ 158, 25.
δικρήν 9, 25.
δίκνρος 72, 4.
δίκρη 106, 24.
δίς 181, 23: 183, 1. δὶς, ιός 125, 2.
δίσκος 50, 15.
δισκῶ 153, 2.
δισσάς 76, 13.
διφθέρα 101, 6.
δίφιλος 85, 25.
δίφορος 88, 11: 90, 21.
διφῶ 150, 8.
διχοστασία 99, 7.
δίψα 96, 12. διψῶ 166, 3.
δίω et διῶ 164, 22.
διωγμός 58, 5.
διωκάθω 155, 24. διώκω 152, 26.
διώνυμος 87, 16.
διώρης 26, 13.
δμώων, τῶν 134, 4. 14.
δνεύς 126, 1.
δοθήν 9, 15.
δοιός 37, 11.
δοκή 106, 16.
δοκῶ 152, 25.
δόλιχος et δολιχός 85, 6. δολίχη et δολιχή 115, 27. 28.
δόλων 12, 24.
δόμῳ 20, 3.
δονῶ 160, 2.
δόξα 96, 11.
δορίκτητος 86, 15.
δόριλλος 54, 14.
δόρκος 67, 4.
δόρυ 118, 24.
δορυκτήτη 102, 11.
δορυφόρος 88, 10.
δός 148, 19: 172, 24.
— δος 47, 20 sq. 48, 1 sq.
δοτίς 35, 3.
δουλεία 98, 22.
δουλειος 44, 15.
δούλη 108, 16.
δουλίς 30, 23.
δοῦλος 53, 12. plur. δοῦλοι, ων 137, 1.
δουλῶ 158, 7: 160, 3.
δουλωσύνη 112, 18.
δούπων 14, 19.
δούρειος 44, 16.
δούς 126, 6.
δοῦσι, τοῖς 137, 26.
δράκαινα 95, 28. δράκων 12, 10.
δραμεῖν 173, 21. δράμω conj. 167, 19.
δρᾶν 173, 13.
δράξ 125, 4.
δραξών 14, 17.
δράπων 14, 19.

ρεπτόν 123, 20.
ρίον 119, 6.
ρογῆς 23, 23.
ροίτη 114, 18.
ρομή 110, 10. δρόμος 59, 24.
ροσερός 71, 8.
ρόσος 75, 4.
ρύε dual. 131, 16.
ρυμός 60, v. not.
ρῦν 130, 19.
ρυοπίς 33, 14.
ρύοψ 94, 16.
ρῶς 92, 16: 126, 17.
ρυφαντός 83, 15.
ρυῶν, τῶν 134, 22.
ῥῶ 149, 4.
ῥυάς 22, 24.
ῥύη 103, 23.
ῥυναίμην, αιο 172, 4. ῥύνω 160, 18. ῥύνωμαι 171, 7.
ῥύο 181, 24. ῥυοῖν et ῥυεῖν 132, 7.
ῥύς 182, 2.
ῥύσερως 94, 1.
ῥυσήκοος 42, 8.
ῥυσκλέα 196, 20.
ῥυσμή 109, 26.
ῥύσμορφος 89, 23.
ῥύστηνος 65, 8: 89, 24.
ῥύστος 80, 8.
ῥυσώδης 25, 23. ῥυσώδων, τῶν 136, 21.
ῥύω 165, 15. ῥυῶ 165, 13.
σῶ conj. 166, 24.
— δω 154, 22 sq. 155, 1 sq.
σωδώνη 112, 25. σωδώνῃ et σωδῶνι, τῇ 129, 23.
— δων 11, 1 sq.
σωρεάν 8, 7.
σωρητός 82, 4.
σῶρον 122, 25. σῶρος 69, 10.
σώς 127, 1.
σῶτος 78, 14.

E.

ε δασύνεται 200, 26. φιλοῦται 199, 9.
ἓ 143, 4: 178, 20.
ἑᾳ, ος 124, 1: 128, 19.
ἑαρινός 195, 1.
ἑαρίς 84, 7.
ἑβδομος 42, 19: 61, 12.
ἐγγύς 197, 27.
ἐγγυῶ 165, 21.
ἐγεγράφειν 169, 1.
ἐγείρω 162, 27.
ἐγένου 171, 16. ἐγένετο 172, 18.
ἐγκαλίς 31, 8.
ἔγκαρος 70, 19.
ἔγκασιν, τοῖς 138, 7. ἔγκατον 128, 25.
ἐγκέφαλος 54, 23.
ἐγκύμων 13, 13.
ἔγνων 169, 1.
ἐγολιός 41, 5.
ἐγράψω 171, 15.
ἔγρω 163, 13.
ἐγώ 178, 19.
ἐδάρην, ης, η 169, 23.
ἐδείκνυν 169, 1.
ἐδέξατο 172, 18.
ἐδητύς 92, 9.
ἐδίδοσο 171, 13.
ἐδραιῶ 163, 18.
ἔδω 154, 28. ἐδῶ 154, 26.
ἐδωδή 105, 20.
ἐδώλιος 41, 5.
ἐήνδανε 197, 22.
ἑᾶς 198, 13. 14.
ἐθελοντής 25, 25.
ἔθεν 179, 19: 197, 25.
— εθεν 179, 18.
ἔθνος 199, 9.
ἐθνυμών 14, 2.
ἔθω 155, 27.
— εθω 155, 27.
— ει ψιλοῦται 200, 3.
εἶ 185, 6. εἰ orthotan. 142, 11.
— εια 95, 18: 195, 18.
εἱαμενή 111, 9.
εἵαντο 200, 9.
εἶδον 162, 12. εἰδῶ conj. 167, 10.
εἶδος 200, 3.
εἴηδος 48, 19.
εἶδε 183, 13.
εἰκάζω 200, 3.
εἰκελος 55, 8.
εἰκοσάβοιον 122, 8.
εἰκοστός 42, 19: 84, 2.
εἴκω 152, 12. 21.
εἰκώς 200, 5.

εἰλαπίνη 112, 2.
εἰλεός 38, 18.
εἴλη 200, 9. εἶλη 106, 18.
— ειλη 108, 7.
εἰλίζω 200, 5.
εἰλόμην 200, 6.
εἴλως 93, 18: 200, 5.
εἶμα 200, 6. εἰμένος 200, 6.
εἶμαι 170, 3.
εἰμί 139, 9: 142, 11: 148, 20: 168, 7.
εἶνα 200, 7.
— εινος 65, 24.
εἶνω 161, 5.
εἶον 119, 7.
— ειον 121, 1 sq.
— ειος 37, 16: 44, 6 sq. 45, 1.
εἰπέ 148, 20: 173, 5.
εἶπον pro εἰπέ 169, 18.
εἴποννο 200, 7.
εἶπω conj. 167, 8.
εἴρ 20, 19.
— ειρ 20, 15.
εἴργω 151, 11. 25.
εἰρεσιώνη 112, 25.
εἴρην 9, 18. εἰρήν 9, 25.
εἰρηναῖος 43, 13.
εἰρκτή 114, 22: 197, 8: 200, 4.
εἰρχθῆναι 197, 8.
εἴρω 162, 26.
— ειρω 162, 25.
εἴρων 200, 4.
εἰς 180, 23.
εἶς 200, 10.
— ειϛ 92, 21: 125, 22.
εἶσεν 200, 8.
εἶσί 139, 28: 148, 28.
εἰσσήν 9, 5.
εἰσσήκει 200, 8.
— ειτης 27, 1.
εἶχον 169, 7, 12.
εἷως 200, 9.
ἐκ 180, 21.
ἐκάβη 104, 9.
ἑκάεργος 87, 21.
ἑκάλη 108, 22.
ἕκαστος 70, 27.
ἑκάτερος 70, 27.
ἑκάτη 113, 27.
ἑκατόμβοιιν 122, 7.
ἑκατοντάχειρ 20, 17.
ἑκάτων 15, 20.
ἐκδεξιών 182, 22.
ἐκεῖνος 179, 13: 197, 25. ἐκειννοσί 179, 16.
ἔκειτο 171, 13.
ἐκλεκτός 86, 17.
ἑκοντής 25, 26.
— εκος 51, 15.
ἐκποδιών 182, 22.
ἐκτελή 109, 3.
ἕκτην 9, 9.
ἑκτόρεος 39, 6.
ἕκτος 80, 11. ἑκτός 80, 12. ἔκτος 80, 10.
ἕκτωρ 20, 21. plur. ἕκτορες 132, 18.
ἑκυρός 72, 8.
ἑκών 178, 7.
ἐλάβον 171, 16.
ἔλαισι 120, 21.
ἐλαιών 17, 3.
ἐλάσσων 195, 2.
ἐλάτειρ 20, 17.
ἐλάτη 113, 27.
ἐλατήρ 19, 21.
ἔλατος 80, 23. ἐλατός 31, 4.
ἐλαύνω 161, 3.
ἐλαφηβολιών 18, 9.
ἐλαφίς 36, 8.
ἐλαφόνησος 77, 7.
ἔλαφος 84, 23.
ἐλάχεια 95, 24. ἐλαχύς 91, 22.
ἕλδω 124, 1.
ἐλεάζειρ 20, 17.
ἐλεήτης 26, 24.
ἔλεγεῖον 121, 13.
ἔλεγον 197, 21. ἐλέγεν 171, 17.
ἔλεγος 47, 11.
ἐλέγχω 154, 6.
ἐλέγων 10, 19.
ἐλένη 101, 2.
ἐλεός 38, 19. ἐλεὸς 38, 18. ἐλεών 118, 26.
ἐλευθεραί 101, 8.
ἐλευθήρ 20, 3.
ἐλευθέριος 40, 1.
ἐλεφαντουργός 87, 19.
— ελη 108, 26.
ἐλθέ 148, 20: 175, 5. ἐλθεῖν 173, 22.
ἐλίκη 107, 9.

ἑλικράς 193, 15.
ἑλικτός 88, 12.
ἑλικών 12, 20.
ἑλίκωψ 94, 27.
ἑλίξας, α 21, 21.
ἑλίσσω 157, 23.
ἑλκτός 80, 7.
ἕλκω 152, 15. ἕλκω 152, 11. ab ἕλκω comp. 87, 27.
ἑλλάς 198, 11.
ἑλλεδανάς 64, 17.
ἕλλεφορον 123, 1.
ἕλλη 108, 1.
ἕλλην 9, 3. 6. 18: 198, 11.
ἑλλήσποντος 85, 24. ἑλλησποντίς 35, 23.
— ελος 55, 1 sq.
ἕλουρος 72, 27.
ἑλπίς 33, 11: 196, 10.
ἑλπωρά 101, 22.
ἕλυμος 61, 16.
ἑλῶ 158, 13.
ἐμβριθής 27, 25.
ἐμέ 143, 28: 178, 20.
ἐμέθεν 179, 19.
ἕμετος 81, 12.
ἐμοί 143, 27: 178, 20: 197, 25.
ἐμοῦ 143, 26.
ἔμπαμυς 60, 23.
ἔμπης 184, 26.
ἐμπίς 33, 12.
ἔμπλην 198, 22.
ἐμποδών 182, 21.
ἔμπουσα 97, 18: 198, 22.
ἐμῶ 159, 5.
ἐν 180, 27: 196, 28.
ἕν 200, 26.
— εν 117, 1: 118, 9.
ἐναντίος 86, 7. ἐναντία 133, 13. plur. ἐναντίαι 133, 7.
ἐνδάπιος 40, 12.
ἐνδυμίων 18, 4.
ἐνδυτόν 123, 26.
ἐνέδρα 194, 18.
ἕνεκα 184, 19: 185, 4.
ἐνέκω 152, 14.
ἐνέχυρον 123, 7.
ἔνη 111, 4.
— ενη 111, 7.
ἐνιαυτός 84, 11.
ἐνικοῦ 171, 29.
ἐνιπή 113, 15.
ἐνίπτω 150, 16.
— νις 32, 23.
ἐνίσπες 174, 3.
ἔννατος 42, 19.
ἐννέα 200, 27.
ἐννενήκοντα 200, 27.
ἐννῆμαρ 184, 9.
ἐνοεῖτο 172, 16.
ἔνοιδος 48, 18.
ἐνόσυν 169, 1.
ἐνοσίη 113, 15.
ἕνος 68, 15.
— ενος 66, 1.
ἐνοσίχθων 12, 5.
ἐντανθοῖ 183, 16.
ἔντερον 123, 1.
ἐντολή 109, 14.
ἐντόπιος 40, 12.
ἐνύγην, ης, η 169, 22.
ἔνυδρος 74, 24.
ἐνῶ 159, 26.
ἐξ 180, 21: 196, 23.
ἓξ 200, 26.
— εξ 19, 1.
ἐξαπίς 117, 8.
ἐξανστήρ 19, 22.
ἐξαύτης 19, 22.
ἔξειπε 174, 31. ἐξεῖπον 174, 24.
ἐξεῦρον 174, 24.
ἐξῆς 182, 23.
ἐξικρών 14, 26: 15, 5.
ἕξις 32, 26.
ἐξώλης 27, 10. neutr. ἐξῶλες 117, 20.
ἑορτή 115, 2.
ἑός 38, 4.
— εος 38, 1. 21.
ἐπαίρω 102, 22.
ἐπακουάς 45, 15: 90, 12.
ἐπακτρίς 33, 22.
ἐπάοιδος 86, 25.
ἐπάρουρος 72, 26.
ἔπαφος 84, 24.
ἐπεί 185, 7.
ἐπειός 44, 22. 27.
ἐπεσβόλος 88, 14.
ἔπηλις 31, 12. ἔπηλυς 91, 19.
ἐπί 179, 28: 181, 9: 196, 27.
ἐπιγουνίς 32, 16.
ἐπίδαμνος 62, 25.
ἐπίδαυρος 72, 22.

ἐπίειμον 174, 25.
ἐπίθες 174, 2: 176, 2.
ἐπικουρος 72, 26.
ἐπικουρῶ 162, 18: 163, 3.
ἐπίλεκτος 86, 17.
ἐπιπόλαιος 43, 3, 26.
ἐπισπενή 103, 13.
ἐπίσκοπος 88, 27.
ἐπίστωμαι 171, 9.
ἐπίσχες 174, 3: 176, 2.
ἐπιτολή 103, 1.
ἐπιφθονέω 152, 30.
ἐποίησα 163, 16. ἐποιήσω 171, 15.
ἐποιοῦ 171, 19.
ἑπτά 200, 26.
ἑπτακόδης 25, 25.
ἑπφδός 86, 26.
ἐπώνυμος 87, 16.
ἐραγνός 63, 4.
ἔραστος 80, 23. ἐρασνός 80, 24.
ἐρατός 81, 4.
ἐρατῶ 116, 2.
ἐργάνη 110, 27.
ἐργάτης 26, 16.
ἔργον 122, 15. ab ἔργεν comp. 27, 22.
ἔρδω 155, 10.
ἐρεβεννός 63, 5.
ἐρέθω 156, 1.
ἐρείδω et ἐρείδομαι 155, 5.
ἐρείπω 149, 25.
ἐρεμβός 46, 11.
ἐρεμνός 62, 26.
ἔρεσσο 76, 25.
ἐρετριᾶ pro ἐρετριέα 130, 8.
ἐρεύγω 152, 5.
ἐρευνῶ 161, 2.
ἔρημος 61, 6. ἐρῆμος 61, 7. dual. ἐρήμοιν 132, 4.
ἐρί 182, 2.
ἐριβαλλος 54, 9.
ἐρίγδουπος 86, 11.
ἐριγόνη 112, 11.
ἐρίγων 10, 20.
ἐρίηρ 20, 7.
ἔριθος 49, 24.
ἐρίκη 107, 14.
ἐρίκω 152, 13.
ἐρίμυκος 90, 13.
ἐριμώλη 109, v. not.
ἐρινύς 92, 9.
ἐρινός 66, 18.
ἔριον 119, 18.
ἔρις 196, 5.
—ερις 84, 8 sq.
ἐρίφη 115, 18.
ἐριφύλη 102, 13.
ἑρκών 12, 13.
ἑρκαῖος et ἕρκειος 43, 8.
ἑρμᾶς 22, 6.
ἑρμηνεία 98, 21.
ἑρμῆς 25, 11.
ἑρμοπρών 14, 26: 15, 5.
ἑρμόπαν 8, 9.
ἕρμων 13, 8.
—ερνος 63, 6.
—ερος 70, 24: 71, 6.
ἑρπετόν 123, 26.
ἑρπύνας 22, 9.
ἔρπυς 91, 10.
ἔρρην 9, 27.
ἐρσήν 8, 25.
ἐρυθριῶ 164, 18.
ἔρυθρος 74, 28. ἐρυθρός 74, 22.
ἐρύκη 107, 19.
ἐρύμανθος 49, 28.
ἐρυμνός 62, 27.
ἔρυμος 61, 17. ἐρυμός 60, 1.
ἐρυμώλη 109, 22.
ἐρυσίχαιος 43, 13. 20.
ἔρυτο· 82, 18.
ἐρχίος 41, 30.
ἔρχω 154, 6. ἔρχομαι 197, 7.
ἐρῶ 162, 13.
ἐρωδιός 41, 5. ἐρφδιός 42, 2.
ἐρωή 103, 29.
ἔρως 93, 18.
ἐρωτύλος 57, 9.
ἐς 180, 23.
ἔς 172, 24.
—ες 117, 6: 132, 17.
ἑσβιλος 56, 1.
ἑσθής 28, 9.
ἑσθίω 164, 18.
ἑσθλός 54, 1.
ἐσσήν 8, 24.
ἔσσι 142, 18: 148, 21.
ἔσσος 76, 14.
ἑστάς 193, 13.
ἑστέ 148, 23.
ἔφτην 197, 21.

—εσεης 27, 6.
—τί enclit. 139, 9. 28. ἐστίν 148, 21. ἔστι tono retracto 147, 26. sic ἔστιν 142, 14.
—τόν 148, 23.
—τρηκας 51, 18.
—των 169, 2.
—στώς 177, 2.
—σχον 169, 13.
ἑταιρεῖος 45, 6.
ἑταιρίς 29, 4.
ἑταῖρος 72, 18.
ἑταιροιῶ 165, 8.
ἑταιρῶ 162, 23.
ἑτεός 38, 22.
ἕτερος 70, 27.
ἑτησίων, τῶν 134, 30.
ἑτίθεσο 171, 12.
ἕτοιμος 61, 22. ἑτοῖμος ibid.
ab ἔτος comp. 27, 22.
—ετος 81, 17.
ἔτυμος 61, 16.
ἐτυπέτην 169, 2. ἔτυπον, ες, ε 169, 23.
ἔτυψα, ας, ε 168, 16: 169, 23.
εὖ 183, 23.
εὐ 200, 1.
—ευ adv. 183, 23.
εὔαδε 197, 5.
εὐαίων 18, 13.
εὐάκτιν 10, 4.
εὐβύοικός 51, 21.
εὐγενείς boeot. p. εὐγενής 92, 26.
εὐγενής 27, 21: 127, 17.
εὐγενίς 32, 24.
εὔδημος 61, v. not.
εὐδία 199, 28.
εὕδω 199, 29.
εὐέλπις 28, 23.
εὐεργός 89, 13.
—ευη 103, 11.
εὐήθης 27, 15.
εὐήρος 68, 4.
εὐθεῖα 199, 28.
εὐθύ 183, 23.
εὔθυνος 193, 21.
εὔκαιρος 72, 18.
εὔκηλος 55, 13: 197, 4.
εὐκλεᾶ 196, 19. εὐκλεής 25, 13.
εὐκνήμις 196, 6.
εὔκολος 56, 5.
εὐλαβής 27, 12.
εὐλή 108, 14: 199, 27.
εὔμαρις 84, 4.
εὐμενής 27, 21. εὐμενίς 32, 24.
εὐμήκης, neutr. εὔμηκες 117, 22.
εὔμοιρος 89, 12.
εὐνή 111, 5.
εὔνις 32, 17.
εὔνοια 98, 2.
εὔνουν 116, 20.
εὔξεινος 65, 26.
εὐοῖ 183, 19.
εὔπαις 92, 19.
εὐπατρίδης 25, 24.
εὔπλους 93, 9.
εὐπορῶ 162, 18.
εὐπραξίαι 133, 9.
εὑρέ 148, 20: 173, 6.
εὑρείτης 27, 2.
εὑρετής 26, 17.
εὕρημα 118, 13.
εὐριπίδης 25, 20.
εὔριπος 67, 14.
εὑρίσκω 200, 1.
εὑρον 169, 11.
εὕρος 69, 25.
εὔροτος 82, 15.
εὐρύπορος 89, 23. 27.
εὐρύπυλος 57, 10.
εὐρύσωλος 57, 14.
εὕρω 199, 29. εὑρῶ 163, 8.
εὐρώς 93, 15.
εὐρώψ 94, 24.
εὖς 126, 1.
—ευς 93, 4: 125, 26.
εὐσέβεια et εὐσεβία 195, 20.
εὐσεβής 27, 13. εὐσεβές 117, 6. εὐσεβῶν, τῶν 136, 21.
εὐσεβῶ 149, 16: 174, 18.
εὔσκιος 87, 5.
εὐσταθῶ 155, 25.
εὐστέφανος 85, 22.
εὐτακτῶ 153, 7.
εὔτοκος 89, 12.
εὔτονος 89, 12.
εὐτράπελος 65, 8.
εὐτυχής 27, 21.
εὐφαρέτρας 22, 18.
εὔφημος 61, 8.
εὐφραίων 18, 12.

εὐφρανοῦσα 177, 23.
εὐφρόνη 102, 6.
εὐφυᾶ 196, 18.
εὔχαρις 28, 18.
εὐχήν 8, 15.
εὔχω 154, 5.
εὐχωλή 109, 21.
εὖω 199, 29.
εὐώδης 25, 22. neutr. εὐώδες 117, 16.
εὐωδιός 89, 20.
ἐφεξῆς 183, 1.
ἔφεσος 76, 25: 199, 10.
ἐφέστιος 87, 5.
ἔφευρε 178, 29: 174, 31. ἐφεῦρε 175, 29.
ἔφηβος 46, 12.
ἔφησθα 168, 21.
ἔφθος 198, 7.
ἔφιζε 174, 30.
ἑφοίτα 168, 18.
ἔφυρα 194, 15. ἐφύρα 97, 7: 101, 12.
ἔχεμος 61, 2.
ἐχένηος 39, 13.
ἔχετος 31, 10.
ἐχθρός 74, 1.
ἐχινῆ 112, 3.
ἐχῖνος 65, 15. 21.
ἔχις 196, 6.
ἐχίων 18, 6.
ἐχρῆν 169, 2.
ἐχυρός 72, 3.
ἔχω 154, 5: 196, 28.
— ερ 94, 16.
ἐψήν 8, 25.
ἐψητός 81, 27.
ἐψιός 41, 15.
ἕψω (ἵψω) 166, 5.
ἑῶ 164, 8.
ἕωλος 57, 21.
ἑῶρων 197, 22.
ἕως 94, 11.
ἑωσφόρος 88, 10.

Z.

ζά 182, 1.
ζάγκλη 107, 23.
ζαής 23, 12: 25, 3.
ζάητος 89, 24.
ζάθεος 89, 24.
ζάλη 108, 5.
ζάφλοντος 89, 24.
ζάς 125, 17.
— ζας 21, 20.
ζάφελος 56, 10.
ζαχρῆς 24, 21.
ζειά 98, 15.
ζενύγλη 107, 24.
ζευγνύω 165, 20.
ζεῦγος 48, 2.
ζεύς 125, 26.
ζῆ 172, 22.
ζῆθος 49, 1.
ζῆλος 53, 4.
ζηλῶ 158, 18.
ζημία 100, 1.
ζῆν 173, 18. ζῆν 124, 29.
ζηνᾶς 21, 19: 22, 10.
ζητῶ 157, 7.
— ζος 43, 21.
ζυγόν 122, 19.
ζῶ 149, 1.
— ζω 157, 12.
ζωγραφῶ 150, 11.
ζωή 103, 29.
ζωΐλος 55, 21.
ζωμός 60, 5.
— ζων 11, 16.
ζώνη 112, 20.
ζῷον 122, 2.
ζωός 38, 9.
ζωρός 69, 13.
ζῶς 127, 1.
ζώω 165, 27.

H.

ἤ φιλοῦται 198, 14: 199, 16.
ἦ 182, 13: 185, 8.
ἦ 185, 11. 14.
ἦ 182, 14: 183, 6.
— η 102, 4 sq. 103, 6 sq. 104, 5. — ἦ adv. 183, 3.
ἦβη 104, 16.
ἡγεμονή 102, 6.
ἡγερτός 83, 9.
ἡγήμων 13, 14.
ἡγῶ 150, 22: 151, 19.
ἡδανός 64, 17.
ἠδέ 184, 22.

ἡδονή 112, 13.
ἡδύς 91, 14.
ἥδω et ἥδομαι 154, 23.
ἠέλιος 197, 14.
ἠετίων 197, 14.
ἠθεῖος 44, 9.
—ηθω 156, 3.
ἠΐθεος 197, 14.
—ηϊον 120, 10.
ἦκα adv. 184, 6.
ἥκω 152, 26.
ἠλατίνη 195, 7.
ἠλεῖος 44, 8.
ἠλεκταῖον 120, 27.
ἠλέκτρα 194, 18.
ἠλεκτρύων 15, 25.
ἦλη 108, 10.
—ηλη 109, 4.
ἤλθον 169, 11.
ἠλιάδων et ἠλιαδῶν, τῶν 136, 11.
ἠλιαία 199, 16.
ἠλίβατος 199, 16.
ἡλίκος 52, 6.
ἥλιος 199, 17.
ἥλις 31, 1.
ἠλιτόμηνος 199, 17.
ἦλος 53, 4: 198, 16.
—ηλος 55, 12. 15.
ἡμαθίων 18, 4.
ἦμαρ 198, 16.
ἡμᾶς 179, 7. ἥμας 139, 17.
ἡμεδαπός 67, 8: 179, 20.
ἡμεῖς 179, 6.
ἡμέν 184, 22.
ἡμέρα 101, 5. ἡμέραι 133, 8. at ἥμεραι 133, 8.
ἡμέτερος 179, 24.
ἡμῖν 179, 7. ἦμιν 143, 14: 145, 7.
ἥμισυς 91, 15. 21. ἡμίσεια 95, 21.
ἡμῶν 179, 6. ἦμων 139, 17: 143, 14: 145, 6.
ἦν 169, 2.
—ην 8, 12 sq. 9, 1 sq. 10, 1.
—ηνη 111, 11 sq.
ἡνίοχος 90, 14.
ἡνιοχῶ 154, 19.
ἦνις 198, 16.
—ηνος 68, 17.
—ηξ 19, 3 sq.
ἠός 38, 10.
—ηος 38, 10.
—ηρ 19, 19 sq. 20, 1 sq.
ἦρα 100, 25. ἠρᾶ 97, 1.
ἤραιον 120, 21.
ἡράκλειον 121, 17.
ἡρακλέης, ῆς 25, 15. ἡρακλῆς 130, 11.
ἠρᾶς 22, 15.
ἤρατο 198, 16.
—ηρης 26, 11: 117, 11.
ἦρος f. ex ἔαρος 68, 4: 128, 19.
—ηρος 65, 1: 68, 3 sq. 71, 9.
ἠρωΐνη 195, 7.
ἠρῷον 122, 8. ἠρῷος 42, 24.
ἥρως 93, 12.
ης 126, 9.
—ης 23, 6: 24, 5 sq. 25, 1 sq. 26, 6: 27, 11 sq. 28, 1: 126, 7 sq. 182, 23.
ἦσθα 168, 23.
ἥσμενος 177, 15.
ἧσο 171, 18.
ἥσσω 157, 25.
ἧστο 172, 19.
ἡσυχῆ 183, 4.
ἧτοι 184, 23.
ἠύς 91, 14.
ἠφαιστεῖον 121, 18.
ἡφαιστίων 17, 25.
ἥφαιστος 32, 19.
ἠχή 115, 20.
ἦχι 183, 10: 197, 1.
ἠχώ 197, 1. ἠχῶ 153, 22.
—ηψ 94, 21.
ἧψα 168, 17.
—ηων 11, 21.
ἠώς 94, 11.

Θ.

—θα 168, 20 sq.
θαδᾶς 21, 18.
θαλαμιός 40, 13.
θάλαμος 60, 14.
θάλασσα 97, 13.
θαλάσσιος 40, 12.

Θαλασσᾶ 157, 24.
Θαλάττιος 40, 20.
Θαλῆς 25, 11.
Θάλπω 149, 24.
Θαλπωρά 101, 22.
Θάλλω 158, 2.
Θάμβος 45, 23.
Θάμνος 62, 15.
Θάμυρις 34, 15.
Θάνατος 80, 23.
Θάπτω 150, 16.
Θαρσαλέος 39, 1.
Θάρσος 76, 8.
Θάρσυνος 193, 20.
Θᾶς 125, 16.
Θάσσων 195, 2.
Θαύω 163, 22.
Θέα et Θεά 98, 11.
Θεανώ 116, 2.
Θεατής 26, 24.
Θεατός 81, 7.
Θεῖος 37, 17.
Θελεμός 61, 8.
Θέλω 158, 12. 20.
Θεμέλιος 41, 3.
Θεναί 111, 5.
Θεόδωρος 72, 10.
Θέομος 61, 12.
Θεός 38, 4.
Θεοφάνης et Θεοφανής 26, 5.
Θεοφιλής 27, 13.
Θεραπαινίς 29, 4: 32, 16.
Θερινός 65, 13: 195, 11.
Θέρμα 96, 18.
Θέρμασσα 97, 14.
Θέρρην 9, 27.
Θερσόλη 109, 13.
Θές 148, 19.
Θεσμός 58, 24.
Θεσπειά et Θεσπειαί 98, 2.
Θέσπις 33, 10.
Θεσσαλία 99, 20.
Θεσσαλός 54, 20.
Θέτι 196, 17. Θέτις 196, 5.
Θετός 79, 1.
Θεῦν 130, 20.
Θέω 164, 7. Θεῶ et Θεῶμαι 164, 8.
Θεωρίς 34, 7. Θεωρός 72, 13.
—Θη 106, 1 sq.
Θηβαῖος 43, 18.
Θήβαινις 32, 22.
Θήβη 104, 16. Θήβης 23, 14.
Θηγάνη 110, 27.
Θήγω 150, 21: 152, 1.
Θηλαῖος 43, 23.
Θήλεια 95, 21.
Θηλή 108, 11.
Θηλυκός 52, 11.
Θῆλυς 91, 16.
Θήν 144, 28: 185, 1. Θῆν 139, 14.
Θήρ 125, 10.
Θήρας 22, not. 29.
Θηρεῖος 44, 7.
Θηριγκός 50, 10.
Θηρίον 119, 19.
Θηροαῖα 98, 8.
Θήρων 15, 9.
Θησαυρός 72, 23.
Θήσβη 104, 3.
Θῆσσα 96, 8.
—Θι 172, 25.
Θιγύη 103, 28.
—Θις 29, 24: 30, 3.
Θλᾶ 172, 22.
Θλιμμός 59, 8.
Θλῶ 149, 4.
Θόας 21, 1: 193, 9. Θοάντων, τῶν 135, 30.
Θοή et Θόη 103, 19.
Θοίνη 112, 6. Θοινῶ 161, 2.
Θόλος 52, 18.
Θορυβῶ 149, 16.
—Θος 48, 24: 49, 3 sq.
Θουκυδίδης 25, 21.
Θούλη 108, 16.
Θοῦρος 70, 4.
Θράσος 75, 3.
Θράσων 15, 13.
Θρεπτός 80, 7.
Θρηΐκιος 40, 9.
Θρηνῶ 160, 6.
Θριά 98, 15.
Θριδακίνη 112, 3: 195, 7.
Θριθσύνη 194, 1.
Θρῖος 37, 21.
Θρόνιον 119, 9.
Θρόος 38, 3.
Θροῶ 165, 2.
Θρυαλλίς 31, 19.
Θυγάτηρ 19, 26. dual. Θυγατέρε 131, 9. Θύγατρα, τήν 130, 5. Θυγατρός, τῆς 128, 8. Θυγα-

τρῶν, τῶν 136, 1. Θύγατρας, τᾶς 138, 19.
Θυγατριδοῦς 93, 7: 175, 12.
Θυέλλα, τά 131, 19.
Θυεσσός 76, 25.
Θυέστης 27, 7.
Θυηλή 109, 6.
Θυῆς 23, 10: 25, 7.
Θυΐα 97, 23.
Θυΐσκη 107, 16.
Θύλακος 51, 11.
Θυλακοτρώξ 19, 12.
Θυλλίς 30, 12.
Θυμαλγές 117, 13.
Θυμήρης 26, 12. Θυμῆρες 117, 12.
Θύμοίτης 26, 21.
Θυμός 59, 27: 63, 25: 196, 16. Θύμος 59, 28.
Θυμῶ et Θυμοῦμαι 159, 8.
Θῦννος 193, 17. Θύννος 63, 2.
Θύνω 160, 18.
Θυοσκόος 42, 7.
Θύρας 22, 13.
Θυσσός 76, 12.
Θύω 165, 16. Θυῶ 165, 13. — Θω 156, 16 sq. 157, 1. — Θω imperat. 166, 18 sq.
Θωή 103, 29.
Θωμός 60, 5.
— Θων 11, 22: 12, 1.
Θῶνος, gen. 128, 20.
Θῶον 124, 24.
Θωρακεῖον 121, 13.
Θωράξ 18, 21.
Θώς 126, 22.
Θώων, τῶν 134 3.

I.

ι φιλοῦται 199, 6 sq.
ἴ 178, 20.
— ἰ 118, 17 sq. 183, 9.
ἴα 128, 8: 194, 29.
— ια 98, 19: 99, 1 sq.
ἰακή 106, 19.
ἰακχή 115, 25.
ἰάλλω 197, 16.
ἰάλμενος 64, 27.
ἴαμβος 46, 6.
ἰαμβύλος 57, 10.
ἰαμενός 64, 26.
ἰάν 8, 6.
ἰάνθη 106, 6.
ἰάπτω 197, 13.
ἰάσων 15, 14.
ἰατός 31, 7.
ἰατρική 107, 11.
ἰατρός 197, 14.
ἰάχω 154, 14. 20.
ἴβηρ 20, 2.
ἴβυκος 52, 10.
ἴγκρος 74, 6.
ἴδας 21, 17.
ἴδε et ἰδέ 149, 1.
ἴδη 105, 21.
ἴδιος 39, 19.
ἰδνῶ 161, 10.
ἴδον 169, 13.
ἰδού 185, 25.
ἰδρῶ 163, 12.
ἰδρώς 93, 16.
ἱέρεια 95, 19. ἱερσία 194, 26.
ἱερόσυλος 90, 19.
ἱερόσφις 56, 9.
ἶζος 48, 21.
ἶημι 197, 15.
ἴημος 61, 7.
ἰθάκη 107, 1.
ἴθακος 51, 4.
ἴθι 183, 13.
ἰθύ 183, 28.
ἱκανός 64, 22.
ἱκάνω 196, 3.
ἱκεσία 99, 7.
— ικη 107, 13.
ἱκμενος 64, 28.
ἱκνῶ et ἱκνοῦμαι 161, 9.
— ικος 52, 4.
ἱκριον 119, 18.
ἴκτις 35, 6.
ἰλέας 21, 26.
ἰλεός 88, v. not.
— ιλη 109, 7.
ἰλιακός 51, 14.
ἰλιάς 21, 26.
ἴλιον 119, 23.
ἰλισός 77, 16.
ἰλλάειν 198, 10.
ἴλλυρ 19, 17.
ἰλλυριός 40, 10.
ἰλλυρίς 34, 14.
ἶλος 52, 22. ἰλός 52, 23.
— ιλος 55, 18. 25.
ἰμάς 21, 3. ἱμάς 22, 7.

ἱμερτός 83, 9.
ἱμονιά 99, 15.
—ιμος 61, 9.
ἵνα 184, 19.
ἰνάρως 94, 8.
ἰνατί 184. 12.
ἰνδαλμός 59, 8.
ἰνδός 48, 10.
—ινη 195, 6.
—ινος 63, 21: 65, 9 sq.
ἴννκος 52, 11.
—ιξ 19, 1.
ἴξαλος 54, 19.
ἰξεύω 163, 23.
ἰξός 66, 13.
ἰξύς 92, 9. ἰξῦς 92, 14.
ἴον 119, 6.
—ιον 119, 8 sq. 120, 1 sq.
—ιονιος 39, 22.
ἰόρδανος 64, 20.
ἴος 37, 24.
—ιος 37, 23: 40, 11 sq. 41, 9 sq. 42, 1.
ἰού 183, 25.
ἰουδαία 98, 7. ἰουδαῖος 43, 16.
ἰουλίς 31, 25.
ἴουλος 57, 26.
ἰουστῖνα 96, 25.
ἶπος 66, 13. 21.
ἱππαλεκτρυών 17, 19.
ἱππάριον 195, 5.
ἱππάρχειος 45, 3.
ἱππιατρός 86, 19.
ἱπποβοσκῶ 158, 8.
ἱπποβουκόλος 86, 6.
ἱππόδαμος 88, 6.
ἱπποθῶν 12, 6.
ἱππικόμος 87, 9.
ἱππικῶν 12, 16: 16, 9.
ἱππομάχος 87, 9.
ἱππόπολος 88, 23.
ἱπποτρόφος 84, 27.
ἱπποφορβός 46, 12: 88, 3.
ἱππῶν 14, 20: 18, 10.
ἵπτω 150, 15.
ἰπῶ 149, 29.
ἰρεύς 196, 18.
ἴρηξ 196, 18.
ἰρός 68, 14. ἴρος 68, 12.
ἴς 125, 1.
—ις 28, 13 sq. 29, 3 sq. 35, 24: 36, 14: 125, 1: 196, 4 sq.
ἴσας 176, 27.
ἴσθι 177, 27.
ἰσθμιον 119, 23.
ἰσθμός 58, 18.
ἰσόδωρος 72, 10.
ἰσοκράς 193, 15.
ἴσος 75, 4. 10.
ἵσταμαι 170, 1.
ἱστάς 177, 6.
ἱστᾶσι 195, 16.
ἵστημι et ἱστάμαι 176, 11.
ἱστίον 120, 8.
ἱστοριογράφος 90, 23.
ἱστορῶ 162, 18.
ἱστός 79, 18.
ἵστρος 74, 14.
ἴστυλος 57, 3.
ἱστῶμαι 171, 6.
ἱστῶν 15, 20.
ἰσχανόων 199, 18.
ἰσχίον 120, 8.
ἰσχνός 62, 7.
ἰσχνρός 95, 6.
ἴσχω 153, 28: 154, 11.
ἰσῶ 157, 29.
ἰταλικός 52, 5.
ἰταλός 54, 24.
ἰταμός 60, 15.
ἰτέα 98, 11: 195, 29.
—ιτης 27, 1 sq.
ἴτιον 195, 29.
ἴτις 195, 28.
ἴτριον 119, 28. ἰτρίον 195, 29.
ἰττέρειος 44, 23.
ἰτύκη 107, 19.
ἰτυμών 14, 2.
ἴτων 16, 19.
ἰτώνιον 195, 29.
ἰφι 183, 10.
ἰφικάνασα 97, 14.
ἴφθιμος 198, 6.
ἴφιος 41, 26.
ἶφις 199, 15. ἴφις 29, 5.
ἰχθῦς 91, 11: 199, 15. oxyt. ἰχθύς 198, 7.
ἰχθυῶ 165, 21.
ἰχώρ 20, 22.
ἴψ 126, 19.
—ιψ 94, 18.

ἴφας 199, 7.
ἰώ 182, 19.
ἰω et ἰῶ 164, 23. ἰῶ et ἰώμεν 164, 28.
ἰωή 183, 8.
ἰωκάστη 115, 2.
ἰωκή 107, 21.
ἰωλκός 51, 19.
ἰών 16, 19.
—ιων 18, 3.
ἰωνιά 99, 14.
ἰωρός 72, 14.
ἴωψ 94, 23: 95, 2.

K.

κάβαλλις 31, 19.
κάβης 23, 14.
κάβησσος 77, 4.
καδμεῖος 56, 2.
κάδμος 58, 11.
κάδος 47, 23.
καθεξῆς 183, 1.
κάθημαι 170, 8.
καθώς 182, 18.
καί 184, 22: 185, 6. καὶ ἔστω 142, 16.
καῖκος 51, 24.
καινός 64, 4.
καιρός 69, 17.
καίτοι 184, 26.
κάκη 106, 18. 23.
κακηθός 49, 25.
κακοδαίμων 14, 4.
κακοήθης 27, 15. 20. neutr. κακόηθες 117, 23. plur. κακοήθων, τῶν 136, 24.
κακοῦργος 87, 20.
κακουργῶ 151, 23.
κάκτος 80, 9.
κακῶ 152, 25.
κάκων 18, 1.
καλάθη 106, 6.
κάλαθος 49, 18.
καλαί 195, 25. καλαῖν, τῶν 132, 2.
καλάμη 110, 6.
καλαμίς 32, 2.
κάλαμος 60, 14.
καλαμοχλυφῶ 174, 18.
καλαμών 13, 18.
καλλαβίς 29, 15.
καλλιακός 51, 5.
καλλιόπη 118, 13.
κάλλιστος 80, 19: 83, 27. καλλίστοιν, τοῖν 132, 4.
κάλλιχθυς 92, 6.
κάλλω 158, 2.
καλός, ή 95, 7. καλοί, ῶν 137, 4. καλοῖς, τοῖς 137, 22. καλούς, τούς 138, 11.
κάλπις 33, 10.
καλύβη 104, 8.
καλύδνος 62, 3.
καλυδών 11, 13.
καλύκη 107, 13.
καλύπτρα 194, 13.
καλυφός 85, 12.
καλώ, τό 131, 20. καλῶ 158, 18.
καμασήν 8, 24.
καμασυνή 111, 20.
κάμειρος 71, 21.
καμικός 52, 2.
κάμνω 161, 14.
κάμπη 113, 8. καμπή 113, 9.
κάμπος 66, 21.
κάμπτηρ 19, 21.
κάμπτος 79, not. 8.
καμπύλος 56, 17.
κάμστος 79, 20.
καμών 14, 13.
κανά 137, 14.
κανναβις 29, 17.
κάπηλις 31, 12.
καπνός 62, 13.
καππάδοξ 19, 2.
κάππαρις 34, 4.
κάπρος 74, 8.
καπυρός 72, 7.
κάρ 125, 10: 193, 3. 6.
κάραβος 46, 7. καραβός 87, 10.
καραξός 66, 14.
καρατόμος 61, 13: 91, 4.
καρβάν 8, 10.
καρδία 100, 1.
κάρη 118, 14. κάρη 113, 20: 118, 15.
κάρησσος 77, not. 98.
καρίς 196, 11.
καρκαίρω 162, 21.
καρκῖνος 65, 15.
καρνών 14, 8.
κάρος 67, 27: 196, 13.

καρπός 66, 25.
καρποφορῶ 162, 18.
κάρτα 184, 7.
καρτός 79, 14.
καρύα 100, 20.
κάρυκος 52, 10.
κάρφη 115, 7.
κάσης 24, 12. κασῆς ibid.
κάσμος 58, 26.
κάσος 75, 8.
κασσίτερος 71, 4.
κάσσος 76, 16.
καστραῖον 120, 28.
καστωλός 57, 15.
κάστωρ 20, 21.
κατά 181, 1. κάτα 184, 19.
καταβιβάω 176, 8.
καταγράφω 174, 16: 176, 8.
κατάγω 151, 6.
κατάκειμαι 170, 8.
κατακλῶ 176, 4.
κατάμορος 71, 23.
κατάντης, neutr. κάτοντας 118, 1.
κατασπύγων 10, 23.
κατασκευή 103, 13.
κατάσκοπος 88, 27.
καταφιλῶ 174, 16.
κάτειπε 173, 30: 176, 1.
κατεῖχον 169, 8: 174, 23.
κατέκειτο 174, 29.
κατήγορος 71, 25.
κάτηλος 55, 14.
κάττος 80, 14.
καυδός 48, 3.
καυλός 58, 7.
καυνός 64, 6.
καῦρος 69, 21.
καυστειρός 71, 22.
καυχῶ 153, 16.
κέαρ, αρος 128, 18.
κέβης 23, 14.
κεδνός 62, 1.
κεδρίς 84, 1.
κεῖμαι 170, 3.
κεῖος 37, 17.
κείρω 162, 27.
κεκλήγω 151, 1.
κέκλω 158, 27.
κεκροπίς 33, 14.
κελαινός 63, 5.
κελαινῶ 160, 27.
κελαινεφής 94, 27.
κελαινοπός 67, 10.
κελεικός 52, 1.
κέλευις 34, 9.
κελή 107, 26.
κελήν 9, 2.
κέλλω 158, 12. 27.
κέλωρ 19, 16.
κέν 144, 23: 184, 16.
κενοδοξῶ 166, 4.
κενός 63, 15.
κένταυρος 72, 22.
κέντρον 123, 9.
κεραμεικός 52, 1.
κεραμίς 32, 8.
κέραμος 60, 13.
κεράμων 13, 19. κεραμέων 13, 19.
κερασός 76, 22.
κεραστίς 35, 19.
κέρατα 137, 17.
κεραυνός 64, 8.
κέρβερος 70, 13.
κερβήν 9, 9.
κερδισός 72, 17.
κερδοσύνη 193, 29.
κερδῶ 155, 10.
κεφκιδᾶς 21, 19.
κεφκίς 30, 7.
κέρκος 50, 9.
κέρκουρος 73, 12.
κέρκυρ 19, 17.
κέρκυρα 97, 11: 101, 13: 194, 13.
κέρσομαι 61, 12.
κερῶ 162, 11.
κερωσσός 78, 4.
κερωτή 114, 14.
κεστός 80, 1.
κεύη 103, 11.
κεύθω 156, 15.
κεφάλαιον 120, 26.
κεφαλή 108, 23.
κεφάλων 13, 2.
κηπελός 55, 10.
κέως 94, 10.
— κη 106, 8 sq. 107, 4 sq.
κηδεμών 14, 2.
κηδεστής 27, 7.
κήδω et κήδομαι 154, 29.
κήλειος 44, 8.
κήλη 108, 9.

κῆλον 122, 17.
κημός 59, 14.
κῆπος 66, 19.
κηπουρός 70, 5: 73, 6: 86, 12.
κήρ 125, 10. κῆρ 125, 12. κηρί 129, 2.
κηρός 68, 5.
κηρύκειον 131, 14.
κηρύλος 56, 11.
κῆρυξ 19, 2.
κηρῶ 162, 5.
κητειός 44, 22.
κήτερος 70, 22.
κητώεις 92, 22.
κηφήν 8, 15.
κηφίς 86, 6.
κηφισιά 99, 11.
κηφισός 77, 16.
κιάθω 155, 23.
κίαλλος 54, 4.
κιβῆς 23, 15.
κιθαιρώνιος 39, 22.
κίθαρις 84, 4.
κιθαρῳδῶ 155, 14.
κιθών 11, 26.
κικίω 164, 19.
κικλήσκω 152, 30.
κίκων 19, 10. et not. 14.
κιλικία 98, 20. κιλίκιος 40, 9.
κίμωλος 57, 14.
κινάδων 11, 9.
κίναιδος 48, 19.
κιναίδων 12, 5.
κινδαμός 60, 24.
κινδαψός 85, 12.
κίνδυλος 56, 24.
κίνδυνος 66, 2: 193, 21.
κίνιψ 94, 20.
κιννάβαρι 118, 19.
κίνσος 75, 11.
κίρκαιον 120, 22.
κίρκη 106, 24.
κιρνῶ 159, 13.
κίς 198, 3.
— κὶς 30, 7.
κισσής 24, 13.
κισσός 76, 4. 13.
κισσῶ 157, 25.
κισσῶν 15, 14.
κίστη 114, 24.
κιστίς 55, 16.
κιτροβαστάξ 18, 24.
κιττός 80, 15.
κιχάνω 196, 3.
κιχείω 164, 13.
κιχράς 193, 13. κιχρᾶσι 195, 17.
κιχῶ 153, 27.
κίων 19, 5.
κλᾶ 172, 22.
κλαγγή 104, 20.
κλαγγοῦρος 73, 10.
κλαδί f. 129, 14.
κλαζομεναί 111, 9.
κλαίω 163, 17.
κλαμμῦς 92, 14.
κλανσῦς 92, 14.
κλέης 23, 8.
κλειδίον 119, 12: 120, 14.
κλεῖν f. pro κλεῖδα 130, 20.
κλεινός 63, 22.
κλείς 92, 24: 125, 23.
κλειτός 78, 10.
a κλέος compos. 25, 12.
κλέπτις 35, 6.
κλεπτουργής 27, 23.
κλεωναί 112, 26.
κλῆρος 68, 6.
κλῆτος 78, 14.
κλίβανος 64, 12.
κλίμαξ 18, 22.
κλίνη 111, 23. κλινῶν, τῶν 135, 2.
κλίνω 160, 15.
κλιτός 78, 26.
κλοιόν 121, 24. κλοιός 37, 12: 45, 11.
κλονίος 40, 1.
κλονῶ 160, 2.
κλύδων 11, 5.
κλύμενος 64, 28.
κλυτίος 40, 21: 41, 20.
κλυτός 19, 8.
κλυτότοξος 87, 16.
κλῶ 149, 4.
κλωθῶ 116, 1. κλώθω 156, 18.
κλῶθος 38, 8.
κλωπῶ 149, 27.
κλώψ 149, 28.
κνάψ 126, 16.
κνήθω 156, 4.
κνημη 110, 14.
κνημίς 36, 16.
κνημός 59, 15.

κνίδη 105, 25.
κνίψ 126, 20.
κνῶ 149, 4.
κνώδων 11, 5.
κνωσσός 75, 7.
κόδρος 73, 21.
κοία 100, 17.
κοίβη 104, 13.
κοῖδος 47, 28.
κοίλος 55, 22.
κοιμῶ et κοιμῶμαι 159, 10.
κοινεῖον 121, 5.
κοινός 64, 3.
κοινῶ 160, 16: 161, 2.
κοινωνός 66, 7.
κοινωνῶ 160, 7.
κοῖος 37, 14.
κοίτη 114, 17. a κοίτη comp. 35, 27.
κοιτών 15, 20: 16, 22.
κόκκος 50, 9.
κόκχη 116, 23.
κόλαινος 64, 2.
κολακεία 98, 22.
κόλαφος 84, 24.
κολεός 38, 18.
κολλύρα 194, 16.
κολοβός 46, 11.
κολοβῶ 149, 22.
κολόκυνθα 96, 15.
κολοκυνθίς 30, 4.
κολοσσός 77, 20.
κολοσυρτός 33, 8.
κολοφών 15, 3.
κόλπος 67, 4.
κολυμβῶ 149, 17.
κολυμός 61, 17.
κολχίς 36, 11.
κόλχος 84, 29.
κολφός 42, 25.
κόμαρος 70, 9.
κόμβη 104, 3.
κόμη 110, 11.
κομιδή 105, 26. κομιδῆ 133, 6.
κόμμι 118, 18.
κόμπασος 76, 21.
κόμπος et κομπός 67, 2.
κομψός 85, 10.
κομῶ 159, 8.
κονδός 48, 11.
κόνειον 121, 5.
κονιορτός 33, 7.
κόνις 32, 8. κονίς 32, 7.
κονισάλειος 39, 3. κόνισαλέος 38, 4.
κονία 164, 27.
κοντός 79, 13.
κοπετός 81, 19.
κοπίς 33, 4.
κοπιῶ 164, 17.
κόπος 67, 4.
κοπρία 100, 6.
κύπρος 74, 8.
κοπρῶ 168, 12.
κοπῶ 149, 29.
κόραβος 46, 6.
κορακῖνος 65, 15.
κορδύλη 109, 17.
κορδυλὴν 9, 15.
κόρη 113, 19.
κορκορυγή 105, 6.
κόρος 68, 21.
κόρση 113, 22.
κόρσος 76, 2.
κορυβαντεῖον 121, 19.
κορυδαλλίς 31, 18.
κορυδαλλός 54, 11.
κορύδων 11, 10.
κορυθαίολος 86, 4.
κορύνη 194, 1.
κορυφαῖος 43, 2.
κορυφή 115, 11.
κορυφῶ 150, 10.
κορώνη 112, 25.
κορωνίς 196, 9.
κόρωνος 66, 9.
— κος 50, 3 sq. 51, 6 sq.
κοσμητός 82, 5.
κόσμος 58, 27.
κοσμῶ 159, 9.
κόστος 79, 21.
κύττος 80, 14.
κοτύλη 109, 17.
κοτῶ 157, 8.
κούμουλος 57, 26.
κοῦρος 70, 4. plur. κούρων et κουρῶν, τῶν 135, 21.
κοῦφα, ων 137, 9. masc. κοῦφοι, ων 137, 1.
κοῦφος 84, 21.
κουφοτής 28, vid. not.
κοχλίαι 132, 24. κοχλίας, τούς 138, 12.

κόχλος 53, 26: 84, 29.
κράγος 47, 5. κραγός 47, 4.
κράδις 30, 2.
κραιπνός 62, 6.
κράμβη 104, 4.
κράς 125, 17.
κρατειός 44, 5.
κρατεπαλλός 54, 10.
κρατῖνος 65, 21.
κρατύλος 57, 4.
κράτων 15, 17. κράτων, τῶν 134, 3. 15.
κραυγή 104, 29. κραύγη 105, 1.
κραύτη 114, 17.
κρεῖον 119, 6.
κρεισσῶ 157, 25.
κρεμῶ 159, 4.
κρεμῶν 13, 11.
κρέων 18, 1.
κρῆμος 59, 12.
κρηπίς 36, 16.
κρής 126, 13. κρῆς 126, 9.
κρῆσσα 96, 8.
κρήτη 113, 27.
κρητῶν, τῶν 134, 11.
κρῖ 132, 9.
κριθή 106, 3.
κρίθινος 65, v. not.
κρίθμος 58, 14.
κριθώτη 114, 13.
κριμνῶ 161, 15.
κρίνις 32, 10.
κρῖνον 169, 18.
κρίνω 160, 14.
κριός 37, 22.
—κρις 33, 18.
κρίσις 34, 22.
κρίσος 75, 11.
κριτής 24, 6.
κριτός 78, 26.
κρίτωπος 67, 19.
κριῶ 164, 28.
κρόθις 30, 1.
κροῖσμος 58, 26.
κρόκη 106, 17. 24.
κροκύλος 56, 11.
κρονίδης 25, 20.
κρονίων 17, 25.
κροταφίς 36, 8.
κρόταφος 84, 23.
κροτῶ 157, 7.
κροτῶν 16, 24.
κρουνίον 120, 4.
κρουνός 64, 7.
κρουσμός 59, 1.
κρυμός 59, 27.
κρύσταλλος 54, 4.
κρυφός 84, 17.
κρώα 100, 23.
κρῶς 126, 25.
κρωσσός 75, 7.
κτείνω 160, 11.
κτείς 92, 23: 125, 23.
κτένιον 119, 9.
κτένῶ 166, 11.
κτῆσαι 173, 9.
κτητειός 44, 10.
κτυπῶ 150, 1.
—κτω 153, 5.
κύαθος 49, 17.
κύαμος 60, 14.
κυαμοτρώξ 19, 11.
κυανεᾶν, τῶν 135, 16.
κυαξάρης 26, 9.
κύβηλις 31, 12.
κυβίος 42, 3.
κυγκλίς 30, 12.
κύδιστος 80, 19.
κύδνος 58, 11: 62, 3.
κυδοιμός 61, 21.
κυδρός 73, 22.
κύης 25, 8. κυῆς 23, 10: 25, 7.
κύθνος 62, 13.
κῦθος 49, 1.
κύκλος 50, 19: 53, 26.
κυκλῶ 158, 20.
κύκλωψ 94, 23: 95, 1.
κύλλας 21, 27.
κυλλή 108, 1.
κύλλος 56, 23. κυλλός 58, 16.
κυλλῶ 158, 3.
κύμβη 104, 3.
κυνάγχη 102, 18.
κυνηγέτις 35, 25.
κυνηγός 88, 2.
κυνηγῶ 150, 27.
κύννα 96, 22.
κύννας 63, 2.
κυνόσουρα 97, 10.
κύντερος 70, v. not. et 71, 2.
κυνῶ 159, 19.
κυπάρισσος 77, 11.
κύπριος 41, 19.
κύπρις 33, 25.

κύπρος 74, 8.
κύριλλος 54, 14.
κύριος 40, 17: 41, 18.
κυρκανῶ 161, 26.
κῦρος 69, 6.
κυρτίς 85, 10.
κυρτος 79, 14.
κυρῶ 163, 5.
κῦφος 84, 18. κυφός 84, 20.
κυψέλη 108, 27.
κυψελίς 31, 22.
κύψελος 55, 3.
κύω 165, 17. κυῶ att. 166, 14.
—κω 152, 7 sq.
κωβήλη 109, 5.
κωβός 46, 4.
κωδαλος 54, 18.
κώδιον 120, 13.
κωδύα 100, 20.
κώδων 11, 4.
κῶλον 122, 16.
κωλυτής 27, 4.
κωλύω 165, 20.
κωλφῶ 165, 27.
κωμοπλήξ 19, 6.
κῶμος 6, 6.
κωμφδός 86, 22.
κωμφδῶ 155, 14.
—κων 12, 8 sq.
κῶνος 68, 27.
κωνσταντῖνα 96, 25.
κώνων 14, 12.
κῶος 38, 7.
κώπη 113, 4.
κῶς 126, 25.
κωφός 84, 20.

Λ.

—λα 96, 19.
λάας 23, 1: 193, 10.
λάβδακος 195, 27.
λάβε 148, 26.
λάβησθα 168, 21.
λαβάν, τό 118, 4: 178, 1.
λαβοῦ 173, 4.
λαβύρινθος 49, 28.
λάβω 149, 18. λαβᾶ 149, 17.
λαβών 176, 23.
λαγαρός 70, 17.
λάγνος 62, 2.
λάγος 47, 9.
λαγων 10, 20. λαγών 16, 14.
λαγωός 42, 26.
λάγυνος 193, 23.
λαγώς 94, 5.
λάδος 47, 22.
λάζω 157, 16.
λαίλαψ 94, 12.
λαιμός 60, 11.
λαιός 37, 5.
—λαιος 48, 23.
λαιστρυγών 10, 22.
λαῖτος 78, 10.
λακέρα 101, 6.
λακέρυζα 96, 13.
λάκκος 50, 9.
λάκμος 58, 16.
λακτίς 35, 6.
λάκων 12, 10.
λαλάγη 105, 7.
λαλητός 81, 27.
λαλιός 41, 8.
λάλος 52, 18.
λάμβδακος 51, 3.
λαμβάνω 161, 22: 196, 2.
λάμπη 113, 8.
λάμπος et λαμπός 66, 22.
λάμπουρος 73, 11.
λάμπρος et λαμπρός 71, 9.
λαμπρότατος 80, 18.
λάμπω 149, 24.
λάμπων 14, 19.
λάξ 181, 22: 184, 8.
λαοδόκος 88, 7.
λαοκῶν 12, 17.
λαός 86, 24. λάας 87, 2. λᾶος ex λάαος 128, 17.
λαοσσόος 42, 7.
λαπηρός 71, 15.
λάπιθος 49, 23.
λαρδῦς 92, 14.
λαρινός 65, 23.
λάρισος, λάρισα 77, 17.
λάρος 67, 27: 196, 13. λαρος 68, 1.
λᾶς 125, 17.
—λας 21, 24.
λατῖνος 65, 22.
λάτμος 58, 19.
λάτος 78, 22.
λαυρεντός 83, 6.

λαχανόπωλις 36, 1.
λάχης 24, 6.
λαχήτων, τῶν 133, 26: 135, 20.
λάχνη 110, 18.
λαχνῆς 24, 21.
λαχνιτός 82, 11.
λάων, τῶν 134, 4.
λεαινίς 32, 17.
λέβης, ητος 23, 14: 127, 15.
λεγέτω 166, 18.
λεγοίμην, οιο 172, 9.
λέγομαι 170, 1.
λέγουσα 177, 25.
λέγω 151, 11. 12. a λέγω v. 89, 18.
λεία 98, 17.
λείβω 149, 12.
λεῖος 37, 17.
λειπόπατρι 116, 12: 118, 22.
λείπω 149, 24.
λείχω 153, 15.
λεκάνη 111, 2.
λεκανίσκη 107, 15.
λεκτόν 123, 20.
λέκυθος 49, 18. 23.
λέλεξ 19, 2.
λελέχθω 166, 19.
λέξ 125, 5.
λέξας 193, 10.
λέξις 82, 26.
λέξον 169, 18.
λέξω 166, 9. λεξῶ fut. dor. 166, 14.
—λεον 118, 26.
λεοντῆ 103, 7.
λεοντῖνος 65, 22.
λεοντομάχος 89, 2.
λεοντομύρμηξ 19, 9.
—λεος 38, 16.
λεπαστή 115, 3.
λεπίς 33, 4.
λεπρός 74, 10.
λέπυον 121, 22.
λέρνη 110, 22.
λέσβος 45, 22.
λέσχη 115, 23.
λεύθω 156, 15.
λευκάσπις 28, 23.
λευκός 50, 6. 23.
λευκότης 23, 8.
λευκόχρως 93, 23.
λεύκυρος 74, 14.
λευρός 69, 25.
λέων 13, 1.
λεώς 94, 4.
—λη 107, 22 sq. 108, 3 sq.
λήγω 150, 21: 152, 1.
λήδη 105, 20.
ληδεδών 11, 14.
ληθάρα 101, 21.
λήϊον 120, 10.
λῃϊστής 24, 7.
λῃϊστός 83, 23.
ληκῶ 151, 22.
ληνός 63, 20.
ληός 96, 24.
λῆρος 68, 10.
ληστής 24, 8.
ληφθῶ conj. 167, 13.
λήχω 153, 21.
λίβανος 64, 13.
λιβανῶ 162, 1.
λίβος 45, 22.
λιβύη 103, 28.
λιβυκός 52, 11.
λιβύργη 105, 12.
λιβυστίς 35, 19.
λίγεια 95, 23.
λίγειρ 20, 17.
λιγήρης 25, 4.
λιγυάοιδος 86, 23.
λίγυρ 19, 13.
λιγυρός 72, 7.
λίε, τό 131, 16.
λιθακός 51, 7.
λίθινος 65, 11.
λιθόβολος et λιθοβόλος 88, 19.
λιλαίω et λιλαίομαι 163, 17.
λιλύβαιον 120, 26.
λιμένα, τόν 129, 28. λιμένε, τω 131, 8. λιμήν 9, 21.
λιμπάνω 161, 22: 196, 2.
λίν 130, 19.
λίνδος 48, 9.
—λιος 41, 1.
λίπαξος 66, 11.
λιπαρός 70, 17.
λιρός 63, 14.
λίς 125, 2: 198, 2.
—λις 30, 9 sq. 31, 3 sq.
λισός 75, 12.
λισσή 113, 23.
λισσαίνω 163, 23.

λιτή 114, 8.
λιτός 79, 5.
λίτω et λίτομαι 157, 10.
λίχνος 62, 7.
λιχνοῦχος 90, 15.
λίψ 126, 19.
λίω 54, 27.
— λλας 21, 27.
— λλις 31, 16.
— λλος 53, 14 sq. 54, 12.
— λλω 158, 1.
λοβός 46, 1.
λογιότης 28, 8.
λογιστής 35, 19.
λόγος 47, 1.
λόγχη et λαγχή 115, 24.
λοετρόν 123, 10.
λοιβή 104, 13.
λοιγός 47, 8.
λοιμός 60, 10.
λοιπός 67, 5.
λοῖσθος 49, 14.
λόκη 136, 23.
λοκρίς 33, 20.
λοκρός 74, 5.
λομεντός 33, 6.
λοξίας 21, 7.
λοξός 66, 14.
— λος 52, 16 sq. 53, 1 sq.
λοσών 15, 14.
λοῦρος 70, 4.
λοῦσαι 173, 8.
λουσιὰ 99, 11.
λρυσός 75, 16.
λουτρά 133, 17.
λουτρόν 123, 10.
λουτρών 14, 25: 15, 4.
λοχῶ 153, 27.
λυγρός 73, 18.
λύη 103, 23.
λύης 23, 11.
λυκαβησσός 77, 4.
λύκαμνος 62, 25.
λυκανβίς 29, 15.
λυκάνθη 106, 6.
λυκαωνίς 32, 24.
λύκειος 44, 26.
λύκη 106, 18.
λυκία 98, 20.
λεκοῦργος 87, 22.
λυκώρης 26, 13.
λύμη 110, 14.
λύπη 113, 4. 17.
λυπρός 74, 10.
λυπῶ 150, 1.
λυράοιδος 86, 25.
λυρίς 29, 5.
λυρνησσός 77, 4.
λυρφδός 36, 26.
λυσίδρως 93, 26.
λύσις 34, 21.
λυσσῶ 157, 26.
λυτός 79, 8.
λυτρῶ et λυτροῦμαι 163, 13.
λύχνεῖον 121, 6.
λύω 165, 16.
— λω 158, 5 sq.
λώβη 104, 17.
λωβῶ 149, 20.
λώϊος 40, 25.
— λων 12, 23: 13, 1.
λῶος 38, 8.
λῶστος 80, 2.
λωτός 78, 15.

M.

μά 181, 24.
— μα 96, 17.
μάγειρος 71, 21.
μαγίς 29, 19.
μάγνης 24, 26.
μάγος 47, 5.
μαθητής 26, 17.
μαθῶ 155, 26: 156, 24.
μάθων 11, 24.
— μαι 169, 27: 170, 21.
μαῖα 97, 23.
μαίμακος 51, 12.
μαινίς 32, 16.
μαίνω 160, 25.
μαῖος 37, 6.
— μαιος 43, 6.
μαιῶ 163, 20.
μάκαιρα 96, 2.
μάκαρ 19, 15: 193, 7.
μακάριος 40, 9.
μακρῶ 165, 2.
μάκρις 33, 13.
μακρός 74, 4.

μάκρων 14, 24: 15, 8.
μαλάχη 115, 26.
μαλεός 38, 18.
μάληπος 51, 19.
μαλθακός 51, 8.
μάλθη 106, 2.
μάλις 30, 26.
μαλλός 53, 17. 20.
μάλυβδις 30, 24.
μαμερτῖνος 65, 22.
μάμις 30, 26.
μανδαρός 37, 11.
μανθάνω 161, 22.
μάντις 28, 15. μάντεις, τοὶ 131, 12.
μαραθήν 9, 15.
μαραθών 12, 5.
μαραθώνιος 89, 23.
μάργος 46, 22.
μάρδος 48, 9.
μαρίλη 109, 8.
μάρκελλος 54, 14.
μαρμαίρω 162, 21.
μάρμαρος 70, 13.
μαρμαρυγή 105, 6.
μάρπησας 77, 5.
μάρτυρ 193, 6.
μάρτυρος 72, 4.
μαρτυρῶ 163, 5.
μαρυανδινός 66, 3.
— μας 22, 4.
μάσθλης 24, 25.
μασσῶ 157, 29.
μαστίχη 115, 28.
μαστίω 164, 20.
μαστός 79, 18: 80, 1.
μασχάλη 108, 22.
μάταιος 41, 2.
ματαιῶ 163, 21.
μάτυρ 19, 17.
μαυδός 48, 3.
μαῦρος 69, 22.
μάχαιρα 97, 5.
μαχάων 18, 7.
μάχη 15, 21.
a μάχομαι comp. 89, 1.
μάχω et μάχομαι 154, 9. μαχῶ 154, 10.
μάψ 126, 19: 184, 3.
μέ enclit. 139, 8: 142, 26.
μέγα 116, 12.
μεγακήτης, neutr. μεγάκητες 117, 23.
μέγαλος 54, 25.
μεγαρίς 34, 7.
μέγαρόν 122, 29. μέγαρος 76, 8.
μέγας 21, 12: 25, 1: 193, 10.
μέγης 23, 20.
μέγιστος 81, 9.
μέγων 10, 16.
μέθης 24, 2.
μέδω 154, 28. μεδῶ 154, 27.
μέθυ 118, 24.
μεθυκλής 19, 6.
μέθυσσος 78, 2.
μεθώνη 112, 25.
μειδιῶ 164, 17.
μείζων 11, 18.
μείλιον 119, 18.
μεῖος 37, 17.
μείρω 162, 26.
μείς 125, 22.
μειῶ 164, 13.
μέλαινα 95, 27. μελαινᾶν, τᾶν 135, 12.
μελαινός 64, 3.
μέλανθος 50, 1.
μελάντερος 71, 3.
μελάνουρος 72, 27.
μελάνοφρυς 91, 19.
μελανῶ 162, 2.
μελάνων, τῶν 135, 12.
μελάνωπος 67, 20.
μέλας 21, 25: 116, 26.
μελείρην 9, 19.
μελέτη 114, 3.
μέλητος 81, 24.
μέλι 118, 18.
μέλισσος 77, 12.
μελίτη 114, 7.
μελιτητή 111, 20.
μέλπω 149, 24: 158, 28.
μέλω 158, 28.
μελῳδός 86, 22.
μεμνῶμαι 170, 25.
μέμνων 14, 7.
μέμφις 36, 5.
μεμφίδιος 39, 19.
μέν 184, 16. 21.
μένδη 105, 18.
μενελάοις, τοῖς 137, 22.
μένετος et μενέτος 81, 10. 11.

μενοίτης 26. 21.
—μενος 64, 23: 177, 3.
μενοῦθις 30, 5.
μένω 159, 29.
μερισσός 35, 23.
μέροφ 94, 16.
μέσακος 81, 3.
μέσαγύ 183, 23.
μέσθλης 24, 25.
μέσος 75, 4. μεσός 75, 12.
μέσση 133, 22. μεσσή 113, 24.
μεσσήνη 111, 17.
μεστός 80, 1.
μετά 179, 23: 181, 4.
μεταβαίνω 174, 16.
μεταβολή 102, 27.
μεταλείος 45, 6.
μεταλλῶ 158, 4.
μετέωρος 72, 15.
μετρία 95, 15.
μετρῶ 163, 11.
—μη 109, 24: 110, 1 sq.
μηδειος 44, 11.
μηδέσιν, τοῖς 138, 2.
μηδεών 17, 3.
μηδίκη 107, 10.
μῆδος 47, 27: 48, 2.
μηκύνω 160, 19.
μήκων 16, 13.
μήλειος 44, 7.
μήλη 108, 9.
μηλίς 30, 23.
μῆλον 122, 17.
μῆλος 52, 29.
μηλών 13, 3.
μηλωτή 114, 14.
μήν 124, 23: 185, 1.
—μην 9, 20.
μῆνα, τόν 130, 15.
μηνᾶ 96, 24.
μηνᾶς 22, 9.
μῆνις 32, 13: 196, 5.
μηνίω 164, 27.
μηνός 128, 14.
μηριόνης 26, v. not.
μῆρον 122, 26.
μής 126, 9.
μητέρες, αἱ 132, 19. μήτηρ 19, 26.
μητίω 164, 27.
μήτρα 101, 26.
μητρᾶς 21, 13: 22, 14.
μητρός, τῆς 128, 3.
μητρυιά 98, 4.
μητρῷον 122, 8.
μήτρως 93, 13.
μηχανῶ 162, 1.
μηχειλή 111, 2.
—μι 168, 3 sq. 176, 9.
μία 194, 28. μῖα, μιᾶς 123, 8.
μιαίνω 160, 25.
μιαιφόνος 91, 3.
μίανσις 29, 11.
μίδη 105, 21.
μίθαικος 51, 20.
μικρός 74, 4.
μίλτος 79, 13.
μιμαλών 13, 5.
μιμηλός 55, 16.
μίμνω 161, 14.
μιμῶ et μιμοῦμαι 159, 9.
μίν 143, 4. 22: 179, 11.
μίνθα 96, 15.
μίνυθος 74, 23.
μινύθω 156, 7.
μίνως 93, 13.
μίξ 181, 23.
—μις 32, 1.
μισαλήθης 27, 15.
μίσθιος 40, 16.
μισθῶ 156, 13.
μισοδανειστής 28, 3.
μίτιλος 55, 23.
μιτυλήνη 111, 20.
μνᾶ 194, 3.
μνάμμος 59, 9.
μναρός 68, 1.
μνεία 98, 15.
μνήμη 110, 14.
μνημεῖον 120, 11.
μνῆσσε 75, not. 94.
μνῆστις 35, 15.
μνίον 119, 5.
—μνος 62, 15.
μνώνη 112, 21.
μογγιλάλος 89, 9.
μογῆς 23, 23.
μόγος 47, 1.
μογῶ 151, 22.
μόθος 49, 9.
μοί 139, 6: 142, 25.
μοιόν 121, 24.

μοῖος 87, 14.
μοῖρα 96, 27.
μοιχαλίς 31, 19.
μοιχός 85, 8.
μολίς 86, 18.
μολπή 113, 9.
μολοβρός 74, 22.
μολοσσός 77, 21.
μόλσος 76, 2.
μολυβδίνη 195, 8.
μόλυβδος 48, 15.
μολωναί 112, v. not.
μομφή 115, 20.
μοναχός 85, 7.
μονή 112, 8.
μονία 99, 13.
μονιός 40, 2.
μόνοικος 51, 21.
μονομάχος 89, 2.
μοναύψ 94, 26.
μόργης 23, 21.
μορμύρω 163, 2.
μόρος 68, 20.
μόρσος 76, 8.
μόρφνος 62, 8.
—μος 58, 3 sq. 59, 5 sq. 60, 9: 61, 1 sq. 196, 15.
μόσχος 84, 29.
μοῦ 139, 7: 142, 26.
μουλιος 41, 29.
μοῦσα 97, 19. μοῦσαι, αἱ 132, 25. μουσῶν, τῶν 135, 2.
μουσικὴ 107, 11.
μόχθηρος 71, 16.
μοχλός 54, 1.
μοχωναί 112, 27.
μόψος 85, 9.
μύ 181, 24.
μυγδών 11, 7.
μύδιον 120, 13.
μύε, τώ 181, 16.
μυελός 55, 5.
μυῆς 25, 7.
μῦθος 48, 25: 52, 23.
μυθῶ 156, 19.
μυῖα 97, 23.
μυκὴ 106, 12.
μύκυθος 49, 24.
μύλιος 41, 19.
μύλλος 53, 15.
μυλών 12, 25.
μῦν 130, 19.
μυνδός 48, 11.
μύνη 112, 15: 193, 23.
μύννης 24, 20.
μυόνησος 77, 6.
μυρίκη 107, v. not.
μυριόνης 26, 1.
μυρίος 41, 21.
μύρκη 107, 9.
μύρμηξ 19, 4.
μύρον 122, 22.
μυρσίνη 112, 2.
μύρσος 76, 3.
μύρτον 123, 22.
μύρτος 79, 12.
μῦς 91, 12: 92, 16: 126, 16.
μύσκελλος 54, 13.
μύσκος 50, 15.
μυστίλη 109, 9.
μυχός 85, 2.
μύω 165, 16. μύω et μυῶ 165, 14.
μυῶν, τῶν 134, 21.
μυωτός 82, not. 17.
μύωψ 94, 27.
—μω 158, 29: 159, 7.
μώθων 11, 23.
μωλοτός 82, 15.
μώλωψ 94, 23.
μῶμος 60, 7.
—μων 13, 6 sq.
μῶρος 69, 13. μωρός 69, 13.
μωτίνων 17, 25.

N.

—ν 124, 21: 173, 10. 20.
—να 96, 22.
ναίης 23, 8.
ναῖσος 75, 18.
ναιχιὶ 183, 11.
ναίω 168, 16.
νάνος 63, 13.
ναξιουργὴς 27, 23.
ναός 86, 23.
νάπη 113, 4.
νάπυ 118, 25.
νάρδος 48, 9.
νάρκη 106, 25.
νάρκισσος 77, 11.
ναρκῶ 152, 25.

— ναξ 22, 8.
ναασήν 8, 24.
ναύαρχος 90, 2.
ναυηγός 90, 3.
ναύκληρος 90, 2.
ναῦλος 53, 8.
ναύλοχος 90, 2.
ναῦν 130, 19.
ναῦος 37, 7.
ναύπακτος 83, 14.
ναυπηγός 88, 2: 90, 2.
ναῦς 93, 3: 125, 19. ναῦς (νεῦς) 126, 2.
ναυτίλος 55, 20.
ναυχήν 8, 15.
νέ 142, 2.
νεᾶνις 32, 20.
νεανίσκος 52, 14.
νέατος 81, 4.
νεβρίς 34, 1.
νεβρός 73, 14.
νέδη 105, 25.
νέηλυς 91, 19.
νεῖλος 52, 26.
νείμον 169, 17.
νειός 37, 17.
νεκροβαστάξ 18, 24.
νεκρός 73, 14: 74, 4.
νέκυς, οἱ 196, 18.
νέμω et νεμῶ 159, 2.
νενόημαι 170, 7.
νεογιλλός 54, 15.
νέος 38, 3.
νεοσσός 77, 20.
νεοττίς 35, 13.
νέπως 93, 18.
νέρων 15, 9.
νεστόρεος 39, 6.
νέστωρ 20, 20.
νέστος 79, 20.
νεῦρον 122, 26.
νευρός 69, 26.
νεφρός 73, 15.
νεῶ 164, 9.
νέων 18, 1. νεών 18, 1.
νεώρης, neutr. νεώρες 117, 18.
νέωρος 72, 15.
νεώς 94, 4.
νή 181, 24: 182, 2. 13.
— νη 110, 17 sq. 111, 3 sq. 112, 1 sq.
νηδύς 92, 10.
νήϊον 120, 10.
νηλέα 196, 20.
νημερτής 28, 10.
νηός 36, 23.
— νης 24, 15.
νησίς 34, 23.
νῆσος 75, not. 94.
νηφάλεος 39, 1.
νήφω 150, 7.
νήχω 153, 20.
— νια 99, 12.
νῖδος 48, 2.
νίκη 106, 11.
νικώμεθα 168, 25.
νίν 179, 11.
νῖνις 32, 13.
νῖνος 63, 21.
νιόβη 104, 8.
νιοβίς 29, 15.
— νιον 119, 24.
— νιος 39, 24.
— νις 32, 5 sq.
νίτρον 123, 10.
νιφετός 81, 15.
νίφω 126, 20.
— ννος 63, 1.
νό 182, 2.
νόει 173, 3.
νοερός 71, 8.
νοέω 164, 7.
νόησον 169, 15.
νοήσω 166, 10.
νόθος 49, 9.
νοκτίς 35, 7.
νομή 104, 6.
νομίονρος 73, 1.
νοαίμην, οἶο, οἶτο 171, 24: 172, 12.
νόος 38, 3.
νοοῦσα 177, 23.
— νος 61, 25: 62, 4 sq. 64, 5.
νόστος 79, 21.
νόσφιος 41, 26.
νοσῶ 157, 29.
νοτίς 35, 3.
νοῶ 165, 2. νοῶμαι 170, 22.
νύ 185, 1. νῦ 139, 13.
νυγείην 169, 1.
νυγμός 58, 4.
νυγῶ conj. 167, 16.

νυκτερινός 195, 11.
νυκτερίς 34, 9. 12.
νυμφίδιος 89, 20.
νύμφιος et νυμφίος 41, 22. νύμφιοι, ων 137, 2.
νῦν 182, 9.
νύξ 193, 2.
νυός 37, 25.
νύσσα 97, 21.
νώ 179, 1.
—νω 159, 11 sq. 160, 1 sq. 161, 1 sq.
νωθρός 73, 27.
νῶϊ 178, 24. νᾶϊν 148, 8: 178, 22.
νωΐτερος 179, 23.
νῷν 178, 22.
—νων 14, 5 sq.

Ξ.

—ξ 18, 18: 125, 4: 134, 1.
ξάνθη 106, 3.
ξανθός 49, 6. 13.
ξεινοδόκος 88, 7.
ξένας 22, 9.
ξενήων 11, 21.
ξενία 99, 2.
ξένος 63, 15.
ξενοφῶν 16, 2. 9: 17, 24.
ξενῶ 159, 27.
ξενών 14, 14.
ξέρξης 24, 12.
ξέω 164, 6.
— ξη 113, 1.
ξηρός 68, 10.
—ξις 32, 25.
ξιφήρης, neutr. ξιφῆρες 117, 13.
—ξος 66, 11.
ξοῦθος 49, 1.
ξύλα, τά 133, 16.
ξύλινος 65, 11.
ξύν 180, 19.
ξυνός 63, 25.
ξυνῶ 160, 20.
ξυρά, ῶν, τά 137, 13.
ξυρόν 122, 22. ξυρός 69, 8.
ξυρῶ 163, 5.
ξυστός 79, 18: 80, 1.
ξύω 165, 17.
—ξω 166, 8 sq.
—ξων 14, 15.

O.

ὃ φιλοῦται 198, 12 sq. 199, 6 sq.
ὅα 100, 12.
—οα 100, 11.
ὀβελός 55, 5.
ὀβολός 56, 7.
ὀβολοστατήρ 20, 10.
ὀγδόατος 81, 3.
ὄγδοος 42, 16: 43, 5.
ὄγκυλος 56, 12.
ὄγμος 58, 6.
—ογος 47, 1.
ὁδάξ 181, 22: 184, 1.
ὁδί 179, 16.
ὁδός 47, 23. 25.
ὁδούς 93, 8.
ὀδύνη 112, 18.
ὀδυνῶ 160, 21.
ὀδύρω et ὀδύρομαι 163, 2.
ὄζαινα 199, 14.
ὀζόλης 26, 1.
ὄθλος 198, 13.
ὀθόνη 112, 12.
οἵ 148, 4: 178, 20.
—οι plural. 132, 20: 137, 3.
—οι adverb. 183, 16 sq.
οἷα 100, 12.
οἷα 100, 17. οἷα 184, 6.
—οια 100, 15.
οἶδα 168, 17. οἶδασθα 168, 21.
οἰδάνω 161, 23.
οἰδίπους 93, 10.
οἰδῶ 155, 12.
οἰζύς 92, 9.
οἰκέτης 26, 16.
οἰκία 100, 1.
οἶκοι 183, 16.
οἰκονόμος 85, 25: 91, 4.
οἶκος 199, 2.
οἰκοσκευή 103, 13.
οἰκουρός 70, 5: 73, 5: 86, 11.
οἰκουρῶ 163, 8.
οἰκτείρω 162, 27.
οἶκτος 80, 7.

οἰκτρός 74, 15.
οἶμοι 183, 21.
οἶμος 60, 11. οἶμος 199, 25.
οἰμώ 159, 10. οἰμῶ 199, 25.
οἰμωγή 105, 7.
—ον dual. 132, 3 sq.
οἰνόη 103, 20.
οἶνος 64, 2.
—οινος 64, 1.
οἰνῶ 161, 2.
οἰνωπός 67, 13.
οἰνωτρός 75, 1.
οἶος 199, 23.
οἰός 37, 14.
—οιος 37, 9: 45, 8.
οἰκωτή 114, 14.
οἰρών 15, 10.
ὄἰς 28, 15.
οἷς 125, 25.
—οις 125, 25.
οἰσιά 99, 11.
οἴστός 83, 21: 197, 14.
οἶστρος 74, 14: 199, 22.
—οιτης 26, 20.
οἶτος 78, 9.
οἰχαλία 99, 19.
οἰχθήν 8, 24.
οἰῶ 165, 7. οἴω 197, 14. οἷω et οἰομαι 165, 8.
οἰωνοπόλος 88, 24.
οἰωνός 66, 7.
οἰωνοσκόπος 88, 26.
ὄκνος 62, 10. 13.
—οκος 51, 17.
ὄκταλλος 54, 4.
ὄλβος 45, 22. ὀλβῦς 45, 24.
ὀλέκω 152, 13.
—ολη 109, 12.
—ολης 26, 1.
ὀλίγγη 105, 12.
ὀλιγήρης, neutr. ὀλιγῆρες 117, 12.
ὀλίγωρος 72, 15.
ὀλίζων 11, 13.
ὀλισθηρός 71, 15.
ὄλισθος 50, 1.
ὀλίσκη 113, 19.
ὀλκή 106, 25.
ὄλλυς 177, 7.
ex ὄλλω compos. 27, 9.
ὀλμειός 44, 16.
ὄλξ 125, 6.
ὀλολυγή 105, 7.
ὄλοος 42, 21.
ὀλός 52, 18.
—ολος 56, 4.
ὀλοφύρω et ὀλοφύρομαι 163, 6.
ὄλυμπος 67, 13.
ὄλυνθος 50, 1.
ὄλυρα 194, 13.
ὁμαδῶ 165, 4.
ὄμαργος 47, 18.
ὁμαρτῆ 183, 6.
ὁμήρειος 45, 2.
ὄμηρος 71, 11. plur. ὄμηροι 132, 21: 137, 2. dual. ὁμήρω 131, 20.
ὄμιλος 56, 1.
ὁμιχῶ 154, 19.
ὁμνύς 177, 7.
ὁμνύω 165, 20.
ὁμόγαυς 93, 2.
ὁμοῖος 45, 10.
ὁμοκλή 107, 25.
—ομος 61, 11.
ὁμόσυνος 66, 4.
ὁμοῦ 183, 25.
ὀμφαλός 54, 20.
ὁμφή 115, 10.
ὅμως 184, 26.
—ον 118, 3: 119, 4: 120, 16: 121, 20 sq. 122, 4 sq. 169, 14.
ὄναρ 19, 15: 199, 12.
ὄνειαρ 124, 1.
ὄνειον 121, 5.
ὄνειρος 71, 21.
—ονη 112, 9.
—ονης 26, 1.
ὄνθος 49, 15.
ὀνίς 82, 7.
ὄνομα 199, 12.
ὀνομαστός 83, 23.
ὄνυξ 199, 12.
ὀνῶ 160, 2.
ὀξάλμη 102, 19.
ὀξεῖα 194, 24.
ὀξίς 83, 2.
ὄξος 199, 13.
ὀξύα 100, 20.

ὄξυλος 56, 25.
ὀξύς, έος 127, 16.
— οος 38, 1: 42, 4 sq.
ὅπατρος f. ex ὁμόπατρος 129, 11.
ὅπη 182, 7.
ὀπιπῶ 150, 3.
— οπις 33, 13.
ὄπισθεν f. 129, 10.
ὀπίσω 198, 19.
ὁπλή 107, 25.
ὅπλος 53, 25.
ὄπνια 95, 17.
ὅποι 182, 7.
ὁποῖος 198, 19.
ὅπου 182, 7.
ὀπτίλλος 54, 15.
ὄπτω et ὀπτῶ 150, 17.
ὀπώρα 100, 25.
ὅπως 182, 7: 184, 26.
ὀργή 104, 20.
ὄργυια 98, 3.
ὀρέγω 151, 12: 199, 19.
ὀρεκτός 83, 13.
ὀρέσταις aeol. 92, 18.
ὀρέστερος 71, 3.
ὀρέστης 27, 6: 199, 19. ὀρεστῶν, τῶν 134, 28.
ὀρευς 199, 19.
ὄρηος 39, 11.
ὀρθῶ 157, 3.
ὀρθῶνις 32, 13.
ὀρθώσιος 41, 13.
ὁρίζω 199, 20.
ὀρίνω 161, 6.
ὀρκάνη 111, 1.
ὅρκος 50, 9.
ὁρμαθός 49, 19.
ὅρμενος 64, 28. ὄρμενος 177, 14.
ὁρμή 110, 3.
ὀρνειός 44, 17.
ὄρνεον 119, 1.
ὀρνιθοσκόπος 88, 25.
ὄρνις 196, 6.
ὄρνυτος 82, 19.
ὀρνύω 165, 20.
ὄρος 63, 22: 199, 18. ὅρος 199, 20.
ὄῤῥος 68, 22.
ὄρυγμα 118, 13.
ὀρυγμαδός 48, 15.
ὄρυζα 199, 19.
ὀρύη 103, 28.
ὀρφανός 64, 22: 197, 7.
ὀρφή 115, 20.
ὀρφήν 8, 15.
ὄρφνη 110, 19.
ὄρφος 84, 16.
ὀρφῶς 94, 5.
ὄρχαμος 60, 23.
ὀρχιστής 26, 8.
ὀρχός 197, 7.
ὀρχῶ 153, 27.
ὁρῶ 199, 19.
ὀρωπός 67, 19.
ὅς 200, 20.
— ος 36, 21: 37, 19: 38, 11: 39, 8: 42, 22 sq. 45, 13: 60, 16: 76, 19: 85, 14 sq. 87, 4 sq. 93, 11: 128, 13: 196, 13.
ὄσιρις 34, 13.
ὅσος 75, 5.
ὄσπριον 119, 18.
ὀσσήν 9, 5.
ὀστά, ῶν 137, 14.
ὀστέα, έων 137, 16.
ὀστέον 119, 2.
ὀστολόγος 85, 25.
ὄστρεον 119, 1.
ὀσφῦς 92, 11.
ὅτε 198, 13.
ὅτι 185, 4: 198, 12.
ὀτοτύζειν 198, 12.
ὀτρηρός 198, 12.
ὀτρύνω 194, 4.
ὀττοττοῖ 183, 19.
ου ψιλοῦται 200, 11.
οὔ 183, 25.
— ου adverb. 183, 24.
οὐαί 183, 20.
οὐδένων, τῶν 134, 6.
οὐδός 47, 26: 197, 4.
οὔθαρ 19, 15.
οὐκ ἔστιν 142, 15.
οὐλαμός 60, 19.
οὐλή 108, 14: 200, 12. οὔλη 108, 14.
οὖλος 53, 12. οὐλός 53, 9.
οὐλῶ 158, 7.
οὖν 185, 7.
οὕνεκα 184, 19.

οὐρά 97, 1.
οὐρανός 64, 13: 200, 12.
οὖρος 70, 2: 197, 4. οὐρός 70, 2.
οὐρῶ 200, 12.
οὖς 126, 5.
—ονς 93, 6: 126, 4.
οὐτιδανός 64, 17.
οὐτίς 35, 3.
οὗτος 179, 13.
—ουτος 84, 7.
οὑτοσί 179, 15.
οὕτω 200, 12.
ὀφειλέτης 26, 16.
ὀφειλή 109, 10.
ὀφείλω 158, 21.
ὀφθαλμός 59, 2.
ὄφις 28, 14: 196, 6: 199, 9.
ὄφλω 158, 26.
ὄφρα 184, 19: 185, 4: 197, 10.
ὀφρύς 172, 24.
ὀφρύς 197, 10. ὀφρῦς 92, 11.
ὄχθων, fem. ὀχθών, τῶν 135, 19.
ὄχλος 53, 26.
ὀχυρός 72, 7.
—οψ 94, 5.
ὀψέ 199, 7. 13.
ὀψείω 164, 13.
ὄψιμος 61, 10.
ὄψιος 41, 25.
ὀψίφυγος 90, 5.

Π.

πάγαιος 51, 20.
πάγετος 81, 14.
πάγη 104, 24.
πάγος 195, 15.
πάγρος 73, 17.
παιάν 8, 6: 193, 5.
παίγνιον 119, 27: 120, 3.
παιδαγωγῶ 152, 6.
παῖδας, τούς 138, 22.
παιδεία 98, 22.
παιδεῖος 44, 18.
παιδιά 98, 23.
παιδίον 119, 12: 120, 14.
παιδίσκος 52, 14. παιδίσκων, et fem. παιδισκῶν, τῶν 135, 26.
παιδοιν, τοῖν 132, 13.
παιδοπίπας 22, 18.
παιδός 128, 14.
παιδότριψ 94, 19.
παίδων, τῶν 134, 2. 24.
παιήων 11, 21.
παῖος 37, 6.
παῖς 92, 19: 125, 20: 130, 11. πάϊς 28, 15.
παισί, τοῖς 138, 1.
παισός 75, 16.
παιτέττις 35, 12.
παιτός 78, 12.
παίω 163, 16.
πάθος 85, 15.
πακάγη 105, 8.
πακτηήν 111, 21.
πακτωλίς 31, 25.
παλαιός 48, 27. at παλαῖος n. pr. 43, 28.
παλαιστή 115, 8.
παλαιστηή 111, 20.
παλαιστρίς 33, 22.
παλαίω 163, 17. παλαιῶ 163, 19.
παλακίς 30, v. not.
παλάμη 110, 6.
πάλη 108, 4.
πάληδς 39, 10.
παλικός 52, 3.
παλίμβολος 90, 8.
παλίνκοτος 90, 8.
παλίνουρος 72, 27.
παλίουρος 73, 1.
παλμός 59, 3.
πάλος 52, 18.
παλτόν 123, 23.
πάμμιθος 56, v. not.
πάμμιλος 56, 1.
παμποίκιλος 86, 3.
παμφανῶ 162, 3.
πάν 124, 22.
παναίολος 86, 4.
πάνδαρος 70, 9.
πανδόκεια 194, 27.
πανδοκεῖον 121, 13.
πανδώρα 101, 23.
πανθαλίς 31, 7.
πάνθηρ 20, 13.
παννυχίς 28, 21: 36, 11.
πάνος 63, 10.
πανοῦργος 87, 20.

παυσέληνος 65, 7.
παντάρης 26, 10.
πανταχῆ 183, 4. πανταχοῦ 183, 24.
παντογκύνη 102, 19.
πάντοιν dual. 132, 12.
παντοῖος 15, 10.
πάντων, τῶν 134, 2.
πάνω 160, 7.
πανώλης 27, 9. neutr. πανώλες 117, 20.
παός 36, 23.
παπαί 183, 21. φαπαῖ 183, 19.
πάπυρος 71, 28.
πάρ 125, 10.
παρά 179, 28: 181, 7.
παρακαταθήκη 103, 5.
παράκοιτις 35, 28.
πάρακτος 83, 13.
παράσχω 174, 10.
παραψύχη et παραφυχή 103, 1.
πάργη 104, 21.
παρειά 93, 23.
πάρεργος 87, 22.
παρθενίσκη 107, 16.
πάρθος 49, 15.
πάρις 196, 6.
παρνάσσός 76, 24.
πάρνη 110, 23.
πάρος 67, 28.
πάρσνρος 72, 4.
πᾶς, πᾶ 125, 17. πᾶς 125, 18: 193, 2. πᾶσι, τοῖς 137, 23: 138, 1.
πάσσω 157, 22.
παστίλη 109, 7.
πάσχω 154, 10.
πατάγη 105, 9.
πάταγος 47, 11.
πάτερις 34, 9.
πατέρνος 63, 7.
πατήρ 20, 12.
πάτμος 58, 19.
πάτος 78, 24.
πατράσιν, τοῖς 138, 5.
πατροκτόνος 91, 4.
πατρός 128, 5: 14.
πατρώϊος 40, 25.
πατρῷος 42, 24. πατρωός 42, 26.
πάτρως 93, 13.
πατῶ 157, 7.
παῦλος 53, 8.
παυρίδιος 89, 20
παυσωλή 109, 21.
πάχόσων 15, 18.
παφλαγών 10, 22.
πάφος 84, 15.
παχεῖ, παχεῖ a παχύς 129, 4.
πάχης 24, 6.
πάχνη 110, 18.
πάχυνος 66, 2: 193, 21.
παχών 16, 7.
πέδη 105, 25.
πέζα 96, 11. πεζῆ 183, 4.
πεζός 48, 23.
πείθραυσος 45, 17.
πείθω 156, 18.
πεινάω 164, 2. πεινῶ 160, 12.
πείνη 111, 24.
πείπω 152, 10.
πεῖρα 96, 27.
πειρεᾶ pro πειρεία 130, 8.
πειρίθους 93, 9.
πειρῶ 162, 27.
πεῖσα 97, 20.
πέκτω 152, 10: 153, 6.
πέκω 152, 10.
πέλαγος 85, 15.
πελανός 64, 13.
πελαργός 47, 16.
πελεθρβάφ 94, 13.
πελεκάν 8, 7. πελεκᾶς 21, 1.
πέλεκυς 91, 21.
πελεκῶ 152, 15.
πέλετος 81, 10.
πελιός 41, 8.
πελλᾶς 22, 2.
πέλλη 108, 1.
πελοπόννησος 77, 8.
πέλοψ 94, 16.
πέλω 158, 12.
πέμπελος 55, 8.
πέμπτος 80, 9. πεμπτός 80, 16.
πέμπω 149, 24.
πένης 24, 20.
πενία 99, 2. 13.
πενθίλος 55, 21.
πενταέτηρος 71, 12.
πενταλίς 31, 8.
πεντηκοστός 84, 2.
πέπειρος 71, 21.
πέπειρι 118, 19.
πεπλήγω 151, 1.

πέπλος 53, 26.
πεποίηκα 163, 16. πεποιηκός 85, 17.
πεποίημαι 170, 7. 15. πεποιημένος 177, 11.
πεποιήμην, οἴο 172, 7.
πεποίησο 171, 13.
πεποιῶμαι 170, 24.
πέπων 14, 20. πεπών 14, 21.
πέρ 159, 14: 184, 17: 185, 1.
περαιῶ 163, 20.
περατής 26, 24.
περατός 81, 7.
πέργαμος 60, 23.
περγάντιον 120, 18.
περγασσή 118, 24.
πέρδιξ 19, 2.
πέρθω 157, 4. περθῶ 157, 8.
περί 179, 28: 181, 55.
περίαλλος 54, 9.
περιβάλαιον 120, 26.
περίβολος 88, 13.
περίεργος 87, 21.
περικεφαλαία 98, 8.
περικλυτός 88, 16: 90, 6.
περικατῶν 178, 5.
περισκελίς 28, 21.
περισμῶ 174, 8.
περισσός 77, 12.
περιστερά 101, 7.
περιστῷον 122, 10.
περίσχες 174, 29.
περίφας 178, 7.
περκώτη 114, 13.
περνωτός 82, not. 17.
περόνη 112, 12.
περπέρην 9, 16.
πέρπερος 70, 13.
περφαιβίς 29, 15.
πέφρην 9, 27.
πέρσαιν, τοῖν 131, 27.
περσείς 36, 2.
περῶ 162, 11.
πέτρα 101, 26.
πέτρης 24, 26.
πετρώδης 25, 22.
πέτρων, at fem. πετρῶν, τῶν 135, 19.
πέτω et πέταμαι 157, 10.
πεύθω 156, 15.
πεύκη 106, 11.
πευκῶν 12, 11.
πέφνειν 173, 22.
πέφνος 62, 13.
πέφνων 176, 23.
πῆ 182, 6: 183, 6: 184, 11. πῆ μέν — πῆ δέ 182, 5.
πη 144, 21.
— πη 113, 2 sq.
πηγενής 177, 7.
a πηγνύω compos. 88, 1.
πήγης 24, 26.
πηδῶ 154, 23: 155, 15.
πήθω 156, 5.
πήθων 11, 24.
πηκτή 114, 22.
πηκτίς 35, 7.
πηλαμύς 92, 2.
πηλείδης 25, 20.
πηλεύς 93, 5. πηλεῦσι, τοῖς 133, 1.
πηλίκος 52, 7.
πηλός 53, 8.
πηνειός 44, 22.
πηός 36, 23.
πῆς 126, 9.
πίαλος 54, 24.
πιδύτης 27, 4.
πιεῖν 173, 22.
πιέζω 157, 17.
πίηρ 20, 3.
πιθανός 64, 14. 22.
πίθηκος 51, 19.
πιθοῦ 173, 4.
πυθῶν 11, 26.
πικρός 74, 4.
πιλνῶ 159, 13.
πῖλος 52, 23.
πιμελή 109, 2.
πιμπλῶ 158, 25.
πιμπράς 193, 13.
πιμπρῶ 163, 12.
πινακίς 30, 8.
πίνακος 51, 8.
πίνδαρος 70, 8.
πίνδος 48, 9.
πῖνος 63, 21.
πιυτή 114, 19. πιυτός 82, 20.
πίνω 160, 15.
πῖος 37, 21.
πίπτω 150, 4.
πιπῶ 150, 3.
πιρήν 9, 25.
πίροος 42, 16.
πῖρος 68, 12.

— πις 33, 8 sq.
πίσαυρος 72, 22.
πίσος 75, 4. 11.
πίσσα 97, 20.
πίσσω 157, 23.
πίστις 35, 15.
πιστός 80, 1.
πίσυνος 193, 19.
πιτυοῦσα 97, 17.
πίτυρον 123, 6.
πίτυς 92, 3.
πλαδαρός 87, 11.
πλάκος 50, 19.
πλάνη 108, 5: 110, 26.
πλάνης 24, 20.
πλάνος 63, 12.
πλανῶ 159, 20.
πλάξ 125, 4.
πλάσσω 157, 22.
πλαστός 79, 18.
πλατάγω 151, 5.
πλάταια 98, 1.
πλαταιών 14, 13.
πλαταμών 13, 19.
πλατάνιστος 80, 20.
πλάτη 113, 26.
πλατός 79, 13.
πλατύνω 160, 19.
πλάτων 15, 18: 17, 23.
πλεῖν 173, 13.
πλεῖος 37, 17.
πλεῖστος 80, 2.
πλεκτός 80, 6.
πλέκτρον 123, 9.
πλέκω 152, 10.
πλέξω 166, 9.
πλευρά 97, 2.
πλευρόν 122, 27.
πλεῦρος 69, 25.
πλευρών 15, 11: 16, 19.
πλέω 164, 7.
πληγή 104, 29.
πλήθης 25, 4.
πληθίς 29, 25.
πληθύς 92, 2.
πληθύω 165, 19.
πλήθω 156, 5.
πληθώρα 101, 21.
πλημμύρω 163, 2.
πλήν 182, 13.
πληνειός 44, 10.
πλήρης, neutr. πλῆρες 117, 14
πληρῶ 162, 5.
πλησίος 40, 20: 41, 14. πλησίοι 132, 22.
πλησμονή 112, 13.
πλινθοβάφη 94, 13.
πλοιάριον 120, 19: 195, 5.
πλοιόν 121, 25.
πλοκαμίς 32, 2.
πλόκαμος 60, 13.
πλοκή 106, 16.
πλόος 38, 3.
πλοῦς 126, 5.
πλοῦτος 78, 9.
πλούτων 15, 18: 16, 23.
πλύνος 193, 17. πλυνός 63, 26.
πλύνω 160, 19. πλυνῶ 166, 11.
πλυτίος 41, 20.
πλυτός 79, 1.
πλώς 126, 22.
πλωτός 78, 17.
πλώω 165, 27.
πνοή 103, 20.
ποδαγρῶ 163, v. not.
ποδαιρῶ 163, 12.
ποδάρκης, neutr. πόδαρκες 117, 26.
ποδηγῶ 150, 26.
ποδῆς 24, 3: 25, 11.
πόδιον 119, 9.
ποθέν 139, 12: 144, 23.
ποθή 106, 4.
ποθί 139, 12: 144, 25.
πόθος 49, 9.
ποθῶ 156, 23.
ποῖ 139, 14: 182, 6: 183, 16: 184, 11.
ποία 100, 16.
ποιεῖν 173, 18.
ποιείτω 166, 18.
ποιέν dor. pro ποιεῖν 143, 17.
ποιέω 164, 7.
ποιῆ 170, 20.
ποίημα 118, 14. ποιήματα, τά 137, 17.
ποίησαι 173, 8.
ποιήσας 176, 27: 193, 10. ποιήσασα 177, 26.
ποιήσειν 173, 17.
ποίησις 29, 9: 34, 21.
ποιήσω 166, 9. ποιησῶ fut. dor. 166, 13.
ποιήσων 176, 20.

ποιητής 26, 18. ποιηταῖν, τοῖν 132, 1.
ποικίλλω 158, 2.
ποιμήν 9, 19. 22.
ποίμνιον 119, 27: 120, 3.
ποινή 112, 7.
ποιοίμην, οἷο 171, 25.
ποιοῖμι, οἷς, οἵ 168, 9. 12.
ποῖος 87, 12.
ποιότης 28, 8.
ποιοῦμαι 170, 3.
ποιοῦν, τό 178, 1.
ποιῶ 148, 14: 165, 7: 167, 6.
ποιῶν 176, 21.
πομή 106, 16.
πόνος 50, 19.
πόντος 80, 9.
πόλεε, τά 131, 18.
πολέμιος 40, 16.
πόλεμος 61, 2.
πολέμων 14, 1.
πολιά 100, 3.
πόλις 33, 10.
πολίτης 27, 2.
πολίτις 35, 27.
πολλοστός 84, 1.
πόλτυν 10, 6.
πόλτυνος 193, 24.
πόλτυς 91, 10.
πολύγνωτος 82, 25.
πολυδάκρυ 20, 11.
πολύδακρυς 91, 19.
πολυδευκής 27, 13. at πολυδεύκης n. propr. 27, 14.
πολύεργος 87, 21.
πολύκαρπος 89, 8.
πολυκάστη 102, 14.
πολύμητις 28, 17.
πολύμορφος 87, 8.
πολύνηος 89, 13.
πολύνους 93, 9.
πολυπάταγι f. per metapl. 129, 9.
πολυπάτηρ 20, 12.
πολυσπερχῶν 16, 8.
πολύτροφος 89, 8.
πολύφιλος 89, 8.
πολυωπός 67, 10.
πολφός 84, 19.
πολῶ 158, 19.
πόμπη 113, 11. πομπή 113, 10.
πομπός 67, 5.
πόνηρος 71, 16.
ποντοπόρος 89, 26.
πονῶ 160, 2.
πορθμεῖον 121, 9.
πορνεῖον 121, 6.
πορνοβοσκός 87, 25.
πορνῶ 159, 14.
πόρνων, at fem. πορνῶν, τῶν 135, 18.
πόρπις 33, 10.
πόρτις 35, 3.
πόρφυρα 194, 15. πορφύρα 97, 7: 101, 12.
πορφυρίς 34, 14.
πορφυροβάφος 84, 26.
—πος 66, 16 sq. 67, 11.
ποσειδάων 18, 7.
ποσειδεών 18, 9.
ποσειδῶν 16, 10.
πόσος 75, 4.
πόστος 80, 4.
ποτάμιος 40, 16.
ποταμός 60, 15.
ποτάμων 13, 20.
ποτέ 139, 11: 144, 22.
πότερος 70, 26.
ποτής 28, 9.
ποτίστρα 194, 18.
πότμος 58, 19.
πότνια 95, 16.
πότος 78, 23. ποτός 78, 24.
ποῦ 182, 6: 184, 10.
πούς 126, 6.
ποῶ 165, 2.
πραισός 75, 16.
πρακτέος 38, 22.
πρᾶξις 29, 10.
πράξων 14, 17.
πρᾶος 36, 25.
πραπίς 33, 4.
πρασιά 99, 9.
πρέσβυς 91, 16.
πρεσβύτης 27, 3.
πρήθω 156, 5.
πρῆμος 59, 12.
πρήνης 25, 3.
πριαμίδων et πριάμιδῶν, τῶν unde 136, 13.
πριαμίς 29, 1.
πρίαμος 60, 14.
πρίν 131, 28.

πρίων 18, 5.
πρό 1 O. 29.
προάγων 10, 20.
προβαλλός 54, 6.
πρόβασιν, τοῖς metapl. 138, 6.
πρόβατον 123, 24.
προβατῶν 15, 21.
προβλής 24, 28.
πρόβολος 88, 14, 21.
προδωσία 99, 5.
προές 174, 3.
προθυρῶν 15, 10: 17, 14.
προικόνησος 77, 7.
προίξ 125, 6.
προίτη 114, 17.
προῖτος 78, 9.
προκοιτῶν 17, 14.
πρόκρις 33, 18.
πρόμαχος 89, 3.
πρόνοια 98, 3.
προπετής 26, 19.
προποντίς 35, 22.
προπυλών 17, 14.
πρός 180, 25.
προσάντης, neutr. προσαντες 118, 1.
προσκυνῶ 159, 19.
προστασιά 99, 9.
προστῷον 122, 10.
πρότερος 70, 27.
πρόφρων 14, 24: 15, 3.
προῴλης 27, 10.
πρύλις 30, 19.
πρυμνήσιος 40, 20.
πρυτανεῖος 45, 6.
πρωϊζός 48, 23.
πρωΐλος 55, 21.
πρώϊμος 61, 10.
πρώϊος 41, 25.
πρῶνος 63, 27.
πρώρα 101, 17.
πρῶτος et πρωτάς 78, 18.
πρωτόκλοος 42, 12.
πρωτοτόκος 91, 5.
πταίω 163, 16.
πτελέα 98, 11.
πτερά, ῶν, τά 137, 13.
πτέρνη 110, 22.
πτερόν 123, 2.
πτερῶ 162, 12.
πτηνός 63, 19.
πτισσάνη 111, 1.
πτολεμαῖος 43, 8.
πτόρθος 49, 5.
πτορθῶ 157, 3.
πτόρος 68, 19.
πτύον 121, 21.
πτύρω 163, 1.
πτύχιον 119, 9.
—πτω 150, 18.
πτῶον 122, 2.
πτωχός 85, 3.
πυγμαῖος 43, 7.
πυγμή 109, 26.
πύδης 24, 2.
πύδνος 62, 3.
πύελος 55, 2.
πυθαγόρας 22, 14.
πυθαγορικός 52, 5.
πυθᾶς 21, 19.
πυθμήν 9, 9.
πυθών 11, 25: 16, 19.
πυκνός 62, 6.
πυκνῶ 161, 9.
πυλής 25, 11.
πύλιος 41, 19.
πυλίς 80, 18.
πυλωρός 72, 14.
πύματος 81, 3.
πύξ 181, 23.
πυξίς 33, 1.
πύξος 66, 12.
πύον 121, 21.
πῦρ 124, 19: 125, 12.
πυρά 97, 1. πύρα, τά 138, 19.
πυραμίς 32, 2.
πύραμος 60, 18.
πύραννος 64, 8.
πύργος 46, 16.
πύργων 10, 15.
πυρετός 81, 19.
πύρινος 65, 11.
πυριφλεγέθων, οντος 12, 4.
πυρκαϊά 194, 8.
πυρόν 122, 22.
πυρός 69, 7.
πύῤῥος et πυῤῥός 74, 18.
πυρσός 76, 4.
πυρῶ 163, 5.
—πω 149, 21.
πωλῶ 158, 19. a πωλῶ comp. 35, 27: 88, 22.
—πων 14, 18.

πώποτε 184, 11.
πῶς 182, 6: 184, 10. πώς 144, 21.
πῶν 118, 24.

P.

ῥ δασύνεται 200, 21.
—ρ 128, 28: 125, 9.
ῥά 184, 16: 185, 1.
—ρα 96, 1 sq. 97, 3 sq. 101, 3 sq.
ῥάβδος 48, 5: 195, 26.
ῥαβδοῦχος 90, 15.
ῥαδάμανθυς 91, 21.
ῥαιβός 46, 4.
ῥαίνω 160, 25.
ῥαίω 163, 16.
ῥάμνος 52, 15.
ῥανίς 32, 6: 36, 16: 200, 22.
ῥάξ 200, 22.
ῥάριον 200, 22.
ῥάρος 200, 22.
ῥᾶστος 80, 2.
—ρας 22, 12.
ῥαφή 115, 5.
ῥαφίς 36, 3.
ῥᾶχις 36, 12.
ῥέα 98, 11.
ῥέγκω 152, 9.
ῥεῖθρον 125, 9.
ῥεῖν 173, 13.
ῥέω 164, 7.
—ρη 113, 18.
ῥηγῖνος 65, 22.
ῥήγιον 119, 23.
ῥηίδιος 41, 26.
ῥήν 124, 23.
—ρην 9, 23. 26.
ῥήνη 111, 12.
ῥῆνος 68, 18.
—ρης 24, 15.
ῥῆσος 75, not. 94.
ῥητέος 38, 22.
ῥητός 78, 17.
ῥήτρα 101, 26.
ῥήτωρ 19, 16.
ῥιγεδανός 64, 18.
ῥιγηλός 55, 14.
ῥιγῶ 151, 14: 152, 2.
ῥίζα 96, 11.
ῥιζῶ 157, 19.
ῥίζων 11, 18.
ῥίν 193, 6.
ῥίνη 111, 24.
ῥίνθων 11, 25.
ῥινῶ 160, 15.
ῥίον 119, 5.
ῥίπτω, att. ῥιπτῶ 150, 15.
ῥίς 125, 1.
—ρις 33, 16 sq. 34, 3 sq.
ῥῖτος 79, 4.
ῥοά 100, 14.
ῥοδῆς 24, 4.
ῥοδία 194, 25.
ῥόδιος 39, 18. ῥοδίων, τῶν 135, 6.
ῥόδον 122, 15.
ῥοδονιά 99, 13.
ῥοδοῦσα 97, 17.
ῥοιγμός 58, 6.
ῥοῖζος 48, 21.
ῥοιζῶ 157, 19.
ῥόμος 59, 24.
—ρον 122, 20 sq. 123, 3 sq.
ῥόος 38, 3.
ῥοπή 113, 15.
—ρος 67, 26: 68, 11. 69, 4 sq. 70, 7 sq. 71, 19 sq. 72, 1 sq. 73, 4 sq. 74, 3 sq. 196, 12.
ῥοῦς 126, 5.
—ῥῥ— 200, 25.
—ῥῥός 74, 17.
ῥυγίς 35, 10.
ῥυῆς 23, 9.
ῥύθμιος 40, 16.
ῥυμός 61, 17.
ῥύπος 66, 18.
ῥυπῶ 150, 1.
ῥῦσθαι 196, 18.
ῥυτόν 123, 16.
ῥυτός 79, 8.
ῥύττος 80, 14.
—ρω 162, 4 sq. 163, 7 sq.
ῥωμαῖος 43, 8. 13.
ῥῶμος 60, 7.
ῥωμύλος 56, 11.
—ρων 14, 22: 15, 1 sq.

ῥᾶπος 66, 18.
ῥωφῶ 150, 12.

Σ.

—ς 177, 8.
—σα 96, 3: 97, 19.
σαβῖνα 96, 25.
σαβύνη 107, 18.
σάγγης 23, 21.
σάγγος 46, 22.
σαγή 104, 25.
σαγρός 46, 18.
σαθρός 73, 27.
σαλάγων 10, 20.
σαλάκων 12, 21.
σαλαμίν 193, 6. σαλαμίν et σαλαμίς 10, 2.
σαλαμίνιος 40, 1.
σάλη 108, 5.
σαλκῶ 152, 25.
σαλμών 13, 8.
σάλος 52, 18.
σάλπη 113, 8.
σάλπις 33, 9.
σαμβρίχη 115, 28.
σαμη 110, 6.
σαμία 194, 26.
σάνη 110, 26.
σανίς 32, 7.
σάος 37, 24.
σάπερ 20, 16.
σαπρός 74, 10.
σαπφώ 116, 2.
σάραβος 46, 7.
σαρδών 11, 7.
σαρκῶ 152, 25.
σάρξ 125, 5.
σάρος 67, 28.
σατυρίσκος 52, 14.
σατυρόφηρ 20, 13.
σαῦλος 58, 8.
σαυρόν 123, 2.
σαῦρος 69, 21.
σαύω 163, 23.
σαῶ 164, 1.
σβεννύω 165, 20.
σέ 148, 3: 178, 20.
σέβαρις 84, 4.
σέβας, τό 23, 4.
σέθεν 179, 19.
σειρά 97, 1.
σείω 164, 12.
σέλγη 104, 21.
σεληναία 98, 7: 194, 21.
σελίς 30, 18.
σεμέλη 108, 27.
σεμίραμις 32, 3.
σεμίς 32, 4.
σεμνότατος 80, 19.
σέρχιος 41, 30.
σεύθης 24, 6.
σέων, τῶν 134, 5.
—ση 113, 21.
σηκός 50, 5.
σημεῖον 121, 10.
σημήϊον 120, 11.
σηπία 100, 1.
σηπεδών 11, 15.
σήρ 125, 10.
σής 126, 13.
σησαμίς 32, 2.
σητῶν, τῶν 134, 10.
σθένελος 55, 2.
σθενής 24, 21.
σθενῶ 159, 27.
—σθω 156, 9.
—σι 195, 16.
—σια 99, 6.
σιβύλλα 96, 20.
σίγειον 121, 2.
σιγή 104, 29.
σιγηλός 55, 16.
σίγλη 107, 24.
σιγῶ 151, 14.
σίδη 105, 25.
σίδηρος 71, 11.
σιδών 11, 5: 16, 19.
σιθών 11, 25.
σικανός 64, 14.
σικελός 55, 10.
σικυών 15, 25: 17, 4.
σίλλος 53, 20.
σίλφιον 120, 9.
σιμός 62, 22.
σίνδος 48, 9.
σινδών 11, 7.
σίνηπι 118, 19.
σίνω 160, 15. σινῶ 159, 20.
σίνων 14, 12.
σινώπη 113, 14.
σίον 119, 6.

— σιος 40, 18.
σιπελήν 9, 2.
σιφός 68, 14.
— σις 34, 19.
σισαμῆ 110, 7.
σίσαμος 60, 19.
σίστοος 42, 15.
σιστός 79, 18.
σῖτος 79, 4.
σίτταβον 122, 14.
σίφη 115, 13.
σίφνος 62, 13.
σιωπή 113, 15.
σκαιός 37, 5. σκαῖος 37, 5.
σκαῖος 69, 17.
σκάπτω 150, 14.
σκάλμη 110, 2.
σκάμανδρος 75, 1.
σκάφη et σκαφή 115, 6.
σκέπη 113, 4.
σκευή 103, 12.
σκευστρίψ 94, 19.
σκήνη 111, 12. σκηνή 111, 13.
σκηνῶ 160, 6.
σκιαδμός 58, 10.
σκιδάφη 115, 17.
σκιδνᾶ 161, 10.
σκιορόν 123, 4.
σκίρος 68, 12.
σκληρός 68, 10.
σκλοιός 37, 11.
σκολιός 41, 4.
σκολόπεδρα 194, 19.
σκολόπενδρα 97, 5: 101, 27.
σκοπιά 100, 2.
σκοπός 67, 4.
a σκοπῶ compos. 88, 25.
σκορπίος 42, 3.
— σκος 52, 13.
σκοτεινός 65, 25.
σκοτίος 40, 21.
σκύθαι 195, 24.
σκύθης 24, 5.
σκυθίς 36, 1.
σκυλάκη 107, 1.
σκύλλα 96, 20.
σκυμνίον 119, 29.
σκύμνος 62, 21.
σκῦρος 69, 7.
σκυτοτόμος 91, 8.
σκυφίος 41, 20.
— σκω 152, 23.
σκώληξ 19, 4.
σκώληψ 94, 21.
σκώπτω 150, 16.
σμάραγδος 48, 16.
σμαραγῶ 151, 19.
σμαράγω 151, 5.
σμιλή 108, 19.
σμερδαλέος 39, 1.
σμηλίον 119, 21.
σμήχω 153, 20. 23.
σμίνθος 49, 6.
σμοιός 37, 11.
σμώνη 112, 21.
σοβῶ 149, 20.
σοί 143, 3: 178, 20.
σόλοικος 51, 20.
σόλυμος 61, 17.
σορός 69, 1.
— σος 73, 3 sq. 77, 1 sq.
σοῦ 143, 3.
σούλμων 16, 24.
σοφά, ἄν 137, 9.
σόφιλλος 54, 14.
σοφοί, ἄν 137, 4. σοφοῖς, τοῖς 137, 22.
σόφος 84, 15. σοφός 81, 16. 20: 95, 6.
σοφῶ 150, 10.
σπάθη 106, 3.
σπαίρω 162, 21.
σπάνις 32, 8.
σπάρτη 114, 24.
σπαρτιάτης 26, 23.
σπαρτός 78, 14.
σπαρτωλός 57, 16.
σπασμός 58, 25.
σπέ 172, 23.
σπεῖρον 122, 25.
σπείρω 152, 5: 162, 27.
σπένδω 155, 9.
σπερχειός 44, 17. 21.
σπέρχω 154, 5.
σπέρχων 16, 5.
σπερῶ 166, 11.
σπιδαμή 110, 7.
σπινθήρ 20, 6.
σπλεκῶ 152, 16.
σπόγγος 46, 16.
σποδός 47, 23.
σποδῶ 155, 12.
σπονδειός 44, 17.

σπονδή 105, 17.
σπονδιά 100, 2.
σπόρος 68, 19.
σπουδή 105, 20.
— σσα 97, 12.
— σσος 76, 10: 77, 9: 78, 1 sq.
— σσω 157, 21.
στάζω 157, 17.
σταθμός 58, 13.
σταθμοῦχος 90, 15.
σταῖς 92, 20: 125, 20.
στάλειφος 71, 22.
στάς 177, 6.
στᾶσι, τοῖς 137, 25.
στατῆρ 19, 21: 20, 10.
σταυρός 69, 22.
σταφιδῶ 155, 3.
σταφύλη et σταφυλή 109, 17.
στάφυλος 57, 5.
στεγανός 64, 21.
στέγη 104, 24.
στεγνός 62, 1.
στέγω 151, 22.
στείβω 149, 12.
στείβων 10, 9.
στειρεᾶ pro στειρεέα 130, 9.
στελεῖν 173, 19.
στενάχω 154, 13. 20.
στενός 63, 16.
στενῶ 159, 28.
στενωπός 67, 22: 87, 1.
στέργω 151, 25.
στερόπη et στεροπή 113, 13.
στερρός 74, 17.
στερρᾶ 162, 12.
στεφαναῖον 120, 27.
στεφανίς 32, 20.
στέφανος 64, 12.
στεφανόω 165, 4.
στεφανῶ 162, 1.
στήβη 104, 16.
στῆθι 172, 26.
στήλη 108, 9.
στῆρ 125, 12.
στηριά 100, 7.
στησαμενός 64, 25.
στίξ 125, 6.
— στις 35, 14 sq.
στιφρός 74, 1.
στίχω 153, 14.
στοά 100, 13.
στοιά 100, 18.
στοιβή 104, 14.
στοιχεῖαν 121, 10.
στόμα 118, 12.
στόμαχος 85, 6.
στοναχή 115, 25.
στοναχῶ 154, 18.
στοργή 104, 20.
— στος 79, 16: 80, 18: 88, 18 sq.
στραβός 46, 3.
στράβων 10, 10.
στρατευτός 84, 5.
στρατηγίς 29, 22.
στρατηγός 88, 2.
στρατηγῶ 150, 27.
στράτος et στρανός 78, 24.
στρατῶ 157, 7.
στραφίς 36, 3.
στρεβελός 55, 10.
στρεβλός 54, 1.
στραβιλός et στραβιλός 55, 27.
στρογγύλος 52, 24: 56, 16.
στρουθός 49, 2.
στρυφῶ 150, 12.
στρυφνός 62, 7.
στυγνός 62, 1.
στυγῶ 151, 13. 22.
στύλος 52, 24.
στυμνός 62, 22.
στύξ 193, 2.
στυφός 84, 17.
στῶ 149, 4: 166, 24.
σταμύλος 56, 15.
σύ 178, 19.
συγγνώμη 103, 5.
συγκλῶ 174, 9.
σύε, τώ 131, 16.
συζῶ 176, 4.
συκαλλίς 31, 18.
συκέα 98, 12.
συκῆ 103, 7.
σῦκον 122, 16.
σύμη 110, 14.
σύμμαχος 89, 3.
συμμαχῶ 154, 18.
σύμπας, neutr. σύμπαν 116, 25.
συμφημι 173, 28.
σύν 180, 19.
σῦν, acc. 130, 19.
συνάγχη 103, 5.
συναθλῶ 174, 9.

σύνδεσμος 59, 1.
σύνδουλος 86, 10.
σύνειμι 175, 30.
συνεργός 88, 17.
σύνεσμεν 175, 30.
σύνεστι 173, 29.
συνήγορος 71, 26: 89, 6.
συνήθεια et συνηθία 195, 21.
συνήθης 27, 20.
συνήθων, τῶν 186, 24.
συνῆψα 168, 17: 174, 24.
συνθήκη 103, 4.
σύνοιδα 174, 26.
σύνοφρυς 92, 6.
συράκουσα 97, 18.
σύρος 69, 5.
συρράπτω 200, 25.
σύρτις 85, 9.
συρφετός 81, 19.
σῦς 91, 12: 92, 16: 126, 17.
σύσειρος 71, 22.
συῶν, τῶν 134, 22.
σφαγή 104, 23.
σφαγίς 29, 19.
σφαῖρα 96, 27.
σφαῖρος 69, 16.
σφαίρω 162, 23.
σφάς 143, 18. σφᾶς et σφάς 179, 8.
σφέας 141, 2.
σφεῖς 179, 6.
σφενδόνη 112, 11.
σφέν 148, 19.
σφέτερος 179, 24.
σφηνῶ 152, 26.
σφηνῶ 160, 6.
σφητίον 119, 4.
σφίγγω 151, 26.
σφίν 143, 18: 179, 7.
σφόνδυλος 56, 24.
σφύνη 193, 28.
σφύρα 96, 27.
σφυρόν 122, 22.
σφύρω 163, 1.
σφῶε 143, 9.
σφῶϊ 178, 24. σφωΐ 179, 5. σφῶϊν 143, 8. 10: 178, 23. σφωΐν 179, 5.
σφωΐτερος 179, 23.
σφῶν 143, 17: 179, 7.
σχαιρών 15, 10.
σχέ 172, 23.
σχεδία 100, 1.
σχέδιος 39, 18. σχεδίος 41, 27.
σχέθω 155, 27: 156, 24.
σχές 148, 19.
σχίνος 63, 22.
σχοίμην, οἷο 171, 28.
σχοινίον 120, 4.
σχοῖνος 64, 2.
σχῶ 166, 24.
— σω 157, 27: 166, 9.
σωζομενός 64, 26.
σῶκος 50, 4.
σωλῆν 9, 2.
— σων 15, 12.
σῶος 88, 7.
σωρός 69, 11.
σῶς 126, 25.
σωσάνη 111, 1.
σώτειρα 96, 2.
σωτήριος 40, 10.
σωτηριχος 85, 6.
σῶφρον 118, 6.
σωφρόνη 102, 6.
σωχάρης 26, 10.
σώω 165, 27.

T.

τάβακος 54, 27.
ταγών 16, 14.
τακύνη 194, 2.
τάλαινα 95, 27: 194, 25. ταλαινῶν, τῶν 135, 14.
ταλάντιος 40, 20.
ταλάνων, τῶν 135, 13.
τάλας, neutr. τάλαν 116, 26.
τᾶλις 30, 25.
τάμιθις 30, 5.
τάμος 59, 18.
τάναγρα 101, 27: 194, 19.
τάνος 63, 9.
τανυήκης, neutr. τανύηκες 117, 24.
τανταλίς 29, 1: 81, 7.
τάνταλος 54, 18.
ταξίαρχος 87, 8.
ταός 87, 1.
ταπεινός 65, 26.
ταπεινῶ 161, 7.
ταραχή 115, 25.
τάρβος 45, 24.
τάρταρος 70, 12.

ταρτησσός 77, 8.
—τατος 80, 17.
ταῦξος 48, 22.
ταῦκος 50, 4.
τάφος 84, 15.
ταχεῖα 95, 23. ταχεῖαι 133, 6.
ταχεῖς 138, 12.
τάχιστος 83, 26.
ταχύνω 160, 29.
ταχύς 91, 14: 127, 16.
ταχυτής 28, 9.
τάψος 85, 9.
ταῶν 16, 10: 94, 6.
ταώς 37, v. not.
τέ 139, 13. 28: 144, 28: 146, 3: 184, 16. 22.
τέγγις 29, 21.
τεγεάτης 26, 23.
τεθραπολόγος 89, 20.
τείνω 160, 10.
τείρω 162, 26.
τείχεε, τώ 131, 12.
τεῖχος, τό 85, 15.
τέκτων 10, 6.
τέκω 152, 10.
τελαμών 13, 17.
τέλειος 38, 20: 44, 26.
τελείω 164, 13. τελειῶ 164, 14.
τέλεος 38, 20: 39, 6.
τελεσφόρος 88, 9.
τελετή 114, 3.
τελευτή 114, 19.
τελέω 164, 7.
τέλλην 9, 1. 5.
τέλλος 53, 15.
τελμισσός 77, 13.
τελχίν et τελχίς 10, not. 9.
τελῶ 158, 14.
τεμενίτης 27, 2.
τέμνος 62, 21.
τέμνω 161, 14.
τέμω 159, 3.
τένω 159, 28.
τεράμων 13, 21.
τέρεν 118, 10.
τερενοῦθις 30, 5.
—τερος 70, 20: 71, 1: 179, 23.
τερπνός 62, 7.
τερπωλή 109, 21.
τέρσην 9, 27.
τέταρτος 81, 3.
τετράγωνος 66, 8.
τετραπήχης 27, 26.
τετράς 22, 15. τετρᾶς 22, 15.
τετραφάληρος 71, 12.
τετράφορος 90, 22.
τετραχθά 184, 2.
τετυμμένος 177, 11.
τετύπω 167, 9.
τέτυφα, ας, ε 163, 15: 169, 23.
τετύφθαι 173, 24.
τετυφός 85, 16.
τετυφυῖα 177, 24.
τετύφω 167, 9.
τετυφώς 177, 2.
τεύκρις 33, 17.
τευκρός et τεῦκρος 74, 5.
τευχιστής 26, 7.
τεύχω 154, 6. τευχῶ 153, 14: 154, 6.
τέχνη 110, 18.
τεχνῆς 24, 21: 25, 18.
τεχνῆσσα 96, 6.
τεχνῶ et τεχνῶμαι 161, 9.
τέως 94, 10.
τῇ 172, 22.
—τη 113, 25 sq. 114, 6 sq.
τηκεδών 11, 14.
τήκω 152, 21.
τηλεθῶ 156, 2.
τήλεμος 61, 2.
τηλικοῦτος 84, 7.
τῆλις 30, 24.
τηλουρός 73, 6.
τῆνος 63, 18.
τῆρος 68, 4.
τηρῶ 162, 5.
τήρων 15, 9.
—της 26, 7 sq. 27, 22: 28, 7.
τιθείμην, εῖο 172, 3.
τιθείς 177, 6.
τίθεμαι, σαι 170, 15.
τίθη 106, 2.
τίθημι, ης, ησι 168, 5. τίθημι et τίθεμαι 176, 10.
τιθίς 29, 25.
τιθῶ 156, 23: 167, 5.
τιθῶμαι 171, 5.
τίκτω 153, 6.
τίλλω 158, 2.
τιλμός 59, 2.
τιλῶ 166, 11.
τίμαιος 43, 10.
τίμη 110, 16. τιμή 110, 15.

τιμῆς 25, 18.
τίμιος, ων 137, 2.
τίμων 18. 8.
τιμώριαι 138, 10.
τιμωρῶ 162, 6.
τιναγμός 58, 4.
τινάσσω 157, 23.
τίνω 159, 20.
τίναν, τῶν 134, 2. 14.
τίος 37, 24.
—τιος 40, 18.
τίρος 68, 12.
τίς 193, 3. τὶς 125, 2: 139, 4: 141, 27: 146, 3.
—τις 34, 25: 35, 5 sq.
τιτάν 3, 7.
τιτανίς 32, 20.
τιτρώσκω 152, 29.
τίννλος 57, 3.
τίφος 85, 9.
τίω 164, 23.
τμήγω 150, 22: 152, 1.
—το 172, 11 sq.
τοῖ 139, 14. τοί 144, 23: 185, 1. 6.
τοῖος 37, 12.
τοιοῦτος 84, 7.
τοιχωρύχος 91, 4.
τοκετός 81, 19.
τόκος 50, 20.
τόλμα 96, 18.
τάλμας 22, 4.
τάλμη 110, 2.
τολύπη 102, 19.
τομή 110, 11.
τόμος 59, 24. τομός 59, 25.
—τον 123, 15 sq.
τοξεύω 163, 23.
τοξόται 132, 25.
τοξοτῶν, τῶν 134, 28.
τόπος 67, 3.
τορνευτός 84, 4.
τορνατός 82, not. 17.
τορύνη 194, 2.
—τος 78, 6 sq. 79, 3 sq. 80, 5 sq. 81, 8 sq. 82, 3 sq. 88, 1 sq. 84, 9 sq.
τόσος 75, 5.
τοσοῦτος 84, 8.
τοτῖς 36, 18.
τοῦ pro. τινός 142, 3.
τοῶζας 48, 22.
τραγῳδός 86, 21.
τραγῳδῶ 155, 14.
τράζω 157, 17.
τράλλις 30, 12.
τράμπις 33, 9.
τραπεζῶ 157, 18.
τράνλος 53, 12.
τράφη 115, 7.
τραχηλος 55, 18.
τρέμω 159, 2. 3.
τρέχω 154, 1. 4.
τρήγω 153, 20.
—τρια 95, 14.
τριαινῶ 160, 27.
τριακοστός 42, 20: 84, 2.
τριάκων 12, 21.
τριάς 21, 8: 22, 24.
τριβαλλός 54, 5.
τριβήν 9, 12.
τρίβλιον 119, 19.
τρίβω 149, 12.
τρίβων 10, 9.
τριέτες 117, 8.
τριετηρος 71, 12.
τριετής 27, 23.
τριήρης 26, 12.
τριηρῶν 16, not. 22. τριηρῶν, τῶν 136, 22.
τρίμηνος 65, 8: 87, 2.
τριμμός 59, 3.
τριοττίς 35, 12.
τριπήχης 27, 26.
τριπλῆ 183, 4.
τριπλόος 42, 11.
τριπλοῦς 93, 7.
τριπλῶ 158, 25.
τρίπολος 90, 21.
τρὶς 131, 23: 133, 1.
τρισσός 76, 13.
τρίτατος 81, 3.
τριτής 26, 19.
τρῖτος 79, 4.
τρίτων 16, 23.
τριφορος 90, 21.
τριχθά 184, 2.
τριχῖν et τριχίς 9, 27.
τροία 100, 16.
τρόμος 59, 23.
τρόπαιον et τροπαῖον 120, 22.
τροπή 104, 5: 113, 5.
τρόπηλις 31, 14.

τρόπις 33, v. not.
τρόπος et τροπός 67, 2.
τροφή 104, 6: 115, 10.
τρόφι 118, 20.
τροχιά 100, 3.
τρόχοος 42, 8.
τρόχος 84, 29. τροχός 85, 1.
τροχῶ 153, 13.
τρύγη 104, 24.
τρύγητος et τρυγητός 81, 25.
τρυγᾶ 151, 13. 22.
τρυγών 16, 14.
τρῦνος 193, 17.
τρυπῶ 150, 1.
τρυφερός 71, 8.
τρυφῶ 150, 10.
τρύχω 153, 15.
τρύχων 16, 5.
τρώγλη 107, 25.
τρώγω 152, 1.
τρωκμός 58, 17.
τρώς 126, 22.
τρωσί, τοῖς 137, 26.
τρώων, τῶν 134, 1. 13.
—ττος 80, 13.
τυδεύς 93, 5.
τυμών 14, 1.
τυνδαρίς 29, 2.
τυπεῖν 173, 19.
τυπείς 92, 23: 177, 6. τυπεῖσα 177, 23.
τύπηθι 172, 25.
τύποιμι 168, 9.
τυπούμενος 177, 10.
τύπτε 173, 3.
τύπτεσθαι 173, 24.
τυπτέσθω 166, 19.
τύπτῃ 170, 8.
τυπτοίμην, οἰὸ 172, 9. τύπτοιο 172, 13.
τύπτοιμι, οις, οι 168, 9. 12.
τυπτόμεθα 168, 25.
τυπτόμενος 177, 9.
τύπτον, τό 177, 28. τύπτοντα 133, 14.
τύπτουσαι 133, 5.
τύπτω 148, 14. τύπτω et τυπτῶ 150, 17.
τύπτωμαι 170, 26.
τύπτων 176, 18.
τυπῶ 167, 4.
τύπωμαι 170, 26.
τυπῶν 176, 21. τυπῶν 176, 23.
τύρανγος 63, 3.
τύρβη 104, 2.
τύριος 41, 19.
τυρόκλεψ 94, 17.
τύρος 69, 5. τυρός 69, 1. 8.
τυρσηνός 65, 6.
τυτθός 49, 7. 13.
τυφθείς 92, 23: 177, 6.
τύφθηθι et τύφθητι 172, 26.
τυφθῶ 167, 3. 13.
τυφλός 53, 27.
τυφλώψ 94, 27.
τυφῶν 16, 10: 94, 6.
τύχη 115, 21.
τυχηρός 71, 15.
τυχίος 41, 20.
τύχω 153, 14.
τύψαι 173, 24.
τύψας 176, 27.
τυψάμενος 177, 10.
τύψειν 173, 16.
τυψόμενος 177, 9.
τύψον 169, 18.
τύψουσα 177, 26.
τύψω 166, 9.
τῷ pro τινί 142, 3.
—τω 157, 6: 166, 18.
—των 15, 16: 16, 21.

Υ.

—ὑ 118, 23: 183, 28.
ὕβρις 33, 25.
ὑγρός 73, 18.
ὑδελφίς 36, 12.
ὕδρα 101, 25.
ὑδρηλός 55, 17.
ὑδρία 100, 6.
ὕδωρ 124, 1.
ὑετός 81, 15.
—νη 103, 27.
ὑήϊος 40, 24.
—νθω 156, 7.
—νια 97, 22.
υἱάσιν, τοῖς 138, 4.
—υκος 52, 8.
ὑλαγμός 58, 5.
ὑλαῖος 43, 23.

τιμῆς 25, 18.
τίμιοι, ων 137, 2.
τίμων 18. 8.
τιμώριαι 138, 10.
τιμωρῶ 162, 6.
τιναγμός 58, 4.
τινάσσω 157, 23.
τίνω 159, 20.
τίναν, τῶν 134, 2. 14.
τίος 37, 24.
—τιος 40, 18.
τίρος 68, 12.
τίς 193, 3. τις 125, 2: 139, 4: 141, 27: 146, 3.
—τις 34, 25: 35, 5 sq.
τιτάν 8, 7.
τιτανίς 32, 20.
τιτρώσκω 152, 29.
τίτυλος 57, 3.
τίφος 85, 9.
τίω 164, 23.
τμήγω 150, 22: 152, 1.
—το 172, 11 sq.
τοῖ 139, 14. τοί 144, 28: 185, 1. 6.
τοῖος 37, 12.
τοιοῦτος 84, 7.
τοιχωρύχος 91, 4.
τοκετός 81, 19.
τόκος 50, 20.
τόλμα 96, 18.
τάλμας 22, 4.
τάλμη 110, 2.
τολύπη 102, 19.
τομή 110, 11.
τόμος 59, 24. τομός 59, 25.
—τον 123, 15 sq.
τοξεύω 163, 23.
τοξόται 132, 25.
τοξοτῶν, τῶν 134, 28.
τόπος 67, 3.
τορνευτός 84, 4.
τορνατός 82, not. 17.
τορύνη 194, 2.
—τος 78, 6 sq. 79, 3 sq. 80, 5 sq. 81, 8 sq. 82, 3 sq. 88, 1 sq. 84, 9 sq.
τόσος 75, 5.
τοσοῦτος 84, 8.
τοτῖς 36, 18.
τοῦ pro τιμός 142, 3.
τοῶζας 48, 22.
τραγφδός 86, 21.
τραγφδῶ 155, 14.
τράζω 157, 17.
τράλλις 30, 12.
τράμπις 33, 9.
τρασκεζῶ 157, 18.
τράνλός 53, 12.
τράφη 115, 7.
τράχηλος 55, 13.
τρέμω 159, 2. 3.
τρέχω 154, 1. 4.
τρήγω 153, 20.
—τρια 95, 14.
τριαινῶ 160, 27.
τριακοστός 42, 20: 84, 2.
τριάκων 12, 21.
τριάς 21, 8: 22, 24.
τριβαλλός 54, 5.
τριβήν 9, 12.
τρίβλιον 119, 19.
τρίβω 149, 12.
τρίβων 10, 9.
τριέτες 117, 8.
τριετῆρος 71, 12.
τριετής 27, 23.
τριήρης 26, 12.
τριηρῶν 16, not. 22. τριηρῶν, τῶν 136, 22.
τρίμηνος 65, 8: 87, 2.
τριμμός 59, 8.
τριοττίς 35, 12.
τριπήχης 27, 26.
τριπλῆ 183, 4.
τριπλόος 42, 11.
τριπλοῦς 93, 7.
τριπλῶ 158, 25.
τρίπολος 90, 21.
τρίς 181, 23: 183, 1.
τρισσός 76, 13.
τρίτατος 81, 3.
τριτής 26, 19.
τρῖτος 79, 4.
τρίτων 16, 23.
τριφορος 90, 21.
τριχθά 184, 2.
τριχίν et τριχίς 9, 27.
τροία 100, 16.
τρόμος 59, 23.
τρόπαιον et τροπαῖον 120, 22.
τροπή 104, 5: 113, 5.
τρόπηλις 31, 14.

τρόπις 33, v. not.
τρόπος et τροπός 67, 2.
τροφή 104, 6: 115, 10.
τρόφι 118, 20.
τροχιά 100, 3.
τρόχοος 42, 8.
τρόχος 84, 29. τροχός 85, 1.
τροχῶ 158, 13.
τρύγη 104, 24.
τρύγητος et τρυγητός 81, 25.
τρυγῶ 151, 13. 22.
τρυγών 16, 14.
τρῦνος 193, 17.
τρυπῶ 150, 1.
τρυφερός 71, 8.
τρυφῶ 150, 10.
τρύχω 153, 15.
τρύχων 16, 5.
τρώγλη 107, 25.
τρώγω 152, 1.
τρωκμός 58, 17.
τρώς 126, 22.
τρωσί, τοῖς 137, 26.
τρώων, τῶν 134, 1. 13.
—ττος 80, 13.
τυδεύς 93, 5.
τυμών 14, 1.
τυνδαρίς 29, 2.
τυπεῖν 173, 19.
τυπείς 92, 23: 177, 6. τυπεῖσα 177, 23.
τύπηθι 172, 25.
τύποιμι 168, 9.
τυπούμενος 177, 10.
τύπτε 173, 3.
τύπτεσθαι 173, 24.
τυπτέσθω 166, 19.
τύπτῃ 170, 8.
τυπτοίμην, οιὸ 172, 9. τύπτοιο 172, 13.
τύπτοιμι, οις, οι 168, 9. 12.
τυπτόμεθα 168, 25.
τυπτόμενος 177, 9.
τύπτον, τό 177, 28. τύπτοντα 133, 14.
τύπτουσαι 133, 5.
τύπτω 148, 14. τύπτω et τυπτῶ 150, 17.
τύπτωμαι 170, 26.
τύπτων 176, 18.
τυπῶ 167, 4.
τύπωμαι 170, 26.
τυπῶν 176, 21. τυπῶν 176, 23.
τύραννος 63, 3.
τύρβη 104, 2.
τύριος 41, 19.
τυρόκλεψ 94, 17.
τύρος 69, 5. τυρός 69, 1. 8.
τυρσηνός 65, 6.
τυτθός 49, 7. 13.
τυφθείς 92, 23: 177, 6.
τύφθηθι et τύφθητι 172, 26.
τυφθῶ 167, 3. 13.
τυφλός 53, 27.
τυφλώψ 94, 27.
τυφῶν 16, 10: 94, 6.
τύχη 115, 21.
τυχηρός 71, 15.
τυχίος 41, 20.
τύχω 153, 14.
τύψαι 173, 24.
τύψας 176, 27.
τυψάμενος 177, 10.
τύψειν 173, 16.
τυψόμενος 177, 9.
τύψον 169, 18.
τύψουσα 177, 26.
τύψω 166, 9.
τῷ pro τινί 142, 3.
—τω 157, 6: 166, 18.
—των 15, 16: 16, 21.

Υ.

—ῦ 118, 23: 183, 28.
ὗβρις 33, 25.
ὑγρός 73, 18.
ὕδελφις 86, 12.
ὕδρα 101, 25.
ὑδρηλός 55, 17.
ὑδρία 100, 6.
ὕδωρ 124, 1.
ὑετός 81, 15.
—νη 103, 27.
ὑήϊος 40, 24.
—νθω 156, 7.
—νια 97, 22.
υἱάσιν, τοῖς 138, 4.
—υκος 52, 8.
ὑλαγμός 58, 5.
ὑλαῖος 43, 23.

ὑλακτέω 158, 8.
ὕλας 21, 25.
—υλη 109, 16.
ὕλις 31, 1.
ὑλιωρός 72, 13.
ὕλλος 53, 15.
ὑλοκουρός 73, 2.
—υλος 56, 9 sq. 57, 1 sq.
ὑμᾶς 179, 7.
ὑμεδαπός 179, 21.
ὑμεῖς 179, 6.
ὑμέτερος 179, 24.
ὑμήν 9, 21.
ὑμῖν 179, 7.
ὑμνάοιδος 86, 24.
ὕμνος 62, 21.
ὑμνῳδός 86, 25.
—υμος 59, 26: 61, 15.
ὑμῶν 179, 6.
—υν 10, 5.
ὕνις 32, 9.
—υνος 63, 24: 193, 16 sq. 195, 9.
ὑνῶ 160, 20.
—υνω 194, 3.
—υξ 19, 1.
ὑοβοσκός 87, 26.
ὕπανδρος 74, 25.
ὕπαρ 124, 1.
ὕπατος 80, 23.
ὑπέρ 180, 1: 181, 13: 196, 26.
ὑπεράοιδος 86, 24.
ὑπέρβολος 88, 13.
ὑπερδεᾶ 196, 19.
ὑπερδεδιώς 93, 16.
ὑπερθημοσύνη 194, 1.
ὑπερίων 17, 19.
ὑπήκοος 90, 11.
ὕπνος 62, 13.
ὑπνῶ 161, 9.
ὑπό 180, 1: 181, 11: 196, 26.
ὑποδηματορράφος 84, 26.
ὑποδμώς 93, 23.
ὑποδός 47, 26.
ὑπόειξεν 174, 25.
ὑποκριτής 28, 6.
ὕπουλος 57, 26.
ὑπουργός 88, 17.
—υρ 19, 17.
—υρα 194, 11.
—υρις 34, 13.
ὕρρος 74, 19.
—υρω 162, 29.
ὗς 126, 17.
—υς 91, 9 sq. 92, 5 sq. 126, 16.
ὑσμίνη 112, 3. ὑσμίνῃ, τῇ, et ὑσμῖνι 129, 22.
ὕσπληξ 19, 7.
ὕσσακος 51, 11.
ὕσσος 76, 13.
ὕστερος 70, 22.
ὑφαντός 83, 9.
—υφ 94, 20.
ὑφᾶς 21, 22.
ὑψηλός 55, 17.
ὕψος 85, 15.
—υω 165, 11 sq.
—υων 15, 22.

Φ.

φαγᾶς 21, 12.
φαγεῖν 173, 21.
φαγόν 118, 4.
φαγός 47, 4.
φάγρος 73, 17.
φάγω 152, 1: 167, 8.
φαγών 167, 23.
φαέθουσα 97, 16.
φαέθω 156, 1.
φαέθων, οντος 12, 4.
φαεινός 65, 25.
φαιάκιος 40, 9.
φαίαξ 18, 21.
φαῖδρος et φαιδρός 73, 21.
φαίδων 11, 4.
φαίνω 160, 24.
φαῖστος 79, 19.
φακῆ 106, 20.
φάκος 50, 21. φακός 50, 20.
φαλακρός 74, 21.
φαλέρνος 63, 7.
φάληρος 71, 12.
φάλιος 41, 4.
φαλλός 53, 20.
φάλλω 158, 2.
φάλος 52, 18.
φαλώρα 101, 21.

φαμὲν 148, 25.
φαμενός 64, 26.
φάνης 24, 20. φανῆς 24, 22.
φάνος et φανός 63, 10.
φάνσις 29, 10.
φάος 191, 15.
φάργως 94, 8.
φαρέτρα 101, 26.
φαρκὶς 196, 9.
φαρμακεύς 51, 10.
φαρμακὶς 30, 8.
φαρμακὸς 51, 9.
φάρος 67, 28: 195, 15.
φάρσαλος 54, 27.
φασηλὶς 31, 15.
φασὶν 148, 25.
φάσκωλος 57, 14.
φατέ 143, 25.
φατειὸς 44, 28.
φάτνη 110, 19.
φατὸν 148, 25. φατὸς 79, 1.
φατρία 100, 6.
φαῦλος 53, 9. 11.
φαυστῖνα 96, 25.
φάω 163, 27.
φάων 18, 1.
φείδω et φείδομαι 155, 4.
φειδωλὸς 57, 20.
φείδων 11, 5.
φέρβω 149, 12. a φέρβω compos. 88, 3.
φερνὴ 110, 23.
φέρνιον 119, 28.
φέρτερος 70, 21.
φέρω 162, 13. a φέρω compos. 88, 9.
φεῦ 183, 23.
—φη 115, 4 sq.
φήγινος 65, 11.
φηγὸς 47, 8.
φῆλος 52, 30.
φήμη 110, 14.
φημὶ 139, 8: 142, 7: 148, 20: 168, 6.
φῆμος 59, 12.
φήνη 111, 12.
φῆνος et φηνὸς 63, 18.
φῆρον 122, 26.
φηρὸς 68, 6.
φῆς 142, 8: 148, 24.
φῆσθα 168, 22.
φησὶ 148, 24.
φθάντων, τῶν 134, 6.
φθάνω 159, 22.
φθᾶς 125, 17: 177, 7.
φθεῖρ 20, 19: 125, 11.
φθείρω 162, 26.
φθερῶ 166, 11.
φθεὺς 126, 1.
φθία 98, 17.
φθινόπωρον 123, 14.
φθινύθω 156, 7.
φθίνω 159, 22.
φθῖος 37, 21.
φθογγὴ 104, 20.
φθογγῆς 23, 24.
φθόη 103, 17.
φθοῖς 125, 25.
φθονῶ 160, 2.
φθόρος 68, 20.
φίγαλος 54, 24.
φικιβοῤῥᾶς 22, 20.
φίκις 30, v. not.
φίλα, ων 137, 8.
φιλαθήναιος 86, 18.
φίλαικος 51, 20.
φιλαλέξανδρος 85, 21.
φιλαλήθης 27, 14: 28, 4.
φίλανδρος 74, 25.
φιλάνθρωπος 85, 22.
φιλαπελλῆς 28, 4.
φιλέλλην 9, 18.
φίλημα 127, 21. φιλήματα 133, 19.
φιλήμων 13, 14.
φίλησον 169, 15.
φιλία 99, 2.
φιλίατρος 86, 18.
φίλικος 51, 24.
φιλῖνος 65, 21.
φιλοαλειπτῶ 150, 19.
φιλόγελως 94, 1.
φιλοδοξῶ 166, 4.
φιλόκοιβος 46, 13.
φιλόλογος 39, 17. 20.
φιλομαθῶ 155, 25.
φιλομακεδὼν 17, 10.
φιλόμουσος 87, 6.
φιλοξενοφῶν 17, 9.
φιλοπελᾶς 22, 20.
φιλόπολις 28, 13.
φιλόπονος 39, 17.
φιλορώμαιος 43, 9: 86, 13.
φίλος 95, 7.

φιλόσοφον 116, 16. φιλόσοφος 89, 17.
φιλοῦργος 87, 23.
φίλτρον 123, 9.
φιλῶμαι 170, 23.
φίλων 12, 24.
— φις 36, 3 sq.
φιτρός 74, 16.
φλαῦρος 69, 21.
φλεγέθω 156, 11.
φλεγίας 40, 8.
φλεγμονή 112, 19.
φλέγω 151, 11. 22.
φλεγών 10, 16.
φλέψ 126, 19.
φλιά 98, 15.
φλόγειος 44, 26.
φλοιός 45, 11.
φλοῖσβος 45, 22.
φλόξ 125, 5.
φλυαρῶ 70, 18.
φλυή 108, 26.
φοβερός 95, 6.
φοβῶ 149, 16.
φόγγος 46, 16.
φοίβη 104, 13.
φοινίκη 107, 14.
φολίς 30, 18.
φολκός 50, 11.
φονή 112, 8.
φόρβας 21, 9.
φορβειά 98, 23.
φορβή 104, 5.
φορειά 98, 24.
φόρην 193, 6.
φόρκιον 120, 9.
φόρκυν 10, 6. φόρκυνος 198, 24.
φόρος et φορός 68, 21.
φορτηγός 88, 2.
φορτηγῶ 150, 26.
φορτίς 35, 2.
φόρτος 79, 12.
φορυτός 82, 20.
— φος 34, 13 sq.
φραγμός 58, 4.
φραδή 105, 27.
φραδής 24, 3.
φραδῶ 155, 17.
φράζω 157, 17.
φρασίος 40, 22.
φραστός 83, 24.
φρατός 81, 7.
φρενητης 26, 12.
φρενῶ 159, 26.
φρηκῶ 152, 23.
φρίκη 106, 12.
φρίσσω 157, 23.
φρόνις 32, 8.
φρόντις 35, 2.
φρονῶ 160, 2.
φρουδος 47, 26.
φρουρά 97, 1.
φρούριον 120, 3.
φροῦρος et φρουρός 70, 3.
φρυγία 100, 9.
φρυγιακός 51, 14.
φρύγιος 40, 17: 41, 19. φρύγιος 40, 8: 41, 20.
φρῦνος 193, 17.
φυγάς 21, 13: 22, 23: 193, 13.
φυγγάνω 161, 23.
φυγή 104, 23.
φύγω 167, 20.
φύζα 96, 11.
φυζῶ 157, 19.
φυή 103, 25.
φύλαιυς 43, 24.
φυλακή 107, 2.
φύλακος et φυλακός 51, 8.
φυλάξιος 41, 14.
φυλλίς 30, 11.
φύλλον 122, 15.
φῦλον 122, 16.
φύλαξις 33, 15.
φύνω 160, 19.
φυρνή 112, 15.
φῦρος 69, 7.
φύρω et φυρῶ 163, 1.
φυσιολόγος 89, 19.
φύσκος 50, 15.
φυταλιά 99, 21.
φύτλη 107, 24.
φυτόν 123, 16.
— φω 150, 5.
φῴδων, τῶν 134, 5, 17.
φωκίς 30, 7.
φῶκος 50, 4.
φωλεός 38, 18.
— φων 16, 1.
φωνασκός 38, 4.
φωνή 112, 22.
φωνῆεν 117, 4.
φωνήεσσα 96, 5.

φωνίς 32, 14.
φωνῶ 160, 6.
φωξῖνος 65, 15.
φωξός 66, 14.
φώρ 125, 11.
φωριαμός 60, 20.
φῶς 124, 19: 127, 3.
φῶτα, τόν 130, 15. φῶτα, τά 133, 20.
φῶτας, τούς 138, 20, 22.
φωτί, τῷ 129, 1.
φωτοῖν et φώτοιν, τοῖν 132, 11.
φωτός 128, 14. φώτων, τῶν 133, 24.

X.

χαλαρός 70, 16.
χαλδαῖος 43, 17.
χαλεόν 118, 26.
χαλεπός 67, 6.
χαλινόν 122, 19. χαλινός 65, 18.
χαλινῶ 161, 6.
χάλκεος 89, 6.
χάλκη 106, 27.
χαλκήρης 26, 11.
χαλκίς 30, 8.
χαλκοκράς 21, 5: 22, 18.
χαλκός 50, 10.
χαλκοῦν 116, 20.
χαλκουστραῖον 120, 27.
χάλκων 12, 10. χαλκών 12, 11.
χαλύψ 94, 20.
χαλῶ 153, 18.
χαμᾶζε 188, 14.
χαμαί 183, 12.
χαμαιλέων 17, 8.
χαμαισκώληξ 19, 9.
χάος 195, 15.
χάραδρος 74, 28.
χαρακτός 83, 12.
χαρακών 12, 18.
χαρανδριός 42, 2.
χαρίεσσα 194, 25. χαριεσσα 153, 5.
χάριν 185, 4.
χαρίταν 15, 20.
χάρμη 110, 2.
χαρναβῶν 10, 12.
χάροπος 67, 14.
χαρτίων 119, 14.
χάσμη 109, 26.
χαῦνος 64, 8.
χαννῶ 161, 2.
χειμερινός 65, 13.
χείρ 20, 18: 125, 11.
χειρίς 33, 17.
χειρογραφῶ 174, 17.
χειροῖν, ταῖν 132, 13.
χειρῶ 162, 28.
χειρῶν, τῶν 138, 25.
χελιδών 11, 13.
χελιδωνιά 99, 15.
χέλυς 92, 3.
χελώνη 112, 25.
χερνῆσσα 96, 7.
χέρνιβον 122, 13.
χέρνιψ 94, 19.
χεροῖν, ταῖν 132, 13.
χερόνησος 77, 7.
χεῤῥόνησος 77, not. 1.
χέρσος 76, 3.
χερύνη 194, 2.
— χη 115, 19 seq.
χηλή 108, 10.
χήν 124, 23.
χηναλώπηξ 19, 8.
χήνειος 44, 7.
χηνοβοσκός 87, 26.
χηνῶν, τῶν 138, 24.
χήρων, at χηρῶν, τῶν 135, 20.
χθές 181, 23.
χθιζός 48, 23.
χιαμός 60, 20.
χιλιόναυς 93, 1.
χιλιός 52, 24.
χίμαιρα 97, 5.
χῖος 37, 21.
— χις 36, 10.
χίτων 15, 19. at χιτών ibid.
χιτώνη 102, 5.
χιών 16, 13.
χλαῖνα 96, 23.
χλαμύς 92, 1.
χλανίς 32, 7.
χλεύη 103, 11.
χλιαρός 70, 17.
χλιδή 105, 27.
χλίδος 47, 28.
χλόη 103, 17.
χλούνειῶν 121, 2.
χλούνης 24, 20.

χλούνις 32, 18.
χλούνων, τῶν 134, 30.
χλωριός 40, 18.
χλῶρος 69, 10. χλωρός 69, 12.
χνᾶς 125, 16.
χόανος 64, 13.
χοή 103, 18.
χοίρειος 44, 16.
χολόη 105, 21.
χάνδη 105, 17.
χονδρός 73, 23.
χορδαψός 85, 12.
χορδή 105, 17.
χορός 68, 24.
χόρτος 79, 12.
—χος 84, 28: 85, 5.
χραισμῶ 159, 9.
χράω 163, 27.
χρειά 98, 15. χρεία 98, 16.
χρεμύλος 57, 4.
χρεών 182, 22.
χρή 143, 19.
χρήστων, τῶν 134, 30.
χρεμένη 111, 8.
χρσία 100, 12. χρσιά 100, 18.
χρόα 100, 13.
χροῦς 126, 5.
χρυσάκτιν 10, 4.
χρύσειος 44, 16.
χρύσεος 39, 7.
χρυσέρως 93, 26.
χρυσήρης 26, 11.
χρύσης 24, 12.
χρυσίς 34, 23.
χρυσόθεμις 32, 3.
χρυσοί 132, 22.
χρυσοῖμι 168, 9.
χρυσός 75, 13.
χρυσούμεθα 168, 25.
χρυσοῦν 116, 20: 173, 19.
χρυσοῦς, ῆ 95, 13.
χρυσόω 165, 4.
χρυσῶ 167, 6.
χρυσωτός 82, not. 17.
χυδαῖος 43, 17: 44, 2.
χυλός 52, 24.
χυμός 59, 27: 196, 16.
χυτός 79, 7.
χύτρος 74, 14.
—χω 153, 10 sq. 154, 3 sq.
—χων 16, 4.
χώρα 100, 25: 101, 17.
χωρίς 183, 1.

Ψ.

—ψ 94, 12: 126, 18.
ψαλίς 30, 18.
ψαλμός 59, 2.
ψαλτής 24, 7.
ψάλτρια 95, 15.
ψάμαθος 49, 17.
ψάμμος 59, 9.
ψάρ 193, 6.
ψαρός 68, 2.
ψαύω 163, 22.
ψαφαρός 70, 17.
ψέγω 151, 11.
ψεδνή 110, 20.
ψένυρις 34, 18.
ψευδής 24, 3: 25, 3.
ψεύδω et ψεύδομαι 155, 5.
ψηλαφῶ 150, 11.
ψητακός 51, 8.
ψηφίς 196, 9.
ψηφῶ 150, 11.
ψιχός 52, 25.
ψίω 164, 26.
ψογερός 71, 8.
ψόγος 47, 2.
ψόθος 49, 9.
ψοθούνη 107, 6.
ψοθώα 100, 23.
ψῶρᾶψ 94, 13.
—ψος 85, 8 sq.
ψύη 103, 25.
ψύλλα 96, 20.
ψύλλος 53, 16. 23.
ψύξις 32, 26.
ψυχή 115, 20.
ψυχρός 73, 27.
ψύχω 158, 14.
—ψω 166, 3 sq.
ψωμός 60, 5.
ψώρα 101, 17.

Ω.

ὦ 182, 20: 200, 17.
—ῶ 116, 1: 149, 3: 163, 22 sq. 164, 4 sq. 165, 1 sq. 166, 11: 167, 12: 174, 6 sq.

ὦα 100, 23.
ὠγήν 9, 12.
ὠγύγιος 197, 27.
ὠδεῖον 121, 20.
ὠδή 105, 19.
— ωδης 25, 22: 117, 15.
ὠή 183, 8.
— ωη 103, 29.
ὤθω 156, 18. 25.
ὤθων 11, 23.
ὦκα 184, 5.
ὠκεανίς 32, 20.
ὠκέη 111, 8.
ὠκή 106, 13.
ὠκυμάχος 89, 23.
ὠκύμορος 89, 25.
ὠκυπέτη 102, 13: 114, 1.
ὠκύπορος 89, 26.
ὠκύς 91, 15.
ὠκυτόκειον 121, 15.
ὠλένη 111, 8.
— ωλη 109, 20.
ὠλλήν 9, 2.
ὦλλος 198, 10.
— ωλος 57, 11 sq.
ὦμοι 183, 21.
ὠμοπλάτη 113, 27.
— ωμος 60, 3.
— ων 16, 12 sq. 17, 1 sq. 133, 24: 176, 14 sq. 182, 21: 195, 1.
ὠνή 112, 22.
— ωνη 112, 20 sq.
ὠνητός 82, 5.
ὤνιον 120, 4.
— ωνιος 39, v. not.
— ωνις 32, 23.
ὤνος 63, 27.
— ωνος 63, 27: 66, 6.
ὠνστός 82, 15.
ὠνῶ 160, 6.
— ωξ 19, 10.
ὠόν 122, 2.
— ωρ 19, 16: 20, 20.
ὥρα 101, 17.
— ωρης 26, 13: 117, 18.
— ωρος 72, 9.
ὠρῶ 162, 5.
ὥς 182, 18.
ὡς 124, 19. ὥς 127, 4.
— ως 93, 14 sq. 94, 3 sq. 116, 21: 126, 21: 127, 3: 177, 1: 182, 16.
ὧτα, τά 133, 19.
ὠτειλή 109, 9.
ὠτίον 119, 14.
ὠτίς 35, 3.
ὦτος 78, 15.
ὠφέλιμος 61, 10.
ὠφελῶ 158, 20.
— ωψ 94, 22.

INDEX

AUCTORUM IN EPISTOLA CRITICA CITATORUM, EXPLICATORUM ET EMENDATORUM.

A.

Aelianus 209. 214. 219. 235.
Aeschylus 215. 221. 223 in not. et 224. 282.
Alciphro 224. 236.
Alexis 205 in not. 207. 234.
Ammonius 216. 224.
Anacreon 277. 281.
Androsthenes 241.
Antiatticistes 272.
Antoninus 218.
Apollonius Rhodius 226.
Apollonius Sophista 234.
Apuleius 240.
Arcadius Gramm. 268.
Aretaeus 260.
Archestratus 279.
Aristarchus 214.
Aristophanes 215. 244.
Aristoteles 255. 256. 265.
Arrianus 284.
Athenaeus 209. 214. 217. 235. 245. 250. 251. 265. 266. 275. 283.

C.

Callimachus 252.
Celsus 241.
Cicero 212. 213. 255.
Clearchus 219.

D.

Diogenes Laertius 243.
Dionysius Halicarn. 219.
Dioscorides 285. 286.
Diphilus 234.
Dracontius 224.

E.

Ephippus 264.
Epicharmus 276.
Etymologicon Magnum 246. 252. 260. 264. 285. Etymologicon Lingu. Lat. 208.
Eumathius 238.
Eunapius 214. 254.
Euripides 276.
Eustathius 215. 217. 224. 235. 288.

G.

Gellius 263.
Glossae Labbeanae 209. 210. 239. 260. Glossae Philoxeni 236.

H.

Herodotus 215.

Hesychius 206. 220. 223 in not. 247 sq.
Homerus 206. 214.

I.

Iamblichus 257. 258. 259.
Isidorus 211. 240.
Iuba 280.

L.

Lexicon Rhetor. 210. in not. Λέξεις ῥητορικαί 236.
Libanius 219. 236.
Longus 276.
Lucianus 218. 233. 234. 235.
Lycophron 222.

M.

Macho Comicus 278.
Martianus 242.
Meleager 233. 234.
Moeris Atticista 227. 236.

N.

Nicander 228. 234. 267. 281. 286.

O.

Orion Thebanus 253.
Orpheus 206. 234.

P.

Pausanias 209. 213. 214.
Φανίας 262, in not. Phanias 262.
Phavorinus 213. 216.
Philoxenus 227. 236.
Photius 223, in not. 260.
Phrynichus 223, in not. 236. 264.
Pindari Schol. 214.
Plato 215.
Plautus 263.
Plinius 205. 207. 210. 241. 284. 287.
Plotinus 256.
Plutarchus 215. 220. 238. 253. 254. 256. 259.
Pollux 213. 215. 216. 219. 225. 227. 235. 236. 238. 250. 268. 270. 272. 285.
Polybius 215.
Porphyrius 229.

S.

Scholia Aeschyli 238.
Scholia Apollonii 259.
Scholia Pindari 214. 220.
Scholia Platonis 247.
Scholia Tzetzae 222.
Seneca 233. 234. 239. 254.
Simonides 288.
Sophocles 221.
Strabo 278.
Strato 227. 230. 234
Suidas 216. 260.

T.

Themistius 214.
Theocritus 234. 281.
Theophrastus 209. 238. 252. 286.
Thomas Magister 236.

U.

Ulpianus 216.

V.

Varro 228. 229. 230. 234.
Virgilius 211. 220. 267.
Vitruvius 225.

X

Xenophon 215. 219. 235. 238. 249. 268. 272.

Z.

Zonaras 261. 262.

INDEX GRAECUS

AD EPISTOLAM CRITICAM.

A.

ἄγχουσα 236.
*ἀγκυλόκωλος 279.
ἄδος Dor. p. ἤδος 246. 247.
*ἀδύθεμον 247.
*ἀερίως 259.
αἰγυπτιστί 284.
*αἰθερίως 259.
αἰολιστί 283.
ἄκανθιον et acanthus differunt 211.
ἄκανθος 209. ἄκανθοι in vestibus 211.
ἀκανθοβόλος 286.
ἀκρονυχί 284.
ἀλίβας 252. 253.
ἀναβασσαρέω 281. 282.
ἀνάθημα μετοίκων 218.
ἀνακάθαρσις 254.
*ἀνακαμμύω 271.
ἀνδέκτορος 238.
ἀνδρόβουλος 222, in not.
ἀνδρόπαις 220. 224. ἀνδρόπαις ἀνὴρ 222.
ἀνδρόπρωρος 232. 233.
*ἀνδυπάρχειν 238.
ἀντάξιος 215.
ἀντεξέρχεσθαι 238.
ἀντέρως, 205. 212. ἀντέρωτος 207. Ἀντέρωτος arae 214.
ἀντί instar 213. quam vim habeat in compositione 209. 214. 215.
ἀντιάνειραι quo sensu ap. Homer. 214.
ἀντιβάδην 238.
ἀντίδουλος 215. 238.
*ἀντικαλλωπίζειν et ἀντικαλλωπίζεσθαι 238.
ἀντικύων 216, in not.
ἀντιλιτανεύειν 238.
ἀντίπαις 215. 216. 220.
ἀντίπαλον quid valeat 215. ἀντίπαλος proprie, quid 215.
*ἀντιπαραπέμπεσθαι 238.
*ἀντιπεριηχεῖν 238.
ἀντίπροικα 215.
ἀντιπροσειπεῖν 238.
ἀντίστροφος pro ἰσόστροφος 215.
ἀντιφερίζειν 215.
ἀντίφραξις 238.
ἀγυβριστί 281.
ἀνυπήλιφος 216, in not.
ἀπάγελος 222, in not.
*ἀπαλόστομος 244.
ἀργολιστί 282.
ἀργυροκάπηλος 242.
ἀρτιγενής et ἀρτίγονος 229.
ἀρτυσίλαος 276.
ἀρτυσίτραγος 276.
ὡρανία 262, in not.
*ἀστεριακή 239.
*ἀστεριτης 239.
ἄστρα, τά 240.
*ἀστραβολίζειν 239.
*ἀστραγαλίσκος 239.
*ἀστρακηβολέω 238.
*ἀστρακηβόλος 238.
ἀστρακηφόρος 238. 239.

ἀστρακοειδής 239.
ἀστρακόπληκτος 239.
ἀστράρχη 239. 242.
ἀστρεία 240.
*ἀστρειώτης 239.
*ἄστριον 239.
ἀστρίον et ἀστερίον confusa 240.
*ἀστρίτης 239.
ἀστροάρχη 242.
*ἀστροβάλον 239.
ἀστρογοητεία 239. 242.
*ἀστροῖτης 239.
*ἀστρόκυνος 242.
ἀστροκύων 242.
ἀστροπλήξ 239.
*ἄστρυλον 239. 241.
ἄστυλον 241.
Ἀφροδίτης λίθοι 207.

B.

βάδος pro γάδος 246.
βασσαρέω 282.
βοΐστί 283.
βοτρυόπαις 234.
βουγενής 229. 232. 233. Plur. βουγενεῖς 229, βουγενεῖς μέλισσαι 230.
*βουγονεία 230.
βουγόνη 229. Plur. βούγοναι 228. 229.
βουγονία 229.
*βουγονίη 230.
βούγονος 229. Plur. βούγονοι 229. βούγοναι μέλισσαι 230.
βούπαιδες μέλισσαι 230.
βούπαις 224. 226. 227. vario sensu 228. ap. Atticos quid 225.
*βουποίητος μέλισσα 230.
βούαυκον 223. βρύσυκα 234.

Γ.

*γαγγιτικός 284.
γάδεσθαι pro ἄδεσθαι 246.
γαδέω Dor. pro γηδέω 251.
γάδος Aeol. pro ἄδος 246.
*γακύς 245.
γαυαάπης, ὁ 270.
a γένος composita 229.
Γηρυγόνα 229.
γηρυγάνος et γηρυγόση 230.
*γλυκάδιον 245.
γλύξις 243.
γλύτρις (haud proba vox) 245.
γυνὴ μαζός pro γυναικεῖος μαζός 277.

Δ.

*δεκάδρομοι 222, in not.
δημιωστί 284.
*διακώδιον 239.
*διακωδύων 239.
διηλιφής 216, in not.
δῖος Homero quo sensu 214.
δρακόντειον pro δρακόντιον 262. in not.
δρακόντειος ἄρὸς 263.
δρακοντία πάα 263.
δρακόντιος et δρακόντειος 263, δρακόντιον 262.

E.

ἐκδέκτορες 238.
ἐντρίβειν et ἐντρίβεσθαι duplicem structuram admitt. 235.
*ἐνυδρίως 259.
ἔνωσις 257, in not.
*ἑξάκμος 227.
ἐπεντρίβειν 235.
ἐπιτρίβεσθαι 236.
ἐπιψιμμυθόω 236.
ἑρμᾶς, ὁ, herma 270.
Ἔρωτος arae, ubi 214.
*εὐγρήγορος 261.
ἐψιμμυθισμένος 237.

Z.

Ζεὺς παιδέρως 208.

H.

ἡδανή quid 249. 250.
ἦδος 247. 251. ἤδος 244. 245. ἦδος et ἤδος 246.
ἡδύνειν 252.
ἡδύς 251 sq.

ἡδυσμα 251. 252. ἡδύσματα 252.
*ἡδυσμάτιον 265.
ἤθεος 216.

Θ.

Θεουργός 258, in not.

Ι.

*ἰδέρως 254.
ἱερωστί 284.
Ἴκτερος 205.
ἰουδαϊστί 282. 283.
Ἵππερος quid valeat 205.
ἰσόβρυον 285.
ἰωνιστί 282.

Κ.

κάθαρσις 254. 255. 256. 257.
καλλίπαις 224.
καμμύειν pro καταμύειν 272.
*κάς vox Cyprica 271.
κάσας 270. κασᾶς 268. 270. pro lacerna 271.
*κασέα 272.
κασῆς 268. 270.
κάσιον 266. 270.
*κάσκανα 272.
κασόν 270.
*κάσος 269. 270.
κάσσας 270.
κασσόν 270.
*κάσσος 270.
κασσύειν pro καταστύειν 271. 272.
κάσσυμα 271.
κασσύς 271.
*κατάβατος 276.
καταβόστρυχος 278. in not.
καταβρέμοντες 277.
κατάδενδρος 276. 278.
*κατακάνεον 278.
κατάκαρπος 278.
κατάκμισσος 276. 277.
κατάκομος 276.
κατάλαμπος 278.
κατάλαμπρος 278.
κατάμπελος 278.
κατάσαρκος 278.
κατάσκοτος 276.
κατείδωλος 278.
καττύειν 271.
κάττυμα 271.
καττύς 272.
καῦον 271.
κενταύρειον et κενταύριον 263.
κηφῆνες, fuci, 279.
κιβώριον 267.
κιναραφόρος 280.
κισσός pro κίσσινος 277. κισσοὶ πλόκαμοι 277.
κόκκος 287.
κολοκάννοι 273.
κολοκάσιον 263, in not. 263, in not. 266. 269. κολοκάσια 266. 268. 269. κολοκασία 266.
κολόκυμα 269.
κολοσάγιον 273.
κολοσάειον 273.
*κολοσσίρως 205.
κολόσταθμος 269.
κοῦρος 216.
κοχλίας, ὁ, cochlea 270.
*κριόπρωρος 233. 259.
*κυάμιον 263.
κυμινάνθαι 275.
κύτινος 287.

Λ.

λαίπαις 227.
λάσπαις 227.
λάσταυρος 227.
λιβάδιον 274.
λίθοι Ἀφροδίτης 207.
*λοῦφα 263, in not.

Μ.

Μαλθώ Eleorum gymnasii pars 213.
μελίπαις 224.
μετοίκων ἀγάθημα 213.
μηδιστί 283.
*μηκωνωτά et σησαμωτά 244.
μιλτωτός 285.

Ν.

νέανδρος 222.
*νηφάλαιος 260.

νηφαλέος 260.
νηφαλεότης 260.
*νηφαλέως 260.
νηφάλιος 260.
νῆψις, εως 260.
νιφάλιος 261.
νοννέχεια 261.
νυμφαίριον 263.

O.

οἰδαλέος 260.
ὀλισθάζω 276.
—ονος quae 229.
ὄξος 247. 258. in condimentis 243.
*ὀξόω 244.
*ὀξυπαιδερώτινος 209.
ὀξωτά 243. ὀξωτά et σιλφιωτώ 244.
ὀπάλλιος 205.
ὀρνιθόπαις 224.
ὀροβάγχη et ὀροβάκχη confusa 286.
ὀροβάκχη vox nihili 287.
οὐρανόπαις 234.

Π.

παιδέρως quid valeat 205. pro unguento 209. pro acantho 209, in not. παιδέρως amethysti genus 207. παιδέρως Ζεύς 208. παιδέρως, ἄκανθα dictus 209. differt a ψιμμύθιον 236.
παιδέρωτες dicti, qui 207.
*παιδερώτινος 209.
παλίμπλωτος 279.
πάλλαξ 225.
πάλλος 225.
Παμυλίων festum 259.
πανωμελεί 284.
πελοποννησιαστί 283.
περιχαρδής 281.
πηλογόνος et πηλογόνη 230.
πῖλος 268.
πιλητὸν et πιλωτὸν eadem 268.
πολυκῶτίλος 288.
πολυχανδής 281.
πολυχώρητος 281.
Πράμνιος οἶνος 243.
προβόλιον 210, in not.
προεννοούμενον 257.
προπόλιόν 210, in not.
*προσαγωγικός 262, in not.
προσαποδίδωμι 262, in not.
*προσαπόδοσις 262, in not.
προσαποδοτέον 262, in not.
πρόσηβος 219. 220.
*προσκομιστικός 262, in not.
πρωτόμαχος 275.
πυργομάχος 275.

P.

ῥιφαλέος 260.
*ῥωμαλέως 260.

Σ.

σάγιον 273.
σάγος 273.
σέλας et ἀστραπὴ diversa 239.
σηπιδάριον 265.
σηπίδιον 265.
σηπίον 265.
*σησαμωτά et μηκωνωτά 244.
σίλφιον 244. 257. 269.
σιλφιόω 244.
σιλφιωτά 243. σιλφιωτά et ὀξωτά 244.
σινδόνη 285.
σινδόνιος 285.
σινδονίτης 285.
σκιγκάριον 263.
*σκιλλάριον 263.
σκυθάριον 238.
σκυθιστί 283.
σμίλαξ Ἀρκάδων 209.
σμύρνειον et σμύρνιον 263.
σολεχῆν 239. 242.
σολεχὸν 239.
σπλαγχνίδιον 264.
στηθήνιον 264. 265.
στηθίδιον 264.
στηθίνιον 265.
στηθύνιον 264. 265.
—στι 283.
συριγγίτης 284.
συριγγοτόμος 284.
σφιστί 283.

σῶθις 239. 242.

T.

ταρταρῶπαις 234.
*τευθίδιον 265.
τρίβωνές 279.

T.

ὗνις et ὕννις 265.
*ὑπεφιμμυθίωτο 236.
ὑπόχυτος 243. ὑπόχυτος οἶνος 245.

Φ.

φαίδρυμα 258, in not.
φαίδρυσμα 258, in not.
φαλληνός 259.
Φαλληφόρια 259.
φιλαγαθία 258, in not.
φιλάγων 278.
*φιλεράστρια 233.
*φιλέρως 233.
*φιλοβούπαις 227.
φῦκος 207. differt a φιμμύθιον et παιδέρως 236.

X.

χάρτης, ὁ, charta 270.
χοίρακοι 275.
χρυσόβολος 280.
*χρυσοβόρος 281.
*χρυσόλοβος 281.

Ψ.

ψιμμύθιον a φῦκος et παιδέρως differt 236.
ψιμμυθιόω 236.
ψιμμυθισμός 237.
ψιμυθίζω 236. 237.
ψιμυθισμός 237.
*ψιμυθιστής 237.
ψιμυθόω 236.

INDEX LATINUS
AD EPISTOLAM CRITICAM.

A.

acanthina vestimenta 210.
acanthus 206. 211. παιδέρως Graecis dicta 205.
acetum 233.
agenon 207.
amethysti genera 207. amethystinus color 211. amethystinus et oxypaederotinus haud multum differunt 212.
anchusa 207.
anteros 207. 212. Anterotos ara 213. Anterotes Icones 213.
Aphrodites sphragis 207.
aros 262.
asteriae 241.
asterites 240.
astolon 241.
Atheniensium numen Anteros 213.

C.

caerefolium 205. 206.
casa 268.
casula 268.
catulaster 224. 225.
Catulli nomen 225.
colocasia 267. 274.
colosseros 205.

D.

Dama 233.
diacodion 241.
dracontea herba 263.
dracunculus 262.

E.

ebulum 236.
Eleorum gymnasium exornatum quo 213. eorum numen Anteros 213.

F.

faginea quercus 209.

G.

Gangeticae 284.
gaudeo 251.
gausapa, gausapum, gausape 270.
gemma Veneris 207. ἀντέρως cur dicta 209.
gemma opallium 206.
genae fucatae 207.

L.

laser 243.
laseratus 243.
laterna 233.

M.

mantele, mantelum 270.
mantifolium 269. 273.
melamphyllus 207, in not.
Meles Atheniensis 213.

O.

opallium gemma 206.
opalus 205. a paederote an differat 205. opali patria 207. 208.
oxypaederotinus 210. 212.

P.

paederos ab opalo an differat 205. paederotis patria 208.
paederotinus 210.
pharanitis 207.
porcellus laseratus 242.
pulegium 238.
purpurissum 207.

Q.

quercus faginea 209.

S.

sacodion 207.
sagenon 207.
sangenos 207.
sapenus 207.
secancur, v. arab. 263.
solechya 242.
spongia 233.
Syriaca radicula 207.
syringotomium 285.

T.

toga 268. 269.

V.

vaccinium 256.
Veneris gemma 207. 209. Venus Ἀστροάρχη 242.
vestimenta acanthina 210.

LIPSIAE

IMPRESSIT BENEDICTVS GOTTHILF TEVBNER.

Sumtibus Gerh. Fleischeri bibliopolae Lipsiensis hi quoque libri prodierunt:

Apollonii Rhodii Argonautica. Ex recens. et cum notis R. F. P. Brunckii. Edit. nova auct. et correctior. Accedunt scholia graec. ex Cod. biblioth. Parisinae nunc primum evulgata. 2 Vol. 8 mai. 1810 et 1812.

Charta impress. 6 thlr.
Charta script. 7 thlr. 12 gr.

Aristophanis Comoedia Plutus. Adiecta sunt scholia vetusta. Recognovit ad veteres membranas, variis lect. ac notis instruxit et Scholiastas locupletavit Tiber. Hemsterhuis. Edit. nova emend. et appehd. notarum aucta. 8 mai. 1811.

Charta impress. 5 thlr. 8 gr.
Charta script. 4 thlr. 16 gr.

Aristotelis ars poëtica, cum commentariis Godofr. Hermanni. 8 mai. 1802.

Charta impress. 1 thlr. 12 gr.
Charta script. 1 thlr. 20 gr.

Ciceronis, M. T., de Officiis libri tres. Recensuit et Scholiis Iacobi Facciolati suisque animadversionibus instruxit A. G. Gernhard. 8 mai. 1811.

Charta impress. 2 thlr. 4 gr.
Charta script. 2 thlr. 12 gr.

Euripidis Tragoediae, edit. R. Porson. Tom. I. Editio in Germania altera correctior et auctior indicibusque locupletiss. instructa. 8 maj. 1807.

Charta impress. 2 thlr. 12 gr.

— Hercules furens. Recensuit God. Hermannus. 8. 1810. 12 gr.
— Supplices. Recensuit God. Hermannus. 8. 1812. 12 gr.
— Tragoediae. Ad optim. librorum fidem recens. et brev. notis instrux. Aug. Seidler. Vol. I. Troades. Vol. II. Electra. Vol. III. Iphigenia in Tauris. 8. 1812—1813. 2 thlr.

Gerhardii, E., Lectiones Apollonianae. 8 mai. 1816. 1 thlr. 8 gr.

Gronovii, I. Fr., in S. Papinii Statii Silvarum libr. V. Diatribe. Nova editio ab ipso auctore curata. Accedunt Emerici Crucei Antidiatribe, Gronovii Elenchus Antidiatribes et Crucei Muscarium. Edidit et annotationes adiecit Ferd. Handius. 2 Vol. 8 mai. 1812.

Charta impress. 5 thlr.
Charta script. 6 thlr.

Hermanni, G., Observationes criticae in quosdam locos Aeschyli et Euripidis. 8 mai. 1798. 18 gr.

— de emendanda ratione Graecae Grammaticae Libri I. et II. Vol. I. Accedunt Herodiani aliorumque libelli nunc primum editi. 8 mai. 1801.

Charta impress. 2 thlr.

Charta script. 2 thlr. 8 gr.

Poppo, E. F., Observationes criticae in Thucydidem. 8 mai. 1815. 1 thlr. 16 gr.

Sophoclis Tragoediae septem ac deperditarum fragmenta. Emendavit, varietatem lectionis, Scholia notasque tum aliorum tum suas adiecit C. G. A. Erfurdt. Accedit Lexicon Sophocleum et Index verborum locupletissimus. Vol. I — VI. 8 mai. 1802 — 1811.

Charta impress. 14 thlr. 16 gr.

Charta script. 17 thlr. 20 gr.

— Tragoediae. Ad optimorum librorum fidem iterum recensuit et brevibus notis instruxit C. G. A. Erfurdt. Vol. I — IV. 8. 1808 — 1819. 2 thlr. 20 gr.

Anonymi Oeconomica, quae vulgo Aristotelis falso ferebantur. E libris scriptis et versione antiqua emend. et enarravit I. G. Schneider, Saxo. 8. 1815. 12 gr.

Plauti, M. Acci, Trinummus, recensuit et praefatus est God. Hermannus. 8 mai. 1800. 12 gr.

Plutarchi Agesilaus et Xenophontis Encomium Agesilai. In scholarum usum edidit, notis et indice instruxit D. C. G. Baumgarten-Crusius. 8 mai. 1812. 16 gr.

Persius, Aulus Flaccus. Uebersetzt u. mit Anmerk. begl. von Franz Passow. 1r Bd. gr. 8. 1809. 2 thlr.

— Textum recensuit F. Passow. 8 mai. 1809. 6 gr.

Musäos. Urschrift, Uebersetzung, Einleitung u. kritische Anmerkungen von Fr. Passow. 8. 1810. 1 thlr.

Johannes Secundus Küsse. Aus dem Lat. übers. mit beigedrucktem Original von Fr. Passow. gr. 8. 1807. 10 gr.

Seidler, Aug., de Versibus dochmiacis Tragicorum graecorum. 2 Vol. 8 mai. 1811 et 1812. 2 thlr. 8 gr.

Ruhnkenii, David, Lud. Casp. Valckenaerii et aliorum ad Ioh. Aug. Ernesti Epistolae. Accedunt D. Ruhnkenii Observationes in Callimachum, L. C. Valckenaerii Adnotationes in Thomae Mag. Eclogas et Ioh. Aug. Ernesti Acroasis inedita. Ex Autographis edidit Ioh. Aug. Henr. Tittmann. 8 mai. 1812. 1 thlr. 8 gr.

Plüschke, M. J. G., das lateinische Verbum nach einer noch wenig bekannten, vollständigen, ganz naturgemässen u. sehr fasslichen Ordnung der Temporum ausgearbeitet u. in 14 Tabellen für den Elementarunterricht in der latein. Sprache systematisch dargestellt. Fol. 1814. 16 gr.

Ciceronis, M. Tullii, Opera omnia, deperditorumque librorum fragmenta. Textum accurate recognovit, potiorem lectionis diversitatem adnotavit, indices rerum et verborum copiosissimos adiecit Chr. Godofr. Schütz. Vol. I—XIX. P. I. 8. 1814—1819. 19 thlr. 8 gr.

— Oratio Philippica secunda, übersetzt und mit einem nach Handschriften berichtigten Texte von M. G. G. Wernsdorf. gr. 8. 1815. 20 gr.

Valckenaerii, Lud. Casp., Opuscula philologica, critica, oratoria, nunc primum coniunctim edita. Accedunt indices. T. I. et II. 8 mai. 1808 et 1809.

Charta impress. 3 thlr. 8 gr.
Charta script. 4 thlr.

Aeschylos Agamemnon metrisch übersetzt von Wilh. von Humboldt. 4. 1816. 1 thlr.

Suetonii, C. Tranq., Opera, textu ad praestantissimas editiones recognito, continuo commentario illustravit, clavem Suetonianam adiecit Detlev Carol. Guil. Baumgarten-Crusius. Vol. I—III. 8 mai. 1816—1818.

Charta impress. 9 thlr. 12 gr.
Charta script. 11 thlr.

Propertii, Sex. Aurelii, Carmina emendavit ad codicum fidem et annotavit Carolus Lachmannus. 8 mai. 1816. 2 thlr. 8 gr.

Nicandri Colophonii Theriaca, id est de bestiarum venenis eorumque remediis carmen, cum Scholiis graecis auctioribus, Eutecnii metaphrasi graeca, editoris latina et carminum perditorum fragmentis, ad librorum scriptorum fidem recensuit, emendavit et brev annotatione illustravit J. G. Schneider, Saxo. 8 mai. 1816.

Charta impress. 3 thlr.
Charta script. 3 thlr. 16 gr.

Tibulli, Albii, Carmina ex recensione et cum animadversionibus Immanuelis G. Huschkii. Accedit Specimen Editionis Venetae A. MCCCCLXXII. aeri incisum. 2 Tomi. 8 mai. 1819. 5 thlr.

Tibulli, Albii, Elegia decima libri primi. Annotationem adiecit G. Klindworth. 4. 1818. 12 gr.

Juvenalis, Dec. Jun., Satyren im Versmaasse des Originals u. mit erklär. Anmerkungen von Otto v. Haugwitz. 8. 1818. 2 thlr.

Gnomici poetae graeci. Ad optimorum exemplarium fidem emendavit R. F. P. Brunck. Editio nova correcta notisque et indicibus aucta. 8. 1817. 1 thlr. 16 gr.

Hermanni, God., Elementa doctrinae metricae. 8 mai. 1816. 5 thlr. 12 gr.

— Epitome doctrinae metricae. In usum scholarum. 8 mai. 1818. 1 thlr. 16 gr.

Ciceronis, M. T., Cato maior seu de senectute, et Paradoxa, recensuit et scholiis Iac. Facciolati suisque animadversionibus instruxit A. G. Gernhard. 8 mai. 1818.

Charta impress. 1 thlr. 16 gr.

Charta script. 2 thlr.

Hermann, Gottfr., über das Wesen u. die Behandlung der Mythologie, ein Brief an Hrn. Hofrath Creuzer. 8. 1819. 20 gr.

Lucani, M. Annaei, Pharsalia cum notis Hug. Grotii et Rich. Bentleii, accesserunt variae lectt. aliquot codd. nunc primum collatorum et Ezrae de Clercq van Jever selectarum obss. in Lucanum specimina. Ex recens. Weberi. 2 Voll. 8 mai. 1820.

Thiersch, Fr., griechische Grammatik vorzüglich des homerischen Dialekts. 2te viel vermehrte und gänzlich umgearbeitete Auflage. gr. 8. 1818. 1 thlr. 12 gr.

— griechische Grammatik zum Gebrauch für Anfänger. Zweite vermehrte und verbesserte Ausgabe. gr. 8. 1819. 18 gr.

Tryphiodori Excidium Ilii, cum Jac. Merrickii et Godofr. Henr. Schaeferi annotationibus integris, aliorum selectis, suisque maximam partem crit. et grammaticis edidit Fr. Aug. Wernicke. 8 maj. 1819. 5 thlr. 12 gr.
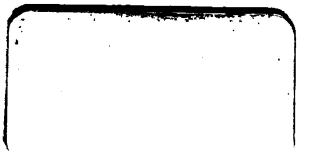
NOV 3 1952